

PARAMATTHA DIPANI

OR

THE COMMENTARY OF THE

PETA VATTHU

පරමත්ථ දීපනි

නාම

පෙනව්නටු අට්ඨකථා

VOL. I

SIMON HEWAVITARNE BEQUEST.

PARAMATTHA DIPANI

OR

THE COMMENTARY OF THE

PETA VATTHU

පරමතථ දීපනී
නාම
පෙනවනු ලබන අට්ඨකථා

සිරිනාඨ කුමාරදස මුනසිහාරිධානෙන ච
නිසිචික මුද්දලයෙ මුද්දපිතා.

මු. ව. 2461

කි.ව. 1917

95/-

පරමරූපී දීපනී
නාම
පෙනවනු ලබන අට්ඨකථා

SIMION HEWAVITARNE BEQUEST.

BHADANTACARIYA DHAMMAPALA THERA'S

PARAMATTHA DIPANI

OR

THE COMMENTARY OF THE

PETA VATTHU

OF THE

KHUDDAKA NIKAYA, SUTTA PITAKA

EDITED BY

SIRI DHAMMARAMA TISSA NAYAKA THERA

Vidyabandhu Pirivena, Kirimetiya

AND

MAPALAGAMA CHANDAJOTI THERA

Assistant to the Principal of the

Vidyodaya Oriental College, Colombo.

FINALLY REVISED BY

MAHAGODA SIRI NANISSARA THERA

Tripitaka Wagiswaracarya and Pradhana Nayaka

Sabragamuwa Province.

Principal, Vidyodaya Oriental College, Colombo

PUBLISHED BY THE TRUSTEES

Dr. CHARLES ALWIS HEWAVITARNE

SRINATH KUMARADASA MOONESINGHE ESQ

Printed at

S & S Printers

49" Jayantha Weerasekara Mw.

Colombo 10.

B. E. 2461.

C. E. 1917.

හදුනානාවාරිය ධම්මපාලතේරවර විරචිතා

පරමනු දිපති

නාම

පෙනවනු අටයකවා

තිරිමැටියාන ගාමෙ විජජාබද්ධ පරිවේණාධිපතිනා
සිරිධම්මරාම නිසසාහිධානෙන
නායකතේරෙන වෙව.

ලඛකායං කොළඹබතගරෙ

විජේජාදය මහා විජජාලයෙ උපාවරිය පදපපතෙන
මාපලගම වන්දජොතිත්තරෙන ව
විරාගතලිපිබහමතිරාකරණෙන
පරිසොධිතා.

විජේජාදය මහා විජජාලයාධිපතිනා තිපිටකවාචිසසරරාවරියෙන
සිරි කුණ්ණසසරාහිධානෙන පධානනායක
යතිසසරෙන
මසානසුඨිපතතසමවලොකනෙන පටිගහහිත

සොගතෙන සයිමන් හේවාචිතාරණාණතෙන

වාර්ලස් හේවාචිතාරණාහිධානෙන
ආබගලවෙජජාවරියෙන වෙව

මුද්‍රණය

එස්. ඇන්ඩ් එස්. ප්‍රිත්වර්ස්

49, ජයන්ත විරසේකර මාවත,
කොළඹ 10.

මු. ව. 2461

ක්‍රි. ව. 1917

First Edition	1000 N 1917
Second Edition	1000 1984
Third Edition	1000 2002

අභිනවපසකාසක නිවේදන

හදුනතා' වරිය බමමපාලනේරවරෙන විරමිනා පරමිනදීපනී නාම පෙනවනු අධ්‍යක්ෂා හතතිමතා සොගතෙන සයිමන් හේවාචිතාරණ මහාසයෙනා'ණනෙන වාර්ලස් අල්විස් හේවාචිතාරණා'හිධානෙන ආඛ්‍යාල වෙජ්ජා'වරියෙන වෙ'ව සිරිනාථ කුමාරදස මුනසිහාගිධානෙන ව සමුද්ධා පරිනිබ්බානතො දවසහස්ස වතුසතාධික එකපටිමේ වසෙ'ථ වා පන ක්‍රෙස්තවා'බදුතො එකසහස්ස නවසතාධික සතතදසමේ වසෙ තිපිටක මුද්දණාලයෙ මුද්දපිතා වෙව පාකටි කතා ව.

සා පනෙ'සා අධ්‍යක්ෂා'ධුනා උග්ගහණ ධාරණ පරිපුට්ඨි කාමානං සිසානාකොවා'වරියානකො සුදුලභනතා පරියෙසිතු දුකකරභාවං ගතා. ඉද්දා'පි තස්ස ගන්තරතස්ස සුලභභාවමිච්ඡනෙන න සමුද්ධාසාසන විරට්ඨිමි. පන්තෙනෙන වනතමාන සිහලරජේ හන්ලකේ පරිකබ්බාසිකාරි ධුරන්ධරෙන නීතිවේදිනා නොයල් විජේනායක මහාසයෙන සහ නිස්සරත්තතුංග මහාසයෙන ව සඬිං නන්ද අමරසිංහ මහාසග්ගස්ස සංවිධායකතන වසා සමුද්ධාසාසනො'දයකාමාය පුඤ්ඤාචීකාය සාරා'සාර විනිච්ඡයකුසලාය සොමාවතී හේවාචිතාරණ අරියාය පතිට්ඨාපිත පරිවනතමුල ධනමහා කතෙන ධනබ්බයෙන සමුද්ධා පරිනිබ්බානතො ආසහස්ස පඤ්ඤා'ධික අධ්‍යවිසතිමේ වසෙ'ථ වා ක්‍රෙස්තවා'බදුතො එකසහස්ස නවසතාධික වතුරාසිතිමේ වසෙ තිලක මුද්දණාලයෙ මුද්දපෙනා පුනපි පාකටිකතා'ති සබ්බෙති සද්ධාමමට්ඨිතිකාමේගි විඤ්ඤතබ්බනති අභිනවපසකාසකානං නිවේදනං.

ඉන්. ලිඛිතමිදං මයා කුප්පියංවත්තේ ජයසේබරාමාසිපතිනා සාතිවසුරි සන්තපති රාජකීය පණ්ඩිතො'පාඨිධාරිනා සිරි ලඬකා බොද්ධ සහ පාලි විසූවජ්ජාලයානුබ්බා පානදුර පින්වත්තේ සද්ධාමමාකර ආගතනාසිපතිනා, සිරිලඬකා අමරපුර මහා සඬාසභාය සමලෙඛකාධිකාරිනා, අමරපුර සිරි සද්ධාමමවංස මහානිකායෙ පධාන ලේඛකාධිකාරිනා වෙද තසමිංයෙව නිකායෙ පධානා'ධිකරණ නායක ධුරන්ධරෙන ව තලල්ලෙ බමමානාදාහිධානෙන නායකනේරවරෙන සිරි සුගත තථාගත පරිනිබ්බානතො ආසහස්සපඤ්ඤා'ධික අධ්‍යවිසතිමේ වසෙ සාවනාමාසෙ පුණ්ණම් දිනෙ සතිවාරෙ'ථ වා රජ්ජවොහාරවසස්සමාණ වසා ක්‍රෙස්තවා'බදුතො එකසහස්ස නවසතාධික වතුරාසිතිමේ වසෙ අගෝස්තු මාසෙ එකාදසමේ දිනෙ සතිවාරෙති.

PUBLISHER'S NOTE

The late Mr. SIMON ALEXANDER HEWAVITARANA, who in his life time had begun to publish the TRIPITAKA, left a bequest for its completion after his death. He died suddenly on 17 th January 1913, and in accordance with his Trustees had published the Commentaries on the Text in 49 volumes. After seventy year these bookd are no longer readily available.

His widow Mrs SOMAWATHI HEWAVITARANE who passed away on 10 th January 1982 at the age of 94, had, prior to her death, created the SOMAWATHI HEWAVITARANE TRUST to carry on the good work started by her late husband and bequeathed her entir estate to this Trust.

We te Trustees of the Somawathi Hewavitarana Trust, having seen the need to re-print the Commentaries, have undertaken this task to help both the student and teacher of tha Dhamma and in the hope that this act of ours will help to preserve the Noble Teachings of the Blessed One for the benefit of the future genertions and thereby prolong the life of the Buddha Sasana by many more thousands of years.

May the fruits of this meritorious act help the late Simon Alexander Hewavitarane and Somawathi Hewavitarane Maha Upasikawa in Sansara and towards their final attainment of Nibbana.

*Noel Wijenaike
Nanda Amerasinghe
Parinda Ranasinghe*

**11th August 1984,
Somawati Hewavitarane Trust office,
130, Maligakanda Road, Colombo 10,
SRI LANKA**

THE LATE
MR. SIMON ALEXANDER HEWAVITARNE.

BORN 20TH MARCH, 1875.

DIED 17TH JANUARY, 1913.

සෝමාවතී හේවාචිතාරණ මැතිනිය

THE LATE
VEN'BLE ANAGARIKA DHARMAPALA.
(SIRI DEVAMITTA DHAMMAPALA)

Director of Tripitaka Mudhrana Sabha

BORN 17TH SEPTEMBER, 1864.

DIED 29TH APRIL, 1933.

PUBLISHERS' NOTE.

The late Mr. Simon Alexander Hewavitarne who has left a bequest for the publishing of the Tripitaka Commentaries, and the Tripitaka was the third son of Mudliyar Don Carolis Hewavitarne Wijayagoonaratna, and a brother of the Anagarika H. Dharmapala. Born on the 20th March 1875, he was educated at the Royal College and after his school career joined as junior partner in his father's business which is well known in the East as the firm of H. Don Carolis & Sons.

From a very early age he came under the influence of his religion and took a leading part in all Buddhist educational and religious activities. He was also the Secretary of the Buddhist Theosophical Society, and for number of years of the Vidhyadhara Sabha which looks after the interests of the Vidyodaya Oriental College. He was in constant touch with the late illustrious High Priest Hikkaduve Sri Sumangala and the Theras of the Vidyodaya Parivena. He was an earnest student of the Abhidhamma and in his private life was most loveable and kind hearted. He was married on the 18th November 1904 to Miss Somavatee Gunatilaka daughter of Mr. D. T. W. Gunatilaka of Hallala. He left no issue.

He was a good business man, and helped very largely to extend his father's business. During his life he was unassuming in his charities and it was only after his death that the extent of his private charity was known.

Originally he had the intention of printing the complete text of the Tripitaka and was making arrangements to do so, when he was advised by Professor Lanman of Harvard University to bring out an edition of the Commentaries. Following this idea, he began in 1911 to publish the Commentary of the Samyutta Nikaya. When about ten forms of this had been printed he died suddenly on the 17th January, 1913.

In his Will dated 8th April 1912, he says "I give, devise, and bequeathe, all such moneys as may be found necessary for printing the Pali Text of the Commentaries which is being printed now, and all moneys needful for bringing out a neat edition of the Text of the Tripitaka." He has left ample provisions to carry on a work which under ordinary circumstances can only be attempted under Royal patronage or by a powerful organization. Of him it may well be said "*Rupam jirati maccānam nāma-gottam na jirati.*" After his death a convocation of the Sangha was held at his residence "Glamis House" Kollupitiya, on the 16th March 1913 by his Executor, my brother the late Mr. Edmund Hewavitarne.

It was then decided to allocate the editing of the texts to different *theras* whose copies were to be finally submitted to a committee of learned Bhikkhus.

The carrying out of this idea was found impracticable and at a later convocation of the priests it was definitely decided to make each priest responsible for his own work. In 1914 Professor Dharmananda Kosambi of Ferguson College Poona was invited to Ceylon to further advise Mr. Edmund Hewavitarne on the matter. With him he visited the different temples and entrusted the following commentaries to the *Theras* mentioned below.

1. The Commentary of the Anguttara Nikaya (Manoratha Púrani) has been entrusted to Kirti Sri Dhammarama Nayaka Thero, High Priest of Colombo and Chilaw, Principal Vidyalankara Pirivena, Peliyagoda. This work is well in hand and about ten forms have been printed.

2. Digha Nikaya Atthakathá (Sumangala Vilásini). Heyyan-tuduve Devaruitta Thero, Chief High Priest Western Province and Director of Vidyodaya College. About fifty forms have been printed and will soon be issued.

3. Samyutta Atthakathá. Bedigama Sri Ratnapála Thero, High Priest and Principal Maha Mantinda Pirivena, Matara. The MSS. have been received.

4. Udána Atthakathá. Gonagala Siddartha Thero, Principal Saddharmodaya Pirivena, Bentota. In print.

5. Itivuttake Atthakathá. Lunupokune Dhammananda High Priest, Colombo District.

6. Thera Gáthá Atthakathá. Weboda Sangharatana Thero. The MSS. of this have been revised by Suriyagoda Sumangala Thero, and is nearly ready for publication.

7. Theri Gathá Atthakathá. Bihalpola Dewarakkhita Thero, Vice Principal Vidyodaya College. It is nearly completed.

8. Maha Niddesa Atthakathá. Boruggamuye Rewata Thero, about twenty forms are printed.

9. Visuddhi Magga. Kodagoda Upasena Thero, Principal Sri Saddharmodaya Pirivena, Walpola. It is being printed.

10. Dhammapada Atthakathá. Kahawe Ratanasara Thero. Vice Principal Vidyodaya College. It is being printed.

11. Vimána Vatthu Atthakathá. Madugalle Siddhattha Thero. Principal Sangharaja Pirivena Mallwatta Kandy.

12. Jataka Atthakathá. Aruggoda Seelananda Maha Thero. Principal Paramadhammachetiya Pirivena Ratmalana.

13. Culaniddesa Atthakathá. Mulleriyave Wipulasara Thero, Galwana Vihara Budgoinuva. A portion of the MSS. received.

14. Patisambhida Magga Aṭṭhakathā. Madiwala Anontadassi Thero of Siri Perakumba Pirivena Cotta. Portion of MSS. received.

15. Apadana Aṭṭhakathā. Pinwatte Seelananda Nayaka Thero. Sadharmakara Pirivena. Pinwatta Panadure.

16. Buddhawansa Aṭṭhakathā. Yagirala Paññananda Thero. Sudharmakara Pirivena Gonagale Induruwe.

17. Cāriya Pitaka Aṭṭhakathā. Bentara Somalankara and Somarama Theras. Panditaratna Pirivena Wanawasa Vihare Bentota.

18. Nettippakarana Aṭṭhakathā. Vidurupola Piyatissa Nayaka Thero.

19. Khuddaka Aṭṭhakathā. Welipitiye Devananda Thero. Vidyodaya Pirivena Maligakanda.

After the Preliminary work of allocation, when the printing was about to be begun Ceylon was visited by a stupendous calamity.

Soon after the Wesak Festival of 1915, a riot broke out at Kandy between the Mahomedans and the Buddhists. This soon spread to nearly every part of Ceylon and assumed a very threatening aspect. Martial Law was declared and in the aftermath that followed, my brother Mr. Edmund Hewavitarne was charged with treason and the looting of a shop known as the Crystal Palace in the Pettah, Colombo.

In a Court Martial held at Colombo he was judged guilty and condemned to Penal Servitude for life.

Representations were made to the then Governor, Sir Robert Chalmers about his innocence and he was to have been released when he died on the 19th of November 1915 at the Civil Hospital Jaffna through typhoid fever contracted in the Jaffna Gaol.

Since then His memory has been vindicated by His Excellency the Governor, Sir John Anderson whose letter to me I reproduce below.

QUEEN'S HOUSE, COLOMBO.

18th July, 1917.

Sir,

I am directed by His Excellency to inform you that he has had occasion in connection with the case of your late brother to refer to the unpublished evidence given before the Police Enquiry Commission to see whether it had any bearing on the case.

In the evidence given in October 1915 before the Commission by two members of the Civil Service statements occur as to events in the Pettah on the 1st of June which incidentally tend to support the evidence given in your brother's defence as to the time at which the looting of the Crystal Palace took place. One of the officers

has since died and the other is serving with His Majesty's Forces in Europe, and it is impossible therefore to refer further to them; but His Excellency thinks it highly probable that, if these statements had been before the Court Martial, it would have given your brother the benefit of the doubt and acquitted him

It is unnecessary to add that the fact that these officers were in the Pettah on that morning and might give relevant evidence was not realised at the time of your brother's trial.

In the circumstances I am desirous to convey to you and the other members of the late Mr. Hewavitarne's family an expression of His Excellency's sincere sympathy and regret.

I am, Sir,
Your Obedient Servant,
R. H. WHITEHORN,
Private Secretary to the Governor.

DR. C. A. HEWAVITARNE,
"Srinagar",
Colpetty Road, Colombo.

After the lamented death of my brother Edmund the duty of carrying on the work devolved on me. The work was started about the end of 1916 and it is my duty to announce the first fruits of the great idea originated by my brother Simon Hewavitarne. A Committee has been formed and the work of subediting has been entrusted to Boruggamuve Revata Thero, Suriyagoda Sumangala Thero and Mapalagama Chandajoti Thero, supervised by Mahagoda Siri Nanissara Thero, Pradhana Nayaka of Sabaragamuwa Province and Principal Vidyodaya Oriental College.

The present work was originally entrusted to Sri Sugata Vansalankara Dhammarama Tissa and has been revised and brought more in accordance with textual criticism by Chandajoti Thero, with the help of several other copies.

I have to acknowledge my deep indebtedness to Sri Sugata Sasana Vansalankara Dhammarama Tissa Thero and to Chandajoti Thero who undertook to edit the Peta Vatthu. Their indebtedness to the Pali Text Society's publication which has been of great use in the producing of the work has been referred to in the preface.

Though there is a Sinhalese translation of the Peta Vatthu printed and published in Colombo, the Pali Commentary itself is not much used among the Sangha with the result that copies of this book are difficult to obtain. The books further are full of errors.

In this edition also there may be errors, but for all such errors and any short-comings and mistakes that have been made we crave the indulgence of the learned Public.

15th October, 1917.

C. A. Hewavitarne.

പാടിയാക്കം.

සිරිසක සුගත තථාගතානං අතීතාදිකාලිකානං සමවාසමුඛානං
බුඛානං භගවතානං විවිධ විචිත්ත විභාසනාන සමුඛගවස්ස
සුඵලපඤ්ඤාපකස්ස පදිපායමානස්ස චචනපඤ්ඤාස්ස සංරක්ඛ
ණතො ච පකට්ඨකඛට්ඨානං සීලාද්‍ය ජාතං භොධන ජාය සභාව
නිරුත්ථායා බුඛාදීභි භාසිතත්තා ච පකට්ඨානං චචනපඤ්ඤානා
මාලීභි කන්ධා ලඛනාමා භාසා තෙපිටකබුඛචචනපාලියා තද්ධා
කථාදිකස්ස තදනුගහස්ස ච ගන්ථජනස්ස භාසනතො පාලිභාසානාම
ජතා. සා පනෙසා පාලිභාසා තතීයනෙන විජාරියනෙන ලොකීය
ලොකුත්තරජා එතායාති නිබ්බවනවසාමොකං තථාගතස්ස ඉතරෙ
සඤ්ච තථාගතානං ලොකීයලොකුත්තරජන්සමුලලසිතස්ස සතිතස්ස
තනනතො විජාරකරණතො තනතීභාසාති ච; භගවා පනමොකං
මාගෙධා මගෙඤ්ඤ භවත්තා, තස්ස මාගධස්සායං භාසාති චා තස්සාපි
භගවතො ජතීභුමිභුතෙ මගධදෙසෙ ජතත්තා භාසා මාගධතමයං
භාසාති චා මාගධභාසාති ච චුට්චතෙ. සා ඛො පනෙසා සුඛිමාගධී
දෙසියා මාගධීති දුට්ඨා භොති. තාසු සුඛිමාගධි පන බ්‍රහ්මානමාදී කප්පි
කානං බාලානමස්සුතාලාපානං සමුඛානං වාලපනභාසා භූතත්තා
මූලභාසාති ච චුට්චතෙ. දෙසියා මාගධීභාසා පනමොකං භගවතො
කාලෙ ච තතොතිත්තානාගතෙසු ච මගධදෙසවාසීනං භෙස මනුස්සානං
වොහාරපත්තා භාසා. සා පන මූලභාසා මාගධී ඉතරභාසාති අමිඤ්ඤ
තත්තා සුඛිමාගධීති ච දෙසියා පන මාගධී සක්කතභාසාපභවත්තා
අභිමාගධීති ච චුට්චතෙ. භගවතා දෙසිතං සකලමෙව තෙපිටකං
බුඛචචනං තද්ධාකථාදිකං තදනුගහඤ්ච ගන්ථජනං තාය මූලභාසාය
සුපරිඤ්ඤාධිතාය මාගධී සබ්බානාය පාලිභාසාය වහ්නතෙ. දෙසියා
මාගධී පන තනතීභාසාභූතාය බුඛ භාසිතසබ්බානාය සුඛිමාගධීභාසාය
න සමෙති වෙච න සංසද්දති ච; තාසං නිරුත්ථායො ච තාදිසා ච
භොනති. පාලිභාසාය ලක්ඛණදීපකානං කච්චායනාදීනං සග්ගලක්ඛ
ණෙති න සා දෙසියා මාගධී සාධියා භොති. තථෙව දෙසිය මාගධී
භාසාය ලක්ඛණදීපකානං වරරුච්ඡාදීනං සග්ගලක්ඛණෙති සා පාලිභාසා
මාගධිපි න සාධියා. එවං විධාසු තාසු යථාච්ඡත්තාය තනතීභාසාමාගධී
සබ්බානාය පාලිභාසාය සතර්මරලොකනරුතා තථාගතො පථෙ
දිතං භොති රසවසෙසන එකවිධං ධම්මිකයවසෙසන දුට්ඨං පිටිභං

විසේන තිව්ධං අඛතවිසේන නවවිධං ඛනිවිසේන චතුරස්තීසකස්ස විධං සකලමේව බුඞ්චවිනං. තස්ස සාවකා වානුබුඞ්සාරිපුත්තමහා මොග්ගල්ලානාදසො මහාඛිණ්ණසවා යාවජ්ඣනා සාසනභිතකාරිනො අඤ්ඤා වාවරියවර තාය යෙව සුඛමාගභිහාසාසඛිධාතාය පාලිහාසාය සඞ්ඛමෙපොත්ථකානි නිප්ථාදෙසුං ථෙව නිප්ථාදෙනති ව. එවං සකල භාසානමේව මත්ථකාලඛිකාරහුතා ලොකාලොකකාරි සමොසමබුඞ්චරපසභවාචවනතකොමලා මුරුමනොගරු සුලලිතාභිරමා භාසා පාලිහාසානි පාකවා ජතා.

බමමසඛිනී.

ඉථෙවිවං පාලිහාසාය නත්තා දෙවානිදෙවො පනමහාකං සමවා සමුසො පඤ්චවත්තාද්විසසංවච්ඡරුති සදෙවකං ලොකං සඞ්ඛමාමනං. පායෙත්වා නිබ්බාණපුරං පාපෙත්වා නිසාපිතසකලබ්බිකිවෙවා කුසිනා රුයං උපවත්තනෙ මල්ලානං සාලවනෙ මිත්තං සාලානමනතරෙ උත්තරසිසකං නිපනෙහා අනුපාදිසෙසාය නිබ්බාණධාතුයා පරි නිබ්බාගි. සත්තාහපරිනිබ්බුතෙ තථාගතෙ අසුභද්දන සුභද්දන නාම බුඞ්හි පබ්බජිතෙ “අලං ආවුසො මා සොවිත්” ඉච්චාදිනා තයෙන වුත්ත වචනමනුස්සරනතා මහාකස්ස ප මහාපෙරවරපච්ඡායා සතෙබ්බව පභිත්ත පටිසම්භිද ඛිණ්ණසවා පඤ්චසත්තාරහනෙතා “පුරෙ අඛමො දිප්පති ඛමෙමා පටිචාගිගති”ති සල්ලකෙත්වා තස්ස පටිසෙධනත්ථං. අජත්තසහතුමහාරුජස්ස මාගධස්ස සෙනියස්ස සාහායෝන රුජග්ගෙහ සත්තපණ්ණේගුභාවායෙර සමලඞ්කත සුමණීන සුමිහත්තසොපාණාදි පතිමණ්ණිනෙ සුඛමමසභාපහාසනියෙ බමමමණ්ණිපෙ සනතිපතීනා සත්තති මාසෙති සකලමේව බමමවිනායං සඛායාසු, තතො පරං යථා බමමං යථා විනායං සාරිපුත්තාදිපරමපරාය පවත්තමානං සුපරිසුඞ්. ථෙරියනිකායොති ලඞ්කාමං එකමේව මහානිකායං පවත්තසුං. වස්සසතපරිනිබ්බුතෙ තථාගතෙ ථෙසාලියං අඛමිනෙති වජ්ජපුත්ත කෙති භික්ඛුති “කප්පති සිඛතිලොණකප්පො”ච්චාදිනා තයෙනොපා දිනං දසවස්සුං විසොඤ්ඤානා කාකණ්ඨපුත්තන යසෙත්ථෙරන සමුස්සා හිතා රෙවතසඞ්ඛකාමිපසභුතයො පභිත්තපටිසම්භිද ඛිණ්ණසවා සත්ත සත්තාරහනෙතා ථෙසාලියං වාලුකාරුමේ කාලාසොකමහාරුජස්ස සාහායෝන අධ්වනි මාසෙති සකලමේව බමමවිනායං පුනපි පිටකාදි විසේන විහජන්තානුසඛිතාගිත්වා ථෙරවාද සඛිධාතං තමේව මහා නිකායං යථාධ්මානෙ අපෙසුං. විවස්සසතපරිනිබ්බුතෙ තථාගතෙ බුද්ධිකස්ස බමමාසොකස්සාණාවකක්ඛන්තියං මහාරඤ්ඤා කාලෙ අඤ්ඤානිජඪියපුබ්බකෙති භික්ඛුති ථෙතුල්ලවාදෙ සමුප්පාදිතෙමොගාලි පුත්තනියං තෙත්ථරවරුදසො සහස්සමත්තා පභිත්තපටිසම්භිද මහාඛිණ්ණ සවා තස්සෙව බමමරඤ්ඤා සාහායෝන පාවලිපුත්තනගරෙ අසොකා රුමෙ තෙසං ථෙතුල්ලවාදං මද්දන්තා බමමවිනායං පුනපි නවති මාසෙති අනුසඛිතාගිත්වා යථා වුත්තමේව ථෙරවාදං මහානිකායං සුමිලමිකංසු.

ලබ්‍යාංශං සාහසිකනිවිධාපහසෙවු ව බමමිලිපිව.

එවමිමාසං තිස්සන්තං සඛිනීන්තං සමන්තතරු තතියසඛිතිනිකා
රණො මොග්ගාලීපුත්තතිස්සන්තෙරව්වෙරෙ සමමාසමිබ්බසාසනස්ස විරසිති.
පණෙණෙනා පච්චන්තදෙසවිසසෙසු සාසනස්ස පතිට්ඨාපනන්තං තන්ත
තන්ත තෙත පෙරෙ පෙසෙන්නො සමිබ්බසාසනි පුද්දිට්ඨං සමාගමම සමා
පතති සමාපජන්තාදිනා සුවිසොධිතං ලබ්‍යාදීපමිමග්ගසං දිසවා ව
පනස්ස සඛිවිහාරිකං ධම්මාසොකාරුපස්සොරසපුත්තං ඩිණ්ණසමං මහා
මිහිඤ්ඤන්තෙරවරං තදනුයාසිති වාපරෙති තික්ඛු සාමණේරාදීති සඬිං
දීපමිමං පසාදෙතුමිහාගමිතන්තොය අපජ්ඣයි තථා අපජ්ඣිතා පන
තො මහාමිහිඤ්ඤො තදා පත්තලබ්‍යාරුජ්ජාතිසෙකස්ස දෙව්‍යානං
පියතිස්සස්ස රණෙඤ්ඤ පඨමව්වසෙස සමමාසමිබ්බසාසන පරිනිබ්බාණ්ණො
විහාරං වස්සසනානමුපරි ඡන්තියසතිමෙ සංවච්ඡෙරෙ වෙගාසෙන දීප
මිමාගන්තො මිස්සකපබ්බතමොතරිනො ධම්මදීපං දීපෙතො තන්ත සමමුඛි
ගුහං දෙව්‍යානං පියතිස්සමහාරුජපමුඛං මහාජනං පසාදෙතො සරණ
සීලෙසු පතිට්ඨාපෙතො රණෙඤ්ඤපෙඤ්ඤසනං පටිච්චානුක්කමෙනානුරුධ
පුරං පතො සුවිසුඛබ්බසාසනමිහ පතිට්ඨාපෙතො අඤ්ඤලඛිති අසමමයයි
හාමන්තං තෙපිටිකං බුඬවචනං සඬයාසිතො තස්සාඤ්ඤාපයො ව
සීහලාය තීරුතතියා ඵපෙතො සාසනං සුඤ්ඤං කතො පෙරවාදසඬිකං
මහානිකායං පවත්තෙසුං, පතිට්ඨාපිතො පනෙවං සමමාසමිබ්බසාසනො
සමිබ්බපරිනිබ්බාණ්ණො පඤ්ඤපණ්ණාසාධිකානං චතුන්තං වස්සසනානමිව
සෙන පනතරජ්ජාතිසෙකස්ස වට්ටගාමණ්ණහගමහාරුජස්ස යාව රජ්ජ
සමාසො තෙපිටිකං බුඬවචනං මුඛපාඨවසෙන්නොවිනෙසුං, න ලිපිතො,
තස්ස වට්ටගාමණ්ණහගරණෙඤ්ඤ කාලෙ සිරිලබ්‍යායං මාතුලජනපදෙ
ධමිමා ලොකගුණො ආලොකනාමිතෙක ලෙණ්ණ තප්පදෙසිස්සරස්සෙකස්ස
මහාමිව්වසං පභූරුජස්ස සඬාබුඬිසමපනත්තස්ස සාහායොන පඤ්ඤසනා
ඩිණ්ණසමන්තෙරවරං සමමමයං සුවීරවසීතිමිච්ඡන්තා පඤ්ඤමඤ්ඤ වාරං
ධම්මවිනයං සඬයාසිතො ලෙඛනවසෙන පොත්තකාරුලං කතො තන්ත
තන්ත පොත්තකාලෙසු ඵපෙසුං. ඉච්චිට්ඨං ලිඛිතසඬමමපොත්තකානං
සමාගමො වෙදිතබ්බො, අථ පච්ඡා ජම්බුදීපෙපි තන්ත තන්ත සඬාබුඬි
සමිපනතො බුඬිහතතිකා රුජරුජමහාමහතාදයො බුඬිහාසිතං තෙති
තෙති වොහාරකකරෙති ඉතො පටිලිඛාපෙතො සකං සකං විසයං
සමාගරිතො පවත්තෙසුං. එවමෙනස්ස තෙපිටික බුඬවචනස්ස පොත්ත
කාරුලාභි වෙව පවාසෙ වාසොසි.

නිකායසෙතෙදා වෙව සාධනතරුපහති ව.

ඉති යාව පොත්තකාරුලාසඬිති. මහාමිහිඤ්ඤන්තෙරදීති පතිතා
පිතො පෙරවාදනාමිතො මහානිකායොව සීතො ගොතී ගෙදරහිතො
සාතීතිමිමලො. සථාචුත්තස්ස වට්ටගාමණ්ණහගමහාරුජස්ස කාලෙ
තෙතෙව කාරිතාහගතිරිවිහාරපටිග්ගාහකස්ස තිස්සන්තෙරස්ස මහා
විහාරියෙති සුපසලෙති තික්ඛුති කුලසංසථාදෙසෙන පබ්බාජනීය

කළමම ව නදනුවිහාරියා ව නසයියාගුහයා මහාදාසිකතියාපෙරයා අසුඛානුවිහාරිකතාවෙන උනෙකපනියකළමම ව කතෙ තෙන කුපිතා තෙ උනොපෙර පඤ්චසතෙ හික්කු ගහෙතො පෙරියනිකායතො හිනතො අභයගිරිවිහාරං ගතා තපෙත්ථ වාසං කපෙපනතා මහානිකායතො ඛතිගුහං අභයගිරිනිකායනාමිකං පුතියනිකායං පතිදාපෙසුං. සො අභයගිරිනිකායො පච්ඡා ධම්මරුචිකනිකායොතිපි පාකපො ඡන්තො. තතො පරං තොයාභයමහාරජයා කාලෙ අභයගිරිවාසීහි තෙහි හික්කුහි වෙතුලුවාදෙ පටිග්ගහිතෙ තමනිව්ණෙනා උයසි ලියතියානාමිකො මහාපෙරෙ තතො අභයගිරිවිහාරතො හික්කු ගහෙතො දක්ඛණ්ගිරිවිහාරං ගතො අභයගිරිනිකායතොපි ඛතිගුහං තතියං නිකායං පතිදාපෙත්ථා තත්ථ වාසං කපෙපයි. පුන තෙ හික්කු මහාසෙතෙන පාපමිත්තෙන රඤ්ඤ පෙතවනවිහාරෙ කාරිතෙ තමුපගන්තො තත්ථ වාසමිකංසු. තතො පතිදාය සො නිකායො පෙත වනනිකායොති නාමෙන පඤ්ඤගිත්ථ. සො පන නිකායො භාගලිය නිකායොතිපි පාකපො අගොයි. එවං මහානිකායතො භිත්තා ඉමෙ වෙ නිකායාපි සුපපතිට්ඨිතමුලා පුලන්තිපුරාසියා රඤ්ඤ පරිකානති භුජයා කාලෙ යාමි නිකායතතයසාමග්ගිකරණා අඤ්ඤමඤ්ඤං සඛ්ඤ කමමාදිං අනුපගච්ඡන්තා පුඨතෙව සඛ්ඤකමමාදිකමිකංසු. එවං විසුං විසුං වොහරන්තානං පන තෙසං තෙසං හික්කුහං පඤ්ඤපාඨනාදිනි කිලිමානිපි කාලනතරෙන කත්ථි කත්ථි විසදිසානි ඡන්තාහි. තානි පන “කායනුත්ථ කායනොත්ථ කායනෙත්ථ” ඉච්චාදිතා ඤ්ඤන්තො. එවං අඤ්ඤමඤ්ඤපටිවිරුඛා තෙ තයො නිකායා සමුච්චපටිතිබ්බාණා සත්ත භවාධිකානං ඵකසහයා සංවච්ඡරානං උපරි වතුපෙත්ථ සංවච්ඡරෙ පතතරජ්ජාභිසෙකයා යථාච්ඡිතතයා මහාපරිකාමභුජයා මහාරජයා යාබරජ්ජපනති විරුඬපාඨනතරෙහි සභිං යෙවි වඩිසිංසු.

සො පන පරිකාමභුජෙ රුජ්ඣ සංඝනසභිතං කෙරුනො පඤ්ඤ මෙව තථා විරකාලං අසාමිග්ගියා පටිත්තමිනානං තෙසං නිකායානං සාමග්ගිං මහතා උසාගෙන කෙරුනොත්ථ පුනපි එකං මහානිකාය මෙව සුචේරං යපෙයි. තථාපි සො කාලනතරෙන වනවාසනිකායො ගාමනතනිකායොති විධා භිත්තො අගොයි. තෙ සඛ්ඤකමමාති ඵකතො කෙරුනොපි උදෙසාපරිපුඤ්ඤාදිනි විසුංයෙව පටිත්තෙත්ථ. එවං සති ඉමෙසං වසෙතොපි පාඨනතරුප්පතති වෙදිතබ්බා. අපරඤ්ච සිතාවඛකපුරාසියො පිතුසාතතො පඤ්ඤාජයො රුජ්ඣ සිව්ගතො සමානො මිච්ඡාදිට්ඨිග්ගාහං ගහෙතො හික්කුසඛ්ඤා කුමො සංඝනං විනාසෙඤ්ඤාමො ලඛකාදිපෙ තත්ථ තත්ථ පොත්ථකාලයාදිසු යපිතාන සබ්බාතෙව සමිමම පොත්ථකානි සංහරාපෙත්ථා විතතං කාමෙත්ථා අග්ගිං දුපෙත්ථා හික්කුසානාපනාදිතා සමුච්චසාසනං බහුසො අනතර ධාපෙයි. තද පන රොහණමලයදෙසාදිසු යත්තත්ථ තෙනා ලඛානි කතිපයාතෙව සමිමමපොත්ථකානාවිසිදානාගෙත්ථ. හික්කුවො ව තථාප්පතරා ඡන්තා.

එවං ගව්ශ්ඤාන කාලෙ ලබ්භාදීපෙ එතොපි උපසම්පන්නා හික්ඛු නඤ්චි වත්තබ්බතං පාපුණී. තථා වත්තමානෙ සිරිසෙඛබ්බසංසල නගරෙ පත්තරජ්ජාතිසෙකො කීත්තිසිරි රාජසිභො රාජ පිණ්ඩ පාඨිකෙන අසරණසරණසරණසරණසංගමෙණරොන ඛොසිසත්තවරි තෙන මහාජ්ඣාසයෙන දින්නාවාදෙ රත්තත්තසෙභිපසසෙන්නා තස්ස හික්ඛුතපසස්ස සදුපදෙසමිත්තමෙ ජමුදිපෙ ස්‍යාමිදෙසවිසයං සකාමිවච්චරෙ සඬිං. මහාරහෙති පණ්ණාකාරෙති පෙසෙඤ්ඤා තත්ථ රාජත්තමිත්තං උපාලිපෙත්ථවරපසමුඛෙ සාහිරෙකදසවග්ගිකාහික්ඛු සඬිං. සබ්බමෙපොත්තෙති ඉධ සමානෙඤ්ඤා යථාමුත්තසරණසරණසංගමෙණරවරාදයො අපරෙ ච සඬාපබ්බජිතො ඤාලපුත්තෙ උපසම්පදෙඤ්ඤා පුත්ති සාසනං යථාධාරණං යෙපෙසි. එවං නදු තතො ස්‍යාමිදෙසතො ආගතෙති ස්‍යාමිකබ්බරලිඛිතපොත්තෙති ච තතො පච්ඡා මරමිමදෙස විසයාගතෙති මරමිකබ්බරලිඛිතපොත්තෙති ච පරිලිඛිතානාමානාං සාවිකපං. තෙපිවකං සමුඛබ්බමමං පරිපුණ්ණමකංසු. තෙසු ස්‍යාමි මරමිකබ්බරෙසු චෙව පාලිසාසයං ච අකොවිදානං නොසං තොසං ලෙඛන පටිලෙඛනානං පමාදෙන ච පාඨනකරුප්පත්ති සංජනා. රාජසිභරාජ කාලෙ යත්ත භාත්ථි අවසිඨපොත්තෙති සඬිං සංසද්දෙනා තථා සංජනො විසෙසො දඨපෙඛො. එවමෙතං සාවිකපං තෙපිවකං බුඬි වචනං කදුචි පරිහානිං නදුචි වුඬිං සමුපලගමානං පවත්තති.

ඉපෙව්වසං තෙපිවකපාලි සමමාසමුඛපරිනිබ්බාණං නවත්තං වස්ස සත්තානුමුපරි නොපඤ්ඤාසතිමෙ සංවිච්ඡරෙ පත්තරජ්ජාතිසෙකස්ස මහානාමරාජස්ස යාව කාලං මහාමහිඤ්ඤෙත්ථරාදිති ධර්මානි සිහලඨ කථානි සඬිං යෙව පවත්තති.

පාලිඅධිකාථාකරණං.

තස්ස මහානාමරජෙඤ්ඤා කාලෙ ජමුදිපෙ මහාඛොධිමණ්ඩසමිපෙ එකසමිං ගාමෙ ජනෙන සබ්බත්ථ පත්ථිකිත්තිසොසෙන “බුඬස්ස ඥාසෙන සද්දිසඥාසත්තා බුඬිඥාසො”ති ලභිතාමෙන මහාපෙරා සහෙන සකාවරියභූත රෙවතපෙත්ථවරපෙසසිතෙන ලබ්භාදීපමිමං ආගතත්තානුරාධපුරෙ මහාමෙඝවක්ඛුස්සානෙ තිස්සමහාරාමෙ පබ්බත ඤරෙ වත්තා සබ්බපාලපෙත්ථස්ස සන්තිකෙ සිහලඨකපා උග්ගණ්ණිථා පාලිඅධිකාථාකරණත්ථාය පොත්තකානි යාවිතෙති මහාවිහාරියහික්ඛුති සාමිපථියදස්සනත්ථං. දින්නමෙකං ගාථං විත්ථරයතා විපුඬිමෙඤ්ඤා රචිතො,තස්මිං තුසෙඨි තෙති වසිති පොත්තකෙසු නියසාදිතෙසු තොසං මහාවිහාරවාසිනං. මහමිපරිහාපෙන්නෙන තෙන දෙසනත්ථාවාසි නඤ්ඤාත්ථාය හිතාය දුරසඬකර ගඤ්ඤාකර පරිවෙණමිජ්ඣාවසතා තා සිහලඨකපායො පාලිසාසයං පරිවත්තනා ගවන්ති. තථාකරොදොතන තෙන බුඬිඥාසාවරියෙන විතයඨකපා ච අභිබ්බමිඨකපා ච සුත්ත පිටකෙ දීඝමජ්ඣමි සංසුත්තාභිගුත්තරනිකායානඤ්ඤාව බුද්ධකතීකායෙ බුද්ධකපාඨසුත්තනිපාත ජාතකබ්බමිපදානඤ්ඤාධිකාථා ච ලිඛිතා. තතො

පරෙසං ඉති වුත්තකාදී නමටිකපානෙන නලිඞ්භා;සො පන ආචරියො තෙස මට්ඨකපායො අනත්වායෙන තෙනාපී අවමාසිකෙන කරණියෙන පුන ජම්බුදීපමෙවාගමාසිති ව නසොවරියංකා තපා ගමනතමයෙ දම්ළ රටෙයි කාඤ්චිදෙසෙ බදරයීන්විහාරවාසිතදත්තාවරියබමමපාලපෙරෙරෙ තසං සත්තීකා තපාට්ඨකපාකතතාවං ව ඉති වුත්තකට්ඨකපාදී නමටි සිඞ්ඞි ව පුත්වා නයමීං කමෙම පසනොනා ඉධාගතත්වා මහාවිහාරවාසිනං සමයං උග්ගණතිත්වා බුඩ්ධොසාවරියො වියතොසං ඉති වුත්තකාදී නමටි කපා කාසිති ව පුසතො. තෙන න කතා තාඨකපා පන බුදුකතීකායෙ ඉති වුත්තක උදුන වරියංපිටක පෙරහාපා පෙරිහාපා විමානවත්තු පෙනවත්තු තෙතති ඉමෙවසමට්ඨකපා ගොනති. මහාවංස පස්මහාගසං කතතාරු ආචරියෙන පන මහානාමපෙරෙරෙන පටිසම්බද්ධිකපා ව උපසෙත නාමෙතෙනෙන පෙරෙන මහානීලෙසබ්බුලනීලෙසමට්ඨකපා ව බුඩ් දත්තපෙරෙන බුඩ්ධංසඨකපා ව අඤ්ඤාතරෙන පණ්ණිනපෙරෙන අපදුනඨකපා ව කතා (ඵසොවාචරියබමමපාලපෙරවරෙරෙ විපුසිමග්ග මහාටිකං දීඝනීකායට්ඨකපාටිකං මජ්ඣිමනීකායට්ඨකපා ටිකං සංසුත්තනීකායට්ඨකපාටිකං ව විමතිවිනොදනීනාමං විතයානු ටිකං ව සම්මසංඝේඛපඤ්චාකාසි.) ඵවමෙතස්ස තෙපිටකබුඩ්ධවිනසායාඨකපා ඉමෙහාවරියවරෙති කතාති ඤ්ඤාතිං.

පෙනවත්තු අට්ඨකපා.

පෙනවත්තු අට්ඨකපා පන සෙට්ඨිපුත්තාදිකානං තෙසං තෙසං පෙනානං පෙනතාවගෙතුතුතස්ස තස්ස තස්ස කමමස්ස පකාසනවසෙත සමමාසමිබ්බස්සවෙදිතාය පෙනවත්තුපාලියා අත්ථපකාසන බුබ්බත වුත්තප්පකාරෙන හදනත අට්ඨකපාවරියෙන බමමපාලපෙරවරෙරෙන කතා. සා පන පරමානං උත්තමානං අත්ථානං දීපනතො පකාසනතො පරමත්ථදීපනී නාම ජතා.

බුදුපනසමතාති.

අගොසිමඝමී ලඞ්කාලඞ්කාරභූතෙ කොලමිනගරෙ සඬාබුඞ් සමපනොනා වාණීචේන්ත පටිලඞ්භූරිවිහවො “දෙග් කරෙලීඨ් ගෙවා විතාරණ” ඉතිපසිමො බුදුලීඤ්ඤ මහාධනො මහාභොගො පසුත විතතුපකරණො. තස්ස චත්තාරෙ පුත්තාගෙපුං සබ්බෙසෙවාවිජ්ජා:— “(අනගාරික) බමමපාල, ඵබ්බණ්ඩි, සසිමන්, වාර්ලය්, ඉති ගරුහි විහිතනාමා නෙකසත්ථපවිණො බඤ්ඤපුඤ්ඤසමපත්තා භූරිවිහවා සිරි සොභගගගසග්ගප්පත්තා. තෙසු තතියො සසිමන් ගෙවා විතාරණ මහා සයො බුබ්බමමස්ස පචාරත්ථෙඤ්ච වීරවිසිතත්ථෙවු පුපරිපුඞ් සාට්ඨි කපං තෙපිටිකං සිහලකමරෙති බුදුපෙනා ලොකෙ තත්ථ තත්ථ විජ්ජමා නෙසු පොත්ථකාගාරෙපු ඵකොකා තනනී පොත්ථකපනනී ඨපෙනබ්බාති මඤ්ඤමානො අමහාකමාවරියවරං විජේයදයපරිවෙණාධිසාරං සදෙස දෙසත්තාරෙපු පත්ථවයසං සකලකවිජ්ජනසිරොමණීභූතං ලඞ්කායං පච්ඡිමදිසාය වෙව දකඞ්ණදිසාය ව සමබ්බුභුස්ස සිරිපාදට්ඨානෙ ව පඬාන

තෙකුපදපනතො සිරිසුමඛලමහාසාමිපාදං පාලාඝනාදිසු ලෙඛනා
 දීපනවදෙදසාපහරණෙන පටිසඛිතරණං යාවිඤ්ඤානදායකං සුසංස්කරිත
 කම්මනෙතො සමානො තසම් අනෙකං තසාං “සසිමන්තෙවාවිතාරණං”
 සහාය භූතසෙය්‍යකසං අමෙරිකාදෙසියසං පණ්ණිනවර්ණ සමාරොචිතෙ
 තෙන “තෙපිටකපාලි කීර තදනි ඉලලහා, සාමමරමමසිහලආසිත
 ලකභිතරති මුද්දපිතා සුලහා හොති තසාංචකපාං පන න සබ්බසො
 මුද්දපිතා න සුලහා හොති, තසාං භවතා පඨමමෙවාවිකපාං මුද්ද
 පෙතබ්බො”ති සමාදිඝො තසාංචකසං සමාදරෙන පටිග්ගහෙතො
 සංසුතනතිකායචකපං පඨමං මුද්දපෙතො සමාරති, තථා සමාරභාය
 පන තසාංචකපාය දසකලාපමතෙන මුද්දපිතෙ පටිසඛිතරණ කතතො
 සො සිරිසුමඛලමහාසාමිපරො දිවංගතො අහොසි. තතො න වීරසං
 මෙව සො සසිමන්තෙවාවිතාරණමහාසයොපි තරුණොව සමානො
 පුරා කතෙන යෙන කෙනවී උපවේදකකම්මනා පිළිගො මව්වුචසං
 ගතො. සො පන මහාසයතාය තතො පඨමතරමෙව “මම මරණෙනො
 පරං මම සාපතෙය්‍යං පටිපජ්ජනෙතාහි ධනස්ස එකෙන භාගෙන
 මයා සමාරභමෙතං කීවං මමඤ්ඤාසයමපරිහාපෙතෙනති තපෙව
 කාරෙතබ්බො”නති රාජනීතියානුගතං සාසනං ලිඛාපෙතො ධර්ම
 මහොසි. තථා තසාං නිශ්මං සාධෙනෙන සාපතෙය්‍යං පටිපනෙන න
 එබ්බණ්ණි තෙවාවිතාරණෙන දුතියජෙට්ඨතාරො තිපිටකමුද්දපනසහා
 නාමෙනෙතං සහං පතිට්ඨාපෙතො තඤ්ඤාලිතෙ ධම්මවිනායධර
 පඤ්ඤාතෙ මහාපෙරෙ අජ්ඣන්තිචො එකමෙකං පොත්තං සංසොධ
 නත්තං නිශ්සාදිතමහොසි. තතො පච්ඡා සොපි මහාසයො මජ්ඣිමවයෙ
 ධීතො තපෙවොපවේදකෙන කම්මනා බාධිතො මව්වුචසං ගතො.
 තෙන පතිට්ඨාපිතා සා තිපිටකමුද්දපනසහාපි අභාවං ගතො විය ජනා
 නදනතතරං තසාං කතීට්ඨතාරො වාර්ලස් තෙවාවිතාරණංභිධානෙන
 ආසිතලවෙජ්ජාවරියෙන සබ්බසමපනෙන තසාං සොදරස්ස සසිමන්
 තෙවාවිතාරණස්ස පඤ්ඤාචතො සො විසිඨතරඤ්ඤාසයො සාධ
 තෙබ්බොති සමභිවිතරිය පුනපි තං සහං පතිට්ඨාපිය තසාං අජ්ඣන්ති
 ධුරං පචො අයං ගන්ථපටිසඛිතරණ පුබ්බකස්ස මුද්දපනකම්මස්සාරමෙතො
 කතො හොති. අනිතාය සහාය සමාරභිතා කතීපයපෙරවර්
 වෙව්වසෙද්ද වග්ගසම්. සාසනකීවෙව පුනරපි සමුස්සාහිතා උපත්ථමහී
 භූතා හොනති, අහමපිතෙස මඤ්ඤාතරෙ ඉමිස්සා පෙනවත්ථුඅච්ඡ
 කපාය පරිසොධනෙ සමඤ්ඤිට්ඨාමහි. බුද්ධකතීකාසෙ ඉමෙ පෙනවත්ථු
 අච්ඡකපාදසො න විතයඝනපා දීඝනිකායාදි අච්ඡකපා විය අච්ඡකතො
 පරිඨිලියමිනො හොනති. බහුසො පඨනපාඨන උග්ගහණ ධාරණාන
 මහාවෙන අසුඛිතං ගතො අබ්‍යතතානං ලෙඛනපටිලෙඛනානං
 ‘න’කාරඝානෙ ‘ත’කාරො ‘ත’කාරට්ඨානෙ ‘ක’කාරො ‘රා’කාරට්ඨානෙ
 ‘ඤ’කාරොති එවමාදිතං කමාපකතමානං වසෙන දෙසෙන දෙසං
 ගතො කත්ථවී පාලි භාසාති වා නවතබ්බතං ආපනනා අතීතසෙ
 නෙව අංකුලබ්‍යාකුලී භූතා හොනති. එවංභූතාසු තාසු ඉමිස්සා

පෙනවන්නාටත් පරිසරයටත් සමාජයටත් සමානාත්මක
 එකමණකි යෙවැනිතරණයක් ආරාධිතෙක කිරීමේ විශේෂයෙන්ම විශේෂ
 බහුපරිච්ඡේදයකින් සිද්ධවීමටත් නියෝගිතයෙන් නායකත්වයට
 වරෙන් පරිසරයටත් පුළුල්වීමටත් ප්‍රධානතම පෙළපතක් පවතී. සමා
 නීය සිරිසම්පන්නයෙකුගේ සම්පන්නතාවයටත් පොදුකාරයෙකු ව
 විශේෂයෙන්ම පොදුකාරයෙකු ව මහාතීන් රාජමහා විහාරපොදු
 කාරයෙකු ව පවිලිපොදුකෙකු ව මරමකර පොදුකෙකු ව
 'කාර්මි' නාමිකෙකු වූ පෙරපෙළපතක් සොයාගෙන ආබලතාවයෙන්
 මුද්‍රාපිතපොදුකෙකු ව සිතලිසාසාමය පොදුකෙකු ව සංසන්දන
 වීරකාරය. පාලියාසාය අනෙකුත් මහත්මයාලයෙකු වූ බොහෝ
 වසෙක පතිතාති ආකූල බොහෝ පාසාති අමාත්‍ය මාමරියවරයන්
 විශේෂයෙන්ම පරිච්ඡේදයකින් සිද්ධ වූ බොහෝ වරියන් පතිත
 සිරිමණිභූතයන් සිරි සද්දේවයන් රාජමහා විහාරයන් පතිත
 රයන් ව සද්දේවයන්ගේ තෙසෙව විසදුමුඛිය පාසාමයන් වරියන්
 වරිමුඛිය පාසාමය පවිලි යපාසතිය යපාමුඛිය යපාමුඛිය
 සත්ව නිරාකූලී කෙරෙහි අධිකාරයන් අපහරණය උනවට
 නාති ව පරිසරයෙකු මහතා උසාවියෙන් පරිසරයට පාසෙයි. මයා
 ලයාති නාති සබොහෝව පොදුකාරී ඉමයන් ගතින් සොයන බහුප
 කාරයන් අනෙකු. විසෙසන පන යපාමුඛිය විශේෂයෙන්ම බහුපරිච්ඡේද
 පතිතා මහාපෙරවරෙන් පරිසරයටත් පොදුකාරී නියෝගය මුද්‍රා
 කාරයාගොසිති පුළුල්වීමටත් පවෙදෙයි. පරිසරයෙන් පති
 මයමි නාති සබොහෝව පොදුකාරී සම්මතයන් යාති යාති විසදි
 යාති යාති පුළුල්වීම නාති නාති සද්දේවයන් වා සත්වමයුතියෙන්
 වා ගහනවලින් යපා පවිලියන් නපා උපරි පාලිය. යොජනා
 අපරයන් පාසනතරයාවෙන් එකාදි අනුකූලයෙන් අධිකපරිපාලියා අපර
 ලිපි වසෙක සද්දේවයන්ගේ සම්. යොජනාති. අයබබසද්දේව
 සබෙසං සද්දේවයන්. පවිලිපොදුකෙකුගේ පුළුල් අමාත්‍යමයමි. පරි
 යතියා වරිසිතත්. ගතිතපරියමි සාපල්ලමි වන්නෙකු අකර
 යොජනා වාමනා. පමාදපතිතාති යානාති ලොකසාසනානුග්‍රහ
 හත්. යොජනවලින් නිවෙදයාමි.

මුද්‍රාපිතය. සිරි සමාසම්පන්නතාවයෙන් වතුසානාධිකාර
 විනා වසංසානානුපරි එකසම්පන්නයේ සංවිච්ඡේද සංවිච්ඡේද
 සුකසපතෙකු ජයමි. මුද්‍රාපිතය.

Mapalagama Chandaajoti.

ලකබණවිසූඤානහි.

තත් අධොලිපිසු පලබ්බමානාති අකඛිරාති වෙවාඛකාති ව:-'සි. I.'
ඉති විජ්ජාබ්බුපට්ඨවණතො ව 'සි. II.' ඉති සඛ්ඛාරාජපට්ඨවණතො ව
'සි. III.' ඉති විජේජාදය පොථකාලයතො ව 'සි. IV.' ඉති මහා
නිජෙථ රාජමහාවිහාරතො ව ලඛිපොථකානඤ්චව 'ම' ඉති මරමම
පොථකස්ස ව 'හා' ඉති අභිඤ්ඤාකරමුද්දිතපොථකස්ස ව ලකබණ
සංදස්සනවසෙන මයා නිවෙසිතාති. පෙ.පා. ඉති පෙනවනුපාලිති ව,
පෙර. අ. ඉති පෙරහාපඨකපාති වාචගතබ්බං. පටිසම්බරණෙ පති
මස්ස සුඛග්ගහණධාරණන්ථං තෙසං තෙසං කපාවනුන්ථං සමාරම්භ
තෙසු තෙසු පිඨෙසු වග්ගඛකපාවන්ඛකාති ව උපරි තෙති අභිඤ්ඤා
සම්. කපාවනුන්ථාමාති ව අධිකපාපාඨෙසු සංවණ්ණන්ථාය සමුඛ
වාති මූලපාඨාති කාලවණ්ණකඛරානං වසෙන ව අසුකස්ස පදස්ස
වා පාඨස්ස වා වින්ථාරවණ්ණනා අසුකසම්. පිඨෙ සමුපලබ්භාති
පදන්මභිලසනතානං උපකාරතං සලලකෙඛනතන සංවණ්ණෙන
පදපාඨාති ව, ඉතිපුරිසනගරග්ගාමාදීනං සඤ්ඤා නාමාති ව, සමුප
ලබ්බමානපිඨවෙකති ව සම්. අකාරදිඅනුක්කමණීකාවසෙන පරිසිඨ
සම්ගගං කන්ථා පොථකාවසානෙ යොජ්නාතිති ඤානබ්බං.

සුචි පනත.

1.

1-1.	බෙහෙවුපමා	පෙතවඩුවණ්ණනා	2-7
1-2.	සුතරමුව	" "	8-9
1-3.	සුනිමුව	" "	9-12
1-4.	පිට්ඨිකලික	" "	13-15
1-5.	තිරොකුබ්බ	" "	15-24
1-6.	පඤ්චප්පත්තබාදක	" "	24-27
1-7.	සත්තප්පත්තබාදක	" "	28-29
1-8.	භොන	" "	29-33
1-9.	මහාපෙසකාර	" "	33-35
1-10.	බලොච්ඡ	" "	36-40
1-11.	නාග	" "	41-46
1-12.	උරග	" "	46-50

2.

2-1.	සංසාරමොචක	" "	50-58
2-2.	සාරිප්පත්තජෙඨරමාදු	" "	59-62
2-3.	මත්තා	" "	62-67
2-4.	නැදු	" "	67-69
2-5.	මට්ඨකුණ්ඩලි	" "	69-70
2-6.	කණ්ණ	" "	70-74
2-7.	බිත්තපාල	" "	75-79
2-8.	චුල්ලසෙට්ඨි	" "	79-82
2-9.	අභිකුර	" "	82-102
2-10.	උත්තරමාදු	" "	102-105
2-11.	සුත්ත	" "	105-109
2-12.	කණ්ණමුණ්ඩ	" "	109-115
2-13.	උබ්බරි	" "	116-121

3.

3-1.	අභිජ්ජමාන	" "	121-127
3-2.	සානුවාසි	" "	127-133
3-3.	රථකාර	" "	133-137
3-4.	භුස	" "	137-139
3-5.	කුමාර	" "	139-143
3-6.	සෙට්ඨිණ්	" "	143-146
3-7.	මිහලුරු	" "	146-148

3-8.	දුතියමගපුද්ද	පෙනවනුමුණනා	148-149
3-9.	කුවටිනිවජයින	" "	149-151
3-10	බාතුමුණන	" "	151-154
	4		
4-1.	අමෙසකබර	" "	154-174
4-2.	සෙරියක	" "	174
4-3.	නන්දන	" "	174-183
4-4.	රෙවනි	" "	184
4-5.	උවු	" "	184-186
4-6.	කුමාර	" "	186-188
4-7.	රජපුතන	" "	188-190
4-8.	ගුරුබාදන	" "	190-192
4-9.	ගුරුබාදන පෙති	" "	192
4-10.	ගණ	" "	193-194
4-11.	පාවලිපුතන	" "	194-196
4-12.	අමි	" "	196-198
4-13.	අකබරුක	" "	198-199
4-14.	සොහොසුරු	" "	199-200
4-15.	සෙවිසිපුතන	" "	200-202
4-16.	සෙවිසිකුටුසාහසා	" "	202-205

පරමන්දිපති

නාම

පෙනවනු ලබන ආචාර්ය.

නමො නාමා ගගනවතො අරගතො
සමමා සමුඛයං.

මහාකාරුණීකං නාමං කෙදයාසාගරපාරයං
 වනෙද නිපුණගමිරි විවිතනනසදෙසනං.¹
 විජ්ජාචරණසමපන්නා² යෙන නියනති ලොකතො
 වනෙද තමුතතමං.³ ඛමමිං සමමාසමුද්ධිපුජ්ජනං,
 සිලාදියුණසමපන්නො සීතො මග්ගඵලෙසු යො
 වනෙද අසිසසසිං නං පුඤ්ඤකෙඛතතං අනුතතරං,
 වනෙදනාජනිතං පුඤ්ඤං ඉති යං රතනතතයෙ
 ගතනතරායො සබ්බත්ත පුඤ්ඤං තස්ස තෙජසා,
 සෙතෙති ව කතං කමමං යං යං පුරිමජාතිසු
 පෙනතාවාචනං කං තං තෙසංගි⁴ ඵලහෙදනො,
 පකාසයනති බුධානං දෙසනා යා විසෙසතො
 සංවෙගජනති කමමඵලං පච්චිකකාරිණී⁵
 පෙනවනුති නාමෙන සුපරිඤ්ඤතවනුකා⁶
 යං පුද්ගලානිකාසමිං සමතාසිංසු මහෙසයො,
 තස්සා සමමාවලමිතිං පොරාණසිකපානසං
 තත්ත තත්ත නිදනානි විභාවෙනො විසෙසතො
 සුචිසුද්ධං අසසිකිණණං නිපුණත්ථිතිච්ඡයං
 මහාවිහාරමාසිනං සමයං අවිලෝමයං
 යථාබලං තරිසාමි අනුසංවණණං පුතං,
 සකකමමං භාසනො තමෙම නිසාමයථ සාධවොති.

තත්ත “පෙනවනු”ති සෙවිසිපුතතාදිකස්ස නස්ස නස්ස සත්තස්ස
 පෙනතාවෙනතුහුතං.⁷ කමමං, තස්ස පත පකාසනවිසෙසන පවෙනො
 “බෙතතුපමා අරගතො”ති ආදිනො පරිගතතිධමෙමා ඉධ සෙත
 වනුති අධිපෙතො. තසිදං පෙනවනු කෙන භාසිතං? කත්ථ

1. සි. II & III හා. ගමිරි-විජ්ජානසදෙසනං.	4. සි. II & III. වහනනං තං තෙති.
පෙර. අ. විජ්ජනනසදෙසනං.	සි. I. හා. ඉ. සතෙතති.
2. P. H. සි. II & III. සමපන්නං.	5. සි. I. II & III. කාරිණි.
3. සි. I. II & III. තමුතතරං.	6. සි. I. වජ්ජනං.
7. සි. II & III. තෙතුහුතං	

භාසිතං? කද භාසිතං? කසමා භාසිතනති? වුච්චතො: ඉදං හි පෙතවච්ඡු¹ දුට්ඨෙන පවතනං අස්සප්පනතිවසෙක ව පුච්ඡාපිස්සජ්ජන වසෙක ව. තත්ථ යං අට්ඨප්පනතිවසෙක පවතනං තං භගවතා තාව භාසිතං. ඉතරං නාරදස්සෙරාදීහි පුච්ඡිතං තෙහි තෙහි පෙනෙහි භාසිතං. සත්ථා පත යසමා නාරදස්සෙරාදීහි තස්මිං තස්මිං² පුච්ඡා පිස්සජ්ජනෙ ආරොචිතො³ තං තං අට්ඨප්පනතිං කතා සමපතනපරි සාය ධම්මං දෙසෙසි, තස්මා සබ්බං⁴ පෙතවච්ඡු සත්ථාරා භාසිත මෙව නාම ජාතං. පවතතිතවර⁵ ධම්මවසෙකා හි සත්ථරි තත්ථ තත්ථ රාජගහාදිපු විහරනොත යෙහුයෙසන නාය නාය අස්සප්පනතියා පුච්ඡාපිස්සජ්ජනවසෙක සත්තානං කම්මඵලපච්චක්කකරණාය තං තං පෙතවච්ඡු දෙසනා⁶ රුද්ධාති. අයං නාවෙත්ථ “කොත භාසිත”නති ආදීනං පදනං සාධාරණතො විස්සජ්ජනා. අසාධාරණතො පත තස්ස හස්ස වච්ඡුස්ස අත්ථවණ්ණනායමෙව ආගමිස්සති. තමපනෙතං පෙතවච්ඡු විනයපිටකං සුත්තනනපිටකං⁷ අභිධම්මපිටකනති තිසු පිටකෙසු සුත්තනනපිටකපරියාපනනං, දීඝනිකායො මජ්ඣිමනිකායො සංඥානනිකායො අබ්බුත්තරනිකායො බුද්ධකනිකායොති පඤ්චසු නිකායෙසු බුද්ධකනිකායපරියාපනනං, සුත්තං ගෙය්‍යං වෙය්‍යාකරණං ගාථා උදනං ඉතීවුත්තනං ජාතකං අබ්බුත්තධම්මං වෙදලනති නවසු⁸ සාසනබොසු ගාථාසංඛගං.

“වාසිතිං බුද්ධතො ගණතිං” වෙසහස්සාති හික්ඛුතො
වතුරාසිතිසහස්සාති යෙමෙ ධම්මා පවතතිනො”ති.

එවං ධම්මභණ්ඩාගාරිකොත පටිඤ්ඤනෙසු වතුරාසිතියා ධම්මකඛඩි සහස්සෙසු කතිපයධම්මකඛඩිසංඛගං, භාණ්ඩාරතො වතුභාණ්ඩාර මතනං, වග්ගතො උරගවග්ගො උබ්බරිවග්ගො චූලවග්ගො මහා වග්ගොති වතුවග්ගසංඛගං, තෙසු පස්මවග්ගෙ වාදස වච්ඡුති, දුතිය වග්ගෙ තෙරස වච්ඡුති, තතියවග්ගෙ දස වච්ඡුති, වතුත්ථවග්ගෙ සොළස වච්ඡුතිති වච්ඡුතො එකපඤ්ඤස වච්ඡුපතිමණ්ඩිතං, තත්ථ¹⁰ වග්ගෙසු උරගවග්ගො ආදී, වච්ඡුසු බෙහෙවුපමාපෙතවච්ඡු ආදී, තස්සාපි “බෙහෙවු සමා අරහතොතා”ති අයං ගාථා ආදී.

I. I.

තමපනෙතං වච්ඡුං භගවා රාජගහෙ විහරනොතා වෙච්ච වනෙ කලඤ්ඤකතිවාපෙ අඤ්ඤතරං සෙට්ඨිපුත්තපෙතංආරබ්බ කපෙසි. රාජගහෙ කීර අඤ්ඤතරො අග්ගො මහබ්බතො මහා භොගො පසුත්තවිතුපකරණො අනෙකකොටි ධනස්සාතිව යො සෙසි අගොසි. තස්ස මහාධනසම්පන්නතාය මහා ධන සෙසිකෙව සමඤ්ඤ අගොසි. අට්ඨස්ස එකොව පුතොතා අගොසි

1. සි. I & II. පෙතවච්ඡු.	2. හා. තස්මිං. (එසං)	3. හා. ආරොචිතෙ.
4. හා. සබ්බපෙතවච්ඡු.	5. ම. පවත්තවර	6. හා. දෙසනා.
7. හා. සුත්තපිටකං.	සි. I, II & III. හා. පවතතිතපවර.	8. ම. නවඅබොසු.
9. ම. හා. සි. II & III. ගණති.	10. සි. III. තස්ස.	

පියො මනාපයා. නමුත් විශ්වාසය පෙනෙ මනාපියෙයා එවි.
 විනෝදය: “අමතකයා පුතෙයා දිවෙස දිවෙස සහසයා සහසයා
 පරිබාසයා කෙරෙහිවෙස වෙසෙයෙයාපි අයා බනසනවිවෙස
 පරිබාසයා න ගමියෙයා, ඉමියා සිපුගාගනපරිබාසයෙයා අනෙයා
 නවි, අතිරිනතකායවිනෙයා යදාපුබා ගොසෙ පරිබාසයා”නි.
 සිපුයා න සිකුයාපෙයා. වෙසෙයෙයා පන කුලරුපෙයාබිබනවිලාස
 සමපනනා කාමාසිමුබා බිමවසෙයාපිමුබා කෙසෙයා අනෙයා. ගො
 නාය සහි අතිරිනතකාය බිමව විනතමනවිපි අනුපයාදෙයා සමන
 බ්‍රාහ්මණයුරුපෙනෙයා අනාදෙයා හුනා බ්‍රහ්මරුපෙනෙයා රජු
 මානෙයා පවතාමගුණ රතො ගිවෙයා මොගෙන අනෙයා හුනා කාල
 විනිනාමෙයා මානාපියෙයා කාලකතෙයා නවතාමගායකාදිනා¹
 යවිවිනිනා දෙයෙයා බනා විනාමෙයා නවරෙයාපි පාරිජ්ඣෙයා
 ගෙනා හුනා ඉණ ගෙනෙයා ජිවිනා කෙසෙයා පුන ඉණවිපි අල
 ගිනා ඉණාසිකෙයා වෙයාදිගමානෙයා ගෙනා අනතෙයා බෙහෙවින්
 දිනි දෙයා කපාලගෙනෙයා ගිනබා වරිනා ගුණෙයා නමුත් ගෙව
 නගෙයා අනාපයාලායා වෙයා.

අද නං එකදිවසා වෙයා සමාගතා එවිමාගයා: “අමතකයා පුරිස නිං
 කුයො ඉමිනා දුර්විනෙයා නරුණා නමසි එමර්වබලසමපෙනෙයා,
 කෙයා හන්පාදිවිකලො විය අවර්සි, එහි අමෙයා සහ වෙරිකාය
 පරෙයා සනතකා ගෙනෙයා පුබෙන ජිවිනා² කෙසෙයා”නි. ගො “නාග
 වෙරිකා කාතු ජානාමි”නි අහ. වෙයා “මයා නං සිකුයාපෙයා, ගෙන
 වලා නං අමතකයා වෙයා කෙරෙයා”නි අහයා. ගො සාබුහි සමපවිවි
 නා ගෙන සහි අගමාසි. අද නෙ වෙයා නගා ගෙන මගනනා බ්‍රහ්මරු
 දෙයා සහි ජිවිනා සරං පවිසනනා නං සහිබ්‍රහ්මරු සමපෙනා: “සම
 ඉබ අනෙයා කෙයා අගවර්සි නං ඉමිනා බ්‍රහ්මරු පනවිනි එකප
 ගාගෙයා මාගෙයා”නි වරිනා. ගො අනිබාලො ගිනාගිනා අජා
 නනෙයා පරෙයා අගමනමෙවි බිලොකෙනෙයා නන් අවිබාසි. වෙයා
 පන සරං පවිසනි ගගනපගා ගෙනා³ ගෙනෙයා සරම්බුගෙයා සිකු
 මතතා ව ඉතො විතො ව පලාසි. සරම්බුගෙයා උබාසිනා සිකු සිකු⁴
 බාචනනා ඉතො විතො ව බිලොකෙනනා නං පුරිසා සහිවෙයා සිකු
 දිගවා ගෙයා දුර්වෙයාගි ගෙනෙයා හන්පාදෙ බ්‍රහ්මරුදිනි උපෙයා
 පෙනා රෙයෙයා දෙයෙයා: “අයා දෙව වෙයො සහිබ්‍රහ්මරු ගෙනා”නි.
 රාජා ඉමියා සිකු ජිවිනෙයා නගරගුනිකා අනෙයාපෙයා. සාබු
 දෙයා නගරගුනිකෙයා නං ගාගෙයා පවර්සාබා⁵ ගාලබනිනා
 බනාපෙනා රතතවිණෙයා වරලමාලාබනිනා⁶ ඉබකවුණෙයාමනින
 සිකු⁷ වර්කපගවගෙයාදෙයාගෙනා රවිකාය රවිකා සිකුයාමෙනන

1. ගො, වෙසෙයා.	5. සි. III. ගො, සිකුයා.
2. ගො, නවතකායකාදිනා.	6. ගො, පවර්සාබා.
3. සි. III. ගො, ජිවිනා.	7. ම. රතතකායවරලමාලා. සි. III. මාලාය.
4. ගො, ගගනපගා, සි. I & II. ගගනපගා.	8. ගො, මනිනා සිකු.

සිඛිකාවකං විවර්තපෙතාං කසාති තාලෙතොතා ආඝාතනාහිමුමං තෙනි;
අයං ඉමෙයම් නගරෙ විලුච්චමානකවොරො¹ ගතිතොති කොලා
හලං අගොසි.

තෙන ච සමයෙන තඤ්ඤානගරෙ සුලසා නාම නගරසොතිනී
පාසාදෙ සීතා වාතපානානගරෙන ඕලොකෙනාති තං තථා නියමානං
දිස්වා පුරෙබ්බ තෙන කතපරිචයා අයං පුරිසො ඉමෙයම් යෙව නගරෙ
මහතිං සමානතිං අනුහවිතා ඉදුති ඵවරුපං අනන්ධං අනායබ්බසනං
පනෙතාති තස්ස කාරුඤ්ඤානං උපපාදෙතා වතනාරො මොදකෙ
පානියං ච පෙසෙසි. නගරගුත්තිකස්ස ච අරොවාපෙසි:² “තාව අයෙතා
අගමෙතු යාවායං පුරිසො ඉමෙ මොදකෙ බාදිතා පානියං පිවිසා
ති”ති. අපේතඤ්ඤානගරෙ අනායබ්බ මහාමොග්ගලාතො දිසෙබ්බ
චකුත්තා ඕලොකෙනොතා තස්ස බ්බසනාපානතිං දිස්වා කාරුඤ්ඤා
සමොදිතමානස්ස “අයං පුරිසො අනායබ්බසනා කතපාපො, තෙනායං
තිරයෙ තිබ්බතතිස්සති, මසි පන ගතෙ මොදකෙ පානියස්ස ධු
ගුමමෙදෙවෙසු උපපජ්ජිස්සති, යනුත්තාගං ඉමෙයං අවස්සයො හවෙ
යා”තති විනෙතනා පානියෙ මොදකෙසු ච උපනියමානෙසු තස්ස
පුරිසස්ස පුරතො පාතුරහොසි. සො. පේරං. දිස්වා පසන්නාමානසො
කිමෙම ඉදුතෙව ඉමෙහි මාරියමානස්ස³ මොදකෙහි බාදිතෙහි,
“ඉදුච්චන පරලොකං ගච්ඡන්තස්ස පාපේයං භවිස්සති”ති විනෙතනා
මොදකෙ පානියස්ස ඵෙරස්ස දුපෙසි. ඵෙරො තස්ස පසාදංචධිස්
නන්ධං තස්ස පස්සනතස්සෙව තථා රුපෙ ආනෙ තිසිදිතා මොදකෙ
පරිගුඤ්ඤාති පානියං පිවිතා උච්චායාසනා පකාමි.

සො පන පුරිසො වොරඝාතකෙහි ආඝාතනං තෙනා සිසවෙජ්
දං පාපිතො⁴ අනුත්තරෙ පුඤ්ඤකෙතෙනා මොග්ගලානතෙරෙ
කතෙන පුඤ්ඤාන උලාසෙ⁵ දෙවලොකෙ තිබ්බතනාගරහොපි යසො
සුලසා ආගමිම යං අයං දෙය්‍යධිමෙමා උදෙසාති සුලසාය ගතෙන
සිතෙතෙන මරණකාලෙ විතතං උපනතිථිට්ඨං අගොසි, තස්ස භිත
කායං උපපජ්ජන්තො පබ්බතගහනසමුත්තො⁶ සන්දර්චයෙ මහා⁷
තිශ්‍රොධරුකෙක රුකධිදෙවතා හුත්වා තිබ්බතති.

සො තිර සවෙ පස්මවයෙ කුලවංසපතෙ උසුසුකං අනරියං
තඤ්ඤායෙව⁸ නගරෙ සෙට්ඨිතං අගොසි අභවිස්ස, මජ්ඣිමවයෙ මජ්ඣි
මො, පච්ඡිමවයෙ පච්ඡිමො, සවෙ පන පස්මවයෙ පබ්බත්තො අභවිස්ස
අරහා අභවිස්ස, මජ්ඣිමවයෙ සකදගාමී අනාගාමී වා අභවිස්ස,
පච්ඡිමවයෙ සොනාපතොතො අභවිස්ස. පාපමිත්තසංසගෙන පන

1. සි. I & II. විලුච්චමානොවොරො.

2. සි. III. අරොවාපෙසි.

3. සි. I, II & III. අනියමානස්ස.

4. හා. සි. III. සිසවෙජ්ජාපතොතො.

5. සි. I, II & III. උලාසෙතො.

6. සි. I, II & III. පඤ්ඤාතගහනං

සමුත්තො.

සි. III මහති.

8. සි. I.

& III. තඤ්ඤා.

තත් “බෙහෙවුපමා”ති: ඕනතං වුත්තං ඕජං තායති මහපථල භාවකරණෙන රක්ඛතීති බෙහෙතං සාලිඕජාදිනං විරුහණසානං තං උපමං එතෙසනති බෙහෙවුපමා, කෙදර සද්ධිසාති අන්තං. “අර භෛත්තා”ති ඕණ්සවා. තෙ හි කිලෙසානං සංසාරවට්ටණ්ණදරානඤ්ච භතතතා තතොඵච ආරක්ඛතා පච්චයාදිනං අරභතතා පාපකරණ රහාභාවා ච අරභනතාති වුච්චති. තත් යථා බෙහෙතං හි තිණාදි දෙසරභිතං සංභිසංඛිතං ඕජසමං හි වුත්තෙ උතුසලිලාදි පච්චයනත රුපෙනං කණ්ණකණ්ණ මහපථලං හොති, එවං ඕණ්සවසනානො ලොභාදිදෙසරභිතො සංභිසංඛිතො දෙය්‍යධම්මවිමර්ශ වුත්තෙ කාලාදි පච්චයනතර සතිතො දයකණ්ණ මහපථලො හොති. තෙනාහ භගවා: “බෙහෙවුපමා අරභනතා”ති. උක්කාමධිනිදොසො අයං. තණ්ණ සෙඛාදිනමපි බෙහෙතණ්ණ වා පටිකෙඛපතො: “දුස්සා”ති විචරාදිනං පච්චයානං දුතායෙ පරිච්චජනකා, තෙසං පරිච්චාගෙන¹ අත්තතො සනතානෙ ලොභාදිනං පරිච්චජනකා ඡෙදනකා තතොවා අත්තතො සනතානණ්ණ සොධකා රක්ඛකා වාති අන්තං. “කණ්ණකුසමා”ති කණ්ණක සද්ධිසා; යථා කණ්ණකො සාලිකෙඛතොදිති කභිත්වා යථා කාලඤ්ච වට්ටුදකදුතනිහරණනිධානරක්ඛණාදිසු අපාමජ්ජනොතා උදාරං විපුලඤ්ච සණ්ණපථලං පටිලභති එවං දයකොපි අරභනොසු දෙය්‍යධම්මපරිච්චාගෙන පාරිවරියාය ච අපාමජ්ජනොතා උදාරං විපුලඤ්ච දුනාථලං පටිලභති. තෙන වුත්තං: දුස්සා කණ්ණකුසමා හි.

“ඕජ්ජසමං දෙය්‍යධම්ම”නති ලිඛිතවිපලාසෙන වුත්තං, ඕජසදිසො දෙය්‍යධම්මොති අන්තං. අනුපානාදිකණ්ණ හි දසවිධණ්ණ දුතබ්බ ව්‍යුත්තො එතං නාමං. “ඵගොතා හිබ්බතොගෙ ඵල”නති එතසමං දයක පටිගාහකදෙය්‍යධම්මපරිච්චාගෙනා දුනාථලං නිබ්බතනතිච්ච උපපජ්ජති ච විරතරුපබ්බතවසෙන පච්චතනති වාති අන්තං. එත්ථ යසමං පරිච්චාගෙවතනාහිසංඛිතණ්ණ අනුපානාදිව්‍යුත්තො භාවො න ඉතරණ්ණ, තසමං ඕජ්ජසමං දෙය්‍යධම්මනති දෙය්‍යධම්මගණ්ණං කතං. තෙන දෙය්‍යධම්මාපදෙසෙන දෙය්‍යධම්මව්‍යුත්තිසයාය පරිච්චාගෙව තනායසෙව ඕජ්ජාගො දඬබෙබ්බා. සා හි පටිසන්ති ආදිපභෙදණ්ණ නණ්ණ නිණ්ණයාරම්භප්පතෙදණ්ණ ච ඵලණ්ණ නිපථාදිනා න දෙය්‍ය ධම්මණ්ණාති.

“ඵගං ඕජං කාසි බෙහෙවු”නති: යථා වුත්තං ඕජං යථා වුත්තඤ්ච බෙහෙතං තණ්ණ ඕජණ්ණ තණ්ණං. බෙහෙත වපනපයොගසංඛිතා කසි වාති අන්තං. එතං තණ්ණං කෙසං ඉච්ඡිතබ්බනති ආහ: “පෙතානං දය කණ්ණ වා”ති. යදි දයකො පෙතෙ උද්දිණ්ණ දුතං දෙති පෙතානඤ්ච දය කණ්ණව, අථ න පෙතෙ උද්දිස දුතං දෙති දයකණ්ණව එතං ඕජං එසා කසි එතං බෙහෙතං උපකාරාය හොතිති අධිපාසො. ඉදුති තං

උපකාරය දෙසෙයුතුය: “තං පෙනා පරිභුක්තානි දානා පුණ්ණානි වර්තනී”
 ති වුත්තං. තස්ස “භාං පෙනා පරිභුක්තානි” ති දායකෙන පෙනෙ උද්දි
 ස්ස දානෙ දිනෙන යථා වුත්තවත්තකසිඛිජසම්පත්තියා අනුමොදනා
 යව යං පෙනානං උපකාරයානි තං දානථලං පෙනා පරිභුක්තානි. “දානා
 පුණ්ණානි වර්තනී” ති දානා පන අත්තනො දානමයපුණ්ණානි මිත්තං
 දෙවමිත්තසෙසසු ගොගසම්පත්තියාදිනා පුණ්ණථලෙන අභිවර්තනී.
 පුණ්ණථලමිති “කුසලානං භික්ඛවෙ ධම්මානං සමාදානගෙනු යාව
 මිදං පුණ්ණං පවර්තනී” ති ආදිසු පුණ්ණානි වුවවති,

“ඉමෙව කුසලං කාමො” ති: අනවර්ජසුඛවිපාකයෙන කුසලං
 පෙනානං උද්දිස්ස වසෙන දානමයං පුණ්ණං උපවිත්වා ඉමෙව ඉමසමි
 යෙව අත්තතාවෙ. “පෙනා ව පමිසුජ්ඣ” ති: පෙනෙ උද්දිස්ස
 දානෙන යමානෙනා¹ අනුභූය්‍යමානපුණ්ණානො තෙ² මොචෙත්වා
 පෙනෙ ති උද්දිස්ස³ දියමානං දානං තෙසං පුජා නාම ගොති.
 තෙනාහ: “අමහාකුසල කාමා පුජා” ති “පෙනාන⁴ පුජා ව කතා
 උළාර” තිව. පෙනා මානී “ව” සද්දෙන පියො ව ගොති මනාපො
 අභිගමනියො ව ගොති, විසාසනියො භාවනියො ව ගොති, ගරුකා
 තබ්බො පාසංසො ව ගොති, කිත්තනියො විඤ්ඤානනානි එවමාදිකෙ
 දිට්ඨධම්මකෙ දානානිසංසෙ සධ්වණ්ණාති. “සගගඤ්ඤානුමිතිධ්මාහං
 කම්මං කාමොන හදදක” ති හදදකං කලාසංකං කුසලං කම්මං කාමො
 දිබ්බමිති ආයුආදිති දසති ණානෙති සුට්ඨ අග්ගත්තා සග්ගත්තා ලඛි
 නාමං කතපුණ්ණානං නිබ්බත්තනාධ්මානං දෙවලොකං කම්මි, උප
 පජ්ජනවසෙන⁵ උපපජ්ජති, එත්ථ ව “කුසලං කාමො” ති වර්තා පුන
 කම්මං කාමොන හදදකනානි වචනං දෙසසධම්මපරිව්වාගො විස
 පත්තිදානවසෙන දානධම්මපරිව්වාගො පි දානමයකුසලකම්මමෙවොති
 දස්සනත්තනා දිට්ඨබ්බං.

කෙච් පනෙත් ‘පෙනා’ ති අරහත්තො අධිපෙත්තානි වදනති. තං
 තෙසං මතිමත්තං. පෙනානි ඕණ්සව්‍යානං ආගතධ්මානසෙසව අහං
 වතො. ඕණ්සව්‍යානං ව දායකස්ස විස තෙසං අයුජ්ජමාත්තො
 පෙනසොනිකානං යුජ්ජමාත්තො⁶ ව. දෙසනාපරියොසානෙ දෙව
 පුත්තං සුලසඤ්ඤාදිං කාමො වතුරුසිතියා පාණසහස්සානං ධම්මානි
 සමිසො අගොසි ති.

පරමසර්වජනියා පෙනවනුදෙනා වර්තනාස
 බෙහතුපමා පෙනවනුදෙනා
 ති වර්තනා.

1. හා. සමාදෙවො.

2. හා. පෙනෙ.

3. හා. තෙ උද්දිස්ස.

4. හා. පෙනානං.

5. හා. උපපජ්ජනවසෙන.

6. සි. I. යජ්ජමාත්තො.

I. 2

“කායො හෙ සබ්බසංඛරණං” ති ඉදං සන්ධි රාජගහං උපනිස්සාය වෙළවනෙ කලාදකනිවාපෙ විහරනො අඤ්ඤාතරං සුකරමුඛපෙතං ආරබ්භ වුත්තං. අතීතෙ කීර කසාපස්ස ගගවතො සංසතෙ එතො භික්ඛු කායෙන සඤ්ඤාතො අගොසි, වාචාය අසඤ්ඤාතො. භික්ඛු අසංකාසකි පරිභාසකි. සො කාලං කන්ධා නිරයෙ නිබ්බතොනා එකං බුඛ්භතරං තත්ථ පච්චා තතො වච්චා ඉමසමි. බුබුප්පාදෙ රාජගහසමීපෙ භික්ඛුකුට්ඨබ්බතපාදෙ¹ තසෙසංච කමමස්ස මිපාකාවසෙසෙන² බුප්පිපාසාභිභුතො පෙතො හුන්ධා නිබ්බතති. තස්ස කායො සුවණ්ණවණ්ණො අගොසි³, මුඛං සුකරමුඛසදිසං. අපායසමා නාරදෙ භික්ඛුකුට්ඨෙ පබ්බතෙ වසනොනා පාතොව සරිර පට්ඨස්සනං කන්ධා පත්තවිවරමාදාය රාජගහං පිණ්ඩාය⁴ ගච්ඡනොනා අනුතරාමසෙක තං පෙතං දිස්වා තෙන කාතකමමං⁵ පුච්ඡනොනා ගාඨමාහා-

“කායො හෙ සබ්බසංඛරණං, සබ්බා ඕභාසතෙ දිසා,
මුඛෙනා සුකරස්සෙව. කිං කමමකරි⁶ පුරෙ?” ති.

තත්ථ “කායො හෙ සබ්බසංඛරණං” ති තව කායො දෙගො සබ්බසං සුවණ්ණවණ්ණො උත්තත්ත⁷ කාතකසන්තිගො. “සබ්බා ඕභාසතෙ දිසා” ති තස්ස පභාය සබ්බාපි දිසා සමන්තතො පභා සතෙ විජේජාතතෙ, ඕභාසතෙති වා අනොගතගෙනු අප්ථමිදං පදනති හෙ කායො සබ්බසංඛරණං සබ්බා දිසා ඕභාසෙති, විජේජාතෙතිති අන්තො දට්ඨබ්බො. “මුඛෙනා සුකරස්සෙව” ති: මුඛමපන හෙ සුකරස්ස මය, සුකරමුඛසදිසං තව මුඛතති අන්තො. “කිං කමමකරි පුරෙ?” ති: කිං පුබ්බ අතීතජාතියං කීදිසං කමමං අකාසිති පුච්ඡති. එවං සො පෙතො පෙරෙත පන කාතකමමං පුප්ඨො ගාඨාය මිස්සජේජනොනා:—

“කායෙන සඤ්ඤාතො ආසිං, වාචායාසිං අසඤ්ඤාතො,
තොත මෙ තාදිසො වණ්ණො යථා පස්සසි නාරද” ති.

ආග. තත්ථ “කායෙන සඤ්ඤාතො ආසි” තති: කාසිකෙන සඤ්ඤා මෙන සඤ්ඤාතො, කායවාරිකෙන සංවරෙන සංවුතො අගොසිං. “වාචායාසිං අසඤ්ඤාතො” ති: වාචසිකෙන අසංවරෙන සමන්තාගතො අසකාසිං. “තොතා” ති තෙන උභයෙන සංයමෙන ව අසංයමෙන ව; “මෙ” ති: මග්ගං. “තාදිසො වණ්ණො” ති: එතාදිසො⁸ යථා කිං.

1. හා. සි. II. භික්ඛුකුට්ඨෙ.

2. සි. II & III. මිපාකාවසෙන.

3. ම. ගොසි.

4. සි. I. II & III. පිණ්ඩවාරජායං.

ම. පිණ්ඩජායං.

5. සි. I & II. කාත. කමිදං.

6. ම. අකරි.

7. සි. III. උගත්ත.

8. ම. එදිසො.

නාරද පව්වකඛතො පසාසි, එවරුපො කායෙන මනුස්සසණ්ඨානො
සුවණ්ණවණ්ණො, මුඛෙන සුකරසද්දිසො ආසිනති යොජනා. වණ්ණ
සද්දො හි ඉධ ජවියං සණ්ඨානෙන¹ ව දට්ඨබ්බො.

එවං පෙතො පේරන පුට්ඨිතො² තමන්. විස්සජේරකා නමෙව
කාරණං කතො පේරස්ස ඔවාදං දෙවෙත්තා ගාථමාග-³

“කං තාගං”⁴ නාරද මුමි සාමා දිට්ඨිදං තයා,
මාකාසි මුඛසා පාපං මා භො සුකරමුඛො අහු”ති.

තත් “ගා”නති: තසම. “ගාග”⁵නති: තෙ අගං. “නාරද”ති
පේරං ආලපති. “මුමි”ති: කපේමි. “සාම”නති: සයමෙව. “ඉද”නති:
අතතනො සරීරං සකාය වදති. අයං ගෙත් අන්තො: යයමා භනෙත
නාරද ඉදං මම සරීරං ගලතො පට්ඨාය ගෙට්ඨා මනුස්සසණ්ඨානං,
උපරි සුකරසණ්ඨානං තයා පව්වකඛතොව⁶ දිට්ඨං⁷ තසමා තෙ අගං
ඔවාදවසෙන වදමිති. කිමිදං පෙතො ආග: “මාකාසි මුඛසා පාපං
මා භො සුකරමුඛො අහු”ති තත් “මු”ති පටිසෙධෙ නිපාතො.
“මුඛසා”ති: මුඛෙන. “භො”ති අවධාරණං. වාචාය පාපකමම.
මා අකාසි, මා කරොති. “මා භො සුකරමුඛො අහු”ති: අගං විස සුකර
මුඛො මා අභොසි යෙව. සචෙ පත තිං මුඛරො හුතො වාචාය පාපං
කරෙය්‍යාසි, එතංසෙන සුකරමුඛො භවෙය්‍යාසි. තසමා මා අකාසි
මුඛසා පාපසති එලපටිසෙධනමුඛෙනාපි ගෙතුමෙව පටිසෙධෙති.

අථායසමා නාරදො රාජගගෙ පිණ්ඩාය වරිත්තා පච්ඡාභතතං
පිණ්ඩපාතපටිකකතො වතුපරිසමජේකි නිසිනානස්ස සඤ්ඤා
තමන්. ආරොවෙසි. සන්තං “නාරද පුඤ්ඤව මයා භො සනෙත්තා
දිට්ඨො”ති වත්තා අනෙකාකාරවෙකාරං⁸ වච්ඡවරිතසනතිසිතං ආදී
තවං වච්ඡවරිතපටිසංසුතතඤ්ච ආතිසංසං පකාසෙත්තො ධම්මං
දෙසෙසි. සා දෙසනා සමපතනපරිසාය සාන්තිකා අගොසිති.

සුකරමුඛ පෙතවැස්සිවණ්ණො නා
ති වරි තා.

1. 3.

“දිඛං සගං ධාරෙසි චණ්ණමාතු”නති ඉදං සන්ති වෙච්චනෙ
විගරනෙත කලඤ්ඤතිවාපෙ අඤ්ඤතරං සුභික්ෂුමපෙතං ආරඛ
වුත්තං. අතීතෙ කීර කස්සපස්ස භගවතො කාලෙ වෙතුලපුත්තා
තස්ස සාසනෙ පබ්බජිතො සිලාචාරසම්පන්නා සලොධිවුත්තිනො
අඤ්ඤතරස්මිං ගාමකාවාසෙ සමග්ගවාසං වසිංසු.⁹ අථ අඤ්ඤතරො

1. හා & සි. III. ජම්මසණ්ඨානෙන.

2. මා. පුට්ඨිතං අන්තං.

3. තාගං.

4. හා. පච්චකඛතො තාච

5. සි. I. II & III. හා. දිට්ඨො.

6. සි. I & II. කාරං.

7. හා. සුකරපෙත.

8. වසන්ති.

පාපජ්ඣාසයෝ පෙසුඤ්ඤාභිරතෝ භික්ඛු තෙසං වසනට්ඨානං උපගඤ්ථි. ථෙරා තෙත සභිං පටිසන්ථාරං කත්වා වසනට්ඨානං දක්ඛා දුතියදිවසෙ තං ගතෙත්වා ගාමං පිණ්ඩාය පටිසිංසු. මනුස්සා තෙ¹ දිස්වා තෙසු ථෙරෙසු අතිවිශපරමනිපට්ඨාකාරං කත්වා යාගුභතතා දිගි පටිමානෙසුං. සො විහාරං පටිසිත්වා විනෙතයි: “සුඤ්ජරො වතායං ගොවරගාමො, මනුස්සා ව සඛාසමපන්නා, පණ්ණිත පණ්ණිතං² පිණ්ඩපාතං දෙනති, අයඤ්චි විහාරො ඡායුදකසමපනෙනා, සක්කා ඉඤ්ච වුඛෙන වසිතුං, ඉමෙසු පන භික්ඛුසු ඉඤ්ච ව සනෙතසු මයං. ථාසු විහාරො නාභවිස්සති, අනෙතවාසිකවාසො විශ භවිස්සති, ගජ්ඣං ඉමෙ අඤ්ඤ මඤ්ඤං. භිඤ්ඤා යථා න පුත ඉඛ වසිස්සනති තථා කරිස්සාමි”ති.

අපේකදිවසං මහාපේරො විනතට්ඨි ඔවාදං දක්වා අත්තනො වසන ට්ඨානං පටිට්ඨො. පෙසුණ්ණිකො භික්ඛු පේකං කාලං විතීන්තාමෙත්වා මහාපේරං උපසංකමිත්වා වඤ්ඤා³ ථෙරෙන “කිං ආවුසො විකාලෙ ආගතොසි”ති චුතෙතා: “ආම ගනෙත කිඤ්චි වතතඛං අප්පි”ති වත්වා “කපේගි ආවුසො”ති ථෙරෙන අනුඤ්ඤානො ආහ. “එසො භනෙත තුඛාකං සභායකපේරො සමමුඛා මිත්තො විශ අත්තානං දස්සෙත්වා පරමමුඛා සපනෙතො විශ උපවදති”ති. කිං කපේතීති පුච්ඡිතො⁴ සුණාථ ගනෙත, “එසො මහාපේරො සසො මායාපී කුභකො මිච්ඡාජ්චෙන ජිවිතං⁵ කපෙපති”ති තුඛාකං අගුණං කපේතීති ආහ. “මා ආවුසො එවං භණ්ණි, න සො භික්ඛු එවං මං උපවදිස්සති. ගිහිකාලනො පට්ඨාය මම සභාවං ජානාති, පෙසලො, කලාසාණ්ඩලො”ති.⁶ “සචෙ භනෙත තුඛෙන අත්තනො විසුඛිවිත්තතාය⁷ එවං විනෙතථ, තං තුඛා කඤ්ඤෙව අනුච්ඡිවිතං, මයං පන තෙත සභිං චෙරං නප්පි, කසමා අහං තෙත අවුත්තං චුත්තනති වදාමි, ගොතු කාලනතරෙන සයමෙව ජාතිස්සාථා”ති ආහ. පේරොපි පුපුර්ජනභාවවසෙන චෙදුහක විනෙතො ‘එවමපි සියා’ති සාසඛිකභද්දො හුත්වා පේකං සිටිලවිස්සාසො අගොසි. සො බාලො පශමං මහාපේරං භිඤ්ඤා ඉතරමපි ථෙරං චුත්තතයෙනෙව පරිභිඤ්ඤා. අථ තෙ උභොපි ථෙරා දුතියදිවසෙ අඤ්ඤ මඤ්ඤං අනාලපිත්වා පත්තවිවරමාදය ගාමෙ පිණ්ඩාය වරිත්වා⁸ පිණ්ඩ පාතමාදය අත්තනො වසනට්ඨානෙ යෙව පරිභුඤ්ඤාත්වා සාමිපි මත්තමපි අකත්වා තං දිවසං තපේව වසිත්වා විහාතාය ව රතතියා අඤ්ඤමඤ්ඤං අනාරොචෙත්වා යථාථාසුකට්ඨානං අගමිංසු. පෙසුණ්ණිකං පන භික්ඛුං පරිපුණ්ණමනොරථං ගාමං පිණ්ඩාය පටිට්ඨං මනුස්සා දිස්වා ආහංසු: “ගනෙත ථෙරා කුභිං ගතා”ති. සො ආහ: සබ්බරතති අඤ්ඤමඤ්ඤං කලහං කත්වා මයා “මා කලහං කරොථ, සමග්ගා හොථ, කලහො නාම අනත්ථාවගො ගොති, ආයති දුක්ඛුපපා

1. හා. සං.

2. හා. පණ්ණිතං. (ථකං)

3. හා. වඤ්ඤා. (නප්පි)

4. සි. I, II & III, පුච්ඡිතෙ.

5. හා. ජිවිතං.

6. හා. පෙසලකලාසාණ්ඩලොති.

7. හා. විසුඛිවිත්තතාය.

8. ම. මවරිත්වා.

දෙකො, අනුසලනය වන්නා නිසා, පුර්වකොපි කලයෙන මහතා හිතා පරිහරණය කර ඇති වුවමනාවකි මෙම වචන. අනාදියනි¹ පකක කතා² යි. තතො මනුසො “පෙරා තාව ගව්නනු, තුලෙන පන අමතාකං අනුකම්පයා ඉතෙව අනුකතණනි³ වසරා⁴” යි යාචිංසු. සො සාමුති පරිසුත්තණිකා තතෙව වසනොතා කතිපානෙන විනොති: “මයා සිලවනොතා කලාසණ්ඩමයා හිතනු අවාසලොභෙන පරිහින්නා, බහුං වත මයා පාපකම්මං පසුත” නති බලව විපරිසාරාහිතුනො සොක වෙතෙන ගිලානො හුනි තවිරෙනෙව කාලං කතො අවිච්ඡිති නිබ්බන්ති.

ඉතරෙ වෙ සහායකතෙරා⁵ ජනපදවාරිකං වරතො අසුසු කරයමි. අවාසෙ සමාගතො අසුසුමසුසුසු සමමයාදිතො තෙන හිතනුතා වුතතං තෙදවචනං අසුසුමසුසුසුසු අරොවෙතො තසා අතුතතාවං සුනි සමයො හුනි අනුකතමෙන තමෙවාවාසං පච්චා ගමිංසු. මනුසො වෙ පෙරෙ දිසාවා හට්ඨකුට්ඨා සසුප්පාතසොමනසො හුනි වතුති පච්චයෙහි උපට්ඨතිංසු. පෙරා තතෙව වසනො සප්පය අතාරලානෙන සමාගිතවිතො විපසානං වසෙතිකා තවිරෙනෙව අරහතතං පාපුණිංසු. පෙසුණිකො හිතනු එකං මුඛනතරං නිරයෙ පවිතො ඉමසමි. මුඛපාදෙ රාජගහසා අවිදුරෙ පුතිමුඛපෙතො හුනි නිබ්බන්ති. තසා කායො පුට්ඨණ්ඩවණ්ණො අතොසි. මුඛතො පන පුළුචකා නිකතමිති ඉතො විතො ව මුඛං බාදනති. තසා දුරමි⁶ මකාසං එරිති දුග්ගතිං වායති. අපායසමා නාරදෙ ගිට්ඨි කුලා පබ්බතො මරොගතොතො තං දිසාවා:-

“දිබ්බං සුභං ධාරෙසි වණ්ණධාතුං
වෙහාසසං⁷ තිට්ඨසි අනතමුතෙකං,
මුඛසුඛං තෙ තිමයො පුතිගතිං
බාදනති. තිං කමම මකාසි පුතෙබ්බ?” යි.

ඉමය භාෂාය කතකම්මං පුච්ඡි. තත “දිබ්බ” නති: දිවිභවං,⁸ දෙවතා භාවපරියාපනතං. ඉධ පන දිබ්බං විශාසි දිබ්බං. “පුභ” නති: සොභනං, සුඤ්ජරතාවං වා. “වණ්ණධාතු” නති: ජවිවණ්ණං. “ධාරෙ සි” යි: වගසි. “වෙහාසසං” තිට්ඨසි අනතමුතෙකං⁹ යි: වෙහාසසං සසුසුදි තෙ අනතමුතෙකං තිට්ඨසි. තෙව පන “විහාසසං තිට්ඨසි අනත මුතෙකං” යි පාඨං වචා විහාසසං මහාසෙතොතො අනතමුතෙකං තිට්ඨ සිති වචනවසෙන අතං වදනති. “පුතිගති” නති: කුණපගතිං, දුග්ගතිනති අතො. “තිං කමම මකාසි පුතෙබ්බ” යි: පරමදුග්ගතිං තෙ මුඛං තිමයො¹⁰ බාදනති, තායො ව සුවණ්ණං වණ්ණං, තිදිසං

1. හා. අනාදියනි.

2. හා. සි. I. පකකමනති.

3. ම. අනුකතණනි.

4. ම. සහායපෙරා.

5. හා. තපාරුපමි.

6. සි. I & II, වෙහාසසං.

7. හා. තිමයො.

8. ම. දිබ්බතාවං.

නාම කමම. එවරුපසා අත්තභාවසා කාරණභුතං පුබ්බ නිමකාසිති පුච්ඡි. එවං ථෙරෙන සො පෙතො අත්තනා කතකමම. පුච්ඡා නමන්. විසාජ්ජනෙතා¹ ගාථමාග.

“සමණො අහං පාපො දුට්ඨවාචො”²

තපසිරූපො මුඛසා අසඤ්ඤතො,

ලඤා ව මෙ තපසා වණ්ණධාතු

මුඛඤ්ච මෙ පෙසුණියෙන සුභි”ති.

තත් “සමණො අහං පාපො”ති: අහං ලාමකො සමණො පාප භික්ඛු අගොසිං. “දුට්ඨවාචො”ති: දුක්ඛවචනො, පරෙ අභික්ඛමිති ලඛිසිත්වා³ වතනා, පරෙසං ගුණපරිධංසකවචනොති අත්තං. ‘අභි දුක්ඛවාචො’ති චා පාසො: අභි විය ඵරුසවචනො, මුසාවාදපෙසුඤ්ඤ දිව්ච්චිදුච්චරිතනිරතො. “තපසිරූපො”ති: සමණපතිරූපකො. “මුඛසා”ති: මුඛෙන. “ලඤා”ති: පටිලඬා. වකාරො සම්පිණ්ඩනත්තො. “මෙ”ති: මයා. “තපසා”ති: චුග්ගවරියෙන. “පෙසුණියෙනා”ති: පිසුණ වාචාය. “සුභි”ති: සුභිගඤ්ච. එවං සො පෙතො අත්තනා⁴ කතකමම. ආවිකසිත්වා ඉදුති ථෙරසා ඔවාදං දෙනෙතා ඔසානගාථමාග.⁵

“තසිදං තයා නාරද සාමං දිට්ඨං

අනුකම්පකා යෙ කුසලා වදෙය්‍යං,

මා පෙසුණං මා ව මුසා අභාණි

ඤ්ඤා කුචං භොගිසි නාමකාමි”ති.

තත් “නාසිද”නති: තං ඉදං මම රූපං. “අනුකම්පකා යෙ කුසලා වදෙය්‍යං”නති: යෙ අනුකම්පකසිලා කාරුණිකා පරතිතප්පිතතියං කුසලා නිපුණා මුඤ්ඤාදයො යං වදෙය්‍යං තදෙව⁶ වදමිති අභිප්‍රාප්තො. ඉදුති තං ඔවාදං දෙය්‍යෙනෙතා ආග: “මා පෙසුණං මා ව මුසා අභාණි ඤ්ඤා කුචං භොගිසි නාමකාමි”ති. තස්සත්තො: “පෙසුණං” පිසුණ වචනං මුසා ව. “මා අභාණි” මා කථෙහි. යදි නිං මුසාවාදං පිසුණ වාචං ව පභාස වාචාය සඤ්ඤතො භවෙය්‍යාසි, ඤ්ඤා වා දෙවො වා දෙවඤ්ඤතරො වා තිං භවිස්සාසි කාමං කම්තඛිං උපාරං දිඛි සම්පතතිං පටිලඤ්ඤා තත් රමනසිලො යථාසුඛං ඉඤ්ඤානං පරිවර ණෙත⁷ අතිරමණසිලොති. තං සුචා ථෙරො තනො රාජගහං ගන්තවා පිණ්ඩාය වරිත්වා පච්ඡාභතතං පිණ්ඩපාතපටිකකනෙතා සඤ්ඡි⁸ තමන්. ආරොචෙසි. සත්තං අට්ඨප්පතතිං කත්වා ධම්මං දෙදසසි. සා දෙසනා සම්පතතපටිසාය සාජිකා අගොසිති.

සුභිමුඛපෙසුච්ඡුචණ්ණනා

ති වටි නා.

1. ම. මසජ්ජනෙතා.

2. සි. II & III. ගා. දුක්ඛවාචො.

3. සි. I & II. ගා. ලජ්ජා.

4. ගා. අත්තනො.

5. සි. I, II & III. ගා. ඔවාදගාථමාග.

6. ම. තමෙව.

7. සි. I, II & III. පතිවරණෙන.

8. ම. සත්තං. ගා. සඤ්ඡානා.

1. 4.

“යං කිඤ්චාරමමණං කාඨා”ති ඉදං සන්ධං ගවස්සං ජෙන වනෙ විහරන්තො අනාථපිණ්ඩකස්ස ගහපතීනො දුතං ආරබ්භ කපෙයි. අනාථපිණ්ඩකස්ස කීර ගහපතීනො ධිතුට්ඨාය දුරිකාය ධාති කතපිට්ඨතිතලිකා¹ අදුසි: “අයං තෙ ධිතා, ඉමං ගහෙතො කීළසසු”ති.² යා නන්ධ ධිතුසඤ්ඤං උපාදෙයි. අරහ්මා එකදිවසං තං ගහෙතො කීළසනියා පමාදෙන පතීනො භිජ්ජි තතො දුරිකා “මම ධිතා මතා”ති පරෙදි. තං රොදනතිං කොවිටි ගෙගරන්තො සඤ්ඤපෙත්තුං නාසකම්. තාසම්ඤ්ච සමගෙ සන්ධා නාථපිණ්ඩකස්ස ගහපතීනො ගෙගෙ පඤ්ඤන්තො ආයනෙ නිසින්නො යාති. මහා සෙට්ඨි ව ගහවතො සමිපෙ නිසින්නො ගොති. ධාති තං දුරිකා ගහෙතො සෙට්ඨිස්ස සනතිකං අගමායි. සෙට්ඨි තං දිසා “කිං නිසාය දුරිකා රොදති”ති ආග. ධාති තං පවතතිං සෙට්ඨිස්ස ආරොචෙයි. සෙට්ඨි තං දුරිකං අසෙක නිසිදුපෙතො “තච ධිතු දුතං දස්සාමි”ති සඤ්ඤපෙතො සත්ථ³ ආරොචෙයි: “ගන්නත මම නත්තුධිතරං පිට්ඨ ධිතලිකං”⁴ උද්දස්ස දුතං දුතුකාමො, තං මෙ පඤ්චගි භික්ඛුසතෙහි සඨිං සවානාය අධිවාසෙටා”ති. අධිවාසෙසි ගහවා තුණ්හිභාවෙන. අථ ගහවා දුතියදිවසෙ පඤ්චගි භික්ඛුසතෙහි සඨිං සෙට්ඨිස්ස සරං ගන්තො ගතත්තකිට්ඨං කතො අනුමොදනං කරොන්නො ඉමං ගාථා අභාසි:

“යං කිඤ්චාරමමණං කාඨා දජ්ජා දුතං අමච්ඡරි,
පුබ්බපෙනෙ ව ආරබ්භ ථ වා වත්ථදෙවතා
වත්තාරො ව මහාරාජෙ ලොකපාලෙ යසසින්නො
කුචෙරං ධතරධං ව විරුපකං විරුද්ධකං,
තෙ වෙව්⁵ පුජිතා ගොනති දයකා ව අතිපථලා,
නභි රුණ්ණං ව සොකො වා යා වඤ්ඤ පරිදෙවතා
න තං පෙනස්ස⁶ අත්ථාය එවං තිට්ඨන්ති ඤාතයො.”⁷

අයඤ්ච මො දකම්භො දින්නා සබ්බමිති සුප්පතිට්ඨිතා
දීඤ්ඤානං ගිතායස්ස ණානසො උපකප්පති”ති.

තන්ධ “යං කිඤ්චාරමමණං කාඨා”ති: මධ්‍යලාදිසු අඤ්ඤාතරං යං කිඤ්ච ආරබ්භ උද්දස්ස. “දජ්ජා”ති: දදෙය්‍ය. “අමච්ඡරි”ති: අත්තන්නො සමපත්තියා පම භි සාධාරණභාවාසගාලකඩණස්ස මච්ඡරස්ස අභාවතො අමච්ඡරි, පරිච්චාගසිලො මච්ඡරියලොභාදිවත්ත මලං දුරන්තො කාඨා දුතං දදෙය්‍යාති අධිපායො. “පුබ්බපෙනෙ ම ආරබ්භා”ති: පුබ්බෙ කෙවි පිතරො වා උද්දස්ස. “වත්ථදෙවතා”ති:

1. කතපිට්ඨා. ධිතලිකා.

2. සි. 1. කීළිස්සතු.

3. ම. සන්ධාර, හා. සත්ථනො.

4. ම. හා. පිරහිතලිකං.

5. සි. I & II. තමෙව

6. සි. I. පෙතානං.

7. සි. I & II. ඤාතියො. ම. ඤාතො.

සරවත්තුආදිසු අභිවත්තා දෙවතා ආරබ්භාති යොජනා. “අථ චා”¹ති: ඉමිනා අඤ්ඤාපි දෙවමිනුස්සාදි යෙ කෙවි ආරබ්භ දුතං දදෙය්‍යාති දසෙය්‍යාති. තත්ථ දෙවෙසු තාව ඵකච්චි පාකච්චි දෙවෙ දසෙය්‍යනො “වත්තා රො ව මහාරුපේ”²ති වත්තා පුත තෙ නාමතො³ ගණ්ඨනො “කුමෙරං ඛනාඪං”⁴තති ආදිමංග. තත්ථ “කුමෙර”⁵තති: වෙය්‍යවණං. “ඛනාඪං”⁶තති ආදිති සෙය්‍යානං තිණ්ණං ලොකපාලානං නාමාති. “නෙ චෙව පුට්ඨා නොනති”⁷ති: තෙ ව මහාරාජානො පුබ්බපෙන වත්තුදෙවතාදසො ව උද්දසනකිරියාය පටිමානිතා හොනති. “දුය්‍යා ච අභිපච්චා”⁸ති: යෙ දුතං දෙනති තෙ දුය්‍යා ව පරෙසං උද්දසන මනෙතන න නිපථලා, අතතනො දුතථලස්ස භාගිනො ඵව හොනති.

ඉදුති යෙ අතතනො ඤාතිනං මරණෙන රොදනති සොවනති⁹ පරිදෙවනති, තෙසං තං නිරුත්තං අතතපරිතාපනමනතමෙවති දසෙය්‍යානුං “නාගී රුණ්ණං චා”¹⁰ති ගාථමංග. තත්ථ “රුණ්ණ”¹¹තති: රුදිතං අයසුමොවනං, නගී කාතබ්බනති වචනසෙය්‍යො. “සොනො”¹²ති: සොවනං විතතසනනාපො, අනො නිජ්ඣානනති අනෙථා. “සා මඤ්ඤා සපිදෙවනා”¹³ති: යා ව රුණ්ණසොකතො අඤ්ඤා පරිදෙවනා කකං ඵකපුත්තකාති ආදිවාචාවිපපලාපො, සොපි න කාතබ්බොති අනෙථා. සබ්බත්ථ වා සද්දො විකපපනෙථා. “න නං සෙය්‍යස්ස අනිථාසා”¹⁴ති: යයවා රුණ්ණං වා සොකො වා පරිදෙවනා වාති සබ්බමපි තං පෙතස්ස කාලකතස්ස අනෙථාය උපකාරාය නහොති, තයවා නති තං කාතබ්බං. තථාපි ඵචං තිට්ඨනති ඤාතයො අවිදුසුනොති¹⁵ අභිපායො. ඵචං රුණ්ණාදිතං නිරුත්තකභාවං දසෙය්‍යතීං ඉදුති යා පුබ්බපෙනාදිනෙ ආරබ්භ දුය්‍යකත සබ්බස්ස දක්ඛිණා දිත්තා, තස්සා¹⁶ සාත්තභාවං දසෙය්‍යනො: “අයඤ්ච ඛො දක්ඛිණා—පෙ—යානසො උපකපති”¹⁷ති ගාථමංග.

තත්ථ “අඤ”¹⁸තති: දුය්‍යකෙන තං දිත්තං දුතං පච්චකවතො දසෙය්‍යනො වදති. වසද්දො බ්‍යතිරෙකෙ.¹⁹ තෙත යථා රුණ්ණාදි පෙ තස්ස න කස්සවි අනෙථාය හොති; න ඵවමයං. අයචපන දක්ඛිණා දිස රතතං හිතායස්ස හොතිති වක්ඛමානමෙව විසෙසං රජානෙති. “ඛො”²⁰ති අවධාරණ. “දක්ඛිණා”²¹ති: දුතං. “සබ්බමිති සුසානිමිති”²²ති: අනුත්තරෙ පුඤ්ඤකෙතනෙත සබ්බෙ සුට්ඨ පටිට්ඨිතා. “දිසරතතං ගිතාසස්සා”²³ති: අස්ස පෙතස්ස විරකාලං හිතාය අනෙථාය. ධානසො²⁴ උපකපති”²⁵ති: තං බණ්ඤෙඤ්ච නිපථජ්ජති, න කාලනතරෙති²⁶ අනෙථා. අයං හි තත්ථ බවමතා: යං පෙනෙ උද්දස්ස දුනෙ දිත්තෙ පෙනා වෙ

1. සි. I, II & III, ගා. නාමං.

4. ගා. තස්ස.

2. ම. රුදනති සොචෙනති.

5. ම. බ්‍යතිරෙකනෙථා.

3. සි. I & II, අවිඤ්ඤානා.

6. සි. I, II & III, ගා. ධානසො තං.

7. සි. I. නාලකතරෙන.

අනුමොදනති නාවදෙව නංගු එලෙන පෙනා පරිමුච්චනති¹ති. එවං භගවා ධම්මං දෙසෙත්වා මහාජනං පෙනෙ උද්දංග දානාභිරතමානසං කත්වා උට්ඨායාසනා පක්කාමි.

පුත දිව්ගෙ සෙට්ඨිහරියා අවසෙසා ව ඤානකා සෙට්ඨිං අනු වත්තනතා එවං තෙ මාසමත්තං මහාදානං පවත්නෙසුං. අථ රාජා පසෙතදිකොසලො භගවත්තං උපසංකම්භිත්වා “කසමං භනෙත භික්ඛු මාසමත්තං මම ඝරං නාගමිංසු”ති පුච්ඡී. සන්දාරා තත්මං කාරණං කපිතෙ රාජාපි සෙට්ඨිං අනුවත්තනෙත්වා බුද්ධපමුඛස්ස භික්ඛුසංඝස්ස මහාදානං පවත්නෙසි, තං දිස්වා නාගරා රාජානං අනුවත්තනතා මාසමත්තං මහාදානං පවත්නෙසුං. එවං මාසවයං පිට්ඨධීතලිකාමුලකං මහාදානං පවත්නෙසුනති.²

පිට්ඨධීතලිකාපෙනවිඳුචණණානා
ති ට්ඨි නා.

1. 5.

“භිෂොකුභිමසු භිට්ඨිනති”ති ඉදං සන්ධා රාජගහෙ විහරන්තො සම්මුතලෙ පෙනෙ ආරබ්භ කපෙසි. තත්තායං වින්දාරකරා:-ඉතො මානවුතිකපෙස කාසිපුරි නාම නගරං³ අහොසි. නන්ද ජයසෙතො නාම රාජා රජරං කාරෙසි. තස්ස සිරිමා⁴ නාම දෙවී. තස්සා කුච්ඡියං ථුසෙස්සා නාම බොධිසත්තො නිබ්බත්තත්වා අනුපුබ්බෙන සමමා සමෙට්ඨං අභිසම්මුජ්ඣති. ජයසෙතො රාජා මම පුත්තො මහාභී තික්ඛමණං තික්ඛමිත්වා බුද්ධො ජාතො. “මග්ගමෙව බුද්ධො, මග්ගමෙව ධම්මො, මග්ගමෙව සංඛ්ඤා”ති මමත්තං⁵ උප්පාදෙත්වා සබ්බකාලං සග්ගමෙව උපට්ඨහති, න අඤ්ඤාසං ඕකාසං දෙති. භගවතො කාතීට්ඨභාතරො වෙමාතිකා තයො භාතරො විනෙතසු. “බුද්ධා නාම සබ්බලොකතිනාය” උප්පජ්ජති, න එකස්සෙවන්ධාය. අමොකඤ්ච පිතා අඤ්ඤාසං ඕකාසං නදෙති. කථනනුචො මයං ලභෙය්‍යාමි භග වත්තං උපට්ඨාතුං සම්බඤ්චා”ති, තෙසං එතදහොසි: “භූමි මයං කිඤ්චි උපායං කරොමා”ති. තෙ පට්ටනතං කුපිතං විශ කාරාපෙසුං. නතො රාජා පට්ටනතා කුපිතොති සුත්වා තයොපි පුත්තෙව පට්ටනතං බුප සමෙතුං පෙසෙසි. තෙ භන්තො බුපසමෙත්වා ආගතා. රාජා කුට්ඨො වරං අදසි: “යං ඉච්ඡෙති තං ගණ්හාරා”ති. තෙ “මයං භගවත්තං උපට්ඨාතුං ඉච්ඡාමා”ති ආගංසු. රාජා “එතං යපෙත්වා අඤ්ඤා ගණ්හාරා”ති ආග.

1. සි. I, II & III, පරිගුණජනනී.

4. සි. I, II, සිරි.

2. හා. පවත්නෙත්ති. ම. පවත්නති.

5. හා. ඉමාසිකං. සි. I II & III.

3. හා. රච්ඨි.

6. මි සිත්තන්ධාය.

මමාසත්තං.

තෙ “මයං අඤ්ඤාන අනභිකා”ති ආභංසු. තෙන හි “පරිවේදං කථාං ගණනාපා”ති. තෙ සත්ත වස්සානි යාචංසු. රාජා නාදයි. එවං ජ පඤ්ච වත්තාරි තිණි වෙ එකං, සත්ත මාසෙ¹ ජ පඤ්ච වත්තාරොති විනා යාව තෙමාසං යාචංසු. තද් රාජා ගණනාපාති අදයි. තෙ භග වත්තං උපසංකම්භිථා ආභංසු: “ඉට්ඨාම මයං භනන්ත භගවන්තං තෙ මාසං උපට්ඨාන්තුං, අධිවාසෙතු නො භනන්ත භගවා ඉමං තෙමාසං වස්සාලාස”නති. අධිවාසෙසි භගවා තුණකිභාවෙන. තෙ තයො අත්තනො ජනපදෙ නිසුත්තකපුරිසස්ස ලිඛිතපණ්ණං² පෙසෙසු: “ඉමං තෙමාසං අමෙතති භගවා උපට්ඨානබ්බො, විහාරං ආදිං කථාං සබ්බං භගවතො උපට්ඨානසම්භාරං³ සම්පාදෙති”ති. සො සබ්බං සම්පාදෙති පටිපෙසෙසි. තෙ කාසායවන්තිවන්තා නුභි පුරිසසහස්සෙති⁴ වෙය්‍යාවච්චකරෙති භගවන්තං. භික්ඛුසංඝඤ්ඤා සක්කච්චං. උපට්ඨාන මානා ජනපදං නෙතා විහාරං නියානෙතා වස්සං වසාපෙසු. තෙසං භණ්ඩාගාරිකො එකො ගගපතිපුත්තො සපජාපතිකො සබ්බො අගොසි පසනෙනා. සො බුද්ධිපමුඛස්ස භික්ඛුසංඝස්ස සක්කච්චං දන වජ්ඣං⁵ අදයි. ජනපදෙ නිසුත්තකපුරිසො තං ගගෙති ජනපදෙති එකාදසමතෙති පුරිසසහස්සෙති සඬිං සක්කච්චං⁶ දනවජ්ඣං පෙසෙසි. තත් කෙවි ජනපදා⁷ පටිගතවිත්තා අගෙසුං. තෙ දනස්ස අත්තරායං කථා දෙය්‍යධම්මං අත්තනා බාදිංසු. භත්තසාලඤ්ඤා අග්ගිනා දතිංසු. සපරිවාරා තෙ හි⁸ රාජපුත්තා භගවතො සක්කාරං කථා භගවන්තං පුරකඛථා පිතුසන්තිකමෙව පට්ඨාගමිංසු.⁹ තත් ගන්තො භගවා පරිනිබ්බාසි. රාජපුත්තා ව ජනපදෙ නිසුත්තක පුරිසො¹⁰ ව භණ්ඩාගාරිකො ව අනුපුබ්බෙන කාලං කථා සඬිං පරි සාය සග්ගෙ උපපජ්ජංසු. පටිගතවිත්තා ජනා නිරයෙ¹¹ උපපජ්ජංසු. එවං තෙසං උභයෙසමපි ජනානං සග්ගතො සග්ගං නිරයතො නිරයං උපපජ්ජන්තානං වානවුතිකප්පා විනිවත්තා. අථ ඉමස්මි භද්දකප්පෙ කස්සපස්ස භගවතො කාලෙ තෙ පටිගතවිත්තා ජනා පෙතෙසු උපපන්නා. තද් මනුස්සා අත්තනො අත්තනො ඤ්ඤානානං පෙතානං අත්තාය දනං දනා උද්දිසන්ති: “ඉදං නො ඤ්ඤාතිනං හොතු”ති. තෙ සම්පන්නාං ලභනති. අථ ඉමෙපි පෙතා තං දිස්වා කස්සපසම්මාසම්බුධිං උපසම්බුධිං පුට්ඨංසු: “කීනනු බො භනන්ත මයම් එවරුපං සම්පන්නාං ලභෙය්‍යාමා”ති. භගවා ආහ: “ඉද්දති න ලභං අනාගතෙ පන ගොතමො නාම සම්මාසම්බුද්ධො භවිස්සති, තස්ස භගවතො කාලෙ

1. හා. සත්තමාසං.

2. හා. සි. II & III. ම. ලිඛිතපණ්ණං.

3. මා. සම්භාරෙ.

4. සි. II & III. අභිග්ගෙය්‍යෙති පුරිස සහස්සෙති.

5. සි. II & III. දනවච්චං.

6. හා. සක්කච්චමෙව.

7. හා. ජනාව.

8. හා. තෙති.

9. හා. ම. ආගමිංසු.

10. සි. II & III. නිසුත්තපුරිසොව.

11. සි. II & III. නිරයෙසු.

බිම්බසාරො නාම රාජා භවිසානි. සො භූමිකානං ඉතො වානවුති කප්ප ඤානතො¹ අහොසි. සො බුද්ධියා දානං දානා භූමිකානං උද්දි සිසානි,² නදා ලභිසාපා³ති. එවං වුත්තෙක කීර තෙසං පෙතානං තං වචනං 'සෙව ලභිසාපා'ති වුත්තං විය අහොසි.

තතො එකසම්මි බුද්ධිනතරෙ වීතීවත්තෙ ලොකෙ අවකාශං භගවා උපපජ්ජී. තෙපි තයො රාජපුත්තා පුරිසසහසොන සම්මි. දෙව ලොකතො වචනා මගධරට්ඨ බ්‍රාහ්මණකුලෙ උපපජ්ජීනා අනු පුබ්බෙන තාපසපබ්බජ්ජං පබ්බජ්ජීනා ගයාසිසෙ තයො ජරිලා අහෙසුං. ජනපදෙ නිසුත්තකපුරිසො රාජා බිම්බසාරො අහොසි. භණ්ඩාගාරිකො ගහපතීපුත්තො වීසාඛො නාම සෙවට්ඨී අහොසි. තයා පජාපතී ධම්මදිත්තො නාම සෙවට්ඨීතා අහොසි. අවසෙසා පන පරිසා රඤ්ඤා පරිවාරා හුනා නිබ්බතතිංසු. අමානාවට්ඨි භගවා ලොකෙ උපපජ්ජීනා සත්තසත්තාගං වීතීනාමෙතො⁴ අනුපුබ්බෙන බාරුතසිං ආගමව ධම්මවකාං පවත්තනාං පඤ්චවග්ගියෙ අදිං කතා යාව සහසා⁵ පරිවාරෙ තයො ජරිලෙ වීනෙතො රාජගහං අගමාසි. තතාපි නදහුපසංකාතමෙව රාජානං බිම්බසාරං. සොතාපතනිඵලෙ පතීට්ඨාපෙසි සම්මි. එකාදසනහුතෙති අබ්ගමගධාවාසිති බ්‍රාහ්මණගහ පතීතෙති අප රඤ්ඤා සාතනාය භත්තනා නිමනනිතො අබ්වා සෙතො දුතියද්විතෙ මාණවකවණ්ණෙන සහෙකාන දෙවානම්හෙත පුරතො ගවජනෙනා:

“දෙනො දෙනෙති සහ පුරාණජරිලෙති විපවුත්තො.

විපවුත්තති

සිම්බනිකඛසවණ්ණො රාජගහං පාවිසි භගවා”ති.

එවමාදිති භාටාති අතින්විසමානො රාජගහං පවිසිනා රඤ්ඤා නිවෙසනෙ මහාදානං සමාචරිමි. තෙ පන පෙතා “ඉදනි රාජා දානං දානා උද්දිසානි”ති ගහං සමපරිවාරෙතො අවතංසු. රාජා දානං දානා “කප්පා ඤානා භගවා විහං යයා ත භගවතො විහාරට්ඨාන මෙව විනොදා. තං දානං කසාප උද්දසි. තථා තං දානං අලභනා පෙතා ජනායා හුනා රතනියං රඤ්ඤා නිවෙසනෙ අතිවිය සිංසනකං විසාරමිකංසු. රාජා ගහසත්තසහසාවෙගං ආපජ්ජීනා විහාරාය රතනියා භගවතො ආරොවෙසි. “එවරුපං සද්දං අසොසාසිං, කීනනු වෙ මෙ භත්ත භවිසානි”ති? භගවා “මා භාසි මහාරාජ, න තෙ” කිඤ්චි පාපකං භවිසානි, වුද්ධි තෙ භවිසානි, අපි ව ඛො” සතති තෙ පුරාණඤාතො පෙතෙසු උපතනා, තෙ එකං බුද්ධිනතරං තමෙව පව්වාසිංසනා “බුද්ධියා දානං දානා අමානං උද්දිසිසානි”ති විවරනා

1. හා. ඤානතො. ම. ඤාති.

2. හා. උද්දිසානි.

3. ම. අතිසාමෙතො.

4. ම. අතිනෙතොසහසා.

5. ම. තව.

6. හා. අප ඛො.

කයා හිසො දුනං දන්වා නට්ඨදිසිතතතා ජිනතාසාහුන්වා තපා රූපං
 හිංසනකං හෙරවමකංසු”ති ආහ. කීං “ඉදුනීපි හනෙන දිනෙන හෙ
 ලහෙය්‍ය”නති? “ආම මහාරාජා”ති. තෙනති “හනෙන අභිවාසෙකු මෙ
 හගවා අජ්ජතතාය¹ දුනං තෙසං උද්දිසිසාමි”ති.² අභිවාසෙසි හගවා
 කුණ්ඨිභාවෙන. රාජා නිවෙසනං ගතත්වා මහාදුනං පටියාදුපෙත්වා
 හගවතො කාලං ආරොවාපෙසි. හගවා රාජනෙතපුරං ගතත්වා
 පඤ්ඤපෙත්වා ආසනෙ නිසිදි සභිං හික්කුසඬෙකන. තෙ පන පෙතා “අපි
 නාම අජ්ජ ලහෙය්‍යාමා”ති ගතත්වා තිරොකුඛිධාදිසු අට්ඨංසු. හගවා
 තපා අකාසි යපා තෙ සබ්බෙපි රඤ්ඤ ආපාඨං ගතා අහෙසුං. රාජා
 දකඛිණොදකං දෙනො “ඉදුලෙව ඤාතීනං හොතු”ති උද්දිසි. තාවදෙව
 පෙතානං කමලකුචලයසඤ්ඤානා පොකඛරණීයො නිබ්බතතිංසු.
 තෙ තත්ථ කහාත්වා ච පිටිත්වා³ ච පටිපසායාදුරථකීලමථපිපාසා
 සුවණ්ණවණ්ණා අහෙසුං. රාජා යාගුබජ්ජහොජ්ජාති⁴ දන්වා උද්දිසි.
 තෙසං තං බණ්ඤෙඤුව දිබ්බයාගබජ්ජහොජ්ජාති⁴ නිබ්බතතිංසු.
 තෙ තාති පරිභුඤ්ඤාති පිණ්ඩිත්ථිසා අහෙසුං අප චන්දෙසනාස
 නාති දන්වා උද්දිසි. තෙසං දිබ්බවන්දපාසාදපච්චන්දණසෙය්‍යාදි
 අලභිකාරම්බයො නිබ්බතතිංසු. තෙසං සා සම්පත්ති සබ්බාපි යපා
 රඤ්ඤ පාකවා හොති තපා හගවා අට්ඨංසි. රාජා තං දිස්වා අති
 විශ අත්තමනො අහොසි. තතො හගවා භුත්තාපී පචාරිතො රඤ්ඤ
 බිම්බිසාරස්ස අනුමොදනත්ථං තිරොකුඛිපෙතවත්ථිං අහාසි:

“තිරොකුඛෙසු නිට්ඨන්ති සන්ධිසිංසාවකෙසු ව
 මාරබාහාසු නිට්ඨන්ති ආගතත්වාන සකං සරං.

පසුතෙ අත්තපානමති බජ්ජහොජ්ජ උපට්ඨිතෙ
 න තෙසං කොචි සරති සත්තානං කම්මපච්චයා.

ඵචං දදන්ති ඤාතීනං යෙ හොන්ති අනුකම්පකා
 සුචිං පණ්ණිතං කාලෙත කප්පියං පානහොජනං.

ඉදං වො ඤාතීනං හොතු සුඛිතා හොන්තු ඤාතයො
 තෙ ව තත්ථ සමාගතත්වා ඤාතිපෙතා සමාගතා.

පසුතෙ අත්තපානමති සකකච්චං අනුමොදරෙ
 චිරං ජීවන්තු තො ඤාතී යෙසං හෙතු ලභාමසෙ.

අමහාකඤ්ච කතා පුජා දයකා ච අතිපථලා.
 තති තත්ථ කසි අත්ථි ගොරඤ්ඤත්ථ නවජ්ජති

වණ්ණජ්ජා නාදිසි නන්ධි හිරඤ්ඤාන කයාකකයං⁵
 ඉතො දිනෙනන යාපෙනති පෙතා කාලකතා තතිං.

1. හා. සවාතතාය.

2. හා. උද්දිසාමි.

3. සි. I & III. පිත්ථා.

4. හා. බජ්ජකහොජ්ජාති.

5. හා. කයකකයං.

උනන්මේ උදකං වට්ඨං.¹ යථා නිනනං පච්ඡන්ති
එවමෙව ඉතො දිනනං පෙතානං උපකප්පති.

යථා චාරිච්ඡා පුරා පරිපුරෙන්නි සාගරං
එවමෙව ඉතො දිනනං පෙතානං උපකප්පති.

අද්ධි මෙ අකාසි මෙ ඤාති මිත්තං සබ්බං ව මෙ
පෙතානං දක්ඛණං.² දජ්ජා පුබ්බිකතමිත්තසුඤ්ජරං.

නති රුණ්ණංව සොකො වා යා වඤ්ඤා පරිදෙවනා
න තං පෙතානමිත්තං එවං තිට්ඨන්ති ඤාතසො.

අයඤ්චි බො දක්ඛණං දිනනං සබ්බමිති පුප්පතිට්ඨිතා
දිඤ්ජනං හිතායස්ස ධානසො උපකප්පති.

සො ඤාතිබලමො ව අයං නදස්සිතො
පෙතානපුජා ව : තා උලාරා
බලඤ්චි භික්ඛුනමිත්තපදිනනං
තුමෙහති පුඤ්ඤං පසුතං අනපාක”න්ති.

තත් “නිරෝකුට්ඨික”ති: කුට්ඨිකං පරිභාසෙසු, “තිට්ඨික”ති:
නිසජ්ජාදිපටිකෙට්ඨිකං ධානකප්පනවචනමෙතං, ගෙග පානාර
කුට්ඨිකං චාරතො බති තිට්ඨන්ති අන්තං. “සඤ්චිකාමසෙසු මා”ති:
සඤ්චි ව සිඛිකාට්ඨිකෙසු ව. ‘සඤ්චි’ති:³ වතුපනාණරච්ඡා, සරසඤ්චි
හිතතිසඤ්චි ආලොකසඤ්චියොපි වුච්චන්ති. ‘සිඛිකාට්ඨික’න්ති:⁴ තිකොණ
රච්ඡා. මාර්ගිකාසු තිට්ඨික”ති: නගරචාරණරචාරානං බාහා
නිසාය තිට්ඨන්ති. “අභිනාමාන සකං ඤ”න්ති: සකඤ්ජරං නාම පුබ්බ
ඤ්චිඤ්ජරමි අනන්තං” සාමිකාවෙන අජ්ඣාචුත්ථරමි. තද්ධිකමිති
තෙ යස්මි සකසඤ්ඤාය අගච්ඡන්ති තස්මා අභනාමාන සකං
ඤ්ජරති අත.

එවං හගවා පුබ්බික අනාඤ්ඤාචුත්ථපුබ්බමිති පුබ්බිකඤ්ජරතො
බිබ්බිසාරනිවෙසනං සකඤ්ජරසඤ්ඤාය අගනාමා නිරෝකුට්ඨිකදිසු සිතන
ඉස්සාමච්ඡරියඵලං අනුභවිතො අභිමිස දුද්ධසිකවිච්චිකාසානක
දස්සනෙ බහු පෙත රඤ්ඤාදස්සනොති නිරෝකුට්ඨික තිට්ඨන්ති”ති
ගාථං වතො පුත තෙති කතස්ස කමමස්ස දරුණ්ණංවං දස්සනොතො
පහුතො අනනපානමිති දුතියගාථමාග.

තත් “පහුතෙ”ති: අනපාතෙ බහුමිති, යාවදන්තෙති අන්තං. බහා
රස්ස හි පතාරො උබ්බති “පහුතොතො නගරති”ති ආදිසු මිස. තෙති
පන බහුතෙති”පඨන්ති, සො පන පමාදපාඨො. “අනිනාමානමිති”ති:
අන්තං ව පාතෙ ව. “බිජ්ජිකොප්ප”ති: බිජ්ජා ව නොප්පා ව.

1. සි. II & III. වුච්ඡි. සි. I. ගා. වුච්ඡි. 4. සි. I. සිඛිකාට්ඨිකෙසු.
2. සි. I & III. දක්ඛණං. 5. සි. I II & III. ගා. අනන්තො.
3. සි. I & II. ගා. සඤ්චියො. 6. සි. II. බහුතෙති.

එතෙක අසිතපිතබාසිතසාසිතවනෙක වතුබිබ්බමි ආකාරං දසොති.
 “උපබ්බිතො”ති: උපගම්ම සිතෙ සජ්ජතෙ, පටිගතෙතනි අනෙතො.
 “හි ගොසං භොවි සරති සත්තාහි”නති තෙසං පෙතතිවිසයෙ
 උපපන්නානං සත්තානං කොපි මානා වා පිනා වා පුත්තො වා නත්තා වා
 න සරති. කිං කාරණං? කම්මභව්වසාති: අත්තනා කතස්ස¹ අදුනදුන
 පටිසෙධනාදිභෙදස්ස කදරියකම්මස්ස² කාරණංභාවතො. තස්ස
 කම්මං තෙසං ඤාතිනං සරිත්ථං නදෙති.

එවං භගවා අනප්පකෙපි අත්තපානම්හි විජ්ජමානෙ ඤාතිනං
 පට්ඨාසිංසත්තානං පෙතානං පාපකම්මවසෙන³ ඤාතකානං අනුස්ස
 රණමත්තස්සා පි අභාවං දසොතිං ඉදුති පෙතතිවිසයෙ උපතෙත
 ඤාතකෙ උද්දිස්ස රඤ්ඤ දිත්තං දුතං පසංසනෙතා “එවං දදන්ති
 ඤාතිහි”නති තතියගාපම්භ.

තත්ථ “එම්”නති: උපමාවචනං. තස්ස විධා සම්මතො: “තෙසං
 සත්තානං කම්මපට්ඨයා අසරනෙතස්ස පි තෙසු⁴ කෙපි දදන්ති ඤාතිනං
 යෙ එවං අනුකම්පකා භොතති”ති ව, “මහාරාජ යථා නයා දිත්තං එවං
 සුචිං පණ්ණිතං කාලෙත කපපියං පානභොජනං දදන්ති ඤාතිනං
 යෙ භොතති අනුකම්පකා”ති ව. තත්ථ “දදන්ති”ති: උද්දිසන්ති නියසා
 තෙතති. “ඤාතිහි”නති: මාතීතො ව පිතීතො ව සම්මතානං. “ගෙ”ති:
 යෙ කෙපි පුත්තාදයො. “භොතති”ති: භවන්ති. “අනුකම්පකා”ති:
 අත්ථකාමා හිතෙසිතො. “සුචි”නති: සුඛං⁵ මනොහරං මනාපිකං.⁶
 “පණ්ණිත”නති: උළාරං. “කාලෙතා”ති: දක්ඛිණෙය්සානං පරිභොග
 යොග්ගකාලෙත, ඤාතිපෙතානං වා තිරොකූඩාදිසු ආගන්තො සිත
 කාලෙත. “කපපිය”නති: අනුච්ඡිකං පඨරුපං අරියානං පරිභොගා
 රහං. “පානභොජන”නති: පානඤ්ච භොජනඤ්ච, තදපදෙසෙනත්ථ
 සබ්බං දෙය්සබ්බමං වදති. ඉදුති යෙන පකාරෙන තෙසං පෙතානං
 දිත්තං නාම භොති, තං දසොසනෙතා ‘ඉදං වො ඤාතිනං භොතු සුඛිතා
 භොනතු ඤාතයො’ති වතුත්ථගාපාය පුබ්බඛං ආහ. තං තතියගාපාය
 පුබ්බඛෙත’ සම්මතීතබ්බමං: එවං දදන්ති ඤාතිනං යෙ භොතති අනු
 කම්පකා ඉදං වො ඤාතිනං භොතු සුඛිතා භොනතු ඤාතයොති.
 තෙත “ඉදං වො ඤාතිනං භොතු”ති එවං පකාරෙන දදන්ති නො
 අඤ්ඤාපාති. ආකාරත්ථෙන එවං සද්දෙන දුතබ්බාකාරනීදස්සනං කතං
 භොති.

තත්ථ “ඉද”නති: දෙය්සබ්බමනීදස්සනං. ‘මො’ති: නිපාතමත්තං
 ‘යෙහි වො අරියා’ති ආදිසු විය. “ඤාතිහිං භොතු”ති: පෙතතිවිසයෙ
 උපපන්නානං⁷ ඤාතකානං භොතු. ‘නො ඤාතින නති ව පඨන්ති,

1. ම. කතකම්මස්ස.

2. ම. කදරියස්ස.

3. ම. පාපකම්මවසෙන.

4. හා. කෙසුචි, සි. III. කෙසුචි.

5. හා. ම. සුඤ්ජර.

6. හා. බම්මික.

7. හා. පුරිමපදෙන.

8. ම. උපපන්නානං.

අමතා කියනු ලබන්නේ අපේ “සූර්යයා ගොඩනැගීම” නම් නව පුවත්තකි. මෙහිදී සඳුන්ගේ ජීවිතයේ වෙනස් වීම් සහ ස්වභාවය විස්තර කර ඇත. ඔහුගේ දේශපාලනික හා සාහිත්‍යමය චින්තනය, ආගමික හා සංස්කෘතික අවබෝධය, සහ ඔහුගේ සමාජ හා සංස්කෘතික උතුරු බටහිර අතර ඇති වෙනස්කම් සහ සමානකම් පිළිබඳව ඔහුගේ අදහස් සහ අවබෝධය පිළිබඳව සඳහන් කර ඇත.

තැන් “ගෙ” නි: සැදිපෙනා. “ගාඨා” නි: යන් දුනං දියති තැන් “සමාගනාව” නි: ඉමෙ නො සැදුනෙයා අමානං අන්යං දුනං උද්දි සන්ති අනුමොදනන්. තැන් සමාගනා හුචිං. “සමුග්ග¹ අනග පාගමිනි” නි: අත්තනො උද්දියා දියමානෙ තස්මිං වන්ඤ්චමිං. “සකකම්මං අනුමොදෙ” නි: කම්මථං අනියද්දනතා විතරිකාරං අවිජගන්තා අවිකම්මනවිතතා හුචා ඉදං නො² දුනං නිත්යං පුබාය ගොතුති මොදනති අනුමොදනති පිඨසොමනස්ස ජාතා ගොතති. “චුරං ජීවංකු” නි: චුරජීවිනො³ දිසාසුතා ගොතතු. “ගො සැදි” නි: අමානං සැදුනා. “ගෙසං ගෙතු” නි: ගෙසං කාරණං ගෙ නිස්සංය. “ලභාමසෙ” නි: ඊදං සම්පන්නං. පටිලභාම. ඉදං හි උද්දසනෙන ලම්. සම්පන්නං අනුභවතානං පෙතානං අත්තනො. සැදිනං පෙමාමනාකාරදස්සනං. පෙතානං හි අත්තනො අනුමොදනෙන දයකානං උද්දසනෙන දක්ඛණෙය්‍යසම්පන්නියා වානි තිති අර්හතෙති දක්ඛණං තංඛණසැදුව ඵලතිබ්බත්තතා ගොති. තැන් දයකා විජෙසගෙතු. තෙතාහ: ගෙසං ගෙතු ලභාමසෙති. “අමානසැදුව සාතා පුජා” නි: ඉදං වො සැදිනං ගොතුති ඵං උද්දසනෙතති දයනෙති අමානසැදුව පුජා කතා නෙ “දසසා ව අනිපථලා” නි යස්මිං සන්තානෙ පරිච්චාගමියං කම්මං නිබ්බත්තං, තස්ස තජෙව ඵලදුතතො. තැන්⁴ හි නිම්පන පෙතතිමිස පුප්පත්තා ඵව සැදිගෙතු සම්පන්නියො ලභනති? උදුහු අසැදුවිති? න ඵෙත් අර්හතෙති විත්තබ්බං අජි, හගවතා ඵව බ්‍යාකතත්තා. චුත්තසැදුතං:—“මයමස්ස ගොගොතමි බ්‍රාහ්මණං නාම දුනානි දෙමි, පුසැදුවති කරොමි, ඉදං දුනං පෙතානං සැදිසාලොභිතානං උප කප්පතු, ඉදං දුනං පෙතා සැදිසාලොභිතා පරිභුඤ්ඤාතුති. කම්මි තං ගොගොතමි දුනං පෙතානං සැදිසාලොභිතානං උපකප්පති? කම්මි තෙ පෙතා සැදිසාලොභිතා තං දුනං පරිභුඤ්ඤාතිති? “යානෙ වො බ්‍රාහ්මණ උපකප්පති නො අධ්‍යානෙ” ති. කතමිං පන ගොගොතමි යානං, කතමිං අධ්‍යානනති? ඉමි බ්‍රාහ්මණ එකජෙව්‍යා පාණානිපානි ගොති, —පෙ—මිච්ඡාදිට්ඨිකො ගොති, ගො කායස්ස ගෙද පරමමර්ණ

1. 0. வெள்ளையா.

2. மது. குடி.

3. ଭ. ପି. ଶ୍ରୀ ରାମ.

4. 500, 000.

“ඉතො දිනෙහි භාග්‍යවතු පෙනා කාලකතා නාමි”නති: කෙවලමන ඉතො සුතීති මිත්‍යාමලේඛනි වා දිනෙහි භාග්‍යවතු, අත්තභාවං පවත්තනති. “පෙනා”ති: පෙනතිවිසසුපපන්නා. “කාලකතා”ති අත්තනො මරණකාලෙහි ගතා, කාලගතාති වා පාඨො: කතකාලා කතමරණං මරණං සම්පත්තා. “නාමි”නති: තස්මිං පෙනතිවිසසෙ. ඉදං යථා වුත්තමන්තං උපමාති පකාසෙත්තුං “උත්තමෙ උදකං වධං”නති¹ ගාථාවයමාග. තස්මාත්තො: යථා උත්තමෙ උදෙ උත්තමාසපදෙසෙ මෙසෙති අභිවුච්ඡං උදකං යථා නිත්තං පවත්තති යො භුමිභාගො නිත්තො ධනෙතො² තං උපගච්ඡති, එවමෙව ඉතො දිනං දුතං පෙනානං උපකප්පති,³ එඋප්පත්තියා විනිසුරුති. නිත්තමිව හි උදකප්පත්තියා ධානං පෙනලොකො දුත්තප්පත්තියා. යථාග: “ඉදං බ්‍රාහ්මණ ධානං යත්ථ භික්‍ෂුස්ස තං දුතං උපකප්පති”ති. යථා ව කදුරු පදරු සාව පසාව කුසුබ්බ මහාසොබ්බෙති මගලිනෙතො⁴ උදෙකත වාදිවගා මහානෙත්ථා පුරු හුත්වා සාගරං පරිපුරෙන්නති, එවං ඉතො දිනං දුතං පුරෙති වුත්තනෙතෙව පෙනානං උපකප්පති. යස්මිං පෙනා ඉතො කිසුදු ලභාමාති ආසාදිතො සුතීඝරං ආගන්තු: ඉදං තොමො නො දෙදාති යාචිත්තුං නසකකතානති, තස්මා නෙසං ඉමානි අනුස්සරණවිද්වත් අනුස්සරෙනො කුලපුත්තො දක්ඛිණං දරුණං දසෙන්නො අදුශ්මිති ගාථමාග.

තස්මාත්තො ඉදං තොමො ධනං වා ධනෙත්තුං වා අදුශ්මි, ඉදං තොමො මෙ කිවිමං අත්තනා වොසානං අනාපජ්ජෙනො අකාමි, අසුකො මෙ මාතිනො වා පිතිනො වා සම්බන්ධතො සුතී, සිත්තභවසෙන තාන සමන්තො⁵ මිත්තො, අසුකො ව මෙ සහපංසුකීඝ්‍රිත සහායො සධාති එතං සම්බම්බුස්සරෙනො පෙනානං දක්ඛිණං දරුණං දුතං නිශ්‍යා තෙය්‍ය. දක්ඛිණං දරුණං පාඨො. පෙනානං දක්ඛිණං දුතමිමො තෙන අදුශ්මිති ආදිනා. තෙය්‍ය පුරෙති කතං අනුස්සරං අනුස්සර තාති වුත්තං ගොති. කරණෙනෙව හි ඉදං පවත්තවෙතං. යෙ පන සත්තො සුතීමරණෙන රුණණසොකාදිපරා එව හුත්වා තිව්චනති, න තෙය්‍ය අත්තං. කිසුදු දෙනති, තෙය්‍ය නං රුණණසොකාදි කෙවලං අත්තපරිතාපනමත්තමෙව ගොති, න පෙනානං කිසුදු අත්තං සංඛෙතිති දසෙන්නො නාමි රුණණං මාති ගාථං වත්තං පුත්ත මාග ඛෙත රාජෙන දිනදක්ඛිණං ය සන්ධකභාවං දසෙත්තුං අසුකෙව වොසාති ගාථමාග. තෙය්‍ය අත්තං ගෙව්චං වුත්තො එව. ඉදං යස්මිං ඉදං දක්ඛිණං දෙනෙනත රුද්ධ ඤාතිනං සුතීති නත්තබ්බතිවිවකරණෙන ඤාතිවිමෙමො නිදසෙතිනො, බහුජනස්ස පානෙව තෙන නිදසෙතං පානං කතං, තුමෙහෙතිවි එවමෙව ඤාතිසු ඤාතිවිමෙමො පරිපුරෙ තමෙමාති. තෙ ව පෙනෙ දිබ්බසම්පත්තීං අධිගමෙනෙනත පෙනානං

1. සී. I & III හා. වුච්ඡං.

2. සී. I, උදෙතො.

3. හා. ධෙවනෙතො. 4. මුද්‍රානිකක.

5. හා. ධානසම්පත්තියා.

පූජා ව කතා උළාරා, බුඬිපමුඛං තික්ඛුසංඛං අනතපානාදීති සත්තපෙපනෙන තික්ඛුතං බලං අනුපපදිතං, අනුකම්පාදිගුණපරි වාරවාගවෙනතං තිබ්බතෙතනෙනත අනපපනං පුඤ්ඤං පසුතං, තස්මා භගවා ඉමෙහි යථාභූවිචගුණෙහි රාජානං සම්පගංසෙතො සො ඤාති බ්බමම්මා චාති මසානගාමමාහ. තන් “ඤාතිබ්බමම්මා”ති: ඤාතිහි ඤාතිනං කතතබ්බකරණං. “උළාරා”ති: පිතා සම්මා. “බල”න්ති: කායබලං. “පසුතා”න්ති: උපවිතං. එන් ව සො ඤාතිබ්බමම්මා ව අසං නිදසංඝිතො ති එතෙන භගවා රාජානං ධම්මො කම්පාය සන්දසෙසි. ඤාතිබ්බම සන්දසෙසනං ගෙතුසන්දසෙසනං. පෙතාහි පූජා ව කතා උළාරාති ඉමිනා සමාදපෙසි. “උළාරා”ති පසංසනං. එන් පුතපුත පූජාකරණෙ සමාදපනං. “බලඤ්ච තික්ඛුභූමිනුපපදිතාහ”න්ති ඉමිනා සමුතෙතපෙසි. තික්ඛුතං බලානුපපදනං ගෙන් එවං විධානං බලානුපපදනෙ¹ උසාහ වසින්නෙන සමුතෙතපනං. තුලෙහි පුඤ්ඤං පසුතං අනපපකාති ඉමිනා සම්පගංසෙසි. පුඤ්ඤපසවන කිත්තනං ගෙන් තස්මා යථාභූවිච ගුණසංවණ්ණනාචෙන සම්පගංසපනනං, එවමෙන් යොජනා වෙදිතබ්බා. දෙසනා පරියොසානෙ පෙනතිවිසසුපපනතියා ආදිනව සංවණ්ණනාය සංවිග්ගහදයානං යොනිසො පදගතං වතුරසිතියා පාණසගස්සානං ධම්මාතිසමයො අගොසි. දුතියදිවසෙපි දෙව මිත්තස්සානං එවමෙව තිරොකුඛිදෙසනං දෙසෙසි. යාව සත්තදිවසා නාදිසොව ධම්මාතිසමයො අගොසිති.

**නිරෝකුඛිපගවස්සුචණ්ණනා
ති වසිතා.**

1. 6.

“නග්ගා දුබ්බණ්ණරූපාසි”ති ඉදං සන්ථරි සාවඤ්චියං විහරනෙන පඤ්චපුතතඛාදකපෙනි.² ආරබ්භ චුතතං. සාවඤ්චියා කිර අවිදුර ගාමකෙ අඤ්ඤතරස්ස කුටුම්භිකස්ස හරියා වඤ්ඤා අගොසි. තස්මා ඤාතකා එතදවොචු:- “තව පජාපති වඤ්ඤා, අඤ්ඤනෙන කඤ්ඤං ආනෙමා”ති. සො තස්මා³ හරියාය සිනෙගෙන න ඉච්ඡි. අපස්ස හරියා තං පවිතති. සුත්වා සාමිකං එවමාහ: “සාමි අහං වඤ්ඤා, අඤ්ඤ කඤ්ඤ ආනෙතබ්බා, මා තෙ කුලවංසො උපවිජ්ජ”ති. සො තාය නිපට්ඨිය මිත්තො අඤ්ඤං කඤ්ඤං අනෙසි. සා අපරෙන සමයෙන ගබ්භිනි අනෙසි. වඤ්ඤිථි “අයං පුතං උභිත්වා ඉමස්ස ගෙගස්ස ඉස්සරු භවිස්ස ති”ති ඉස්සාපකතා තස්මා ගබ්භපාතනුපායං පරියෙසනති අඤ්ඤතරං පරිබ්බාජකං⁴ අනතපානාදීති සත්තපෙපනා නාය⁵ තස්මා ගබ්භ පාතනං දපෙසි. සා ගබ්භ පතිතෙ අනතනො මිත්තො ආරොවෙසි.

1. හා. එව වා විධානන්බලානුපපදනෙ.	3. හා. තස්මා.
2. හා. බාදිති.	4. හා. පරිබ්බාජකා.
5. හා. නෙන.	

විභානකාලෙ, භූමමනෙති එතං කරණවචනං. “පඤ්ච පුත්තානි”ති: පඤ්ච පුත්තෙ, ලිඛිතවිපල්ලාසෙන’හෙනං වුත්තං. “සාසං පඤ්ච පුත්තා පථෙ”ති: සායණනකාලෙ පුත්ත අපරෙ පඤ්ච පුත්තෙ බාද්දමිති යොජනා. “විජායිකානා”ති: දිවසෙ දිවසෙ දස දස පුත්තෙ විජායිකා. “ගො’පි නාභොනනි මෙ අල”නති: ගො’පි දසපුත්තා එකදිවසං මය්හං බුදු පටි ඝාතාය අලං පරියත්තා න භොනති. ගාථා සුඛත්ථං ගෙත්ථ නා ඉති දීඝං කත්වා වුත්තං. “පටිබ්බකනි බුමාසනි¹ බුදුස හදසං මමා”ති: බුදුස ජිඝච්ඡාය බාධිගමානාය මම හදයපාදෙසො උදරගතිනා පරිභො² ක්කායති බුමාසනි සන්තප්පති. “පානිසං න ලභෙ පාභු”නති: පිපාසාභිභූතා තත්ථ තත්ථ විවරන්ති පානියං පාභුං න ලභාමි. “පස්ස මං බ්බසනං ගත”නති: පෙත්තුපපත්තියා සාධාරණං අසාධාරණඤ්ච ඉමං ඊදිඝං බ්බසනං උපගතං මං පස්ස හදන්තති අත්තනා අනුභ විගමානං දුක්ඛං ථෙරස්ස පච්චෙදෙසි.³ තං සුත්වා ථෙරො තාය කාත කාමමං පුච්ඡන්තො

“කීනනු කායෙන වාචාය මනසා දුක්ඛමං කතං,
කිය්ස කමමිපිපාකෙන පුත්තමංසානි බාදසි”ති
ගාථමාහ.

තත්ථ “දුක්ඛම”නති: දුච්චරිතං. “කිය්ස කමමිපිපාකෙනා”ති: කීදිසස්ස කමමස්ස විපාකෙන, කිං පාණාතිපාතස්ස උදුහු අදින්නා දුනාදිසු අඤ්ඤාතරස්සාති අත්තො. කෙන කමමිපිපාකෙනාති කෙවි පඨනති. අථ සා පෙනි අත්තනා කතකමමං ථෙරස්ස කථෙන්නි:-

“සපත්ති මෙ ගබ්භිනි අසි තස්සා පාපං අවෙතයි.

සාහං පදුට්ඨමනසා අකරිං ගබ්භපාතනං.

තස්සා චෙමාසිකො⁴ ගබ්භො ලොභිතඤ්ඤඤව පග්ගරි.

තදස්සා මාතා කුපිතා මය්හං ඤාති සමානයි.

සපථඤ්ච මං කාරෙසි පරිභාසාපයි ච මං.

සාහං ඤොරඤ්ච සපථං මුසාවාදං අභාසිසං:

පුත්තමංසානි බාද්දමි සචෙ තං පකතං මයා.

තස්ස කමමස්ස විපාකෙන⁵ මුසාවාදස්ස වුගගං.

පුත්තමංසානි බාද්දමි පුබ්බලොභිතමක්ඛිතා”ති

ගාථායො අභාසි.

තත්ථ “සපෙන”ති: සමානපතිකා ඉති වුච්චති. “ගස්සා පාපං අවෙ තයි”නති: තස්සා සපත්තියා පාපං ලුඤ්ඤං කමමං චෙතෙසිං⁶. “පදුට්ඨ මනසා”ති: පදුට්ඨචිත්තා, පදුට්ඨිත වා මනසා. “චෙමාසිකො”ති:

1. සි. I & III පරිදක්කති බුපාසනි.

2. ම. පරිසමන්තකො.

3. කා. පච්චෙදෙති.

4. සි. II & III. චෙමාසිකො.

5. කා. තස්ස කමමිපිපාකෙන.

6. සි. I. ම. අවෙතයි.

වේමාසජාතො, පඨිට්ඨිතො හුඤ්ඤා වේමාසිකො. “ලොභිතඤ්ඤා ච සංඝො”¹ති: විපජ්ජමානො රුඬිරඤ්ඤා ච හුඤ්ඤා විසාදි. “නදස්සා මානා කුපිතා මසො ඤාති සමානසී”²ති: නද අස්සා සපතඨියා මානා මයො කුපිතා අතතනො ඤාතකො සමොධානෙයි. ‘තතස්සා’ති වා පාඨො. තනො අස්සාති පදවිභාගො. “සපථ”නති: සච්චාපනං.¹ “පටි භාසාසපඨිවා”²ති: භයෙන තජ්ජපෙයි. “සපථං මුසාවාදං අභාසික”නති: සවේනං මයා කතං ඊදිසි භවෙය්‍යනති කතමේව පාපං අතතං කඤ්ඤා දස්සනති³ මුසාවාදං අභුතං සපථං අභාසිං. “පුතතමංසාති ඛාදුමි සමෙව ගං පනතං මයා”ති: ඉදං නද සපථස්ස කතාකාරදස්සනං; යදි එතං ගඛපාතනපාපං මයා කතං, ආයති පුතඛවාතිතිඛිතතියං මයො පුතතමංසාති යෙව ඛාදෙය්‍යනති අපෙඨා. “ගස්ස කමමස්ස”ති: තස්ස ගඛපාතනවසෙන පවත්තස්ස පාණාතිපාතකමමස්ස “මුසා වාදස්ස වා”ති: මුසාවාදකමමස්ස ව.. “උභස”නති: උභයස්සාපි කමමස්ස උභයෙන විපාකෙන. කරණකේ හිදං පච්චත්ත වචනං. “පුඛිලොභිතමකභිතා”⁴ති: පසවනවසෙන පටිභුඤ්ජනවසෙන ච පුඛෙතන ච ලොභිතෙන ච මකභිතා හුඤ්ඤා පුතතමංසාති ඛාදුමිති යොජනා.

එවං සා පෙති අතතනො කමමිපාකං පවෙදෙත්වා පුත පේරං එවමාහ: “අහං භනෙත ඉමස්මිං යෙව ගාමෙ අසුකස්ස කුටුම්භිකස්ස හරියං හුඤ්ඤා ඉස්සාපකතා හුඤ්ඤා පාපකමමං කඤ්ඤා එවං පෙනෙය්‍ය නියං නිබ්බතතා. සංඛු භනෙත තස්ස කුටුම්භිකස්ස ගෙහං ගච්ඡට්, සො කුමාකං දනං දස්සති තං දකඛිණං මයො උද්දිසාපෙය්‍යාට් එවං මෙ ඉතො පෙනලොකතො මුතති භවිස්සති”⁵ති. පේරා තං සුඤ්ඤා තං අනුකම්පමානා උලුච්චනසභාවසංඝස්සිතා තස්ස කුටුම්භිකස්ස ගෙහං පිණ්ඩාය පවිසිංසු. කුටුම්භිකො පේරෙ දිස්වා සඤ්ජාතපසාදෙ පච්චුක්ඛනත්වා පතනාති ගහෙත්වා පේරෙ ආසනෙසු නිසිදපෙත්වා පණිතං ආහාරං භොජෙත්වා ආරභි. පේරා තං පවත්ති. කුටුම්භිකස්ස ආරොවෙත්වා තං දනං තස්සා පෙනියා උද්දිසාපෙසු. තඛිණිඤ්ඤා ච සා පෙති තනො දුක්ඛතො අපෙතා උළාරසම්පතති. පටි ලභිතා රතතියං කුටුම්භිකස්ස අතතානං දස්සෙයි. අප් පේරා අනුකත මෙන සාවස්මිං ගතත්වා භගවතො තමන්ධං ආරොවෙසු. භගවා තමන්ධං අට්ඨපත්ති. කඤ්ඤා සම්පත්තපටිසාය ඛමමං දෙසෙයි. මහා ජනො පටිලභිතවෙගො ඉස්සාමචේජරතො පටිවිරම්. එවං සා දෙසනා මහාජනස්ස සාපිකා අගොසිති.

පඤ්චුක්ඛාදකපෙනවනුමණ්ණානා
ති ධර්මිතා.

1. 7.

“නගනා දුබ්බණ්ණරූපාසී”¹ නි ඉදං සන්ධි සාවන්තියං විහරන්තා සත්‍යප්‍රකාශයදකපෙනි. ආරබ්‍හ වුත්තං. සාවන්තියා නිර අවිදුරෙ අඤ්ඤාතරස්මි. ගාමෙ අඤ්ඤාතරස්ස උපාසකස්ස වෙ පුත්තා අනෙත්‍රං පඨමවිසෙ සීතා රූපසම්පන්නා සිලාචාරගුණසම්පන්නාගතා. තෙසං මාතං පුත්තවති අභනති පුත්තවසෙන භත්තාරං අතිමඤ්ඤති. සො භරියාය අවමානිතො නිබ්බින්නමානසො අඤ්ඤං කඤ්ඤං ආනෙසී. සා නවිතරෙනෙව භවතිති අහොසි. අපස්ස ජෙට්ඨභරියා ඉත්තං ප කතා අඤ්ඤාතරං. වෙජ්ජං² ආමිසෙන උපලාලෙතී. තෙන තස්සා තෙමාසිකං ගබ්භං පාතෙසී. අප් සා³ ඤාතීති ව භත්තූතා ව “තයා ඉමිත්තා ගබ්භා පාතිතො”⁴ නි පුට්ඨා නාහං පාතෙසිනති මුසා වතී. තෙති අසද්දභනෙති “සපථං කරොති”⁵ නි වුත්තා “සායං පාතං සත්‍ය සත්‍ය පුත්තෙව විජායිතො පුත්තමංසාති බාදුමි, නිවං දුග්ගඤ්ඤා ව මික්ඛිකා පරික්ඛණ්ණා ව භවෙය්”⁶ නති සපථං අකාසී. සා අපරෙන සමයෙන කාලං කතා තස්ස ගබ්භපාතකස්ස මුසාවාදස්ස ව ඵලෙ නෙව පෙනෙයොති. නිබ්බන්තා⁷ වුත්තායෙනෙව පුත්තමංසාති බාදනති තස්සෙව ගාමස්ස අවිදුරෙ විවරති. තෙන ව සමයෙන සම්මහුලා ථෙරා ගාමකාවාසෙ වුත්ථවස්සා භගවන්තා දස්සනාය සාවන්තියං ආගමිත්තා තස්ස ගාමස්ස අවිදුරෙ ඵකස්මි. පදෙසෙ රත්තියං වාසං කප්පෙත්‍රං. අප් සා පෙනී තෙසං ථෙරානං අත්තානං, සොසී. තං මහාථෙරො:-

“තායා දුබ්බණ්ණරූපාසී දුග්ගඤ්ඤා පුති වායසී
මික්ඛිකා පරික්ඛණ්ණාව කා ඤු ත්වං ඉධ නිව්ඨසී”⁸ නි
ගාථාය පුච්ඡි. සා ථෙරෙන පුට්ඨා

“අහං හදනෙන පෙනිමිති දුග්ගතා යමලොකිකා
පාපකම්මං කරිතාන පෙනලොකං ඉතො ගතා
කාලෙන සත්‍ය පුත්තානි සායං සත්‍ය පුත්තාපරෙ
විජායිතාන බාදුමි තෙසි නා හොනති මෙ අලං.

පරිබ්‍රහ්මානි බුමියති බුද්ධ හදයං මම
නිබ්බුතී”⁹ නාගිගමිත්ම අග්ගිදම්මාච ආතපෙ”¹⁰ නි

නිති ගාථාති පටිච්චනං අදසී.

තත්ථ “නිබ්බුතී”¹¹ නති: “බුද්ධපාසා දුක්ඛස්ස වූපසමනං. “නාගි ගමිත්ම”¹² නි: න ලභාමි. අග්ගිදම්මාච ආතපෙ”¹³ නි: අතිඋණෙන ආතපෙ අග්ගිනා බ්‍රහ්මානා විස නිබ්බුතී. නාගිගමිත්ම”¹⁴ නි යොජනා. තං පුත්තා මහාථෙරො තාය කතකම්මං පුච්ඡන්තො:-

“කීනඤ්ඤා කායෙන වාචාය මනසා දුක්ඛං කතං
කිස්ස කම්මවිපාකෙන පුත්තමංසාති බාදසී”¹⁵ නි

1. ම. විජායාදිකං.
2. ම. අපස්සා.

3. ම. නිබ්බන්තී. 4. සි. III. නිබ්බන්තී.
5. ම. නිබ්බන්තී.

ගාථමාග. අථ සා පෙනී අත්තනො පෙනලොකුපපතතිං ච පුත්තමංස
බාදනකාරණං¹ කථෙන්නී ඉමා ගාථා අභාසි:

“අහු මයං දුට්ඨ පුත්තා උභො සමපන්නයොබ්බතා
සාගං පුත්තබ්බපෙනා සාමිකං අතිමඤ්ඤිසං.”²

තනො මෙ සාමිකො කුද්ධො සපතතිං අඤ්ඤමානසි,
සා ච ගබ්හං අලභිත්තං තස්සා පාපං අවෙනසිං.

සාගං පදුට්ඨමනසා අකරිං ගබ්හපාතනං,
තස්සා තෙමාසිකො ගබ්හො පුඤ්ඤොතිතකො³ පති.

තද්දස්සා මාතා කුපිතා මයං ඤ්ඤිති සමානසි,
සපථංගු මං කාරෙසි පරිභාසාපසි ච මං.

සා‘හං භෞරඤ්ච සපථං මුසාවාදං අභාසිසං:
පුත්තමාසාති බාදුමි සවෙ තං පකතං මයං.

තස්ස කමමස්ස විපාකෙන මුසාවාදස්ස චු‘භයං
පුත්තමංසාති බාදුමි පුබ්බලොභිතමකිතා”ති.

තත් “පුත්තබ්බපෙනා”ති: පුත්තබ්බලොක උපෙනා, පුත්තානං
වසෙන ලභිබලා. “අතිමඤ්ඤිසං”තති:² අතිතතමිතියා මඤ්ඤිං.
“පුඤ්ඤොතිතකො පති”ති:³ කුණ්ටලොභිතං හුතියා ගබ්හො පරි
පති. සෙසං සබ්බං අනන්තරසදිසමෙව, තත් අට්ඨ ථෙරා ඉධ
සමබ්බලා, තත් පඤ්ච පුත්තා ඉධ සත්තාති අයමෙව විසෙසො. එවං
සා පෙනී අත්තනො කමමං පවෙදෙතියා පුත්ත මහාථෙරං එවමාග:
“අගං භනෙන ඉමසමීයෙව ගාමෙ අසුකස්ස කුට්ඨිකස්ස භරියා
හුතියා ඉස්සාපකතා පාපකමමං කතියා එවං පෙනෙයානියං නිබ්බතතා.
සාධු භනෙන තස්ස කුට්ඨිකස්ස ගෙහං ගවජ්ථ, සො භූමනාකං දුතං
දස්සති, තං මයං දකිණිං උද්දිසාපෙය්‍යාථ, එවං පෙනලොකතො
මුතති භවිස්සති”ති. ථෙරා තං සුතියා අනුකමපමානා උලුචෙන
සභාවසණ්ඨිතා තස්ස කුට්ඨිකස්ස ගෙහං පිණ්ඩය පවිසිංසු.
කුට්ඨිකො ථෙරෙ දිස්වා සඤ්ජාතපසාදෙ පච්චිග්ගනන්තො ථෙරෙ ආස
නෙසු නිසිදුපෙනා පණිතං ආහාරං භොජෙතුං ආරභී. ථෙරා තං
පවතති. කුට්ඨිකස්ස ආරොවෙනා තං දුතං නසා පෙනියා උද්දිසා
පෙසුං. තඤ්ඤිඤ්ඤව සා පෙනී තනො දුක්ඛතො අපෙනා උදාර
සමපතති. පටිලභිතො කුට්ඨිකස්ස අත්තානං දස්සෙයි. අථ ථෙරා
අනුකතමෙන සාවතීං ගතතො භගවතො තමත්ථං ආරොවෙසුං.
භගවා තං අට්ඨපතති. තතො සමපන්නපරිසාය බමමං දෙසෙයි
දෙසනා මහාජනස්ස සාමිකා අභාසිති.

සත්ත පුත්තබාදන පෙනවිණුචණ්ණතා
නි ට්ඨි තා.

1. හා. පුත්තානං ච බාදකාරණං.

2. හා. ම. අතිමඤ්ඤිං.

3. ම. පුබ්බලොභිතකො.

1. 8.

“කිහු උමමනාරුපොවා”¹ ති ඉදං සන්ධා ජෙතවනෙ විහරන්තො අඤ්ඤාතරං මතපිනිකං² කුට්ඨිකං ආරබ්භ කපෙසි. සාවච්ඡියං කීර අඤ්ඤාතරස්ස කුට්ඨිකස්ස පිතා කාලමකාසි. සො පිතුමරණෙන සොකපරිදෙවසමාපන්න හදසො පරිදෙවමානො³ උච්චන්තකො විය විච රන්තො යං යං පස්සති තං තං පුච්ඡති: “අපි මෙ පිතරං පස්සාමා”⁴ ති. න කොචී තස්ස සොකං විනොදෙත්තුං අසකම්. තස්ස පන හදසෙ ඝට්ඨෙ පදිපො විය සොතාපතතිථලස්ස උපනිස්සස්සෙ පඤ්ඤති. සන්ධා පච්චුසසමසෙ ලොකං ඔලොකෙන්තො තස්ස සොතාපතති ථලස්ස උපනිස්සයං දිස්වා “ඉමස්ස අනිතකාරණං ආහරිතියො සොකං වූපසමෙතියො සොතාපතතිථලං දාතුං වට්ටති”⁵ ති විනෙතනො පුන දිවසෙ පච්ඡාභතතං පිණ්ඩපාතපටිකකන්තො පච්ඡාසමණං ආදාය තස්ස ඝරවාරං අගමාසි. සො “සන්ධා ආගතො”⁶ ති සුත්තං පච්චුත්තනන්ධා සන්ධාරං ගෙහං පවෙසෙත්තියො සන්ධරී පඤ්ඤාත්තො ආසනෙ නිසින්නො සයං භගවන්තං වන්දිත්වා එකමන්තං නිසින්නො “කිං භන්තො මග්ගං පිතු ගතට්ඨානං ජානාමා”⁷ ති ආහ. අථ නං සන්ධා “උපාසක කිං ඉමසේ අත්තභාවෙ පිතරං පුච්ඡසි උදාහු අනිතෙ”⁸ ති ආහ. සො තං වචනං සුත්තං “බ්බු කීර්⁹ මග්ගං පිතරො”¹⁰ ති තනුභූතසොකො ථොකං මුත්ඤ්ඤත්තං පටිලභි. අථ¹¹ සන්ධා සොකවිනොදනන්ධං ධම්මං කථං ආචාරී අපගතසොකං කල්ලපීත්තං විදිත්වා සාමුක්කංසිකාය ධම්මදෙස නාය සොතාපතතිථලෙ පඤ්චාපෙත්වා විහාරං අගමාසි. අථ භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙත්තු: “පස්සාමා¹² ප්‍රිඤ්ඤා බ්‍රහ්මානුභාවං, තථා සොකපරෙතො පරමසොකො¹³ උපාසකො බිණ්ණෙනව භගවතො සොතාපතතිථලෙ විනින්නො”¹⁴ ති. සන්ධා තන්ථ භනත්වා පඤ්ඤාත්තවර බ්‍රහ්මාසනෙ නිසින්නො “කායනුන්ධ නික්ඛවෙ එතරහි කථාය සන්ති සිත්තා”¹⁵ ති පුච්ඡි. භික්ඛු තමන්ධං භගවතො ආරොචෙත්තු. සන්ධා “න භික්ඛවෙ ඉදානෙව මයා ඉමස්ස සොකො අපනින්නො, පුසෙබ්බි අපනින්නො යෙවා”¹⁶ ති වන්ධා නෙති යාවින්නො අනිතං ආහරි:—

අනිතෙ බාරාණසියං අඤ්ඤාතරස්ස ගහපනිකස්ස පිතා කාලම කාසි. සො පිතුමරණෙන සොකපරිදෙවසමාපන්නො අසපුබ්බිඤ්ඤා උරත්තාශ්‍රී කඤ්ඤෙන්තො තස්ස විතකං¹⁷ පදකම්ණං කරොති. තස්ස පුත්තො සුජාතො නාම කුමාරො පණ්ණිතො බ්‍රහ්මානුභාවො බ්‍රහ්ම සම්පන්නො පිතුසොකවිතයනුපායං විනෙතන්නො එකදිවසං බහි නගරෙ මතං ගොතං දිස්වා තිණ්ණෙව පානියඤ්ච ආහරිතියො තස්ස පුරතො ධට්ඨෙත්වා කබලං දෙන්නො තං ජීවමානං විය ආණ්ණපෙන්නො “බාද බාද පිච පිවා”¹⁸ ති වදන්නො අට්ඨාසි. ආගතාගතො තං දිස්වා

1. සි. I. III. මතපෙතනිකං.

2. සි. I. II & III. සොකභතතපප මානසො හදපරිදසමානො.

3. ම. පරිදෙවසමාපන්නො.

4. සි. I. II & III. හා. උරත්තාශ්‍රී. කඤ්ඤෙන්තො තතො විතකං.

“සමම සුජාත කිං නිං උමමතතකො ජාතොසි යො නිං මහස්ස ගොනස්ස තිණොදකං උපතෙසි”¹ ති වදනති. සො න කිඤ්චි පටිවදති. මනුස්සා තස්ස පිතු සනතිකං ගතවාං “පුතො තෙ උමමතතකො ජාතො මහගොනස්ස තිණොදකං දෙති”² ති ආහංසු. තං සුචොට කුට්ඨමිකස්ස පිතරං ආරබ්භ සීතො සොනො අපගතො “මයං කීර පුතො උමමතතකො ජාතො”³ ති සොකසමපිනවිනෙත්තන වෙගෙනා ගතවාං “න හු නිං සුජාත පඤ්ඤිතො බ්බසිසමපනො කසමා මහ ගොනස්ස තිණොදකං දෙසි”⁴ ති වොදෙත්තො

“කීනතු උමමතතරූපොට ලාසිචො හරිතං තිණං,
බාද බාදති ලපසි ගතසත්තං¹ ජරග්ගවං.
න හි අනෙත්ත පානෙන මහො ගොනො සමුට්ඨතෙ,
නිංසි බාලො ච දුමෙමධො යථා තඤ්ඤො ච දුමමති”² ති.³

ගාථාවගමාග.

තත් “කීනතු”¹ ති: පුට්ඨොට්ඨනං. “උමමතතරූපොට”² ති: උමමතතකසභාවො විය, විතතකෙබ්බං පතො විය, “ලාසිචො”³ ති: ලවිචො. “හරිතං තිණං”⁴ ති: අලලතිණං. “ලපසි”⁵ ති: විලපසි. “ගත සත්තං”⁶ ති: ගතසත්තං විගතජීවිතං. “ජරග්ගවං”⁷ ති: බලිවද්දං ජරණ ගොනං. “අපගතො පානො”⁸ ති: තයා දිනෙත්ත ගරිතතිණෙන වා පානියෙන වා. “මහො ගොනො න හි සමුට්ඨතෙ”⁹ ති: කාලකතො ගොනො ලබ්ජවිතො හුචො න හි සමුට්ඨතෙය්. “නිංසි බාලො ච දුමෙමධො”¹⁰ ති: නිං බාලසයොගතො බාලො මෙධාසඛිතාතාය පඤ්ඤාය අභාවතො දුමෙමධො අසි. “සමා නිඤ්ඤො ච දුමමති”¹¹ ති යථා තං අඤ්ඤො නිප්පඤ්ඤා ඉට්ඨ විප්පලපෙය්, එවං නිං නිරත්තං විප්පල පසි¹² ති අනෙථා. “සමාන”¹³ ති: නිපාතමත්තං. ‘අඤ්ඤො ච දුමමති’¹⁴ ති: නිං පඤ්ඤොට්ඨි සමානො අඤ්ඤො උමමතතං¹⁵ පුග්ගලොවිය උමමුඛො හුචො විප්පලපසිති අනෙථා. තං සුචො සුජාතො පිතරං සඤ්ඤා පෙත්තුං අත්තනො අභිප්පායං පකාසෙත්තො ගාථාවගං අභාසි:—

“ඉමෙ පාද ඉමං සිසං අයං කායො සවාලගි
නෙත්තො තථෙට්ඨ තිට්ඨනති අයං ගොනො සමුට්ඨතෙ.
නායසකස්ස හත්ථපාද කායො සිසඤ්චි දිස්සති,
රුදං මතතිකප්පසමිං න හු තිඤ්ඤො ච දුමමති”¹ ති.

තස්සත්ථො: ඉමස්ස ගොනස්ස ඉමෙ චත්තාරො පදා, ඉදං දුඤ්ඤි සද්දං සිසං, සභ වාලගිනා චත්තනි² ති සවාලගි අයං කායො ඉමානි ච නෙත්තනි නගනානි යථා මරණෙනා පුට්ඨො තථෙට්ඨ අභිත්තං³ සරස්සා

1. සි. II. III. මතං සත්තං.

2. ම. යථා අඤ්ඤො ච දුමමති.

3. හා. ම. සි. II. දුමමති.

4. හා. අභිතවි.

නානි තිබියනැති. “අයං ගොතො සමුච්ඡිගෙ”නි: ඉමසමා කාරණං අයං ගොතො සමුච්චගෙය්‍ය සමුතතිට්ඨය්‍යානි මම විතතං භවෙය්‍ය. මිඤ්ඤ ගොතො සමුච්චගෙති කෙවි පඨනැති, තෙන කාරණෙන අයං ගොතො සහසාපි කායං සමුච්චගෙය්‍යානි අහං මිඤ්ඤය්‍යං, එවං මෙ සඤ්ඤ සමභවෙය්‍යානි අබිප්පායො. “අය්‍යකස්ස පන මය්‍යං පිතා මහස්ස න ගන්ථපාදා කායො සිසං වා දිස්සති, කෙවලං පන තස්ස අට්ඨිකානි පක්ඛිපිට්ඨා කතෙ මතතිකාමයෙ ථූපෙ රුදන්තො සත භුණෙන සහස්සභුණෙන නාන ඩුඤ්ඤව දුම්මති නිප්පඤ්ඤ, භිජ්ජනධම්මා සබ්බාරා භිජ්ජනති, තන්ථ විජානතං කා පරිදෙවතා”ති පිභු ධම්මං කපෙයි. තං සුචා බොධිසත්තස්ස පිතා “මම පුතො පණ්ණිතො මං සඤ්ඤපෙභුං ඉමං කමමං අකාසි”ති විනොද්ධා “භාත සුජාත සබ්බෙ”පි සතතා මරණධම්මා”ති අඤ්ඤතමෙතං, ඉතො පට්ඨාය න සොච්ඡස්සි සොකාහරණසමන්තො නාම තාදිසෙනෙව භවිතබ්බ”නති පුතතං පසංසන්තො වතස්සො ගාථායො අභාසි.

“ආදිත්තං වත මං සත්තං සතස්සිත්තංව පාවකං
වාරිතා වීඪ මසිඤ්චං සබ්බං නිබ්බාපයෙ දරං.

අබ්බුලහං වත මෙ සලලං සොකං ගදයතිස්සිත්තං
යො මෙ සොකපරෙතස්ස පිභුසොකං අපානුදී.

ස්වාභං අබ්බුලහසලලායමි සිතිභුතොයමි නිබ්බුතො
න සොවාමි න රොදුමි නව සුචාත මාණව.

එවං කරොනති සප්පඤ්ඤ යෙ ගොතති අනුකමපකා
විනිවත්තයනති¹ සොකමාන සුජාතො පිතරං යථා”ති.

තන්ථ “ආදිත්ත”නති: සොකයතිනා පදිත්තං ජලිතං. “සත්ත”නති: සමානං. “පාවක”නති: අග්ගි. “වාපිතා මිඤ්ච සබ්බෙ”නති: උදකෙන ආසිඤ්චන්තො වීඪ. “සබ්බං භිබ්බාපයෙ දර”නති: සබ්බං විතතදරථං නිබ්බාපෙති. “අබ්බුලහං වතා”ති: නිගරිතං. “සලල”නති: සොක සලලං. “ගදයතිස්සිත්ත”නති: විතතසනතිස්සිත්තසලලභුතං. “සොක පරෙතස්ස”නති: සොකාභිභුතස්ස. “පිභුසොක”නති: පිතරං ආරබ්භ උපානතයොකං. “අපානුදී”නති: අපනෙයි. “නව සුචාත මාණවා”ති: කුමාර නව වචනං සුචා ඉදනි පන න සොවාමි න රොදුමි. “සුජාතො පිතරං යථා”ති: යථා අයං සුජාතො අත්තනො පිතරං සොකතො විනිවත්තෙයි එවං අඤ්ඤාපි යෙ අනුකමපකා අනුග්ගහණධීලා ගොතති තෙ සප්පඤ්ඤ එවං කරොනති, පිභුතං අඤ්ඤාසඤ්ච උපකාරං කරොනති”ති අන්තො.

මාණවස්ස වචනං සුඛං පතං අපගතසොකො හුඛං සීසං නගං සිඛං භුඤ්ඤා කම්මනො පවතෙත්තං කාලං කඛං සග්ගපරායනො අගොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිතො තෙසං භික්ඛූනං සච්චානි පකාසෙසි. සච්චපරියොසානෙ බහු සොනාපතතිඵලාදීසු පතිට්ඨතිංසු. තද සුඡාතො ලොකනාපො අගොසිති.

ගොතපෙගවස්සවණ්ණන
නි ධ්වි තා.

1. 9.

“ගුඵඤ්ඤා චුතතං රුහිරඤ්ඤා පුබ්බ”නති ඉදං සත්ථරි සාවචනියං චිත රනෙත අඤ්ඤාතරං පෙසනාරපෙතිං ආරබ්භා චුතතං. වාදසමන්තා කීර භික්ඛු සද්දුසනතිකෙ කම්මට්ඨානං ගගෙඛා වසනට්ඨානං¹ ඕමං සනතා උපකට්ඨාය වස්සුපනාසිකාය අඤ්ඤාතරං. ඡායුදකසම්පන්නං රමණීයං අරඤ්ඤායනතං චෙච තසෙසව නාතිදුරෙ නාච්චාසනෙනා ගො වරහාමං ච දිස්වා තත්ථ එකරතති වසිතො දුතියදිවසෙ ගාමං පිණ්ඩාය පවිසිංසු. තත්ථ ව එකාදස පෙසකාරකා පටිවසනති, තෙ තෙ භික්ඛු දිස්වා සඤ්ජාතසොමනස්සා හුඛා අත්තනො අත්තනො ගෙහං නෙත්වා පණ්ණෙනාගාරෙන පටිවිසිතො ආගංසු: “කුඨිං හනෙත ගච්ඡ්ථා”ති. “යත්ථ අම්මානං එසුකං තත්ථ ගම්මාමං”ති. “යදි එවං හනෙත ඉච්ච වසිතබ්බ”නති වස්සුපගමනං යාචිංසු. භික්ඛු සච්චවර්තීංසු. උපා සකා තෙසං තත්ථ අරඤ්ඤා කුටිකායො කාරෙත්වා අදංසු. භික්ඛු තත්ථ වස්සං උපගච්ඡිංසු. තත්ථ ජෙට්ඨපෙසකාරකො චෙ භික්ඛු චතුති පච්චයෙති සකකච්චං උපට්ඨති. ඉතරෙ එකෙතං භික්ඛුං උපට්ඨතිංසු.² ජෙට්ඨපෙසකාරකා හරියා අස්සඛා අපසසනතා මිච්ඡාදිට්ඨිකා මච්ඡ රිණී භික්ඛු න සකකච්චං උපට්ඨාති.³ සො තං දිස්වා තස්සායෙව කතිට්ඨ හතිතිං ආනෙත්වා අත්තනො ගෙගෙ ඉස්සාරියං නියායාදෙසි. සො සඛා සම්පනතා හුඛා සකකච්චං භික්ඛු පටිජග්ගි. තෙ-සඤ්ඤා පෙසකාරකා වස්සං චුත්ථානං භික්ඛුනං එකෙකස්ස එකෙකා සංවතං අදංසු. තත්ථ මච්ඡරිණී ජෙට්ඨපෙසකාරකා හරියා පදුට්ඨිචිතතා අත්තනො සාමිකං පටිහාසි: “යං තයා සමණානං සකාසුත්තියානං දූතං දිත්තං අත්ත පානං තුං තෙ පරලොකෙ ගුඵචුතතං. පුබ්බලොභිතඤ්ඤා හුඛා නිබ්බන්තතු, සාපිකා පජ්ජලිතඅයොමියපට්ඨා ගොනතු”ති. තත්ථ ජෙට්ඨපෙසකාරො අපරෙත සම්යෙත කාලං කඛා විඤ්ඤාට්ඨියං ආනුභාවසම්පන්නරුක්ඛදෙවතා හුඛා නිබ්බන්ති. තස්ස පන කද

1. ම. වසනෙයංගාට්ඨානං. 2. හා. ඉතරෙසං එකෙකෙං එකෙකං භික්ඛුං උපට්ඨති. 3. හා. සි I II & III. උපට්ඨාසි.

රියා හරියා කාලං කාමා නයොව වසනට්ඨානස්ස අවිදුරෙ පෙනී
 හුන්වා නිබ්බන්ධි. සා නග්ගා දුබ්බණ්ණරූපා ජිඝච්ඡාපිපාසාහිභූතා
 තස්ස භූමිදෙවස්ස සනතිකං ගන්තවා ආගා: “අහං සාමි නිවේවාලා
 අභිවිඨ ජිඝච්ඡාපිපාසාහිභූතා විවරාමි, දෙහි මෙ වන්තං අත්ත
 පානඤ්චා”ති. සො තස්සා දිබ්බං උදාරං අත්තපානං උපනෙයි. තං
 තාය ගතිතමිත්තමෙව ගුප්ඵුත්තං පුබ්බලොභිතඤ්ච සම්පජ්ජති, සාට
 කඤ්ච දින්නං තාය පරිදතිතං පජ්ජලිතඅයොමයපට්ටං ගොති, සා
 මහාදුක්ඛං..අනුභවන්ති තං ඡණ්ඩත්වා කන්දන්ති විවරති.

තෙන සමයෙන අඤ්ඤාතරො හික්කු වුන්වෙස්සා සන්ධාරං වන්දිතුං
 ගච්ඡන්තො මහතා සන්තො සසීං වික්ඛාට්ටිං පටිපජ්ජි. සජ්ජිකා
 රත්තිං මග්ගං ගන්තවා දිවා වනෙ සන්දච්ඡාසුදකසම්පන්නං පදෙසං
 දිස්වා යොග්ගාති මුඤ්ඤිත්වා මුහුත්තං විස්සමිංසු. හික්කු පන විවේක
 කාමිත්වාය පොකං අපකකම්මිත්වා අඤ්ඤාතරස්ස සන්දච්ඡායස්ස වන
 ගහනපටිච්ඡන්තස්ස රුක්ඛස්ස මුලෙ සංඝාටිං පඤ්ඤපෙත්වා
 නිපන්නො රත්තියං මග්ගාගමනපරිස්සමෙන කීලන්තකායො නිදං
 උපගඤ්ජි සජ්ජිකා විස්සමිත්වා මග්ගං පටිපජ්ජිංසු. සො හික්කු න පටි
 බුජ්ජති. අප් සායණ්ණසමයෙ උට්ඨතිත්වා සජ්ජිකෙ අපස්සන්තො අඤ්ඤ
 තරං කුමමග්ගං.¹ පටිපජ්ජිත්වා අනුක්කමෙන තස්සා දෙවතාය වස
 නට්ඨානං සම්පාපුණ්ඤි. අප් සො දෙවපුත්තො තං දිස්වා මිත්තස්ස රූපෙන
 උපගන්තවා පටිසස්සාරං කන්තො අත්තන්තො විමානං පවෙසෙත්වා
 පාදබ්බඤ්ඤාදිති දන්තො පසිරූපාසන්නො නිසීදි. තස්මිඤ්ච සමයෙ
 සා පෙනී ආගන්තවා: “දෙහි මෙ සාමි අත්තපානං සාටකඤ්චා”ති ආගා.
 සො තස්සා තාති අදුසි. තාති ව තාය ගතිතමිත්තාති ගුප්ඵුත්ත පුබ්බ
 ලොභිත පජ්ජලිතඅයොමයපට්ටයෙව අගෙසුං. සො හික්කු තං දිස්වා
 තඤ්ජාතස්සාවෙගො තං දෙවපුත්තං.

“ගුප්ඵඤ්ච මුත්තං රුහිරඤ්ච පුබ්බං.

පරිභුඤ්ජති කිස්ස අයං විපාකො

අයනු කිං කම්ම මකාසි නාරි

යා සබ්බදා ලොභිතපුබ්බගක්ඛා.

නවාති වන්තාති සුභාති වෙව මුද්දති සුඛාති ව ලොමසාති

දින්නාතිමිස්සා කිත්තකා භවන්ති අයනු කිං කම්මමකාසි නාරි”ති

මිහි ගාථාති පටිපුච්ඡි.

තත් “කිස්ස අයං විපාකො”ති: කිදිසස්ස කම්මස්ස අයං විපාකො
 යං එසා ඉදුති පට්ටහුභවති. “අයනු කිං කම්මමකාසි නාරි”ති:
 අයං ඉච්ඡි කිනු නො කම්මං පුබ්බ අකාසි. “යා සබ්බදා ලොභිත
 පුබ්බගක්ඛා”ති: යා ව සබ්බකාලං රුහිරපුබ්බමෙව ගක්ඛති පරි
 භුඤ්ජති. “භවාති”ති: පට්ටස්සාති තාවදෙව පාතුභූතාති. “සුභාති”ති:

සුඤ්ජනී දසානියානි. “බුදුනි”නි: සුඛසම්පන්නානි. “සුඛානි”නි: පරි සුඛ වණ්ණනි. “ලොමසානි”නි: සලොමකානි සුඛසම්පන්නානි සුඤ්ජනීනි අපේ. “දිනනාමියානි කිලාසා භවනානි”නි: කිලාසා කාශලක සදිසානි ලොහපට්ඨ සදිසානි භවනානි. කිලාසා භවනානි වා පාශො, බාදකපාශකවණ්ණනි භවනානි අපේ. එවං සො දෙවපුත්තො තෙන භික්ඛුනා පුට්ඨො තාය පුරිමස්සයා නතකමමං පකාසෙතොනො වෙ ගාපා අහාසි.

“හරියා මමෙසා අහු හදනොන අදාසිනා මච්ඡරිණී කදරියා, සා මං දදන්තං සමණත්වාහමණොනං අනෙකාසනී පරිහාසනී ව: ගුප්ඤ්ච මුත්තං රුහිරඤ්ච පුබ්බං පරිභුඤ්ඤානං අහුචිං සබ්බකාලං, එතඤ්ච තෙ පරලොකමිං සොහු වත්ඤ්ච තෙ කිතකා භවනාහු. භික්ඛුනං දුට්ඨරිතං වරිණිං ඉධාගතා වීරරතතාය බාදනී”නි.

තත් “අදාසිනා”නි: කසාචි කිඤ්චිට් අදානසීලං. “මච්ඡරිණී කදරියා”නි: පඨමං මච්ඡරමි, සා සභාවෙන මච්ඡරිණී තාය ච පුනත්පුන ආසෙවනතාය ඵලාමච්ඡරිණී තාය කදරියා අහුනි සොජනා. ඉදානි තසා තමෙව කදරියතං දසෙතොනො සා මං දදන්තනානි ආදිමං.

තත් “ඵලාදිසං”නි: එවිරුපං යථා වුත්තවට්ඨදුට්ඨරිතාදිං වරිණිං. “ඉධාගතා”නි: ඉමං පෙනලොකං ආගතා පෙනතතහාවං උපගතා. “වීරරතතාය බාදනී”නි: වීරකාලං ගුප්ඤ්ඤමෙව බාදනී. කසාචි හි යෙනාකාමොන අකනෙතනොවාසාමොන පචතතමානමිට්ඨි ඵලං ය. උද්දසා අනන්තං තපො අඤ්ඤත් පඨමියා මත්තසඛිංතෙ මත්තෙ අසනිපාතං විස අත්තනො උපරි පතනී. එවං සො දෙව පුත්තො තාය පුබ්බ කතකමමං කපේනි: පුත්ත තං භික්ඛුං ආහ: “අච්චි පත භනොන කොචි උපායො ඉමං පෙනලොකනො මොවෙ හු”නති? “අච්චි”නි වුත්ත “කපේච භනොන”නි. “යදි භගවතො වා අරියසම්මසා වා එකසෙව වා භික්ඛුනො දුනං දනො ඉමිසා උද්දසී යනී, අයඤ්ච තං අනුමොදනී, එවමෙතිසා ඉතො දුක්ඛතො මුත්තී භවිසානී”නි. තං සුත්තං දෙවපුත්තො තසා භික්ඛුනො පණිතං අනතපානං දනො තං දකඛණං තසා පෙනියා අදාසි. තාවදෙව සා පෙනී සුතිතා පිණිතිත්ථියා දිබ්බාගාරස්ස තිත්තා අගොසි. පුත්ත තසොච භික්ඛුනො ගතෙව දිබ්බසාවකසුගං භගවන්තං උද්දසා දනො තං දකඛණං පෙනියා අදාසි. තාවදෙව සා දිබ්බවත්ත නිවත්තං දිබ්බා ලඛනාරගුසිතා සබ්බකාමසම්මිඛා දෙවච්ඡරාපරිහායා අගොසි. සො ච භික්ඛු තසා දෙවපුත්තසා ඉතියා තදනෙව සාවන්තං. පෙනී ජෙන වනං පවිසිණි භගවතො සනතිකං උපගන්තො වන්දිතො තං සාවක සුගං දනො තං පවතනී ආරොචෙසි. භගවාපි තමත්තං අට්ඨප්පතනිං කනිං සම්පන්නපරිසාය ධම්මං දෙසෙසි. සා ධම්මදෙසනා මහාජනස්ස සාපිකා අගොසිනී.

මහාපෙතොරපෙනවිඳුමණ්ණනා
නි වසී තා.

1 10.

“කා හු අනෙතා විමානසි” නම් ඉදං සන්ධි සාවස්තියං විහරන්තො අසුඤ්ඤානරං බලාපිටපෙතිං ආරාහ වුත්තං. අනිතෙ කිරි බාරණසියං අසුඤ්ඤානරං රුප්පජ්චිති ඉත්ති අභිරුපා දස්සනියං පාසාදිකා පරමාය වණණපොකකරතාය සමනනාගතා අතිමනොගරකෙසකලාපා අගොසි. තස්සා හි කෙසා නිලා දිසං නනු මුදු සිතිමා වෙලලිතග්ගා විහන්ගග්ගා විසංසට්ඨා යාව මෙබලාකලාපා ඔලමිනති. තං තස්සා කෙසසොහං දිස්වා හරුණජනා¹ යෙභුගෙයන තස්සා පටිබද්ධවිත්තා අගොසුං.² අපස්සා තං කෙසසොහං අසහමානා ඉස්සාපකතා කතිපයා ඉත්තිගො සමමනෙතති; තස්සා ඵව පරිවාරිකං දුසිං ආමිසෙක උපලා පෙත්වා නාය තස්සා කෙසුපපානතං හෙසජ්ජං දාපෙසුං. සං කිරි දුසි තං හෙසජ්ජං නගානියවුණෙණන සද්ධං පයොජෙත්වා ගඛාය නදියා නගානකාලෙ තස්සා අදුසි. සං තෙන කෙසෙ සමුලෙ තෙමෙත්වා උදකෙ නිමුජ්ජි. නිමුජ්ජනමනෙතයෙව කෙසා සමුලා පරිපතිංසු. සිසං තස්සා නිත්තකලාපුසදිසං අගොසි. අප් සං ඝබ්බසො විලුනකෙසා ලුඤ්චිතමන්තා කපොති විය විරුපා හුත්වා ලජ්ජාය අනෙතා නගරං පටිසිද්ධං අසකෙකානති වනෙත සිසං වෙසෙත්වා බහිනගරෙ අසුඤ්ඤාන රසමිං පදෙසෙ වාසං කපෙපනති කතිපාගව්වයෙන අපගතලජ්ජා නිලානි පිළෙත්වා තෙලවණ්ණිජ්ජං සුරාවණ්ණිජ්ජඤ්ඤා කරොනති ජ්චිකා කපෙපසි. සං එකදිවසං මිසු නිසු මනුස්සෙසු සුරාමදමනෙතසු නිද්දං ඔනකනෙතසු සිටිලිභුතානි තෙසං නිවන්වන්තානි අවහරි. අපෙක දිවසං සං එකං ඛිණ්ණසමන්තරං පිණ්ඩාය වරන්තං දිස්වා පසන්න විත්තා අත්තනො ඝරං තෙත්වා පසුඤ්ඤානාසනෙ නිසිදුපෙත්වා තෙල සංසට්ඨං දෙණ්ණිනිමමජ්ජනං පිඤ්ඤාකං³ මදුසි. සො තස්සා අනුකම්පාය තං පටිග්ගහෙත්වා පරිභුඤ්ජි. සං පසන්නමානසා උපරි ඡන්තං ධාරිය මානා අට්ඨාසි. සො ව පෙරො තස්සා විත්තං සමපගංසෙනො අනු මොදනං කත්වා පක්කාමි. සං ව ඉත්ති අනුමොදනාකාලෙයෙව “මග්ගං කෙසා දිසං තනු සිතිථා මුදු වෙලලිතග්ගා ගොනතු” නි පන්තං අකාසි.

සං අපරෙත සමයෙත කාලං කත්වා පුඤ්ඤපුඤ්ඤකම්මානං නිස්සංඤ්ඤා⁴ සමුද්ඛවජෙඤ්ඤා කනකම්මානෙ එකිකා හුත්වා නිබ්බතති. තස්සා කෙසා පන්තාකාරායෙව සමපජ්ජංසු. මනුස්සානං සාවකාව හරණෙන පත නග්ගා අගොසි. භව තස්මිං කනකම්මානෙ පුත්තපුත්ත උපපජ්ජමානා එකං බුද්ධිනතරං නග්ගා හුත්වා ව විතිනාමෙසි.

අප් අමානං ගගවති ලොකෙ උපපජ්ජත්වා පවත්තිතවරබමම විකෙක අනුපුබ්බත ගන්තවා සාවස්තියං විහරන්තො සාවස්තිවාසිනො

1. ම. ජනො.

3. සි. II. III. හා. මිඤ්ජන.

2. ම. විතොතාඅගොසි.

4. ම. පුඤ්ඤපුඤ්ඤමිග්ගකමමග්ග

සහමනා¹ වාණිජ සුවිශේෂත්වය. උද්‍යෝග කාලය මහාසමුද්‍රයේ වන රිංසු, තෙති ආරුද්‍රණයා වසම්වනවෙලකිනිසා ඉතො ඕතො ව පරිබ්‍රමනා² නං පදෙසං අගමයි. අප සා විමානපෙති සහවිමානන තෙසං අතනානං දසෙසයි. නං දිසවා ජෙට්ඨවාණිපො පුච්ඡන්තො:

“කා භු අනෙතා විමානසම් තිට්ඨනති භුපතිකම්

උපතිකම්මසු භද්දෙ තිං³ පසාම නං මහිද්ධික”නති
ආප්මාහ.

තත් “කා භු අනෙතා විමානසම් තිට්ඨනති”ති: විමානසං අනෙතා අබ්‍රහ්මණෙර තිට්ඨනති කා භු තිං තිං මහුසස්සී උද්‍රු අමහුසස්සීති පුච්ඡති. “භුපතිකම්”ති: විමානතො න නිකම්. “උපතිකම්මසු භද්දෙ තිං³ පසාම නං මහිද්ධික”නති: භද්දෙ නං මහිද්ධිකං පසාම දට්ඨකාමයො, තසාම විමානතො නිකම්මසු. “උපතිකම්මසු භද්දෙ තිං”ති වා පාදො, භද්දෙ තව අද්ධති අනෙතො.

අපසං සං අතනතො බහි නිකම්මතුං අසකකුණේයතනං පකා සෙනති ආප්මාහ:-

“අට්ඨසාමි හරාසාමි නයො නිකම්මතුං බහි

තෙසෙහමහි පටිච්ඡන්තා පුඤ්ඤංමෙ අපපකං කත”නති.

තත් “අට්ඨසාමි”ති: නයො හුතො බහි නිකම්මතුං දුක්ඛිනා අමහි. “හරාසාමි”ති: උප්පාමි. “තෙසෙහමහි පටිච්ඡන්තො”ති: තෙසෙහි අමහි අහං පටිච්ඡාදිතා පාරුතසිරිතො. “පුඤ්ඤං මෙ අපපකං කත”නති: අපපකං පරිත්තං මයා කුසලකමමං කතං පිඤ්ඤකද්ධනමතනනති අභිප්පායො.

අප වාණිජො අතනතො උතතරසාවකං දදුකාමො

“භද්දතතරියං දදුමි තෙ ඉමං දුස්සං නිවාසස

ඉමං දුස්සං නිවාසෙතො බහි නිකම්ම සොභනො.

උපතිකම්මසු භද්දෙ තිං පසාම නං බහිද්ධික”නති⁴
ආප්මාහ.

තත් “භද්ද”ති: ඉඛ්ඤා ගණිත. “උපතිකම්”නති: උපට්ඨසනං උපට්ඨ භාරො, උතතරසාවකනති අනෙතො. “දදුමි තෙ”ති: භුසං දදුමි. “ඉමං දුස්සං නිවාසස”ති: ඉමං මම උතතරසාවකං තිං නිවාසෙහි. “සොභනො”ති: සුඤ්ජරුපෙ.

එවිඤ්චි පන වතො අතනතො උතතරසාවකං තසාම උපතෙසි. සං තපා දිශමානසං අතනතො අනුපකප්පනිගතඤ්ච දිශමානං සපා උපකප්පති නං ව දසෙසනති ආප්මාහ:-

“භතෙතං භතෙතං තෙ දින්නං න මයො උපකප්පති

එසෙසු පාසකො සද්ධා සම්මාසම්ප්පාදිතො.

එතං අට්ඨාදධිනිතං මම දක්ඛණමාදිස

අපාතං⁴ සුඛිනා සෙසං සබ්බකාමසම්ප්පාදිති”ති.

1. ම. සකසනා.

2. ම. තිං (තෙති)

3. කා. මහිද්ධික.

4. කා. පෙ සං භද්දො.

තත් “භග්‍යෙහි භග්‍යෙහි ගො දිනනං න මග්‍ගං උපකප්‍යති”ති: මාරිස තව භග්‍යෙන මම භග්‍යෙ තයා දිනනං න මග්‍ගං උපකප්‍යති න නිසුජ්ජති, උපභොගයොග්‍ගං න අරහතීති අනේවා. ඵසෙඤ්ඤාසංකො සද්ධො”ති: එසො රතනතත්‍යං උද්දිග්‍ගං සරණගමනෙන උපාසකො කමමඵලසංඛාය ව සමන්තාගතතත්‍යා සද්ධො එත් එතස්මිං ජන සමුග්‍ගෙ අත්ථි. “ඵතං අච්ඡාදසිඤ්ඤාන මම දක්‍ඛිණ්ණමාදිසා”ති: එතං උපාසකං මම දියමානෙන සාවකෙන පරිදහාපෙත්වා තං දක්‍ඛිණං මග්‍ගං ආදිස, පතතිදුතං දෙති. “අපානං¹ සුඛිගා හෙග්‍ග”තති: අප්ප භවා කතො අහං දිබ්බවත්තීවත්තං සුඛපතතා හවිග්‍ගාමි.

තං සුඤ්ඤා වඤ්ඤා තං උපාසකං නභාපෙත්වා විලිමෙප්‍යති: වත්ත සුග්‍ගෙන අච්ඡාදෙසුං. තමත්තං පකාසෙන්නො සබ්බිකිකාරකා තිග්‍ගො ගාථායො අවොද්ධං.

“තං ව තෙ නභාපසිඤ්ඤාන විලිමෙප්‍යති: වඤ්ඤා වත්තච්ඡාදසිඤ්ඤාන තග්‍ගා දක්‍ඛිණ්ණමාදිසුං.

සමන්තතරං හුද්දිට්ඨං විපාකො උපපජ්ජති,
භොජනච්ඡාදනපානීයං දක්‍ඛිණ්ණං ඉදං ඵලං.

තතො සුඤ්ඤා සුචිවසනා කාසිකුතතමධාරිණී
ගසන්ති විමානා නිකම්භං දක්‍ඛිණ්ණං ඉදං ඵල”තති.

තත් “න”නති උපාසකං. ම සද්දං නිපාතමනං. “ගො”ති තෙ වඤ්ඤාති යොජනා. “විලිමෙප්‍යති”ති: උත්තමෙන ගඤ්ඤාන විලිමෙප්‍යති. “වග්‍යෙහිච්ඡාදසිඤ්ඤාන”ති: වර්ණගතිරසසමපනං සබ්බාසුත්තං භොජනං භොජෙත්වා නිවාසනං උත්තරීයනති විසි වග්‍යෙහි අච්ඡාදෙසුං, වෙ වත්තති අදංසුති අනේවා. “තග්‍ගා දක්‍ඛිණ්ණ මාදිසු”තති: තග්‍ගා පෙත්තියා තං දක්‍ඛිණ්ණං අදංසු. “සමන්තතරං හුද්දිට්ඨං”ති: අනු නි නිපාතමනං. තග්‍ගා දක්‍ඛිණ්ණං උද්දිට්ඨසම නන්තරමෙව. “විපාකො උපපජ්ජති”ති: තග්‍ගා පෙත්තියා විපාකො දක්‍ඛිණ්ණං ඉදං ඵලං උපපජ්ජි. කීදිසොති? පෙති ආහ: “භොජ නච්ඡාදනපානීය”තති: නානපකාරං. දිබ්බභොජනසද්ධං භොජ නඤ්ඤා, නානාචාරාගවණ්ණසමුජ්ජලං දිබ්බවත්තසද්ධං වත්තඤ්ඤා, අනෙකවිධං පානඤ්ඤා, දක්‍ඛිණ්ණං ඉදං ඊදිසං ඵලං උපපජ්ජති යොජනා. “නගො”ති: යථාච්ඡිත්තභොජනාදිපටිලාභතො පච්ඡා. “සුද්ධා”ති: නභානෙන සුඤ්ඤාරො. “සුචිවසනා”ති: සුචි සුඤ්ඤා වත්ත තිවත්තං. “කාසිකුතතමධාරිණී”ති: කාසිකවත්තොපි උත්තමවත්ත ධාරිණී. “ගසන්ති”ති: පග්‍ගප්පි තාන භුමනාකං දක්‍ඛිණ්ණං ඉදං ඵලවිසෙසනති පකාසන වග්‍ගෙහි ගසමානා විමානතො නිකම්භි.

තතො තෙ වඤ්ඤා එවං පටිවත්තනො සුඤ්ඤාඵලං දිග්‍ගා අච්ඡරි යඤ්ඤානවත්තනං තස්මිං උපාසකෙ සඤ්ජානගාරවත්තමානා

කතඤ්ඤාදී නං පසිරුපාසිංසු, සොපි තෙ ධම්මකථාය භියොතා සොමිත්තාය පසාදෙත්වා සරණෙසු ව සිලෙසු ව පතිට්ඨාපෙසි. තෙ තාය විමානපෙතියා කතකම්මං ඉමිය ගාථාය ප්‍රවිණිසු:-

“සුචිත්තරූපං රූපිරං විමානං තෙ පභාසති
දෙවතෙ ප්‍රවිණාචිකම් කියං කම්මසිද්ධං ඵල”නති.

තත් “සුචිත්තරූප”නති: ගතිඅස්ස ඉතිපුරිසාදිවසෙන වෙච මාලාකම්මලතාකම්මාදිවසෙන ව සුචිත්තිතචිත්තරූපං, “රූපිර”නති: රමණීයං දස්සනීයං, “කියං කම්මසිද්ධං ඵල”නති: කීදිසස්ස කම්මස්ස කිං දුතමසස්ස උදාසු සිලමසස්ස ඵලනති අත්ථො.

සා තෙති එවං පුට්ඨා “මයා කතස්ස පරිත්තකස්ස කුසලකම්මස්ස තාව ඉදං ඵලං අකුසලකම්මස්ස ව පන ආයතී තීරසෙ ඊදිසං භවිස්ස ති”ති තදුභයං ආචිකම්නති එතා ගාථායො අභාසි.

“භික්ඛුනො වරමානස්ස දෙණීතිවච්ඡනං අගං

අද්ධං උජ්ඣුතස්ස විපසනෙනාන චෙතසා,

තස්ස කම්මස්ස කුසලස්ස විපාකං දීඝමනාරං

අනුභොමි විමානස්මිං තඤ්ඤාදුති පරිත්තකං.

උද්ධං වතුහි මාසෙහි කාලකිරියා භවිස්සති,

එකනතං කට්ඨකං ඤාරං තීරයං පපතියාහං:

වතුකකණණං වතුලාරං විහතතං භාගසො මිත්තං

අයොපාකාරපරියන්තං අයසා පටිකුජ්ඡිතං.

තස්ස අයොමයා භුමි ජලිතා තෙජසා සුතා

සමන්තා යොජනසතං එරිත්වා තිට්ඨති සබ්බදු.

තත්ථාගං දීඝමද්ධානං දුක්ඛං වෙදිස්සවෙදනං

ඵලං ව පාපකම්මස්ස තසමා සොවාමගං භුස”නති.

තත් “භික්ඛුනො වරමානස්ස”නති: අඤ්ඤාතරස්ස භිත්තකීලෙ සස්ස භික්ඛුනො භික්ඛාය වරන්තස්ස, “දෙණීතිවච්ඡන”නති: විස්සද මානතෙලං පිඤ්ඤකං.¹ “උජ්ඣුතස්ස”නති: විත්තජම්භවංකකුට්ඨභාව කරානං කිලෙසානං අභාවෙන උජ්ඣාවපපත්තස්ස, “විපසනෙනාන චෙතසා”නති: කම්මඵලසද්ධාය සුචිත්ති පසනෙනාන විතෙත්තා, “දීඝ මනාර”නති: මකාරො පදසක්කිරො, දීඝං අන්තරං, දීඝං කාලනති අත්ථො. “තඤ්ඤාදුති පටිත්තක”නති: තං ව පුඤ්ඤඵලං විපකක විපාකතතා කම්මස්ස ඉද්ධති පරිත්තකං අපථාවසෙසං, න විරෙතෙව ඉතො වටිස්සාමි ති” අත්ථො. තෙතාග: “උද්ධං වතුහි මාසෙහි කාල කිරියා භවිස්සති”නති: වතුහි මාසෙහි කාලකිරියා භවිස්සතීති දස්සෙති. “එකනතං කට්ඨක”නති: එකනෙතනෙව අතිට්ඨං, තෙතා පෙතයොතිකභාවතො²

1. සා. සි. 11. මඤ්ඤකං.

2. සි. I & II පරිභාසිකාමිති.

3. සා. ජට්ඨාසාසනකිකභාවතො.

එකතනදුක්ඛනාදි අනෙකුත් “සොඳ” නම්: දුරුණං, “නිරසං පපනිසං” නම්: නවම් එක අයෙකු සුඛනාති කතා නිරයනාති ලභනාමිකං නරකං පපනිසංමි අහං, නිරයනාති වෙත් අවිවිමහානිරයසං අභිපෙපනතතා නං සරුපනො දසෙසනාති වතුකකණ්ණනාති ආදි මහ.

තත් “වතුකකණ්ණ” නම්: වතුකොණං, “වතුමාර” නම්: වතුසු දිසාසු වතුසි වාරෙති යුතතං, “විහනන” නම්: සුච්ඡ විහතතං, “භාග සො” නම්: භාගතො, “මින” නම්: තුලිතං, “අසොසාසාර පපිසන” නම්: අයොමියෙන පාසාරෙන පරික්ඛිතතං, “අසසා පපිකුප්පිත” නම්: අයොපවලෙන උපරි පිදතිතං,¹ “නෙත්තං යුතං” නම්: සමනතතො සමුට්ඨිතඡලෙන මහතා අනිතා නිරන්තරං සමයුතතඡලං, “සමනතා සොත්තසන” නම්: එවං පන සමනතා බසි සබ්බදිසාසු යොජනසතං යොජනානං සතං, “සබ්බද්ධ” නම්: සබ්බකාලං, “එවිද්ධා නිබ්බන්ධි” නම්: බ්‍යාපිතා තිව්ඨති, “නාත්තා” නම්: තසමි මහානිරයෙ, “වෙදිසං” නම්: වෙදිසංමි අනුභවිසංමි, “එලඤ්ච පාපකමමයා” නම්: ඉදං ඊදිසං දුක්ඛානුභවනං මයා එවං කතසං පාපකමමයං එලනාති අනෙකුත්.

එවං තාය අතතතා කතකමමඵලෙ ආයති නෙරසිකභාවෙ ව පකාසිතෙ සො උපාසකො කරුණාය සඤ්චාදිතමානසො “හන්දසං හං පනිඨං හවෙස” නම් විනෙතනාති ආහ: “දෙවතෙ තං මහං: එකසං දනවසෙන සබ්බකාමසම්භි: උදාරසම්පන්නියුතතා ජනා, ඉද්දති පන ඉමෙසං උපාසකානං දනං දනා සන්ථි ව ඉණ අනුසං රිකා නිරසුපපතනිතො මුඤ්චිසංසි” ති, සා පෙනි හට්ඨතුට්ඨා සාග්‍රි ති වනා තෙ දිබ්බික අනුපානෙන සන්තපෙත්තා දිබ්බාති වත්ථාති නානා විධාති රතනාති ව අද්දසි, හගවන්තඤ්ච උද්දසං දිබ්බං දුසං යුගං තෙසං හන්දෙ දනා “අඤ්ඤාතරා හන්තා විමානපෙනි හග වතො පාදෙ සිරසා වන්දති සාවන්ති හන්තා සන්තරං මම වව නෙන වන්දතං” ති වන්දනඤ්ච පෙසෙසි, තං ව නාවං අතතතො ඉභ්බානුභාවෙන තෙති ඉවත්තපට්ටනං තං දිවසමෙව උපනෙසි, අඵ තෙ වාණිජ තතො පට්ටනතො අනුකකමෙන සාවන්ති පනා ජෙන වනං භමිසිතා සන්ථි තං දුසංයුගං දනා වන්දනඤ්ච නිවෙදෙත්තා ආදිතො පට්ඨාය තං සබ්බං පවත්ති හගවතො ආරොවෙසුං, සන්තා තමන්දං අවුත්තතති, කතා සම්පත්තපරිසාය වින්තරෙන ධම්මං දෙසෙසි, සා දෙසනා මහාජනසං සාත්තං ජනා.

තෙ පන උපාසකා දුතියදිවසෙ බුද්ධපඤ්චයං භික්ඛුසංඝසං මහා දනං දනා තසං දක්ඛණ්ණදිසිංසු, සා තතො පෙනලොකතො වවිතා විවිධරතනජෙතිත්ත තාවතිංසභවතෙ කතකමමිතො අවජ්ඣ සහසංපරිවාරා නිබ්බන්ධි.

බලාවිසපෙනවත්ථවණ්ණනා.

ති වසි තා,

1. ම. පිඝක.

1 11.

“පුරුකොට සෙකෙන පලෙහි හැසිනා”¹ කී ඉදං සත්ථි ජෙන වනෙ විහරනෙන වෙ බ්‍රාහ්මණපෙන² ආරබ්භ වුනතං. ආයස්මා කීර සංකිච්චො සතතවසෙකො බුරුගෙගෙයව අරහතනං. පඤ්ඤා සාමණේර භූමියං ධීනො කිංසමතෙහි හික්කුති සද්ධිං අරඤ්ඤායතනෙ වසනොනො සං හික්කුනං පඤ්චනතං. වොරසතානං හත්තො ආගතං. මරණං පටිබාහිනො නෙ ව වොරෙ දමෙඤ්ඤා පබ්බාජෙඤ්ඤා සද්ධිං සතතිකං අග මාසි. සත්ථා තෙසං හික්කුනං ධම්මං දෙසෙසි. දෙසනාවසානෙ නෙ හික්කු අරහතනං පාපුණ්ණං. අපායස්මා සංකිච්චො පරිපුණ්ණවසොනං උඤ්ඤාපසම්පදෙ තෙහි පඤ්චති හික්කුසතෙහි සම්මං බාරණසිං ගතත්වා ඉසිපතනෙ විහාසි. මහුස්සා පෙරස්ස සතතිකං ගතත්වා ධම්මං සුඤ්ඤා පසන්නාමාසං විචිප්පිපාටියා වග්ගවග්ගා සුඤ්ඤා ආගතානුකදනං අදංසු. තත්‍ර³ අඤ්ඤාතරෙ උපාසකො මහුස්ස නිව්ච්චනෙන සමාදා ජෙසි. නෙ යථාබලං නිව්ච්චනතං. පට්ඨපෙසුං. තෙන ව සමයෙන බාරණසියං අඤ්ඤාතරස්ස මිච්ඡාදිට්ඨිකස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස වෙ පුතතා එකා ව ධිතා⁴ අගෙසුං. තෙසු ජෙට්ඨපුතෙනා තස්ස උපාසකස්ස මිත්තො අහොසි. සො තං ගගෙඤ්ඤා ආයස්මතො සංකිච්චස්ස සතතිකං අගමාසි. ආයස්මා සංකිච්චො තස්ස ධම්මං දෙසෙසි. සො මුදුට්ඨෙනො අගොසි. අපි නං සො උපාසකො ආග: “කිං එකස්ස හික්කුනො නිව්ච්චනතං දෙති”⁵ති. “අනාචිණ්ණං අමතාකං බ්‍රාහ්මණානං සමණානං සක්කපුත්තියානං නිව්ච්චනතදනං. තස්මා නාගං දස්සාමි”⁶ති. “කිං මග්ගමි ගතතං දස්සාසි න දස්සාසි”⁷ති. “කපං න දස්සාමි”⁸ති ආග. “යදි එවං යං මග්ගං දෙසි තං එකස්ස හික්කුනො දෙති”⁹ති. සො සාමුච්චි පටිසසුඤ්ඤා දුතියදිවසෙ පානොව විහාරං ගතත්වා එකං හික්කුං ආනෙත්වා භොජෙසි. එවං ගච්ඡනෙන ගච්ඡනෙන කාලෙ හික්කුනං පටිපත්තිං දිස්වා ධම්මඤ්ඤා පුණ්ණිකා තස්ස කතිට්ඨිතානා ව හගිනී ව සාසනෙ අභිපසසනා පුඤ්ඤාකමමාභිතා ව අගෙසුං. එවං තෙ තයො ජනා යථාචිතවං දුනානි දෙනතා සමණ්‍රාහ්මණ සක්ක රිංසු ගරුකරිංසු මානෙසුං පුජෙසුං. මාතා පිතරෙ පත තෙසං අස්සද්ධා අපසසනා සමණ්‍රාහ්මණෙසු අගාරවා පුඤ්ඤාකීරියාය අනාදර අතිච්ඡකා¹⁰ අගෙසුං. තෙසං ධිතරං දුරිකං මාතුලපුතාස්සත්ථාය ඤාතකා වාරෙසුං. සො ව ආයස්මතො සංකිච්චස්ස සතතිකෙ ධම්මං සුඤ්ඤා සංවෙගජනො පබ්බජිතො නිව්ච්චං අතතනො මාතු ගෙහං භුඤ්ඤා ගච්ඡති. තං මාතා අතතනො හාතුධිතාය¹¹ දුරිකාය පලොභෙති. තෙන සො උක්කණ්ඨිතො සුඤ්ඤා උපස්ඤායං උපසං තමිත්වා ආග: “උපපබ්බජිත්ථාමගං හතෙන අසුඤ්ඤාප්ථ ම”¹²ති. උපස්ඤායො තස්ස උපස්ඤායසම්පත්තිං දිස්වා ආග: “සාමණේර

1. ම. වෙ බ්‍රාහ්මණපුතෙක පෙනෙ. 3. සි. I. II & III. වෙ පුතතා ව ධිතා ව.
 2. ම. කඤ්ඤා. 4. ම. අවර්ඤ්ඤා. 5. නා. මාතුලධිතාය.
 6

මාසමත්තං. ආගමෙති”ති. සො සාධුති පටිසසුඤ්චා මාසෙ අතිකක්කන්ත තපේව ආරෙවෙසි. උපජ්ඣායො පුත “අඬුමාසං ආගමෙති”ති ආග. අඬුමාසෙ අතිකක්කන්ත තපේව වුත්තෙ පුත “සත්තාහං ආගමෙති”ති ආග. සො සාධුති පටිසසුඤ්ච.

අප් තසමිං අන්තොසත්තාගෙ සාමණේරස්ස මාතුලානියා ගෙහං විතට්ඨදන්. ඒණණං දුබ්බලකුඛිං. වාතවස්සාභිගතං පරිපතී. තත්ථ බ්‍රාහ්මණො ච බ්‍රාහ්මණී ච වෙ පුත්තා ච ධිතා ච ගෙගෙන අජේඣාත්ථා කාලමකංසු. තෙසු බ්‍රාහ්මණො බ්‍රාහ්මණී ච පෙත්තෙයො නියං නිබ්බත්තිංසු. වෙ පුත්තා ච ධිතා ච භුමිවද්දෙවෙසු තෙසු ජේට්ඨපුත්තස්ස භතියානං නිබ්බත්ති, කතිට්ඨස්ස අස්සතරිරපේ, ධිතුයා සුවණ්ණසිවිතා. බ්‍රාහ්මණො බ්‍රාහ්මණී ච මහනෙත මහනෙත අයොමුග්ගරෙ ගහෙත්වා අඤ්ඤමඤ්ඤං ආනොවෙනති, අතිභතට්ඨා තෙසු මහනතමහනතා ඤට්ඨපමාණො ගණ්ඨා උට්ඨතිත්වා මුහුත්තෙ තෙව පරිපච්චිතා පරිභෙදප්පත්තා හොන්ති, තෙ අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස ගණ්ඨා ථාලෙත්වා කොධාභිභූතා නිකකරුණො ඵරුසවවනෙති තජ්ජන්තා පුබ්බලොභිතං පිවන්ති. න ච තිත්තිං පටිලභන්ති.

අප් සාමණේරෙ උක්කණ්ඨාභිභූතො උපජ්ඣායං උපසංකමිත්වා ආග: “හනෙත මයං පටිඤ්ඤානදිවසා විතීවත්තා ගෙහං ගමිස්සාමි අනුජනාථ ම”න්ති. අප් නං උපජ්ඣායො අත්ථබ්ගතෙ සුරියෙ කාල පක්ඛවාතුද්ධියා විත්තමානාය ඵතීති වත්වා ඉසිප්පනවිහාරස්ස පිට්ඨි පසොන පොකං ගන්ත්වා අට්ඨාසි. තෙන ච සමයෙන තෙ වෙ දෙව පුත්තා සධිං භගිතියා තෙනෙව මගෙහන යක්ඛසමාගමං සමාචාරෙත්වා ගච්ඡන්ති. තෙසං පන මාතෘපිතරෙ මුග්ගරහත්වා ඵරුසතරවාවා කාළරූපා ආකුලාකුලසුඛපතිතකෙසභාරා ඉන්ද්‍රියදම්භතාලක්ඛණි සදිසා විගලිතපුබ්බලොභිතා වලිහගත්තා අතිවිය ජෙගුච්ඡිභව්ජ දස්සනා තෙ, අනුබ්බන්ති. අපායසමා සංකිල්චො යථා සො සාමණේරෙ, තෙ සබ්බෙ ගච්ඡන්තෙ පස්සති තථාරූපං ඉද්ධාභිසංඛාරං අභිසංඛාරිත්වා සාමණේරං ආග: “පස්සාසි නො තිං සාමණේර ඉමෙ ගච්ඡන්තෙ”ති? “ආම හනෙත පස්සාමි”ති. “තෙන හි ඉමෙති කත තමමං පටිපුච්ඡාහි”ති. සො භතියානාදීහි ගච්ඡන්තෙ අනුක්කමෙන පටිපුච්ඡ. තෙ.ආහංසු “යෙ පච්ඡන්තො පෙත්තා ආගච්ඡන්ති තෙ පටි පුච්ඡා”ති. සාමණේරෙ තෙ පෙත්තෙ ගාථාහි අප්ඤ්ඤාසි:

“පුරතොව සේනෙන පලෙති භතීනා
මජ්ඣෙ පන අස්සතරිරපෙන
පච්ඡා ව කඤ්ඤා සිවිකාය නියන්ති
මහාසගන්ති දස සබ්බසො” දිසා.

තුමෙහි පත බුහුරුහත්පාණිනෝ
 රුද්‍රමුඛා භික්ෂුපභික්ෂුගතනා
 මුත්තාභුතා කිමකත් පාපං
 යෙනඤ්ඤමඤ්ඤයා පිචාප්' ලොභිත"නග්.

තත් "පුරතො"ති: සබ්බපඨමං. "සෙතොනා"ති: පණ්ඩරෙන.
 "පලෙහි"ති: ගච්ඡති. "මජ්ඣෙක පනා"ති: ගජච්ඡාරුලකයා සිවිකා
 රුලකාය ව අත්තරෙ. "අස්සතරිප්පෙනා"ති: අස්සතරිප්පෙනා
 රථෙන පලෙහිති යොජනා. "නිසානි"ති: වහිසති. "බහාසනෙහි දස
 සබ්බසො දිසා"ති: සබ්බතො සමන්තතො සබ්බාව දසපි දිසා
 අත්තනො සරිප්පහාසි වත්තාරණාදිපහාසි ව විජේතායමානා.
 "බුහුරුහත්පාණිනෝ"ති: බුහුරු හත්සංඛාතෙසු පාණිසු යෙසං
 තෙ=බුහුරුහත්පාණිනෝ. භූමිසණ්ඨකරණියාදිසු පාණි වොහාරයා
 ලබ්බමානතතා හත්සංඛෙත පාණි එව විසෙසිතො. "භික්ෂුපභික්ෂු
 ගතනා"ති: බුහුරුපහාරෙන තත් තත් භික්ෂුපභික්ෂුසරීරං.
 "පිචාප්"ති: පිචාප.

එවං සාමණේරෙන පුට්ඨා තෙ පෙනා සබ්බං තං පවතති. වතුහි
 ගාඨාහි පව්වහාසිංසු:

"පුරතොව යෙ ගච්ඡති කුඤ්ඤරෙන
 සෙතෙන නාගෙන වතුකකමෙන
 අමහාකං පුතෙනා අහු ජේට්ඨකො සො"
 දුනානි දන්තාන සුඛි පමොදති.

යො සො මජ්ඣෙක අස්සතරිප්පෙන
 වතුහිති සුතෙනා සුවහිතෙන
 අමහාකං පුතෙනා අහු මජ්ඣිමො සො
 අමච්ඡරි දුනපති විරොචති.

යා සා ව පච්ඡා සිවිකාය නියාති
 නාරි¹ සපඤ්ඤ මගමඤ්ඤලොචනා
 අමහාකං ධිතා අහු යා කතිට්ඨා
 හාගබ්බිහාගෙන සුඛි පමොදති.

එතෙ ව දුනානි අදංසු පුබ්බ
 පසන්නවිතතා සමණ්ඩ්‍රාගමණානං.
 මයම්පන මච්ඡරිතො අහුමහා
 පරිභාසකා සමණ්ඩ්‍රාගමණානං.

එතෙ පදන්තා පරිවාරයනති,
 මයඤ්ඤ සුත්තාම නලොචනිතො"ති.²

1. සි. 1 පිචාප 2. ම. භික්ෂුපභික්ෂුසරීරං, සි. I. II & III. භික්ෂුපභික්ෂුසරීරං.
 3. සි. I. II & III සොච ජේට්ඨකො. 4. අපත පා. හා. දර්. 5. හා. ජෙනානාති

තත් “පුරතොව සො ගව්‍යති”ති: ඉමෙසං ගව්‍යන්තානං සො පුරතො ගව්‍යති. සො සො පුරතො ගව්‍යතීතිපි පාඨො. තස්ස සො ඵසො පුරතො ගව්‍යතීති අත්‍යො. “කුඤ්ඤරොනා”ති: කුං පඨවිං ජිරයති කුඤ්ඤස්ස වා රමති වරතීති=කුඤ්ඤරොති. ලභිතාමෙත ගජිතා. “භාගෙහා”ති: න අස්ස අගති අභිභවතීයං අජීති=නාගො තෙන නාගෙන. “චතුක්කමෙහා”ති: චතුප්පදෙන. “ජෙට්ඨා”ති: පුබ්බජෙ. “චතුබ්බි”ති: චතුති අස්සතරිති. “සුචග්ගිතොනා”ති: සුඤ්ජරගමනෙන චතුරගමනෙන. “මිගමඤ්ඤොවහා”ති: මිගියා විය මඤ්ඤකම්පානා “භාගබ්බිභාගෙහා”ති: භාගස්ස අබ්බිභාගෙන, අත්තනා ලභිකොට්ඨාසතො අබ්බිභාගදුනෙන හෙතුතුනෙන. “සුඛි”ති: සුඛිති, ලිඛවිපල්ලාසෙන හෙතං වුත්තං. “පට්ඨාසකා”ති: අනෙකාසකා. “පට්ඨාරංගතී”ති: දිබ්බෙස්ස කාමගුණෙස්ස අත්තනො ඉන්ද්‍රියානි ඉතො විතො ව යථාසුඛං වාරෙනති, පරිජනෙති වා අත්තනො පුඤ්ඤනුභාව තිස්සඤ්ඤෙන පරිවරියං කාරෙනති. “මඤ්ඤව සුඤ්ඤාම නලොව ඩිනොනා”ති: මයමපන ඩිනොනා ආනපෙ පකම්හොතො නලො විය සුස්සාම, වුප්පිපාසාති අඤ්ඤමඤ්ඤං දණ්ඩාභිසානෙන ව සුක්ක වීසුක්කා භවාමාති.

ඵචං අත්තනො පාපං සයං පවෙදෙත්වා “මයං තුමාකං මාතුල මාතුලාතියො”ති ආචිකම්සු. තං සුචා සාමණෙරො සඤ්ජාතසං වෙහො ඵවරුපානං කිබ්බිසකාරිතං කථනත්‍ර ඛො භොජනාති සිජ්ඣනතීති පුච්ඡන්තො:

කිං තුමාකං භොජනං කිං සයානං¹ කථං සු යාපෙථ
සුපාපධම්මිනො

පහුතභොගෙස්ස අනපපකෙස්ස සුඛං විරාධාය² දුක්ඛජ්ජ
පත්තා”ති

ඉමං භාථමාහ.

තත් “කිං තුමාකං භොජන”නති: කීනති කීදිසං තුමාකං භොජනං. “කිං සයාන”නති: කීදිසං සයනං. කියාසානාති කෙවි පඨනති; කීදිසසයනා, කීදිසෙ සයනෙ සයථාති අත්‍යො. “කථං සු යාපෙථ”ති: කෙන පකාරෙන යාපෙථ කථං වො යාපෙථාති වා පාඨො, කථං තුමෙහ යාපෙථාති අත්‍යො. “සුපාපධම්මිනො”ති: සුචුට්ඨ අතිවිය පාපධම්මො. “පහුතභොගෙස්ස”ති: අපරියනෙත්‍ර ලිඛරෙස්ස භොගෙස්ස සනෙත්‍ර. “අනපපකෙස්ස”ති: න අපපකෙස්ස ඛහුස්ස. “සුඛං විරාධායා”ති: සුඛගෙතුනො පුඤ්ඤස්ස අකරණෙන සුඛං විරජ්ඣිත්වා විරුධෙත්වා. සුඛස්ස විරුධෙත්වාති කෙවි පඨනති. “දුක්ඛජ්ජ පත්තා”ති: අජ්ජ ඉදුති ඉදං පෙතයොතිපරියාපනං දුක්ඛං අනුප්පත්තාති.

ඵචං සොමණෙරෙන පුට්ඨා පෙතා තෙන පුච්ඡිතමත්ථං විස්සජ්ජන්තො භාථායො අභාසිංසු:-

“අඤ්ඤාමඤ්ඤාං වධිනිනා පිචාම පුබ්බලොතිනං
බහුං පිනිනා න ධාතා භොම නච්ඡාදිමහසෙ¹ මයං.

ඉච්චො ච චො පරිදෙවයනති අදායකා පෙච්ච² යමෙක
ආගිනො
යෙ තෙ විදිනි³ අබ්ගමම භොගෙ න භුඤ්ජෙර නාපි
කරොනති පුඤ්ඤාං,

තෙ බුප්පිපාසුපගතා පරත් පෙනා විරං ක්කායරෙ බග්ගමානා
කමමානි කානිනා දුමුද්දයානි අනුභොනති දුක්ඛං කට්ඨ
කපථලානි.

ඉත්තරං හි ධනං ධඤ්ඤා ඉත්තරං ඉධ ජීවිතං
ඉත්තරං ඉත්තරතො ඤානා දීපං කසිරාථ පණ්ණිනො.

යෙ තෙ ඵලං පජානනති නරා ධම්මෙක කොවිදා
තෙ දානෙ නප්පමජ්ජනති සුනිනා අරහතං වචො⁴ති.

තත් “න ධාතා භොමා”ති: ධාතා සුභිනා තිත්තා න භොම.,
“නච්ඡාදිමහසෙ”ති: න රුච්චාම න රුචිං උපාදෙම, න තං මයං
අත්තනො රුචියා පිවිසාමානි අත්තො. “ඉච්චො”ති: ඵල මෙව.
“ච්චො පරිදෙවයනති”ති: මයං විය අඤ්ඤාපි මනුස්සා කතාතිබ්බිසා
පරිදෙවයනති කන්දනති. “අදායකා”ති: අදානසීලා මච්ඡරිනො.
“යමෙක ආගිනො”ති යමලොකසඤ්ඤාදිතෙ යමෙක ආනො පෙනති
විසයෙ ආනසීලා. “යෙ තෙ විදිනි අබ්ගමම භොගෙ”ති: යෙ තෙ
සම්පති ආයති ව සුඛවිසෙසවිධායකෙ භොගෙ විදිනි පටිලභිනි.
“න භුඤ්ජෙර නාපි කණෙහති පුඤ්ඤා”නති: අමෙහ විය. සගම්පි
න භුඤ්ජනති පරෙසං දෙනතා දානමයං පුඤ්ඤම්පි න කරොනති.
“තෙ බුප්පිපාසුපගතා පරත්”ති: තෙ සත්තා පරත් පරලොකෙ
පෙනතිවිසයෙ ජිහ්විපිපාසාහිතුතා හුනි. “විරං ක්කායරෙ බග්ග
මානා”ති: බුද්ධි ගෙතුකෙන දුක්ඛයනිනා අකතං වත අමෙහති කුසලං
කතං පාප’නති ආදිනා පවනතමානෙන විප්පවිසාරගතිනා පරිබග්ග
මානා ක්කායනති, අනුදුනනතිති අත්තො. “දුමුද්දයානි”ති: දුක්ඛවිපා
කානි. අනුභොනති දුක්ඛං කට්ඨකපථලානි”ති: අතිව්ච්චලානි පාප
කමමානි කානි විරකාලං දුක්ඛං ආපාසිකං දුක්ඛං අනුභවනති. “ඉත්ත
ර”නති: න විරකාලව්ධාසි අතිව්චං විපරිනාමධම්මං. ඉත්තරං ඉධ
ජීවිත”නති: ඉධ මනුස්සලොකෙ සත්තානං ජීවිතම්පි ඉත්තරං පරිත්තං
අපාකං. තෙනාහ හගවා: “යො විරං ජීවති සො වග්ගසතං අපා-
ලං භියෙතා”ති. “ඉත්තරං ඉත්තරතො ඤානා”ති: ධනධඤ්ඤාදි
උපකරණං මනුස්සානං ජීවිතඤ්ච ඉත්තරං පරිත්තං බණ්ණිකං න
විරහංති පඤ්ඤා උපපරික්ඛිනි. “දීපං කසිරාථ පණ්ණිනො”ති:

1. සි. I. II. නරුච්ඡාදිමහසෙ.

2. සි. I. II. මච්ඡරිනො.

3. හා. විච්චො.

සප්තකොට්ඨක පුරිසො දීපං අනන්තො පතීධිං. පරලොකෙ හිතසුඛා
 ධිවිධානං කරෙය්‍ය. “සෙ හෙ එවං පජානනති”ති: සෙ තෙ මනුස්සානං
 භොගානං ජීවිතස්ස ච ඉත්තරභාවං යථාවතො ජානනති තෙ දුතෙ
 සබ්බකාලං නප්පමජ්ජනති. “සුඛො අරහතං චචො”ති: අරහතං බුඬා
 දීනං අරියානං චචනං සුච්චාති අත්ථො. සෙසං පාකට්ඨෙව.

එවං තෙ පෙතා සාමණේරෙන පුට්ඨා තමන්ධං ආවික්ඛිනිං “මයං
 භුක්ඛං මාතුලමාතුලානියො”ති වදිංසු. තං සුච්චා සාමණේරො සං
 ජාතසංවේගො උක්කණ්ඨං පටිවිනොදෙනි උපජ්ඣායස්ස පාදෙසු
 සිරසා නිපතීනි එවමාග: “යං භතෙන අනුකම්පා කරණීයා අනුකම්පං
 උපාදය සා මෙ භූමේහති කතා, මහතො චතමහි අනන්තො පාතතො¹
 දුක්ඛතො රක්ඛිතො, තදුනි මෙ සරාචාසෙන අත්ථො, අභිරමිස්සාමි
 බුහුවරියවාසෙ”ති. අථායස්මා සංක්ඛිච්චො තස්ස අජ්ඣායස්සානුරූපං
 කම්මට්ඨානං ආවික්ඛි. සො කම්මට්ඨානං අනුසුඤ්ඤානො න චිරස්සෙව
 අරහතං පාපුණී. ආයස්මා සංක්ඛිච්චො තං පචතති: භගවතො ආරො
 චෙසි. සත්ථා තමන්ධං අට්ඨුප්පත්ති: කතා සම්පන්නපරිසාය වින්ධරෙන
 ධම්මං දෙසෙසි. දෙසනා මහාජනය්‍ය සාත්තිකා අහොසිති.

නාගපෙතවස්සුවණ්ණනා

ති ධ්වි තා.

1. 12.

“උරගොව නවං ජිණ්ණ”නති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො
 අඤ්ඤාතරං උපාසකං ආරබ්භ කපෙසි. සාවච්ඡිං කීර අඤ්ඤාතරස්ස
 උපාසකස්ස පුත්තො කාලමකාසි. සො පුත්තමරණගෙතු පරි
 දෙවසොකසමාපන්නො ඛති නික්ඛමිනිං¹ කිඤ්චි කම්මං කාතුං
 අසකෙකානො ගෙගෙගෙව අට්ඨාසි. අථ සත්ථා පච්චුසවෙලායං මහා
 කරුණාසමාපත්තිතො වුට්ඨාය බුඬවික්ඛිනා ලොකං ඔලොකෙන්නො
 තං උපාසකං දිත්වා පුබ්බණ්ණසමයං නිවාසෙතිං පත්තම්චරමාදය
 තස්ස ගෙහං ගන්ත්වා වාරෙ අට්ඨාසි. උපාසකො සජ්ච ආගතභාවං
 සුච්චා සිසං වුට්ඨාය ගන්ත්වා පච්චුග්ගමනං කතිං ගත්තො පත්තං
 ගෙගෙතිං ගෙහං පච්චෙසෙතිං ආසනං පඤ්ඤාපෙතිං අදාසි. නිසීදි
 භගවා පඤ්ඤාතෙත ආසනෙ. උපාසකොපි භගවන්තං වජ්ඣිතිං එක
 මන්තං නිසීදි. තං භගවා “කිං උපාසක සොකපරෙතො² විශ
 දිස්සති”ති ආග. “ආම භගවා, පියො මෙ පුත්තො කාලකතො,
 තෙතාහං සොකපරෙතො”ති.³ අථස්ස භගවා සොකවිනොදනං
 කරොන්නො උරගජානනං කපෙසි.

1. සි. I. II & III. පාපතො;

2. හා. නික්ඛන්නො.

3. ම. සොකුපද්දතො.

4. ම. සොවාමිති.

“අතීතෙ කාසිරවෝ බාරාණසියං ධම්මපාලං නාම බ්‍රාහ්මණ
 කුලං අගොසි. තත්ථ බ්‍රාහ්මණො බ්‍රාහ්මණී පුතොති ධිතා පුණීසා
 දුසිති ඉමෙ සබ්බෙච්ච මරණානුස්සති’ භාවනාතීරතා අගෙසුං.
 තෙසු යො ගෙහතො නික්ඛමති සො සෙසජනෙ ඔච්ඳිතා නිර
 පෙකෙකාව නික්ඛමති. අපේකදිවසං බ්‍රාහ්මණො පුතොනන තද්ධිං
 සරතො නික්ඛමිතා බෙහතං ගතො කසති. පුතො පුක්ඛතිණ
 පණ්ණාකට්ඨාති ආලිමෙධති. තනේතො කණ්ණසපෙපා බාහ
 ගයෙන රුක්ඛපුසිරතො නික්ඛමිතා ඉමං බ්‍රාහ්මණස්ස පුතං ඔසි.
 සො විසවෙගෙන මුච්ඡිතො තනේච්ච පරිපතීතා කාලකතො සකෙකා
 දෙවරාජා හුතා නිබ්බතති. බ්‍රාහ්මණො පුතං මතං දිසා කමන්න
 සම්පෙත ගච්ඡන්තං එකං පුරිසං එවමානං “සම්ම මම සරං ගතො”
 බ්‍රාහ්මණී. එවං වදෙති තභානා පුබ්බත්තතිවත්ථ එකස්ස ගතං
 මාලාගකාදීති ච ගගෙතො අගච්ඡතු”ති. සො තත්ථ ගතො තථා ආරො
 වෙසි. ගෙගජනොපි තථා අකාසි. බ්‍රාහ්මණො තභානා භුඤ්ඤීතා
 විලිඛිතා පරිජනපරිවුතො පුතනස්ස සරිරං විතකා ආරොපෙතා
 අග්ගිං දතා දුරුක්ඛකා දහනොතා විග නිස්සොකො නිස්සන්තාපො
 අතිච්චසඤ්ඤං මනසි කරොනොතා අට්ඨාසි. අථ බ්‍රාහ්මණපුතො
 සකෙකා හුතා නිබ්බතොතො. සො ච අමොකං බොධිසතොතො අගොසි.
 සො අත්තනො පුරිමජාතිං තතපුඤ්ඤං ච පච්චවේසකීතා පිතරඤ්ච
 ඤානො ච අනුකම්පමානො බ්‍රාහ්මණවෙසෙන තත්ථාගතො ඤානො
 අසොචනෙන දිසා “අමො මගං කාපෙට්ඨ? අමොකම්පි මංසං දෙට්ඨ
 ඡාතොසම්”ති ආහ. “න මගො, මනුස්සො බ්‍රාහ්මණ”ති ආහ. තිං
 තුමානං පච්චත්තිකො එසො”ති? “න පච්චත්තිකො උරෙජාතො
 ඔරසො මහාගුණවනොතා තරුණපුතො”ති. “කිමත්ථ තුලෙන තථා
 රුපෙ ගුණවති තරුණපුතෙන මතෙ න සොච්ඨා”ති? තං සුතා
 බ්‍රාහ්මණො අසොචනකාරණං කපේනොතා

“උරගොච තචං ජිණ්ණං හිතා ගච්ඡති සංතනු
 එවං සරිරෙ නිබ්බොගෙ පෙනෙ කාලකතෙ සති.

ඛණ්ඩාමානො න ජානාහි ඤාතීතං පරිදෙවිතං
 තස්මා එතං’ න රොදුම්’ ගතො සො තස්ස යා ගතී”හි

වෙ ගාථා අභාසි.

තත්ථ “උරගො”ති: උරෙන ගච්ඡතීති=උරගො, සප්පසංගං
 අසිච්චනං. “නචං ජිණ්ණං”නති: ජජ්ජරභාවෙන ජිණ්ණං පොරුණං
 අත්තනො තචං තිලෙමානං. “හිතා ගච්ඡති සංතනු”නති: යථා
 උරගො අත්තනො ජිණ්ණං තචං දුක්ඛං ජනෙනතං රුක්ඛනතරෙ
 වා කට්ඨනතරෙ වා මූලනතරෙ වා පාසාණනතරෙ වා කඤ්චකං
 මුමුඤ්චනොතා විග සරිරතො මුමුඤ්චිතා පහාය ජිකේසීතා යථා කාමං.

එවං බ්‍රාහ්මණියා වචනං සුඤ්ඤා නස්ස හගිති” ප්‍රච්ඡි: “අමම භූතං එසො කිං ගොති” ති? “භාතා මෙ සාමී” ති. “අමම හගිති” යො නාම භාතූසු සිනෙහා සිං කසමා න රොදසි” ති. සාපි අරොදනකාරණං කපෙන්නි:-

“භවෙ රොදෙ කිසං අස්සං තත්ථ මෙ කිං එලං සියා

ඤ්ඤිමිත්තසුහල්ලානං භිශ්‍යාං නො අරති සියා.

බ්‍රහ්මානො න ජනාති ඤ්ඤිතං පරිදෙවිතං

තස්මා එතං න රොදමි ගතො සො තස්ස යා ගති” ති

ගාථාවස්මාහ.

තත්ථ “භවෙ රොදෙ කිසං අස්සං” නති: යදි අහං රොදෙය්‍යං කිසං පරිසුක්ඛසර්ථා හවෙය්‍යං. “තත්ථ මෙ කිං එලං සියා” ති: තස්මිං මිත්තං භාතූමරණනිමිත්තෙත රොදනෙ කිං නාම එලං කො ආති සංසො හවෙය්‍යං? න තෙන මිත්තං භාතිකො ආගෙව්ඨය්‍ය, නාපි සො තෙන සුහතිං ගෙව්ඨය්‍යාති අභිප්පායො. “ඤ්ඤිමිත්තසුහල්ලානං භිශ්‍යාං නො අරති සියා” ති: අමතාකං ඤ්ඤිතං මිත්තානං සුහල්ලා නඤ්ච මම සොවතෙන භාතූමරණදුක්ඛතො භිශ්‍යාපි අරති දුක්ඛ මෙව සියා.

එවං හගිති යා වචනං සුඤ්ඤා නස්ස හරියං ප්‍රච්ඡි: “භූතං සො කිං ගොති” ති. “භතතා මෙ සාමී” ති. “භග්ගු ඉප්පියො නාම භතතරි සිනෙහා ගොනති, තස්මිං ච මතෙ වීධිවා අනාථා ගොනති, කසමා සිං න රොදසි” ති? සාපි අහතනො අරොදනකාරණං කපෙන්නි ගාථාවස්මාහ:

“ගාථාපි දුරකො ව්‍යදං ගච්ඡන්තමිත්තරොදති;

එතිං සම්පදමෙවෙතං යො පෙතමිත්තසොචති

බ්‍රහ්මානො න ජනාති ඤ්ඤිතං පරිදෙවිතං;

තස්මා එතං න රොදමි ගතො සො තස්ස යා ගති” ති.

තත්ථ “දුරකො” ති: බාලදුරකො. “විඤ්” නති: ව්‍යදමණිලං. “ගච්ඡන්තමි” නති: තතං අබ්‍රාහ්මණකාමානං. “අභුග්ගෙදති” ති: මිත්තං රථවක්ඛං ගතෙතො දෙතිති අනුරොදති. “එවං සම්පදමෙවෙතං” නති: යො පෙතං මතං අනු සොචති නස්සංතං අනුසොචනං එවං සම්පදං එවරූපං ආකාශෙ ගච්ඡන්තස්ස ව්‍යදස්ස ගතෙතාකාමතා සද්ධං අරබ්භතෙය්‍යවිඤ්ඤමි ඉච්ඡාභාවතොති අභිප්පායො.

එවං තස්ස හරියං වචනං සුඤ්ඤා දසිං ප්‍රච්ඡි “අමම භූතං සො කිං ගොති” ති “අශ්‍යො මෙ සාමී” ති. “යදි එවං තෙන සිං පො ජෙඤ්ඤා වෙය්‍යාවචමං කාරිතා ගම්ඤ්ඤි තස්මා මිඤ්ඤෙ සුමුත්තාහං තෙනාති න රොදසි” ති. “සාමි මිං මං එථං අවච, (න වෙතං අනුච්ඡ

විකං)¹ අතිවිය බන්ධිමෙත්තොනුද්දයා සමපනෙනා සුත්තකාරි² මයං අයාපුත්තො (උරෙසංවඩ්ඪපුත්තො විය අගොයි)³”ති. අථ කඟ්ථා න රොදසීති? සා ච අත්තනො අරොදනකාරණං කප්ථනනී ගාථාවයමාන:

“යථාපි බ්‍රහ්ම උදකුමො හිනෙනා අපාටිසක්ඛියො,
එවං සමපදමෙවෙනං යො පෙනමනුසොචති.
බය්‍යමානො න ජනාති ඤාතිනං පරිදෙවිතං,
තඟ්ථා එතං න රොදමි ගතො සො තස්ස යං ගතී”ති

තත් “යථාපි බ්‍රහ්ම උදකුමො හිනෙනා අපාටිසක්ඛියො”ති: බ්‍රාහ්මණ සෙය්‍යථාපි උදකුමෙවො නාම මුග්ගරප්පගාරාදිනා හිනෙනා අපාටිසක්ඛියො පුත පාකතිකො න ගොති සෙසමෙත්ථ වුත්තන යත්තා උත්තානමෙව

සකොකා නෙසං බම්මකථං සුච්ඡා⁴ පසන්නමානසො “සම්මදෙව කුමෙහති මරණසති ගාවිතා, ඉතො පට්ඨාය කුමෙහති කසියාදි කරණකිම්බං තථී”ති තෙසං භගහං සත්තරතූතහරිතං තච්ඡා “අපාමිත්තා දූතං දෙප්ඪිලං රක්ඛප්ථ උපොසථකම්මං⁴ කරොථා”ති ඔව්දිච්ඡා අත්තානං ච නෙසං නිවෙදෙච්ඡා සකට්ඨානමෙව ගතො. තෙපි බ්‍රාහ්මණොදයො දූතාදීති පුඤ්ඤති කච්ඡා යාවතාසුකං යච්ඡා දෙවලොකෙ උපපත්තිසු.

සත්ථා ඉමං ජතකං ආගරිච්ඡා තස්ස උපාසකස්ස සොකසල්ලං සමුඛරිච්ඡා උපරි සච්ඡාති පකාසෙසි. සම්මපරියොධානෙ උපාසකො සොකාපතතිථලෙ පතිට්ඨතිති.

උරගන්තකවක්ඛවණ්ණනා
ති ටසී නා.

මාදසවක්ඛපතිමණිනස්ස උරගමගහස්ස අත්ථවණ්ණනා
ස ම තතා.

2. 1.

“නග්ගා දුබ්බණ්ණරූපාසී”ති ඉදං සන්ධි වෙච්චනෙ විහරන්ත මගධරට්ඨං ඉට්ඨකාවතී නාමකෙ ගාමෙ අඤ්ඤතරං පෙනිං ආරබ්භ වුත්තං. මගධරට්ඨං කීර ඉට්ඨකාවතී ච දීඝරාජ් වාති වෙ ගාමකා අගෙසුං. තත්ථ ඛහු සංසාරමොචකා මිට්ඨාදිට්ඨිකා පට්ටසන්ති. අනිතෙ ච කාලෙ පඤ්චනනං වය්‍යසනානං මන්තෙ අඤ්ඤතරා ඉති තත්ථව ඉට්ඨකාවතීයං අඤ්ඤරසමිං සංසාරමොචකකුලෙ නිබ්බන්ධිච්ඡා මිට්ඨාදිට්ඨිවගෙන ඛහු කීටපට්ටෙහා ජිවිතා වොරො

1. සීතලපොත්පතෙහු න දිසසති; 2. සී. I. II & III සංඛ්‍යා දසියාපි
2. ම. සුත්තමාදි. 3. සී. I. සං. උපොසථං. 4. සී. I. සං. උපොසථං.

පෙනීම පෙනෙන්න නිබ්බන්ධන. සං පඤ්චවය්‍යසතානි බුද්ධපාසාදි දුක්ඛං අනුභවිතො අවිකාසං භගවතී ලොකෙ උපපජ්ඣිතො පවතතිනවරධම්ම චකෙක අනුක්කමෙන රාජගහං උපනිස්සාය වෙළඳවන විහරණෙන පුනපි ඉට්ඨිකාවතියං අඤ්ඤාරස්මිං සංසාරමොචනකුලෙගෙව නිබ්බන්ධිතො යද්ද සත්තඅට්ඨවය්‍යද්දසිකකාලෙ අඤ්ඤාති දුරිකාති සද්ධිං රජිකාය කිද්දනසමන්තං¹ අහොසි, තද්ද ආයස්මා සාරිපුත්තනෙරො තමෙව ගාමං උපනිස්සාය අරුණවතී විහරෙ විහරණෙනා එකදිවසං වාදසභිකබ්බුති සද්ධිං තස්ස ගාමස්ස වාරසමීපෙන මග්ගෙන අතික්කමති. තස්මිං ඛණ්ණෙ ඛහු ගාමදුරිකා ගාමෙනා නික්කමිතො වාරසමීපෙ කිද්දනරිගෙයං පසන්නමානසා මාතාපිතුන්තං පටිපතතිදස්සනෙන වෙගෙන ගන්තො ථෙරං අඤ්ඤා ව භික්ඛු පඤ්ච පට්ඨමිතෙන වන්දිංසු. සං පනෙසා අස්සධාකුලස්ස ධිතා වීරකාලං අපරිචිතකුසලතාය² සාධුජනාවාරවීරිතිතා අනාදරා අසික්කිතා විය අට්ඨාසි. ථෙරො තස්සා පුබ්බ වරිතං ඉදුනි ව සංසාරමොචනකුලෙ නිබ්බන්තනං ආයතී ව නිරයෙ නිබ්බන්තනාරහතං දිස්වා “සවායං මං වන්දිස්සති නිරයෙ න උපපජ්ඣස්සති, පෙනෙන්න නිබ්බන්ධිතොපි මමං යෙව නිස්සාය සම්පතති පටිලභිස්සති”ති ඤාතො කාරුණ්ණය සං වොදිතමානසො තා දුරිකාගො ආහ: “නුමෙහ භික්ඛු වන්දථ, අයං පන දුරිකා අසික්කිතා විය සීතා”ති. අථ නං තා දුරිකා හන්තෙසු පරිග්ගහෙනො ආකඛිතිතො බලක්කාමෙන ථෙරස්ස පාදෙ වන්දපෙසුං. සං අපරෙත සමයෙන වයසාන්තො දිඝරාජියං සංසාරමොචනකුලෙ අඤ්ඤාතරස්ස කුමාරස්ස දින්නා පරිපුරුණණබ්බා හුතො කාලකතා පෙනෙන්න උපපජ්ඣිතො නග්ගා දුබ්බණ්ණරූපා බුද්ධපාසාසිහුතා අතී විය බිහව්ජදස්සනා විවරන්ති රත්තියං ආයස්මිනො සාරිපුත්තනෙරො අත්තනං දස්සන්තො එක්කමන්තං අට්ඨාසි, තං දිස්වා ථෙරො ගාථාය පුච්ඡි:-

“නග්ගා දුබ්බණ්ණරූපාසි කිසං ඛමිතිසත්තා

උප්පාසුලිකෙ කිසිකෙ කා නු තිං ඉධ තිට්ඨසි”ති.

තත්ථ “ඛමිතිසත්තා”ති: නිමිමසලොභිතතාය සිරා ජලාති විත්තතත්තා. “උප්පාසුලිකෙ”ති: උග්ගතථාසුලිකෙ. “කිසිකෙ”ති: කිසසරිථෙර. පුඤ්ඤපි “කිසං”ති වතො පුන “කිසිකෙ”ති වචනං අවසි වම්මනගාරුමත්තසරිතතාය අතිවිය කිසතාවදස්සනත්ථං” වුත්තං. තං සුචො පෙනි අත්තනං පවෙදෙහති:-

“අහං හදනෙන පෙනිමිති දුග්ගතා යමලොකිතා

පාපකම්මං කරිතොන පෙනලොකමිතො ගතා”ති

ගාථං වතො පුන ථෙරෙත

“කිනහු කාගෙන වාචාය මනසා දුක්ඛටං කතං

කිස්ස කම්මට්ඨිපාකෙන පෙනලොකමිතො ගතා”ති

1. හං. කිද්දනසංගතො.

2. ම. අවසිතවිතගාරුමස්සානං භෙසතාය

2. සි. I. II & III. අනුපට්ඨකුසලතාය.

විරූපසංවදස්සනත්ථං.

කතකම්මං පුට්ඨං අදුනාසීලා මච්ඡරිණී හුච්ඡා පෙතයොනියං
නිබ්බන්ධිතා ඵලං මහාදුක්ඛං අනුභවාමිති දසෙන්නති:-

“අනුකම්පකා මයං නාභෙසුං භනෙත
පිතා ච මාතා අථවාපි ඤාතකා,
යෙ මං නියොජෙය්‍යං දදාහි දුකං
පසන්නචිත්තා සමණ්‍යාගභණ්‍යානං.

ඉතො අහං වස්සසත්තානි පඤ්ච
යං ඵවරූපා විවරාමි නග්ගා
බුද්ධය තණ්හායං ච බජ්ජමානා,
පාපස්ස කම්මස්ස ඵලං මමෙදං.

චතුම් තං අයං පසන්නචිත්තා
අනුකම්ප මං ධීර මහානුභාව,
දඬා ච මෙ ආදිස්ස යං හි කිඤ්චි
මොචෙති මං දුග්ගතියා භද්දනෙත”ති

තිස්සො ගාථා අභාසි.

තත් “අනුකම්පකා”ති: සම්පරාධිකෙන අනෙක අනුග්‍රහණකා.
“භනෙත”ති: ථෙරං ආලපති. “යෙ මං නියොජෙය්‍යං”ති: මාතා
වා පිතා වා අථ වා ඤාතකා ඊදිසා පසන්නචිත්තා හුච්ඡා සමණ
ත්‍රාගභණ්‍යානං දදාහි දුකනති යෙ මං නියොජෙය්‍යං තාදිසා අනු
කම්පකා මයං නාභෙසුනති යොජනා. “ඉතො අහං වස්සසත්තානි
පඤ්ච යං ඵවරූපා විවරාමි නග්ගා”ති: ඉදං සා පෙනි ඉතො තති
යාය ජනියා අතතනො පෙතතතභාවං අනුස්සරිතා ඉදුනිපි තථා
පඤ්ච වස්සසත්තානි විවරාමිති අභිප්පායෙත්තාහ.

තත් “ස”ති: යසමා දුනාදිනං පුඤ්ඤානං අතතත්තා ඵවරූපා
නග්ගා පෙනි හුච්ඡා ඉතො පට්ඨාය වස්සසත්තානි පඤ්ච විවරාමිති
යොජනා. “නාණ්ණායා”ති: පිපාසාය. “බජ්ජමානා”ති: බාදිගමානා,
බාධිගමානා හි අනෙතා. “චතුම් නං අයං පසන්නචිත්තා”ති: අයං
තං අහං පසන්නචිත්තා හුච්ඡා චතුම්, ඵත්තකමෙව පුඤ්ඤං ඉදුනි
මියං කාතුං සකකානි දසෙන්නි.¹ “අනුකම්ප ම”ති: අනුග්‍රහණ,
මමං උද්දිස්ස දයං අනුදායං කරොති. “දඬා ච මෙ ආදිස්ස යං හි
කිඤ්චි”ති: කිඤ්චිදෙව දෙය්‍යධම්මං සමණත්‍රාගභණ්‍යානං දඬා තං
දුක්ඛණං මයං ආදිස්ස, තෙන මෙ ඉතො පෙතයොනිතො මොකෙකා
හවිස්සනිති අභිප්පායෙත්තා වදති. තෙනෙවාහ: මොචෙති මං දුග්ග
තිසා භද්දනෙත”ති. ඵලං පෙනියා වුත්තෙත යථා සො ථෙරො පටි
පජ්ජි, තං දසෙන්නං සබ්බිතිකාරෙති.

සාධුති සො තස්සා පටිසසුභ්භිචා සාරිපුතොනුකම්පකො
තිකුක්කුනං ආලොපං දන්වා පාණ්ඩිතතඤ්ච වොලකං
ථාලකස්ස ව පානීයං තස්සා දකඛිණමාදිසි.

සමනනතරං අනුදදිට්ඨේ විපාකො උපපජ්ජට,
භොජනච්ඡාදනපානීයං දකඛිණාය ඉදං ඵලං.

තතො සුඛා සුවිච්ඡනා කාසිකුතතමධාරිණී
විචිතතච්ඡාහරණා සාරිපුතනුමසංකමී”ති

තිස්සො ගාථායො වුතතා.

තත් “තිකුක්කුන”නති: තිකුක්කුනො. වචනවිපලාසෙන හෙතං
වුතතං. ආලොපං තිකුක්කුනො දන්වාති කෙවි පථනති. “ආලොප”නති:
කබලං, එකාලොපමයතං. භොජනනති අපේථා. “පාණ්ඩිතතඤ්ච
වොලක”නති: එකහත්පමාණං වොලබණ්ඩනති අපේථා. “ථාල
කස්ස ව පානීය”නති: එකථාලකපුරණමයතං උදකං. සෙසං බලා
විසපෙනවැන්දුසමි වුතතනයමෙව.

අථායසමා සාරිපුතො තං පෙතිං පිණ්ඩිඤ්ඤං පටිසුඛාජ්චි
වණ්ණං දිබ්බච්ඡාහරණාලබ්භාරං සමනතතො අතතනො පහාය
ඕහාසෙනති අතතනො සනතිකං උපගතවං ඝීතං දිස්වා පච්චක්ඛතො
කම්මඵලං තාය විහාවෙතුකාමො සුන්ධා:-

“අභික්ඛනෙනන වණ්ණෙන යා ඤං තිට්ඨසි දෙවතෙ
ඕහාසෙනති දිසා සබ්බා ඕසධි විය තාරකා.

කෙන තෙ තාදිසො වණ්ණො කෙන තෙ ඉධ මිජ්ඣති
උපපජ්ජනති ව තෙ භොහා යෙ කෙවි මහස්සා පියා.

පුච්ඡාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ
මනුස්සභූතා කිමකාසි පුඤ්ඤං
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවා
වණ්ණො ව තෙ සබ්බදිසා පහාසති”ති

තිස්සො ගාථා අහාසි.

තත් “අභික්ඛනෙනනා”නති: අභිමනාපෙන, අභිරුපෙනාති
අපේථා. “වණ්ණෙනා”නති: ඡවිවණ්ණෙන. “ඕහාසෙනති දිසා
සබ්බා”නති: සබ්බා දස දිසා පේඨෙනති එකාලොකං කරොනති. යථා
කිනති අහ: “ඕසාධි විස භාජනා”නති: උස්සනතා පහා එතාය ධියනති
ඕසධානං වා අනුබලපපද්ධිකා ති කන්ධා¹ ඕසධි ති ලභිතාමා තාරකා.
යථා සමනතතො ආලොකං කුරුමානා තිට්ඨති, එවමෙව ඤං සබ්බාසු
දිසාසු ඕහාසෙනති අපේථා. “කෙනා”නති: කිං සදෙදා පුච්ඡාය, හෙතු

1. හා. ඕසධිනං අනුබලපපදනා සුමා.

අපේ හෙතෙම කරුණවිමනා; කෙන හෙතුනාහි අපේ. “හෙ”ති: තව,
“විනාදිසො”ති: එතරහි යථාදිසාමානෝති වුත්තං ගොති. “කොන
නො ඉබ් මිජ්ඣහි”ති: කොන පුඤ්ඤවිසෙසෙන ඉබ් ඉමසමි. ආනෙ
ඉදති තසා ලබ්භමානං සුවරිතඵලං ඉජ්ඣති නිපථජ්ජති.
“උපපජ්ජනහි”ති: නිබ්බත්තනහි. “හොගා”ති: පරිභුඤ්ජනබ්බවේන
හොගාහි ලද්ධිනාම වන්තරණාදි විතතුපකරණවිසෙසා. “සෙ කො
මි”ති: හොගෙ අනවසෙසනො බ්‍යාපෙත්වා සබ්බණ්ඨාති, අනව
සෙස බ්‍යාපකො හි අයං නිදද්දසො, යථා සෙ කෙවි සබ්බාරාති.
“සෙ කොමි මහසො පියා”ති: මහසා පියාසිතබ්බා මනාපියාති¹
අපේ. “පුච්ඡාමි”ති: පුච්ඡං කෙරාමි, ඤාතුං ඉච්ඡාමිති අපේ.
“ගා”නති: තං. “දෙවි”ති: දිබ්බානුභාව සම්බුධිභාය දෙවි. තෙනාහ:
මහානුභාවෙති. “මනුස්සභුතා”ති: මනුස්සොසු ජාතා මනුස්සභාවඤ්ච
පත්තා. ඉදං “සෙභුසොන සත්තා මනුස්සානභාවෙ සිතා පුඤ්ඤනි
කෙරොනහි”ති කතා වුත්තං. අයමෙව තාසං භාටානං සංඛෙපතො
අපේ, වින්දාරතො පන පරමන්දිපතියං විමොනවන්දුඅට්ඨකට්ඨං
වුත්තනසෙතෙව වෙදිහබ්බො.

එවං පන ථෙරෙන පුට්ඨා සා පෙති තසා සම්පත්තියං ලද්ධි
කාරණං පකාසෙහති සෙසගාථා අභාසි:—

“උපපණ්ඩුකිං² කිසං ඡාතං නග්ගං ආපතිතව්ච්චිං³
මුනි කාරුණිකො ලොකෙ නං මමදුකඛි⁴ දුග්ගතං.

භික්ඛුනං ආලොපං දත්වා පාණිමත්තඤ්ච වොලකං
ථාලකස්ස ව පානීයං මම දකඛිණමාදිසි.

ආලොපස්ස ඵලං පස්ස,භත්තං වස්සසත්තං දස
භුඤ්ජාමි කාමකාමිනි අනෙකරසබ්බඤ්ජනං.

පාණිමත්තස්ස වොලස්ස විපාකං පස්ස යාදිසං
යාවතා නන්දරාජස්ස විජිතස්මිං පච්චිච්ඡදා.

නතො බහුතරා භතෙන වන්දනාව්ඡාදනාහි මෙ
කොසෙස්ස කම්බලීයාහි ඛොමනප්පාසිකාහි ව.

විපුලා ව මහග්ගා ව නෙපාකාසෙව ලම්බෙර,
සාගං තං පරිද්භාමි යං යං හි මහසො පියං.

ථාලකස්ස ව පානීයං විපාකං පස්ස යාදිසං,
ගම්මිරා වතුරස්සා ව පොකබරඤ්ඤෙසු සුනිමිතා.

සෙතොදකා සුපතින්දා සිතා අප්පට්ඨනීයා
පදුමුප්පලසඤ්ජනා වාරිකිඤ්ජකබ්බුරිතා.

සාගං රමාමි කිලාමි මොදාමි අකුතොභයා
මුනිං කාරුණිකං ලොකං භතෙන වන්දිතුමාගතා”ති.

1. හා. මහසා පියාහි

2. හා. උපකණ්ඩුකිං.

3. සි. I & II. අපච්චිච්ඡෙ.

4. සි. I. II & III. දකඛි.

තත් “උපසංඝුකි”¹ නති: උපසංඝුකජාතං¹ “ජාන” නති: බ්‍රහ්මකි
 නං, බ්‍රහ්ම අභිභූතං. “ආපකිනිමිත්ථි” නති: ථිනනභිනනසරිථිත්ථිං.
 “ලොකෙ” ති: ඉදං කාරුණිකොති එත්ථ වුත්තං කාරුණිකං විසය
 දස්සනං. “ඤං මි” නති: තාදිසං මිමං, වුත්තනායෙන එකානන්තමිච
 කරුණාධානියං මිං. “දුග්ගාන” නති: දුග්ගතීං ගතං. භික්ඛුහිං
 ආලොපං දක්ඛාති ආදි පෙරෙන අත්තනො කාරුණිකං කතාකාර
 දස්සනං.

තත් “භනන” නති: ඔදනං, දිබ්බභොජනනති අත්තං. “වස්ස
 සනං දසා” ති: දසවස්සසනාති, වස්සසහස්සනති වුත්තං භොති.
 අවචන්තසංයොගෙ වෙතං උපයොගවචනං. “නාමනාමිති අනෙක
 රසබ්‍යඤ්ජන” නති: අඤ්ඤාතිපි කාමිනබ්බකාමෙති සමන්තාගතා
 අනෙකරසබ්‍යඤ්ජනං භන්තං භුඤ්ජාමිති යොජනා. “මොලසා” ති:
 දෙය්‍යබ්බමිතිසෙත තබ්බිසයං දුනමයං පුඤ්ඤමිච දස්සෙති. “විපාකං
 සස්ස ඤාදිස” නති: තස්ස මොලදුනස්ස විපාකසංඛාතං එලං පස්ස
 භන්තං, තං පන යාදිසං යථාරූපනති. පෙනි ආහ: ඤාමනා හිංඤ
 රාජස්සා ති ආදි.

තත් කොයං නන්දරුජ නාමි අභිනෙ කිර දසවස්සසහස්සානු
 කෙසු මිත්‍රස්සෙසු බාරුණිභිවාසී එකො කුට්ඨමිත්තො අරඤ්ඤ ජමිතා
 විහාරං වරන්තො අරඤ්ඤාධානෙ අඤ්ඤාතරං පච්චිකමුඛං අඤ්ඤ.
 සො පන පච්චිකමුඛො තත් විවරකමිමි කණ්ණෙනා අනුචානෙ
 අපසභොනන්ත සංහරිතීං ඔපෙත්‍වං ආරඥො. සො කුට්ඨමිත්තො තං
 දිස්වා “භන්තෙ කිං කණ්ණං” ති වතීං තෙන අපච්චිතාය කිඤ්චි
 අමුත්තොපි “විවරදුස්සං නපසභොති” ති ඤාතිං අත්තනො උත්තර
 සමිතං පච්චිකමුඛස්ස පාදමුලෙ ඔපෙත්‍වං අගමාසි. පච්චිකමුඛො
 තං ගහෙත්‍වං අනුචාතං ආණ්ණපෙනො විවරං කතීං පාරුපි. සො
 කුට්ඨමිත්තො ජිවිතපරියොසානෙ කාලං කතීං තාවතීංසභවතෙ
 නිබ්බන්ධතීං තත් යාවතානුකං දිබ්බසම්පතීං අනුගමිතීං තතො
 වමිතීං බාරුණසිතො යොජනමිත්තො ධානෙ අඤ්ඤාතරසමීං ගාමෙ
 අමච්චිකුලෙ නිබ්බන්ධති. තස්ස වයසානන්තාලෙ තස්මිං ගාමෙ
 නකඛන්තං සංඝුරුතං අභොසී. සො මාතරං ආහ: “අමිම යාවතං
 මෙ දෙති, නකඛන්තං කිත්‍රියාමි” ති, සං ධොතවත්තං නිගරිතීං අදුසි.
 “අමිම ධුලං ඉද” නති. අඤ්ඤං නිගරිතීං අදුසි. තමපි පටික්ඛිපි. අථ
 නං මාතං ආහ: “තාත යාදිසෙ ගෙහෙ මයං ජනා, නත්ති නො ඉතො
 සුමුතෙරස්ස වත්තස්ස පටිලාහංස පුඤ්ඤ” නති. “ලහනව්ඨානං ගච්ඡාමි
 අමිම” ති. “ගච්ඡ පුත්ත අතං අපච්චි තුස්සං බාරුණිකගෙර රජ්ජ
 පටිලාහං ඉච්ඡාමි” ති. සො “සංඛු අමිම” ති මාතරං වන්දිතීං පදික්ඛිණං
 කතීං ආහ: ‘ගච්ඡාමි අමිම’ ති. ගච්ඡ තාතාති. එවං කීර්ණො විත්තං.

I. ම. උපසංඝුකපසංඝුකජාතං. හ. උපසංඝුකජාතං.

අහොසි: “කහං ගමිසසති ඉධ වා එත්ථ වා තෙතෙහ නිසිදිසාති”¹ති. සො පන පුඤ්ඤදීපාංගමන වොදිසමානො භාමිතො නිකඛමිච්චා බාරුණසිං. ගනාචා මඩගලසිලාපරෙට්ඨ සසිසං පාරුපිච්චා නිපජ්ජි. සො ව බාරුණසිරිසෙද්දා භාලකතසා සත්තමො දිවසො හොති. අමච්චා ව පුරෙහිතො ව රසෙද්දා සරිරකිච්චං කච්චා රුජබන්තො නිසිදිච්චා² මිත්තධංසු: “රසෙද්දා එකා ධිතා අප්පි, පුත්තො නාප්පි, අරුජකං රජ්ජං න තිච්චති, චුසාරථං විසාපෙජ්ජමං”³ති. තෙ කුමුදවණ්ණං වත්තාරෙ සිනිචෙ යොපෙච්චා සොභව්ජන්තපච්චං. පඤ්චවිධං රුජකකුඩගණං රථසමායෙව යපෙච්චා රථං විසාපෙජ්ජමා පච්ජතො කුරියාති. පග්ගණ්ණාපෙසුං. රථො පාචිනවාරෙත නිකඛමිච්චා උය්‍යානාභිමුඛො අහොසි. “පරිවසෙත පන උය්‍යානාභිමුඛො ගච්ඡති නිවහෙතථා”⁴ති. තෙව අහංසු. පුරෙහිතො “මා නිවහතිච්චා”⁵ති අහං. රථො කුමාරං පදකම්ණං කච්චා ආරෙහණ්ණපෙජ්ජා හුච්චා අව්චාසි. පුරෙහිතො පාරුපනකණ්ණං අපනෙච්චා පාදනලාති මිලොකොත්තො “තිච්චාදු අයං දිවපා, විසහස්සදිපපරිවාරෙසු වතුසු මිහාදිපෙසු එක රජ්ජං කාතුං සුත්තො”⁶ති වච්චා කුරියාති පග්ගණ්ණං පුනපි පග්ගණ්ණං එති නිකඛන්තං කුරියාති පග්ගණ්ණාපෙසි. අථ කුමාරෙ මුඛං විවරිච්චා මිලොකොච්චා “තෙන , කමෙත අගත්ථ තාතා”⁷ති අහං. “දෙව කුමාතං රජ්ජං පාපුණාති”⁸ති. “කුමාතං රුජ කුචි”⁹තති? “දිවං ගතො සාමි”¹⁰ති. “කච්චි දිවසා අභිසංසාතො”¹¹ති? “අජ්ජ සත්තමො දිවසො”¹²ති. “පුත්තො වා ධිතා වා නප්පි”¹³ති? “ධිතා අප්පි දෙව, පුත්තො නාප්පි”¹⁴ති. “තෙන හි කාරෙණාමි රජ්ජ”¹⁵තති. තෙ තාවදෙව අභිසංසාමණ්ණපං කච්චා රුජධිතරං සබ්බලොකාරෙහි අලබ්භරිච්චා උය්‍යානං ආත්තො කුමාරස්ස අභිසංසං අහංසු. අථස්ස කතාභිසංසං සත්තසංසංගාතිකං වත්ථං උපනෙසුං. සො “කිමිදං තාතා”¹⁶ති අහං. “නිවාසනවත්ථං දෙවා”¹⁷ති. “නත්ත තාතා චුල”¹⁸තති? “මහස්සාතං පරිභොගවත්ථෙසු ඉතො සුමුමතරං නප්පි දෙවා”¹⁹ති. “කුමාතං රුජ එවිරුපං නිවාසෙසි”²⁰ති? “ආමි දෙවා”²¹ති. “න මසෙද්දා පුඤ්ඤවා කුමාතං රුජ”²²ති “සුවණ්ණහිංකාරං ආහරථ ලහිස්සාමි වත්ථ”²³තති. සුවණ්ණහිංකාරං ආහරිංසු. සො උච්චාය ගත්ථං ගොවිච්චා මුඛං විකඛාලෙච්චා ගත්ථං උදකං ආදාය පුරුජිමි දිසායං අබ්භුනතිරි. තද ඝනපථංගිං ගිජ්චිචා අච්චාපාරුකං උච්චා හිංසු. පුන උදකං ගත්තො දක්ඛිණංය පච්චිමාය උත්තරායාති එවං වතුසු දිසාසු²⁴ අබ්භුනතිරි. සබ්බදිසාසු අච්චා අච්චා කච්චා වත්තංස කාපාරුකං උච්චාහිංසු. “එකකම්සා දිසායං සොළස සොළස කච්චා වතුසව්චි කාපාරුකං”²⁵ති තෙව වදනති. සො එතං දිබ්බදුස්සං නිවාසෙච්චා එතං පාරුපිච්චා “නන්දරසෙද්දා විජිතෙ සුත්තකාතිකා ඉප්පියො මා සුත්තං කතංසුති හෙරිං වරුපෙථා”²⁶ති වච්චා ජත්තං.

1. ම සකපිපච්චා.
2. ම. නිවහෙතමාසි.

3. සි. 1 රජ්ජමා අභිසති.
4. ම. වත්තො දිසා.

උසාපෙට්ටා අලඛිතව පටියනෙහි ගනී කඩකිවරගෙනා නගරං පටි
 සිඬා පාසාදං අතිරුක්ක මහාසම්පන්නා අනුභවි. එවිං ගව්නෙහි
 කාලෙ එකදිවසං දෙවි රඤ්ඤා සම්පන්නා දිවං “අහො තපසී”¹ති
 කාරාඤ්ඤාකාරං දසෙසයි. “කිමිදං දෙවි”ති ව පුට්ඨා “අතිමහති
 දෙව සම්පන්නා, අතිතමිඤ්ඤානං කුසලං අකාන්තං, ඉදති අනාගතස්ස නං
 කුසලං න කාලො”ති ආහ. “කස්ස දෙම සිලවිනෙහි නාපි”ති.
 “අසුඤ්ඤා දෙව ජ්ඣේදිපො අරහනෙහි, කුමෙහි දුනමෙව සපේථං,
 අහං අරහනෙහි ලව්ණි”ති ආහ. පුනදිවසෙ රුක් මහාරහං දුතං
 සප්පාපෙසි. දෙවි “සපෙව ඉමිස්සාය දිසාය අරහනෙහි අපි, ඉධා
 ගතො අමානං භික්ඛං ගණනානු”ති අභිවංගිනා උත්තරදිසාතිශ්චිඛා
 උරෙන නිපජ්ජි. නිපත්තමිත්තාය එව දෙවියා හිමවනෙහි වසන්නානං
 පඤ්චසත්තං පදුමවතියං පුත්තානං පච්චිකාමිඤ්ඤානං පේට්ඨකො
 පදුමපච්චිකාමිඤ්ඤානං භාතිනෙ ආමනෙහි: “මංගිසා නදුරාජ
 කුමෙහි නිමනෙහි, අභිවංගෙට්ඨානං”ති. නෙ අභිවංගෙට්ඨානං වා
 දෙව ආකාසෙහි ගතො උත්තරවාසෙ මහරිංසු. මිත්තං “පඤ්ච
 සත්තං දෙව පච්චිකාමිඤ්ඤානං ආගතං”ති රඤ්ඤා ආරොභෙසු. රුජා
 සද්ධිං දෙවියා ගතො වජ්ජිනං පත්තං ගතො පච්චිකාමිඤ්ඤා
 පාසාදං ආරොපෙට්ටා නන්තෙහි දුතං දුතං හතතතිවංගෙහි
 රුක් සංඝපේඨස්ස දෙවි සංඝනවකස්ස පාදමුලෙ නිපජ්ජිනා “අය්‍යං
 පච්චයෙහි න කිලමිස්සනති, මයං පුඤ්ඤාන න පරිහාසිස්සාමි,
 අමානං ඉධ නිවාසාය පටිඤ්ඤා දෙව”ති පටිඤ්ඤා කාරෙට්ඨා
 උත්තරෙහි නිවාසට්ඨානාති කාරෙට්ඨා යාවජ්ජි. පච්චිකාමිඤ්ඤා
 උපට්ඨතිනා නෙසු පරිනිබ්බතෙසු සාමු කිම්බිතං කාරෙට්ඨා වදුතං
 ගරුආදිති² සරිතිවංගෙ කාරෙට්ඨා ධාතුසෙ ගතො වෙතිං
 පට්ඨාපෙට්ටා එවරුපානමි නාම මහානුභාවානං මහෙසිනං
 මරණං හවිස්සති, කිමිඛ පන මාදිසානනාති සංවෙග්ගෙහි පේට්ඨ
 පුත්තං රජේ පට්ඨාපෙට්ටා සයං සමිඤ්ඤා පට්ඨාපෙට්ටා³ පට්ඨාපෙට්ටා
 රඤ්ඤා පට්ඨාපෙට්ටා “අහං කිං කට්ඨස්සාමි”ති පට්ඨාපෙට්ටා. වෙට්ටි උත්තරෙහි
 වසන්නා කිංනාති නිබ්බතෙහි කිංනාපුට්ඨෙහි විනිශ්චයෙට්ටා අයු
 පරිසෙසානෙ බුහුලොකෙ නිබ්බතෙහි. සො කිර නදුරාජ
 අමානං සපු මහාසංවිතො මහාසංඝපේඨෙරො අහොසි. තස්ස
 අග්ගමෙහි හදු කාපිලානි නාම. අයං පන නදුරාජා දසවස්ස
 සගස්සාති සයං දිබ්බවත්තං පරිදුගනෙහි⁴ සරිමෙව අනාගතො
 විජ්ජං උත්තරකුරුසද්ධං කාරෙහි ආගතං මිත්තං දිබ්බ
 දුස්සාති අදුසි. තමිදං දිබ්බවත්තසද්ධං සකිං අයමෙට්ඨ ආහ:
 ආවතා නදුරාජස්ස විජ්ජාසමිං සමිඤ්ඤාති

තත් “විජ්ජාසමි”නාති: රජෙට්. “සමිඤ්ඤා”ති: වත්තං, නාති හි
 පට්ඨාපෙට්ටානි එනෙහි පට්ඨාපෙට්ටා වුට්ඨනාති. ඉදති සං පෙට්

1. සි. J. II. අනෙකිනෙකි.
 2. හා. වදුතදුරාදිති.
 3. ම. කපසපට්ඨාපෙට්ටා.
 4. ම. පරිහරනෙහි.

8

නානුරාජසම්භාවනොපි එතරති මග්ගං සමථි විපුලතරාති දසෙසනති
නානො ඛුන්ධනි හනෙතා වස්සානච්ඡාදනාති මෙති ආදිමොග.

තත් “නානො”ති: නානුරාජසං පරිග්ගහගුතවත්තො ඛුන්ධනති
මග්ගං වත්තාති, දුස්සාතිති අත්තො. “වස්සානච්ඡාදනාති”ති: නිවා
සනවත්තාති වෙව පාරුපතවත්තාති ව. “නොසෙසනමිඛලිසාති”ති:¹
නොසෙසානාති වෙව කමිලාති ව. “බොමනප්පාසිකාති වා”ති:
බොමවත්තාති වෙව කප්පාසමයවත්තාති ව. “විපුලා”ති: ආයාමතො ව
විත්තාරතො ව විපුලා මගන්තා ව. “මහගඤ්ඤා”ති: මහගඤ්ඤන
මගන්තා මහාරහා. “ආනාසෙව ලමිඛරෙ”ති: ආනාසෙසෙව මලමි
මානා තිට්ඨනති. “සං සං භී මහසො පිස”නති: සං සං මග්ගං මහසො
පියං තං තං ගගෙසා පරිදහාමි පාරුපාමිවාති යොජනා. “පාල
කස්ස ව පාඨිසං විපාකං සස්ස ඤාදිස”නති: පාලකපුරුෂමත්තං
පාඨියං දිනතං අනුමොදිතං, තස්ස පත විපාකං යාදිසං යාව
මගන්තං පස්සාති දසෙසනති ගමිඛිත් වතුරස්සා වාති ආදිමොග.

තත් “ගමිඛිත්”ති: අගාධා. “වතුරස්සා”ති: වතුරස්සසංස්කාරා.
“පොකකරකෙඤ්ඤා”ති: පොකකරකෙයො. “සුභිමිමිනා”ති: කමමානු
භාවෙන සුච්ඡි නිවමිනා. “සෙසනොදකා”ති: සෙතඋදකා, සෙතවාලු
කාති සංපරිනිණ්ණො ව. “සුපතීත්තා”ති: සුඤ්ජරතීත්තා. “සිතා”ති:
සිතලොදකා. “අප්පමිගස්සිසා”ති: පටිකකුලගකිරතිතා, සුරති
ගතියා. “වාටිඤ්ඤාපකකිසුටිනා”ති: කමල කුටලයාදිතා තෙසර
සඤ්ජනෙතා වාරිතා පරිපුණ්ණා. “සාහ”නති: සා අහං. “රමා
මි”ති: රතී විකුමි. “කිලාමි”ති: ඉඤ්ඤාති පරිවාරෙමි.² “මොදුමි”ති:
මොගසමපතියා පමුදිතා ගොමි. “අකුණො හසා”ති: කුණොවිපි
අසඤ්ජානහසා සෙටි සුඛවිහාරිණී ගොමි. “හනෙතා වස්සානච්ඡා
නා”ති: හනෙතා ඉමිසං දිබ්බසමපතියා පටිලාහස්ස කාරණගුතං
චං වස්සානච්ඡානො, උපගතාති අත්තො. යමපනෙත් අත්තො අපි
හතතං, තං තත් තත් වුත්තමෙව.

එවං තාස පෙතියා වුත්තෙත ආයසමා සාරිපුත්තො ඉට්ඨකාවතියං
දිස්සරාජ්ජනති ගාමිවසවාසිකෙසු අත්තතො සන්තිකං උපගතෙසු
මනුස්සෙසු ඉමං වස්සං³ විත්තාරතො කපෙත්තො සංවෙපෙතියා
සංඝාරමොචක පාපකමමතො මොවෙතියා උපාසකභාවෙ පතිට්ඨා
පෙසි. සා පවතති භික්ඛුසු පාකවා ජනා. තං භික්ඛු හභවතො
ආරොවෙසුං. හභවා තමත්තං අට්ඨපපතියා කතියා සමපතනපරිසාස
ධමමං දෙසෙසි. සා දෙසනා මහාර්ථස්ස සාප්පිකා අගොසිති.

සංඝාරමොචක පෙතවස්සු වණ්ණනා
ති ට්ඨි නා.

1. ම. නොසෙසනාතිති; නොසෙසන
වත්තාති. කමිඛලිසාතිති; කමිලාති.

2. හා. පරිමන්මි.
3. ම. අත්තං.

2. 2

“නගගා දුබ්බණ්ණරූපාසි”¹නි ඉදං සන්ථරි වෙච්චනෙ විහරන්තා ආයසමිතො සාරිපුත්තපොථරස්ස ඉතො පඤ්චමාය ජනීයං මානුතුතං පෙතීං ආරබ්භා වුත්තං. එකදිවසං ආයසමා ච සාරිපුත්තො ආයසමා ච මහාමොගගලානො ආයසමා ච අනුරුමො ආයසමා ච කපපිත්තො රාජගහස්ස අපිදුරෙ අඤ්ඤාතරගමීං අරඤ්ඤායතනෙ විහරන්ති. භතනා ච සමයෙන බාරාණසියං අඤ්ඤාතරො බ්‍රාහ්මණො අරෙහිං මහභිත්තො මහාභොගො සමණ්‍යොගමණොනං කපණ්‍යධිකාවණ්‍යබ්බන්ධාවකානං ච උදපානතුන්‍යා² අනාපානවත්තසයනාදිනි දෙති දෙනන්තා ච ආග්‍යාග්‍යානං යථාකාලං³ යථාරහඤ්ච පාදදදන පාදබ්බඤ්ඤාදිද්‍යා අනුපුබ්බසාං සබ්බාතිදෙය්‍යං පටිපත්තො හොති. පුරෙ භතතඤ්ච තික්ඛු අනාපානාදිනා සක්කච්චං පටිවිසති. සො දෙසන්තරං ගච්ඡන්තො හරියං ආහා: “නොති යථාපඤ්ඤාතො ඉමං දනවිධිං අපරිහාපෙනි සක්කච්චං අනුතිරිඨාසි”⁴නි. සා සංග්‍රහි පටිග්‍රහණිතො තසමී පක්කන්තො ඵලි තාව තික්ඛුනං පඤ්ඤාතං දනවිධිං පච්ඡිදි. අභිකානං පන නිවාසන්තො උපග්‍යානං ගෙහපට්ඨිත්තො ඡබ්බිතං ජරසාලං දෙස්සසි⁵ එන්ත සයථාති. අනාපානාදිනං අන්තං තන්ත අභිකෙසු ආගතෙසු “ගුථං බාදථ මුත්තං පිච්ච ලොතිතමිච්ච කුමානං මානු මන්ථලුහං බාදථා”⁶නි යං යං අසුචි ජෙගුච්ඡං තස්ස තස්ස නාමං ගෙහසා නිවුරං⁷ වදති. සා අපරෙන සමයෙන කාලං කන්තා කමමානුසාවුක්ඛිත්තො පෙනගොනියං නිබ්බතතිතො අනතො වච්ඡව්චරිතානුරූපං දුක්ඛං අනුභවන්ති පුරිමජ්ඣිකමික්ඛං අනුස්සරිතො ආයසමිතො සාරිපුත්තපොථරස්ස සන්තිතං උපසංකමිතුකාමා තස්ස විහාරං සමපාපුණ්ති. තස්ස විහාරදෙවතායො විහාරප්‍රවේසනං නිවාරෙසුං. සා කීර ඉතො පඤ්චමාය ජනීයං පෙරස්ස මානුතුතා පුබ්බා.⁸ තස්මා එවමාහා: “අහං අය්‍යස්ස සාරිපුත්තපොථරස්ස ඉතො පඤ්චමාය ජනීයං මානා, දෙථ මෙ මාරප්‍රවේසනං පෙරං දට්ඨු”⁹නති. තං සුචා දෙවතා තස්සා පවේසනං අනුජනිංසු. සා පටිසිත්තා වසික මණ්‍යොවියං සිත්තා පෙරස්ස අත්තානං දෙස්සසි. පෙරො තං දිස්සා කරුණාය සඤ්ඤාදිතමානස්සා සුචා:-

“නගගා දුබ්බණ්ණරූපාසි කිසං ඛමනිසන්තො
 උපාසුලිතෙ කිසිතෙ කා නු නිං ඉධ තීර්ණසි”¹නි
 ගාථාය පුච්ඡි, සා පෙරෙන පුට්ඨා පටිවචනං දෙනති:-
 “අහං තෙ සකීයං මානා පුඤ්ඤ අඤ්ඤාසු ජනිසු
 උපන්තො පෙතතිවිසයං බුප්පිපාසාසමපටිතා.
 ඡබ්බිතං ඛිපිතං ටෙලං සිංහාණ්ණං සිලෙසුමං
 වසඤ්ච ඩය්‍යමානානං විජ්‍යානඤ්ච ලොතිතං

1. සි. I. ම. මහාතතුන්‍යා. 2. සි. I & II. දෙස්සසි. 3. හා. සි. I. භික්ඛුනා.
 4. ම. යථාකාලං. 5. හා. වසථාති 6. සි. I. III. හා. ආනාතුතපුබ්බං

වණිතානං ව යං ඝාණ්ඩිසච්ඡින්නානඤ්ච ලොභිතං.
 බුදුපරෙතා භුඤ්ජාමි ඉති පුරිස නිසයිතං.

පුබ්බලොභිතඝණ්ඩායම් පසුතං මානුසානව
 අලොතා අතභාරා ව නිලමඤ්ච පරායනා.

දෙති පුප්පක මෙ දුතං දමාන උද්දිසාති¹ මෙ
 අපෙඨව නාම මුඤ්ඤායසං පුබ්බලොභිතභොජනා²ති,
 පඤ්ච භාඨා අභාසි.

තඤ්ඤ “අභං භෙද ඝණ්ඩා මානා”ති: අභං තුඤ්ඤං ජනනිභාවතො
 සකිං මානා, පුබ්බ අඤ්ඤාසු ජනිතූ-මානා භොගානිපි න ඉමිඤ්ඤං.
 ජනිතූ, අප්පෙතා පුබ්බ අඤ්ඤාසු ජනිතූ ඉතො පඤ්චමිඤ්ඤානි දමන්ති.
 “උප්පන්නා භෙදානිමිසං”ති: පටිසන්ධිවෙසන පෙතලොකං උප
 ගතා. “බුද්ධපාසා ඝමිසෙත්ථා”ති: බුද්ධ ව පිපාසාය ව සමිඤ්ඤානා,
 නිරන්තරං ඒඝච්ඡාපිපාසාය අභිභූයසමානාති අපෙතා. “ජබ්බින”ති
 උච්ඡ්විතං,³ වන්තනාති අපෙතා. “මිසින”ති: බිපිතෙත සද්ධිං.
 මුඛතො නික්කන්තමලං. “මෙල”ති: නිවුහනං. “සිංඝානික”ති:
 මන්ත්රප්‍රභවතො විශ්වදිව්‍යා නාසිකාය නික්කන්තමලං, “සිලෙසුම”ති:
 සෙමං. “ඛසං ම ඛසංමානාන”ති: විතකසමිං ඛසංමානානං කල
 බරතං වසානෙලඤ්ච. “මිඤ්ඤානඤ්ච ලොභින”ති: පසුතානං
 ඉතිතං ලොභිතං. ගබ්ගමලං ව සද්දෙන සංගණ්ඨාති. “වණ්ණි
 න”ති: සඤ්ජානවණ්ණං. “ඤ”ති: යං ලොභිතනාති සම්බෙදො.
 “ඝාණ්ඩිසච්ඡින්නාන”ති; ඝාණ්ඩින්නානං සිසච්ඡින්නානංපි යං
 ලොභිතං තං භුඤ්ජාමිති යොජනා. දෙසනාසිසමෙතං ඝාණ්ඩි
 සච්ඡින්නානානාති, යසමා ගන්ධපාදදිව්ඡින්නානමපි ලොභිතං භුඤ්ජා
 මිසෙව, තථා වණිතානනාති ඉමිතා තෙසමපි ලොභිතං සංගතිතනාති
 දමන්ති. “බුද්ධපරෙතා”ති: ඒඝච්ඡානිභූතා. “ඉතිපුරිසනිසයි
 න”ති: ඉතිපුරිසසරිරිතිසයිතං යථාච්ඡින්නං අඤ්ඤං ව වච්චමංස
 නභාරුපුබ්බාදිකං පරිභුඤ්ජාමිති දසෙය්‍යති. “පසුන”ති: අප්පෙතමි
 සාදිතං. “අලොතා”ති: අතරණං. “අනභාග්”ති: අනාවාසා. “නිල
 මඤ්ඤාමිසං”ති: පුසානෙ ජබ්බිතමලමඤ්ඤාසයනා. අප්පෙතා ‘නිලා’ති
 ඡාරිකඛනාරබ්බලං පුසානභූමි අභිපෙඨනා, තං සෙව මඤ්ඤං විස අභි
 සයනාති අපෙතා. “උද්දිසාති මෙ”ති:³ යථා දින්නං දක්ඛණං මයං
 උපකප්පති තථා උද්දිස පතතිදුතං දෙති. “අප්පෙඨනාම මුඤ්ඤායසං
 පුබ්බලොභිතභොජනා”ති: තව උද්දිසතෙත ඵතසමා පුබ්බලොභිත
 භොජනා පෙතජිව්‍යා අපිනාම මුඤ්ඤායසං.

තං පුසා අයසමා සාරිපුත්තසෙත්ථෙරෙ පුතිසද්ධිසෙ මහාමොග්ග
 ලානසෙත්ථෙරෙත තසො පෙරෙ අමනෙතනා තෙති සද්ධිං රුරුගතො
 පිණ්ඩාය වරතෙතා රඤ්ඤාසු බිබ්බසාරග්ග නිවෙසනං අගමාසි. රුරු

ථෙරෙර දිසාව වැඩිනැං “කිං භනෙත ආගතන්තං” ති ආගමනකාරණං පුච්ඡි. ආයස්මා මහාමොග්ගලානො තං පවතතිං රඤ්ඤාදි ආරෙවෙසි. රුජ අඤ්ඤානං භනෙතති වනො ථෙරෙර විසාපෙය්නො සබ්බකමිතං අමච්චං පනෙතොසෙති¹ ආණ්ඩෙසි: “තගරස්ස අවිදුරෙ මිපිනෙ ඡායුදක සමපනෙත වනයො කුටියො කාරෙති” ති. අනෙත පුරෙ ච පනෙතා කාවිසෙස වසෙත තිඛා විහරීති වනයො කුටියො පවිච්ඡාපෙසි.² සගඤ්ඤා තත්ථ ගතො කාතබ්බසුත්තං අකාසි. නිවසිතාසු කුටිකාසු සබ්බං බලිකරණං සජ්ජාපෙති: අනතපානවන්දිති බුද්ධිපමුඛස්ස භික්ඛුසබ්බස්ස අනුච්ඡිනෙ සබ්බපරික්ඛාරෙ ච උපට්ඨාපෙති: ආයස්මතො සාරිපුත්තසේරස්ස නං සබ්බං නියතාදෙසි. අප ථෙරෙර තං පෙතිං උද්දස්ස තං සබ්බං බුද්ධිපමුඛස්ස වාතුද්දස්ස භික්ඛුසංඝස්ස අදසි. සා පෙති තං අනුමොදිති: දෙවලොකෙ නිබ්බතති: සබ්බ කාමසම්භාව හුනි: අපරදිවසෙ ආයස්මතො මහාමොග්ගලාන සේරස්ස සතතිකං උපගතො වැඩිනැං අට්ඨාසි. තං ථෙරෙර පවිපුච්ඡි. සා අනතො පෙතුපපතති. දෙවුපපතතිං ච වින්දාරතො කපෙසි. තෙන වුත්තං:-

“මාතුසා වචනං සුනි උපතිස්සොත්තකම්පකො
ආමින්නසි” මොග්ගලානං අනුරුඬිඤ්ඤා කපටිනං.

වනයො කුටියො කතිං සංඝෙ වාතුද්දසෙ අද
කුටියො අනතපානඤ්ඤා මාතු දක්ඛිණමොදිසි.

සමනතතරුහුද්දට්ඨං විපාකො උපපජ්ජ
භොජනං පානියං වන්දං දක්ඛිණාය ඉදං ඵලං.

තතො සුඛා සුචිට්ඨනා කාසිකුත්තමධාරිණී
විචිත්තවන්දාගරණා කොලිතං උපසංකමී” ති.

තත්ථ “සංඝෙ වාතුද්දසෙ අද” ති වාතුද්දස්ස සංඝස්ස අදසි,
නියතාදෙසිති අනෙතො. සෙසං වුත්තත්ථමෙව.

අපායස්මා මහාමොග්ගලානො තං පෙතිං

“අභික්ඛනෙතන වණ්ණන යා නිං තිට්ඨසි දෙවතෙ
මහාසෙනාති දිසා සබ්බං මසගි විශ තාරකා.

කොත තෙ තාදිසො වණ්ණණා කොත තෙ ඉධ මිජ්ඣති
උපපජ්ජති ච තෙ භොගා සෙ කෙවි මනසො පියා.

පුච්ඡාමි තං දෙවි මහාත්තහාපෙ

මිත්තසුත්තා කිමිකාසි පුඤ්ඤො

කොතාසි ඵලං ජලිතාත්තහාවා

වණ්ණණා ච තෙ සබ්බදිසා පහාසති” ති.

පුච්ඡි. අප සා “සාරිපුත්තසේරස්සාහං මාතා” ති ආදිතා විසාපෙය්සි.
සෙසං වුත්තත්ථමෙව.

1. හා. පනෙතොසෙති.

2. ම. පවිච්ඡාදෙසි.

3. ම. ආමින්නසි.

අපායසමා මහාමොහනලානො නං පවතති. හගවනො ආරො
ලෙයි. හගවා තමන්. අට්ඨප්පනති. කතා සම්පත්තපරිසාය ධම්මො
දෙසෙයි. සා දෙසනා මහාජනස්ස සාන්තිකා අගොයිති.

සාපිපුත්තනෙත්ථරස්ස මාතුපෙත්තපිඤ්ඤානා
නි වසී තා.

2. 3.

“නග්ගා දුබ්බණ්ණරූපා සි”ති ඉදං සන්ධි රේතවනෙ විහ
රතෙන මත්තං නාම පෙතිං ආරබ්භ වුත්තං. සාවන්තියං නිර අඤ්ඤ
තරො කුට්ඨමිතො සමො පසන්නො අගොයි. තස්ස හරියා අස්සමා
අපපසන්නා නොධනා වඤ්ඤා ව අගොයි. නාමෙන මත්තං නාම.
අථ සො කුට්ඨමිතො කුලවංසුපච්ඡේදහසෙන සද්ධකුලතො තිස්සං
නාම අඤ්ඤං කඤ්ඤං ආනෙයි. සා අගොයි සමා පසන්නා සාමිතො
ව පියා මනාපා. න විරේතොව ගබ්භිනී හුන්වා දසමාසව්වසෙන පුත්තං
පිජ්ඨි. භූතො තිස්ස නාමං අගොයි. සා ගෙහස්ස සාමිනී හුන්වා
වත්තාණේ භික්ඛු සක්කවටං උපවස්ඨි. වඤ්ඤා පන තං උසුයති. තා
උගොපි එකස්මිං දිවසෙ සිසං නභාන්වා අලුකෙසා¹ අට්ඨංසු.
කුට්ඨමිතො ගුණවසෙන තිස්සාය ආබ්ඞිසිනෙතො මිත්තඤ්ඤාන² හද
සෙන තාය සද්ධං බහු සලලපනො අට්ඨංසි. තං අසහමානා මත්තා
ඉස්සංපන්නා ගෙහං සම්මජ්ඣන්වා ඤානසම්භාරං තිස්සාය මන්තො
මකිරි. සා අපරේන සමසෙන කාලං කන්වා පෙතයොතිං
නිබ්බන්ධන්වා අත්තනො කම්මබලෙන³ පඤ්චවිධං දුක්ඛං අනුභවති.
තං පන දුක්ඛං පාලිතො එව පඤ්ඤයති. අපේකදිවසං සා පෙති
සංජ්ඣාය විනිවත්තාය ගෙහස්ස පිට්ඨිපස්ස නභායන්තියා තිස්සාය
අත්තානං දසෙයි. තං දිස්වා තිස්සා:-

“නග්ගා දුබ්බණ්ණරූපා සි තිස්සා ධම්නිසත්තා
උප්පාපුලිතෙ කිසිතෙ කා හු නිං ඉධ නිවස්සි”ති

ගාථාය පටිපුච්ඡි. ඉතරං

“අහං මත්තා කුචං තිස්සා සපත්ති තෙ පුරෙ අහුං
පාපකම්මං කරිත්වාන පෙතලොකමිතො ගතා”ති

ගාථාය පටිවචනං අගායි.

තත්ථ “අහං මත්තා කුචං නිසස්ස”ති: නිං තිස්සා නාම, අහං පන
මත්තානාම “පුරෙ”ති: පුරිමත්තභාවෙ. “තෙ”ති: කුත්තං. සපත්ති අහුං
අගොයිතති අත්ථො. පුත්ත තිස්සා:-

“කිංහු කාසෙන වාමාය මනසා දුක්ඛවං කතං

තිස්සා කම්මවිපාකෙන පෙතලොකමිතො ගතා”ති

ගාථාය කතකම්මං පුච්ඡි. පුත්ත ඉතරං

“වණ්ණි ව ඵරුස වාසිං ඉඤ්ඤානි මච්ඡරි සඨි

තාහං දුරුතතං වඩාන පෙතලොකං ඉතො ගතං”ති.

ගාථාය අතතතා කතකමමං ආවිකඛි.

තත් “වණ්ණි”ති: කොධතා. “ඵරුසා”ති: ඵරුසවචනා. “ආසි”තති: අභොසිං. “නාහ”තති: තං අහං. “දුරුතත”තති: දුර්ගා සිතං තිරන්තවචනං. ඉතොපරලපි තාසං වචනපටිවචනවසෙනෙව ගාථා පවතතා:

“සබ්බං¹ අහමපි ජානාමි යථා ජමං වණ්ණිකා අහු,
අඤ්ඤාඤ්ඤා චො වං පුච්ඡාමි කෙනාසි පංසුකුණ්ණිතා.”²

සිසං තහාතා ජමං ආසි සුවචන්ද්‍රං අලභිකතා
අහඤ්ඤා චො වං අභිමතතං සමලභිකතතරං තයා.

තසා මෙ පෙකඛමානාය සාමිකෙන සමන්තසි³.

තතො මෙ ඉසායා විපුලා කොචො මෙ සමජායථ.

තතො පංසුං ගහෙවිත පංසුතා තං හි ඕකිරිං.

තසා කමමපිපාකෙන තෙනවහි පංසුකුණ්ණිතා.”⁴

සබ්බං¹ අහමපි ජානාමි පංසුතා මං ජමොකිරි,
අඤ්ඤාඤ්ඤා චො වං පුච්ඡාමි කෙන ඛජ්ජසි කච්ඡයා.

ගෙසජ්ජහාරි උභයො වනන්තං අගමිඛසෙ,

චඤ්ඤා ගෙසජ්ජමාගරි අහං ව කපිකච්ඡන්තා.

තසා තෙ අජනමානාය සෙය්‍යං ත්‍යාහං සමොකිරි,

තසා කමමපිපාකෙන තෙන ඛජ්ජාමි කච්ඡයා.

සබ්බං¹ අහමපි ජානාමි සෙය්‍යං මෙ ජමං සමොකිරි,
අඤ්ඤාඤ්ඤා චො වං පුච්ඡාමි කෙනාසි නග්ගියා භුවං.

සහායානං සමයො ආසි ඤ්ඤිතං සමිති අහු,

චං ව ආමනතිතා ආසි සසාමිති තො ව චො අහං.

තසා තෙ අජනමානාය දුස්සන්තාහං අපානුදිං,

තසා කමමපිපාකෙන තෙනවහි නග්ගියා අහං.

සබ්බං අහමපි ජානාමි දුස්සං මෙ ජමං අපානුදි,
අඤ්ඤාඤ්ඤා චො වං පුච්ඡාමි කෙනාසි ගුඨග්ගිති.

තච ගඤ්ඤා මාලං ව පච්චග්ගං ව විලෙපතං,

ගුඨකුපෙ අතාරෙසිං තං පාපං පකතං මයා.

තසා කමමපිපාකෙන තෙනවහි ගුඨග්ගිති,

සච්චං⁴ අහමපි ජානාමි තං පාපං පකතං තයා.

අඤ්ඤාඤ්ඤා චො වං පුච්ඡාමි කෙනාසි දුග්ගතා භුවං

උභින්නං සමකං ආසි යං ගෙගෙ විජ්ජෙන ධනං.

1. ම. සච්චං.

2. හා. පපංසු භුවංගිතා.

3. හා. ආමනති.

4. පෙත. පා. සබ්බං.

සනෙතපු දෙයාබලෙමසු දිපං නාකාසිමිතනනො,
තසා කමමිපාකෙන තෙනවති දුග්ගතා අහං.

තදෙව මං නිං අවච පාපකමමං නිසෙවසි,
නා හි පාපෙති කලෙමති සුලභා හොසි¹ සුග්ගති.

වාමනො නිං මං පළෙවසි අථොපි මං උසුග්ගසි,
පසා පාපානං කමමානං විපාකො හොති යාදිසො.

තෙ සරදසියො ආසුං නානෙවාහරණානි මෙ
තෙ ව සෙද්ද පරිවාරෙනති² න හොගා හොනති සසානා.

ඉද්දති භුතසා පිතා ආපණං ගෙගමෙතිති,
අපොච තෙ දදෙ නිසද්ධි මා සු තාව ඉතො අහං.

තග්ගා දුබ්බණ්ණරූපාමති නිසා ධමති සත්තා,
කොපිනමෙ තං ඉප්පිතං මා මං භුතපිතාදුග්ග.

හද්ද නිං තාහං දමිති නිං වා ව තෙ කරොමසහං,
යෙන නිං සුඛිතා අසා සබ්බකාමසමිද්ධිති.

චතතාරො තිකුසු සබ්බතො චතතාරො පුන පුග්ගලා,
අට්ඨ තිකුසු හොජයිති මම දකුඤ්ඤාමාදිසි.

තදුගං සුඛිතා හෙසාං සබ්බකාමසමිද්ධිති,
සාධුති සා පටිසුඤ්ඤා හොජයිතිට්ඨ තිකුසුටො.

වසෙභවන්දසිඤ්ඤාන තසා දකුඤ්ඤාමාදිසි,
සමනනාරො අනුද්දිට්ඨ විපාකො උපපජ්ජට.

හොජනවන්දනපානියං දකුඤ්ඤාය ඉදං එලං,
තතො සුඤ්ඤා සුච්චසනා කාසිකුතනමධාරිණි.

විචිතතවන්දනරණං සපතති උපසංකම්,
අභිකුසුනෙනා විණ්ණෙන යා නිං තිට්ඨසි දෙවතෙ.

භිහාසෙතති දිසා සබ්බා මහති විග තාරකා,
කෙන තෙ තාදිසො විණ්ණො කෙන තෙ ඉධ මිජ්ඣති,
උපපජ්ජනතිව තෙ හොගා යෙ කෙ වි මනසො පියා.

පුච්ඡාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ
මනුස්සතුතා කිමකාසි පුද්දාදා
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවා
වණ්ණො ව තෙ සබ්බදිසා පහාසතිති.

අහං මනසා භූවං තිසාං සපතති තෙ පුරෙ අනුං,
පාපකමමං කරිනිං පෙතලොකමිතො ගතා:

තව දුනෙන දිනෙනන මොදම් අතුනො හයා,
විරං ජිවාහි හගිති සහ සබ්බෙහි ඤාතිහි.

අසොකං විරජං යානං ආවාසං වසවතතිනං
ඉධ ධම්මං චරිතාන දුතං දනාන සොහනෙ

විනෙය්‍ය මච්ඡරම්ලං සමුලං

අනිඤ්ඤා සහගමුපෙති යාන”නති.

තත් “සබ්බං¹ අහමි ප්‍රාණාමි සථා නං චණ්ඩිනා අසු”ති: වණ්ඩි ව
ඵරුසා වාසිනති යං තයා වුතතං තං සබ්බං¹ අහමි ප්‍රාණාමි, යථා නිං
චණ්ඩිකා කොධනා ඵරුසවචනා ඉග්ගුකි මච්ඡරි සඨං ව අහොසි.
“අඤ්ඤාච චො තං පුච්ඡාමි”ති: අඤ්ඤං පන² තං ඉදුති පුච්ඡාමි.
“හොනාසි පංසුකුණ්ඩිනා”³ති: තෙන කම්මුනා⁴ සබ්බාරපංසුති
මගුණ්ඩිනා, සබ්බසො මනිණ්ණසරිරු අසුති අනෙතො. “සිසා හහා
නා”ති: සසිසං නහානා. “අධිමතන”නති: අධිකතරං. “සමලබ්භන
තති”ති: සමවා අතිසයෙන අලබ්භනා. අධිමතනාති වා පාඨො:
අතිවිය මතතා මානමදමතතා, මානතිසිතාති අනෙතො. “තසා”ති:
හොතියා. “සාමිකෙන සමගතසි”ති: සාමිකෙන සද්ධිං අලංභ
සලංභවසෙන කපෙසි. “බජ්ජසි කච්ඡසා”ති: කච්ඡරෙගෙන බාදී
යසි, බාධියසිති අනෙතො. “හෙසජ්ජහාරි”⁵ති: හෙසජ්ජහාරිණිගො මසධ
හාරිකායො. “උගහො”ති: දුලබ, තිඤ්ඤ අගඤ්ඤාති අනෙතො.
“වනනන”නති: වනං. “නං ච හෙසජ්ජමාහරි”⁶ති: නං වෙසෙස්සි
වුතතං අනතනො උපකාරවහං හෙසජ්ජං ආහරි. “අහඤ්ච කපිකච්ඡ
නො”ති: අහං පන කපිකච්ඡඵලාති දුපථස්සඵලාති ආහරිං. කපි
කච්ඡති වා සයංගුතතා වුච්චති, තසමා සයං ගුතතාය පතතඵලාති
ආහරිනති අනෙතො. “සෙසො නාහං සමොකි”⁷නති: තව සෙය්‍යං
අහං කපිකච්ඡඵලපතෙනති සමතතනො අවනිරිං. “සහාසාන”නති:
මිතතානං. “සමහො”ති: සමාගමො, “ඤ්ඤින”නති: බහුනං. “සමි
ති”ති: සනතිපාගො. “ආමනනිනා”ති: මඬගලකිරියාවසෙන
නිමනතිනා. “සසාමිති”ති: සපතිකා, සහ හතතුනාති අනෙතො. “නො
ව චො අහ”නති: නො ව චො අහං ආමනතිනා ආසිනති යොජනා.
“දුසසනනාහ”නති: දුස්සං තෙ අහං. “අපානුදි”නති: වොරිකාය
අවහරිං අග්ගහෙසිං. “පච්චගහ”නති: අතිතවං මගහං වා. “අනාතර
සි”නති: බිසිං. “ගුථගහිනි”ති: ගුථගනිගනිති කරිසවාතිනි. “සං
ගෙහෙ විජ්ජනෙ ධන”නති: යං ගෙහෙ ධනං උපලබ්භති තං තුග්ගං
මග්ගඤ්ඤාති අමහාකං උගිනනං සමකං තුල්‍යමෙව ආසි. “සනතනු”ති:
විජ්ජමානෙසු. “දීප”නති: පතිඨං, පුඤ්ඤකම්මං සකියය වදති. ඵලං
සා පෙති තිස්සාය පුච්ඡිතමත්තං කපෙතො පුත පුබ්බෙ තස්සා වචනං
අකමා අතතනා කනං අපරධං පකාසෙතති තදෙව මං තිනති
ආදිමාහ.

1. ම. සච්චං. 2. ම. පුත 3. හා පංසුකුණ්ඩිනාති. 4. ම. කණ්ඩින.

තත් “නදෙව්”¹ නි: නද එව මයනං මනුස්සත්තභාවෙ සිත්තාලෙ යෙව. නදෙව්නි වා පාඨො, යථා එතරගි ජිතං තං තථා එවති අත්තො. “ම” නති: අත්තානං නිද්දසති. “කු” නති: තිස්සං, “අවම”² නි: අභණ්. යථා පන අවම තං දස්සන්තුං පාපකම්මනති ආදි වුත්තං. “පාපකම්මන”³ නි පාලි. තිං පාපකම්මනි යෙව කඤ්ඤි, පාපෙති පන කමෙමති සුගති සුලභා න හොති, අපි බො දුග්ගති එව සුලභාති යථා මං පුබ්බෙ අවම ඔවදි, තං තදෙවති වදති. තං සුඤ්ඤා තිස්සං වාමනො මං තිං පච්චෙසිති ආදිනා තිස්සං ගාථා ආග.

තත් “වෘමනා මං තිං පච්චෙසි”⁴ නි: විලොමනො මං තිං අව ගච්ඡති, තුග්ගං ගිතෙසිං න පච්චතිකතාරිණිං කතො මං ගණ්හාසි. “මං උසුඤ්ඤ”⁵ නි: මග්ගං උසුඤ්ඤ මග්ගං ඉස්සං කඤ්ඤති. “පස්ස පාපාන කම්මානං විපාකො හොති ඤාදිසො”⁶ නි: පාපකානං නාම කම්මානං විපාකො යාදිසො යථා ඡොරතඤ්ඤං තං පච්චිකතො පස්සාති වදති. “හෙ මඤ්ඤෙ පටිච්චාසරනති”⁷ නි: හෙ ඤෙර දුසිසො ආභරණානි ව ඉමානි තයා පුබ්බෙ පරිග්ගාහිතානි ඉද්දති අඤ්ඤෙ පරිවාරෙන⁸ පරි භඤ්ඤති. ඉමෙති හි ලිඛිතවිපල්ලාසෙන වුත්තං. “න භොගා භොගාති සස්සනා”⁹ නි: භොගා නාමෙතෙ න සස්සනා අනවසිතා නාවකාලිකා පසාය ගමනියා, තඤ්ඤා තදත්තං ඉස්සං මච්ඡරියාදීනි න කාතබ්බානිති අභිප්පායො. “ඉද්දති භුතස්ස පිනා”¹⁰ නි: ඉද්දති භුතස්ස මයනං පුත්තස්ස පිනා කුටුම්භිකො. “ආපණ”¹¹ නි: ආපණනො ඉමං ගෙගං එතිති ආග මිස්සති. “අප්පෙව හෙ අපෙ කිඤ්චි”¹² නි: ගෙගං ආගතො කුටුම්භිකො තුග්ගං දුතබ්බසුත්තකං කිඤ්චි දෙය්‍යධම්මං අපිනාම දදෙය්‍ය. “මා සු භාව ඉතො අගා”¹³ නි: ඉතො ගෙගස්ස පච්චාවස්ථනො මං නාව අගමා සිති අනුකම්පමානා ආග. තං සුඤ්ඤා පෙනි අත්තනො අජ්ඣාසයං පකාසෙය්‍යාති. නිගනා දුට්ඨිකාණ්ඩරූපාමිති ගාථමාග.

තත් “කොපිතමෙන ඉද්දති”¹⁴ නි: එතං නග්ගදුබ්බණ්ණරූපා දනං පටිච්චාදෙතබ්බතාය ඉද්දති කොපිතං රුකිතිසං. “මා මං භුතපිනාදදා”¹⁵ නි: තඤ්ඤා භුතස්ස පිනා කුටුම්භිකො මං මා අද්දකති ලජ්ජමානාව වදති. තං සුඤ්ඤා තිස්සං සඤ්ජානානුද්දයා හඤ්ඤා කිං තාසං දම්මිති ගාථ මාග.

තත් “හඤ්ඤ”¹⁶ නි: උයොගාගතෙ¹⁷ නිපාතො. “කිංගාහං දම්ම”¹⁸ නි: කිං හෙ අගං දම්මි, කිං වත්තං දස්සාමි උදහ්ථ භත්තනති. “කිං වා හෙ ඛ කාගෙමාන”¹⁹ නි: කිං වා අඤ්ඤං හෙ ඉධ ඉමසමිං කාලෙ උපකාරං කරිස්සාමි. තං සුඤ්ඤා පෙනි මහතාගෙ භික්ඛු සංඝගොති ගාථමාග.

තත් “මහතාගෙ භික්ඛු සංඝගො වහගාගෙ සුභ පුගලා”²⁰ නි: භික්ඛුසංඝගො සංඝවසෙන වත්තාරො භික්ඛු, පුගලවසෙන වත්තාරො භික්ඛුති එවං අට්ඨි භික්ඛු යථාරූපිං හොපේඤා තං දකිණිං

1. හා. පරිවාරෙන.

2. හා. උපස්සග්ගතෙ, ම. වොදනතෙ.

මම ආදිස, මග්ගං පතතිදුතං දෙති. “නාදුතං සුඛිනා හෙය්‍ය”නති: යදු තං දික්ඛිණං මම උද්දිසියාසි නාදුතං සුඛිනා සුඛපතනා සබ්බ කාමසම්භවති භවිස්සාමිති අනේවා. තං සුඛා තිස්සා තමන්ථං අතතනො සාමිකස්ස ආරොවෙතො දුතියද්වසෙ අධිසි තික්ඛු හොජෙතො තස්සා දක්ඛිණමාදිසි. සා තාවදෙව පටිලභාදිබ්බසම්පන්නා පුත තිස්සාය සනතිකං උපසංකමි. තමන්ථං දසෙය්‍යාං සභිගිතිකාරොති සාධුති සා පටිසුඤ්ඤාති ආදිකා තිස්සො ගාථායො ධවනා. උපසංකමිනා ධීතං පත තං තිස්සා අභිනාහනෙනාන චණ්ණොනාති ආදිති තිති ගාථාති පටිපුච්ඡි. ඉතරු අභමමනනාති ගාථාය අතතනං ආවිධානිනා චිරං ජීවාගිති ගාථාය තස්සා අනුමොදනං කතො ඉධ බමමි. චිරිනානාති ගාථාය ඔවාදං අදසි.

තත් “තව දිනෙනනා”ති: තයා දිනෙනන. “අසොනං විරජං ඩාන”නති: සොකාභාවෙන අසොකං සෙදජලලිකාතමපන අභා වෙන විරජං දිබ්බං ධානං, සබ්බමෙතං දෙවලොකං සකාය වදති. ආවාස”නති: අධිධානධානං. “චසමතතින”නති: දිබ්බත ආධි පතෙය්‍යෙන අතතනො වසං වතෙතනනානං. “සමුල”නති: සලොභ දෙසං, ලොභදෙසා හි මච්ඡරියස්ස මූලං නාම. “අභිද්ධනා”ති: අග රතිතා පාසංසා. “සග්ගමුපෙගි ඩාන”නති: රූපාදිහි විසයෙහි සුටු අග්ගතතා සග්ගතති ලභානාමං දිබ්බං ධානං උපෙති, සුගතිපරයනා හොගිති අනේවා. සෙසං උතතාන මෙව.

අථ සා තිස්සා තං පමනතිං කුටුම්භස්ස ආරොවෙසි. කුටුම්භො හික්ඛුතං ආරොවෙසි. හික්ඛු භගවතො ආරොවෙසුං. භගවා තමන්ථං අටුප්පතනිං කතො සම්පතතපරිසාය ධම්මං දෙසෙසි. තං සුඛා මගා ජනො පටිලභාසංවෙගො විනෙය්‍ය මච්ඡරමලං දුතසිලාදිතිරතො සුගතිපරයනො අහොසි ති.

මහාසපතවස්ත්‍රවණ්ණනා
ති වස්සිතා.

2 4.

“කාලී දුබ්බණ්ණරූපාසි”ති ඉදං සන්ථරි රෙතවතෙ විගරනෙන නාඤ්ඤාමං පෙතිං ආරබ්භා වුත්තං. සාවිජ්ඣා කීර අවිදුරෙ අඤ්ඤ කරස්මිං ගාමකෙ නාඤ්ඤෙතො¹ නාම උපාසකො අගොසි සද්ධා පසන්නො. හරියා පතස්ස නාඤ්ඤ නාම අස්සාදා අපසන්නො මච්ඡ රිඤ්ඤි වණ්ඤි ඵරුසව්වතා සාමිකෙ අගාරවා අපාතිස්සා සසුං වොරිවා දෙන² අනෙකාසති පරිභාසති. සා අපරෙත සමයෙන කාලං කතො පෙතයොතියං නිබ්බන්ධිත්ථා³ තස්සෙව ගාමස්ස අවිදුරෙ විවරනාති ඵකදිවසං නාඤ්ඤෙතස්ස උපාසකස්ස ගාමතො⁴ නිකම්මතස්ස අවි දුරෙ අතතානං දසෙය්‍යසි. සො තං දිසාමි:-

1. සි. I. II 4; II. ගාසිකවිවාදං දළා.
 2. ම. නාඤ්ඤෙතො.
 3. ගා. ගෙරිවාදෙන. 4. ම. නිබ්බන්ධා. 5. ම. සි. I & III. ගෙගනො.

“කාලී දබ්බණ්ණරූපාසි ඵරුසා භිරුදස්සනා
පිඞ්ගලාසි කළාරාසි න තං මඤ්ඤමි මානුසි”නති
ගාථාය අජ්ඣතාසි.

තත් “කාලී”ති: කාලවණ්ණං ක්‍රිමාමාරසදිසවණ්ණං අහොසි.
“ඵරුසා”ති: බරගතතා.¹ “භිරුදස්සනා”ති: භයානකදස්සනා සපපථි
භයාකාරං. භිරුදස්සකාති මා පාඨො; භාරියදස්සනා දුබ්බණ්ණතාදි
නා දුද්දසිකාති අත්ථො. “පිඞ්ගලා”ති: පිඞ්ගලලොචනා. “කළාරා”ති:
කළාරා තිස්සා දනතා. “න නමඤ්ඤමි මානුසි”නති: අහං තං මානු
සිනති න මඤ්ඤමි. පෙතිමෙව ච තං මඤ්ඤමිති අබිප්පායො. තං
සුත්ථා පෙති අපාතානං පකාසෙත්තී:

“අහං නන්ද නන්දසෙන භරියා තෙ පුරෙ අහං

පාපකම්මං කරිත්වාන පෙනලොකං ඉතො ගතා”ති

ගාථමාහ.

තත් “අහං නන්ද නන්දසෙන”ති: සාමි නන්දසෙන අහං නන්ද
නාම. “භරියා තෙ පුරෙ අහං”නති: පුරිමජ්ඣියං භූග්ගං භරියා
අහොසිං. ඉතො පරං.

“කිතනු කායෙන වාචාය මනසා දුක්ඛං තතං

කිස්ස කාමමිපිපාකෙන පෙනලොකං ඉතො ගතා”ති.

තස්ස උපාසකස්ස පුච්ඡා අයං ගාථා. අපස්ස සා:

“චණ්ඩි ඵරුසවාචා ච තසි වාසිං අගාරවා

තාහං දුරුත්තං වත්වාන පෙනලොකං ඉතො ගතා”ති

විස්සජ්ජසි. පුත සො:

“හන්ඤ්ඤතරියං දදුමි තෙ ඉදං දුස්සං නිවාසය

ඉමං දුස්සං නිවාසෙත්වා එති නෙස්සාමි තං සරං.

චත්ඤ්ඤ අත්තපානඤ්ඤ ලච්ඡසි තිං සරං ගතා

පුත්තෙත ච තෙ පස්සිස්සසි සුඤ්ඤායො ච දක්ඛසි”ති.

අපස්ස සා:

“හත්තෙත හත්තෙ තෙ දිත්තං න මග්ගං උපකප්පති

භික්ඛු ච සීලසම්පන්නො චිත්තරගෙ බහුසස්සතෙ

තපෙපති අත්තපානෙන මම දක්ඛණ්ණමාදිස

තදුතං සුඛිතා හෙස්සං සබ්බකාමසම්ඤ්ඤිතී”ති

වෙ ගාථා අහාසි. තතො:-

“සාමුති සො පටිස්සත්වා දුතං විපුලමාකිරි

අත්තං පාතං බාදනියං චත්තසෙකාසනාති ච

ජත්තං ගත්ඤ්ඤ මාලඤ්ඤ විවිධා ච උපාහතා.

භික්ඛු ච සීලසම්පන්නො චිත්තරගෙ බහුසස්සතෙ

තපොහිං අත්තපානෙන තසාං දකඛිණමාදිසි .
 සමනන්තරුහුදුදිවෙය් විපාකො උපපජ්ජති
 භොජනවජ්ඣාදනපාතියං දකඛිණාය ඉදං එලං
 තතො සුඛා සුචිච්ඡනා කාසිකුත්තමධාරිණී
 විචිත්තවත්ථාභරණා සාමිකං උපසංකමි”ති

වතසො ගාථා සබ්බිතිකායෙති වුත්තා. තතො පරං:

“අභිකකතෙන වණ්ණෙන යා චං තිට්ඨසි දෙවතෙ
 ඔභාසෙනති දියා සබ්බා ඔසගි විය තාරකා.
 කෙන තෙ තාදිසො වණ්ණණා කෙන තෙ ඉධ මිජ්ඣති
 උපපජ්ජනති ව තෙ භොගා යෙ කෙවි මතසො පියා.

පුච්ඡාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ
 මනුස්සභූතා කිමකාසි පුඤ්ඤං
 කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවා
 වණ්ණණා ව තෙ සබ්බදිසා පභාසති”ති.

“අභංතඤ්ඤ නඤ්ඤෙන භරියා තෙ පුරෙ අනුං
 පාපකමං කරිත්වාන පෙතලොකං ඉතො ගතා.

තව දිනෙනා දුනෙන මොදුමි අකුතො භයා
 චිරඤ්ජව ගහපති සහ සබ්බෙති ඤාතිති.

අසොකං චිරජං යානං ආවාසං වසවත්තනං
 ඉධ ධම්මං චරිත්වාන දුනං දත්වාන ගහපති

විනෙය්‍ය මච්ඡරමලං සමුලං

අනිඤ්ඤො සග්ගමුපෙති යාන”තති.

උපාසකස්ස ව පෙතියා ව වචනපටිවචනගාථා.

තත් “දුගං විපුලමාකිණි”ති: දකඛිණෙය්‍යබෙතෙන දෙය්‍යධම්ම
 බීජං විපාකිරතො විය මහාදුනං පවතෙයි. සෙසං අනන්තර
 වළුසදිසමෙව. එවං සා අත්තනො දිබ්බසම්පත්තිං තස්සාපි කාරණං.
 නඤ්ඤෙනස්ස විභාවෙත්වා අත්තනො වසනට්ඨානමෙව ගතා. උපා
 සකො තං පවත්ති: භික්ඛුනං ආරොවෙසී. භික්ඛු ගතවතො ආරො
 වෙසුං. ගතවා තමන්ධං අට්ඨපාත්ති: කත්වා සම්පත්තපරිසාරය ධම්මං
 දෙසෙසී. සා දෙසනා මහාජනස්ස සාත්තිකා අභොසීති.

නඤ්ඤපෙතවළුවණ්ණානා
 නි ටසී තා.

2. 5.

“අලංකිතො මට්ටමුණකිලි”ති ඉදං සන්ථරි ජෙතවනෙ විහරතො
 මට්ටමුණකිලිදෙවපුත්තං ආරබ්භ වුත්තං. තත්ථ යං වත්තබ්බං තං
 පරමාර්ථදීපනියා විමානවළුවණ්ණනාය මට්ටමුණකිලි විමානවළුව
 වණ්ණනායං වුත්තමෙව. තස්මා තත් වුත්තනායෙනෙව වේදිතබ්බං.

එන් ම මව්කුණ්ඩලීදෙවපුත්තයා විමානදෙවනා භාවනො නයා වන්දි යදිපි විමානවන්දිපාලියං සඛගං. ආරොපිතං, යසමා පන සො දෙවපුත්තො අදින්නපුබ්බකත්වාගමණයා පුත්තසොකෙනා සුසානං ගතවා ආලාභනං අනුපරියාසිනා¹ රොදනායා සොකාපගරණන්ද. අත්තනො දෙවරූපං පටිසංගරිනො ගරිවන්දනුයාදො බාහා පග්ගයා කන්දනො දුක්ඛාභිභූතාකාරෙන පෙතො විය අත්තානං දසෙය්යි. මනුසාත්තභාවතො අපෙතත්තො පෙතපරියායොපි ලබන්ති යෙවන්ති තයා වන්දි පෙතවන්දිපාලියමිපි සඛගං. අරොපිතන්ති දට්ඨබ්බං.

මව්කුණ්ඩලීපෙතවන්දිමණ්ණානා නි ධරී තා.

2 6.

“උපෙඨාභී කණ්ණ ඝ්ථං සෙය්යි”නි ඉදං සන්ධා ජෙතවනෙ විගරනො අඤ්ඤාතරං මතපුත්තං උපාසකං ආරබ්භ කාමෙයි. සාවච්ඡියං කීර අඤ්ඤාතරයා උපාසකයා පුත්තො කාලමකාසි. සො තෙන සොක සලලසමපටිතො න නගායති න භුඤ්ජති න කම්මනොති විවාරෙති න බුද්ධිපට්ඨානං ගවන්ති, කෙවලං “නාත පියපුත්තක මං ඔහාය කගං පඨමතරං ගතොසි”නි ආදීනි වදනොති විපලපති. සන්ධා පවුසසමයෙ ලොකං ඔලොකෙනො නයා සොකාපගතිඵලප නීයායං දිසවා පුනදිවසෙ භික්ඛුසංසපරිවුතො සාවච්ඡියං පිණ්ඩාය වරිනො කතභතනකීටෙවො භික්ඛු උයොයාජෙවො ආනන්දන්තෙරෙන පට්ඨාසමණෙන නයා සරවාරං අගමාසි. සන්දු ආගතභාවං උපාස කයා ආරොචෙසුං. අඨසා ගෙගජනො ගෙගවාතර ආසනං පඤ්ඤ පෙතො සන්ධාරං නිසීදපෙතො උපාසකං පරිග්ගගෙතො සන්දුසනතිකා උපනෙයි. එකමනතං නිසින්නං නං දිසවා “ඝ්ථං උපාසක සොව සි”නි වන්දා “ආම භනෙත”නි වුතෙන “උපාසක පොරාණකපණ්ඩිතා පණ්ඩිතානං කථං සුන්ධා මතපුත්තං නාත්තසොචිංසු”නි වන්දා ගෙන යාවිතො අතිතං ආහරි.

අතීතෙ වාරවතීතගරෙ දසභාතිකරුජනො අහෙසුං. වාසු දෙවො බලදෙවො වන්දදෙවො සුරියදෙවො අග්නිදෙවො වරුණ දෙවො අප්සුනො පප්සුනො සතපණ්ඩිතො අභිකුරො වාති. තෙසු වාසුදෙවමගාරුජන පියපුත්තො කාලමකාසි. තෙන රුජ සොක පරෙතො සබ්බකිව්වාති පගාය ඔඤ්චයා අඤ්ජලිං පග්ගගෙතො විපල පනොති නිපජ්ජි. තයමිං කාලෙ සතපණ්ඩිතො විනොතාසි: “ඔපෙතො මං අඤ්ඤා කොචි මම භාතු සොකං ගරිතුං”² සමන්තො නාම නච්ඡි. උපාසෙන්නයා සොකං ගරිසාමි”නි. සො උම්මත්තකාවෙසං ගතෙතො “සසං මෙ දෙඨ සසං මෙ දෙඨා”නි ආකාසං ඔලොකෙනො සකල

නගරං විවරි. “කතපණ්ඩිතො උමමත්තකො ජනො” ති සකලනගරං සංමුඡි. තසම් කාලෙ රොතිණ්ණෙය්‍යා නාම අමිට්ඨා වාසුදෙව රඤ්ඤාදි සන්තිකං ගන්ථි තෙත සම් කථං සමුච්චාපෙතොතා:-

“උච්චති කණක ඤං සෙසි කො අප්ථො සුපතොන¹ තෙ යො ව භුග්ගං සතො භාතා හදගං වකුඤ්ච දක්ඛිණං. තස්ස වාතා බලියනති සසං ජප්පති කොසවා”ති

ඉමං ගාථමාග.

තත් “කණක”ති: වාසුදෙවං ගොතොතන ආලපති. කො අප්ථො සුපතොන¹ තො”ති. සුපතොන¹ භුග්ගං කා නාම වුද්ධි. “සතො භාතා”ති: සොදරියො භාතා “හදගං වකුඤ්ච දක්ඛිණ”නති: හද යෙන වෙව දක්ඛිණවකුඤ්චා ව සද්දෙසාති අප්ථො. “තස්ස වාතා බලියනති”ති: තස්ස අපරාපරං උපපජ්ජමානා උමාදවාතා බලවිතොතා ගොතති වර්ණනා අභිභවනති. “සසං ජප්පති”ති: සසං ගම් දෙද්ධාති විප්පලපති. “කොසවා”ති සො කිර කොසානං සොහනානං අපථි තාය කොසවොති වොහරියන තෙත තං කාමෙත ආලපති. තස්ස වචනං සුච්චා සයනතො උට්ඨිතභාවං දීපෙතොතා සත්ථා අභිසම්මුභො සුච්චා:-

“තස්ස තං වචනං සුච්චා රොතිණ්ණෙය්‍යා කොසවො තරමානරුපො උට්ඨාසි භාතුසොකොන අට්ටිතො”ති²

ඉමං ගාථමාග.

රුජ වුට්ඨාය සිසං පාසාදි ඔතරිච්චා කතපණ්ඩිතස්ස සන්තිකං ගන්ථා උභොසු හපොසු නං. දළහං ගහෙච්චා තෙන සද්ධිං සලල පතොතා:-

කනසු උමමත්තරුපොව කෙවලං වාරතං ඉමං.
සසො සසොති ලපසි කීදිසං සසම්ච්ඡසි.

සොවරුණමයං මණ්ඩමයං ලොහමයං අප රුපියමයං.
සඛාසිලාපවාලමයං කාරසිසාමි තෙ සසං.

සන්ති අඤ්ඤාපි සසකා අරඤ්ඤා වන ගොවරු
තෙපි තෙ ආනසිසාමි කීදිසං සසම්ච්ඡසි”ති

තිස්සො ගාථා අසාසි

තත් “උමමත්තරුපොව”ති: උමමත්තකො විය. “කෙවල”නති: සකලං. “වාරත”නති: වාරවතීනගරං විවරතොතා. “සසො සසොති ලපසි”ති: සසො සසොති විලපසි. “සොවරුණමය”නති: සුවරුණ මයං. “ලොහමය”නති: තඹලොහමයං. “රුපියමය”නති: රපත මයං. යං ඉච්ඡසි තං වදෙති. අප්ථ කෙන සොවස³ අඤ්ඤාපි අරඤ්ඤා

1. සි. I & II. කා. සුපතොන. 2. කා. අමිතො. 3. ම. රෙදසි.

වනගොවිත් සසකා සනති¹ තෙ තෙ ආනයිසාමි වද හදුනුවි නිදිසං සසං ඉව්ඨිති සතපණිතං සසෙත අප්පිකොති අභිසංයෙන සසෙත නිමිනොති. තං සුචිං සතපණිතො:-

“නාහමෙනෙ සසෙ ඉවෙත් සෙ සසං පඨවිනිසිතො
විඤ්ඤා සසමිව්නාමි තං මෙ ඔහර කෙසවා”ති
භාඨ මාහ.

තත් “ඔහග්”ති: ඔහාරෙති. තං සුචිං රාජ නිසංසයං මෙ භාතා උමිතතකො ජාතොති දෙමනස්සපනොතො.

“සො නුත² මධුරං ඤාති ජිවිතං විජ්ඣසයි
අපන්ධං පන්ධයි විඤ්ඤා සසමිව්නි”ති
භාඨමාහ.

තත් “ඤාති”ති: කතිධං අලපති, අයඤ්ඤත්ව අන්තො: “මයං පියඤාති යං අතිමධුරං අතතතො ජිවිතං තං විජ්ඣසයි මඤ්ඤා යසමා අපන්තනබ්බං පන්තයිති. සතපණිතො රඤ්ඤා කථං³ සුචිං නිව්වලො ධම්මා භාතිත තං විඤ්ඤා සසං පන්තනතස්ස තං අල භික්ඛා ජිවිතකයො භවිසතිති ජානනොතො කයමා මතං පුත්තං⁴ අනු සොවසිති ඉමමත්ථං දීපෙනොතො:

“එවඤ්ඤා කණ්ඨ ජානාසි යථඤ්ඤාමනුසාසයි
කයමා පුරෙ මතං පුත්තං අජ්ජාපි අනුසොවසි”ති
භාඨ මාහ.

තත් “එවඤ්ඤා කණ්ඨ ජානාසි”ති: භාතිත කණ්ඨනාමික මහා රාජ අලබ්භනෙය්‍යවිඤ්ඤා නාම න පන්තනබ්බනති යදි එවං ජානාසි. “සථඤ්ඤා”නති: එවං ජානනොතො යථා අඤ්ඤං අනුසාසයි, තථා අකත්වා. “කයමා පුරෙ මතං පුත්තං”නති: අථ කයමා ඉතො වතුමා සමන්තෙක මතං පුත්තං අජ්ජාපි අනුසොවසිති අන්තො. එවං සො අනතරවිට්ඨියං ඕතකොව අහං තාව එවං පඤ්ඤායමානං පන්තමි තව්වත අපඤ්ඤායමානස්සත්ථං සොවසිති වච්චා තස්ස ධම්මං දෙසෙනොතො:

“යෙ න ලබ්භා මනුස්සෙත අමනුස්සෙත වා පන
ජාතො මෙ මා මරි පුත්තො ඤාතො ලබ්භා අලබ්භියං.
න මනතා මුලභෙසජ්ජා ඔසධෙති ධනෙත වා
සකතා ආනයිතුං කණ්ඨ යං පෙනමනුසොවසි”ති
භාඨාවයමාහ.

තත් “ස”නති: භාතිත යං එවං ජාතො මෙ පුත්තො මාමරිති මනුස්සෙත වා දෙවෙන වා පන න ලබ්භා න සකතා ලඤ්ඤං තං තිං පන්ධයි තිං පනෙතං ඤාතො ලබ්භා කෙත කාරණෙන ලඤ්ඤං සකතා

1. ම. අභි.

2. සි. I. II & III. හා. නඤ.

3. හා. වච්චා.

4. හා. කයමා කථි පුත්තං. මතං අලබ්භියං.

යඹා අලබ්භියං අලබ්භතොයාවඤ්ඤා නාමෙතනති අනෙථා. “මනනා”ති: මනනාපායොගෙන “මූලගෙසස්ස”ති: මූලගෙසස්සෙන. “බසසෙසිය”ති: නානාවිසෙසි භික්ෂුවෙහි, “බසෙනා චා”ති: සොපිසත සඛිං තෙන ධනෙන චාපි. ඉදං වුත්තං හොති: යං පෙතමනුසොවසි නං එතෙහි මනනාපායොගාදිති ආනෙතුං න සක්කාති.

පුත සතපණ්ණිනො හානික ඉදං මරණං නාම ධනෙන චා ජාතියා චා විජ්ජාය චා සිලෙන චා භාවනාය චා න සක්කා පටිබ්බාදිතුනති දසොනෙනා:

මහදානා මහාභොගා රට්ඨවනොපි ඛතතියා

පහුතඛතඛඤ්ඤා යෙ තෙපි නො අජරාමරා.

ඛතතියා බ්‍රාහ්මණො වෙස්සා සුඤ්ඤා වණ්ණාලපුක්කසා
එතෙ වඤ්ඤා ච ජාතියා¹ තෙපි නො අජරාමරා.

යෙ මනනං පරිවතෙනනති ඡලඛනං බ්‍රහ්මචිකතිතං
එතෙ වඤ්ඤා ච විජ්ජාය තෙපි නො අජරාමරා.

ඉසයො චාපි යෙ සත්තා සඤ්ඤාතභතා තපස්සිනො
සරිරං තෙපි කාලෙන විජ්ජනති තපස්සිනො.

භාවිතතතා විහරන්තා² කතකිව්වං අනාසවා
නික්ඛිපනති ඉමං දෙහං පුඤ්ඤාපාපපරික්ඛයා”ති

පඤ්චති ගාථාහි රඤ්ඤා ධම්මං දෙසෙසි.

නත් “මහදානා”ති: නිධානගතස්සෙව මහතො ධනයං අත්ථිතාය බහුධනා. “මහාභොගා”ති: දෙවභොගයෙදිසාය මහතියා භොග සම්පන්නියා සමන්තාගතා. “රට්ඨවනොපි”ති: සකලරට්ඨවනොපි. “පහුතඛතඛඤ්ඤා යෙ”ති: යෙ තිණ්ණො වතුන්තං වා සංවච්ඡරානං අන්තරා නිදතිනා යෙපතබ්බස්ස නිව්වං පරිබ්බයතුනස්ස ධනඛඤ්ඤාය වසෙන අපරියන්තධනඛඤ්ඤා. “තෙපි නො අජරාමරා”ති: තෙපි එවං මහාවිහවා මහාමනිංසාතුමහාසුදස්සනාදයො ඛතතියා අජරාමර නාහෙසුං; අඤ්ඤාදඤ්ඤා මරණමූලමෙව අනුපට්ඨාති අනෙථා. “විසො”ති: යථා වුත්තඛතතියාදයො. “අඤ්ඤා”ති: අනන්තර එවං වණ්ණභූතා අමිට්ඨාදයො. “භික්ෂා”ති: අත්තනො ජාති නිමිත්තං, අජරාමර නාහෙසුංති අනෙථා. “මනන”නති: වෙදං. “පට්ඨවනොනති”ති: සජ්ජායනති වාචෙනති ව, අථවා පට්ඨවනොනතිති: අනුපරිවතෙනනතා භොමං කරොන්තා ජපනති. “ඡලඛන”නති: සික්ඛා කපප් තීරුතති ව්‍යාකරණ ජොතිසත්ථ ඡඤ්චිවිති සඛිංතෙහි ඡ්භි අභෙගති යුත්තං. “බ්‍රහ්මචිකතිත”නති: බ්‍රාහ්මණානමන්තරාය බ්‍රහ්මිනා චිකතිතං කපිතං. “විජ්ජාය”ති: බ්‍රහ්මසදිසා විජ්ජාය සමන්තාගතා, තෙපි න අජරා මරාති අනෙථා. “ඉසයො”ති: යමනියමාදිතං පටික්කලසඤ්ඤාදිතං ව එසතෙත්ත ඉසයො. “සත්තා”ති: නායවාවාහි සත්තසතවා. “සඤ්ඤා

1. ම. සි. I. & II. ජාතියඤ්ඤා

2. ම. අරහතෙනා.

3. සි. I. II & හා. කඛ්ඝ.

නානා”ති: රුහාදීනං සංයමනෙන සංයතවිත්තං. කායස්ස තාපන සංඛානො තපො එතෙසං අප්පිති=තපස්සිනො. පුන “භාසසිනො”ති: සංවරකා, තෙන එවං තපනීස්සිනකා හුත්වා සරීරෙන ව විමොක්ඛං පතත්තු කාමාපි සංවරකා සරීරං විජගන්ති එවාති දසොස්සාති. අප්චා “ඉසසො”ති: අබිසිලසිකාදීනං එසනපෙන්න ඉසසො. තදන්තං තපපි පක්ඛානං පාපබලමානං¹ වූපසමනෙන සන්තා. එකාරමමණෙ විත්තස්ස සංයමනෙනෙව සංයතත්තං. සමමප්පධානසොගතො විරිය තාපෙන තපස්සිනො. සප්පසොගා රුහාදීනං සන්තපනෙන තපස්සි නොති යොජෙත්තිබ්බං. ‘භාමිභානා’ති: චතුසච්ච කමමට්ඨානභාව නාය භාවිතවිත්තං.

එවං ඝනපණ්ඩිතෙන බලෙම කපිතෙ තං සුත්වා අපග්ගසොක සලො පසන්නාමානසො රුජා ඝනපණ්ඩිතං පසංසන්නො:-

“ආදිත්තං චත මං සන්තං ඝනසිත්තංව පාවකං

වාරිතා මිය ඔසිඤ්චං අබ්බං නිබ්බාපයෙ දරං.

අබ්බුද්ධං චත මෙ සලලං සොකං හදයනීස්සිතං

යො මෙ සොකපරෙත්තස්ස පුත්තසොකං අපානුදී.

සොගං අබ්බුද්ධසලොසමී සීතිභූතොසමී නිබ්බුතො

න සොවාමි න රෙදමි තච සුත්වාන භාසිතං.”²

එවං කරොන්ති සප්පඤ්ඤ යෙ ගොන්ති අනුකම්පකා

විනිවත්තයි³ සොකමහා භතො ජෙට්ඨංව භාතරං.

යස්ස එතාදිසා ගොන්ති අමච්චා පරිවාරකා

සුභාසිතෙන අනෙසි⁴ ඝතො ජෙට්ඨංව භාතර”නති

සෙසගාපා අභාසි.

තත්ථ “ඝගො ජෙට්ඨංව භාතර”නති: යපා ඝනපණ්ඩිතො අත්තනො ජෙට්ඨභාතරං මිත්‍රපුත්තසොකාභිභූතං අත්තනො උපාය නොසලොන වෙව බමමිකපාය ච තතො පුත්තසොකතො මිනී චත්තයි, එවං අඤ්ඤාපි සප්පඤ්ඤ යෙ ගොන්ති අනුකම්පකා නෙ ඤ්ඤතිනං උපකාරං කරොන්තිති අත්තො.

“යස්ස එතාදිසා ගොන්ති”ති: අයං අභිසම්මුද්ධගාපා. තස්සත්තො: යපා යෙනාකාරෙන පුත්තසොකපරෙතං රාජානං වාසුදෙවං ඝන පණ්ඩිතො සොකහරණත්ථාය සුභාසිතෙන අනෙසි අනුතෙසි, යස්ස අඤ්ඤාස්සාපි එතාදිසා පණ්ඩිතා අමච්චා පටිලභා අස්ස, තස්ස ඤානො සොකොති. සෙසා ගාපා ගෙට්ඨා වුත්තත්තං එවාති.

ඝත්තා ඉමං බමමදෙසනං ආගරිත්වා “එවං උපාසක පොරාණක පණ්ඩිතා පණ්ඩිතානං කපං සුත්වා පුත්තසොකං හරිංසු”ති වත්තා සච්චාති පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙයි. සච්චපරිශොසානෙ උපා සකො සොතාපත්තිඑලෙ පටිට්ඨතිති.

කණ්ඩපෙතවස්සුමණ්ණො
ති වසි තා.

1. ම. පාපානං කම්මානං. 2. ම. භාසිතං. 3. ම. විනිවත්තංනති. 4. ම. අත්තෙත්ති

2. 7.

“නගනො දුබ්බණ්ණරූපොසි”¹ යි ඉදං සන්ථි ජෙතවනෙ විහරනෙ ඛනපාලපෙනං ආරබ්භා වුත්තං. අනුප්පන්නා කීර මුදො දසන්නරෙවං ඵරකච්ඡන්තෙර ඛනපාලනො නාම සෙව්ඨි අහොසි අසොදො අප්පකන්නො කදරිසො නස්සිකද්ධිකො. තස්ස කිරියා පාලිතො ඵව පඤ්ඤායති. සො කාලං කථාං මරුකානාංගෙර පෙතො හුත්වා නිබ්බන්ති. තස්ස නාලකඛිඤ්ඤායො කායො අහොසි. සමුට්ඨිතච්ඡි ඵරුසො විරූපකසො හයානනො දුබ්බණ්ණො අති විශ විරූපො ඕභව්ඤ්ඤායො සො පඤ්චපණ්ණසවස්සානි භන්තසිත්ථං වා උදකසිත්ථං වා අලහනනා විසුක්කකණ්ණංචංජ්ඣො ජ්ඣව්ඡපිපා සාහිගුතො ඉතො විතො ව පරිබ්බන්ති. අථ අමනාකං භගවති ලොකෙ උප්පජ්ඣො පවත්තිතවරධම්මවකක අනුක්කමෙන සාවජීයං විහරනෙහ සාවජීවාසිනො වාණිජ පඤ්චමත්තානි සකටසතානි භණ්ඩස්ස පුරෙත්වා උත්තරාපථං ගන්තො තං තං භණ්ඩං විකතිණිත්වා පච්ලදාහණං සකවෙසු ආරොපෙත්වා පටිනිවත්තමානා සායණක සමයෙ අඤ්ඤාතරං සුක්කදිං² සම්පාපුණ්ණිත්වා තත්ථ ගොඤ්ඤානි මුඤ්චිත්වා රත්තියං වාසං කපෙපසුං. අථ සො පෙතො පිපාසාහිගුතො පානියස්සත්ථං අගන්තො තත්ථ සිත්ථමත්තමපි පානියං අලභිත්වා විගතාසො ජිත්තමුලො විශ තාලො ජිත්තපාදෙ පති. තං දිස්වා වාණිජ:-

“නගනො දුබ්බණ්ණරූපොසි කිසො ධම්මි සත්තො
උපථාපුලිකො කිසිකො නො නු ත්වමසි මාරිසා”³ යි?

ඉමාය ගාථාය පුච්ඡිංසු. තතො පෙතො:-

“අහං භද්දනෙහ පෙතොමහි දුග්ගතො යමිලොකිකො
පාපකම්මං කරිත්වාන පෙතලොකමිතො ගතො”⁴ යි

අන්තානං ආවිකඝිත්වා, පුන ගෙති:-

“කිං නු කායෙන වාචාය මනසා දුක්ඛං කතං
කිස්ස කම්මවිපාකෙන පෙතලොකමිතො ගතො”⁵ යි?

භගවත්තං පුච්ඡිතො පුරෙව නිවුත්ථංගනො⁶ පටිඤ්ඤා අතිතං පට්ඨප්පන්නං අනාගතඤ්ච අත්තනො පවත්තිං දෙස්සනො තෙසං ව ඕවාදං දෙදන්නො:-

“නගරං අස්සි දසනනානං ඵරකච්ඡන්ති විසුත්තං
තත්ථ සෙව්ඨි පුරෙ අසිං ඛනපාලොති මං විදුං.

අසිති සකටවාහානං හිරඤ්ඤායො අහොසි මේ
පසුතං මේ ජාතරූපං මුත්තං ජෙව්චරියා බහු.

1. හා. රුක්ඛමුලං.

2. හා. ම. නිබ්බන්තවාහනො.

නාව මහාධනස්සාපි න මෙ දදාං පියං අනු
 පිදුතිත්වා වාරං භුඤ්ජාමි මා මං යාවනකාගුත්තං.
 අස්සාදො මච්ඡිති වාසිං කදරියො පරිභාසකො
 දදනානං කරොනානං වාරසිස්සං බහුජ්ජනං.
 විපාකො නත්ති දනස්ස සඤ්ඤමස්ස කුතො ඵලං
 පොක්ඛිරඤ්ඤදපානානි ආරාමානි ව රොපිතෙ
 පපායො ව විනාසෙසිං දුග්ගෙ සබ්බමිනානි ව,
 ස්වාහං අකතකල්යාණො කතපාපො තතො චුතො
 උපපතො පෙතතිවිසයං.¹ බුප්පිපාසාසම්පපිතො,
 පඤ්චපණ්ණොසවස්සානි යතො කාලකතො අහං
 නාභිජානාමි භූතතං වා පිතං වා පත පානියං.
 යො සංයමො සො විනාසො යො විනාසො සො සංයමො
 පෙනාති කීර ජානානති යො සංයමො සො විනාසො,
 අහං පුරෙ සංයමිස්සං නාදසිං බහුකෙ ධනෙ
 සන්තෙසු දෙය්‍යධම්මෙසු දීපං නාකාසිම්බතතො
 සොහං පච්ඡානුතප්පාමි අත්තකම්මඵලූපතො.²
 උග්ගං වතුහි මාසෙති කාලකිරියං භවිස්සති
 එකනතං කවුකං ඡොරං නිරයං පපතියාහං:
 වතුක්කණ්ණං වතුචාරං විහතතං භාගසො මිතං
 අයොපාකාරපරියන්තං අයසං පටිකුජ්ජනං,
 තස්ස අයොමියං භූමි ජලිතං තෙජසං යුතං
 සම්මතො යොජනසතං ඵරිත්වා තිට්ඨති සබ්බදා,
 තත්ථාහං දීඝමඤ්ඤානං දුක්ඛං වෙදිස්ස වෙදනං
 ඵලං පාපස්ස කම්මස්ස තස්මා සොවාමහං භුසං,
 තං වො වදාමි හද්දං වො යාවන්තත්ථ සමාගතො
 මාකත්ථ පාපකං කම්මං ආවි වා යදි වා රතො,
 සචෙ තං පාපකං කම්මං කාරිස්සංථ කරොථ වා
 න වො දුක්ඛං පමුත්තත්ති උප්පව්වාපි පලායතං,
 මනෙත්තස්සා ඡොථ පෙත්තත්තස්සා කුලෙ ජෙට්ඨාපවායකො
 සාමඤ්ඤ ඡොථ බුහමඤ්ඤ ඵවං සග්ගං ගමිස්සංථා”ති

ඉමා ගාථා අභාසි.

තත්ථ “දසභ්‍යාන”නති: දසනතරථස්ස ඵවං නාමිකානං ව
 රුජ්ජනං. “චරකච්ඡ”නති: තස්ස නගරස්ස නාමං. “තත්ථා”ති: තස්මි
 නගරෙ. “පුරෙ”ති: පුබ්බ අතීතභවෙ. “ධනපාලොති මං විදු”නති:
 ධනපාලසෙට්ඨිති මං ජානානති.³ තසිදං නාමං තද මයං අත්ථානු
 ගතමෙවාති දසස්සන්තො අසිතීති ගාථමාහ.

තත් “අඳිති සකට්ඨානාන”නති: විසතිධාරියො වානො සො සකට්ඨනති පට්ට්ඨති, තෙසං සකට්ඨානානං අඳිති තිරිඤ්ඤායා, තථා කතාපණ්ණා ව මෙ අනොසිති යොජනා. “පසුනාමෙම ජානරූප”නති: සුචරණ්ඨපි පසුතං, අනෙකතාරපරිමාණං අනොසිති සමිඛෙතො. “න මෙ දුතුං සිසං අනු”ති: දුතං දුතුං මයං පියං නානොසි. “මා මං සාමනිකාදදසු”නති: යාවතා මා මං පය්ගිසුති පිදතිනා ගෙගවාරං භුඤ්ජාමි. “නාදිසො”ති: එමිච්ඡති. “පටිනාසනො”ති: දුතං දදන්තා දිසා හයෙන සන්තප්පිතො. “දදන්තානං කරොන්තානාන”නති උපයොගෙත්ථ සාමිච්ඡතං, දුතානි දදන්තා පුඤ්ඤති කරොන්තො. “බහුජ්ජන”නති: බහුසන්තො, දදන්තානං කරොන්තානං වා සමුදයභූතං බහුජ්ජනං පුඤ්ඤකම්මතො වාරසිසං නිවාරෙසිං. විසානො නපි දුනස්සාති ආදි දුනාදිනං නිවාරණං කාරණං දස්සානං.

තත් “විසානො නපි දුනස්සා”ති: දුනකම්මස්ස එලං නාම නපි, කෙවලං පුඤ්ඤං පුඤ්ඤනති ධනවිනාසො යෙවංති දීපෙති. “සංඝමස්සා”ති: සිලසංයමස්ස. “කුණො එල”නති: කුණො නාම එලං ලහති, නිරන්තරමෙව සිලරක්ඛණනති අභිප්පායො. “ආරාමානි”ති: ආරාමිපවනාති. “පසානො”ති: පාතියසාලා. “දුග්ගා”ති: උදක විකල්පානං වසෙන දුග්ගමිට්ඨානාති. “සබ්බකම්මානි”ති: සෙත්ථයො. “නතො චුතො”ති: තතො මනුස්සලොකතො චුතො. “පඤ්චපණ්ණාසා”ති: පඤ්චපඤ්ඤාස. “සතො කාලකතො අන”නති: යද් කාලතො අතං තතො පට්ඨාය. “නාභිජ්ජාමි”ති: එතතතං කාලං භූතතං වා පිතං වා කිඤ්චි න ජනාමි. “සො සංඝමො සො විනාසො”ති: ලොභා දිවසෙන යං සංයමිතං කස්සවිපි අදුතං, සො ඉමෙසං සත්තානං විනාසො. නාම පෙතයොනිතං නිබ්බතපෙතානං මහාව්‍යසනස්ස ගෙතුභාවතො. “සො විනාසො සො සංඝමො”ති: ඉමිනා යථා චුතස්ස අත්ථස්ස¹ එකනතිකභාවං වදති. “පෙතා හි කිරි ජ්ජානති”ති: එත්ථ ‘හි’ සඤ්ඤ අවධාරණං, ‘කිරි’ සඤ්ඤ අනුස්සවණං, සංයමො දෙය්‍යබම්මස්ස අපරිච්චානො විනාසගෙතුති ඉමං අත්ථං පෙතා එව කිරි ජනනති පට්ට්ඨකිතො අනුභූයමානාත්තා, ත මනුස්සාති. න ඉදං සුත්තං මනුස්සානම්පි පෙතානං විය චුට්ඨපාසාදිති අභිභූයමානානං දිස්සමානත්තා, පෙතා පන පුරිමිත්තභාවෙ කත කම්මස්ස පාකට්ඨාවතො තම්ථං සුචුතරං ජනනති. තෙනානං අතං පුරෙ සංඝමස්සනති ආදි

තත් “සංඝමස්සා”නති: සයම්පි දුනාදිපුඤ්ඤකිරියතො සංයමනං සංකොචං අනාසිං. “බහුකෙ බතො”ති: මහන්තා බතෙ විජ්ජමානො. “න”නති: තස්මා. “මො”ති: තුග්ගො. “හඳුං මො”ති: හඳුං කල්‍යාණං.

සුද්දරං භූමිභානං හොභුති වචනසෙය්‍යො, “සාවිනොනාන් සමාන
 නා”ති: යාවනොනා යාවනනා එන් සමානතා¹ තෙ සබ්බමි මම වචන.
 සුභංථාති අභිප්පායො. “ආමි”ති: පකාසනං පරෙයං පානවචසෙන.
 “රහො”ති: පටිච්ඡන්තං අපානවචසෙන. ආවි වා පාණාතිපාතාදි මුඛ
 වාදාදි කායවචිපයොගවිසෙක යදි වා රහො අභික්ඛාදිවසෙක
 පාපකං ලාමකං අකුසලකම්මං මා කන් මා කරන්. “සමෙ නා සාප
 ණං කම්ම”නති: අප් පන නං පාපකං කම්මං ආයති කර්ණං එතරති
 මා කෙරෙ එ තිරයාදිසු වහුසු අපායෙසු මනුසොසු ව අපායකතාදි
 වසෙක තස්ස ඵලභුතා දුක්ඛතො පමුත්ති පමොකෙකා නාමි නන්ති.
 “උපසම්මාපි පලාසන”නති: උපපතිනා ආකාසෙන ගච්ඡන්තානම්පි
 මොකෙකා නන්ති යෙවාති අන්තො. උපසම්මාතිපි පාලි. ඉතො වා
 එතෙතා වා පලායනො කුලෙහ අනුබ්බන්ධනීති අභිප්පායෙන
 උපෙච්ච සංචිච්ච පලායන්තානම්පි භූමිභානං තෙනා මොකෙකා නන්ති.
 ගතිකාලාදිපච්චයන්තාරගම්මායෙ පන සති විපච්චති යෙවාති අන්තො.
 අයඤ්ච අන්තො:

න අන්තමිකෙක න සමුද්දමජෙකි
 න පබ්බතානං විවරං පච්ඤා
 න විජ්ජතෙ සො ජගතිප්පදෙතො
 යන්ධම්තො මුඤ්ඤාය පාපකම්මා”ති

ඉමාය භාථාය දිපෙතබ්බො. “මනොනසා”ති: මාභුතිතා. “හොථා”ති:
 තෙසං උපච්චානාදිති කෙරෙ එ. තථා සෙතොනසාති වෙදිතබ්බො.
 “කුලෙ ජෙට්ඨාපමාසනා”ති: කුලෙ ජෙට්ඨානානං අපචායන
 කර. “සාමිඤ්ඤ”ති: සමිණ්පුජකා. තථා “මුග්ගසු”ති: බාහින
 පාපපුජකාති අන්තො. “එවං සංගාං ගම්මිකා”ති: ඉමිනා මයා
 වුත්තනසෙන පුඤ්ඤාති කතා දෙවලොකං උපපජ්ජන්තාති අන්තො.
 යම්පනෙත් අන්තො න විහන්තං තං හෙට්ඨා බලාපිය පෙතවද්ධි
 ආදිසු වුත්තනසෙනෙව වෙදිතබ්බො.

තෙ වාණිජ තස්ස වංගං සුත්ථා සංවෙගන්තා තං අනුකම්පමානා
 භාජනෙති පාතියං ගහෙත්වා තං සයාපෙත්වා මුක්ඛ ආසිඤ්චිංසු.
 තෙනා මහාජනෙන බසුං වෙලං ආසිත්තමුදකං තස්ස පෙතස්ස පාප
 වසෙක² අගොගලං න ඕකිණ්ණං, කුතො පිපාසං පටිවිනෙස්සති.
 තෙ තං පුට්ඨිංසු: “අපි තෙ කාපි අස්සාසමන්තා ලභ්වා”ති. සො ආහ:
 “යදි මෙ පත්තකෙති ජනෙති එත්තකං වෙලං ආසිච්චමානා උදකා
 එකභික්ඛුමන්තම්පි පරගලං³ පට්ඨං. ඉතො පෙතසොනිතො මොකෙකා
 මං හොභු”ති.

අප් තෙ වාණිජ තං සුත්ථා අතිවිය සංවෙගන්තා “අපි පන
 කොචි උපායො පිපාසුපසම්භස්සා”ති ආහංසු. සො ආහ: “ඉමසිං

1. හා. ම. III. සහගතා 2. හා. පාපඵලෙන. 3. හා. ම. ගලං.

පාපකමෙව විණේ තපංගතස්ස වා තපංගතසාවකානං වා දුනෙ දිනෙත¹ මම දුනමුද්දිසිස්සති, අහං ඉතො පෙතතතතො මුඤ්චිස්සාමි”ති. තං සුඤ්ඤානෙ වාණිජ සාවජ්ඣං ගතවා ගතවන්තං උපසංකම්භා තං පවතති. ආරෝචෙනා සරණාති ව සීලාති ව ගහෙතො මුඛපමුඛස්ස තිත්ථසම්මස්ස සත්තාහං මහාදුතං දඬා තස්ස පෙතස්ස දක්ඛණං ආදිසිංසු. භගවා තමජං අට්ඨප්පතති. කඤ්චා විතුන්තං පරිසාන්තං ධම්මං දෙසෙසි. මහාජනො ව ලොකාදිමෙව්ඨර මලං පඨාය දුතාදිපුඤ්ඤාභීරතො අගොසිති.

බහුමාලපෙතවිඳුමණ්ණනා

ති වසී තා.

2. 8.

“නගෙයා කිසො පබ්බජිතොසි භනෙත”ති ඉදං සන්ථරි ජෙත වනෙ විහරන්තො මුලලසෙවසීපෙතං ආරබ්භ වුත්තං. බාරුණසීගං” කීර එකො ගහපති අස්සදෙවා අපසසන්තො මච්ඡරි කදරියො පුඤ්ඤ කිරියාය අනාදරෙ මුලලසෙවසී නාම අගොසි. සො කාලං කඤ්චා පෙතෙසු තිබ්බතති. තස්ස කායො අපගතමංසලොභිතො අවසී නහාරුවමමතොතො මුණෙකා අපෙතවන්තො අගොසි. ධිතා පන තස්ස අනුලා අකිකවිණෙද සාමිකස්ස ගෙගෙ වසන්ති පිතරං උද්දස්ස මුග්ගමණේ භොජෙතුකාමා තණ්ඩුලාදීනි දුනුපකරණාති සජ්ජෙසි. පෙතො තං ඤාතො ආසාය ආසාසෙන නන්ද ගච්ඡන්තො රුජගහං සංපාපුණි. තෙන ව සමයෙන රුජ අත්තසත්තු දෙවදන්තන උයොජාජනො පිතරං ජිවිතා වොරෙපෙනා නෙත වීප්පරිසාරෙන වෙව දුසුපිනෙන ව නිද්දං අනුපගච්ඡන්තො උපරි පාසාදවරගතො වසිකමන්තො තං පෙතං ආසාසෙන ගච්ඡන්තො දිස්වා:-

“නගෙයා කිසො පබ්බජිතොසි භනෙත

රතති. කුභිං ගච්ඡසි කිස්ස ගෙතු

ආවික්ඛ මෙ තං අපි සක්කුනෙමු

සබ්බෙන විත්තං පටිපාදයෙ තුව”නති

ඉමාය ගාථාය ප්‍රච්ඡි.

තන්ද “පබ්බජිතො”ති: සමණො. රුජ කීර තං නග්ගතතො ව මුණ්ඩතො ව නගෙයා සමණො අයතති සඤ්ඤාය නගෙයා කිසො පබ්බජිතොසිති ආදිමාහ. “කිස්ස ගෙතු”ති: කිං තිමිත්තං. “සබ්බෙන විත්තං පටිපාදයෙ තුව”නති. විත්තියා උපකරණතුනං විත්තං සබ්බෙන භොගෙන තුග්ගං අත්තාසයානුරූපං සබ්බෙන වා උග්ගාගෙන පටිපාදෙයං සම්පාදෙයං තපා කාතුං මයං අපෙපව නාම සක්කුණෙයාම. තත්ථං “ආවික්ඛ මෙත”නති: එතං තව ආග මිත්තාරණං මග්ගං කපෙතිති අන්තො. එවං රඤ්ඤ පුට්ඨා පෙතො අනතතො පවතති. කපෙන්නො:-

1. ම. අත්තපානෙ: දිනෙත.

2. ම. බාරුණසීංසිකො.

“බොරුණසීනගරං දුරසුට්ඨං තත්ථාගං ගතපති අබ්බිකො දිනො
අදුතා ගෙගිතමනො ආමිසසමිං දුසසිලොන යමවිසයමති පනොතා.

සො සුචිකාය කිලමිතො තෙහි තෙනෙව සද්ධිසු යාමි ආමිස
කිඤ්චි ගෙනු
අදුතසිලා ත ව සද්දගනති දුතඵලං හොති පරමති ලොකො.

ධිතා ව මයං ලපතෙ අභිනක්ඛණං දසාමි දුතං පිතුනං පිතාමගානං
උපකඛටං පරිවිසයනති බ්‍රාහ්මණෙ යාමසගං අකුකච්ඡදං හොතතු”නති
තිස්සො ගාථා අභාසි.

තත් “දුරසුට්ඨ”නති: දුරතො ඵල ගුණ සංකීර්තනවසෙන ඡො
සිතං, සබ්බත් විසුත්තං පාකටනති අත්ථො.

“අබ්බිකො”ති: අභිකා මහාවිහලො. “දිනො”ති: නිකිතවිතො
අදුතාඤ්ඤාසයො. තෙනාග: “අදුතා ගෙගිතමනො ආමිසසමි”නති:
කාමාමිසෙ ලග්ගවිතො ගෙගිං ආපනොතා. “දුසසිලොන
යමවිසයමති පනොතා”ති: අතතා කතෙත දුසසිලොන කමවුතා
යමවිසයං පෙනලොකං පනොතමති. “සො සුචිකාය කිලමිතො”ති:
සො අගං විජ්ඣනට්ඨන සුචිසද්ධතාය සුචිකාති ලභිතාමාය
ජ්ඣව්ජාය කිලමිතො නිරන්තරං විජ්ඣමානො. කිලමිදොති
ඉට්ටව වා පාඨො. “ගොති”ති: දිනොති ආදිනා වුතෙතති පාප
කමමති කාරණභූතෙහි. තස්ස හි පෙනස්ස තාති පාපකමාන
අනුසාරනස්ස අතිවිස දොමනස්සං උපපජ්ජි තස්මා ඵලමාග.
“ගොතොවා”ති: තෙනෙව ජ්ඣව්ජාදුකෙතන. “සද්ධිසු යාමි”ති: සද්ධිතං
සමිපං යාමි ගච්ඡාමි. “ආමිසසමිඤ්චි ගෙනු”ති: ආමිසස්ස කිඤ්චිකම
තිමිතතං, කිඤ්චි ආමිසං පත්තනොති අත්ථො. “අදුතසිලා හ ම
සද්දගනති දුතඵලං හොති පරමති ලොකො”ති: යථා අගං තථා ඵලං
අඤ්ඤපි මනුස්සා අදුතසිලා දුතස්ස ඵලං ඵකංසෙන පරලොකෙ
හොතීති න ව සද්දගනති. යතො අගං විස තෙපි පෙනා හුතා මගා
දුකමං පට්ටහුගවනතීති අභිප්පායො. “ලපතෙ”ති: කපෙති. “අභිනක්
ඛණ”නති: අභිනං බහුසො; කිතති උපතීති ආග: “දසාමි දුතං
පිතුනං පිතාමගාන”නති. තත් “පිතුන”නති: මාතාපිතුනං වුලපිතු
මාතාපිතුනං වා. “පිතාමගාන”නති: අයසක පයසකානං “උපකඛ
ට”නති: සජ්ජතං. “පරිවිසයනති”ති: හොජ්ජනති. “අකුකච්ඡද”නති:
ඵලං නාමකං තගරං. “ගොතතු”නති: භුඤ්ජිතුං ඉතොපරං.

“තමවොච රුජ අනගවියානහම්ථ¹ ඵය්‍යාසි ඕපං අගමි කරිස්සං පුජං
ආවිකමි මෙ තං යදි අජි ගෙනු සඤ්ඤාසිතං ගෙනුවෙවො සුඤ්ඤොමි.

තථාති වතා අගමාසි තත් භුඤ්ජංසු භතතං න ඵ පන දක්ඛණාරගා
පට්ටාගමි රුජගතං පුනාපරං පාතුරගොසි පුරහො ජනාසිපස්ස.

දිශාවක පෙතක පුනරෙව ආගත. රුක් අලොව අහමයි කිං දදුම්? ආවිකකි මෙ තං යදි අපි ගෙනු යෙන තුවං විරතරං පිණිනො සියා.

බ්‍රහ්මඤ්ච සංඝං පරිවිසියාන රුක් අනෙතන පානෙතපි විවරෙන, තං දක්ඛිණං ආදිස මෙ සිතාය එවං අහං විරතරං පිණිනො සියා.

තතො ච රුක් නිපතීති තාවදෙ දුතං සහන්තං අතුලං දදිතො සංඝෙ ආරොචයි පකතීං තථාගතස්ස තස්ස ච පෙතස්ස දක්ඛිණං ආදිසිත් සො පුජිතො අතිවිශ්‍යෙයොගමිනො පාතුරහොසි පුරතො ජනාධිපත්සා, යනෙකාගමියම් පරමිඨිපතො න මයාමිඨිසමසදිසා මනුස්සා.

පස්සානුභාවං අපරිමිතං මමයිදං තයානුද්ධං අතුලං දදිතො සඤ්ඤා, සනතපිතො සතතං සද්ධං බ්‍රහ්මි යාමසහං සුඛිතො මනුස්සදෙවා”ති.

සඤ්ඤිකාරොති වුත්තං

තත් “නමමොව ඤ්ඤ”ති: තං පෙතං තථා වතො සිතං රුක් අත් තසතතු අලොව. “අනුභවිකාන නමපි”ති: තං තව ධිතුයා උපකතවං දුතංපි අනුභවිතො. “ඵසාසි”ති: ආගලෙත්තසාසි. “කපිසක”නති: කපිසකාමි. ආවිකකි මෙ තං යදි අපි ගෙනු”ති: සලෙ කිඤ්චි කාරණං අපි තං කාරණං මයං ආවිකකි කපෙති. “සද්ධා සින”නති: සථාසිතබ්බං. “ගෙනුවමො”ති: ගෙනුසුත්තවචනං, අමු කසමිං ආනෙ අසුසෙතන පතාරෙන දුතෙ කතෙ මයං උපකපතීති සකාරණවචනං වදුති අන්තො: “නාමානි වදො”ති: සාමුතී වතො. “නාමො”ති: තසමිං අකිකවිනෙද පරිවෙසනටොනෙ. භුඤ්ජිංසු භිත්තං න ච සන දක්ඛිණාරණා”ති: භත්තං භුඤ්ජිංසු දුසිලිලාගමණො, න ච පන දක්ඛිණාරණා සිලවනෙතො භුඤ්ජිංසුති අන්තො. “පුනාපර”නති: පුන අපරං වාරං රාජගහං පටිවංගමි. “කිං දදුම්”ති: කිදිසං තෙ දුතං දස්සාමිති රාජා පෙතං පුට්ඨි. “ගෙහන තුව”නති: යෙන කාර ණෙන නිං. “විරතර”නති: විරතාලං. “පිණිනො”ති: තිත්තො සියා, තඬ්ඬපෙතිති අන්තො. “පටිවිසියානා”ති: ගොපෙතො. “ඤ්ඤ”ති: අත්තසතතුං ආලපති. “මෙ කිනාසා”ති: මයං සිතන්තොය පෙතතන භාවතො පරිමුත්තියා. “නානො”ති: තසමා තෙන වචනෙන තතො වා පාසාදතො. “නිසෙයො”ති: තිකකිමිතො. “නාමදෙ”ති: තද එව අරුණුකමතවෙලාය. යමති පෙතො පටිවංගතො රඤ්ඤ අත්තසතං දස්සෙයි; තසමිං පුරෙගතෙන එව දුතං අදුසි. “සහස්ස”ති: සහස්සෙන. “අතුල”නති: අපමාණං උලාරං පණිතං. “දදිතො සඤ්ඤා”ති: භංගස්ස දතො. “ආරොචයි පකතීං නාමාගතස්සා”ති: ඉදං දුතං ගතෙන අඤ්ඤතරං පෙතං සකියාස කතනති තං පකතීං පටිතතීං ගතවතො ආරොචෙයි. ආරොචෙතො ව යථා තං දුතං තස්ස උපකපතී එවං තස්ස ච පෙතස්ස දක්ඛිණමාදිසිත් ආදිසි. “ගො”ති: ගො පෙතො. “පුජිතො”ති: දක්ඛිණාය දියමානාය පුජිතො. “අතිවිස

සොභමානො”ති: දිබ්බානුභාවෙන අනිච්ඡා විරොධමානො. “සාකුර
 භොගි”ති: පාකුභවි, රඤ්ඤා පුරතො අත්තානං දසෙය්යි. “සකෙඛා
 මසමි”ති: පෙතත්තභාවතො මුත්තො යකෙඛා අභං ජනො දෙවතා
 වං පතෙතාසමි. “න මසකමිඨිසමසදිසා මනුසසා”ති: මග්ගං ආනු
 වසමපතතියා සමා වා භොගසමපතතියා සදිසා වා මනුසසා
 න සනති. “පසසානුභාවං අපජිමිතං මමසිද”නති: මම ඉදං අපරි
 මාණං දිබ්බානුභාවං පසසාති අත්තනො සමපතති. පච්චක්ඛනො
 රඤ්ඤා දසෙය්නො වදති. “නසානුදදිට්ඨං අතුලං දදිට්ඨා
 සකෙඛ”ති: අරියසංඝස්ස අතුලං උළාරං දුතං දුට්ඨා මග්ගං අනු
 කම්පාය තයා අනුද්දිට්ඨං අනුනිතං¹. “සත්තප්පිතො සත්තං සදු ඛු
 ණි”ති: අත්තපානවන්දිතී ඛුණ්ඨි දෙය්ගධමෙවති අරියසංඝං
 සත්තපෙපනෙත්ත තයා සදු සබ්බකාලං යාවජ්චං තත්ථාපි සත්තං
 නිරන්තරං අභං සත්තප්පිතො පිණිතො. “සාමාහං සුඛිතො මනුසස
 දෙව්”ති: තසමා අභං ඉදුනි සුඛිතො මනුසසදෙව මහාරාජ යපිට්ඨි
 තට්ඨානං යාමිති රාජානං ආපුට්ඨි.

එවං පෙනෙ ආපුට්ඨිතා ගතෙ රාජ අභ්‍යන්තරානු තමන්දං නික්ඛුතං
 ආරොචෙයි. තික්ඛු භගවතො සනතිකං උපසංඝමිතීඨා ආරොචෙසුං.
 භගවා තමන්දං අට්ඨුප්පතතිං කාමා සමපත්තපරිසාය ධමමං දෙසෙයි.
 තං සුඨා මහාජනො මචේරමලං පහාය දුනාදිපුඤ්ඤාතිරතො
 අභොසිති.

චුලලසෙට්ඨිපෙතවස්සවණණා
 නි ධරී තා.

2. 9.

“සග්ග අභ්ථාය ගච්ඡාමි”ති ඉදං සත්ථා. සාවස්ථයං විහරන්තො
 අභිකුරපෙතං ආරබ්භ කපේයි. කාමඤ්ඤවන්ද අභිකුරො පෙතො ත
 භොගී. තස්ස පන වරිතං යඤ්ඤා පෙතසමඛන්ධං ගතං තසමා අභිකුර
 පෙතවස්සුති චුත්තං. තත්ත්වං සංඛේධපකථා:-යෙ තෙ උත්තරමුද්දාරාධිප
 තීනො රඤ්ඤා මහාසාගරස්ස පුත්තං උපසාගරං පටිච්ච උත්තරාපථෙ
 කංසභොගෙ අසිතඤ්ඤත්තගරෙ¹ මහාකංසස්ස ධිතුයා දෙවභව්‍යාය
 කුච්ඡිං උපපත්තා අඤ්ඤත්තදෙවි වාසුදෙවො බලදෙවො වන්දදෙවො
 සුරියදෙවො අනිදෙවො වරුණදෙවො අර්ජුනො පර්ජුනො ඝත
 පණ්ඨිතො අභිකුරොවාති වාසුදෙවාදයො දසභාතිකාති එකාදස
 බත්තිතො අභෙසුං. තෙසු වාසුදෙවාදයො භාතරො අසිතඤ්ඤත්ත
 ගරං ආදිං කාමා වාරවතීපරියොසානෙසු සකලජම්බුදිපෙ තෙ
 සට්ඨියා නගරසභස්සෙසු අසෙඛ රාජානො වනෙකාන ජිවිතකම්මා
 පාපෙතා වාරවතීයා වසමානා රජං දස කොට්ඨාසෙ කාමා විභ
 ජිංසු. භගිනීං පන අඤ්ඤත්තදෙවිං ත සරිංසු. පුත්ත සරිතා “එකාදස
 කොට්ඨාසෙ කාමො”ති චුත්තෙ තෙසං සබ්බකතීට්ඨො අභිකුරො

1. අනුත්තෙසි සබ්බෙ. 2. හං. අසිතඤ්ඤත්තගරෙම ම. අසිතඤ්ඤත්තොමෙ

“මම කොට්ඨාසං තඤ්ඤා දෙව අභං වොහාරං කථාං ජීවිස්සාමි, භූමො අතතො අතතො ජනපදෙසු සුංඝං මයං විස්සප්පං”¹ යි ආභ. තෙ සාමුති සමපට්ඨිකා තඤ්ඤා කොට්ඨාසං හතිනියා දසා නව රුජනො වාරවතියං වසිංසු. අභිකුරො පන වාණිජ්ජං කණ්ණො නිව්වකාලං මහාදුතං දෙති. තඤ්ඤා පනෙතො දුසො හණ්ණොගාරිකො අත්තාමො අගොසි. අභිකුරො පසනනාමානසො තඤ්ඤා එකං කුලධි නරං ගහෙතො අදසි. සො පුතෙන ගබ්බගතෙගෙව කාලමකාසි. අභිකුරො තඤ්ඤා ජනෙ තඤ්ඤා පිතුනො දිනනං හතතවෙනනං තඤ්ඤා අදසි. අප් තඤ්ඤා දුරතෙ වයපපෙන “දුසො න දුසො”² යි රුජ කුලෙ විනිවජ්ජො උපපජ්ජි. තං සුභා අඤ්ඤාදෙවි භෙදාපමි කථාං “මාතු භුජිස්සාය පුතොපි භුජිස්සායෙව”³ යි දසව්‍යතො මොවෙසි. දුරතො පන උජ්ජාය තත් වසිකුං අවිසහතො හෙරුව නගරං ගතො තත් අඤ්ඤාතරස්ස භුක්තවායස්ස⁴ ධීතරං ගහෙතො භුක්තවායසිපෙන ජීවිකං කපෙසි. තෙන සමයෙන හෙරුව නගරෙ අසඤ්ඤාමහාසෙට්ඨි නාම අගොසි සො සමණ්ණාගමිණිකප ඤ්ඤාකවණ්ණිකොවකානං මහාදුතං දෙති. සො භුක්තවායො සෙට්ඨිකො ඤ්ඤා අජනනානං. පිතිසොමතස්ස ජනො හුභා අසඤ්ඤා සෙට්ඨිකො නිවෙසනං දක්ඛිණබාහුං පසාරෙතො දසොසි “එත්ත ගතො ලබ්බං ලභනතු”⁵ යි. තඤ්ඤා කමමං පාලියං යෙව ආගතං. සො අපරෙන සමයෙන කාලං කථාං මරුභුමියං අඤ්ඤාතරස්ස නිශ්‍රොධරුකෙහි භුමිදෙවතා හුභා තිබ්බතී. තඤ්ඤා දක්ඛිණතො කාමදුදො අගොසි. තඤ්ඤායෙව ව හෙරුවනගරෙ අඤ්ඤාතරෙ පුරිසො අසඤ්ඤාසෙට්ඨිකො දුතෙ ව්‍යාවෙව අසඤ්ඤා පපසතො මිච්ඡාදිට්ඨිකො පුඤ්ඤාකිරියාය අනාදරෙ කාලං කථාං තඤ්ඤා දෙව පුතතස්ස වසනට්ඨානස්ස අවිදුරෙ පෙනො හුභා තිබ්බතී. තෙන ව කතකමමං පාලියං යෙව ආගතං. අසඤ්ඤාමහාසෙට්ඨි පන කාලං කථාං තාවතීංසගවෙන සකකස්ස දෙවරෙඤ්ඤා සගව්‍යතං උපගතො.

අප් අපරෙන සමයෙන අභිකුරො පඤ්චති සකටසතෙහි අඤ්ඤා තරෙපි භො බ්‍රාහ්මණො පඤ්චති සකටසතෙහිති වෙ ජනා සකට සහස්සෙහි හණ්ණං ආදිය මරුකතාරමයං. පටිපත්තා මහාමුලිකා හුභා බ්‍රහ්ම දිවසං තණ්ඩව විවරනාං පටිකුණිකිණ්ණොදකාගාරං අගෙසු. අභිකුරො අසඤ්ඤාතෙහි වතුසු දිසාසු පානියං මග්ගාපෙසි. අප් සො කාමදදනෙත්තං යතෙතො තං තෙසං බ්‍රාහ්මණපානීයං දිසා අභිකුරෙන පුබ්බෙ අතතො කතං උපකාරං විනොතො “හන්දදති ඉමස්ස මග්ගා අවස්සයෙන හවිතබ්බ”⁶ නති අතතො වසනවරුකං සොසි. සො නිර වරුකෙහි සාබ්‍යවිටපසමපනො සකටලංසො යන්දව්‍යො අනෙකසහස්සපාරෙගො ආගමෙන ව විත්තරෙන ව උබ්බෙධෙන ව යොජනපටිමාණො අගොසි. තං දිසා අභිකුරො

1 සී. I. තත්තවායස්ස.

ගව්‍යකුලයා තැනූ ගෙවියා බිනිවාරා බිනිවෙයි. යනෙකා අතර
නො දකින්නෙකුත් පසරෙන්නා පස්ම. තාව පානියෙන සබ්බං ජනං
සන්තප්පෙයි. තතො යො යො යං යං ඉච්ඡති තස්ස තස්ස නං නං
අද්දයි. එවං තස්මිං මහජනෙ නානාවිධෙන අන්තපානාදිනා යථා
කාමං සන්තප්පිතො වූපසම්මතො මග්ගපරික්කමෙ සො බ්‍රාහ්මණවාණිජේ
අශ්වයානිසො මනඞ්ගි කණ්ණෙනා¹ එවං විනොදයි: “ධනලාභාය ඉතො
කම්මොපං ගන්තො මගං නිං කරිස්සාම ඉමමෙව පන යක්ඛං යෙන
කන්තවී උපායෙන ගහෙත්වා යානං ආරොපෙත්වා අමාකං නගර
මෙව ගමිස්සාමා”ති. එවමපන විනොදනා තමන් අඩකුරස්ස
කපේනො:—

“යස්ස අන්තං ගච්ඡාමි කම්මොපං ධනගාරකා

අයං කාමදදෙ යනෙකා ඉමං යක්ඛං නිත්‍යාමසෙ.

ඉමං යක්ඛං ගහෙත්වාන සාධුතොන පසංගා වා

යානං ආරොපයිත්වාන බීජං ගච්ඡාමි චාරක”නති

ගාථාවයමාග.

තත් “යස්ස අපථායා”ති: යස්ස කාරණං. “කම්මොපං”නති:
කම්මොපරට්ඨං. “ධනගාරකා”ති: ගණිවිකකයෙන ලබ්ධිගාරිතො.
“කාමදදෙ”ති: ඉච්ඡිතිච්ඡිතදායකො. “යනෙකා”ති: දෙවපුතො.
“නිසායාමසෙ”ති: නසිස්සාම. “සාධුතොන”ති: යාවතො. “පසංගා”
ති: අභිගම්නා බලකතාරො. “යාන”නති: සුබයානං. “චාරක”නති:
චාරවතීනගරං. අයං ගෙත්ව අධිපායො: යදන්තං මගං ඉතො
කම්මොපං ගන්තුකාමා තෙන ගමිතොන සාධෙහෙබ්බො අප්ථො ඉධෙව
සිත්ඛිති, අයස්සෙ යනෙකා කාමදදෙ, තස්මා ඉමං යක්ඛං යාවිත්වා
තස්ස අනුමතියා වා සථෙ සස්සද්ධතො න ගච්ඡති බලකතාරො වා
යානං ආරොපෙත්වා යානෙ පච්ඡාබාහං² තං බන්ධනා ගහෙත්වා ඉතො
යෙව බීජං චාරවතීනගරං ගච්ඡාමාති.

එවමපන බ්‍රාහ්මණො වුතො අඩකුරේ සපුරිසබ්බෙව යනා
තස්ස වචනං පරික්ඛිපෙතො:—

“යස්ස රුක්ඛස්ස ඡායාය නිසීදෙය්‍ය සයෙය්‍ය වා

න තස්ස සාබං හණ්ණෙය්‍ය මිත්තදුබ්බො හි පාපකො”ති

ගාථමාග.

තත් “හි හණ්ණෙය්‍යා”ති: න ඡීඤ්ඤා. “මිත්තදුබ්බො”ති:
මිත්තසු දුබ්බනං තෙසං අනඤ්ඤිතපාදනං. “පාපකො”ති: අහඤ්ඤො
මිත්තදුබ්බො. යො හි සිත්තච්ඡායො රුක්ඛො ඝමොභිත්තාසස්ස පුරි
සස්ස පරික්කමවිනොදකො හොති, තස්සාපි නාම පාපකං න විනොද
නබ්බං, නිමබ්බපත සත්තභූතොසු. අයස්සෙ දෙවපුතො සපුරිසො
පුබ්බකාරී අමාකං දුක්ඛපනුදකො බහුපකාරේ, න තස්ස කිස්සෙ

අනන්තං විනාශකාලං අභිකුරුදන්තං සංසාරකාලං ඵලාති
දුක්ඛං. තං සුඛං බ්‍රාහ්මණං “අනන්තං මුලං නිබ්බූතං විනාශකාලං”
නිති මහාමුලං නිසංසාර අභිකුරුදන්තං පටිලෝමපණ්ණාසිකං:-

“යස්ස රුක්ඛස්ස ජායාය නිසීදෙය්‍ය සගෙය්‍ය වා
බ්‍රහ්මෙව නස්ස ජීවෙදෙය්‍ය අනන්තං ඵලං නාදිසංසාරං”
ආරාමං.

තත් “අනන්තං ඵලං නාදිසංසාරං”ති: නාදිසංසාර දුක්ඛසමුප්පාදන
සමුප්පාදන අනන්තං සමුප්පාදන තස්ස රුක්ඛස්ස බ්‍රහ්මෙව ජීවෙදෙය්‍ය,
නිබ්බූතං සංසාරදෙය්‍යං අභිකුරුදන්තං.

එවං බ්‍රාහ්මණං වුත්තං අභිකුරුදන්තං සප්පරිසරමිමං සෙව
පණ්ණාසිකං:-¹

“යස්ස රුක්ඛස්ස ජායාය නිසීදෙය්‍ය සගෙය්‍ය වා
න තස්ස පතනං භිජෙදෙය්‍ය” මහාමුලං හි පාපකාමං”
ආරාමං.

තත් “න තස්ස පතනං භිජෙදෙය්‍ය”ති: තස්ස රුක්ඛස්ස එකපණ්ණික
මහාමුලං න පාපකාමං, පණ්ණික සංසාරදෙය්‍යං අභිකුරුදන්තං. වුත්තං
බ්‍රාහ්මණං අනන්තං වාදං පණ්ණාසිකං:-²

“යස්ස රුක්ඛස්ස ජායාය නිසීදෙය්‍ය සගෙය්‍ය වා
සමුලමිමං නං අභිකුරුදන්තං” අනන්තං ඵලං නාදිසංසාරං”
ආරාමං.

තත් “සමුලමිමං නං අභිකුරුදන්තං”ති: තං තත් සමුලමිමං සහමු
ලෙකං අභිකුරුදන්තං, උප්පාදෙය්‍යං අනන්තං. එවං බ්‍රාහ්මණං වුත්තං
වුත්තං අභිකුරුදන්තං නං නිරන්තරං කාතුකාමං:-

“යස්සකාරකාලමිමං සරෙ වසෙය්‍ය
යන්තරායං පුරිසෙය්‍ය ලෙකං
න තස්ස පාපං මහාමුලං ඵලං
කතභාසිකං සප්පරිසරමිමං වර්ණනං.
යස්සකාරකාලමිමං සරෙ වසෙය්‍ය
අනන්තං පාපකාමං උප්පාදෙය්‍යං සිංහ
න තස්ස පාපං මහාමුලං ඵලං
අද්විතියං දහනං මහාමුලං.

හෙ පුරිසෙය්‍ය කතභාසිකං: පච්ඡං පාපකාමං හිංසනී
අලලපාඨිකං පාපකාමං න සංසාරකාමං පණ්ණාසිකං”
ආරාමං. තස්ස ආරාමං අනන්තං.

1. සි. I & II. පටිපාටිකාමං.

2. හා. හි. පණ්ණිකං.

3. හා. සි. I. II. III. අභිකුරුදන්තං.

4. සි. I. ම. විනාශකාලං.

න කිරි තිං අද දුනං සකපාණිති කායාති
පරස්ස දුනං අනුමොදමානො පාණිං පගග්ගා පාවදි.

තෙන පාණි කාමදදෙ තෙන පාණි මබ්බස්සවො
තෙන තෙ මුග්ගවරිසෙන පුඤ්ඤං පාණිමති ඉජ්ඣති?

සො සො දුනමදු භනෙන පසනෙනා සකපාණිති
සො හිනිවා මානුසං දෙහං කිනනුසො දිසතං ගතො?

නාහං පජනාමි අසග්ගසාහිනො
අභිතිරසග්ගා ගතීං අගතීං වා
සුඤ්ඤා මෙ වෙසග්ගවණ්ණා සනතිකො
ගක්කග්ගා සග්ගවතං ගතො අසග්ගො.

අලමෙව කාතුං කල්‍යාණං දුනං දුතුං යථාරහං
පාණිං කාමදදං දිසවා කො පුඤ්ඤං න කරිස්සාති
සො හි නුත ඉතො ගතත්වා අනුපපත්තාන වාරතං
දුනං පට්ඨපසිස්සාමි යං මමස්ස සුඛාවහං.

දස්සාමි අනතං පානඤ්ච වජ්ජසකාසනාති ව
පපඤ්ච උදපානඤ්ච දුග්ගෙ සබ්බමනාති වා”ති

පණණරස වචනපට්ඨවචනගාථා හොනති.

තත්ථ “පාණි කො”ති: නව දක්ඛිණභජනො, “සබ්බසො
වණ්ණො”ති: සබ්බසො සුවණ්ණවණ්ණො. “පඤ්ච ඛාණ්ඩො”ති: පඤ්චති
අභිකුලීති පරෙති කාමිතවක්ඛිතං ඛාරු එතස්ස සනතිං=පඤ්චාධාරෙ.
“මබ්බස්සවො”ති: මබ්බරසවිස්සාදකො. තෙනාහං නානා රසා සංඝ
රනාහිති, මබ්බර කට්ඨක කසාවාදි හෙද නානාවිධා රසා විස්සාදනත්ති
අන්තො. යක්කස්ස හි කාමදදෙ¹ මබ්බරදිරසසමපනනාති විචිතතාති
බාදනිගහොජනියාති භජනෙ විස්සාදකෙන මබ්බරදිරසා පග්ගරනත්ති
චුතතං. “මඤ්ඤාගං නං පුජිඤ්ඤ”නති: මඤ්ඤා අහං තං පුජිඤ්ඤං
සකකං, එවං මහානුභාවො සකෙකා දෙවරාජාති තං අහං මඤ්ඤාමිති
අන්තො. “නමති දෙවො”ති: වෙස්සවණ්ණදිකො පාකපො දෙවො න
හොමි. “න භජිමබ්බො”ති: ගතබ්බකාසිකදෙවොපි න හොමි. “නපි
සකෙකා පුජිඤ්ඤ”ති: පුරිමතතභාවෙ පුරෙ දුතස්ස පට්ඨපිතතතා
පුරිඤ්ඤෙති උග්ගිතාමො සකෙකා දෙවරාජාපි න හොමි. කතරො
පන අහොසිති අහ. “පෙරාං මං අභිකුර ජනාහි”ති: මාරිස අභිකුර
පෙතුපපතතිකං මං ජනාහි; අඤ්ඤාතරො පෙතමතිභිකොති මං උප
ධාරෙති. “ගොරුමහිං ඉධාගත”නති: ගොරුම නගරතො වචිතා මරු
කතතාතර ඉධ ඉමමිං නිච්ඡොධරුකෙව උප්පජ්ජනවසෙන අගතං,
එත්ථ නිබ්බතනන්ති අන්තො. “කිං සිලො කිං සමාමාගේ ගොරුමසමිං
සුතෙ තුම”නති: පුබ්බෙ පුරිමතතභාවෙ ගොරුමනගතෙ වසනොති.

කිංසිලො කිංසමාවායො අගොසි, පාපතො නිවතනලකකිණං
 කිදිසං සිලං සමාදාය, පතතිපුඤ්ඤකිරියාලකකිණෙන සමාවායො
 කිදිසො සමාවායො, දානාදිසු කුසලසමාවායොසු කිදිසො සමාවායො
 අගොසිති අපෙතො. “සොනි පො මුහමච්ඡිසෙන පුඤ්ඤං සාණ්ඛිති
 ඉස්සකි”ති: කිදිසෙන සෙට්ඨවිරියෙන ඉදං ඵලරූපං තව හත්ථසු
 පුඤ්ඤඵලං ඉදති සමස්සකි නිපථර්ථති තං කපෙහිති අපෙතො.
 පුඤ්ඤඵලං හි ඉධ උත්තරපදලොපෙන පුඤ්ඤනති අධිපෙතං. තථා හි
 තං “කුසලානං සිකිඤ්චෙ ධම්මං. සමාදානහෙතු ඵවිද්ධං පුඤ්ඤං
 පවිබ්බති”ති ආදිසු පුඤ්ඤනති වුත්තං. “කුසනවාසො”ති: තුන්ත
 කාරො. “සුකිච්ඡවුතති”ති: සුට්ඨ කිච්ඡවුතතිකො අතිවිය දුක්ඛ
 ජිවිතො. “කාසෙණො”ති: වරකො, දිනොති අපෙතො. “න මෙ විජ්ජති
 දානමෙ”ති: අදානිකානං සමණවුහමණානං දානං කිඤ්චි දානබ්බ
 සුත්තකං මඤ්ඤං නන්ථි, විත්තං පන මෙ දානං දින්නනති අධිපායො.
 “ආවෙසන”නති: සරං, කමකරණසාලා වා. “අසංකාස උපහති
 සො”ති: අසංකාමහාසෙට්ඨිනො ගෙහස්ස සමිපෙ. “සදාසං”ති: කම
 ඵලසදාසං සමන්තාගතස්ස. “දානපතිකො”ති: දානෙ නිරතතරප
 වත්තාය පරිව්වාසෙවපතතියා ව ලොහස්ස අභිභවනෙන ව පති
 භුත්තස්ස. “කාසපුඤ්ඤස්ස”ති: පුබ්බ කාසවුට්ඨිතකමස්ස. “ලජ්ජි
 තො”ති: පාපජිගුප්තසභාවස්ස. “නාපථ”ති: තස්මිං මම ආවෙසනෙ.
 “සාමනසාසනති”ති: යාවතකර්තා අසංකාසෙට්ඨිං කිඤ්චි යාවිභු
 කාමා ආගච්ඡන්ති. “නානා ගොතනා”ති: නානාවිධගොතනාපදෙසා.
 “මණ්ඩබ්බා”ති: වණන්දිපකා, යෙ දාසකස්ස පුඤ්ඤඵලාදිනඤ්චි ගුණ
 කීත්තනාදිමුඛෙන අත්තනො අභිකාමං පවෙදෙනා විවරනති.
 “තෙ ව මං නන්ථ පුමස්නති”ති: නන්ථාති නිපාතමත්තං. තෙ යාවත
 කාදයො මං අසංකාස සෙට්ඨිනො නිවෙසනං පුච්ඡන්ති. අකබර
 විත්තකා හි ඊදිසෙසු යානෙසු කමච්චයං ඉච්ඡන්ති. “කාන්ථ ගච්ඡාම
 භද්දං චො කාන්ථ දානං පදිසනො”ති: තෙසං. පුච්ඡනාකාරනිදස්සනං.
 අයඤ්ඤත්ථ අපෙතො: හදුං නුමනාකං හොතු, මයං අසංකාමහාසෙට්ඨිනා
 දානං පදිසනෙති සුචා ආගතා. “කාන්ථ දානං පදිසනො”ති: කන්ථ වා මයං
 ගච්ඡාම කන්ථ ගතෙදති¹ සක්ක: තං ලඤ්ඤති. “කාසාහං පුබ්බා
 මකාමි”²ති: එවං තෙහි අධිකර්තෙහි ලහනධානං පුබ්බා අහං
 පුබ්බ අකතපුඤ්ඤතාය ඉදති ඊදිසානං කිඤ්චි දානං අසමන්තො
 ජායො, දානස්සං පන ඉමෙසං දස්සනෙනා ලාභස්ස උපායං ආවිකි
 ණෙන පිටිං උපාදෙදෙනා ඵත්තකෙනපි බහුං පුඤ්ඤං පසවාමිති
 ආදර්ශාවං උපාදෙද්වා දක්කිණබාහුං පසාරෙත්වා තෙසං අසංක
 සෙට්ඨස්ස නිවෙසනං ආවිකාමිති තෙනාහ: පගහස්ස දක්කිණං
 බාහුනති ආදි. “තෙන සාණි කාමදදෙ”ති: තෙන පරදානපකාස
 නෙන පරෙත කතස්ස දානස්ස සක්කච්චං අනුමොදනමත්තෙන
 හෙතුනා ඉදති මඤ්ඤං හත්ථො කප්පරුකෙකා විය සත්තානකලතා විය

1. හා. ගතෙන, ම. ගතොදති. 2. සි. III. අසංකාමි.

විකාමදුගො ඉව්විති ව්විතදුසි කාමදදෙදු ගොති. “නොහි පාණි මුඛස්ස චො”ති: ඉට්ඨවත්ථු විස්සාජ්ඣනකො ජානො. “හි කිරි චො අදු දුහි”නති: කිරිති අනුස්සවතෙ නිපානො. චො කිරි අත්තනො සත්තකං න පරිච්චජ් සකපාණිති සහතෙති කාස්සාපි සමඤ්ඤා වා බ්‍රාහ්මණස්ස වා කිඤ්ඤි දුතං න අදුසි. “සරස්ස දුහං අනුමොදමානො”ති: තෙවලං පන පරෙන කතං පරස්ස දුතං අගො මහාදුතං පවිතෙනසිති අනුමොදමානො යෙව විහාසි. “නොහි පාණි කාමදදෙදු”ති: තෙන භුක්තං පාණි එවං කාමදදෙදු, අගො අව්ජ්ජියා වත පුඤ්ඤානං ගතීති අධිප්පායො. “සො සො දුනම්ඳු හතෙන සසෙනො සකපාණිති”ති: දෙවපුත්තං ගාරවෙන ආලපති හතෙන පරෙන කතස්ස දුතානුමොදනස්ස තාව භුක්තං ජ්දිසං එලං එවිරුපො ආනුභාවො, යො පන සො අසත්තමහාසෙට්ඨි නාම දුතමදුසි, පසන්නවිතොතා හුත්වා සහතෙති මහාදුතං පවිතෙනසි. “සො හි චො මානුසං දෙදුහි”නති: සො ඉධ මුත්තස්ස තත්භාවං පහාය. “කි”නති: කතරං, “අනුසො”ති: නිපාතමත්තං. “දිස හං ශෙණා”ති: දිසං ධාතං ගතො, කිදිසි තස්ස ගතී නිප්පතතීති අසත්ත සෙට්ඨිනො අභිසම්පර්ධං පුච්ඡි. “අසත්තසාධිකො”ති: අසෙදුදුහි මච්ඡ රිති ලොභාතිභූතෙහි සතිභූං චිතිභූං අසකකුණ්ණස්ස පරිච්චාගාදි විහාගස්ස සපුරිසසුරස්ස සහනතො වහනතො වා අසත්ත සාධිකො. “අභිජිට්ඨසක්ඛා”ති: අඛණතො නික්ඛමනපුත්තස්ස, රසොති හි පුත්තියා අධි වචනං, තස්ස කිරි යාවතො ආගච්ඡන්තො දිස්වා උළාරං පිනිසොම තස්සං උපපජ්ජති මුඛවණ්ණො විප්පසිදුති තං අත්තනො පච්චක්ඛං කාඨො¹ එවමංග. “ගතිමාගතිං වා”ති: තස්ස අසුකත්තාමගතිං ඉතො වා ගතොති=ගතිං වා, ගතො වා පන අසුකත්තං කාලෙ ඉධ ආගමියාතිති=ආගතිං වා නාහං ජානාමි, අවිසයො එස මග්ගං. “සුභිඤ්ච චො චෙස්ස වණ්ණස්ස සන්තීතෙ”ති: අපි ව චො උපට්ඨානං ගතොත චෙස්ස වණ්ණස්ස මහාරුජස්ස සන්තීතො සුතමෙතං මයා. “සත්ත සහව්‍යං ශෙණා අසත්තො”ති: අසත්තසෙට්ඨි සක්කස්ස දෙව්‍යාන මිඤ්ඤස්ස සහව්‍යතං උපගතො අගොසි, තාවතීංසහවිතො නිබ්බතති²ති අතො “අලමෙව කාතුං කල්‍යාණි”නති: යං කිඤ්ඤි කල්‍යාණං භුසලං පුඤ්ඤං කාතුං සුත්තමෙව පතීරුපමෙව. තත් පන යං සබ්බ සාධාරණං සුකරං තං දස්සාතුං දුහං දුතුං සමාජිහනති වුත්තං. අත්තනො විහව්ඛලානුරූපං දුතං දුතුං අලමෙව. තත් කාරණමංග: පාණි. කාමදදං දිස්වාති. යනු හි නාම පරකතපුඤ්ඤානුමොදන පුඛ්බකොත දුතපතීතිවෙසනමග්ගාවික්ඛණ්ණමත්තොත අයං හතො: කාමදදෙදු දිට්ඨො, ඉමං දිස්වා. “සො පුඤ්ඤං හි කම්මසීති”ති: මාදිසො කො නාම අත්තනො පට්ට්ඨානභූතං පුඤ්ඤං න කරියාති. එවං අතීයමවෙසන පුඤ්ඤකිරියාය ආදරං දස්සාත්වා ඉදුති අත්තති තං තීයමෙත්වා දස්සානොතො සො හි භූතාති ආදි ගාථාවයමංග.

තනු “සො”ති: සො අහං. “ශ්”ති අවධාරණ නිපාතො. “භුතා”ති පරිචිතකත “ඉතො ගතවා”ති: ඉතො මරුගුමිතො අප ගතවා. “අනුප්පාදානි මාරක” නති: වාරවතීනගරං අනුපාප්‍රණීනි. “පට්ඨපටිඤ්ඤාමි”ති: පටිතොග්‍යාමි. එවං අඛණ්ඩරත දුතං දුග්‍යාමිති පරිඤ්ඤාය කතාය යනෙකං කුට්ඨගට්ඨො “මාරිස නිං විඤ්ඤෙතො දුතං දෙති, අහං පත නෙ සහංයකිච්චං කරිඤ්ඤාමි, යෙන නෙ දෙය්‍යධමෙමො පරිකඨං න ගමිඤ්ඤාති තෙන පකාරෙන කරිඤ්ඤාමි”ති නං දුතකිරි යාය සමුත්තොජේනි “මුග්ග්‍යවංශේජ නිං කිර මාදිසෙ බලකකා රෙන නෙකුකාමො අත්තනො පමාණං න ජනාසි”ති තස්ස හණ්ඩං අත්තරධාපෙති: තං යකඛවිතංසකාය හිංසාපෙතො¹ සන්තජේජසි. අපි තං අඛණ්ඩරො නානප්පකාරං යාවිති: මුග්ග්‍යණෙන බමාපෙතො පසාදෙති: සබ්බං හණ්ඩං පටිපාකතිකං කාරාපෙති: රතතියා උප ගතාය යකඛං විඤ්ඤේජේනි ගච්ඡෙනො තස්ස අවිදුරෙ අඤ්ඤතරං අතිවිශ්‍ය ඛිභච්ඡදුග්‍යානං පෙතං දිත්වා තෙන කතකමම පුච්ඡෙනො:-

“කෙන නෙ අඛණ්ඩි කුණ්ඨො² මුඛඤ්චි කුණ්ඬලිකතං³

අකකිති ච පග්‍ගරන්ති තිං පාපං පකතං තයා”ති?

ගාථමාහ.

තනු “කුණ්ඨා”ති⁴ කුණ්ඨතා පතිකුණ්ඨතා අනුජ්ඣතා. “කුණ්ඬලි කතා”නති: මුඛවිකාරෙන විකුණ්ඬිතං සඛකුචිතං. “පග්‍ගරන්ති”ති: අසුචි විඤ්ඤන්ති. අපංසා පෙතො:-

“අඛණ්ඩරසස්ස ගහපතීනො සද්ධස්ස ඝරමෙසිනො
තස්සාහං දුතවිඤ්ඤගෙහ දුතෙ අභිකතො අනුං.

තනු යාවනතෙ දිත්වා ආගතෙ භොජ්‍යඤ්ඤෙ
එකමන්තං අපකකමම අකාසිං කුණ්ඬලිමුඛං.

තෙන මෙ අඛණ්ඩි කුණ්ඨො මුඛඤ්චි කුණ්ඬලිකතං
අකකිතිපි පග්‍ගරන්ති තං පාපං පකතං මයා”ති

තිස්සො ගාථා අහාසි.

තනු අඛණ්ඩරසස්සාති ආදිතා අසග්‍ගසෙට්ඨං කිත්තනති. “ඝර මෙසිනො”ති: ඝරමාවසන්තස්ස ගහට්ඨස්ස. “දුතවිඤ්ඤගෙහ”ති: දුතගෙහ පරිච්චාගට්ඨාතො. “දුතෙ අභිකතො අනු”නති: දෙය්‍ය ධම්මස්ස පරිච්චරතො දුතාභිකාරෙ අභිකතො ඤපිතො අහොසිං. “එකමන්තං අපකකමමා”ති: යාවනතෙ භොජ්‍යඤ්ඤෙ ආගතෙ දිත්වා දුතෙ විකාචවෙන නාම දුතග්‍යතො අතපකකමම යථාදාතො යෙව ඤතිං සඤ්ඤාතපිතිස්සාමිනස්සෙන පසන්තමුඛවණ්ණෙන සහන්තො දුතං දුතබ්බං පරෙති වා පඨරුපෙති දුපෙතබ්බං, අහං

1. සි. II. යකඛවිතංසකාය හිංසාපෙතො. 2. හා. කුණ්. සි. II. කුණ්ඨා.

3. හා. කුණ්ලිකතං. සි. II. කුණ්ඬලිකතං.

පන තථා අකත්ථා යාවනනෙ අගච්ඡෙනෙ දුරතො දිස්සාව අත්තානං අදසෙසනෙතා එකමනතං අපකකමම අපසකකිත්ථා. “අකාසිං කුණ්ඩලී මුඛ”නති: විකුණුවතං සඛකුචිතං මුඛං අකාසිං. “අකාසා”ති: තස්මා, සස්මා තදහං සාමිතං දුනාධිකාර නිපුනෙතා සමානො දුනකාලෙ උපට්ඨිතෙ මච්ඡරියාපගතො¹ දුනග්ගතො අපකකමනෙතා පාදෙති සභෙකාවං ආපජ්ජං, සගජෙති දුතභෙධ තථා අකත්ථා හත්ථසභෙකාවං ආපජ්ජං, පසන්නමුචෙන හචිතභෙධ මුඛසභෙකාවං ආපජ්ජං, පිය චක්ඛුති ඔලොකෙනතභෙධ චක්ඛුකාලසියං උපාදෙසිං, තස්මා හත්ථසභෙකාවං ච පාදසභෙකාවං ච කුණ්ඩා විකුණුවතා ජාතා, මුඛකුණු කුණුකුණුකා විරුපරුපං සඛකුචිතං, අකත්ථාකුණු අසුචිද්වයකුණුච්ඡාති අසුචි පග්ගරන්ති අත්ථො. තෙන වුත්තං:

“තෙන මෙ අභිකුලී කුණ්ඩා මුඛකුණු කුණුකුණුකා.
අකත්ථි ච පග්ගරන්ති තං පාපං පකතං මයා”ති.

තං සුත්ථා අභිකුරො පෙනං ගරහනෙතා:

“ධම්මෙන තෙ කාසුරිස මුඛකුණු කුණුකුණුකා.
අකත්ථි ච පග්ගරන්ති යං ත්වං පරස්ස දුතස්ස
අකාසි කුණුකුණුකා”නති

ගාථමාහ.

තත්ථ “ධම්මෙසා”ති: සුතෙතනෙව කාරණෙන. “අන”ති: තථ.
“කාසුරිස”ති: ලාමකපුරිස: “ස”නති: සස්මා. “පරස්ස දුතස්ස”ති:
පරස්ස දුතස්මි. අයමෙව වා පාඨො.

පුන අභිකුරො දුතපතිං තං සෙට්ඨිං ගරහනෙතා.

“කප්ඤ්ඤි දුතං දදමානො කරෙය්‍ය පරපතතිස්සං
අත්තපානං බාදනිස්සං චත්ථසෙනාසනාති වා”ති

ගාථමාහ.

තස්සත්ථො: දුතං දදනෙතා පුරිසො කපං හි නාම තං පරපතතිස්සං
පරෙන පාපෙතභිධං සාධෙතභිධං කරෙය්‍ය, අත්තතා පච්චක්ඛමෙව
පන කත්ථා සගජෙතනෙව දදෙය්‍ය, සයං වා තත්ථ² ව්‍යාවච්චො හචෙය්‍ය,
අඤ්ඤාදා අත්තතො දෙය්‍යධම්මො අවිධානෙ විද්ධංසියෙථ දක්ඛි
ණෙය්‍යා පන ජාතෙන පරිභාසෙය්‍යනති.

එවං තං ගරහිත්වා ඉදං අත්තතා පටිපජ්ජතභිධම්මං දසෙසනෙතා
ගාථාවස්මාහ:-

“සො හි නුත ඉතො ගතත්වා අනුපාත්තින වාරකං
දුතං පට්ඨපසිස්සාමි යං මමස්ස සුඛාවහං.

දසොමනනඤ්චි පානඤ්චි වන්සෙනාසනානි ව
පපඤ්චි උදපානඤ්චි දුග්ගෙ වඩකමණානි වා”ති.

තා වුත්තත්තං එව.

“තතො හි සො නිවත්තිනා අනුප්පඤ්චා වාරකං
දුතං පට්ඨපඨි¹ අභිකුරො යං නුමිසො සුඛාවහං.

අද අනනඤ්චි පානඤ්චි වන්සෙනාසනානි ව
පපඤ්චි උදපානඤ්චි විප්පසනෙනා වෙතසං.

කො ඡාතො කො ව තසිතො කො වන්සං පරිවිසොති²
කසො සන්තොති යොගොති ඉතො යොජෙන්නු වාහනං.

කො ඡතතිච්ඡති ගතිඤ්චි කො මාලං කො උපාහනං
ඉතිස්සු තත්තං සොසෙනති නප්පකා සුදු මාගධා
සදු සායඤ්චි පාතො ව අභිකුරංගා නිවෙසනෙ”ති

වතසොගා ගාරා අභිකුරංගා පටිපත්තිං දසොගා සඛිතිකාරකෙහි
ධම්මා.

තත්ත “නතො හි”ති: මරුකනතාරතො. “නිවත්තිනා”ති: පටි
නිවත්තිනා. “අනුප්පඤ්චා වාරක”තති: වාරවතිනගරං අනුපා
පුණ්ණි. “දුතං පට්ඨපඨි¹ අභිකුරො”ති: ගතෙකත පරිපුරිතසකල
කොට්ඨාසාණෙ සබ්බපාපෙරයකං මහාදුතං සො අභිකුරෙ පට්ඨපෙයි.
“සං නුමිසො සුඛාවහ”තති: යං අත්තතො සමපති ආයති ව සුඛ
නිබ්බන්තකං. “කො ඡාතො”ති: කො ජීවත්තො සො ආගන්ති
යථාරුචි ලුඤ්ඤානුති අධිප්පායො. එතෙව නයො සෙසෙසුපි. “නසි
තො”ති: පිපාසිතො. “පට්ඨපඨිත”ති: පරිදහෙසනති නිවාසෙසනති
පාරුපිසනති වාති අත්තො. “සන්තොති”ති: පරිසංමප්පත්තොති.
“සොගොති”ති: රථසුගවාහනානි. “ඉතො සොජෙන්නු වාහන”තති:
ඉතො යොගහසමුහතො යථාරුචිකං ගතෙති වාහනං යොජෙන්නු.
“කො ඡතතිච්ඡති”ති: කො කිලුඤ්ඤාච්ඡතොදිහෙදං ඡතතං ඉච්ඡති,
සො ගණනතුති අධිප්පායො. සෙසෙසුපි එතෙව නයො. “ගති”තති:
වතුජතිගතකාදිකං ගතිං, “මාල”තති: ගන්තිගන්තිතහෙදං පුථං.
“උපාහන”තති: බලලබ්ධාදිහෙදං උපාහනං. “ඉතිස්සු”ති නිපාත
මත්තං. ඉති එව කො ඡාතො කො තසිතොති ආදිතොති අත්තො.
“කප්පකා”ති: නසාපිතකා. “සුදු”ති: ගන්තසාරා. “මාගධා”ති:
ගන්තිතො. “සදු”ති: සබ්බකාලං, දිව්සෙ දිව්සෙ සායඤ්චි පාතො ව
තත්ත අභිකුරංගා නිවෙසනෙ සොසෙනති උග්ගොසෙනති යොජනා.

එවං මහාදුතං පවත්තෙත්තංගං ගව්ඡනෙත්තං ගව්ඡනෙත්තං කාලෙ
තිත්තිතාවතො අජිකප්පනෙහි පටිච්ඡතං මරුලං දුතංගං අහොසි.

උග්‍රාමනවෙලාය. “දිබ්බා භක්ඛා පාතුහවෙසු”නැති: දෙවලොක පරියාපනතා ආහාර උපපජ්ජයු. “සිලවහොතා ව ආවසා”ති. යාවතා ව සිලවහොතා කල්‍යාණධම්මා හවෙසු. “දදහො මෙ හි ඕ සෙසා”ති: ආහාරාගතානං දුතං දදහො ව මෙ දෙය්‍යධම්මො න ඕ සෙය්‍ය න පරික්ඛයං ගවෙජ්ජය. “දඬා නානුගාමෙසසහ”නැති: දුතබ්බං දුතං දඬා කිසුට්ඨෙව අපසාදකං දිසවා තෙන අහං පච්ඡා නුතපෙය්‍යං. “දදං විහතං පසාදෙය්‍ය”නැති දදමානො විහතං පසාදෙය්‍යං; පසාදනවිතොයෙව නුඬා දදෙය්‍යං. “ඵචං සක්ඛං චරං චරෙ”ති: සක්ඛං දෙවානම්ඤං ආරොග්‍යසම්පද දෙය්‍යධම්ම සම්පද දක්ඛිණෙය්‍යසම්පද දෙය්‍යධම්මස්ස අපරිමිතසම්පද දුය්‍ය සම්පදති එවං පඤ්චවිධං චරං චරෙය්‍යං. එත්ථ ව සාලුඤ්චිතස්ස මෙ ස හොති එතෙන ආරොග්‍යසම්පද, දිබ්බා භක්ඛා පාතුහවෙසු නැති එතෙන දෙය්‍යධම්මසම්පද, සිලවහොතා ව ආවසාති එතෙන දක්ඛිණෙය්‍යසම්පද, දදහො මෙ හි ඕ සෙසාති එතෙන දෙය්‍යධම්මස්ස අපරිමිතසම්පද, දඬා නානුගාමෙසසහං දදං විහතං පසාදෙය්‍යනැති එතෙහි දුය්‍යසම්පදති ඉමෙ පඤ්ච අත්ථා වහනහාවෙන ඉච්ඡිතා, තෙ ව ඛො දුතමිසපුඤ්ඤස්ස යාවදෙව උලාරහවායාති වෙදිතබ්බා, එවං අභිකුරෙත අත්තනො අජ්ඣාසයෙ පවෙදිතෙ තත්ථ නිසින්නො නිතිසත්ථ කතපරිච්ඡෙයො සොනකො නාම එතො පුරිසො තං නතො විච්ඡිද්දුකාමො:-

“න සබ්බවිත්තාති පරෙ පවෙවෙජ්
දදෙය්‍ය දුතඤ්ච ධනඤ්ච රතෙච්ච
තස්මා හි දුතා ධනමෙව සෙය්‍යො
අතිපපදනෙන කුලා න භොනති.

අදුතමතිදුතං ව නපසංසනති පණ්ණිතා
තස්මා හි දුතා ධනමෙව සෙය්‍යො
සමෙන වතෙනය්‍ය සධිරධම්මො”ති

වෙ භාජා අහාසි.

සිතිකො පුත එවං විමංසිතුකාමො න සබ්බවිත්තාතිති අදිමා භාති අපරෙ.

තත්ථ “සබ්බවිත්තාති”ති: සවිඤ්ඤාණකාවිඤ්ඤාණකපහෙදුති සබ්බාති විතතුපකරණාති, ධනාතිති අත්ථො. “පරෙ”ති: පරස්මි, පරස්සාති අත්ථො. “නපසමෙවෙජ්”ති: න දදෙය්‍ය, දක්ඛිණෙය්‍යා උද්ධාති කඬා කිසුට්ඨ අසෙසෙය්‍යා සබ්බසාපතොය්‍යපරිච්ඡාතො න කාතසෙබ්බාති අත්ථො. “දදෙය්‍ය දුතඤ්ච”ති: සෙබ්බන සබ්බං න දුතධම්මො කාතසෙබ්බා අප ඛො අත්තනො ආයඤ්ච ජාතිත්වා විහ වානුරූපං දුතඤ්ච දදෙය්‍ය. “ධනඤ්ච රතෙච්ච”ති අඋද්ධාත උද්ධාපරි රක්ඛණ රක්ඛිතසම්බන්ධවෙසන ධනං පරිපාලෙය්‍ය.

“එකෙන හොඟෙ භුඤ්ජයා මිනි කමම. පයෝජයෙ
වතුන්. එ නිධාපෙයා ආපදාසු හවිසානි”¹ති

වුත්ත විධිනා වා ධනං රතෙකයා. තමවුලකන්නා දනසා නසෙවි
මත්තා¹ අඤ්ඤාමඤ්ඤාමිසොධනෙන පටිසෙවිතබ්බාති නීතිචින්නකා.
“නසමා හී”²ති: යසමා ධනං ව රතෙකෙනා දනං ව කණෙනෙනා
උභයලොකනිතාය පටිපන්නා හොති, ධනමුලඤ්ඤා දනං තසමා
දනතො ධනමෙව සෙයොසා සුඤ්ජරතරොති අතිදනං න කාතබ්බනති
අභිප්පායො. තෙනාහ:- “අනිසසදෙනන කුලා න හොනති”³ති:
ධනසා පමාණං අන්තිනිා දනසා තනතිසාය අතිපදනපට
සබ්බෙන කුලාති න හොනති නපටවත්තනති උච්ඡිජ්ජනති අනෙං.
ඉදති විඤ්ඤානං පසංසිතමෙවන්. පතිට්ඨාපෙනො අදනමනි
දනඤ්ඤානි භාටමාහ.

තන් “අදනමනිදනඤ්ඤා”⁴ති: සබ්බෙන සබ්බං කවචුත්තිකායපි
තඤ්ඤාලමුට්ඨියාපි අදනං, පමාණං අනිකමනිා පරිච්චාගසංඛාතං
අතිදනඤ්ඤා පණිතා වුත්තිනෙනා සප්පඤ්ඤාතිකා නපසංසනති
න වණ්ණනති. සබ්බෙන සබ්බං අදනෙන හි සමපරිකතො:
අන්තො පරිබාහිරො හොති. අතිදනෙන දිට්ඨධම්මකපච්චෙණී න
පවත්තති. “සමෙහි වණ්ණනා”⁵ති: අවිසමෙන ලොකීයපරිකත
කෙන අගරහිතෙන මජ්ඣිමෙන ඤ්ජයෙන පවත්තයා. “සබ්බ
ධමමිතා”⁶ති: යා යථාච්ඡත්තා දනාදනපටවතී, සො ධිරානං ධිති
සමපන්නානං නීතිනායකුසලානං ධම්මො, තෙති ගතමග්ගොති දීපෙති

තං සුචා අභිකුරො. තසා අභිප්පායං පරිවණ්ණනෙනා:-

“අහො වතාරෙ අහමෙව දජ්ජං සනෙතා හි මං සපුරිසා භජෙය්‍යං
මෙසොව නින්නාතතිපුරයනො”⁷ සන්නප්පයෙ සබ්බවණ්ණිබ්බකානං.

යසා යාවනතෙ දිසා මුඛවණ්ණණං පසිදති
දතා අත්තමනො හොති නං සරං වසනො සුඛං.

යසා යාවනතෙ දිසා මුඛවණ්ණණං පසිදති
දතා අත්තමනො හොති එසා පුඤ්ඤායා⁸ සමපදා

පුබ්බෙව දනා සුමනො දදං පිත්තං පසාදයෙ

දතා වත්තමනො හොති එසා පුඤ්ඤායා⁹ සමපදා”¹⁰ති

ඉමාහි වතුහි භාටාහි අත්තනා පටිපජ්ජිතබ්බිසිං පකාසෙසි.

තන් “අහො ධමා”¹¹ති: සාධු වත. “අරෙ”¹²ති: ආලපතං. “අහමෙව
දජ්ජ”¹³තති: අහං දජ්ජාමෙව. අයඤ්ඤාන් සබ්බපණ්ණො: මාණව “දනා
ධනමෙව සෙයොසා”¹⁴ති යදි අයං නීතිකුසලානං වාදෙති සෙ වදනතිපි
කාමං අහං දජ්ජාමෙව. “සනෙතා හි මං සපුරිසා භජෙය්‍යං”¹⁵තති:
තසමි ව දනෙ සනෙතා උපසන්නකායවම්මනොසමාචාරං සපුරිසා

සාධනවං මං හතේයදං උපගතේයදං. “මෙතෙකො මිනිසානාහිතිපුරි
 සතෙතා”¹ති: අහසෙව අභිප්පවසානෙතා මහාමෙතෙකො මිනිසානාහි
 නිත්තවසානාහි සතෙතෙකො වසිතිමිනිසානාහි අභිප්පවසානෙතා
 අතෙතා වන තෙක සතෙතෙකො වසිති. “සසාසා සාධනෙකො දිසාව”²ති:
 සසාසා පුග්ගලස්ස සරමෙසිනෙකො සාධනෙකො දිසාව පඨමං තාව උපගතං
 වන මෙ පුග්ගලස්ස සතෙතෙකො සසාසානෙකො මුඛවිමුක්තො පටිදති, සථං
 මහවිමුක්තො තෙකො දුතං දුතො අතෙතෙකො පිනිසෙකොමිනෙකොහි හතිත
 විතෙතො තෙකො. තං හි යදෙද්දං යාවතානං දුතං තෙ ව දිසාව
 විතෙතො පඨමං දුතං යථාගතං දුතං දුතො ව අතෙතෙකො. “එසා
 පුග්ගලස්ස සමපද”³ති: එසා පුග්ගලස්ස සමපතති පාරිසුරි, නිපතති වාහි
 අතෙතො. “පුග්ගලස්ස දුතො සමපද”⁴ති: සමපතතිනිධානං අනුගාමිකං
 නිධානං නිධෙයොමිති මුඛවිමුක්තො පුග්ගලස්ස ව, දුතං පකරණස්ස
 සමපදනෙකො පටිපාදි පුග්ගලස්ස සමපතනෙකො සමපතනෙකො හතෙතො. “දදං
 මිනිසානං පසාදතෙකො”⁵ති: දදනෙකො දෙයොධමං දකිමිතිසසාසානෙතො
 පටිපාදිපනෙකො අසාරනෙකො ධනතො සාරදුතං කතෙමිති අතෙතො
 විතො. පසාදෙයො. “දදං අතෙතෙකො තෙකො”⁶ති: දකිමිතිසසාසානං
 දෙයොධමං. පරිවර්තනං පසාදනෙකො තෙකො නාම මයො අනුරුපිතං
 අතෙකො සාධු සුරුසුති අතෙතෙකො පමුදිතමෙකො පිනිසෙකොමිනෙකො
 තෙකො. “එසා පුග්ගලස්ස සමපද”⁷ති: යො අයං පුග්ගලස්ස විතො¹ මුඛවි
 මුක්තො අපරවිතොති² ඉමං සං කමමිතිසසාසානං තෙකො සමප
 තනෙකො පරිග්ගතනං නිසානං වෙතනං පාරිසුරි එසා පුග්ගලස්ස
 සමපද සමපතති, න ඉතො අසාදනං අභිප්පවසානෙතො. එවං අභිසුරෙ
 අතෙතො පටිපජ්ජනමිති. පකාසෙයො හිසෙකොමිනෙකොහි අභිවිසි
 මානදුතෙකොසසාසානෙතො දිවසෙ දිවසෙ මහාදුතං පවතෙතෙකො. තෙත
 තද සමපජ්ජනං උත්තමානං කතො මහාදුතෙකො දිසාමිති පරි
 ලභිසමුපකරණං මනුස්සො අතෙතො අතෙතො කමමතො
 පහං යථාසුඛං මිවරිංසු. තෙත රුජ්ජනං කොට්ඨාසාරනං පරිකමං
 අතෙතො. තෙත රුජ්ජනං අභිසුරෙකො දුතං පානෙකො. “තොතො
 දුතං නිසාසානං අභිසානං අයසො විනාසො අතෙකො. කොට්ඨාසාරනං
 පරිකමං හතොති, තත් සුත්තමතං කතමිති”³ති. තං සුත්තං අභිසුරො
 දකිමිතිසසාසානං හතොති දමිලවිසෙකො සමුදාසො අභිසුරට්ඨානෙකො මහතිසෙකො
 දුතොසානෙකො කාරුපෙයො මහාදුතොති පවතෙතෙකො යාවතානං
 තෙකො කාසො තෙකො පරමමරණං තාවතිංසවතො නිබ්බතති. තෙක
 දුතමිති. ව සතෙකො පටිපතති. ව දුතෙකො සමපතිනං:-

“සමපතිනං අභිසුරෙකො නිවෙසන
 තොජනං දිසෙත නිවං. පුග්ගලස්ස පනෙකො ජනෙකො,
 නිසාසානං”⁴ පුද හි අනුගාමිකො අනුගාමිකො
 අභිසුරං උපජිවති දුතෙකො යසෙකො වසාවතො.

1. හා. පුග්ගලස්ස විතො. 2. හා. අපරගාමවිතොති.
 3. සි. II & III. ජනානි සතෙකො.

සට්ඨිපුරිසසහස්සානි ආමුත්තමණිකුණාලා
අභිකුරස්ස මහාදුතෙ කට්ඨං එංලෙනති මාණවා.

සොළසිත්ථිසහස්සානි සබ්බාලඛකාරහුසිතා
අභිකුරස්ස මහාදුතෙ විධා පිණේනති නාරිසො.

සොළසිත්ථිසහස්සානි සබ්බාලඛකාරහුසිතා
අභිකුරස්ස මහාදුතෙ දබ්බිගාහා උපට්ඨිතා.

බහුං බහුත්තං පාදුසි චිරං පාදුසි බතතිසො
සකකච්චස්සච සහත්ථා ච විතතිකථා පුනපුනං.

බහු මාසෙ ච පකෙඛ ච උතු සංචට්ඨරුති ච
මහාදුතං පචනෙතසි අභිකුරො දීසමන්තරං.

එචං දඬා යජ්ඣා ච අභිකුරො දීසමන්තරං

සො හිඬා මාත්‍රසං දෙහං තාවතීංසුපගො අහු”ති

ගාථා ආහංසු.

තත්ථ “සට්ඨිපාසසහස්සානි”ති: වාගානං සට්ඨිසහස්සානි, ගනි
සාලිතණ්ඩුලාදිපරිපුරිතානං වාගානං සට්ඨිසහස්සානි. “පුඤ්ඤ
සෙත්ථස්සා”ති: දුතජ්ඣාසයස්ස දුතාබිමුත්තස්ස අභිකුරස්ස නිවේ
සනෙ නිවටං දිවසෙ දිවසෙ “ජනතුණා”ති: සත්තතිකායස්ස,
භොජනං දීයතෙති යොජනා. “තිසහස්සානි සුදු හි”ති: තිසහස්ස
මත්තා සුදු හත්තකාරකා, තෙ ව සො පඨානභූතා අධිපොතා. තෙසු
එකමේකස්ස පන චචනකරා අනෙකාති වේදිතබ්බා. තිසහස්සානි
සුදුහනති ච පඨනති. “ආමුත්තමණිකුණාලා”ති: නානා මණිවිචිත්ත
කුණාලධරා, නිදස්සනමත්තස්සෙත්ථං ආමුත්තකචකකචිත්තතාදි
ආහරණාපි තෙ අනෙසු. “අභිකුරං උපට්ඨිතානි”ති: තං තිස්සාය
ජිවනති, තප්පට්ඨිකජිවිනො භොගතිති අත්ථා. “දුතෙ සඤ්ඤස්ස
ච්ඡාච්චා”ති: මහායාගසඤ්ඤිතස්ස යඤ්ඤස්ස දුතෙ යජනෙ ව්‍යාවචා
උස්සුකකං ආපත්තා. “කට්ඨං එංලෙනති මාණවා”ති: නානප්පකා
රානං බජ්ජභොජ්ජාදිආහාරවිසෙසානං පචතාය අලඛිතපට්ඨයත්තං
තරුණමිත්‍රස්සා කට්ඨානි එංලෙනති විදුලෙනති. “විධා”ති: විධා
තබ්බානි භොජනසොග්ගානි කටුකභණ්ඩානි. “පිණේනති”ති: පිංසන
වසෙත යොජෙතති. “දබ්බිගාහා”ති: කට්ඨස්සගාහිකා. “උපට්ඨි
තා”ති: පරිවේසනට්ඨානං උපගන්ථා ධීතා භොගති. “බහු”නති:
මහත්තං පහුතිකං. “බහුත්ත”නති: අනෙකෙසං. “පාදුසි”ති:
පකාථෙති අදුසි. “චිර”නති: චිරකාලං, විසතිවස්සසහස්සායුතෙසු
මිත්‍රස්සෙසු සො උපපන්නා බහුං බහුත්තං චිරකාලං ච දෙනෙතා
යථා අදුසි තං දස්සෙත්ථා සකකච්චස්සච ආදි වුත්තං.

තත්ථ “සකකච්ච”නති: සාදරං අනපවිඬං අනවඤ්ඤතං කථා.
“සහත්ථා”ති: සහත්ථා න ආණාපනමත්තත. “විතතිකථා”ති:

ගාරවබ්බුමානගොගෙන විනොදන කර්මානුසංඝයා. “සුභසුභ” නම්: බ්බුමාන, න එකවාරං කාමපයවාරෙ වා අකාමා අනෙකවාරං පාදාසිති යොජනං. ඉදං තමෙව පුනපුන කරණං විභාසෙත්තුං බ්බු මාසෙ මාති ගාමමානංසු.

තත් “බ්බුමාසෙ”ති: විනොදනාදිකෙ බ්බු අනෙකෙ මාසෙ. “සුභසුභ”ති: කණ්ණසුභකගෙද¹ බ්බු පසෙයි. “උතු සංචර්ඡරාති මා”ති: වසනාතිමාදිකෙ බ්බු උතු, විනොදනංචර්ඡරාදිකාති බ්බුති සංචර්ඡරාති ව. සබ්බත් අවනතසංගොගෙ උපයොගවිචාරං. “දීඝ මහතර” නම්: දීඝකාලමහතරං. එත් ව විරංසාදාසිති විරකාලං දාසං පවතතිතභාවං වනං පුන තස්ස තිරනතරමෙව පවතතිත භාවං දසොත්තුං බ්බු මාසෙති ආදි වුත්තනති දව්ඨබ්බං. “ඵම” නම්: වුත්තපාකායෙන. “දඨා සජ්ඨා වා”ති: අත්තො එකමෙව; කෙසෙද්දී දකිණිකොසානං එකවිසං දෙසාධම්මස්ස පරිච්ඡ ජනවිසෙක දඨා, පුන බ්බුං බ්බුත්තං පාදාසිති වුත්තනගොග අසම් කානං සබ්බසං යථාකාමං දෙදොතා මහායාගවසෙන යජ්ඨා ව. “සො හිඨා මානුසං දෙහං නාමිතිසුභගො අනු”ති: සො අඛණ්ඩො ආයුපරිගොසානෙ මහුත්තනභාවං පහාය පටිසන්ධගහණවසෙන තාවතීංසදෙවතීකායුපගො අගොසි.

එවං තස්මිං තාවතීංසෙසු නිබ්බතතිත්වා දිබ්බසම්පත්තිං අනු භවිතො අමානං ගගවතො කාලෙ ඉන්ද්‍රිකො නාම මාණ්ඩවො ආයසමතො අනුරුඛපෙරස්ස පිණ්ඩාය වරනාස්ස පසනාමානසො කවච්ඡුතික්කං දපෙසි. සො අපරෙත සම්මෙත කාලං කාමා ඛෙත්ත ගතස්ස පුඤ්ඤස්ස ආනුභාසෙන තාවතීංසෙසු මිහිවිකො මහානු භාවො දෙවපුත්තො හුත්වා නිබ්බතො දිබ්බසම්පති රූපාදිති දසති ංනෙති අඛණ්ඩං දෙවපුත්තං අභිභවිත්වා විරොචති. තෙන වුත්තං:

“කවච්ඡු තික්කං දඨොන අනුරුඛස්ස ඉන්ද්‍රිකො
සො හිත්වා මානුසං දෙහං තාවතීංසුපගො අනු.
දසති ංනෙති අඛණ්ඩං ඉන්ද්‍රිකො අතිරොචති
රූපෙ සග්ගෙ රසෙ ගන්ති ජොට්ඨසෙව ව මනොරමෙ.
ආයුතා යසසා ජෙව ව්‍යෙඤ්ඤාන ව සුඛෙන ව
ආධිපත්තින අඛණ්ඩං ඉන්ද්‍රිකො අතිරොචති”ති.

තත් “රූපෙ”ති: රූපගෙත්තු, අනතො රූපසම්පත්තිමිත්තනති අත්තං. “සග්ගෙ”ති ආදිසුපි එසෙව නගො. “ආයුතා”ති: ජීවිතෙන නනු ව දෙවනං ජීවිතං පරිච්ඡින්නපමාණං වුත්තං? සම්මං වුත්තං. තං පන ගෙභුග්ගවසෙන. තථා හි එකවිචාරං දෙවනං පයොග විපත්තිආදිකා අනතො මරණං භොති ගෙව්. ඉන්ද්‍රිකො පන තිස්සො වස්සකොට්ඨො සපිටි ව වස්සකගාමාති පරිපුරෙති ගෙව්. තෙන

1. සී. I. පසකගෙද.

වුත්තං: ආනුභාවා අනිකුමිති. “සසස”ති: මහතියා පරිවාර සමපතියා. “මුණ්ණානා”ති: සමානසමපතියා. වණ්ණධාතු සමපද පන රූපෙනාති ඉමිනා වුත්තා යෙව. “ආධිමමමනා”ති: ඉගාරියෙන.

එවං අඛණ්ඩෙ ව ඉදංගෙ ව තාවතියෙසු නිබ්බතියා දිබ්බ සමපතියා අනුභවනොසු අමනාතං හගවා අතිසමිධායිතො සත්තමෙ සංවච්ඡරෙ ආසාදනිපුණ්ණමයං සාවච්ඡිතගරවාසෙ ගණ්ඩමබරුකකමුලෙ යමිකපථිභාරියං කළා අනුක්කමෙන තිපද වික්කමෙන¹ තාවතියසමපතියං ගතවා පාරිච්ඡිතකමුලෙ පණු කමලසිලායං සුගතීරපබ්බතො බාලසුරියො විය විරෙවමානො දසති ලොකධාතුති සන්තිපතියාය දෙවබ්බතපරිසාය ජුතිං අත්තනො සරිප්පභාය අතිභවනො අභිධම්මො දෙසෙත්තුං නිසින්නො අවිදුරෙ නිසින්නං ඉදංගං වාදසයොජනනාසෙර නිසින්නං අඛණ්ඩෙ දිසා දක්ඛණෙය්‍යසමපතියාති භාවනාදා:-

“මහාදුතං තයා දින්නං අඛණ්ඩෙ දිසමනතරං

අතිදුරෙ නිසින්නාසි ආගච්ඡ මම සන්තිතෙක”ති.

භාදමාස.

තං සුළා අඛණ්ඩෙ හගවා මයා වර්තාලං බහුං දෙය්‍යධම්මං පරිච්චජ්ජා පවත්තිනමි මහාදුතං දක්ඛණෙය්‍යසමපතියාතිවර්තන අබ්බතො වුත්තං ඕජං විය න උලාරථලං අනොසි ඉදංගං පන කචච්ඡුතිකවාදුතංපි දක්ඛණෙය්‍යසමපතියා සුබ්බතො වුත්තං ඕජං විය උලාරථලං² ජනනාති ආග. තමිදං දෙසෙන්නො සබ්බිතිකාරා:-

“තාවතියෙසු යද බුද්ධො සිලායං පණුකමලෙ

පාරිච්ඡිතකමුලමි විහාසි පුරිසුත්තමො.

දසසු ලොකධාතුසු සන්තිපතියාන දෙවතා

පසිරුපාසනාති සමුඛං වසනතා නගමුඛාති.

න නොච දෙවො වණ්ණන සමුඛං අතීරෙවති

සමිබ්බ දෙවෙ අධිගය්‍ය සමුද්ධොව විරෙවති.

යොජනාති දස වෙ ව අඛණ්ඩෙයං තද අනු

අවිදුරෙව බුද්ධයා ඉදංගො අතීරෙවති.

මිලොකෙනාන සමුද්ධො අඛණ්ඩෙදි ඉදංගං

දක්ඛණෙය්‍යං පහාසවනො ඉදං වචනමමුච්ඡි:

මහාදුතං තයා දින්නං අඛණ්ඩෙ දිසමනතරං

අතිදුරෙ නිසින්නාසි ආගච්ඡ මම සන්තිතෙක.

චොදිතො භාවිතනනන අඛණ්ඩෙ ඉදමමුච්ඡි.

තීං මයං නොන දනොන දක්ඛණෙය්‍යං සුඤ්ඤං.

අයං සො ඉන්ද්‍රෙනා සනෙඛා දජ්ජා දුතං පරිත්තකං
 අතිරෙවති අමෙහති චන්ද්‍ර තාරගණේ යථා.
 උජ්ඣතලෙ යථා බෙහෙත ඩීජං බහුකමි රොපිතං
 න විපුලං ඵලං හොති නපි තොසෙති කායානං.¹
 තපෙව දුතං බහුකං දුස්සිලෙසු පඨිවතීතං
 න විපුලං ඵලං හොති. නපි තොසෙති දායකං.²
 යථාපි හග්ගෙන බෙහෙත ඩීජං අපමමි රොපිතං
 සමමා ධාරං පවෙච්ඡන්ත ඵලං තොසෙති කායානං
 තපෙව සිලවනෙතසු ගුණවනෙතසු තාදිසු
 අපමකමි කතං කාරං පුඤ්ඤං හොති මහපථල”නති

හොටාසො අපොච්ඡිං.

තත්‍ර “තාවතීංසෙ”ති: තාවතීංසගවනෙ. “සිලාසං පණ්ඩුකමි
 ලෙ”ති: පණ්ඩුකමිලතාමනෙ සිලාසනෙ. “පුරිසුතනමො”ති: බුද්ධො
 යද චිහාසිති යොජනා. “දසසු ලොකධාතුසු සන්ධිපතීච්ඡාන
 දෙවතා”ති: ජ්විතකවතසඤ්ඤිතෙසු දසසු වක්කවාලසහසෙසසු
 කාමාවචරදෙවතා බ්‍රහ්මදෙවතා ච බ්‍රහ්මසාහගවනො පසිරුපාසනාය
 ධම්මසවණ්ථං ච එකතො සනතිපතීච්ඡා. තෙනාහ: සසිරුපාසනාය
 සමිබ්බං වසන්තං නගමුඛතීති. සිතොරුමුඛතීති අන්තං. “සොජ්ජානී
 දස මෙ ව අභිභූරොසං නද අසු”ති: අයං යථාචුත්ත වරිතො
 අභිභූරො තද සත්ථ සමිබ්බතොලෙ දස මෙ යොජනානි අන්තරං කථමං
 අසු, සත්ථ නිසිට්ඨානතො වාදසයොජනනතරෙ යානෙ නිසිතො
 අහොසිති අන්තං. “මොදිතො භාවිතනොන”ති: පාරමිපරිභාවිතාය
 අරියමග්ගාවතාය භාවිතනොන සමමංසමිබ්බතො වොදිතො. “කිං
 මග්ගං නොනාති ආදිකං සත්ථ පටිච්චනවසෙත අභිභූරෙන චුත්තං
 හොටා.

තත්‍ර “දහමිණේසොන සුඤ්ඤාන”නති: යං දහමිණේසොන
 සුඤ්ඤානං රිත්තකං විරතිතං තද මම දුතං, තස්මිං කිං මග්ගං තෙන
 දුතොනාති අත්තනො දුතපුඤ්ඤං භිලෙහොතො වදති. “සමෙඛා”ති:
 දෙවපුත්තො. “දජ්ජා”ති: දුතං. “අතිරොමති අමෙහති”ති: අත්තනා
 මාදිසෙති අතිරිම විරොවති. “කි”ති නිපාතමත්තං. අමෙහ අතික්ක
 මිච්ඡා අතිහමිච්ඡා විරොවතිති අන්තං. යථා කිනති? අහ: චුඤ්ඤ භාර
 ගණේ සථාති. “උජ්ඣතලෙ”ති: අතිරිම ප්‍රභූගුණිකාගෙ. උග්ගරෙති
 කෙමි වදනති. “රොපිත”නති: චුත්තං, වපිච්ඡා උච්චිතං වාපි පුත රො
 පිතං. “නපි තොසෙති”ති: න තන්දයති, අපපථලතාය වං නුච්චිං න
 ජනෙති. “නපමම”ති: යථා උජ්ඣතලෙ බෙහෙත බහුමි ඩීජං
 රොපිතං විපුලඵලං උලාරඵලං න හොති තතො ඵල කායානං න
 තොසෙති. තථා දුස්සිලෙසු සිලවරිතෙසු බහුකමි දුතං පඨිවතීතං

1. ස. I II & III කසලනෙ 2. ස. I II & III. දායකෙ

විප්‍රලථලං මහපථලං න හොති, තතො එව දයකෙන න නොසෙය්‍යතිති අනේවා. ශබ්දාපි හද්දකෙනාති ගාථාවයස්ස වුත්තවිපර්යෙයෙන අත්‍යයෝජනා වෙදිතබ්බා.

තත්‍ය “සම්මා ධාරං පවෙච්ඡන්තන”ති: වුට්ඨිධාරං සමමදෙව පවත්තනෙන, අනිඛිමාසං අනුදසාහං අනුපඤ්චාහං දෙවෙ වස්සන්තන ති අනේවා. “භූණිවන්තනු”ති: ක්‍යාතාදිගුණසුත්තනු. “ආදිනු”ති: ඉට්ඨාදිසු තාදිලක්ඛණපසත්තනු. කාරණති ලිඛිතවිපල්ලාසෙන වුත්තං. උපකාරොති අනේවා. කීදිසො උපකාරොති? ආහ: පුඤ්ඤනති.

“විචෙය්‍ය දුතං දුතබ්බං යත්‍ය්‍ය දින්නං මහපථලං

විචෙය්‍ය දුතං දුතාන සග්ගං ගච්ඡන්ති දයකා.

විචෙය්‍ය දුතං සුගතපසස්සං යෙ දක්ඛිණෙය්‍යා ඉට්ඨිවල්ලාසෙන එතෙසු දින්නාති මහපථලාති බිජ්ඣති වුත්තාති යථා සුඛෙත්තන”ති සබ්බිකිකායෙති ධර්මා ගාථා.

තත්‍ය “විචෙය්‍ය”ති: විවිඤ්චා, පුඤ්ඤකෙඛතනං පඤ්ඤය උප පරික්ඛිනි, සෙසං සබ්බත්‍ය්‍ය උත්තානමෙවාති. තසිදං අභිකුරපෙතවච්ඡු සත්‍යාරු තාවතියභවතෙ දසසගස්සවකකවාලදෙවතානං පුරතො දක්ඛිණෙය්‍යසම්පත්තිවිභාවනත්‍ය්‍ය මහාදුභං ආසාදිනහනති ආදිනා අත්තනා සමුට්ඨාපිතං.

තත්‍ය තයො මාසෙ අභිධම්මං දෙසෙය්‍යා මහාපචාරණෙය්‍ය දෙව ගණපරිවුත්තො දෙවදෙවො දෙවල්ලාසනො සංකස්සනගරං මහරිච්චා අනුක්කමෙන සාවස්සං පච්චා ජෙතවතො විහරන්තො චතුපරිසම්පේක්ඛ දක්ඛිණෙය්‍යසම්පත්තිවිභාවනත්‍ය්‍යමෙව සස්ස අත්ථාස ගච්ඡාමාති ආදිනා විත්‍යාරතො දෙසෙය්‍යා චතුසම්පත්තියා දෙසනාය කුටං ගණති. දෙසනාවසානෙ අනෙකතෙකාපිපාණසගස්සානං ධම්මාභිසම්මෙයො අනෙය්‍යති.

අභිකුරපෙතවච්ඡුමණ්ණනා

ති වසී තා.

2. 10.

“දිවාමහාරගනං භික්ඛු”නති ඉදං උත්තරමාභු පෙතවච්ඡු තත්‍යායං අත්‍යවිභාවනා: සත්‍යරි පරිනිබ්බුතො පඨමමහාසබ්බිකියා පවත්තිතාය ආයස්මා මහාකච්චායනො වාදසති භික්ඛුති සබ්බං කොසම්මියා අවිදුරෙ අඤ්ඤාතරස්මිං අරඤ්ඤයතනෙ විහාසි. තෙන ව සම්මෙයන රඤ්ඤා උදෙනස්ස අඤ්ඤානරො අමට්ඨො කාලමිකාසි. තෙන ව පුඤ්ඤ නගරෙ කම්මනා අබ්බිතා අනෙසුං, අප රාජ තස්ස පුත්තං උත්තරං නාම මාණවං පකෙකාසාපෙය්‍යා “නිං ව පිත්ඨරු අබ්බිතෙ කම්මන්තෙ සම්මුසාසා”ති තෙන සිත්ඨානෙ ධර්මෙය්‍ය ව සාධුති සම්පවිච්ඡිතා එකදිමියං නගරපරිසංඛරණියානං

තත් “භිරුද්ධානා”¹ති: හයානකදස්සනා රුධිරදස්සනා. “රුද්දදස්සනා”²ති වා පාඨො. ඕහව්ඡහාරියදස්සනාති අන්තො “සාවග්ගමාවලමබ්බෙ”³ති: යාව භුමි තාව ඕලමබ්බනති. පුබ්බෙ භික්ඛුනති ව පච්ඡා සමණ්ණති ව කඛ්ඛාරෙවනන්තරමෙව සක්ඛාය වුත්තං. සා පන පෙති පෙරං උපසංකම්භො පාතියං යාවනති:-

“පඤ්චපණ්ණාසවස්සානි යතො කාලකතා අහ
නාහිජ්ඣාමි භුත්තං වා පිතං වා පන පාතියං.

දෙති තිං පාතියං හන්තො තසිතා පාතියාය මෙ”⁴ති

ඉමං භාටමාහ.

තත් “නාහිජ්ඣාමි භුත්තං වා”⁵ති: එවං දීඝමන්තරෙ කාලෙ භොජනං වා භුත්තං පාතියං වා පිතං නාහිජ්ඣාමි, න භුත්තං න පිතනති අන්තො. “නසිනා”⁶ති: පිපාසිතා, “පාඨිසාසා”⁷ති: පාතියන්තො ආභිඤ්ඤානියා මෙ පාතියං දෙති හන්තති යොජනා. ඉතො පරං:-

“අයං ජිනොදකා ගඛා හිමිවන්තතො සන්දති
පිච එතොතා ගහෙතියාන තිං මං යාවසි පාතියං”?

“සවාහං හන්තො ගඛාය සයං ගණ්ණාමි පාතියං
ලොභිතං මෙ පරිවත්තති තස්මා යාවාමි පාතියං.”

“කිනත්තු කායෙත වාවාය මනසා දුක්ඛං කතං
කිස්ස කම්මවිපාකොතා ගඛා හෙ භොති ලොභිතං”?

“පුත්තො මෙ උත්තරො නාම සමො ආසි උපාසකො
සො ව මිස්සං අකාමාය සමණ්ණං පචෙච්ඡති:

චිචරං පිණ්ඩපානඤ්ච පච්චයං සයනාසනං.

තමහං පරිභාසාමි මචෙජ්ජෙන උපද්දාන:

යං තිං මස්සං අකාමාය සමණ්ණං පචෙච්ඡති

චිචරං පිණ්ඩපානඤ්ච පච්චයං සයනාසනං.

එතං හෙ පරලොකස්මිං ලොභිතං භොදු උත්තර.

තස්ස කම්මවිපාකොතා ගඛා මෙ භොති ලොභිත”⁸නති

ඉමා පෙරස්ස ව පෙතියා ව වචනපටිච්චනභාටා.

තත් “භිමමහනන්තො”⁹ති: මහතො හිමස්ස අත්තියාය හිමවාති උඛතාමන්තො පබ්බතරුජන්තො. “සන්දති”¹⁰ති: පවත්නති. “එතොතා”¹¹ති: ඉතො¹² මහාගඛාන්තො. “කි”¹³නති: කස්මා මං යාවසි පාතියං ගඛා නදිං ඕහරිත්වා යථාරුචි පිචාති දස්සෙති. “ලොභිතං මෙ පරිවත්තති”¹⁴ති: උදකං සන්දමානං මස්සං පාපකම්මවසෙන”¹⁵ ලොභිතං හුත්වා පරිවත්තති පරිනමති, තාය ගතිතමත්තං උදකං ලොභිතඤ්ඤායති. “මස්සං අකාමාසා”¹⁶ති: මම අනිච්ඡන්තියා. “පචෙච්ඡති”¹⁷ති: දෙති.

1. ම චිහව්ඡහාරියදස්සනා. 2. සි. I. II. අතො. 3. හා. පාපකම්මවසෙන.

“පව්වස” නම්: ගිලානපව්වය. “සමෙක” නම්: යං එතං විවරදිකං පව්වසත්තං. සමණානං “පව්වෙවස්සි” කී: දෙසි. “එතං නො සරලො කසමි ලොකිනං නොතු උත්තරා” කී අභිසපනවසෙන කතං පාප කම්මං, තසා විපාකෙනාති යොජනා.

අපායයො රෙවතො තං පෙතිං උද්දිසා භික්ඛුසමසංසං පානියං අදුසි. පිණ්ඩාය වරිත්වා භත්තං ගහෙත්වා භික්ඛුතං අදුසි. සඛකාර කුලාදිතො පංසුකුලං ගහෙත්වා ධොවිත්වා භිසිඤ්ඤා විමුලිකඤ්ඤා කත්වා භික්ඛුතං අදුසි. තෙන වසා පෙතියා දිබ්බසම්පත්තියො අනෙසුං. සා ථෙරසා සනතිකං ගතත්වා අත්තනා ලබ්ධිබ්බසම්පත්තියං ථෙරසා දුසෙසයි. ථෙරො තං පව්වතිං අත්තනො සනතිකං උපගතානං චතුත්තං පරිසානං පකාසෙත්වා ධම්මකථං කපෙයි. තෙන මහාජනො සඤ්ඤාතසංවේගො විගතමලමචේත්රො හුත්වා දුකසිලාදිදසකුසල ධම්මාභිරතො අහොසිති. ඉදං පන පෙතවණු දුතියසම්භිතියං සම්භග්ග අරුලුතනකී දට්ඨබ්බං.

උත්තරමාතුපෙතවණුවණ්ණනා

නි ටසි තා.

2 11.

“අහං සුථෙර පබ්බජිතස්ස භික්ඛුනො” කී: ඉදං සුත්තපෙතවණු තසා කා උපපත්ති? සාවස්සා කීර අවිදුරෙ අඤ්ඤාතරසමි ගාමකෙ අවහානං සත්ථි අනුපානෙනයෙව සත්තනතං වසාසතානං ලපරි අඤ්ඤාතරෙ දුරතො එකං පච්චෙකමුඛං උපට්ඨති. තසා මාතා තයමි වසපානෙන තසාත්ථාය සමානකුලතො අඤ්ඤාතරං කුලසි තරං ආනෙයි. විවාහදිවසෙ යෙව ව සො කුමාරෙ සහායෙහි සථි. නගාසිත්තුං ගතො අතිනා දට්ඨො කාලමිකාසි. යක්ඛගාහෙනාතිපි වදන්ති. සො පච්චෙකමුඛස්ස උපට්ඨානෙන බහුං කුසලකම්මං කත්වා ජීනොපි තසා දුරිකාය පටිබ්බවිත්තනාය විමානපෙතො හුත්වා නිබ්බත්ති, මිතිසිකො පන අහොසි මහානුභාවො. අප් ඛො සො තං දුරිකං අත්තනො විමානං නෙතුකාමො “නෙත නු ඛො උපායෙන එසා දිට්ඨධම්මෙවදතීයකම්මං කත්වා මයා සථිං ඉධ අභිරුමෙය්සා” කී තසා දිබ්බසොගසම්පත්තියා අනුභවනගෙනා ථිමංසනො පච්චෙක මුඛං විවරකම්මං කණ්ණෙන දිසා මනුස්සරුපෙන ගතත්වා වන්දිත්වා “කිං ගන්තං සුත්තකෙන අන්තො අපථී?” කී අංග. “විවරකම්මං කණ්ණෙ උපාසකා” කී. “තෙන හි ගන්තං අසුකසමිං ණනෙ සුත්තභික්ඛං වර ථා” කී තසා දුරිකාය ගෙහං දුසෙසයි. පච්චෙකමුඛො තත්ථ ගතත්වා ඤරමාරෙ අට්ඨාසි. අප් සා පච්චෙකමුඛං තත්ථ සීතං දිසා පසන්න මානසා “සුත්තකෙන මෙ අයෙසා අපථීකො” කී ඤාත්වා එතං සුත්තං යුළං අදුසි. අප් සො අමනුස්සො මනුස්සරුපෙන තසා දුරිකාය ඤරං ගතත්වා තසා මාතරං යාපිත්වා තාය සථිං කථිපානං වදිත්වා

තස්සා මාභූයා අනුග්ගහන්තං¹ තස්මිං ගෙගෙ සබ්බභාජනාති තිරිඤ්ඤා සුචණ්ණස්ස පුරෙත්වා සබ්බන් උපරි නාමං ලිඛි: “ඉදං දෙවදහතියං” ධනං ත කෙනවි ගගෙකබ්බ”නති කඤ්ච දිරිකං ගගෙත්වා අත්තනො විමානං අගමාසි. තස්සා මාතා පහුතං ධනං ලභිත්වා අත්තනො ඤාතකානං කපණ්ණිකාදීනඤ්ච දත්වා අත්තනා ව පරිභුඤ්ජත්වා කාලං කරොන්ති “මම ධීතා ආගච්ඡති වෙ ඉමං ධනං දස්සෙථා”ති ඤාත කානං කපෙත්වා කාලමිත්වා. තභො සත්තන්තං වස්සසතානං අවච යෙන අමාකං හගච්ඡි ලොකෙ උපපජ්ජත්වා පචන්තිතවරධමම චකෙක අනුක්කමෙන සාවන්තියං පීඨරන්ත තස්සා ඉත්තියා තෙන අමනුස්සො ත සම්මි වසන්තියා උක්කණ්ණො උපපජ්ජි. සා තං ආග: “සාධු අය්‍යපුත්ත මං සකඤ්ඤාව ගෙගං පටිනෙහි”ති වදන්ති:-

“අහං පුරෙ පබ්බජිතස්ස භික්ඛුනො
සුතතං අදුසිං උපගමම යාවිතා,
තස්ස විපාකො විපුලඵලපලබ්භති
බහු ව මෙ උපපජ්ජරෙ වන්තොපියො.

පුප්ථාභිකිණ්ණං රමිතං විමානං
අනෙකවිත්තං නරනාරිසෙවිතං
සාගං භුඤ්ජාමි ව පාරුපාමි ව
පහුතවිත්තා² න ව තාව භියති.

තස්සෙව කමමස්ස විපාකමත්තියා
සුබඤ්ච සාතඤ්ච ඉධුපලබ්භති
සාගං හන්තො පුනරෙව³ මානුසං
කාගාමි පුඤ්ඤති නයය්‍යපුත්ත ම”නති

ඉමා ගාථා අභාසි.

තන්ත “පබ්බජිතස්ස භික්ඛුනො”ති: ඉදං පළෙචකවුඬං සත්තිය චුත්තං, සො හි කාමාදිමලානං අත්තනො සත්තානනො අනවසෙ සතො පබ්බජිතත්තා පටිණත්තා පරමන්දිනො පබ්බජිතොති, භිත්ත භිලෙසත්තා භික්ඛුති ව චත්තබ්බතං අරහති. “සුතන”නති: කප්පා සියං සුත්තං. “උපගමමා”ති: මග්ගං ගෙගං උපසංකම්භිත්වා. “සාවි තා”ති: “උද්දස්ස අරියා තිට්ඨන්ති එසා අරියාන යාවතා”ති එවං චුත්තාය කායවිඤ්ඤාත්තිපයොගසංඛාතාය භික්ඛාවරියාය යාවිතා. “නාසා”ති: තස්ස සුත්තදුත්තං. “විපාකො විපුලඵලපලබ්භති”ති: විපුලඵලො උපාරඋදයො මහාඋදයො විපාකො එතරති උපලබ්භති පචචක්ඛුගමියති. “බහු”ති: අනෙකා. “වන්තොපියො”ති: වන්තං කොපියො, අනෙකසත්තසහස්සප්පහෙදුති වන්තීති අන්තො. “අනෙක විත්ත”නති: නානාවිධවිත්තකමමං, අනෙකෙහි වා මුත්තාමණිආදීති

1. සි. III. අනුග්ගහන්තං.

3. සි. I & II. පහුතවන්තං.

2. සි. I & II. හා. දක්ඛි: දං දෙවදහතියං.

4. සි. II & III. පුනරෙව:

රතනෙහි විවිතරුපං. “නරතාපිසෙමින”නති: පරිවාරකභූතෙහි නරෙහි නාරිහි ව උපසෙවිතං. “සාහං භුඤ්ජාමි”ති: සා අහං තං විමානං පරිභුඤ්ජාමි. “පාරුසාමි”ති: අනෙකාසු වන්දකොටිසු ඉට්ඨි තිට්ඨිතං නිවාසෙමි ථෙව පරිදහාමි ව. “පසුනාවිතනා”ති: පසුත විතතුපකරණං මහඛතා මහාභොගා. “න ව භාව සිංහි”ති: තඤ්ච විතතං න සිංහති න පරික්කයං පරියාදනං ගවන්ති. “නායෙව කමිංසෙ විපාකමනවසා”ති: තස්සෙව සුත්තදනමයපුඤ්ඤකමස්ස අනියා පච්චියා නෙතුභානෙවෙව විපාකභූතං සුඛං ඉට්ඨමිඬුරසඛිතං සාතඤ්ච ඉධ ඉමසමි විමානෙ උපලබ්භති. “ගනාධා පුනරෙව මානු ස”නති: පුන එව මනුස්සලොකං උපගන්ත්වා. “සාහාමි පුඤ්ඤාමි”ති: මස්සං සුඛවිසෙසනිප්පාදකානි පුඤ්ඤානි කරිස්සාමි, යෙසං වා මයා අයං සමපතති ලබාති අධිප්පායො. “නායෙව පුතා ම”නති: අයා පුතා මං මනුස්සලොකං නය, තෙහිති අන්තො.

තං සුචා සො අමනුස්සො තස්සා පටිබ්බවිතතතාය අනුකම්පායපි ගමනං අනිච්ඡතො:-

“සත්ත භූමං වස්සසතා ඉධංගතා
ජිණ්ණා ව චුඛා ව තහිං ගවිස්සයි
සබ්බෙව තෙකාල කතා ව ඤාතතා
කිං තත්ථ ගන්ත්වාන ඉතො කරිස්සයි”ති

ගාථමාන.

තත්ථ “සත්තා”ති: විගතතිලොපෙන නිදද්දසො, නිස්සකෙන වා එතං පච්චිතතවචනං. “වස්සසතා”ති: වස්සසතතො සත්තති වස්ස සතෙහි උඩං භූමං ඉධංගතා ඉමං විමානං අගතා, ඉධංගතාය භූස්සං සත්තවස්සසතානි නොනගිති අන්තො. “ජිණ්ණා ව චුඛා ව තහිං ගවිස්සයි”ති: ඉධ දිසෙමති උතුරාහාරෙහි උපත්ථෙතිතතතතා වා කමමානුභාවෙන එතතකං කාලං දහරුකාරෙතෙව සීතා, ඉතො පන¹ ගතා කමස්ස ව පරික්කිණ්ණතො මනුස්සානං ව උතුරාහාරානං විසසන ජරජිණ්ණා වයොචුඛා ව තහිං මනුස්සලොකෙ ගවිස්සයි. කීනති?² “සබ්බෙව තෙ කාලකතා ව ඤාතතා”ති: දිස්සෙ අමුතො ගතතො තව ඤාතයොපි සබ්බෙ එව මතා, තස්මි ඉතො දෙව ලොකතො තත්ථ මනුස්සලොකං ගන්ත්වා කිං කරිස්සයි, අවසෙසෙට්ඨි ආයුඤ්ච ඉධෙව බෙපෙහි, ඉධ වසාහිති අධිප්පායො.

එවං තෙන චුතතා සා තස්ස වචනං අසද්දගතති පුනදෙව:-

“සත්තෙව වස්සානි ඉධංගතාය මෙ
දිබ්බඤ්ච සුඛඤ්ච සමප්පිතාය
සාහං ගන්ත්වා පුනරෙව මානුසං
කාහාමි පුඤ්ඤානි නායොපුත්ත ම”නති

ගාථමාන.

1. සි. II & III. පු තදව

2. හා. පරං.

3. සි. II & III. කීඤ්ච

තත් “සතෙතච චිත්තානි ඉධාගතානං මෙ”ති: අයපුත්ත මග්ගං. ඉධාගතාය සතෙතච චිත්තානි මෙඤ්ඤ චිතිවිතානානි, සතච්ඡිකාසතානි දිබ්බසුඛසමප්පිතාය බහුවිධි කාලං ගතං අයලුප්පෙතිනි ඵලමාග.

ඵලං පන තාය වුත්තො සො විමානපෙතො නානපාකාරං තං අනුසාසිත්වා තිං ඉදානි සත්තාගතො උඛං න ජවිත්තයි. මාතුයා තෙ නිකම්පතං මයා දිනනං ධනං අපී. තං සමිණ්ඩ්‍රාගමිණානං දුතං දත්වා ඉමෙව උප්පත්තිං. පත්තෙතිති වත්වා තං බාහායං ගතෙත්වා ගාමි මජ්ඣෙකං ධරෙත්වා “ඉධාගතො අඤ්ඤාපි ජනෙ යථාබලං පුඤ්ඤානි කරොමාසි ඔවදෙය්‍යාසි”ති වත්වා ගතො. තෙන වුත්තං:-

“සො තං ගතෙත්වාන පසංගා බාහායං.

පච්චානසිත්වාන පෙරිං. සුදුබ්බලං.

වදෙසී¹ අඤ්ඤාමිති ජනං ඉධාගතං.

කරොමි පුඤ්ඤානි සුබ්බපලබ්භානි”ති.

තත් “සො”ති: සො විමානපෙතො. “න”නති: තං ඉදං. “ගතෙත්වාන පසංගා බාහායං”නති: පසංගා තෙතා² වීච බාහායං තං ගතෙත්වා. “පච්චානසිත්වාන”ති: තස්සා ජතසංවර්ධිතගාමං³ පුත්තරෙව ආතෙත්වා. “පෙරිං”නති: ථාවරිං ජිණ්ණං, වුච්ඡන්ති අත්තො. “සුදුබ්බලං”නති: ජරුජිණ්ණතාය ඵල සුච්ඡු දුබ්බලං. සා කීර තතො විමානතො අපගමනසමනතතරමෙව ජිණ්ණං වුච්ඡා මහලුකිං අචගතා වයොඅනුප්පත්තා අසොසි. “වදෙසී”ති: වදෙය්‍යාසි. වතඛබ්බවිතා කාරණව දස්සෙත්වා අඤ්ඤාමිති ජනානි ආදි වුත්තං. තස්සත්තො: හඤ්ඤානිවිධි පුඤ්ඤං කරෙය්‍යාසි, අඤ්ඤාමිති ජනං ඉධ තව දස්සනත්තාය ආගතං, හදුමුඛා ආදිත්තං සිසං වෙලං වා අජිඤ්ඤාපසාදිත්වාදි දුත සිලාදීනි පුඤ්ඤානි කරොමාසි කපෙමි, පුඤ්ඤං ඵකංසෙතෙව තස්ස ඵලභුතං සුඛං උපලබ්භානි, න ඵත්තං සංසයො කාකමෙබ්බානි වදෙය්‍යාසි ඔවදෙය්‍යාසි. ඵලං වත්වා තස්මිං ගතො සා ව ඉපී අත්තතො ඤාත කානං වසනට්ඨානං ගතත්වා තෙසං අත්තානං ජනාපෙත්වා තෙති තීය්‍යාදිතං ධනං ගතෙත්වා සමිණ්ඩ්‍රාගමිණානං දුතං දෙතවි අත්තතො සත්තිකං ආගතාගතානං:-

“දිට්ඨා මයා අකතෙත සාමුතා

පෙතො විහඤ්ඤානි තපෙව මානුසා,

කමෙඤ්ඤා කත්වා සුඛවෙදනීයං

දෙවා මනුස්සා ව සුඛෙ සීතා පජ”ති

ගාථාය ඔවාදමදසි.

තත් “අකතෙතා”ති: අනිබ්බතනිතෙන අත්තතො අනුපවිතෙන. “සාමුතා”ති: කුසලකමෙත. ඉන්ධ්‍යානලක්කණ කරණවිවතං.

1. සි. I & II වජ්ජස.

2. සි. II & III. පසංගතෙත

3. සි. III. ජතසංවර්ධිතගාමං.

“විභක්ඛානං”¹ නි: විභානං ආපජ්ජනං, “සුඛවෙදනී”² නි: සුඛ විපාකං පුඤ්ඤකම්මං, සුඛෙ ඕනානි: සුඛෙ පතිට්ඨිතං, සුඛෙඕනානිපි වං පාඨො. සුඛෙන අභිවුඞ්ඞා, ඕනානි³ අනො. අයඤ්ඤත්ව අධිපාඨො: යථා පන පෙනා තපෙව මානුසං අකතෙන කුසලෙන කතෙන ව අකුසලෙන විභක්ඛානං: බුද්ධිපාසාදිනං විභානං ආපජ්ජනං මහා දුක්ඛං අනුභවනං දිට්ඨං මයං, සුඛවෙදනීයමපන කම්මං, කතං තෙන කතෙන කුසලකමමන අකතෙන ව අකුසලකමමන දෙවමනුස්ස පරියාපනනං පජ් සුඛෙ ඕනා දිට්ඨං මයං අනන්තො පච්චක්ඛමෙනං, තස්මා පාපං දුරතො පරිවර්ජනනං පුඤ්ඤකිරියංසු යුතං පසුතං හොට්ඨි.

එවමපන මවංදං දෙනති සමණබ්‍රාහ්මණාදීනං සත්තංගං මහාදුක්ඛං පවිනෙතනං: සත්තමෙ දිවසෙ කාලං කතං තාවතීංසෙසු නිබ්බතති නික්ඛු තං පවතති. හඟවනො ආරොවෙසුං, හඟවා තමන්: අවුට්ඨපනති. කතං, සමපත්තපරිසංය ධම්මං දෙසෙයි. විසසසෙනා ව පවෙකවුණෙසු පවතතිතදුතස්ස මහපථලතං මහානිසංසතඤ්ච පකාසෙයි. තං සුචා මහාජනො විගතමලමචේතරෙ දුක්ඛාදිපුඤ්ඤා භිරතො අහොසිති.

සුතප්පකවසුමණ්ණානා
නි ට්ඨි තා.

2. 12.

“සොවණ්ණසොපානඵලිකා”¹ නි ඉදං සත්ථි ආවජ්ජියං විහරතෙන කණ්ණමුණිපෙති. ආරබ්භ වුත්තං, අතීතෙ කාර කාසසපුඞ්ඞි කාලෙ කිම්බිලතගරෙ අඤ්ඤාතරෙ උපාසකො සොපානතෙනා පඤ්චි උපාසකසතෙති සද්ධිං සමානච්ඡෙදො² හුචා ආරම්භෙපන සෙසුඛනිතවඞ්කමෙනකරණාදීසු පුඤ්ඤකමෙමසු පසුතො හුචා විහරතො සබ්බස්ස විහාරං කාමරචා නෙති සද්ධිං කාලෙන කාලං විහාරං ගච්ඡති. තෙසං හරියොයොපි උපාසිකා හුචා අඤ්ඤාමඤ්ඤං සමග්ගා මාලාගනිවිලෙපනාදිගත්ථා කාලෙන කාලං විහාරං ගච්ඡන්තියො අනතරමග්ගෙ ආරම්භනාදීසු විස්සමිචා ගච්ඡන්ති. අපෙකදිවසං කතිපයං බුද්ධතා එකිත්තා සහාය සන්තිසිත්තා තාසු තත්ථ විස්සමිචා ගතාසු තාසං රුපසමපතති. දිස්වා පටිබ්බිපිත්තා හුචා තාසං සිද්ධිචාරගුණසමපන්නතං ඤාතං කපං සමුට්ඨාපෙසුං: “සොපානතාසු එකිත්තාපි සීලහෙදං කාතුං සමෙත්ථා”³ නි? තත්ථ අඤ්ඤාතරෙ “අහං සමෙත්ථා”⁴ නි අංග. තෙ “තෙන සහග්ගෙන අභිභූතං”⁵ කරොමං”⁶ නි අභිභූතං”⁷ අහංසු: “කතෙන වච සහග්ගං අමෙහති දෙය්‍යං, අනතෙන වයං අමොකං දෙය්‍යං”⁸ නි. සො ලොභෙන හයෙන ව අනෙකෙති

1. සි. II & III. කා. ඕනානි. 2. තා. සමානසමෙසු. 3. සි. II & III. අභිභූතං.

උපායෙහි ගායමානෝ තාප්ප සහං¹ ආගතාප්ප පුමුඤ්චිං² සත්තනනතිං.
 සුමධුරසරං විණං වාදෙනො මධුරෙත සරෙන කාමමිතිසංපුතත
 ගිතාති ගායනො තාප්ප ගිතසද්දන අඤ්ඤතරං ඉඤ්චිං සිලභෙදං.
 පාපෙඤ්චා තාය සද්ධිං විපට්ඨතතිං ආපජ්ජතිං තෙති බුද්ධතති
 සහසං පරුපෙසි, තෙ තෙන සහසොන පරුජිතා තස්සා හත්තුනො
 ආරොවෙසුං සො අසද්දහනොතං පටිපුච්ඡි: “කිං ඤං ඵවරුපං යථං
 තෙ පුරිසා අවොචු”නති. සා ‘අහං ඊදිසං න ජනාමී’ති පටිකම්පිඤ්චා
 වසම් අසද්දහනො සමිපෙ සීතං සුතඛං දසොඤ්චා සපථං අකාසි:
 “සවෙ මයා තාදිසං පාපකම්මං කතං, අයං ජිනතකණ්ණො කාල
 සුතඛො තත් තත් හවෙ ජතං මං බාදතු”ති. ඉතරං පි පඤ්චසතා
 ඉඤ්චියො නං ඉඤ්චිං අතිවාරිණීං ජනනති ‘කිං අයං තථාරුපං පාප
 කම්මං’ අකාසි උදහු තාකාසි’තිවොදිතා. න මයං ඵවරුපං ජනාමා’ති
 මුසා වඤ්චා “සවෙ මයං ජානාම යවෙ හවෙ ඵඤ්ඤායෙව දුසියො හවෙ
 යතාමා”ති සපථං අකංසු. අප සා අතිවාරිණී ඉඤ්චි තෙතෙව විපට්ඨ
 සාරෙන දසාමානාදයා පුසසිඤ්චා න විරෙතෙව කාලං කඤ්චා භම්
 වති පබ්බතරුපෙ සත්තනනං මහාසරුතං අඤ්ඤතරං කණ්ණකුණා
 දහසා තිරෙ විමානපෙති හුඤ්චා නිබ්බතති. විමානසාමිනො වස්සා
 කම්මවිපාකඅනුභවනසොය්සා එතා පොකඤ්ඤි නිබ්බතති. සෙසා
 පඤ්චසතා ඉඤ්චියො කාලං කඤ්චා සපථකම්මවිසෙක තස්සායෙව
 දුසියො හුඤ්චා නිබ්බතති. සු. සා තස්සා³ පුබ්බ කතස්ස පුඤ්ඤකම්මස්ස
 ඵලෙන දිවසහාගං දිබ්බසම්පන්නං අනුභවිඤ්චා අසිරිතෙන පාපකම්ම
 බලසඤ්චාදිතා සයනතො උට්ඨගිඤ්චා පොකඤ්ඤිතිරං ගච්ඡති. තත්
 ගතං ගජපොතකපථමාණො එතො කාලසුතඛො හෙරවරුපො ජිනත
 කණ්ණො තිබ්බණ්ණයතකාසීනදුසො සුචිපජ්ජලිතබ්බිරුමාර පුඤ්ඤසද්ධි
 නයනො තිරන්තරපථවතනවිජ්ජලනාසම්ඝාතසද්ධිප්ථො කාසීන
 තිබ්බණ්ණඛො බරායනදුබ්බණ්ණලොමො තතො ආගතඤ්චා තං භූමියං
 නිපානෙඤ්චා අතිසයජ්ජච්ඡාතිභූතො විය පසයන බාදනො අට්ඨි
 සබ්බලිකම්මතං කඤ්චා දනෙතාගි ගහෙඤ්චා පොකඤ්ඤිතං බිට්ඨිඤ්චා
 අන්තරධායති. සා ට තත් පකම්මතසම්මතන්තරමෙව පකම්මරුපධා
 රිණී හුඤ්චා විමානං අභිරුගිඤ්චා සයනෙ නිපජ්ජති. ඉතරං පන තස්සා
 දුසව්‍යමෙව දුකඛං අනුභවනති. එවං තාසං තත් වසනතිනං පඤ්ඤ
 සාධිතාති පඤ්ච වස්සසතාති විනිවතනාති. අප තාසං පුරිසෙහි විනා
 දිබ්බසම්පන්නං අනුභවනතිනං උකකණ්ණං අහෙසුං. තත් ව කණ්ණ
 මුණ්ඩදහනො තිත්තතා පබ්බතවිවරෙන ආගතඤ්චා ගභිතාදිං අනු
 පට්ඨා එතා නදී අඤ්චි. තාසං ට වසනධානසමිපෙ එතො දිබ්බ
 ඵලෙහි අමරුකෙකගි පනසලබුජ්ජිති ට උපසොගිතො ආරුමසද්ධිසො
 අරඤ්ඤපාදෙසො අඤ්චි. තා ඵවං සමවිනොසුං: “ගජ්ජ මයං ඉමාති
 අමිථලාති ඉමස්සා නදියා පකම්මස්සාම අපෙචනාම ඉමං ඵලං

1. ම ආසනනං.

2. සි. I පුට්ඨතං.

3. සි. II & III. හා. පාපං.

4. සි. III. හා. තත්.

දිසා එලලොහෙන කොවිදෙව පුරියො ඉඩාගෙව්ග්ග තෙන සද්ධිං රමිණාමා”ති. තා තථා අකංසු තාහි පන පක්ඛිත්තාති අමබ්ඵලාති කාතිවි තාපසා ගණ්හිංසු¹ කාතිවි වනවරකා ගණ්හිංසු කාති වි කාතා විපුජ්ජංසු² කාතිවි නිජර ලග්ගිංසු, එකං පන ගඛාය සොතං පඤ්ඤානුක්කමෙන බාරුණ්හිංසං පාපුණ්ණි. තෙන ව සමයෙන බාරුණ්හි රුජ ලොකජලපරික්ඛින්නෙන ගඛාජලෙ නහායති. අථ තං ඵලං නදියො සොතෙනානු චුක්ඛමානං අනුක්කමෙන ආගන්ථො ලොකජලෙ ලග්ගි. තං වණ්ණගඛිරස සමපන්නං මහන්නං දිබ්බං අමබ්ඵලං දිසා රාජපුරිසා රඤ්ඤා උපනෙසුං. රුජ තාග්ග එකදෙසං ගහෙත්වා විමංසනත්ථංග එකග්ග ඛනිකංගාජර ඝටිතග්ග වජ්ඣවොරග්ග බාදිතුං අද්දසි. සො තං බාදිත්වා “දෙව මයා එවරුපං අමබ්ඵ න බාදිතපුබ්බං, දිබ්බමිදං මඤ්ඤාද අමබ්ඵල”නති ආහාරුජ පුනපි තග්ග එකං වණ්ණං අද්දසි සො තං බාදිත්වා ඕහනවලීතපලිතො අතිවිය මනොගරුපො යොබ්බතෙ සීතො විය අහොසි. තං දිසා රුජ අව්ජරියබ්බුගජ්ජනො තං අමබ්ඵලං පරි භඤ්ඤාත්ථා සරිජර විසෙසං ලභිත්වා මනුසො පුච්ඡි: “කත්ථ එවරුපාති අමබ්ඵලාති සංවිජ්ජනති”ති. මනුසො එවමාහංසු: “ගිමවනෙන කීර දෙව පබ්බතරුජෙ”ති. “සක්කා පන තාති ආනෙතු”නති පුට්ඨා: “වන වරකා දෙව ජනනති”ති ආහංසු රුජ වනවරකෙ පකෙතාසාපෙත්වා: “තෙසං තමත්ථං ආවික්ඛිත්වා තොහි සමවනෙත්වා දින්නග්ග එකග්ග මනවරකග්ග කභාපණ්සග්ගං දත්වා තං විග්ගජේසි. “ගච්ඡ සීඝං තං මෙ අමබ්ඵලං ආනෙති”ති. සො තං කභාපණ්සග්ගං පුත්තදුරග්ග ගත්වා පාජෙග්ගං ගහෙත්වා පටිගඛිතං කණ්ණමුණ්ඩතාහිමුඛො ගන්ථො මනුසංපථඤ්ඤා අතික්කමිත්වා කණ්ණමුණ්ඩගතො ඔරං සට්ඨිගොජ නපාමාණෙ පදෙසෙ එකං තාපසං දිසා තෙන ආවික්ඛිතමග්ගෙන ගච්ඡන්තො පුන නිංසගොජනපමාණෙ පදෙසෙ එකං තාපසං දිසා තෙන ආවික්ඛිතමග්ගෙන ගච්ඡන්තො පුන පණ්ණරසගොජ නපමාණෙ ධානෙ අඤ්ඤං තාපසං දිසා තග්ග අත්තනො ආගමනා කාරං කපෙසි. තාපසො කං අනුසාසී: “ඉතො පට්ඨාය ඉමං මහා ගඛං පහාය ඉමං බුද්ධකනදිං නිස්සාය පටිසොතං ගච්ඡන්තො යද්ඨ ව පබ්බතවිවරං පසාසි, තද්ද රතභියං උක්කං ගහෙත්වා පටිසෙය්‍යාසි. අගඤ්ච නදී රතභියං නපවත්තති: තෙන තෙ ගමනගොග්ගා නොති කතිපගගොජනාතික්කමෙන තෙ අමෙව පසාසි”ති. සො තථා කත්වා උදයනෙන සුරියෙ විවිධරතනාරංසිජලවිජේයාතිතං භූමිහාගං ඵල හාරුවනතසාබාවිතානං නරුගණොපසොගිතං නානාවිධවිභවිත ගණ්ණපකුජිතං අතිවිය මනොගරු. අමබ්ඵතං සමපාපුණ්ණි. අථ තං තා අමනුසිත්ථියො දුරතොව ආගච්ඡන්තං දිසා: “එස මම පරිග්ගතො එස මම පරිග්ගතො”ති උපධාවිංසු. සො පන තාහි සථිං තත්ථ දිබ්බ සමපත්තිං අනුගවිතුං යොග්ගග්ග පුඤ්ඤකමග්ග අකත්තනා තා

1. ඩ. I. II & III. වං ගණ්හනති. 2. ඩ. I. II & III. වං විලුජ්ජනති.
 3. ඩ. III. සනතිපාතාපෙත්වා.

දිසාව භිතො විරවනො පලාසිනා බරණසිං පනාං පවතති.
 රඤ්ඤා දායොවෙසි. රුක් නං සුඛාං නා ඉන්ද්‍රියො අමිඨලාභී
 ව පරිභුඤ්ජිතුං සඤ්ජාතාභිලාශො රජ්ජං අමෙවෙසු ආරොපෙති.
 මිගවාපදෙසෙන සනාතඤ්චිත්තකලාපො ඛයං ඛනීනා කතිපය
 මනුස්සපරිවාරො තෙනෙව චනවරකෙන දසසිතමෙගෙන ගතො
 කතිපයයොජනනතරෙ ණෙන මනුස්සෙපි ණපෙති. චනවරකමෙව
 ගගොති අනුකතමෙන ගතො නමපි තතො නිවත්තාපෙති. උද
 යනෙන දිවාකරෙ අමිඨවනං පාවිසි. අප් නං නා ඉන්ද්‍රියො අභිතව
 උපපන්නමිව දෙවපුත්තං. දිසාව පච්චුග්ගනාමා රුක්භි ඤාතිං සඤ්ජාත
 සිනෙගබ්බමානා සකකම්මං නායාපෙති. දිබ්බෙති වන්දාලබ්බාරොලා
 ගඤ්චිලෙපනෙති සුමණ්ඨිතපසාධිතං කාමා විමාණං ආරොපෙති.
 නානගරොසදිබ්බගොජනං භොජෙති. තස්ස ඉච්ඡානුරූපං පසිරූපා
 සිංසු. අප් දිසංඛ්‍යවස්සගෙන අභිකතනෙන රුක් අඛ්‍යරතතිකසමයෙ
 උච්චතිනා නිසිනෙනා නං අතිවාරිණිං පෙති. පොකඛණ්ඨිතිරං
 ගච්ඡති. දිසාව කිනත්‍රවො ඵසා ඉමාය වෙලාය ගච්ඡති”ති විමංසිතු
 නාමො අනුබ්බති. අප් නං තත්ථ ගතං සුතබෙන බජ්ජමානං දිසාව
 කිනත්‍රවො ඉදන්ති අජනනෙනා තයො දිවසෙපි විමංසිති. “ඵසො
 ඵතිස්සා පච්චාමිතො ගම්මානී”ති නිසිතපිතෙන උසුනා විජ්ඣිති.
 ජිවිතා වොරොපෙති. තඤ්ච ඉන්ද්‍රියො පොකඛරණිං ඛතාරෙති. පටිලඛ
 පුරිමරූපං දිසාව දසති ගාථාති නං තස්සා පවතති. පටිපුච්ඡි:-

“සොවණ්ණසොපානඵලකා සොවණ්ණවාලකසංඝාතා
 තත්ථ සොගන්ධියො වග්ගු සුචිගතා මනොරමා.

නානා රුකෙති සඤ්ජානා නානා ගඤ්චිති
 නානා පඤ්චසඤ්ජානා පුණ්ඩරිකසමොගතා.

සුරභි සම්පවායනති මනුඤ්ඤා මාචනෙති
 ගංසා නොඤ්චාභිරුද්ධ වක්කවාකාභිකුජ්ජනා.

නානා දිජගණාකිණ්ණා නානා සරගණාසුතා
 නානා ඵලධරු රුකා නානා පුප්ඵධරු¹ වතා.

ත මනුස්සෙසු ඊදිසං නගරං යාදිසං ඉදං
 පාසාද්ධ බහුතා තුග්ගං සොවණ්ණරූපියාමයා.

දඤ්ඤාමානා ආභෙනති² සමනතා වතුරො දිසා
 පඤ්චදසිසතා තුග්ගං යානොමා පරිවාරිතා.

කාකමුක්ඛෙසුරධරු කඤ්චනා වෙලභුසිතා
 පලලිකා බහුතා තුග්ගං සොවණ්ණරූපියාමයා.

කාදලිමිගසඤ්ජානා සජ්ජා³ ගොතකසන්තා
 යත්ථ තුචං වාසුපගතා සබ්බකාමසමිති.

1. සි. I. නානා ඵලධරු.

2. සි. II. ආභෙනති.

3. ගා. සංජනා.

“සම්පන්නාස ධර්මතාසා”ති: අධර්මතාසා උපගතාය. “නෙතා”ති: පලලිකතො. “පොකකරණස්ස නිරෝ”ති: නිං ගතා පොකකරණියා නිරෝ. “හමිතො”ති: නිරෝ. “සද්දල”ති: තරුණනිකාසද්දලො. “සුභො”ති: සුභො. සුභොති වා තස්සා ආලපනං. භද්ද සමනතතො භරිතො සද්දල තස්සා පොකකරණියා නිරෝ නිං ගතානි න “ධාසි”ති: තිට්ඨසිති යොජනා. “කණ්ණමුණස්සා”ති: ඛණ්ඩකකණ්ණො ජනන කණ්ණො. “චාසිනා ආසි”ති: බාදිතා අහොසි. “අච්ඡිසම්මාලිනා සානා”ති: අච්ඡිසංචලිකමිතනා කතා. “සථා පුරෝ”ති: සුතඛෙන බාද නතො පුරෙව විය. “නෙතා”ති: පොකකරණීං ඕගාහනතො පච්ඡා. “අභිගපච්චබ්බි”ති: පරිපුර්ණසංකිම්බිකපච්චබ්බිතවතී. “සුමාරු”ති: සුට්ඨ මනොරමා. “පිසදස්සනා”ති: දස්සනියා. “ආසාසි”ති: අගච්ඡසි.

එවං තෙන රඤ්ඤ පුට්ඨිතා: සං පෙති ආදිතො පටිභාය අත්තතො පච්චතියං තස්ස කපෙතති:-

“කිම්බිලායං ගහපති සද්ධාං ආසි උපාසකො,
තස්සාහං භරියා ආසිං දුස්සිලා අතිවාරිණී,
එවා අතිවරමානාය සාමිකො එතද්බුඵ්ඵි,
තෙනං ජනනං තප්පතිරූපං යං නිං අතිවරසි මං.
සාහං භොරඤ්ඤ සපථං මුසාවාදං අභාසිසං,
නාහනනං අතිවාරාමි කායෙන උද වෙතසා.
සවාහං තං අතිවරමි කායෙන උද වෙතසා,
අයං කණ්ණමුණස්සා සුතඛො අභිගම්භිතාති බාදභු.
තස්ස කම්මස්ස විපාකං මුසාවාදස්ස චුභසං,
සත්තවස්සසතානි ව අනුභූතං යතොපි මේ.
කණ්ණමුණස්සා ව සුතඛො අභිගම්භිතාති බාදති”ති.

පඤ්ච ගාථා ආහ.

තත්ථ “කිම්බිලායං”තති: එවන්තාමකො තගරෝ. “අතිවාරිණී”ති: ජායා හි පතියං අතිකකම්ම වරණතො අතිවාරිණීති පට්ඨවති. අතිවර මානාය මිසි සො තත්ථ සාමිකො මං එතද්බුඵ්ඵි යොජනා. තෙනං ජනනාති ආදි වුත්තාකාරදස්සනං “තෙනං ජනන”තති: එතං ත සුත්තං. “නප්පතිරූප”තති තස්සෙව වෙච්චතං. “ස”තති:කිරියා පරාම සනං. “අතිවරසි”ති: අතිවරසි. අයමෙව වා පාඨො. යං මං නිං අති වරසි, තත්ථ යං අතිවරණං තෙනං ජනනං තෙනං පතිරූපතති අත්ථා. “භොර”තති: දුරුණං. “සපථ”තති: සපනං. “අභාසිසං”තති: අභාසිං. “සමාහ”තති: සවෙ අහං “න”තති: නිං. “නස්ස කම්මස්ස”ති: තස්ස පාපකම්මස්ස දුස්සිලාසකම්මස්ස “මුසාවාදස්ස වා”ති: තාහං තං අති වාරාමිති වුත්තමුසාවාදස්ස ව. “උභස”තති: උභයස්ස විපාකං. ‘අනු භූත’තති: අනුභූතාමානං මයාති අත්ථා. “සෙනා” ති: යතො පාප කම්මතො.

එවකදී පන වඩා තෙත අතතනො කතා උපකාරං කිනෙකනැති:-

“නිකුට දෙව බහුකාරො¹ අන්ධ මේ ඉඩාගනො,
සමුත්තාහං කණ්ණමුණ්ණියා අසොකා අකුතො හයා.

තාහං දෙව නමස්සාම යාවාම අඤ්ඤාලිකතා,
භඤ්ඤා අමානුසෙ කාමෙ රම දෙව මයා සහා”²ති

වෙ ගාථා ආහ.

තනු “දෙව” ති රාජානං ආලපති. “කණ්ණමුණ්ණියා”³ති: කණ්ණමුණ්ණිනො. නියතෙක හිදං සාමීවවනං. අප් රුජ තනු වාසෙ නිබ්බින්නමානසො තමජ්ඣාසයං⁴ පතාසෙසි. තං සුඤ්ඤා පටිබ්බවිත්තං තනෙවස්ස වාසං යාවනති නාහඤ්ඤා භවස්සාමීති ගාථමාහ. පුන රාජා එකංසෙන ගනතුකාමොව හුඤ්ඤා අතතනො අජ්ඣාසයං පවෙදෙනො:-

“භුඤ්ඤා අමානුසෙ භාමෙ රමිනොමිති තයා සහ
තාහං සුභගෙ යාවාම බිපපං පටිනායාමි ම”⁵තති

මිසානගාථමාහ.

තනු “නාහ” තති: තං අහං. “සුභගෙ”⁶ති: සුභගසුතෙන. “සති නායාමි ම”⁷තති: මයං තගරමෙව මං පටිනෙහි. සෙසං සබ්බජ්ඣ පාකවමෙව.

අප් සා විමානපෙති රඤ්ඤා වවනං සුඤ්ඤා විශොභං අසහමානා සොකාකුරතාය ඛ්‍යාකුලහදයා වෙධමානසරීරා නානාවිධෙහි උපාසෙහි ආයාවිඤ්ඤා තං තනු වාසෙසුං අසකෙකානති බහුති මහාරහෙහි රතනෙහි සසිං රාජ්‍යං නගරං නෙඤ්ඤා පාසාදං ආරොපෙඤ්ඤා කඤ්ඤා පටිදෙවිඤ්ඤා අතතනො වසනාධිකරමෙව ගතා. රාජා පන තං දිස්වා සඤ්ජාතසංවෙහො දුනාදිති පුඤ්ඤකම්මාති කඤ්ඤා සග්ග පරායනො අහොසිති.

අප් අමිතාකං හගවති ලොකෙ උපපජ්ඣිතො පවනතිතවරධමම වනෙක අනුකතමෙක සාවනිතං විහරනෙත එකදිවසං ආයස්මා මහා මොග්ගලානො පබ්බතවාරිකං වරමානො තං ඉත්ථි. සපරිවාරං දිස්වා තාය කතකමමං පුට්ඨි. සං ආදිනො පටිභාය සබ්බං ථෙරස්ස කපෙසි. ථෙරො තාසං බම්බං දෙසෙසි. තං පවතති ථෙරො හග වනො ආරොවෙසි. හගවා තමන්ධං අට්ඨපපතති. කඤ්ඤා සමපතනපරිසාය බම්බං දෙසෙසි. මහාජනො පටිලඛිතංවෙහො පාපනො ඔරමිඤ්ඤා දුනාදිති පුඤ්ඤකම්මාති කඤ්ඤා සග්ගපරායනො අහොසිති.

කණ්ණමුණ්ණිපෙනවනුමුණ්ණො
ති ට්ඨි තා.

1. මි. II. හා. බහුපකාරො.

2. හා. ගමනජ්ඣාසයං.

2. 13.

“ආහු ඤජ බ්‍රහ්මදිව්‍යො”¹ ති ඉදං උබ්බරි¹ පෙනවිත්ථුං සන්ථං ජෙන වනෙ විහරන්තො අඤ්ඤාතරං උපාසිකං ආරබ්භ කපෙසි. සාවන්තියං කීර අඤ්ඤාතරං උපාසිකාය සාමිකො කාලමිකාසි. සා පතිවිශොග දුක්ඛාතුරං සොවන්ති ආලාභනං ගන්තො රුද්ධති. ගගවා තස්සා සොතාපතතිඵලස්ස උපතිස්සයසම්පන්නම්. දිත්වා කරුණංස සඤ්ඤා දිතමානස්සො හුන්ති තස්සා ගෙහං ගන්තො පඤ්ඤාපෙන ආසනෙ නිසිදි. උපාසිකා සන්ථාරං උපසංකම්පිතො වන්දිතො එකමිත්තං නිසිදි. අප නං සන්ථං “කීං උපාසිකො සොවසි”² ති වන්තො “ආමි ගගවා පියවිට්ඨස්සො භේන සොවාමි”² ති වුත්තො තස්සා සොකං අපනෙතුකාමො අතිතං ආගරි. අතීතෙ පඤ්ඤාලරවෙඨ කපිලනගරෙ චූළති බ්‍රහ්මදිව්‍යො නාම රාජ අගොසි. සො අගතිගමිතං පහාය අත්තනො විජ්ජෙ පජය නිත්තරණකීරතො දස රුජබ්‍රමෙව අකොපෙත්වා රජං අනුසා සමානො කදම්බ අත්තනො රජෙජ් කීං වදන්ති ති සොතුකාමො තුන්ත වායවෙසං ගගන්තො එකො අදුත්තියො නගරතො නික්ඛම්පිතො ගාමතො ගාමිං ජනපදතො ජනපදං විවරිත්වා සබ්බං රජං අකණ්ඩකං අනුප පිළුං³ මිත්‍රස්සො සමමොදමානෙ අපාරාතකරෙ මඤ්ඤා විහරන්තො දිත්වා සොමිතස්සජ්ජනො නිවත්තිත්වා නගරාභිමුඛො ආගච්ඡන්තො අඤ්ඤාතරං ගාමෙ එකිස්සා විධවාය දුග්ගතිත්තියො ගෙහං පාවිසි. සා තං දිත්වා අහ: “කො හුන්ති අයෙසා? කුතො ධාන්තො ආගතො”⁴ ති? අහං තුන්තවායො හද්දෙ හතිසො තුන්තවායකමමං කරෙන්නො විව රුමි, යදි තුමිහාකං තුන්තවායකමමං අපි හත්තඤ්ඤා වෙත්තන ව දෙඵ තුමිහාකමපි කමමං කරොමිති. සා අහ: නන්ති අමිහාකං කමමං හත්ත වෙත්තනං වා. අඤ්ඤාසං කාරොති අයෙසාති. සො තන්ථ කතිපාහං වසන්නො ධඤ්ඤාපුඤ්ඤාල කකණසම්පන්නං තස්සා ධිතරං දිත්වා මාතරං අහ: “අයං දුරිකා කීං කොනචි කතපරිග්ගහං උදුහු අකතපරිග්ගහං, සවෙ කොනචි අකතපරිග්ගහං ඉමං මග්ගං දෙඵ අහං තුමිහාකං සුඛෙත ජිවත්තපායං කාතුං සමන්තො”⁵ ති. සාහු අයෙසාති සා තස්ස තං අදුසි. සො තාය සභීං කතිපාහං වසිත්වා තස්සා කහාපණ්ඩසංසං දත්වා “අහං කතිපාහෙතෙව නිවත්තිස්සාමි හද්දෙ මා ති. උක්කණ්ඩසි”⁶ ති වන්තො අත්තනො නගරං ගන්තො නගරස්ස ව තස්ස ගාමස්ස ව අත්තරෙ මග්ගං සමං කාරුපෙත්වා අලභිකාරාපෙත්වා මහතා රුජනුහාවෙන තන්ථ ගන්තො තං දුරිකං කහාපණ්ඩසිමිති ධපෙත්වා සුචණ්ණරජත කලසෙති නගාපෙත්වා උබ්බරි ති නාමං කාරෙත්වා අග්ගමගෙසිට්ඨානෙ ධපෙත්වා තඤ්ඤා ගාමං තස්සා ඤ්ඤානං දත්වා මහතා රුජනුහාවෙන තං නගරං ආනෙත්වා තාය සභීං අභිරමිමානො යාවජ්චං රජ්ජුඛං අනුහවිත්වා ආයුපරියොසානෙ කාලමිකාසි. කාලකතෙ ව තස්මි කතෙ ව සරීරකිවෙව උබ්බරි පතිවිශොගෙන සොකසලාසම්පන්න

හදයා ආලාභනං ගතංචා ඛසු දිවසෙ ගතිපුට්ඨාදීති පුජෙත්ථා රඤ්ඤා
 ගුණෙ කිත්තෙත්ථා උමමාදපපතතා විය කන්දන්ති පරිදෙවන්ති ආලා
 හනං පදකතීණං කරොති. තෙන ච සමයෙන අමතාකං හගවා භොගි
 සත්තභූතො ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජ්ඨො අභිගතකොනාතිඤ්ඤා නිමිට්තත
 සාමනො අඤ්ඤාතරංගමිං අරඤ්ඤාතතෙන විහරෙන්නො සොකසලල
 සමපටිතං උබ්බරිං දිබ්බත වසවුතා දිවො ආකාසෙනාගතංචා දිසා
 මානරුපො ආකාසෙ ධර්මා තත්ථ තත්ථ සීතෙ මනුසො පුච්ඡි. කස්සිදං
 ආලාභනං? කස්ස¹ ත්ථාය වායං ඉතච්ඡි බ්‍රහ්මදත්ත බ්‍රහ්මදත්තාති කන්දන්ති
 පරිදෙවන්ති? තං පුච්ඡා මනුසො අයං හත්තෙත උබ්බරි නාම බ්‍රහ්ම
 දත්තංග හරියා. සං තස්ස කාලකීරියෙනා පට්ඨාය අලාභනං ආගතංචා
 බ්‍රහ්මදත්ත බ්‍රහ්මදත්තාති තස්ස නාමං ගතෙත්ථා කන්දන්ති පරිදෙවන්ති
 ආහංසු. තමත්ථං දීපෙන්නො සබ්බිතිකාරා:-

“අහු රජා බ්‍රහ්මදත්තො පඤ්චාලානං රජෙසංභො,
 අගොරත්තානමච්චයා රජ කාලබ්බරි තදි.
 තස්ස ආලාභනං ගතංචා හරියා කන්දන්ති උබ්බරි.
 බ්‍රහ්මදත්තං අපස්සන්ති බ්‍රහ්මදත්තාති කන්දති.
 ඉසි ව තත්ථ ආගඤ්ඡි සමපණ්ණවරණො මුඛි,
 සො ච තත්ථ අපුච්ඡිත්ථ යෙ තත්ථ සුසමංගතා:
 කස්ස විදං ආලාභනං? නානා ගතිසමෙරිතං,
 කස්සංගං කන්දන්ති හරියා? ඉතො දුරගතං පතිං.
 බ්‍රහ්මදත්තං අපස්සන්ති බ්‍රහ්මදත්තාති කන්දති?
 තෙ ච තත්ථ විශංකංසු යෙ තත්ථ සුසමංගතා:
 බ්‍රහ්මදත්තංග හදුන්නෙ බ්‍රහ්මදත්තංග මාරිස,
 තස්ස ඉදං ආලාභනං නානා ගතිසමෙරිතං.
 තස්සංගං කන්දන්ති හරියා ඉතො දුරං ගතං පතිං.
 බ්‍රහ්මදත්තං අපස්සන්ති බ්‍රහ්මදත්තාති කන්දති”ති

ජ භාටා ධර්මසුං.

තත්ථ “අහු”ති: අගොසි. “පඤ්චාලාන”ති: පඤ්චාල රථ
 වාසිනං, පඤ්චාල රථසංගම වා ඵලෙතාපි නි ජනපදෙද. පත
 පද්ධතිතානං රජකුමාරංග වසෙන රුලුකියා පඤ්චාලානන්ති
 බහුවචනෙන නිද්දිසියති. “රජෙසංභො”ති: රජෙසු උසස්සදිසො, මහා
 රජොති අත්ථො “කස්ස ආලාභන”ති: තස්ස රඤ්ඤා හරිතස්ස
 දක්ඛිත්ථානං. “ඉසි”ති: ක්වානාදිතං ගුණානං ඵලතත්ථෙන ඉසි.
 “තත්ථා”ති: තස්ස උබ්බරියා සිතව්වානෙ, සුසංගති අත්ථො.
 “ආගඤ්ඡි”ති: අගමාසි. “සමපණ්ණවරණො”ති: සිලසමපද ඉන්ද්‍රියෙසු
 ගුත්තවාරතා භොජන මත්තඤ්ඤානා ජාගරියානුසංගො සමාදරො

සහන සංග්‍රහයා වනාන්තර රූපාවලරක්‍ෂානාතිනි ඉමෙති පණ්ණාසරසති වරණසඛිංගොතෙති ගුණෙති සමපනොතො සමනනාගතො, වරණ සමපනොතාති අපෙඨා. “මුඛි”ති: අනතනිතඤ්ච පරතිතඤ්ච මුනාති ජනාතිනි=මුනි. “තො ම ආදා අප්‍රවිජිතා”ති: තො තඤ්චං සංනො ධිතො ජනො පටිපුච්ඡි. “සෙ ආදා සු සමාගතා”ති: සෙ මනුස්සා තත්ථ තත්ථ සුසංනො සමාගතා. ‘සු’ති නිපාතමනං. සෙ ආදාසු-සමා ගිතාති වා පාඨො. “ආසු”නති: අගෙසුනති අපෙඨා. “ආනාගතනිසම ජිනා”ති: නානාවිමෙති ගතෙති සමනනොතො එරිතං උපමානිතං. “ඉපනා”ති: මනුස්සලොකතො. “දුර්ඛිකා”නති: පරලොකං ගතතො වදති. “මුඛමදනනාති ආදාති”ති: මුඛමදනනාති එවං තාම සංකිත්තනං කත්වා පරිදෙවනවිසෙක අවගයති. “මුඛමදනනාසං භද්දනොති මුඛමදනනාසං මාගිකා”ති: මාරික නිරුමයකායවිත්තමිතො මුනි මුඛමදනනාසං රඤ්ඤ ඉදං ආලාභනං, තස්සෙව මුඛමදනනාසං රඤ්ඤ අයං හරියං භද්දනොති තස්සෙව මුඛමදනනාසං භද්දං ගොඤ්ඤ, තාදිසානං මහෙසිනං නිත්‍යානුචිතතෙන පරලොකෙ සිතානං පි නිත සුඛං ගොති යෙවංති අධිපපායො.

අපි සො තාපසො තෙසං වචනං සුත්වා අනුකම්පං උපාදය උබ්බරියං සනතිතං ගතත්වා තස්සො සොකමිතොදනත්ථ:-

ඡලාසිති සහස්සාති මුඛමදනනාසං නාමනා

ඉමෙසමි ආලාභතො දුකිං, තෙසං කං අනුසොචයි”ති?

ගාථමාග.

තත්ථ “ඡලාසිති සහස්සාති”ති:¹ ඡ සහස්සාධිකඅසිතිසහස්ස සඛිං. “මුඛමදනනාසං නාමනා”ති: මුඛමදනනාති එවනනාමනා. “තෙසං කං අනු සොචයි”ති: තෙසං ඡලාසිතිසහස්සසඛිංතානං මුඛමදනනානං කතමිං මුඛමදනනං නිං අනුසොචයි? කතමිං පටිච්ච තො සොතො උපපනොති? පුච්ඡි.

එවං පන තෙන ඉතිනා පුච්ඡිතා උබ්බරි අනතනා අධිපෙතං මුඛමදනනං ආවිකතිනි:-

“සො රාජ මුලනිපුතො සඤ්චාලානං රථෙසතො,

තං භනන්ත අනුසොවාමි භතතාරං සබ්බකාමද”නති

ගාථමාග.

තත්ථ “මුලනිපුතො”ති: එවනනාමිත්තං රඤ්ඤ පුතො. “සබ්බ ආමද”නති: මිත්තං සබ්බස්ස ඉච්ඡිතිච්ඡිතස්ස දතාරං සබ්බමයං වා සහතානං ඉච්ඡිතදයකං.

එවං උබ්බරියං වුත්තන පුත තාපසො:-

“සබ්බවිසෙසසු රජනො මුඛමදනනාසං නාමනා,

සබ්බවි මුලනිපුතො සඤ්චාලානං රථෙසතො.

සබ්බසං අනුපුරෙක මගෙසිත්තමකාරසි,
කසමා පුරිමසෙක හිතා පච්ඡිමං අනුසොවසි”ති?

ගාථමාන.

තත් “සබ්බවිසෙසසු”නති: සබ්බ ඵල තෙ ඡද්‍රාසිති සහස්ස
සබ්බානා රාජනො බ්‍රහ්මදත්තස්ස නාමකා චූළනීපුත්තා පඤ්චාලානං
රජෙසභාව අනෙසුං. ඉමෙ රාජභාවාදයො විසෙසා තෙසු එකස්සපි
නානෙසුං. “මගෙසිත්තමකාරසි”ති: නුඤ්ච තෙසං සබ්බසම්මි අනු
පුරෙකන අග්ගමගෙසිභාවං අකාසි, අනුප්පත්තාති අප්ථො. “කසමා”ති:
ගුණතො ව සාමිකභාවතො ව අවිසිට්ඨස්ස එත්තතෙසු ජනෙසු පුරි
මසෙක රාජනො පහාය පච්ඡිමං එකං යෙව කසමා තෙන කාරණෙන
අනුසොවසිති පුච්ඡි. තං සුත්වා උබ්බරි සංවේගත්තා පුත නාපසං:-

“ආතුමෙ ඉත්තිභුතාය දීඝරත්තාය මාරිස
යස්සා මෙ ඉත්තිභුතාය සංසාරෙ බහු භාසසි”ති

ගාථමාන.

තත් “ආතුමෙ”ති අත්තති. “ඉත්තිභුතාය”ති: ඉත්තිභාවං උපග
තාය. “දීඝරත්තාය”ති: දීඝරත්තං. අයං හෙත්ථ අභිප්පායො: ඉත්ති
භුතාය අත්තති සබ්බකාලං ඉත්ති යෙව ගොති, උදහු පුරිසභාවමපි
උපගච්ඡතිති? “යස්සා මෙ ඉත්තිභුතාය”ති: යස්සා මය්සං ඉත්තිභුතාය
එවං තාව බහු සංසාරෙ මගෙසිභාවං මහාමුනි ත්වං භාසසි කප්ථසිති
අප්ථො. ආහු මෙ ඉත්තිභුතායී වා පාඨො. තත්ථ ආති අනුස්සරණප්ථො
නිපාතො. “සුමෙ”ති: සයං අනුස්සරිතං අඤ්ඤාමදං මයං ඉත්තිභුතාය
ඉත්තිභාවං උපගතාය එවං මය්සං එත්තතං කාලං අපරා ව අනුප්පත්ති
අනොසි. තස්මා යස්සා මෙ ඉත්තිභුතාය සබ්බසං අනුපුරෙකන මගෙ
සිත්තමකාරසි. ත්වං මහාමුනි සංසාරෙ බහු භාසසිති ඡයෝජනා. තං
වචනං සුත්වා නාපසො අයං නිගමො සංසාරෙ නත්ති අයං ඉත්ති ඉත්ති
යෙව ගොති පුරිසො පුරිසො එවාති තං දුග්ගොත්තො:-

‘අනු ඉත්ති අනු පුරිසො පසුගොතිමපි ආගමා
එවමෙන අනිත්තං සරියනො න දිස්සති”ති

ගාථමාන.

තත් “අනු ඉත්ති අනු පුරිසො”ති: ත්වං කදථ ඉත්ති¹ කදථි පුරි
සොපි අනොසි. න කෙවලං ඉත්ති පුරිසභාවමෙව. අථ ඛො පසුගොතිමපි
ආගමා කදථි පසුභාවමපි අගමාසි තිරච්ඡානගොතිමපි උපගතා
අනොසි. “එවමෙන අනිත්තං සරියනො න දිස්සති”ති: එවං යථා
වුත්තං එතං ඉත්තිභාවං පුරිසභාවං තිරච්ඡානාදිභාවඤ්ච උපගතානං
අනිත්තං අත්තභාවානං පරියනො ඤ්ඤාවකුක්කා මහතා උස්සා
ගෙන පස්සන්තානමපි න දිස්සති. න කෙවලං තථෙව. අථ ඛො සබ්බ

1. හා. ඉත්ති අනොසි කදථි පුරිසොපි අනොසි.

සමිපි සංසාරෙ පරිබ්බමන්තානං සත්තානං අත්තභාවස්ස පරිභන්තානා දිස්සන්තෙව න පඤ්ඤායන්තෙව. තෙනාහ භගවා:- “අනම්මකෙය්‍යායං භික්ඛවෙ සංසාරො පුබ්බො කොටි න පඤ්ඤායති අවිජ්ජානිවරණානං සත්තානං තණ්හාසංයෝජනානං සන්තාවතං සංසරත”නති. එවං තෙන තාපසෙන සංසාරස්ස අපරිභන්තානං කම්මස්සකතඤ්ච විහා වෙහෙත්තන දෙසිතං ධම්මං. පුන්තා සංසාරෙ සංවික්ඛා හදයං ධම්මෙව පසන්නමානසා විගතසොකසල්ලා හුන්තා අත්තන්තො පසාදං සොක විගමනඤ්ච පකාසෙන්නති:-

ආදිත්තං වත මං සත්තං සත්තසිත්තංව පාවකං

මාරිතා විඤ්ඤාසිද්ධං සබ්බං නිබ්බාපයෙ දරං.

අබ්බුලහං වත මෙ සල්ලං සොකං¹ හදයනිසිද්ධං

යො මෙ සොකපරෙත්තාය පතිස්සංකං අපානුදි.

සාහං අබ්බුලහසල්ලායම් සිතිභූතායම් නිබ්බුතා

න සොවාමි න රොදමි තව හුන්තා මහාමුනි”ති

තිස්සො ගාථායො අභාසි.

තාසං අන්තො ගෙට්ඨො වුත්තොයෙව. ඉදංති සංවික්ඛාහදයාය උබ්බරියං පටිපත්තිං දස්සෙන්නො සත්තා:-

“නස්ස තං වචනං හුන්තා සම්මන්තා සුභාසිතං

පත්තචිවරමාදය පබ්බජි අනගාරියං.

සා ව පබ්බජිතා සත්තා²භාරස්මා අනගාරියං

මෙත්තං විත්තං ආභාවෙසි මුග්ගලොකුපපත්තියා.

ගාමා ගාමං විවරන්ති නිගමෙ රාජධානියො

උරුවෙලන්නාම සො ගාමො යත්ත කාලඤ්ච කුබ්බථ.

මෙත්තවිත්තං ආභාවෙසා මුග්ගලොකුපපත්තියා

ඉන්ධවිත්තං විරාජෙත්ති මුග්ගලොකුපගා අහු”ති

වතස්සො ගාථායො අභාසි.

තත්ථ “ගාස්සා”ති: තස්ස තාපසස්ස. “සුභාසිතා”නති: සුච්ඡ භාසිතං, ධම්මන්ති අන්තො. “පබ්බජිතා සත්තා”ති: පබ්බජ්. උපගතා සමානා පබ්බජිතාව හුන්තා සන්තකායවාචා. “මෙත්තවිත්ත”නති: මෙත්තො සහ යතං විත්තං; විත්තසිසෙත මෙත්තජ්ඣානං වදති. “මුග්ගලොකුප පත්තියා”ති: තඤ්ච සා මෙත්තවිත්තං භාවෙන්ති මුග්ගලොකුපපත්තියා අභාවෙසි. න විපස්සනාපාදකාදිඅත්ථං, අනුප්පන්නෙති මුග්ගලොකුප විහාරාදිකෙ භාවෙන්තා තාපසපරිබ්බාජකා යාවදෙවභවසම්පත්තියත්ථ මෙව භාවෙසුං. “ගාමාගාම”නති: ගාමන්තො අඤ්ඤං ගාමං. “ආභාවෙසා”ති: වචෙසා මුග්ගලොකුපගා, අභාවෙසානි කෙවි පඨනති. තත්ථ

අකාරේ නිපාතමත්තං. “ඉප්පිමිත්තං විග්ගේසො”ති: ඉප්පිභාවෙ විතතං අජ්ඣාසයං අභිරුචිං විධිමෙව්වා ඉප්පිභාවෙ විරතතවිතතා හුත්වා. “මුග්ගමලොක්ඛපගා”ති: පටිසංක්ඛගහණවසෙන බ්‍රහ්මලොකං උපගමනකා අගොයි. සෙසං හෙට්ඨං වුත්තනායත්තං උත්තානමෙව.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා තස්සා උපාසිකාය සොකං විනොදෙව්වා උපරි චතුසච්චදෙසනං අකායි. සච්චපරියොගානෙ සා උපාසිකා සොතාපනතිඵලෙ පතිට්ඨති. සච්චතතපරිසාරය ච දෙසනා සංචිකා අගොයිති.

උඤ්චිපෙහවක්ඛුමණණ්ණා

නි ට්ඨි තා

උඤ්චිදුග්ගිසවග්ගවක්ඛුමණණ්ණා

ස ම තතා.

3. 1.

“අභිජ්ජමාන¹ ඩාමිමිති”ති: ඉදං සත්ථරි වෙච්චනෙ විගර්හෙත්ත අඤ්ඤාතරං එද්දපෙනං ආරබ්භ වුත්තං. බාරුණසියා කීර අපරදිසා භාගෙ පාරගඛාය වාසභගාමං අනික්ඛමිත්වා චුඤ්ඤිකා² නාමිකෙ ගාමෙ එකො ලුද්දකො අගොයි. සො අරඤ්ඤා මිතෙ වධිත්වා චර මංසං අඛතාරෙ පච්චිත්වා බාදිත්වා අවසෙසං පණ්ණපුභෙ බක්ඛිත්වා කාජේන ගහෙත්වා ගාමං ආගච්ඡති. තං බාලදුරකා ගාමවාලෙ දිසො “මංසං මෙ දෙති මංසං මෙ දෙති”ති හත්ථ පසාරෙත්වා උපධාවන්ති. “සො තෙසං ථොකං ථොකං මංසං දෙති. අපේකදිවසං මංසං අල භිත්වා උද්දලකපුප්ථං පිලුක්ඛිත්වා බහුඤ්චි හත්ථෙන ගහෙත්වා ගාමං ගච්ඡන්තං තං දුරකා ගාමවාලෙ දිසො මංසං මෙ දෙති මංසමෙම දෙතිති හත්ථ පසාරෙත්වා උපධාවිංසු. සො තෙසං එකෙකං පුප්ථ මඤ්ඤරිං අදයි. අථාපරෙත සමයෙන කාලං තත්ථා පෙනෙසු නිබ්බිනෙත්වා නග්ගො විරුපරුපො හයානකදස්සනො සුපිනෙතපි අනතපානං අන්තනෙත්වා සිසෙ අබ්ඞ්ඞිත³ උද්දලකකුසුමමාලා කලාපො චුඤ්ඤිකායං⁴ ඤ්ඤානානං සන්තිකෙ කිඤ්චි ලභිස්සාමිති ගඛායං උදකෙ අභිජ්ජමානෙ හි පටිසොතං පදසා ගච්ඡති.

තෙන ච සමයෙන කොලියො නාම රඤ්ඤාදි ඛිමිසාරස්ස මහා මිත්තො කුපිතං පච්චන්තං වුපසමෙත්වා පටිනිවිහෙත්තනෙත්වා හත්ථි අස්සාදිපරිවාරබලං ඵලපථෙන⁵ පෙසෙත්වා සයං ගඛායා නදියා අනු

1. සි. II & III. අභිජ්ජමානො.
හා. අබ්ඞ්ඞිත.

2. හා. චුඤ්ඤිල.
5. චුඤ්ඤිලායං.

3. සි. හා. උධාමිංසු.
6. හා. පථෙන.

සොභං නාවාය අගච්ඡන්තො තං පෙතං තථා ගච්ඡන්තං දිස්වා
පුච්ඡන්තො:-

“අභිජ්ජානෙ වාට්ඨි ගඛාය ඉධ ගච්ඡසි
නග්ගො පුබ්බඛපෙතොව මාලාධාරී¹ අලඛිකනො
තුහිං ගමිස්සසි පෙත කන්ථ වාසො හවිස්සති”²ති

ගාථමාග.

තන්ථ “අභිජ්ජානෙ”ති: පදනිකෙඛපෙන අභිජ්ජානෙ සංඝා
තෙ³ “වාට්ඨි ගඛාය”ති: ගඛාය නදියා උදකෙ. “ඉධ”ති: ඉමස්මි.
යානෙ. “පුබ්බඛපෙතොව”ති: කායස්ස පුරිමෙඤ්ඤාන අපෙතො විය
අපෙතයොතිකො⁴ දෙවපුතො විය, කථං? “මාලාධාරී¹ අලඛික
නො”ති: මාලා හි පිලක්ඛිනො අලඛිකතසියගොති.⁴ අපෙතං. “කන්ථ
වාසො හවිස්සති”ති: කතරස්මිං ගාමෙ දෙසෙ⁵ වා තුග්ගං නිවාසො
හවිස්සති තං කපෙට්ඨිති අපෙතං.

ඉද්දති යං හද්ද තෙන පෙතෙන කොලියෙන ව පවුතතං තං
දස්සෙත්තුං සඛිතිතිකාරු:-

“වුද්දජ්ජිකං” ගමිස්සාමි පෙතො සො ඉති නාසති
අන්තරෙ වාසගගාමං බාරුණසියං ව සන්තිකෙ.

තඤ්ච දිස්වා මගාමිතොතො කොලියො ඉති වික්ඛුතො
සත්තුං හත්තඤ්ච පෙතස්ස පිතකඤ්ච සුගං අද්ද.

නාවාය තිට්ඨමානාය කප්පකස්ස අද්දපට්ඨි
කප්පකස්ස පදින්නමිති යානෙ පෙතස්සදිස්සට.

තතො සුවත්ථවසනො මාලාධාරී අලඛිකනො
යානෙ සීතස්ස පෙතස්ස දකඛණං උපකප්පට.

තස්මා දජේථ පෙතානං අනුකම්පාය පුතපුත”නති

ගාථායො අපවාදිං.

තන්ථ “වුද්දජ්ජිකං”නති: එවං නාමකං ගාමං. “අන්තරෙ වාසග
ගාමං බාරුණසියං ව සන්තිකෙ”ති: වාසගගාමස්ස ව බාරුණසියං ව
මජ්ඣිකං. අන්තර්ගද්දසොගෙන තෙනං සාමිඅපෙත උපයොගව්චනං,
බාරුණසියං සන්තිකෙ ති සො ගාමොති. අයඤ්ඤන්ථ අපෙතං: අන්තරෙ
වාසගගාමස්ස ව බාරුණසියං ව යො වුද්දජ්ජිකනාමකො⁶ ගාමො
බාරුණසියං අවිද්දරෙ නං ගාමං ගමිස්සාමිති. “කොලියො ඉති වික්ඛු
තො”ති: කොලියොති එවං පකාසිතනාමො. “සත්තුං හත්තඤ්ච”ති:
සත්තුං චෙව හත්තඤ්ච. “පිතකඤ්ච සුගං අද්ද”ති: පිතකං සුවණ්ණ

1. ම. මාලාධාරී. 2. සි. I & II. සං. බා. සෙ. 3. හා. සි. I. පෙතො විය පෙතයොතිකො.

4. හා. සි. I. සිංහනාමි. 5. සි. I. පදෙසෙ. 6. හා. වුද්දජ්ජිකං.

වණ්ණං එකං වන්ද්‍යගඤ්ච අද්‍යයි. කද අද්‍යයිති චෝ ආහ: “නාමාස නිබ්බිමානාස කාසකාස අද්‍යයි”ති: ගච්ඡන්ති. නාමං ඔපෙඤා තත් එකස්ස නභාපිතස්ස උපාසකස්ස දූපෙයි, දිත්තමයි වන්ද්‍යගෙති යොජනා. “ආනො”ති: ණානසො, තඤ්ඤං යෙව්. “පෙතාසුද්ධං ථා”ති: පෙතස්ස සරීරෙ පඤ්ඤයිත්ථ නස්ස නිවාසනපාරාජනවත්ථං සම්පජ්ජි. තෙනාහ: “ගුණො සුවස්ථවසනො මාලාබාජි අලබ්‍යනො”ති. සුවස්ථවසනොති මාලාහරණෙති සුවණ්ණිතපසංඛිතො. “ආනො සීනාස්ස පෙතාස්ස දක්ඛිණො උපකාසථා”ති: දක්ඛිණෙය්‍ය ණානෙ සීතා පතෙසා දක්ඛිණො අස්ස¹ පෙතස්ස යසමා උපකාසථාති විනිශ්චයං අගමායි. “නසමා දුපෙජථ පෙතාහං අනුකම්පාස පුතපුතා”නති: පෙතාහං අනුකම්පාස පෙනෙ උද්දස්ස පුතපුතං දක්ඛිණං දදෙය්‍යාති අනෙතා.

අථ සො කොලියමහාමතෙතො තමෙතං අනුකම්පමානො දුත විධිං සම්පාදෙඤා අනුසොතං ආගන්ත්වා සුරියෙ උග්ගච්ඡන්තෙත බාරණයි. සම්පාපුණි. හගවා ච තෙසං අනුග්ගහත්ථං ආකාසෙනාගන්ත්වා ගඤ්ඤාතිරෙ අට්ඨායි

කොලියමහාමතෙතාපි නාමානො ඔතරිඤා හට්ඨපහට්ඨො හග වන්තං නිමන්තෙයි. “අභිවාසෙථ මෙ හන්තෙත හගවා අජ්ජන්තාය හත්තං අනුකම්පං උපාද්‍යා”ති. අභිවාසෙයි හගවා තුණ්හිභාවෙන, සො හගවතො අභිවාසනං විදිඤා තාවදෙව රමණීයෙ භූමිභාගෙ මහත්තා සාධාමණ්ඩපං උපරි වතුසු පසොසු ච නානා විරුගවණ්ණ විචිත්තවිචිධිවසනසම්ප්‍රදායනං කාරෙඤා තත් හගවතො ආසනං පඤ්ඤපෙඤා අද්‍යයි. නිසිදි හගවා පඤ්ඤන්තෙත ආසනෙ. අථ ඛො සො මහාමතෙතො හගවන්තං උපසංකම්ඤා ගඤ්ඤුත්ථාදීති පුජෙඤා වන්දිඤා එකමන්තං නිසින්නො හෙට්ඨො අත්තනා වුත්තවත්තං පෙතස්ස ච පටිවත්තං හගවතො ආරොපෙයි. හගවා “භික්ඛුසඤ්ඤා ආගච්ඡතු”ති වින්තෙයි. වින්තින² සමන්තකරමෙව බුබුනුභාවෙන සඤ්ඤාදිතො සුවණ්ණිගංසගණො වීඪ ධතරට්ඨගංසරුජං භික්ඛු සඤ්ඤා ධම්මරුජං සම්පරිවාරෙයි. තාවදෙව මහාජනො සන්තිපති “උළාර ධම්මදෙසනා හවිස්සති”ති. තන්දිස්වා පසන්නාමාසො මහා මතෙතො බුබුපමුඛං භික්ඛුසංඝං පණීතොත බාදනීයෙන කොජනීයෙන සන්නපෙයි. හගවා කතහත්තකිලෙවා මහාජනස්ස අනුකම්පාස බාරණසීඨිපට්ඨාසිනො සන්තිපත්තතුති අට්ඨායි. සඤ්ඤිව තෙ ඉඨිබලෙන මහාජනා සන්තිපතිංසු. උළාරෙ වස්ස පෙන පාත්‍රවෙ අකාසි. තෙසු කෙච් ජිනනභිනතපිලොකිකබණ්ඩාරු, කෙච් අත්තනො කෙසෙහෙව පටිච්ඡාදිතකොපිනා, කෙච් නඤ්ඤා යථා ඡතරුපා බුප්පිපාසාහිතුනා තවපරියොනථා අවසිමන්තසරීරං

ඉතො චිතො ච පරිභිමානො මහාජනයා පච්චිකානො පඤ්ඤා
සිංහ. අථ හභවා තථාරූපං ඉධාභිසංඛාරං අභිසංඛාරාදිං යථා
තෙ එකජායං සන්තිපතීතිං අත්තනා කතං පාපකම්මං මහාජනයා
පච්චෙදෙසුං. තමන්දං දීපෙනා සංඛිතිකාරා:-

“සංතුන්නා¹ චිතො එතෙ අඤ්ඤා කෙසන්තිවාසනා
පෙනා භාතාය ගච්ඡන්ති පක්කමන්ති දීපොද්ධං.

දුරෙ එතෙ පඛාචීතො අලඛා ච නිවන්තරෙ
ජාතා පඤ්චිතා භාතා භූමියං පටිසුමහිතා.

තෙච්ඡි නන්ද පපතීතිං² භූමියං පටිසුමහිතා
පුබ්බෙ අත්තකල්පාණං අග්ගිද්ධිංච ආනපෙ.

මයං පුබ්බෙ පාපබම්මා ඝරණියො කුලමාතරෙ
සන්තොසු දෙය්‍යබම්මෙසු දීපං නාකමහ අත්තනො.

පසුතං අත්තපානම්පි අපියසු අවක්ඛිතීති
සම්මග්ගතෙ පබ්බජිතෙ න ච කිඤ්චි අදම්මසෙ.

අත්මමකාමා අලසා සාදුකාමා මහගස්සා
ආලොපපිණ්ඩදාතාරෙ පටිග්ගතෙ පරිහාසිමසෙ.³

තෙ ඝරා තා ච දුසියො තානෙවාහරණානි තො
තෙ අඤ්ඤා පරිහාරෙනති මයං දුක්ඛස්ස භාගිතො.

චෙණ්චි වා අච්ඤ්ඤා භොතති රථකාරී ච දුක්ඛිකා
චණ්ඩාලී කපණං භොතති කප්පකා ච⁴ පුනපුනං.

යානි යානි නිහිතානි කුලානි කපණානි ච
තෙසු තෙසොච ජයනති එසං මච්ඡරිතො ගති.

පුබ්බෙච්ච කත්තකල්පාණං දයකා චිත්තමච්ඡරා
සයාං තෙ පරිසුරෙනති මහාසෙතති ච නන්දනං.

චෙජයතෙන ච පාසාදෙ රමිතා කාමකාමිනො
උච්චා කුලෙසු ජයනති සභොගෙසු තතො වුතා.

කුචාගාරෙ ච වාසාදෙ පලලභිකා ගොණකන්තො⁵
චිජ්ඣතිකා මාරගතෙත්ති කුලෙ ජාතා යසසිතො.

අඛිකතො අඛිකං ගච්ඡන්ති මාලාධාරී අලඛිකතා
ධාතියො⁶ උපතීතිනති සායං පාතං සුබෙසිතො.

නාසිදං අත්තපුඤ්ඤානං කතපුඤ්ඤාන මෙවිදං
අසොකං නන්දනං රම්මං නිදසානං මහාවතං.

1. හා. සංතුඤ.

2. හා. පතීතිං.

3. සි. I & II. පරිහාසිතා.

4. හා. නභාමිතිච.

5. සි. III. ගොණකානන්දනං.

6. සි. II. හා. ජයියො.

සුඛං අකතපුඤ්ඤානං ඉධ නභී පරත්ථ ච
සුඛඤ්ච කතපුඤ්ඤානං ඉධ චෙව පරත්ථ ච.

තෙසං සහව්‍යකාමානං කතතබ්බං කුසලං බහුං
කතපුඤ්ඤා හි මොදනාති සග්ගෙ භොගසම්බිතිනො”ති

ගාරායො අවොවුං.

තත් “සාතුන්තවස්සා”ති: ජිත්ත භිත්ත පිලොභික බණ්ඩා
තිවාසනා. “ඵකො”ති: එකච්ච. “සෙසසතිමාසසා”ති: තෙසෙ
තෙව පටිච්ඡාදිතකොපිනා. “භත්තාස ගච්ඡන්ති”ති: අප්පෙචනාම
ඉතො ගතා යත්ථ වා තත්ථ වා කිඤ්ච උච්චිට්ඨහන්තං වා වම්ථු
හත්තං වා ගබ්භමුලාදිකං වා උභෙය්‍යාමානි කත්ථිදෙව ආගන්තුකා
සාසන්දාය ගච්ඡන්ති. “සත්තමන්ති දිසො දිස”නති: දිසෙනා දිසං
අනෙකයොජනත්තරිකට්ඨානං පක්කමන්ති. “දුරෙ”ති: දුරෙ වා
යානෙ. “ඵකො”ති: එකච්ච පෙනා. “පඨාමිඤ්ච”ති: භාසන්දාය
උපඨාමිඤ්ච. “අලඨාම භිමන්තරෙ”ති: කිඤ්ච භාසං වා පානියං වා
අලභිඤ්චා එව නිවත්තන්ති. “පමුච්ඡිතා”ති: මුප්පිපාසාදිදුකෙතින
සඤ්ඤාතමුච්ඡා. “භත්තා”ති: පරිබ්‍රමන්තා. “භුමිසං පටිසුම්භි
තා”ති: නාය එව මුච්ඡාය උපපත්තියා ඵන්තා අවකම්පතමත්තිකපිණ්ඩා
විග චිත්තසිත්තා¹ පඨවියං පතිතා. “නාසා”ති: ගතට්ඨානෙ. “භුමිසං
පටිසුම්භිතා”ති: පපාතෙ පතිතා විග ජිහ්ව්‍යාදිදුකෙතින යාත්‍යං අස
මත්ථානෙව භුමියං පතිතා, තත්ථ වා ගතට්ඨානෙ භාසාදිකං අලා
හෙන ජිත්තාසා හුන්තා කෙනවි පටිමුඛං සුමතිතා පෙසිතා² විග
භුමියං පතිතා භොගනිති අන්තො. “සුඤ්ඤ අනානාලායාණ”ති: පුරිම
හවෙ අකතකුසලා. “අග්ගිදබ්බිඨාම ආනාසෙ”ති: නිදසකාලෙ ආත
පට්ඨානෙ අග්ගිතා දබ්බා විග මුප්පිපාසාසනිතා දග්ගමානා මහාදුක්ඛං
අනුභවන්තිති අන්තො. “සුඤ්ඤ”ති: අනිත්තතහාවෙ. “පාසඨමා”ති:
ඉසුසුකී මච්ඡරි ආදිහාවෙන ලාමකසහාවා. “සරණිසො”ති: සරසා
මිනියො. “කුලමාගාණ”ති: කුලදරකානං මාතරෙ කුලපරිසානං
වා මාතරෙ. “දිප”නති: පභිට්ඨං, පුඤ්ඤානති අන්තො. තඤ්ඤි සත්තානං
සුගතිසු පභිට්ඨා³ ගාවතො පභිට්ඨාති වුච්චති. “නාසමිතා”ති:
න කරිමහ. “පමුඤ්ච”නති: බහුං. “අනන්තානමිති”ති: අන්තං ච
පානඤ්ච. “අපිසු අභිකිට්ඨති”ති: “සු”ති නිපාතමන්තං. අපි අව
කිරියති ඡාදියති. “සමමග්ගෙන”ති: සමමග්ගෙ සමම පටිපන්නෙ
සමමපටිපන්නාය. “පබ්බජිතො”ති: පබ්බජිතාය. සමපදනෙ හි ඉදං
භුමවචනං, සමමග්ගෙන වා පබ්බජිතෙ සති ලබ්භානෙති අන්තො.
“න ච කිඤ්ච අදමිතසෙ”ති: කිඤ්ච මත්තමපි දෙය්‍යධමමං නාදමිතාති
විප්පට්ඨාරුහිතො වදන්ති. “අනමමිතාමා”ති: සාමුති අකතතබ්බං
කමමං අකුසලං කාමෙනති=අකමමකාමා, සාමුති වා කතතබ්බං කුස

1. ගා. විසඬ්ඨා.

2. සි. I. පතිතා.

3. ගා. අභිකතවෙ.

4. සි. I. පභිට්ඨිත.

ලං න කාමෙනයිති=අකමමකාමා, න කමමකාමා වා=අකමමකාමා, කුසලධර්මෙසු අවජ්ඣිකානි අපේඛා. “අලසා”ති: කුසිතා; කුසලකමම කරණේ නිබ්බිතියා. “සාදුකාමා”ති: සාතමධුරවන්ත්‍රපියා. “මහගසකා”ති: බහුගොජනා. උභයෙන පි සුඤ්ඤං ව මධුරඤ්ච ගොජනං ලභිතා අභිකානං නිඤ්චි අදන්තා සයමෙව භුඤ්ජනායෙති දයෙයි. “ආලොපපිණ්ඩදුකායේ”ති: ආලොපමතතයා ගොජනපිණ්ඩයා දුයකා. “පටිගොගසක”ති: 1 තයා පටිගොගතතකෙ. “පටිගොගිමකසක”ති: පරිභවං 2 කරෙන්නා භාගිමක අවමඤ්ඤිමක, උපපණ්ඩිමක වාති අපේඛා. “සො සක”ති: යත් මයං පුබ්බ අමොකං සරන්ති මිමතං අකරිමක තානි සරන්ති යථාසිතානි, ඉදනි නො නා නිඤ්චි උපකපනිති අධිප්පායො. “කා ම දුශිසො නානෙවාහරණානි නො”ති: එතො පි එසෙවනෙයො. තත් “සො”ති: අමොකං. “සො”ති: සරදිකෙ. “අඤ්ඤ”ති: අපරෙ. “පටිගොජනනි”ති: පරිවරන්ති; පරිගොගාදිවසෙන චිතියොගං කරෙන්නිති අපේඛා. “මසං දුක්ඛස්ස භාගිනො”ති: මයමත පුබ්බිකෙවලං කිලිතපසුතා හුන්වා සාවතෙයසං පහාය ගමනීයං අනුගාමිකං කාතුං අජනන්තා ඉදනි මුප්පිපාසාදි දුක්ඛස්ස භාගිනො භවාමාති අත්තානං ගරහන්තා වදන්ති, ඉදනි යයමා පෙතෙයොනිනො වසිතො මනුසොසු උපපජ්ජන්තාපි සත්තා යෙභුගෙයන්ත තෙසෙව කමමස්ස පිපාකාවසෙසෙන භිතජ්ඣිකා කපණ් චුත්තිනො ව ගොනති, හයමා තමන්ද දයෙයාං වෙණි මාති ආදිනා වෙ ගාථා වුත්තා.

තත් “වෙණි මා”ති: වෙණිජ්ඣිකා, විලිචකාර නලකාර ගොනතිති අපේඛා. මා සද්ද අනිගමපේඛා “අවඤ්ඤ”ති: අවඤ්ඤායා; අවජනිතබ්බාති වුත්තං ගොති. මිමගානාති වා පාථො; පරෙති බාධනීයාති අපේඛා. “රථකාදි”ති: වමමකාරිනො. “දුබ්බිකා”ති: මිත්තදුබ්බිකා මිත්තානං බාධිකා. 3 “මණ්ඩාලි”ති: වණ්ඩාල ජාතිකා. “කපණ්”ති: වරකා; අතිවිග අකාරඤ්ඤාපත්තා. “භගාපිකා”ති: 4 කපකජ්ඣිකා, සබ්බත් ගොනති පුතපුතන්ති යොජනා. අපරං පරංපි ඉමෙසු නිභිතකුලෙසු උපපජ්ජන්ති වුත්තං ගොති. “සොසු නොනෙව භික්ඛනී”ති: යානි යානි අඤ්ඤාපි නොසාද පුක්ඛාස කුලාදිති කපණ්නි අතිවිග වමනනීයානි පරමදුග්ගතානි ව නොසු නොසු එව නිභිතකුලෙසු මවජ්ජියමලෙන පෙතෙසු නිබ්බන්තිතො තෙතො වුත්තා නිබ්බන්තන්ති. තෙතාග: එසා මවජ්ජිනො ගතිති.

එවං අකතපුඤ්ඤාසත්තානං ගතීං දයෙයාං ඉදනි කතපුඤ්ඤානං ගතීං දයෙයාං “පුබ්බික ම කතකලාණා”ති සත්ත ගාථා වුත්තා. තත් “සග්ගෙනෙව පටිසුජෙන්නි”ති: යෙ පුබ්බික පුරිමජ්ඣිකං කත

1. හා. සි. II. පටිගොගත

2. හා. සි. I. පරිභවං.

3. සි. II. බාධිතා. හා. බාධිකා.

4. හා. සි. II. භගාමිති.

අනිතො කිරි බාරණසියං කිතවස්ස නාම රඤ්ඤ පුත්තො උය්‍යාන
 ඝිලං කිලිපිතො නිවනෙතනොතො සුතෙතනං නාම පච්චිකමුඛං පිණ්ඩං
 චරිතො නගරතො නිකමිතනං දිස්වා ඉස්සරියමදමිතො හුතො
 “කථංකුති නාම මග්ගං අඤ්ඤාං අකමාසං අයං මුණ්ඩකො ගච්ඡති”ති
 පද්ධත්චිතොතො හත්තිකකිකිතො ඔතරිතො “කච්චි වො පිණ්ඩපාතො
 ලභො”ති? ආලපනොතො හත්තො පතනං ගහෙතො පඨවියං
 පාතෙතො හිඤ්ඤි. අථ නං සබ්බත්ථ නාදිභාව¹ප්පත්තියං නිබ්බිකාරං
 කරුණාමිප්ථාරසොමමසොමනස්සනායනාතිපාතිතපසනන විතතමෙව
 නං ඔලොකෙනනමපි අවධානාසානෙන පද්ධතිචිතොතො “කිං මං කිත
 වස්ස රඤ්ඤ පුත්තං න ඡනාසි? තච ඔලොකනං මග්ගං කිං
 කරිස්සාති”ති? චතො අවහසනොතො පකකාමි. පකකනමතතස්සෙව
 වස්ස නරකසෙවිද්ධපටිභාගො බලවසරිථාගො උප්පජ්ජි. සො තෙන
 මිහාසනාපෙනාභිභූතකායො අතිබාලකුසලවෙදනාභිභූතො කාලං
 කමාසං අමිච්චිතොතිරයෙ නිබ්බතති. සො තත්ථ දක්ඛිණපස්සෙත
 වාමපස්සෙත උත්තොතො අවකුප්පෙතොති බහුති පකාරෙති පරිවත්තොති
 ධර්මො වතුරුසිතිවස්සසගස්සාති පටිච්චො තතො චුතො පෙතෙසු අපරි
 මිතකාලං බුද්ධිපාසාදිදුකකං අනුහවිතො තතො චුතො ඉමිසමි.
 බුද්ධිපාසාදෙද කුණ්ඩිනගරස්ස සමිපෙ කෙවට්ඨගාමෙ නිබ්බතති. තස්ස
 ඡන්දියං රඤ්ඤං උප්පජ්ජි. තෙන සො පුබ්බෙ අත්තනා අනුභූතපුබ්බං
 දුකකං අනුස්සරනොතො වසප්පතොති පාපහයෙන ඤානකෙතිපි
 සමිං මච්ඡිතොතො න ගච්ඡති. තෙසු ගච්ඡෙනෙසු මච්ඡිතොතො
 තො අතිච්ඡෙනො නිලියති. තතො ච ඡලං හිඤ්ඤි. ජිවනෙන වා
 මච්ඡිතො ගහෙතො විස්සජ්ජති.² තස්ස තං කිරියං අරොචනා³
 ඤානො ගහෙතො නිගරිංසු. එතො පනස්ස භාතො සිනෙගෙන
 සොමමහදයො⁴ අගොසි.

තෙන ව සමයෙන ආයස්මා ආනන්දෙ කුණ්ඩිනගරං උපනිස්සාය
 සානුචාසිපබ්බතො විහරති. අථ සො කෙවට්ඨපුත්තො ඤානකෙති
 පරිච්චිතොතො හුතො ඉතො විතො ව පරිබහමිතොතො තං පදෙසං
 පතෙතො ගොජනවෙලාය ථෙරස්ස සන්ධිකං උපසංකමි. ථෙරෙ තං
 පුච්ඡිතො ගොජනෙන අභිකභාවං ඤාතො තස්ස භත්තං දතො කත
 භත්තකිළෙවං සබ්බං තං පටිත්තං ඤාතො ධම්මකථායෙව තං පසනන
 මානසං ඤාතො පබ්බජිස්සාසි ආචුතොති? ආම හතෙන පබ්බජිස්සාමිති.
 ථෙරො තං පබ්බාජෙතො තෙන සමිං හගවතො සන්ධිකං අගමාසි.
 අථ නං සත්ථා ආගා ආනන්ද ඉමං සාමිකෙරං අනුකමෙපයාසිති.
 සො ව අකතකුසලත්තං අප්පලාගො අගොසි. අථ නං සත්ථා
 අනුගාහනොතො හිඤ්ඤිතං පරිගොගත්ථාය පාතියසවානං පරිසු
 රණං නිගොජෙසි. තං දිස්වා උපාසකා තස්ස බහුති නිව්චහත්තාති

1. සි. I & II. භාදිකමාව.

2. සි. II & III. හා. විසසජ්ජති.

3. හා. සි. II. ආරොචනො.

4. සි. II & III. හා. සිනෙගෙන සමමහදයො.

පට්ටපෙසු. සො අපරෙත සමයෙත ලඹුපසමපදෙ අරහත්තං පඤ්ඤා පෙරො හුඤ්ඤා වාදසති භික්ඛුති සමං සංක්‍රමාසිපබ්බතො වසි. තස්ස පන සද්දතං පඤ්ඤාසතමත්තං අනුපට්ඨනාකුසලධම්මං උපට්ඨතමිතිවරුදි පාපධම්මං කාරං කඤ්ඤා පෙතෙසු නිබ්බතනිංසු. තස්ස පන මාතා පිතරො “එස අලෙහති පුබ්බ භොගතො නික්ඛබ්බිතො”ති ලජ්ජායමානා¹ තං අනුපසංකම්ඤ්ඤා තස්මිං බවසිතොහං භානිතං පෙසෙසු. සො පෙරස්ස ගාමං පිණ්ඩාය පට්ට්ඨාසමයෙ දක්ඛණ්ණකුමාරෙකං පට්ට්ඨං පට්ට්ඨාපෙඤ්ඤා කතඤ්ඤං අත්තානං දස්සෙඤ්ඤා මාතා පිතා ච භවා භගෙතති ආදි ගාථා අවොච. “කුණ්ඩනගරියො පෙරො”ති ආදයො පන ආදිතො පඤ්ඤාගාථා තාසං සම්බන්ධස්සත්තං ධම්මි සම්භාගෙතති ධම්මා:-

“කුණ්ඩනගරියො පෙරෙ සංක්‍රමාසි නිවාසිතො
පොට්ටපාදෙති නාමෙන සමෙණ භාවිතිද්දියො.

තස්ස මාතා පිතා භාතා දුග්ගතා යමලොකිකා
පාපකම්මං කරිත්වාන පෙතලොකං ඉතො ගතා.

තෙ දුග්ගතා සුචිකට්ටා කීලනතා නග්ගිතො කිසං
උත්තසත්තා මහාතාසං න දස්සෙතති කුරුරිතො.

තස්ස භාතා විතරිත්වා නග්ගො එකපටෙකතො
චතුකුණ්ඩිතො ගවිත්වාන පෙරස්ස දස්සෙති කුමං.

පෙරෙ ව මනසිකඤ්ඤා කුණ්ඨි භූතො අපක්කමි²
සො ව විඤ්ඤාපසි පෙරං භාතා පෙතගතො අහං.

මාතා පිතා ච තෙ භගෙන දුග්ගතා යමලොකිකා
පාපකම්මං කරිත්වාන පෙතලොකං ඉතො ගතා.

තෙ දුග්ගතා සුචිකට්ටා කීලනතා නග්ගිතො කිසං
උත්තසත්තා මහාතාසං න දස්සෙතති කුරුරිතො.

අනුකම්පස්ස කාරුණිකො දඤ්ඤා අඤ්ඤාසි තො
තව දිනෙන දනෙන යාපෙස්සතති කුරුරිතො”ති.

තත් “කුණ්ඩනගරියො පෙරො”ති: එවත්තාමතෙ නගරෙ ජන සම්බන්ධපෙරො. කුණ්ඩනගරියෙ පෙරෙති වා පාඨො, සො එව අත්තො. “සංක්‍රමාසිතිවාසිතො”ති: සංක්‍රමාසි පබ්බතතිවාසි. “පොට්ට පාදෙති නාමෙන”ති: නාමෙන පොට්ටපාදෙ නාම හොති. “සමෙණ”ති: සමිතපාපො. “භාවිතිද්දියො”ති: අරියමග්ගභාවතාස භාවිතසම්බද්ධද්දියො, අරහාති අත්තො. “තස්ස”ති: තස්ස සංක්‍රමාසි පෙරස්ස. “දුග්ගතා”ති: දුග්ගතීං ගතා. “සුචිකට්ටා”ති: සුචිතා ලුච

1. හා. සාරණ්මාතා.

2. සි. II. අනික්කමි.

වන්දිතා අවර්තා. සුමිග්‍යානාති වා පාඨො, විජ්ඣනවේදන සුමි
 ඝාති ලභිතාමාය වුප්පිපාසාය අවර්තා පිට්‍රිතා.¹ සුමිග්‍යානාති කෙවි
 පඨනාති. සුමිජිද්දසදිස මුඛවාරති අන්තො. “කිලනනා”ති: කිලනන
 කායවිතතා. “කුමගිකො”ති: කුමගරුපා නිවේවාලා. “කිසා”ති
 අවර්තවමන්තසර්ප්‍රතාය කිසදෙතා. “උත්තසන්නා”ති: අයං සමණේ
 අමතාකං පුත්තොති ඔත්තප්පන උත්තසං ආපජ්ජනා. “මකාග්‍යා
 සා”ති: අත්තනා පුබ්බ කත්තමමං පටිච්ච සංඝාතමහායං.
 “න දුග්ගොති”ති: අත්තනං න දුග්ගොති සමමුඛිතාවං න ගච්ඡති.
 “කුරුජිකො”ති: දුරුජකමන්තා. “නසං භාගා”ති: සාත්‍යවිකල්පරසං
 භාගා. “විකුට්ඨො”ති: විකිණ්ණො හුත්වා, ඔත්තප්පනතායහංති
 අන්තො. “විකුට්ඨො”ති: වා පාඨො, කුරුජො හුත්වා තරමාතරුපො
 හුත්වාති වුත්තං හොති. “ඵකපදිකො මග්ගො. “ඵක
 ඝො”ති: ඵකිකො අද්දතිගො. “මකුකුණ්ණිකො හමිකොනා”ති: වතුති
 අමෙග්ගි කුණ්ණිති අත්තහාවං පටිත්තෙතිති=වතුකුණ්ණිකො, විකි
 ජ්ඣස්සි විකි ගන්තෙති ගච්ඡන්තො තිට්ඨන්තොති ඵවමුත්තො හුත්වාති
 අන්තො. සො හි ඵවං පුරුජො කොපින පටිච්ඡාදනා හොතිති තථා
 අකාසි. “පේරසං දසංසි කුම”නති: පේරසං අත්තනං උද්දසං
 උද්දසංසි. “අමනසිකො”ති: අයනාම ඵසොති ඵවං අමනසි
 කරුණා අනාවජ්ජති. “සො වා”ති: සො පෙත්තො. “භාගා පෙත
 ග්‍යා අහ”නති: අහං අනිත්තතායාම භාගා ඉද්ධි පෙතගුත්තො ඉධා
 ගතොති වත්වා විකුට්ඨපසි පේරනති ගොජනා. යථා පත විකුට්ඨපසි
 තං දුග්ගොධුං මාග්‍යා පිග්‍යා වාති ආදිතා තිග්ගො ගාථා වුත්තා. තත්ථ
 “මාග්‍යා පිග්‍යා ව ගත”ති: තව මාග්‍යා ව පිග්‍යා ව. “අනුකම්පසං”ති:
 අනුගණ්හ අනුදයං කතෙති. “අනුකම්පසං”ති: ආදිස. “හො”ති:
 අමතාකං. “නාම දිග්ගොති”ති: කයං දිග්ගොති. නං සුත්වා පේරෙ
 යථා පටිපජ්ජි තං දුග්ගොධුං:-

“පේරෙ වර්තා පිග්ගොති තිකු අසංසං ව වාදසං
 ඵකජ්ඣං සන්තිපතීංසු හත්තවිසංගතං” කාරණං.

පේරෙ සබ්බපි තො ආහ යථාලභිං දදාම මේ
 සමිසග්ගනං කරිසංසම් අනුකම්පාය සද්ධිතං.

නිශානසිංසු පේරසං පේරෙ සමිසං නිමිත්තසි
 දත්වා අත්වාදිසි පේරෙ මාග්‍යා පිග්‍යා ව භාගුත්තො.

ඉදං මේ සද්ධිතං හොතු සුමිතා හොන්තු සද්ධිතො
 සමිත්තනාතරුද්ධිවේදන හොජනං උපපජ්ජං:

සුමිං පඤ්ඤිතං සමපනං අනෙකරසබ්බසද්ධිතං
 නතො උද්දසංසි භාගා වණ්ණවා බලවා සුමි.

1. සි II & III. හා අවා පිට්‍රිතා

2. සි. I. විසංසං සි. II. විසංසං.

පසුතං භොජනං භනෙන පසං නය්‍යාමිහෙස මිසං
තථා භනෙන පරකකම් යථා වන්ථං ලභාමිහෙස.¹

පෙරෙ සභිකාරකුට්ඨො² උච්චිණ්ණිකා නන්තකෙ
පිලොතිකං පටං නන්තං සභිකං වාතුද්දිසෙ අද.

අනිං අනිදිසි පෙරෙ මාතු පිතු ව භාතුනො
ඉදෙමෙ සද්ධිතං භොතු සුඛිතා භොනතු සද්ධතයො.

සමනනතරානුද්දිට්ඨි වන්තී උපපජ්ජිං.
තතො සුචන්ද්‍රසනො පෙරසං දය්‍යසි තුමිං.

යාවතා නන්දරාජස්ස විජිතසමිං පටිච්ඡද
තතො ඛත්තරා භනෙන වන්තාවන්දනානි නො:

කොසෙය්‍යකම්මලියානි බොමකපපාසිකානි ව
විජුලා ව මහස්සා ව තෙපාකාසෙව ලම්බෙර.

තෙ මිසං පටිදහම යං යඤ්ඤි මනසො පියං
තථා භනෙන පරකකම් යථා ගෙහං ලභාමිහෙස.¹

පෙරො පණ්ණකුට්ඨං කන්තං සභිකං වාතුද්දිසෙ අද,
අනිං අනිදිසි පෙරො මාතු පිතු ව භාතුනො.

ඉදෙමෙ සද්ධිතං භොතු සුඛිතා භොනතු සද්ධතයො
සමනනතරානුද්දිට්ඨි සරානි උපපජ්ජිං.

සුවාගාරනිවෙසනා විහනතා භාගසො මිතා
න මිත්‍රසෙසසු ජදිසා යාදිසා නො සරා ඉධ.

අපි දිබ්බසු යාදිසා තාදිසා නො සරා ඉධ
දද්දලමිතා අභෙනති සමන්තා වතුරො දිසා.

තථා භනෙන පරකකම් යථා පානං ලභාමිහෙස¹
පෙරො කරකං සුරෙතො සභිකං වාතුද්දිසෙ අද.

අනිං අනිදිසි පෙරො මාතු පිතු ව භාතුනො
ඉදෙමෙ සද්ධිතං භොතු සුඛිතා භොනතු සද්ධතයො.

සමනනතරානුද්දිට්ඨි පානිසං උපපජ්ජිං
ගම්භිරා ඛතුරස්සා ව පොකඛරඤ්ඤ සුභිමිතා.

සිතොදකා සුපතින්ද්‍රා සිතා අපපටිගන්තිසා
පදුමුපලසඤ්ඤානා වාරිකිඤ්ඤානාසුරිතා.

තන්තං නතොති පිට්ඨිතං ව පෙරසං පටිදය්‍යසු,
පසුතං පානිසමහනෙන පාද දුක්ඛං ඵලනති නො.

ආභිෂේකමානා බිඤ්ජාම සක්කරෙ කුසකණ්ඩකෙ
තථා භනෙන පරක්කම යථා යානං ලභාමසෙ.

පෙරො සිපාටිකං ලභ්වා සබ්බෙ වාතුද්දිසෙ අද
දභිං අනිදිසි පෙරො මාතු පිතු ව භාතුනො.

ඉදමෙව ඤාතිනං හොතු සුඛිනා හොනතු ඤාතයො,
සමනනතරානුද්දිට්ඨි පෙනා රටෙනමාගමු.

අනුකම්පිතවහ භද්දනෙහ භනෙනනච්ඡාදනෙන ව.
සරෙන පානදුනෙන යානදුනෙන වුහය.

මුතීං කාරුණිකං ලොකෙ භනෙන වජ්ඣමාගතා"ති
ගාථායො ආහංසු.

තත් "පෙරො චජ්ඣා පිණ්ඩායා"ති: පෙරෙ පිණ්ඩපානවාරිකාය
වරිචා. "හික්ඛු අසෙසෙ ච මාදසා"ති: පෙරෙන සහ වසනනා අසෙසෙ
වාදස හික්ඛු. "ඵකජ්ඣ"නති: ඵකනො; සනතිපතීංසු. කඛමා ති වෙ?
"භතතච්ඡායගගකාරණා"¹ති: භතත කිච්චකාරණා භුඤ්ජන නිමිත්තං.
"හෙ"ති: හෙ හික්ඛු. "සථා ලද්ධ"නති: යං යං ලභං. "දද්ධා"ති: දෙද.
"නිසානාසිංසු"ති: අදංසු. "සබ්බං නිමනතයි"ති: හෙ වාදසහික්ඛු
සබ්බදෙද්ධසවසෙන තං භතතං දද්ධං නිමනෙතයි. "අනවාදිසි"ති: ආදිසි.
තත් සෙසං අනිදිසි හෙ දසෙසංසුං "මාතු පිතු ව භාතුනො-ඉදමෙව
ඤාතිනං හොතු සුඛිනා හොනතු ඤාතයො"ති වුත්තං. "සමනනතස්
නුද්දිට්ඨි"ති: උද්දිට්ඨසමනනතරමෙව. "සොජනං උපපජ්ජමා"ති:
තෙසං පෙනානං හොජනං උපපජ්ජි. කිදිසනති? ආහ: සුචිති ආදි.

තත් "අභොකරසබ්බාසජ්ජන"නති: නානාරසෙහි බ්බාසජ්ජනෙහි
සුත්තං, අථවා අනෙකරසං අනෙකබ්බාසජ්ජනඤ්ච. "නනො"ති: හො
ජනලාභනො පච්ඡා. "උද්දිසයි භානා"ති: භාතිකභුතො පෙනො
පෙරංසු අත්තානං දසෙසයි. "චණ්ණවා බලවා සුඛි"ති: තෙන
හොජනලාභෙන තාවදෙව රුපසම්පන්නො බලසම්පන්නො සුඛිතො
ව හුචා. "සහුනං හොජනමගගගන"ති: භනෙන තව දනානුභාවෙන
පහුතං අනපාකං හොජනං අමෙඤ්ඤ ලභ්වා. "පසං නගනාමගග"ති:
ඕලොකෙහි නගතිකා පන අමග. තඛමා තථා භනෙන පරක්කම
පයොගං කරොති. "සථ චජ්ඣං ලභාමසෙ"ති: යෙන පකාරෙන
යාදිසෙන පයොගෙන සබ්බෙව මයං වජ්ඣනී ලභෙය්‍යාම තථා වාය
මථාති අනෙං. "සබ්බාජ්ඣමමනා"ති: තත් තත් සබ්බාරථානතො.
"උච්චිණ්ණිකානා"ති: ගවෙසනවසෙන ගගෙචාන. "නනතෙක"ති:
ඡිනතපරිසරෙන ඡිඤ්ඤාදසාබ්බෙකි. තෙ පන යඛමා බණ්ඩභුතා
පිලොතිකා නාම හොනති, තාහි ව පෙරො ඕවරං කචා සබ්බසං
අද්දයි. තඛමා ආහ: පිලොතිකං සමං කචා සබ්බෙ වාතුද්දිසෙ අද්දති

තත් “සසෙක මාතුද්දිසෙ අද”ති: වතුහි දිසාහි ආගතතිකඛු සසෙක අදසි. සමපදනපෙත් හි ඉදං භුමව්වනං. “සුචංචස භො”ති: සුඤ්ජරවන්චසනො. “පෙරයා දයාසි කුම”නති: පෙරයා අතතානං දයාසි දයොසි පාකපො අහොසි. පටිච්ඡාදයති එතාති=පටිච්ඡද. “කුටාගාරනිවෙසනා”ති: කුටාගාරභූතා තදඤ්ඤ නිවෙසනසංඛාතා ච සරං. ලිඛිතවිපල්ලාසවසෙන හෙතං වුත්තං. “විහනනා”ති: සම වතුරයා ආගත වට්ටසණ්ඨානාදිවසෙන විහනනා. “භාගභො මිනා”ති: භාගෙන පරිච්ඡින්නා. “භො”ති: අමනාකං. “ඉධා”ති: ඉමසමි පෙතලොකෙ. “අපි දිබෙබ්බු”ති: අපිති නිපාත මතතං. දිබෙබ්බු භවනෙසු, දෙවලොකෙසුහි අපෙත්තං. “කරක”නති ඛම්මකරකං. “පුරෙත්වා”ති: උදකයා පුරෙත්වා. “මාගිකිඤ්ඤානුපුරි තා”ති: තත් තත් වාරිමත්තෙ පදමුපල්ලාදීනං කෙසරභාගෙහි සඤ්ජාදිතවසෙන පුරිතා. “එලනති”ති: පුප්ථනති, පණ්ණිකපරි යතනාදිසු විදුලෙතතිහි අපෙත්තං. “ආභිණ්ඩමානා”ති: විවර්මනා. “ඛඤ්ජාමා”ති: ඛඤ්ජන වසෙන ගච්ඡාමි. “සකකණ්ටකො”ති: කුසකණ්ටකවති භූමිභාගෙ, සකකරෙ කුසකණ්ටකෙ අකකමනතාහි අපෙත්තං. “සාන”නති: රථවයනාදිකං යං කිඤ්ඤි යානං. “සිපාපික”නති: එකපට්ටං උපාහනං. “රපෙත්වා මාගමු”නති: මකාරො පදසක්කිතෙර, රපෙත ආගච්ඡංසු. “උභස”නති: උභයෙන දුනෙන; යානදුනෙන වෙව භතනාදිවතුපට්ටයදුනෙන ව. පානියදුනෙන ව හෙත්තං හෙසජ්ජ දනම්චි සමාහිතං. සෙසං හෙට්ඨං වුත්තනසත්තං උත්තනමෙව.

පෙරෙ තමපට්ටනිං භගවතො ආරෙවෙසි. භගවා තමිත්තං අට්ඨපත්තිං කත්වා යථා ඉමෙ එතරහි එවං තිම්චි ඉතො අනන්තර නිතෙ අත්තභාවෙ පෙතො හුත්වා මහාදුක්ඛං අනුභවිති වත්වා පෙරෙන යාමිතො සුත්තපෙතවත්තං කපෙත්වා සමපතනපරිසාය ඛම්මං දෙසෙසි. තං හුත්වා මහාජනො සඤ්ජාතසංවෙගො දුනාසිල්ලාදිපුඤ්ඤ කම්මනිරතො අහොසිති.

සානුචාසිපෙතවත්තවණ්ණනා
නි ට්ඨි තා.

3. 3.

“පෙට්ඨිසඨමගං ජෑවිරං සහසසර”නති ඉදං සත්ථි සාවතීයං විහරන්ත අඤ්ඤතරං පෙතිං ආරබ්භ වුත්තං. අතීතෙ කීර කයා පයා භගවතො කාලෙ අඤ්ඤතරං ඉප්පි සිල්ලාචාරසම්පන්නා කල්යාණ චිත්තයා සන්තිකයෙත සාසනෙ අභිපසසන්නා සුචිත්තත විවිත්ත ජම්භ සොපාන භූමිතලං අතිවිශදයානීයං එකං ආවාසං කත්වා තත්තිකඛු නිසිදුපෙත්වා පඤ්ඤෙන ආහාරෙන පරිච්ඡිත්වා හිකඛුසමාසං

නිශාදෙසි. සා අපරෙත සමයෙන කාලං කාමො අඤ්ඤාසං¹ පාප
කම්මස්ස වසෙන නිමිති පබ්බතාරජේ රථකාරදහං නිශ්ශාය මිමාන
පෙති හුළා නිබ්බතති. තස්ස සංඝස්ස ආවාසදානපුඤ්ඤානුභාවෙන
සබ්බරතනමයං උළාරං අතිවිශ සමනතතො පාසාදිකං මනොහරං
රමණීයං පොකඛරණීයං නාදනවනසදිසං උපසොභිතං විමානං
නිබ්බතති. සංඤ්ච සුවණ්ණවණ්ණො අභිරුපා දස්සනීයා පාසාදිකා
අභොසි. සා තත් පුරිසෙති විනා දිබ්බසම්පතති. අනුභවතී වසති.
තස්සා දීඝරතං නිප්පුරිසාය වසනතීයා අතභිරතී උපපන්නා. සා
උක්කණ්ණිකා හුළා අපෙත්තො² උපායොති විනොදනාමා දිබ්බාති
අම්බපක්කානි නදියං පක්ඛිපති. සබ්බං කණ්ණවුණ්ණපෙතවත්තුසමි.
ආශතනසෙතොව චෙදිතබ්බං. ඉධ පන බාරණසි වාසි එතො
මාණවො ගඛායං තොසු එකං අම්බජලං දිස්වා තස්ස ව පහවං.³
ගවෙසනො අනුක්කමෙන ගතවා තං නදිං දිස්වා තදනුසාරෙන
තස්සා වසනට්ඨානං ගතො. සා තං දිස්වා අත්තතො වසනට්ඨානං
තොස්වා පටිසන්ථරං කුරෙතති නිසිදි. සො තස්සා වසනට්ඨාන
සම්පතති. දිස්වා පුච්ඡතො:

“චෙඨරියඨමං රුචිරං පහස්සරං
විමානමාරුග්ග අනෙකවිත්තං.
තත්ථච්ඡසි දෙවි මහානුභාවෙ
පඨමති පණ්ණරසෙව වන්දිමා.

වණ්ණො ව තො කතකාස්ස සතතිතො
උත්තතාරුපො භුගදස්සනීයො.
පලලිකසෙට්ඨ අතුලෙ නිසින්නා
එකා තුවං තත්ථ ව භුග්ගසාමිකො.

ඉමා ව තො පොකඛරඤ්ඤා සමනතා
පසුතමාලා බහුපුණ්ඩරිකා.
සුවණ්ණවුණ්ණති සමනතමානතා
තා තත්ථ සෙට්ඨා පණ්ණො ව විජ්ජති.

හංසාපිමෙ දස්සනීයා මනොරමා
උදකස්මි. අනුපරියතති සබ්බදා.
සම්පය වග්ගපනදනති සෙට්ඨ
බිඤ්ඤාධරු උත්තමානංව සොසො.

දඤ්ලලමානා යසසා යසසසිති
නාමාය ව නමං අවලම්බිතිට්ඨසි.
ආලාරපමො හසිතො පියංවදෙ
සබ්බභිතකල්යාණී භුසං විරෙවසි.

1. සි. I. අඤ්ඤාතරසං.

2. සි. II & III. අපෙත්තො.

3. හං. සමෙවං.

ඉදං විමානං විරජං සමෙ සීතං
 උය්‍යානවතනං රතීනඤ්ච වසිතං.
 ඉව්‍යාමිහං නාරි අනොමදස්සනෙ
 තයා සහ නන්දනෙ ඉධ මොදිතු”නති

ඉමා ගාථා අභාසි.

තථ “නාඨා”ති: තයමිං විමානෙ. “අවස්සි”ති: ඉවතීතිවර්ත
 කාලෙ නිසිදසි වසසි. “දෙව්”ති: තං ආලපති. “මහානුභාවෙ”ති:
 මහතා දිබ්බානුභාවෙන සමන්තාගතෙ. “පථදාමි”ති: අත්තනො
 පථභූතෙ අච්ඡිති, ගගනතලමිත්තකෙති¹ අපේඨා. “පණ්ණරසෙව
 චන්ද්‍රිමා”ති: පුණ්ණමාසියං පරිපුණ්ණමණ්ඩලො වන්දෙ විය විජේරාත
 මානාති අපේඨා. “වණ්ණොපි නෙ ඝාතාසංස්ස සංභාවිතො”ති:
 තව වණ්ණොපි උත්තරතසිඛිතිපුට්‍රණ්ණොති සදිසො අතිවිය මනො
 ගරෙ. තෙතාග: උත්තරතසරූපො භූසදස්සතිතොති. “අතුලෙ”ති:
 මහාරහෙ, අතුලෙති හි වා දෙවතාය ආලපනං, අසදිස රූපෙති
 අපේඨා. “නරථි ච තුණ්ණ ඝාමිතො”ති: තුණ්ණං සාමිතො ව
 නරථි. “පසුභාමාලා”ති: කමලකුචලයාදි බහුවිධ කුසුමවතීයො.
 “සුචණ්ණවුණ්ණොති”ති: සුචණ්ණවාලිකාති. “සමභානමොභානා”ති
 සමන්තතො මතීණ්ණො. “නාඨා”ති: තාසු පොකකරණීසු. “සමෙතො
 පණ්ණො චා”ති: කද්දුමො වා උදකපිට්ඨලො² වා න විජ්ජති.
 “කංසාපිමෙ දස්සතිසා මනොරමා”ති: ඉමෙ කංසා ව දස්සනසුඛා
 මනොරමා ව. “අනුභවිතොති”ති: අනුචිච්චතති. “සබ්බද”ති: සබ්බසු
 උතුසු. “සමස්සා”ති: සමගමි, “විශ්ව”ති: මධුරං. “උපනාදොති”ති:
 විකුප්පතති. “බිඤ්ඤාසං”ති: අවිශ්වාසාසං සමපිණ්ණාසං “දුද්දුභි
 නංච භොගො”ති: වග්ගබිඤ්ඤාසංගතෙ දුද්දුභිනං විය තව පොකක
 රණීයං කංසානං භොගොති අපේඨා. “දදදලලාමානා”ති: අතිවිය
 අතිජලතති. “සසසා”ති: දෙවිඨියා. “නාමාසා”ති: දෙණීයං.
 පොකකරණීයකුටි පද්මතීයං සුචණ්ණනාමාය මහාරහෙ පලලෙක
 තිසිදිතො උදකතිදං කිලිනතිං පෙතීං දිත්වා ඵමාග. “අවලමිනා”ති:
 ඔලමිනා; අපස්සනං අපස්සාය. කිඨ්ඨිති ඉදං භානසද්දස්ස ගති
 තිවතති අත්තනා ගතියා ව පටිපෙක්ඛපවචනං. “නිසංජ්ඣති”ති: වා පාශො,
 නිසිදසිතෙවිචස්ස අපේඨා දධිතෙඛා. “ආලාරපමෙක”ති: චෙලලිත
 නිලදිසපමුමෙ. “භසිතො”ති: හසිතවතී ව හසිතමුඛිති. “පිසංචදෙ”ති:
 පිසංසාසිති. “සබ්බාසාලාසං”ති: සබ්බාසි අමෙතති සුඤ්ඤ
 සොභනඅමතපච්චිතිති අපේඨා. “විශ්වමිසි”ති: විරජෙසි. “විජ
 ජ”නති: විගතරජං නිදද්දසං. “සමෙ සීත”නති: සමෙ භූමිසාගෙ
 සීතං, වතුරස්ස සොභිතතාය වා සමහාගෙ සීතං, සමන්තභද්දනති
 අපේඨා. “උසානවහන”නති: නන්දනවතසතීතං. “රතීනඤ්ච වසිති

1. හා. ගගනතලමිතෙතති, 2. III. හා. උදකපිඤ්ඤලො

ආ"නති: රතීං ච නන්දිං ච වරිඤ්ඤානි=රතීනන්දිවරිඤ්ඤානං, සුඛස්ස ච විතියං ච සංවරිඤ්ඤානනති අන්තො. "නාදි"ති: තස්සාං ආලපනං. "අන්තොමදස්සන්තො"ති: පරිපුර්ණණධනපච්චඩනතාය අනින්දිතදස්සන්තො. "නාදන්තො"ති: නන්දනකරො. "ඉධා"ති: නන්දනවන්තො, විමාන්තො වා. "මොදිතු"නති: අභිරමිතුං; ඉච්ඡාමිති යොජනා.

එවමපන තෙන මාණවෙන චුත්තො සා විමානදෙවතා තස්ස පටි වචනං දෙනති ආහ:-

"කරොති කමමං ඉධ වෙදනීයං
විතතස්සථ තෙ ඉධ නීතිතං භවතු,
කතොන කමමං ඉධ වෙදනීයං
එවං මමං ලච්ඡයි කාමිකාමිනී"නති.

තත්ථ "කරොති කමමං ඉධ වෙදනීයං"නති: ඉධ ඉමස්මිං දිබ්බධර්මානෙ විපච්චනකං විපාකදයකං කුසලකමමං කරොති පස වෙය්‍යායි. "ඉධනීතිනං"නති: ඉටුපනීතං. "ඉධනීතො"නති වා පාඨො. ඉමස්මිං ඥානෙ නීතනං පොනං පබ්බාරං තච විතතං භවතු භොතු. "මම"නති: මං. "ලච්ඡයි"ති: ලභිස්සයි.

සො මාණවො තස්සාං විමානපෙතියා වචනං සුත්වා තෙනා මිත්‍රස්සපථං ගතො තත්ථ විතතං පණ්ඩාරය තජ්ජං පුරුකකමමං. කතො න වීරස්සෙව කාලං කතො තත්ථ නිබ්බතති තස්සාං පෙතියා සහබ්බතං. තමිත්ථං පකාසෙත්තො සබ්බිතිකාර:-

"සාධුති සො තස්සාං පටිසම්පුණ්ණිභ්වා
අකාසි කමමං තතිං වෙදනීයං
කතොන කමමං තතිං වෙදනීයං
උපපජ්ජි මාණවො තස්සාං සහබ්බත"නති

මසානගාථමංගසු.

තත්ථ "සාධු"ති: සංපටිච්ඡන්තෙ නිපාතො. "නාසො"ති: තස්සාං විමානපෙතියා. "සම්පුණ්ණිභ්වා"ති: තස්සාං වචනං සමපටිච්ඡිතො. "තතිං වෙදනීයං"නති: තස්මිං විමාන්තෙ තාය සතිං වෙදිතබ්බං සුඛ විපාකං කුසලකමමං. "සහබ්බත"නති: සහගාවං, සො මාණවො තස්සාං සහබ්බතං උපපජ්ජති යොජනා.

එවං තෙසු තත්ථ වීරකාලං දිබ්බසමපතතිං අනුභවන්තසු පුරිස්සො කමමස්ස පරිකඛයෙන කාලමිකායි. ඉජ්ඣ පන අතතනො පුරුකකමමස්ස ඛෙතතගතභාවෙන එකං බුඞ්ණතරං තත්ථ පරි පුරුණං කතො වයි. අථ අමහාකං භගවතී ලොකෙ උපපජ්ජිතො පච්ඤානවරධමමවන්තෙ අනුකතමෙත ජෙතවන්තෙ විහරන්තො ආයස්මා මහාමොග්ගලානො එකදිවසං පබ්බතවාරිකං වරමා නො තං විමානස්සථ විමානපෙතියස්සථ දිස්වා වෙඨමිස්සමිහං රූපිරං සහස්සකත්ති ආදිකාති ගාථාති පුච්ඡි. සා වස්ස ආදන්තො

පටියාය සබ්බං අත්තනො පටිතතිං ආරොචෙයි. තං සුඤ්ඤං පෙරෙ
සංවිජ්චිං¹ ආගන්ථො භගවතො ආරොචෙයි භගවා නමිත්ථං අවුත්ථානතිං
කඤ්ඤා සම්පන්නපරිසංඝං ධම්මං දෙසෙයි. තං සුඤ්ඤං මහාජනො දුතං
දීති පුඤ්ඤාති කඤ්ඤා ධම්මතිරතො අහංසිති.

රථසාර පෙනවනු ලබනවා

නි වසී තා.

3. 4.

“භුසාති එකො සංඥං පුතාපෙරො”ති ඉදං සන්ධි සංවිජ්චිං² විභ
රතො වත්තාපෙ පෙනෙ ආරබ්භ වුත්තං. සංවිජ්චිං කීර අවිදුරෙ
අඤ්ඤාතරසංඝං භාමිකෙ එකො කුට්ඨාඤ්ඤෙ කුට්ඨානාදිති ජ්විතං
කපෙපයි. භො සංඥං පෙරෙ ගහෙතො තම්බමිත්තකාය පරිහාපෙතො
ගරුකරෙ කඤ්ඤා රත්තසංඥිති සංඝං මිසෙසෙතො විකම්ඤ්ඤා. තස්ස පුත්තො
සරං ආගන්තං මම මිත්තපුතරුතං සම්මානං න කරෙතිති කුපිතො
යොග්ගං³ වම්මං ගහෙතො මාකුසිසෙ පහාරමදයි. තස්ස සුඤ්ඤා සංසෙබ්බසං
අත්තං ධම්මපිතංසං චොරිකායං බාදිතො පුත තෙති අනුසුඤ්ඤා
මානා “සචෙ මයං තං මංසං බාදිතං සචෙ සචෙ අත්තනො පිට්ඨි
මංසං කන්තිතො බාදෙය්”නති සපථං අකායි. හරියං පනස්ස
කිඤ්ඤා දෙව උපකාරණං යාවන්තානං නැවති වතො තෙති නිපට්ඨි
මානා “සචෙ සන්තං නැවති වදම් ජත්තත්තධාරොතො ගුප්භකං
හචෙය්”නති මුසාචාදෙන සපථමකායි. තෙ වත්තාපෙ පෙනෙ ජනා අප
රෙන සමයෙන කාලං කඤ්ඤා විඤ්ඤාටිතං පෙනා සුඤ්ඤා නිබ්බන්ධංසු.
තත් කුට්ඨාඤ්ඤෙ කම්මථලෙන පඤ්ඤාතං භුසං උභොති හන්තෙති
ගහෙතො අත්තනො මන්තෙ ආකිරිතො මහාදුක්ඛං අනුභවති. තස්ස
පුත්තො අයොමයෙති මුග්ගරෙති සයමෙව අත්තනො සිසං හිනිදිතො
අනපාකං දුක්ඛං පට්ඨිනුහොති. තස්ස සුඤ්ඤා කම්මථලෙන සුතිසි
තෙති අතිවිශ්ව විපුලායතෙති නැවෙති අත්තනො පිට්ඨිමංසාති
මික්කන්තිතො මික්කන්තිතො බාදන්ති අපරිමිතං දුක්ඛං අනුභවති.
තස්ස හරියංසු පුග්ගං සුචිත්තං⁴ අපගතකාලකා සංඥිතතං උපතීත
මත්තමෙව නානාවිධකිම්බුලාකුලං පරමදුග්ගකිපෙගුප්ථං ගුප්ථං
සම්පජ්ජති. තං සං උභොති හන්තෙති පරිග්ගහෙතො භුඤ්ඤාති මහා
දුක්ඛං සංසෙබ්බෙති. ඵලං තෙසු වතුසු ජනෙසු පෙනෙසු නිබ්බන්ධ
තො මහාදුක්ඛං අනුභවතොසු ආයස්මා මහාමොග්ගානො පබ්බත
වාටිකං වරතො ඵලදිවසං තං ධානං ගතො තෙ පෙනෙ දිත්තො

“භුසාති එකො සංඥං පුතාපෙරො

අග්ගො නාරි සකමංසලොතිතො

කුට්ඨං ව ගුප්ථං අසුචිං අකන්තිතං

පරිභුඤ්ඤාති කිසංසං විපාකො”ති?

ඉමංශ්ශංසං තෙති කතකමමං පුට්ඨි.

තත් “භූමානි”ති: පලාපානි. “ඵකො”ති: ඵකතො. “සාලි”නති සාලිතො. සාමිඅතො හෙතං උපයොගවචනං. සාලිතො පලාපානි පඤ්චනානාති අත්තතො සිසෙ අවකිරතිති අබිපපායො. “පුනා සතෙ”ති: පුන අපතෙ. යො හි සො මාතු සිසං පහරි සො අයොමුග්ග රෙහි අත්තතො සිසං පහරිතො සිසහෙදං පාපුණාති තං සන්ධාය වදති. “සසමංසලොකින”නති: අත්තතො පිටිසිමංසං ලොකිතං ච පරිභුඤ්ජතිති යොජනා. “අනානානි”නති: න කතනං අමනාපං ජෙගුච්ඡං. කිසස අසං විසාකො”ති: කතමස්ස පාපකමස්ස ඉදං ඵලං යං ඉදති භූමෙහි පච්චක්ඛවියතිති අතො.

ඵචං ජෙරෙන තෙහි කතකමෙහි හි පුන පුච්ඡිතෙ කුටවාණිජස්ස හරියා සබ්බෙහි තෙහි කතකමං ආවික්ඛන්ති:-

“අයං පුරෙ මාතරං හිංසති¹ අයං පන කුටවාණිජෙ අයං මංසානි බාදිතා මුසාවාදෙන වඤ්ඤති.”

අහං මනුස්සොසු මනුස්සභූතා අහාරිණී සබ්බකුලස්ස ඉස්සර සන්තොසු පරිගුත්තාමි මා ච කිඤ්චි ඉතො අදං.

මුසාවාදෙන ඡාදෙමි² නත්ති ඵතං මම ගෙහෙ සචෙ මෙ සත්තං නිගුත්තාමි ගුප්ථං මෙ තොතු තොජනං.

තස්ස කමමස්ස විපාකොන මුසාවාදස්ස චුක්ඛං සුගතිසාලිතො හත්තං ගුප්ථෙව පරිචත්තති.

අවඤ්ඤානි ච කමිමානි න හි කමමං විතස්සති දුග්ගතිං කිමිජං මිලනං භුඤ්ජාමි ච පිවාමි වා”ති

ගාථා අභාසි.

තත් “අස”නති: පුත්තං දස්සන්ති වදති. “කිංසති”ති: ථාමෙන පරිබාධෙති, මුග්ගරෙන පහරතිති අතො. “කුටවාණිජෙ”ති: බල වාණිජෙ, වඤ්ඤානාය වණිජ්ජකාරකොති අතො. “මංසානි බාදිතා”ති පරෙහි සාධාරණං මංසං සයමෙව බාදිතා නාහං බාද මිති මුසාවාදෙන තෙ වඤ්ඤති. “අනානි”ති: ගෙහසාමිති. “සසමංසලොකින”ති: විජ්ජමානෙස්සව පරෙහි යාචිතඋපකරණෙසු. “පටිගුහසාමි”ති: පටිච්ඡාදෙසිං. කාලවිපල්ලාසෙන හෙතං චුත්තං. “මා ච කිඤ්චි ඉතො අද”නති: ඉතො මම සත්තකතො කිඤ්චිත්තවපි අත්තිකස්ස පරස්ස න අදසිං. “ඡාදෙමි”ති:³ නත්ති ඵතං මම ගෙහෙති මුසාවාදෙන ඡාදෙසිං. “ගුප්ථං මෙ පටිච්ඡන්ති”ති: සුගතිසාලිතත්තං මිත්තං කමමවසෙන ගුප්ථාසෙන පරිචත්තති පරිනමිති. “අවඤ්ඤානි”ති: අමොඝානි අභිපථලානි. “න හි කමමං විතස්සති”ති: තෙතුප චිතං කමමං ඵලං අදතිං නති විතස්සති. “කිමිජං”නති: කිමිචත්තං සඤ්ජාත කිමිකුලං. “මිලන”නති: ගුප්ථං සෙසං හෙට්ඨා චුත්තනායත්තං උත්තානමෙව.

එමොනේදරු තමා පෙනීයා වඩනා සුඛා තං පවතීං හගවතො
ආරොපෙයි. හගවා තමන්ට අටුපතනි කන්ඩා සමපතනපරිසාය
බමම දෙසෙයි. සා දෙසනා මහාජතං සාද්ධිකා අනොසිති.

භූසපෙතවිඳුකුණිනා
ති ලිඛිතා.

3 5.

“අමෙජරුපං සුභතංගං ඥාණ”නති කුමාරපෙතවිඳු. තමා
කා උපතනි? සාවන්තියං කිරි බහු උපාසකා බමමගණා හුඬා නගරේ
මහතො මණ්ඩපං කාරෙඬා තං නාතාවණ්ණති වන්තති අලුතින
රිඬා කාලසොව සන්ධාරං හිකුසුඛං ව තිමනනාමා මහාරහපච්චන්
රණන්තෙසු ආසනෙසු බුද්ධපමුඛං හිකුසුඛං නිසිදපෙඬා හනි
පුප්ථාදිති පුරෙඬා මහාදුතං පවතෙතනති. තං දිට්ඨා අඤ්ඤාතරෙ
මෙවජරමලපරිසුට්ඨිනවිතෙතනා පුරිසො තං සකකාරං අසහමානො
එවමාහ: “වරමෙතං සබ්බං සබ්බකාරකුටෙ ඡබ්බිතං නන්තෙව ඉමෙසං
මුණ්ඩකාතං දිනන”නති. තං සුඛා උපාසකා සංවිග්ගමානසා “හාරියං
වත ඉමිනා පුරිසෙත පාපං පසුතං යෙන එවං බුද්ධපමුඛෙ හිකුසුඛෙ
අපරබ්”නති තමන්ට තමා මාතුයා ආරොපෙඬා “ගවජ සසාවක
සබ්බං හගවතනං බමාපෙති”ති ආහංසු. සා සාධුති පරිසුඤ්ඤා
පුතනං සනතපෙජ්ජනී සඤ්ඤාපෙඬා හගවතනං හිකුසුඛෙඤ්ඤා උපසං
කම්ඬා පුතෙතන කතා අවධිතං දෙසෙතී බමාපෙඬා හගවතො
හිකුසුඛෙසං ව සත්තාහං යාගුදනෙන පුජං අකාසි. තමා
පුතෙතා න වරසොව කාලං කන්ඩා කිරිලිඬකමුඛපඡ්චිතියා ගණි
කාය කුච්ඡියං නිබ්බතති. සා ව නං ජතමිතො යෙව දරකොති
ඤ්ඤා සුසානෙ ජායාපෙයි. යො තන් අතනො පුඤ්ඤබලෙනෙව
ගතිකාරකො කෙනවී අනුපද්දතො මාතුඅමිත විය සුඛං සුපි.
දෙවතා තමා ආරකං ගණිංසුති ව වදනති.

අථ හගවා පවුසෙවලායං මහාකරුණාසමාපතනිතො වුට්ඨාය
බුද්ධචක්ඛනා ලොකං මලොකෙතො තං දුරකං සිව්චිකාය ඡබ්බිතං
දිට්ඨා සුරියගමනෙවලාය සිව්චිකං අගමාසි. සන්ධා ඉධගතො
කාරණෙනන්ත හවිතබ්බනති මහාජනො සන්තිපති. හගවා සන්ති
පතිතපරිසාය “නායං දුරකො මමතො ඤාතෙබ්බා,¹ යදිපි ඉද්දති
සුසානෙ ඡබ්බිතො අනාපො සීතො ආයතීං පත දිට්ඨොයෙව බමෙම
අතිසමපරායං ව උළාරසමපතනිං පරිලභියාමි”ති වන්තො තෙති මනුසො
හි කීනනු බො හනන ඉමිනා පුරිමජ්ජියං කතං කමිතති පුට්ඨා:-

“බුද්ධපමුඛෙ හිකුසුඛෙසං
පුජං අකාසි ජතනා උළාරං
තත්තං විතතංසු අඤ්ඤාතනං
වාචං අහාසි එරුසං අසබ්බං”නති

1. හා. මඤ්ඤාතෙබ්බා.

ආදිනා තෙත දුරකෙන නතකමිම. ආයතීං පතනබ්බං සම්පතතිඤ්ච
 සකාසෙය්වා සනතිපතිතපරිසාය අත්ඛාසයානුරූපං ධම්මං කප්ථෙය්වා
 උපරි සාමුක්ඛකංසිකං ධම්මදෙසනං අකාසි. සම්පරිභයාසානෙ වතු
 රුසිතියා පාණ්ඩුසංඝානං ධම්මානිසම්මෙයං අහොසි. තඤ්ච දුරකං
 අසිතිකොට්ඨිතවො ඵකො කුට්ඨමිකො ගගවතො සමමුඛාව මම්
 පුතෙතාති අග්ගතෙසි. ගගවා “ඵතතකෙන අයං දුරකො රක්ඛිතො
 මහාජනය්වා ච අනුගතො කතො”ති විහාරං අගමාසි. සො අප
 රෙන සම්මෙයන තස්මිං කුට්ඨමිකෙ කාලකතෙ තෙන නියතාදිතං
 ධනං පටිපඤ්ඤා කුට්ඨමිං සණ්ඨපෙතොතා තස්මිං නගරෙ යෙව
 මහාවිතවො ගතපති හුළා දුනාදිපුඤ්ඤකම්මනීරතො අහොසි. අපේක
 දිවසං භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං: “අහො තුන සන්ථා
 සතෙතසු අනුකමපකො, සොපි නාම දුරකො තද අනාපො ධීතො
 ඵතරති මහතිං සම්පතතිං. පට්ඨනුභවති උලාරුනී ව පුඤ්ඤති කණ
 ති”ති. තං පුළා සන්ථා “න භික්ඛවෙ තස්ස ඵතතීතාව සම්පතති,
 අප්ථ වො ආපුපරියොසානෙ තාවතීංසගවතෙ සකකස්ස දෙවරඤ්ඤ
 පුතෙතා හුළා නිබ්බතතියාති මහතිඤ්ච දිබ්බසම්පතති. පිටි
 ලභියාති”ති බ්‍යාකාසි. තං පුළා භික්ඛු මහාජනො ව “ඉද නිර
 කාරණං දිඛවා දිඤ්දසි ගගවා ජතම්තතස්සෙව තස්ස ආමිකපුසානෙ
 ජබ්බිතස්ස තත්ථ ගතවො සබ්බතං අකාසි”ති සන්ථු ඤ්ඤාච්ඡෙසසං
 ථොමෙය්වා තස්මිං අනතභාවෙ තස්ස පවතති. කප්ථෙසුං. තමන්ථ
 දිපෙපතා සමිතිතිකාර:-

“අවෙජ්ජරූපං සුගතස්ස ඤ්ඤං
 සන්ථා සථා පුග්ගලං බ්‍යාකාසි:
 උස්සන්තපුඤ්ඤපි හවන්ති භෙකෙ
 පරිනතපුඤ්ඤපි හවන්ති භෙකෙ.

අයඛිකුමාණෙ සිව්විකාය ජබ්බිතො
 අඛිකුට්ඨකෙනතෙතො යාපෙති රතති.
 න යකඛගුනා න සිරිංසපා වා
 විහෙතගෙය්වා කතපුඤ්ඤං කුමාරං

සුතඛාපිමස්ස පලිහිංසු පාදෙ
 ධම්මා සිභාලා පරිවතතයන්ති
 ගබ්භාසයං පකම්මණං හරන්ති
 කාකා පන අකම්මලං හරන්ති.

නසිමස්ස රක්ඛං විදහිංසු තෙවි
 න මිසධං සාසපඬුපනං වා,
 නකඛතතයොගංපි න අග්ගතෙසුං
 න සබ්බධඤ්ඤාතිපි ආනිරිංසු.

එතැදිසං උතතමකව්ජපතතං
රතතාභතං සිවපිතාය ඡ්ඛිතං.
තොතිතපිණ්ඩං විශ් වෙධමානං
සසංසයං ජිවිතසාවසෙසං.

තමදුසං දෙවමනුස්ස පුජිතො
දිත්ථාව තං බ්‍යාකරි හුරිපඤ්ඤා.
අයං කුමාරො නගරයසිමිත්තං
අග්ගකුලිකො හවිත්තති හොගතො ව'

“කිත්තං වතං කීං පතා බ්‍රහ්මවර්ගං
කිත්තං සුචිණ්ණස්ස අයං විපාකො
එතැදිසං බ්‍යාසනං පාපුණ්ණිඨං
තං තැදිසං පච්චනුහොස්සතිඛි”නති?

ඡ් භාටා අවොදුං.

තත් “අපෙච්ජරරූප”නති: අච්ජරිග්‍රහණං. “සුභගාස්ස ඤාණ”නති:
අඤ්ඤාති අසාධාරණං සම්මාසම්බුද්ධස්ස ඤාණං, ආසයානුසයඤ්ඤාදී
සම්බඤ්ඤාතඤ්ඤාත්මෙව සන්ධිය වුත්තං. තඤ්ඤං අඤ්ඤාසං අවිසය
භූතං කපං ඤාණනති? ආහ: සත්ථා සථා පුගලං බ්‍යාකාමිති, තෙන
සත්ථ දෙසනාය එව ඤාණස්ස අච්ජරිග්‍රහණං විඤ්ඤාතීති දස්සෙති.
ඉද්දති තං බ්‍යාකරණං දස්සෙතො:- උස්සනනපුඤ්ඤාපි හවනති
හෙතෙස පටිත්තපුඤ්ඤාපි හවනති හෙතෙසති ආහ. තස්සත්ථා:- උස්සනන
කුසලධර්මොපි ඉධෙකත්මෙව පුගලො ලභ්‍යපච්චයස්ස තැදිසස්ස පුඤ්ඤාස්ස
වසෙන ඡ්ඛිතොදිතා නිගිතා හවනති, පරිත්තපුඤ්ඤාපි අපපතර
පුඤ්ඤාධර්මොපි එතෙ සත්තා චෙත්තසම්පත්තිොදිතා තස්ස පුඤ්ඤාස්ස
මහාජ්ඣිකායා උලාර හවනති. “සිවපිණ්ඩා”ති: සුසානො.
“අභිභූවංසකොහො”ති: අභිභූවංසො පච්චතසිනොහො, දෙවතාය
අභිභූවංසො පග්ගරිතබ්බරොති අත්ථො. “න ඤාතභූතා න සිද්ධිං
සපා වා”ති: පිසාවභූතා වා යක්ඛභූතා වා සිරිංසපා වා යෙ තෙ වි
සරත්තා ගච්ඡන්තා වා. “න විහෙසංසෙසු”නති: න බාධෙයස්ස. “පලි
තිංසු පාදෙ”ති: අත්තනො ජිවිතාය පාදෙ පලිතිංසු. “බ්‍යාකා”ති: කාකා.
“සිභාලා පටිත්තකසනති”ති: මා නං කුමාරං තෙවි විහිංසෙයස්සනති
රක්ඛන්තා නිරෝග්‍යාවඡ්ඡන්තත්ථං අපරාපරං පරිවත්තනති. “හිභාස
ස”නති: ගම්හමලං. “පක්ඛිණ්ණ”ති: හිඡ්ඤාකුලොදයො සකුණ්ණො.
“හරනති”ති: අපනෙතති. “අක්ඛිමල”නති: අක්ඛිගුප්ථං. “හෙව්”ති:
තෙවි මිත්තස්ස. අමිත්තස්ස පත රක්ඛං සම්පදිතිංසු. “බසබ්”නති:
තද්ද ආයතී ව ආරොග්‍යාවහං අගදං. “සාසපබ්බසං වා”ති: යං
ඡ්ඛිතස්ස දුරකස්ස රක්ඛණත්ථාය සාසපෙන බුද්ධතං කණෙතති, තමපි
තස්ස කණෙතො නාහෙසුනති දීපෙනති. “නක්ඛනකොගමපි න
අග්ගකෙසු”නති: තක්ඛනකපුත්තමපි න ගණිංසු, අසුකයමිං රාසිමිති

අසුකයම්. නකඩතොත අසුකයම්. හිටිමිනි¹ නමිනි බුහුනෙන අයං.
 ජනොති එවං ජාතකමමමියං න තෙවි අකංසුති අපේ. “භාසබ්බ
 ධස්සංගාතිසි ආකිසිංසු”ති: මහලං කරොන්තා අගද්වසෙන යං සාසප
 තෙලමියිතං සංලිආදිධස්සං ආකිරන්ති, නමියං නාකංසුති අපේ.
 “ඵනාදිස”නති: එවරුපං. “උතතමකිව්සතන”නති: පරමකිව්ස.
 ආපන්නං අතිවිය දුකඩපත්තං. “රත්තාභන”නති: රත්තියං ආභතං.
 “භොගිනාසිංහං විසා”ති: නවතිතපිණ්ණදිසං, මංසපෙසිමිත්තතතා
 එවං වුත්තං. “පච්චෙධමාන”නති: දුබ්බලභාවෙන පකම්පමානං.
 “සසංසස”නති: ජිවති නු ඛො න නු ඛො ජිවතිති සංසධිතතාය සංසය
 වන්තං. “ජිවිනසාධසෙස”නති: ජිවිතසීතියා භෙදාභුතානං සාධනානං
 අභාවෙන කෙවලං ජිවිතමත්තාවසෙසකං. “අග්ගකුලිකො හවිසංගි
 භොග්ගො”ති: භොගනිමිත්තභොගසම්පද්වසෙන අග්ගකුලිකො
 සෙට්ඨකුලිකො හවිසංගිති අපේ.

කිසං මනානි අයං ගාථා සද්දසනතිකෙ සීතෙති උපාසකෙති
 තෙන කතකමමියං පුච්ඡා වසෙන වුත්තා. සා ව ඛො සිවරිකාය
 සනතිපතිතෙතිති වෙදිතබ්බං. තථ “කිසං”ති: කීං අයං. “මන”නති:
 මනසමාදානං. පුත “කිසං”ති: කිදිසංසු සුචිණ්ණං වතංසු බුහවරි
 යංසා වාති විහතා. පරිනාමෙත්වා යොජනා. “ඵනාදිස”නති: ගණිකාය
 කුච්ඡියා නිබ්බත්තනං සුසානෙ ඡද්ධිනනති එවරුපං. “බ්බසන”නති:
 අනන්තං. “නාදිස”නති: නථාරුපං. අබ්බුච්ඡිසෙසනභෙග්ග ආපෙති
 රත්තනති ආදිනා අසබ්බුමාගේ නාගරසසිමියං අග්ගකුලිකො
 හවිසංගිති ආදිනා ව වුත්තප්පකාරනති අපේ. “ඉඤ්ඤ”නති:
 දෙවිඤ්ඤ, දිබ්බසම්පත්තනති වුත්තං භොති. ඉද්දනි තෙති උපාසකෙති
 පුට්ඨො භගවා යථා තථා බ්බසාසි නං දසෙසන්තා සබ්බිතිකාර:-

“බුද්ධිපමුඛස්ස හිතබුසබ්බස්ස

පුජං අනාසි ජන්තා උලාරං

තත්තස්ස විත්තස්සහු අස්සද්ධත්තං

වාචං අනාසි ඵරුසං අසබ්බං.

සො නං විතක්කං පටිවිනොදගිත්වා

පිතං පසාදං පටිලඤ්ඤා පච්ඡා

නථාගතං ජෙතවනෙ වසන්තං

යාගුයං උපට්ඨාසි සො සත්තරත්තං.

තස්ස වතං නං පන බුහවරියං

තස්ස සුචිණ්ණස්ස අයං විපාකො

ඵනාදිසං බ්බසනං පාපුණ්ණි

තං නාදිසං පච්චිත්තභොග්ගාතිඤ්ඤං.

ඔබ්බාන සො වසාසතං ඉඳෙව
සබ්බෙති කාමෙති සම්බිඳිභුතො
කායසා හෙද අභිසම්පරයං
සහව්‍යතං ගච්ඡති වාසවස්සා”ති.

වතස්සො ගාථා අවොවුං.

තත් “ජනනා”ති: ජනසමුභො, උපාසකගණොති අභිප්පායො.
“නත්‍යා”ති: තස්සං පුජායං. “අස්සා”ති: අස්ස දුරකස්ස. “විනාශස්ස අභු
අභුද්ධභන”නති: පුරිමභවස්මිං විතත්ස්ස අභුද්ධභනාචො අනාදරො
අගාරචො අපච්චිතො අහොසි. “අසබ්බ”නති: සාමුසහාය සාවෙත්තුං
අසුත්තං ඵරුසං වාචං අහොසි. “සො”ති: සො අයං. “නං විනාශස්ස”නති:
තං පාපකං විතත්තං. “පටිච්ඡෙදාදස්සිච්චා”ති: මාතරා කතාය සඤ්ඤ
තස්සා¹ වුපසමෙච්චා. “පිඨිං පසාදං පටිලද්ධා”ති: පිඨිං පසාදං ව
පටිලගිත්ථිං උපාදෙත්ථා. “සාමුසා උපට්ඨාසි”ති: සාමුද්දනෙන
උපට්ඨාසි. “සත්තරභන”නති: සත්තදිවසං. “නස්ස වතං නම්පන
බ්බභවිඨිස්ස”නති: තං මයා හෙට්ඨා වුත්තප්පකාරං අත්තනො විතත්තප්ප
සාදනං දුත්තඤ්ච ඉමස්ස පුත්තලස්ස වතං. තං බ්‍රහ්මචරිගඤ්ච, අඤ්ඤං
කිඤ්ච නත්ථි අපෙථා. “ඔච්චානා”ති: යාව ආයුපරියොසානා ඉඳෙව
මිත්‍රස්සලොකෙ ඔච්චා. “අභිසම්පරයං”නති: පුත්තබ්බච. “සහව්‍යතං
ගච්ඡති වාසවස්සා”ති: සත්තස්ස දෙව්‍යනම්පදස්ස පුත්තභාවෙන සහ
භාවං ගමස්සති. අනාගතපෙථ භි ඉදං පච්චුප්පත්තකාලච්චනං.
සෙසං සබ්බත් උත්තානමෙව

කුමාරසෙනවස්සවණ්ණනා
ති ට්ඨි තා.

3. 6.

“නගහා දුබ්බණ්ණරුපොසි”ති ඉදං සත්ථි ජෙතවනෙ විහරනෙන
සෙරිංජිපෙතිං ආරම්භ වුත්තං. කුරුරුවෙඨි කිරි ගජිති පුරෙ සෙරිංජි
නාම ඵකා රුද්ධප්ථිති අහොසි. තත්ථ ව උපොසථකරණත්ථාය තතො
තතො භික්ඛු සන්තිප්ථිංසු. පුත්ත මහාභික්ඛුසන්තිපාතො අහොසි
තං දිස්වා මිත්‍රස්සා තිලතණ්ඩුලාදිං සප්පිනච්ඡිතමුද්දාදිං ව බ්‍රහ්ම
දුත්තපකරණං සප්පිත්ථිං මහාදුතං පවත්තත්තං. තෙන ව සමෙතො
සා ගණිතා අස්සාදිං අප්පසත්තා මච්ඡරම්භපරිසුරිතවිත්තා තෙති
මිත්‍රස්සාති “ඵති තාව ඉමං දුතං අත්තමොදුති”ති උස්සාතිතාපි “කිං
තෙන මුණ්ඩකානං සමණකානං දින්නතනා”ති අප්පසාදමෙව තෙසං
පවෙදෙසි. කුතො අප්පමිත්තකස්සාපි පරිච්චාගොති? සා අපරෙත
සමෙතො කාලං කත්ථා අඤ්ඤාතරස්ස පච්චත්තනගරස්ස පරිබාපිච්චෙඨ
පෙති හුත්ථා තිබ්බතති.

1. ඩී. III. හා. පඤ්ඤකම්මො.

අප් හඬනිපුරවාසි අඤ්ඤාතරෙ උපාසකො වාණිජ්ජාය නං නගරං ගතං රතනියං පච්චුසසමයෙ පරිබාසිට්ඨං ගතො තාදිසෙක පයො ජනෙන. සා තත්තං දිස්වා සඤ්ඤානිසා නග්ගො අට්ඨිතවමිත්තොව සෙසසරිරං අනිවිසිභව්ණදස්සනා අවිදුරෙ ධර්මා අත්තානං දස්සෙයි. සො තං දිස්වා:-

“නග්ගො දුබ්බණ්ණරූපාසි කිසං ධම්මි සත්තං

උපථාසුලිකෙ කිසිකෙ කා හු චං ඉධ තීර්ඨසි”ති?

ගාථාය පුච්ඡි. සාපියො:-

“අගං හදනෙත පෙතීම්මි දුග්ගතා යම්ලොකිකා

පාපකම්මං කරිස්සාන පෙතලොකං ඉතො ගතා”ති

ගාථාය අත්තානං පකාසෙයි. පුත තෙන:-

“කිනත්ත කායෙන වාචාය මහසා දුක්ඛං කතං

කිසං කම්මවිපාකෙන පෙතලොකං ඉතො ගතා”ති?

තාය කතකම්මං පුච්ඡි.

“අනාවචෙසු තිසෙත්ත පිට්ඨිණිං අභුමාසකං

සනෙත්තසු දෙය්‍යධම්මෙසු දීපං තාකාසිම්මත්තනො,

තදිං උපෙම් තසිතා රිත්තකා පරිචන්තති

ජායං උපෙම් උණ්ණසු අතපො පරිචන්තති

අග්ගිවණ්ණො ව මෙ වානො දහනො උපවායති

එතඤ්ඤා හනෙත අරහම් අඤ්ඤාඤ්ඤා පාපකං තණො,

ගතස්සාන හඬනිපුරං වජ්ජසි මය්‍යමාතරං

ධිතා ව තෙ මයා දිට්ඨං දුග්ගතා යම්ලොකිකා

පාපකම්මං කරිස්සාන පෙතලොකං ඉතො ගතා

අජිව මෙ එත්ත තික්ඛිතං අතකතාඤ්ඤා නම්මයා,

වත්තාරි සතසහස්සාති පලලිකස්ස ව ගෙට්ඨනො

තණො මෙ දුතං දදතු තස්සා ව ගොතු ජිවිතා,

දුතං දස්වා ව මෙ මාතා දක්ඛිණං ආදිස්සතු මෙ

තද්ද හං සුචිතා ගෙස්සං සබ්බකාමසම්භවිති”ති

ඉමාහි ජති ගාථාහි අත්තනා කතකම්මඤ්ඤාව පුත තෙන අත්තනො කාතබ්බං අත්ඤ්ඤා ආචිකම්.

තත්ත “අනාවචෙසු තිසෙත්ත”ති: කෙනවි අනිවාරිතෙසු තදි කළාකාදිතං තිත්තපදෙසෙසු යත්ත මුහුස්සා නහායනති උදක කිව්වං කණ්ණති තාදිසෙසු ආනෙසු. “පිට්ඨිණිං අභුමාසක”නති: මුහුස්සාහි ධර්මස්සා පියස්සරිතං අපිනාමෙත්ත කිඤ්ඤා ලභෙය්‍යනත ලොභාභිභූතා හුස්සා අභුමාසමත්තමි පිට්ඨිණිං ගවෙසිං; අපවා “අනාවචෙසු” තිසෙත්ත”ති: උපසම්මතෙන කෙනවි අනිවාරිතෙසු

සත්‍යානං පසොගාසයසුද්ධියා කාරණභාවෙන තිත්භූතෙසු සමණ
 බ්‍රාහ්මණෙසු විජ්ජමානෙසු. “විවිඤ්ඤා අද්ධමාසකා”නති: මච්ඡන්ද්‍රමල
 පරිසුට්ඨිතචිත්තා කාසාපි කිසුදු අදෙනති අද්ධමාසකච්ඡි විසෙසෙන
 විණ්ණං, න සසුද්ධිණං පුසුද්ධං. තෙනාග: සසෙසාසු අද්ධමාසකච්ඡි දිපං
 නානාසි මතතභොති. “නාසිනා”ති: පිපාසිතා. “පිනානා”ති: කාක
 පෙය්‍යා සද්දොනාපි නදී මම පාපකමෙත උද්දකෙන රිතතා කුච්ඡා
 වාලුකමතතා සුචා පරිවතතති. “උද්දකෙසු”ති: උද්දකානාලෙසු.
 “ආනාසො පටිමතතා”ති: ඡායධ්‍යානං මසි උපගතාය ආනාසො
 සමපජ්ජති. “අශ්විමච්ඡාණා”ති: සමච්ඡෙය්‍යන අග්ගිසද්දිසො. තෙන
 වුත්තං:- දසතෙනා උපමාසතීති. “ඵනාසුචි භතෙන අභ්‍යාමි”ති:
 භතෙනති තං උපාසකං ගරුකාමෙන වදති. භතෙන එනසුචි යථා
 වුත්තං පිපාසාදිදුක්ඛං අසුද්ධසුචි තෙනා පාපකං දුරුණං දුක්ඛං අනු
 භවිතුං අරහාමි, තජ්ජස්ස පාපස්ස කතාතතාති අභිපජායො. “චෛජ්ජ
 සි”ති: වදෙය්‍යාසි. “ඵසම භික්ඛිතං අනාසානා”නති: එතතකං එත්
 තික්ඛිතතතති අනාචික්ඛිතං. ඉද්දති තස්ස පරිමාණං යථිතධ්‍යානසුචි
 දසොනති ආග: වතනාපි සනාසගස්සාභි පලලබ්භස්ස ව භෙධිතොති.

තත් “පලලබ්භස්සා”ති: පුබ්බ අතතතො සයනපලලබ්භස්ස.
 “නාසො”ති: නිතිතධනතො¹ එකදෙසං ගතෙති: මම. උද්දස්ස
 දුතං දෙතු. “නාසො”ති: මයං මාතුයා.

එවං තාය පෙනියා වුත්ත සො උපාසකො තස්සා වචනං සමප
 විච්ඡිනො තත් අතතතො කරුණිං තිරෙතො ගජචිත්තරං ගතතො
 තස්සා මාතුයා තමත්ථං ආරොවෙසි. තමත්ථං දසොසතු:-

“සාධුති සො පටිස්සුතො ගතතො ගජචිත්තරං පුරං
 අවොච තස්සා මාතරං:

ධිතා ව තෙ මයා දිට්ඨා දුග්ගතා යමලොකිතා
 පාපකමමං කරිත්තාන පෙතලොකං ඉතො ගතා.

සා මං තත්ථ සමාදපෙසි විජ්ජසි මය්‍යමාතරං.

ධිතා ව තෙ මයා දිට්ඨා දුග්ගතා යමලොකිතා
 පාපකමමං කරිත්තාන පෙතලොකං ඉතො ගතා.

අජචි ව මෙ එත්ථ නික්ඛිතතං අතකකතසුචි තං මයා
 වතතාරි සතසගස්සාභි පලලබ්භස්ස ව භෙධිතො
 තෙනා මෙ දුතං දදතු තස්සා ව හොතු ජ්චිතා.

දුතං දත්තාන මෙ මාතා දක්ඛිණං අනුදිස්සතු
 තදගං සුචිතා හෙය්‍යං සබ්බකාමසම්ඥති.

තෙනා හි සා දුතමද්ධි දත්තා ව තස්සා දක්ඛිණමාදිසි
 පෙනි ව සුචිතා ආසි සරිරං වාරදස්සනං”ති.

සාධුතිකාරු ආගංසු

1. ම. නික්ඛිතාචිත්තතොසා 2. ඩි. 1 දු. නා. මය්‍යා.

තා සුචිකේතනාදියාන්තො. තං සුචිකා නය්සා මාතා නිකුක්කමාසා
දුතං දන්තං නය්සා ආදිසි. තෙන සා පටිලක්ඛිතකරණං සමපන්නියං.
සීතා මාත්තු අත්තානං දසෙසන්තා තං කාරණං ආවිකම්. මාතා
නිකුක්කං ආරොවෙසි. නිකුක්කං පවතති. හගවතො ආරොවෙසුං.
හගවා තමන්ට අවුද්ධපන්නිං කන්තා සමපන්නපරිසාය ධම්මං දෙසෙසි.
සා දෙසන්තා මහාජනස්ස යාපිකා අහොසිති.

සෙසිනිසෙසනවසුමණණනා

නි ධම්මානං.

3. 7.

“නරනාටිපුරකකතො සුචා”¹ නි ඉදං හගවති වෙළවතො විහ
රතො මහලුදුපෙනං ආරබ්භ චුත්තං. රුජගහෙ කිර අඤ්ඤාතණ
ඵලුකො රත්තිං දිවං මිගෙ විජ්ඣන්තා වධිත්තා ජීවිතං කපෙසසි.
තසෙසෙකො උපාසකො මිගෙනා අහොසි. සො තං සබ්බෙන සබ්බං
පාපතො නිවතෙනතුං අසකෙකානෙනා “ඵති සම්ම රත්තියං
පාණාතිපාතතො විරමාති”² නි රත්තියං පුඤ්ඤා සමාදපෙසි.³ සො
රත්තියං විරමිත්තා දිවං ඵල පාණාතිපාතං කණ්ඩි. සො අපරෙත
සමිගෙත කාලං කන්තා රුජගහසමිපෙ වෙමාතිකපෙතො හුන්තා
නිබ්බතො දිවසහාගං මහාදුක්ඛං අනුභවිත්තා රත්තියං පඤ්චති
කාමගුණෙති සමපපිතො සම්බුද්ධිගුණො පරිවාරෙති.⁴ තං දිස්වා
ආයස්මා නාරදපෙණ්ණො:-

“නරනාටිපුරකකතො සුචා රජනියෙති⁵ කාමගුණෙති සොහසි

දිවසං අනුභොසි කාරණං කිං අකාසි පුරිමාය ජනියා”⁶ නි?

ඉමාය ශාථාය පටිපුච්ඡි.

තත්ථ “නරනාටිපුරකකතො”⁷ නි: පරිවාරකගුණෙති දෙව
පුත්තෙති දෙවධිත්තාති ව පුරකකතො පසිරුපාසිතො. “සුචා”⁸ නි:
තරුණො. “රජනියෙති”⁹ නි: කාමනියෙති රුගුප්පත්තියෙතගුණෙති.
“කාමගුණෙති”¹⁰ නි: කාමකොට්ඨාසෙති. “සොහසි”¹¹ නි: සම්බුද්ධිගාවෙන
විරොධිති රත්තියන්ති අභිප්පායො. තෙනාග:- “දිවසං අනුභොසි
කාරණං”¹² නි: දිවසහාගෙ පන නානස්සකාරං කාරණං ඝාතනං පව්වනු
හවසි. රජනියි වා රත්තිසු. සො භිති නිපාතමත්තං. “කිං අකාසි පුරි
මාය ජනියා”¹³ නි: ඵලං සුබදුක්ඛසංවත්තනියං කිං නාම කම්මං ඉතො
පුරිමාය ජනියා කිං අකත්ථ, තං කපෙතිති අපෙණ්ණො.

තං සුචා පෙතො පෙරස්ස අත්තනා කතකම්මං ආවිකකතො:-

“අහං රුජගහෙ රමෙම රමනියෙ හිරිබ්බපේ

මිගලුදුදා පුරෙ අසිං ලොතිතපාණි දරුණො.

1. සි. පුඤ්ඤ. 2. හා. සමාදපෙති. 3. සි. I. II & III. නිබ්බතති, දිවසහාගෙ.

4. ම. පරිවාරෙති, හා. පරිහරති. සි. I. පරිවරති.

5. හා. සි. රජනියෙ.

අවිච්ඡිකාපරපු පාඨේසු පුත්තකෙතසු පද්ධමිනානෙසා
 විවරිං අභිදරුණො තද¹ පරතිසංය රතො අසංකුදො.
 තස්ස මෙ සහායො සුහදයො² සද්ධාං අසි උපාසනො
 සො ච මි. අනුකම්පනො නිවායෙරසි පුනපුනං.
 මානාස පාපකං කම්මං මා තාත³ දුග්ගතිං අතා
 සචෙ ඉච්ඡති පෙච්චි සුඛං විරමි පාණවධා අසංයමා.
 තස්සාහං චචනං සුච්චා සුඛකාමස්ස නිතානුකම්පිතො
 නාකාසිං සකලානුසාසනීං විරපාපාභිරතො අබුද්ධිමි.
 සො මං පුන භුජිසුමෙධිසො අනුකම්පාය සංයමෙ නිචෙසසි
 සචෙ දිවා හනසි පාඨේනො අපි තෙ රතතිං හචතු සංකුදො
 සවාහං දිවා හනිති පාඨේනො විරතො රතතිමෙහොසි.
 රතතාහං පරිවායෙරමි⁴ දිවා ඛජාමි දුග්ගතො
 තස්ස කම්මස්ස කුසලස්ස අනුභොමි රතතිං අමානුසි.
 දිවා පටිහතාව කුකකුර උපධාවනති සමනතා බාදිතු.
 යෙ ච තෙ සතතානුයොගිනො ධුමං පසුතතා සුගහස්ස
 සංසතො
 මඤ්ඤමි තෙ අමනමෙවි තෙවලං අභිගච්ඡන්ති
 අසාධන”නති

ඉමං ගාරා අගාසි.

තත් “ඵදදද”ති: දරුණො. “ලොකිකපාඨේ”ති: අභිණං පසු
 සංකතෙන¹ ලොකිකමක්ඛිතපාඨේ. “දරුණො”ති: භොරෙ
 සතතානං. නිසන්ධකොති අපථො. “අවිච්ඡිකාපරපු”ති: තෙතථි
 විරෙධං අකරෙතොසු මිහසසකාදිසු. “අසංයමා”ති: අසංවරා
 දුග්ගිලා. “සකලානුසාසනී”නති: සබ්බං අනුසාසනීං, සබ්බකාලං
 පාණතිපාතනො² පටිවිරතිනති. අපථො. “විරපාපාභිරතො”ති:
 විරතාලං පාපෙ අභිරතො. “සංයමෙ”ති: සුචරිතො. “නිචෙසසි”ති:
 නිචෙසසි. සමෙ දිවා සංසි පාඨේනො අපි තෙ රතතිං හචතු
 සංයමොති නිචෙසිතාකාරදස්සනං. සො කීර සුලපාසසජ්ජනාදිනා
 රතතිං මධි පාණවධං අනුසුතො අගොසි. “දිවා ඛජාමි දුග්ගතො”ති:
 ඉදති දුග්ගතිං ගතො මහාදුක්ඛප්පතො දිවසහාගෙ බාදියමි.
 තස්ස කීර දිවා පන සුතමෙති මිගානං බාදිපිතතො කම්මසරිකතිං
 ඵලං³ තොතිති දිවසහාගෙ මහනතමහනතා සුතබං උපධාවිති අවරි
 සමාචමිතොවසෙසං සරිරං කරෙන්නති, රතතිං පන උපතතං
 තං පාකතිකමෙවි තොති, දිබ්බසම්පතතිං අනුභවති. තෙන චුතතං:-

“තස්ස කම්මස්ස කුසලස්ස අනුභොමි රතතිං අමානුසි.
 දිවා පටිහතාව කුකකුර උපධාවනති සමනතා බාදිතු”නති.

1. හා. සද. 2. සි. II & III පුහදෙයො. 3. සි. I. තාව 4. සි. I. පරිකරෙසි
 5. ම. සි. II. පාණසාතො. 6. හා. සි. II. පාපතො. 7. හා. සි. II කම්මඵලං.

තත් “සමිහනා”නි: පටිහනවිතතා බඩාසානා විය හුන්වා. “සමිහනා බාදිතු”තති: මම සරිරං සමනතනො බාදිතුං උපධාවනති, ඉදඤ්ච තෙසං අතිවිය අතතනො හයාවහං උපගමිතකාලං ගහෙතියා වුත්තං. තෙ පන උපධාවිත්වා අට්ඨමිතතාවසෙසං සරිරං කත්වා ගච්ඡන්ති. ඥෙ ඔ තෙ සකානානුසොගිනොති ඔසානගාථාය අයං සංඛෙප්පෙතී: අහමි නාම රතතියං පාණ්ඩුමිතතනො විරතො එවරුපං සම්පත්තී අනුභවාමි ඥෙ පන තෙ පුරිසා සුගතස්ස බුබ්බස්ස ගගවතො සාසනෙ අබිසිලාදිතෙ ධූවං පසුත්තා දල්භං පසුත්තා සත්තං සබ්බකාලං අනු සොගවිත්තා තෙ සුඤ්ඤවනොතා කෙවලං ලොකීයසුඛෙන අසමිත්තං අසබ්බතං පදනති ලභිනාමං අමතමෙව අබිගච්ඡන්ති මඤ්ඤං. තඤ්ඤි තෙසං තදබිගමෙ ව කොචි විබ්බන්තී¹.

එවං තෙන වුත්තෙ පෙරෙ තමපවතතී සඤ්ඤා අරෙවෙසි. සත්තා තමත්ථං අට්ඨප්පත්තී කත්වා සම්පත්තපරිසාය ධම්මං දෙසෙසි. සබ්බං වුත්තතං මෙව.

මහලද්දකපෙතවස්සවණ්ණනා නි ට්ඨි තා.

3. 8

“කුබ්බාගාරෙ ඔ සාසාදෙ”නි ඉදං ගගවති වෙළවතෙ විහරන්තෙ අපරමපි මහලද්දකපෙතං ආරබ්භ වුත්තං. රුජගහෙ කීර අඤ්ඤා තෙරෙ මාගවිකො මාණ්ණෙව විහවසම්පනෙතාපි සමානො භොගසුඛං පහාය රතතීං දිවං මිගෙ හතනෙතා විවරති. තස්ස සහායගුණො එකො උපාසකො අනුදදයං පටිච්ච “සාධු සම්ම පාණ්ණිපාතනො විරමාති, මා තෙ අහොසි දීඝරත්තං අභිතාය දුක්ඛාය”නි ඔවාදමිදසි. ඥො තං අනාදිසි. අප ඥො උපාසකො අඤ්ඤාතරං අතතනො මනො හාවතීයං බිණ්ණාසව්සන්තරං යාචි: “සාධු හතෙත අසුකපුරිසස්ස තථා ධම්මං දෙසෙථ යථා ඥො පාණ්ණිපාතනො විරමෙය්‍යා”නි. අපෙක දිවසං ඥො පෙරෙ රුජගහෙ පිණ්ඩාය වරන්තො තස්ස ගෙහවාගෙ අට්ඨාසි. තං දිස්වා ඥො මාගවිකො සඤ්ජාතබ්බුමානො පච්චුග්ගනත්වා ගෙහං පවෙසෙත්වා ආසනං පඤ්ඤපෙත්වා අදසි. නිසිදි පෙරෙ පඤ්ඤත්තෙත ආසනෙ. ඥොපි පෙරං උපසංකමිත්වා නිසිදි. තස්ස පෙරෙ පාණ්ණිපාතෙ අදීනවං කපෙත්වා තතො විරතියං අනිසං සඤ්ච පකාසෙසි. ඥො තං සුත්වා තනො² විරමිතුං න ඉච්ඡි. අප තං පෙරෙ ආත: “සචෙ ත්වං අවුසො සබ්බෙන සබ්බං විර මිතුං න සහකායාසි රතතීං හි තාව විරමස්ස”නි. ඥො “සාධු හතෙත විරමාමි”නි තතො රතතීං විරමි. ඥෙසං අනන්තරවස්ස සදිසං. ගාථාසු පන

“කුවේරචරිතය ව පාසාදෙ පලලෙකින ගොණකන්දන¹
පසුවෙකිනෙක කුරියෙන රමයි සුප්පවැදින.

තනො රතනා ව්‍යවසානො² සුරියසුග්‍රහමනවති
අපවිතො³ සුසානසමි. බහුදුකඩ. නිගව්ති.

කිනතු කාශෙන වාමාය මනසා දුක්ඛං කතං
කිසං කමමිපානෙන ඉදං දුක්ඛං නිගව්ති”ති?

නීති ගාථානි තාරදන්තරෙව නං පටිපුට්ඨි අපසං පෙනො ආභි:

“අහං රුජගතෙ රමෙම රමණීයෙ ගිරිබ්බජෙ
මිගලදෙදු පුරෙ ආසිං එදෙදු වාසිං අසඤ්ඤනො.

තස්ස මෙ සහායො සුහදයො සද්ධො ආසි උපාසනො
තස්ස කුලපතො කිකුළු ආසි ගොතමිසාවනො.

සොපි මං අනුකම්පනො නිවාලෙයි පුනපුනං
මාකාසි පාපකං කමමං මා තාත දුග්ගතිං අහං.

සචෙ ඉව්ති පෙට්ටි සුඛං විරමි පාණවධා අසංයමා
තස්සාහං වචනං සුත්වා සුඛකාමස්ස කිතානුකම්පිනො.

තාකාසිං සකලානුසංසනිං විරපාපාභීරනො අබුද්ධිමා
සො මං පුන ගුරිසුමෙධස්සො අනුකම්පාය සංයමේ නිවෙසයි.

සචෙ දිවා ගතාසි පාණිනො අපි තෙ රතනිං භවතු සංයනො
සවාහං දිවා ගතියි පාණිනො විරතො රතනිමි

ගොසිං සංයමො.

රතනාහං පරිවාලෙමි දිවා ඛජ්ජාමි දුග්ගතො

තස්ස කමමස්ස කුසලස්ස අනුගොමි රතනිං අමානුසිං

දිවා පටිගතාව කුසකුරු උපධාවනති සමනතා බාදිතුං.

යෙ ව නෙ සතතානුසංගිනො බුච්ඡතතා සුගතස්ස සාසනෙ
මඤ්ඤමි නෙ අමතමෙව නෙවලං අසිගව්තිනති පදං

අසබ්බත”නති.

තාසං අපෙඨා ගෙට්ඨා වුත්තනසොව.

දුතියමිගලදෙදුපෙට්ටිපුට්ඨිපණ්ණානා

ති වසී තා.

3. 9.

“මාළු කිසිමි කෙසුරි”ති ඉදං සන්ධි වෙච්චනෙ විහරනො
කුවේරචරිතපෙනො ආරබ්‍ධ වුත්තං. තද ඩම්බසාරෙ මහාරුජ

1. හා. ගොණකසංකෘතන.

2. සි. IV මිවසනෙන. සි. I. II & III. මිවසන. 3. අපවිතො (සබ්බත)

මාසයා ඡත්‍ර දිවයෙහි උපොසථං උපවිසාති. තං අනුවිතනනාං බහු
 මිත්‍රයා උපොසථං උපවිසාති. රුජ අතනනාං සතතිනං¹ ආගතා
 ගතෙ මිත්‍රයා පුච්ඡති: “කිං භූමෙහි උපොසථො උපවුන්දො උද්‍යු
 න උපවුන්දො”ති. තන්තෙකා අධිකරණ නියුතනනපුරිසො පිසුණ
 වාමො නෙකතිකො ලක්ෂණාගතො සාගයිකො “න උපවුන්දොමිති”ති
 වතතො භාගනො “උපවුන්දොමිති දෙවා”ති ආග. අථ නං රුජසම්ප
 නො² නිකඛනනං සගායො ආග: “කිං සම්ම අජ්ඣ තයා උපවුන්දො”ති?
 “ගයොනාගං සම්ම රඤ්ඤ සම්මුඛං එවං අවොචං, නාගං උපො
 සපනො”ති. අථ නං සගායො ආග: “යදි එවං උපබිසුපොසථොපි
 තාව තෙ අජ්ඣ භොගු, උපොසථංගිතාති සමාදුගි”ති. සො තස්ස
 වචනං සංඛුති සම්පට්ඨිතො ගෙහං ගන්තො අභුතොව මුඛං විකා
 ලො උපොසථං අධිධාය රතතියං වාසුපගතො රිතතාසයසම්භූ
 තෙන බලවචාතගෙතුනෙන සුලෙන උපවිජිතනාසුසඛායෙ වුති
 අතනනරං පබ්බතකුච්ඡියං වෙමානිකපෙතො හුතො නිබ්බතති. තො
 ගි එකරතති. උපබිසුපොසථරතකණමිත්තෙන විමානං පටිලභි දස
 කඤ්ඤසගසාපරිවාරං මගතිඤ්ච දිබ්බසම්පතති. කුට්ඨිතිච්ඡි
 කතාය පන පෙසුණිකතාය ව අතනනො පිට්ඨිමංසාති සගමෙව
 උකකනතිනො³ බාදති. තං ආයසමා නාරදො ගිජ්ඣකුටතො
 මතරනොතො⁴ දිසා.

මාලි කිරිචි කෙසුරි ගතනා තෙ වන්දනුසාද
 පසතනමුඛවණ්ණාසි සුරියවණ්ණාච සොහසි.

අමොහුසා පාරිසල්ලා යෙ තෙමෙ පරිවාරකා
 දසකඤ්ඤ සගසාති යා තෙමා පරිවාරිකා.

කාකමුක්කෙසුරධර කඤ්චනා වෙලගුසිතා
 මහානුසාචොසි තුවං ලොමහංසතරුපවා
 පිට්ඨිමංසාති අතනනො සාමං උකකඛං බාදසි.

කීනනු කායෙන වාචාය මහසා දුක්ඛං කතං
 කියා සම්මට්ඨපාතෙන පිට්ඨිමංසාති අතනනො.
 සාමං උකකඛං බාදසි?

අතනනොගං අතන්තාය ජීවලොකෙ අවාරිකං
 පෙසුණ්ඤමුසාවාදෙන නිකතිවඤ්චනාය ව

තන්තං පරිසං ගන්තො සම්මකාලෙ උපට්ඨිතො.
 අන්තං බමමං නිරුක්තො අබමමිත්තුවතතිසං.

1. සි. I. II & III. සතතිකො.

2. ම. රුජපරිසනො.

3. සි. I. II & III. කිකකතිනො.

4. සි. I. මරෙහනෙතො.

5. සි. I & II. වණ්ණව සොහසි.

6. හා. උකකතො.

ආනෙ අත්තනො චිත්තානි පදෙසෙතිං පෙනෙසු උපපජ්ජිංසු. තස්මිං
 යෙව රුජගගෙ අඤ්ඤාතරස්ස විභවසම්පන්නස්ස කුට්ඨමිත්තස්ස හරියං
 ධිතං සුඤ්ඤං ව පසන්නචිත්තං බාහුසුජං කරිස්සංමාති ගඤ්ජුපථාදිති
 ගගෙතිං බාහුච්ඡානං උපගන්තුං ආරථං. සො කුට්ඨමිත්තො “කිං
 අවතීකානං සුජනෙනා”ති තා පරිභාසිතිං බාහුසුජං විචණ්ණෙයි.
 තා හි තස්ස¹ වචනං අනාදිසිතිං තත්ථ ගතතිං බාහුතං සුජං කතිං
 ගතං අගතා තාදිසෙත රොගෙන අභිභූතා නවිරස්සෙව කාලං
 කතිං දෙවලොකෙ තිබ්බිතතිංසු. සො පන කොට්ඨක අභිභූතො
 නවිරස්සෙව කාලං කතිං තෙන පාපකමමත පෙනෙසු තිබ්බිතති.
 අපෙකදිව්සං ආයස්මා මහාකස්සපො සනෙතසු අනුකම්පාය තථා
 රූපං ඉමාංභිසංඛාරං අභිසම්බාසි යථා මනුස්සා තෙ පෙනෙ ව තා ව
 දෙවනායො පස්සනති, තථා පන කතිං චෙතිංසකණ්ඨෙසිතො තං
 බාහුවිච්ඡණ්ණං පෙනං තිති ගාථාහි පටිපුට්ඨි. තස්ස සො පෙනො
 බ්‍යාකාසි:-

අන්තප්‍රිකවස්මිං තිට්ඨනෙනා දුග්ගතො සුඛි වායසි
 මුඛඤ්චි තෙ කිමයො සුභිගතං බාදනති කිං කමි
 මකාසි පුඤ්ඤි?

තෙනා සත්ථං ගගෙතිං මකකන්තනති² පුනප්පනං
 බාරෙන පරිපෙථාසිතිං මකකන්තනති පුනප්පනං.

කීනත්‍ර කායෙන වාචාය මනසා දුක්ඛං කතං,
 කිස්ස කමමිපිපාසකන ඉදං දුක්ඛං නිගමජ්ජි?

අහං රුජගගෙ රමෙව රමිඤ්ඤෙතිරිබ්බිජෙජ
 ඉස්සරො ඛතඛඤ්ඤස්ස සුපහුතස්ස මාරිස.

තස්සායං මෙ හරියං ව ධිතං ව සුඤ්ඤං ව මෙ
 තා මාලං උපපලඤ්චාපි පච්චික්ඛඤ්ච විලෙපනං.
 ථූපං ගරුනතියො වාරෙසිං තං පාපං පකතං මියං.

ජලාසිතිසගස්සාති මයං පච්චතතවෙදනා
 ථූපසුජං විචණ්ණෙතිං පච්චාම නිරයෙ භුසං.

යෙ ව භො ථූපසුජාය වත්තනෙන අරගතො මගෙ
 ආදිනවං පකාසෙතති විචෙච්චයථ³ තෙ තතො.

ඉමා ව පස්ස ආයනතියො මාලාධාරී අලංඛනා
 මාලාවිපානං අනුගොනති⁴ සමිථා තා යසස්සිතිසො

තඤ්ච දිස්වාන අචෙජ්රං අබ්භූතං ලොමහංසනං
 නමො කරොනති සපාඤ්ඤ වන්දනති තං මහාමුතීං.

1. සි. III. තාදිස්සං.

3. හා. විචෙච්චයථ.

2. සි. II & III. උරෙත කන්තනති.

4. සි. I & II. අනුගොනතියො.

සො හි තුන¹ ඉතො ගතො යොතිං ලඛාන මාත්‍රසිං
 ථූපපුජං කරිණ්ණාමි අපමනෙතො පුතපුත්ත²නති

තතථ “දුග්ගසෙඛියා”ති: අතිරිඳගසෙඛියා, තුණපගභිගජ්ඣිති අපෙඨා.
 නෙතාග: සුභි වාසෙසිති. “නානො”ති: දුග්ගඤ්චායනනො කිමිති
 බාදිතබ්බතො ව උපරි. “සෙඨං ගසෙඛොසා ඛක්ඛන්තනානි පුනපු
 හ”නති: කම්මසංකොපිතා සත්තා නිසිතධාරං සෙඨං ගසෙඛියා
 පුතපුත්තං තව මුඛං අවකන්තනති “බාගෙහ පටිපෙඨාසිඤ්චා
 ඛක්ඛන්තනානි පුනපුත්ත”නති: අවකන්තන අවකන්තනකරණෙ බො
 රෙදකෙන පරිපෙඨාසිඤ්චා ආසිඤ්චියා පුතපුත්තමපි³ අවකන්තනති.
 “ඉග්ගසෙ ඛන්ධසංකොපෙ සුපසුනාණා”ති අතිරිඳ පසුතඣ්‍ය බහුතො
 ධනඣ්‍ය ධසංකොපෙ ව ඉග්ගසෙ සාමි, අපෙඨො මගඛිනොති අපෙඨා.
 “නාග්ගසං මෙ භට්ඨො ව ධිනා ව සුභ්භිසා වා”ති: තඣ්‍ය මඣ්‍යං අගං
 පුරිමත්තභාවෙ හරියං අගං ධිතා අගං පුඤ්ඤා නා දෙවභූතා ආකාසෙ
 සිතාති දසෙකතො වදති. “පච්චික්ඛ”නතො: අතතවං. “ථූපං
 භරතනිසො වාගෙසි”නති: ථූපං පුජෙත්තුං උපනෙතනියො බාතුං
 විවණ්ණනො, පටික්ඛිපිං. නං පාසං පක්ඛානං මණා”ති: තං බාතු
 විවණ්ණනපාසං කතං සමාවරිතං මයාති විපට්ඨසාරපනෙතො වදති.
 “ජලාසිඤ්චි සත්තසානි”ති: ජයගණාධිකා අසිඤ්චිසත්තමත්තො,
 “මස”නති: නෙ පෙනෙ අත්තනා සද්ධිං සම්ගසෙඛියා වදන “පච්චිග්ග
 චෙදනා”ති: පච්චිග්ගං විපුං විපුං අත්තනා අනුභූයමානමිහාදුක්ඛ
 චෙදනාති දසෙකති. “නිරස”නති: බලවදුක්ඛතාය පෙනතිවිසං
 නිරසසද්ධිං කතා ආග. “සෙ ව චො ථූපපුජ්ඣෙ චග්ගනො අර
 හනො මහො”ති: අරහතො සම්මාසම්මුඛඣ්‍ය ථූපං උද්දියා පුජමහෙ
 වහන්මානො, අගං විස යෙ ථූපපුජය ආදිතවං දෙස පනාසෙනති
 නෙ පුග්ගලෙ තෙනො පුඤ්ඤතො විවෙචෙය්‍යාප⁴ පරිබාහිරෙ ජනෙ
 ය්‍යාපාති අඤ්ඤපදෙසෙන අත්තනො මහාජනිගතං විහාවෙති.
 “ආසනනිසො හි ආකාසෙන ආගච්ඡන්තියො. “මාලාචිපාන”නති:
 ථූපෙ කතමාලාපුපාය විපාකථලං. “සමිද්ධා”ති: දිබ්බසම්පත්තියා
 සම්මා පිතා. “සසසම්මිතිසො”ති: රිවාරවතනියො.⁵ “නාදො දිඤ්චා
 නා”ති: තඣ්‍ය අතිරිඳතඣ්‍ය පුඤ්ඤඣ අවජරියං අබ්බතං ලොම
 ගංසනං අතිරිඳාරං විපාකවිසෙසං දිඤ්චා. “නාමො කාගෙහති
 සප්පඤ්ඤා ඛඤ්චති නං මහාමුනි”නති: හතො කඣ්‍යප ඉමි
 ඉඤ්චියො තං උත්තමපුඤ්ඤකෙත්තතභූතං වජ්‍යනති අභිවාදෙතති⁶
 තමො කපෙතනති, නමකකාරඤ්චි කපෙතනතිති අපෙඨා.

1. ස. I. II & III ම. සොහංදනි.

2. හා. පුත්තසි.

3. හා. ඉවෙච්චපයෙප්. සි I. විවෙච්චයෙප්.

4. ප. I & හා පරිබාහිරෙයො.

5. සි I. අවච්ඡන්ති සි. III. අවච්ඡන්ති

අළු සොපෙනා සංවිග්‍රහානසො සංවෙගානුරූපං ආයති අතතනා කතතබ්බං දසෙසනෙතා සො හි නුනාති ගාථමාග. තං උතතානන්තමෙව. එවං පෙනෙන වුතතං. මහාකයාපො තමන්තං අවුසුපපතී. කතා සමපතතපරිසාය ධම්මං දෙසෙසි.

බාගුච්චණ්ණකපෙතවස්සවණ්ණනා

නි වසී තා.

නාතිස චූලවග්ගවස්සවණ්ණනා

ස ම තතා.

4. 1.

“වෙසාලිනාම නගරස්ථි චජ්ජින” නති ඉදං අමබසක්කරපෙන වස්සු. තස්ස කා උපපතති? හගවති ජෙතවනෙ විහරනෙන අමබ සක්කරෙ නාම ලිච්ඡවිරුජ මිච්ඡාදිවසීකො නත්තිකවාදෙ වෙසාලියං රජ්ජං කාරෙසි. නෙන ව සමයෙන වෙසාලිනගරෙ අඤ්ඤතරස්ස වාණිජස්ස ආපණසමීපෙ චික්කලං ගොති. තත්ථ බහුජනා උපපතීන්තං අතික්කමන්තා කිලමනති. තෙවි කදදමෙන ලිමපනති. තං දිස්වා සො වාණිජෙ “මා ඉමෙ මනුස්සා කලලං අක්කමිංසු” ති අපගත දුග්ගන්ධං සංඛිවණ්ණසන්තිහං¹ ගොසීසට්ඨිං ආහරුපෙත්වා නික්කිපා පෙසි. පකාතියං ව සීලවා අගොසි අනෙකාධනො සණ්ඨවාපො, පරෙසං ව යථාභූතං ගුණං කීර්තෙති. සො එනිසමිං දිවසෙ අත්තනො සභායස්ස නිභායනභස්ස පමාදෙන අනොලොකනභස්ස නිවාසනවත්ථං කිලාධිපජායෙන අපනිධාය තං දුක්ඛාපෙත්වා අදුසි. භාගිනෙයස්ස පනස්ස වොරිකාය පරගෙගනො භණ්ඩං ආහරිත්වා තස්සෙව ආපණෙ නික්කිපි. භණ්ඩසාමිකා විමංසන්තා භණ්ඩන සථිං තස්ස භාගිනෙයස්ස තඤ්ච රඤ්ඤා දසෙසුං. රුජ “ඉමස්ස සිසං ඡිත්ථං, භාගිනෙයස්ස පනස්ස සුලෙ ආරෙපෙථා” ති ආණාපෙසි. රුජපුරිසා තථා අකංසු. සො කාලං කත්වා ඩුම්මදෙවෙසු උපපජ්ජ. සො ගොසීසෙන සෙසුනො කතතතා සෙතවණ්ණං දිබ්බං මනොජවං අසාංචනීයං පටිලභී, ගුණවන්තානං වණ්ණකථනෙන තස්ස ගත්තනො දිබ්බගෙකො වායති,² සංවකස්ස පන අපනිතිතන්තා නගොතා අගොසි. සො අත්තනා පුලෙබ්බ කතකම්මං ඔලොකනෙත්වා තදනුසාරෙන අත්තනො භාගිනෙයස්ස සුලෙ ආරෙපිතං දිස්වා කාරුණං වොදියමානො³ මනොජවං අස්සං අභිරුචිත්වා අභිරුත්ත සමිසෙ තස්ස සුලාරෙපිතවිධානං ගන්ත්වා අවිදුරෙ සීතො “ජව හො ජම්මමෙව සෙයො” ති දිවසෙ දිවසෙ වදති. නෙන ව සමයෙන අමබසක්කරෙ රුජ ගජික්කනිවරගනො නගරං පදනම්ණං

1. ම. සංඛිවණ්ණපටිකා.

2. ම. පවස්සති.

3. ම. වොදිතො.

කරේනොත්තා අඤ්ඤාතරයමිං ගෙගෙ වාතපානං චිචරිතො රාජමිහුතිං පස්සානතිං එකං ඉතිං දිස්වා පටිබ්බාසිතොත්තා සුත්තං පච්ඡාසනෙ නිසින්නාස්ස පුරිසස්ස “ඉමං සරං ඉමඤ්ච ඉතිං උපධාරොති”¹ති සඤ්ඤං දමො අනුක්කමෙන රාජගෙහං පටිවෙධො නං පුරිසං පෙසෙයි. “ගච්ඡ හනෙ තස්සා ඉතියං සස්සාමිකභාවං වා අස්සාමිකභාවං වා ජාතංගි”²ති. සො ගතො සස්සාමිකභාවං ඤාතො රඤ්ඤා අරොචෙයි. රාජ තස්සා ඉතියං පටිග්ගහකර ඤ්ඤාපායං විනොතොත්තා තස්සා සාමිකං පනෙකාස්ස පෙනො “එති හනෙ මිං උපට්ඨංගි”³ති ආහ. සො අතිච්ඡන්නොපි “රාජ අත්තොත්තො චචිතං අකරොත්තෙ මගි රාජදණ්ඩං කරෙය්‍යා”⁴ති හයෙන රාජ්‍යපට්ඨානං සම්පට්ඨිතො දිවසෙ දිවසෙ රාජ්‍යපට්ඨානං ගච්ඡති. රාජපි තස්ස හත්තවෙනතං දුපෙතො කතිපගදිවසා තික්කමෙ¹ පාතොව උපට්ඨානං ආගතං එවමාග; “ගච්ඡ හනෙ අසු කායමිං ආනෙ එකා පොකකිරණී අති, තොත්තො අරුණවණ්ණමිත්තිකං රත්නපාලානි ව ආනෙති, සචෙ අජේඡ ව නාගච්ඡයි ජිවිතං නෙ තජී”²ති. තස්මිං ච ගතෙ වාරපාලං ආහ: “අජේ අනත්ඛගෙන එව සුරියෙ සබ්බවාරානි ඵකෙතබ්බානී”³ති. සා ච පොකකිරණී වෙසාලියා තියොජනමත්තෙ භොති. තථාපි සො පුරිසො මරණගයතජ්ජිතො වාතවෙගෙන පුබ්බජේතසෙව නං පොකකිරණීං සම්පාපුණී. සා ච පොකකිරණී අමනුස්සපටිග්ගහිතාති පගෙව සුත්තො හයෙන සො “අති හු ඛො එත්තං කොචි පටිසංසො”⁴ති සමන්තොත්තො අනුපට්ඨායති. “නං දිස්වා පොකකිරණීපාලකො අමනුස්සො කරුණායමිත්තරුපො මනුස්සරුපෙන ආගතො”⁵ “කිමත්තං හො පුරිස ඉධාගතොසි”⁶ති ආහ. සො තස්ස නං පටිග්ගහිං කපෙයි. සො “යදි එවං යාවදත්තං ගණ්ඨංගි”⁷ති අත්තොත්තො දිබ්බරූපං දස්සෙත්වා අනාරාධංගි. සො තත්ත අරුණවණ්ණමිත්තිකං රත්නපාලානි ව ගතොත්තො අනත්ඛගෙන සෙව සුරියෙ නගරවාරං සම්පාපුණී. නං දිස්වා වාරපාලො විරචින්නස්සෙව වාරං ඵකෙයි. සො ඵකිනෙ වාරෙ පවෙසනං අල හනොත්තො වාරසම්පෙ සුලෙ ආරොපිතං පුරිසං දිස්වා “එනෙ මගි අනත්ඛගෙන සෙව සුරියෙ ආගතෙ විරචින්නෙ එව වාරං ඵකෙසුං, අහං කාලස්සෙව ආගතො මම අද්දසො නජී, තයාපි ඤාතං හොතු”⁸ති සකං අකායි. නං සුත්තං සො ආහ: “අහං සුලෙ ආවුතො වජේඛො මරණංගිච්ඡිඛො, තථං තච සකංගි හොමි? එකො පනෙත්තං පෙතො මගිඤ්ඤො මම සමිපං ආගමිස්සති, නං සකං කරොති”⁹ති. “කථං පන සො මයා දට්ඨංගෙබ්බො”¹⁰ති? “ඉධෙව තිං නිට්ඨං, සයමෙව දකංගිස්ස සි”¹¹ති. සො තත්ත ධිතො මජ්ඣිමියාමෙ නං පෙනං ආගතං දිස්වා සකං අකායි. විභාතාය රතනියා රඤ්ඤා “මම ආණා තයා අතික්කන්තො, තස්මා රාජදණ්ඩං නෙ කට්ඨංගි”¹²ති වුත්තෙ අදව න මයා තච ආණා අතික්කන්තො, අනත්ඛගෙන සෙව සුරියෙ අහං ඉධා

1. ම. දිවසාතික්කමෙන.

2. සි. 1 අනුපට්ඨායති.

3. ම. උපසංකමිත්තො.

ගෙනාති, තත් “කො තෙ සකඛි”ති? සො නස්ස සුලාචුතස්ස පුරි
සස්ස සන්තිකෙ ආගච්ඡන්තං තග්ගපෙතං සකඛීති නිද්දිසිති: “කථ
මේතං අමෙහති සඛාතබ්බ”න්ති රඤ්ඤා චුතෙත “අජ් රතතිසං
තුමෙහති සඛාතබ්බං පුරිසං මයා සද්ධිං පෙසෙදා”ති ආහ, තං සුචො
රාජ සයමෙව තෙන සද්ධිං තත් ගන්ති: සීතො පෙතෙන පන
තත්ථාගන්ති: “ඒව හො ජිවිතමෙව සෙයො”ති චුතෙත තං
මෙයො නිසජ්ජා නයිමස්ස අපථීති ආදිතා පඤ්චති ගාථාති පටිපුච්ඡි,
ඉද්දති ආදිතො පන වෙසාලිගාමනගරස්ථි චජ්ජිනති ගාථා තාසං
සම්බන්ධස්සන්තං සම්බන්ධතාගරති යටිතා:-

“වෙසාලි නාම නගරස්ථි චජ්ජිතං
තත් අහු ලිච්ඡි අමබසකථෙර,
දිස්වාන පෙතං නගරස්ස බාහිරං
තත්ථෙව පුච්ඡිත්ථ තං කාරණස්ථිතො:

සෙයො නිසජ්ජා නයිමස්ස අපථි
අභික්ඛමො නස්ථි පටික්ඛමො වා
අසිතපිතබාසිතචත්ථොගා
පරිවාරිතා සාපි ඉමස්ස නස්ථි.

සෙ ඤ්ඤානා දිට්ඨසුතා සුභජ්ජා
අනුකම්පනා යස්ස පුබ්බෙ අපෙසුං,
දට්ඨුමි තෙ දුති න තං උභනති
පිරුතිතතො¹ හි ජනෙන නෙන.

න මග්ගතත්තස්ස² භවන්ති මිත්තා
ජහන්ති මිත්තා විකල්පං විදිත්වා
අත්ඤ්ච දිස්වා පරිවාරයන්ති
බහු ව මිත්තා උග්ගතත්තස්ස හොන්ති.

නිගිතතො සබ්බොගෙහි නිවේජා³
සම්මන්තිතො⁴ සම්පරිභින්නගතො
උස්සාව බිඤ්ච පලිමමානො
අජ් සුවෙ ජිවිතය්සුපරෙධො.

එතාදිසං උත්තමනිච්ඡපත්තං
උත්තාසිතං පුට්ඨිකස්ස සුලෙ
අථ නිං කෙන විශේෂෙන විදෙසි යකකි
ඒව හො ජිවිතමෙව සෙයො”ති.

තත් “නාස්වා”ති: තස්සං වෙසාලියං, “නගරස්ස බාහිර”න්ති:
නගරස්ස බහිභවං, වෙසාලිනගරස්ස බහි එව ජතං පවත්තං⁵

1. සි. II & III, මධ්වකංගො. 2. සි. I. IV, මග්ගතත්තස්ස. සි. II & III, උග්ගතත්තස්ස.

3. හා, නිවේජා. 4. සි. I. V, සම්මන්තිතො. 5. සි. I. II & III, ජතංගමෙව.

සමිනි. “කුණුවා”¹ති: යන් වං පසි තන් ව ධාන. “න”නති: වං පෙතං. “කාරණවිකේ”²ති: ජීව හො ජීවිතමෙව සෙයොති වුතතං අන්තං කාරණෙන අතිකො හුවා. “සෙයො නිසන්ධා නිසන්ධා අති”³ති: පිටි පසාරණලක්ඛණං¹ සෙයො පලලිකාභුරු නාදිලක්ඛණං නිසන්ධා වා ඉමං සුලෙ ආරොපිතපුගලං නති “අතිකමො නති පිටිකමො වා”²ති: අතිකමොදිලක්ඛණං අප්ප මතකමෙව ගමනං ඉමං නති. “පිටිකමො සාපි”³ති: යා අසිත පිතධාසිතසාසිතවන්තපරිභොගාදිලක්ඛණං ඉන්ද්‍රියානං පරිවාරණං⁴ සාපි ඉමං නති. “පිටිකරණං සාපි”⁵ති වා: අසිතාදිපරිභොගවසෙන ඉන්ද්‍රියානං පරිවාරණං සාපි ඉමං නති, විගතජීවිතතාති අන්තං. පිටිකරණං සාපිති කෙවි පඬනති. ‘දිට්ඨිසුභා සුභජ්ජා අනුකමප්පා සංසු පුට්ඨි අනෙසු’⁶ති. සන්ධිධාසනායා වෙව අදිට්ඨිසනායා ව යං ව මිත්තං අනුද්‍රයාවන්තො යෙ අසං ඉමං පුට්ඨි අනෙසු. “දිට්ඨිමි”⁷ති: පසිතුමි න ලකනති, කුතො සහ වසිතුනති අන්තං. “පිටිකමො”⁸ති: පරිවිතතතතොවො. “ප්‍රකාශකමො”⁹ති: තෙන කුඨුති ආදි ජනෙන. “න ධනානාසනාසනං ධනානි මිත්තා”¹⁰ති: අපගත විකුණුණං මතං මිත්තං නාම න හොනති තං මිත්තෙති කාතබ්බිකිවං අතිකතතතො. ප්‍රකාශකමො මිත්තං විකුණුමි”¹¹ති: මිත්තං තාව තිට්ඨතු, ජීවනමිත්තං හොගිකලං පුරිසං විදිවා න ඉතො කිසුභි ගෙහුපගනති මිත්තං පඬනති. “අන්තකමො දිට්ඨි පිටිකමො”¹²ති: තං පන සන්තතං අන්තං ධනං දිට්ඨි පියවාදිතො මුට්ඨිලොකිකා හුවා වං පරිවාරණති “ධන මිත්තං ධනානාසනාසනං”¹³ති: ගවසමපතති උග්ගතසනාසනං සමිත්තිකං ධන අනෙකා මිත්තං හොනති, අයං ලොකිකසනාසනාති අන්තං. නිසන්ධාසනා සන්ධාසනං”¹⁴ති: සන්ධාසනං උපගොගපරිභොගවන්ති පරිතිතතො. “නිසන්ධා”¹⁵ති: දුක්ඛිතො. “සමිත්තිකමො”¹⁶ති රුහිරෙන මකිත සරිණ. “සමිත්තිකමො”¹⁷ති: සුලෙත අධනතරෙ විදුලිත ගතො. “උග්ගත මිත්තං පලිමසනා”¹⁸ති: තිණ්ණෙ ලිපමාන උග්ගත මිත්තං “අන්තකමො”¹⁹ති: අන්ත වා සුභෙ වා ඉමං නාම පුරිසං ජීවිතං උපරොධො නිරොධො, තො උඬං තප්ප වතනති අන්තං. “උග්ගත”²⁰ති: ආවුතං ආරොපිතං. “පුට්ඨි මෙසු”²¹ සුලෙ”²²ති: තිබ්බරුකං දණ්ඩන කතසුලෙ. “නෙත වණ්ණනා”²³ති: තෙන කාරණෙන. “ජීව හො ජීවිතමෙව සෙයො”²⁴ති: හො පුරිස ජීව, කයවා? සුලං ආරොපිතං පි තෙ ඉඬ ජීවිතමෙව ඉතො වුතං ජීවිතො සන්තොගෙන සන්තොගෙන සෙයො සුන්දරතරොති.

1. හා. උග්ගතසනාසනා.

2. හා. සි. III. පරිවාරණං.

3. සි. III. ම. පිටිකමො.

එවිං තෙන රඤ්ඤ පුච්ඡිතො සො පෙතො අත්තනො අධිප්පායං
පකාසෙතොතා:-

“සාලොකිතො එසො අහොසි මග්ගං
අහං සරාමි පුරිමාය ජාතියා.
දිස්වා ච මෙ කාරුඤ්ඤමගොසි රුජ
මා පාපධිවෙමා නිරයං පතායං.

ඉතො චුතො ලිච්ඡි එස පොසො
සත්තුසංදං නිරයං සොරරූපං.
උප්පජ්ජති දුක්ඛතකම්ම කාරි
මහාතිතාපං කට්ඨකං භයානකං.

අනෙකභාගෙන ගුණෙන සෙය්‍යො
අයමෙව සුලො නිරයෙන තෙන
මෙකත්තදුක්ඛං කට්ඨකං භයානකං
එකත්තතිප්පං නිරයං පතායං.

ඉදංච පුස්සා වචනං මමෙසො
දුක්ඛපනීතො විජගෙය්‍ය පාණං
තස්මා අහං සන්ධිකො න භණාමි
මාමෙකතො¹ ජීවිතස්සුපරොධො”ති

වතස්සො ගාථා අභාසි.

තත් “සාලොකිකො”ති: සමානලොකිතො, යොති සම්මතො
සම්මතො ඤාතොති අත්තො. “පුරිමාය ජාතියා”ති: පුරිමත්ත
භාවෙ. “මා පාපධිවෙමා නිරයං පතායං”තති: අයං පාපධිවෙමා
පුරිසො නිරයං මා පති නිරයං මා උප්පජ්ජති, ඉමං දිස්වා මෙ
කාරුඤ්ඤං අහොසිති යොජනා. “සත්තුසංදං”තති: පාපකාරිහි
ජනෙහි උප්පන්නං, අපච්චා පඤ්චවිධිකො. මුඛෙ තත්තලොභ
සෙවනං අධිකාරපබ්බතාරොපනං ලොභකුම්භිපකෙකපනං අධිප්පත
වතප්පවෙසනං වෙතරණියං සමොතරණං මහානිරයෙ පකෙකපොති
ඉමෙහි සත්තති පඤ්චවිධිකොදීහි දුරුණකාරණෙහි උප්පන්නං
උප්පජ්ජති නිවිසිතතති² අත්තො. “මහාතිතාපං”තති: මහාදුක්ඛං මහා
අභිසත්තාපං වා. “කට්ඨකං”තති: අතිධං. “භයානකං”තති: භය
ජනකං. “අනෙකභාගෙන ගුණෙන”ති: අනෙකකොට්ඨාසෙන
ආතිසංසෙන. “අයමෙව සුලො නිරයෙන තෙන”ති: තතො
ඉමස්ස උප්පතතිධානගුතතො නිරයතො අයමෙව සුලො සෙය්‍යොති.
නිස්සකෙක හි ඉදං කරණවචනං. “එකත්තතිප්පං”තති: එකත්ත
තෙව තිබ්බදුක්ඛං, නිසත්තමහාදුක්ඛතති අත්තො. “ඉදං ම පුස්සා වච
නං මමෙසො”ති: ඉතො චුතොති ආදිනා චුතං ඉදං මම වචනං පුස්සා
එසො පුරිසො දුක්ඛපනීතො මම වචනෙන නිරයදුක්ඛං උපනීතො

විශ හුඩා. “විජයෙන් සාණ්”නි: අනන්තයා ජීවිතය පරිවර්තනය. “නාමය”නි: තෙත කාරණය. “මා මෙතෙක”නි: මයා එතෙක. ඉමය ජීවිතයා උපරොධො මා ගොනුකි ඉමයා සනතිකෙ ඉදං වචනං අහං න සණ්ඨි. අථ වො “ජීව ගො ජීවිතමෙව සෙයො”නි ඉදමෙව සණ්ඨිනි අධිපායො.

එවි. පෙනෙන අතතනො අභිපායෙ පකාසිතෙ පුන රුජ
පෙනෙහ පවතති. පුච්ඡිතුං ඕකාසං කරොනෙතා ඉමං ගාථමාන:-

“අඤ්ඤානො ඵසො පුරිසස්ස අනෙඤා
අඤ්ඤාමපි ඉච්ඡාමසෙ පුච්ඡාං භූචං.
මනාසකමමං සචෙ නො කරොසි,
පුච්ඡාමි තං න ච නො කුප්ඝිතමිමං.”

“අදායං පටිඤ්ඤා මෙ නදා අනු
නාවිකකතා අප්පසනනායං ගොති
අකාමං සප්පය්‍යවච්චොති කන්තං
සුච්ඡය්‍ය මං කාමං යථා විසංගමං” නති

ඉමා රජතුමා පෙනසාව චම්පවිච්චන ගාඨා.

තැන් “අඤ්ඤානො”ති: අවගතො. “ඉච්ඡාමසෙ”ති: ඉච්ඡාම. “හො”ති: අවගාතො. “හ ච භුජ්ඣතිහබ්බ”නති: ඉමෙ මනුස්සා යං කිඤ්චි පුච්ඡන්තිති නොධො හ කාතමෙබ්බො. “අද්ධා”ති: එතංසෙන “පඤ්ඤාමෙ”ති: ඤාණවසෙන මග්ගං පුච්ඡස්සුති පටිඤ්ඤා, ඕනාසද්ධනනති අත්ථො. “නද අභු”ති: තඤ්ච කාලෙ පරමදද්ධංනෙ අහොසි. “නාමිකබ්බා අපසසනනස්ස හොති”ති: අකථනා අපසසනනස්ස හොති, පසනෙනා එව හි පසනනස්ස කිඤ්චි කප්ථති, නිම්පන තද්ධ මසි අපසනෙනා අහඤ්ච තසි, නෙන පටිජ්ඣතිති, කප්ථතු කාමො නාහොසි. ඉද්ධති පනාහං භුග්ගං අකාමා සද්ධෙය්‍යවචො අකාමො එව සද්ධාතබ්බවචනො ඉති කති: ඉමිනා කාරණෙන. “පුච්ඡස්සු මං නාමං යථා විසංඝ”නති: චිං අහනනා යථා ඉච්ඡති තමත්ථං මං පුච්ඡස්සු, අහමන යථා විසංඝං යථා මග්ගං සතිතුං සකකා තථා අහනනො ඤාණබලානුරූපං කප්ථස්සාමිති අභිප්පායො. එවං පෙනෙන පුච්ඡනාය ඕනාසෙ කතෙ රාජ:-

“යං කිංදොතං වනුක්ඛා පසයිසාමි
සබ්බමිති තාතං අභිසද්දතෙය්‍යං.
දිස්වාන නං නොපි ථෙව සද්දතෙය්‍යං.
කරොය්‍යාසි මෙ යක්ඛ කියස්සනමම” නති

അപരിചിത.

තැන්පත්: අහං යං කිඤ්චිදදව චිත්තාං පසාදිත්තං තං
සබ්බම්භි තමෙව අහං අභිසංඝෙය්‍යං පටිඤ්ඤාය්‍යං, තචපන දිත්වා

තව වඩන. නොපි නො සද්දහෙය්, යනබ මඟ. නියසාකමම.
නිගනහකමම. කාරෙය්සාසිති. අප්වා “සං කිඤ්චානං චක්ඛුණා
සංඝිග්ගාමි”ති: අහං යං කිඤ්චි දෙව චක්ඛුණා පසයිසාමි අචක්ඛුණො
පරස්ස අදස්සනතො. “සබ්බමිපි නානං අභිසද්දහෙය්”නති: සබ්බමිපි
තෙ අහං දිට්ඨං සුතං අඤ්ඤං වාපි අභිසද්දහෙය්, තාදිසොගි මඟං
තඬි අභිපසසාදොති අභිපසායො. පච්ඡිමපදස්ස පන යථාච්ඡිනොව
අපෙය්. තං සුත්වා පෙනො:-

“සච්චපපට්ඨඤ්ඤ තව මෙසා හොඬු
සුත්වාන ඛමමං ලහස්සුපසාදං
අඤ්ඤපට්ඨිතො නො ව පද්ධතිනො
යං තෙ සුතං අසුතං වාපි ඛමමං
සබ්බං ආවිකම්පස්සං යථා පජානං.”

“සෙනෙන අස්සෙන අලඛිකෙන
උපයාසි සුලාච්ඡිතස්ස¹ සන්තිකෙ
යානං ඉදං අඛ්භුතං දස්සනෙය්
කිස්සෙතං කමමස්ස අයං විපාකො?”

“වෙසාලියා නස්ස නගරස්ස මජ්ඣේ
විකම්බුමග්ගො² තරතං අහොසි
ගොසිසමෙකානං පසන්නාවිතො
සෙනං ගහෙත්වා තරකයමි. නික්ඛිපිං.

එතසමිං පාදානි පතිට්ඨපෙත්වා
මයඤ්ච අඤ්ඤ ච අතික්කමිමහ
යානං ඉදං අඛ්භුතං දස්සනෙය්
තස්සෙව කමමස්ස අයං විපාකො.”

“වණ්ණො ව තෙ සබ්බදිසා පභාසති
ගන්තො ව තෙ සබ්බදිසා පවායති
යක්ඛිද්ධි පතොගාසි මහානුභාවො
තග්ගො වාසි කිස්ස අයං විපාකො?”

“අක්කොධනො නිච්චපසන්නාවිතො
සන්තොගි වාචාගි ජනං ලපෙමි³
තස්සෙව කමමස්ස අයං විපාකො
දිඤ්ඤා මෙ වණ්ණො සත්තං පභාසති.

යසඤ්ච කිත්තිඤ්ච ඛමම ධීතානං
දිස්වාන මනෙතමි පසන්නාවිතො
තස්සෙව කමමස්ස අයං විපාකො
දිඤ්ඤා මෙ ගන්තො සත්තං පවායති.

සභායානං තිත්ථසම්මං නභායනතානං
ඵලෙ ගහෙත්වා තිදතිස්ස දුස්සං
බිබ්බප්පිකො නො ච පදුට්ඨවිත්තො
තෙනවති නග්ගො කසිරං ච වුත්ති.

ගො කිළමිනො පනරොති පාපං
තග්ගොදිසං කම්ම විපාකමාහු
අකිළමිනො පන ගො කරොති
කිං තස්ස කම්මස්ස විපාකමාහු?

ගෙ දුට්ඨසංකප්පමිනා මනුස්සා
කායෙන වාචංග ච සංකිලිට්ඨා
කායස්ස හෙද අභිසම්පරයං
අසංසයං තෙ තිරයං උපෙන්නි.

අපරෙ පන සුගතිං ආසමානා
දුතෙ රතා සංගතිතතභාවා
කායස්ස හෙද අභිසම්පරයං
අසංසයං තෙ සුගතිං උපෙන්නි” යි.

තෙසං උභින්නා වචනපටිච්චන ගාථායො ගොන්නා.

තත් “සම්මසමිඤ්ඤ ආව මෙසා ගොභු” යි: තව එසා පටිඤ්ඤ මඟ්ගං සම්මං ගොභු. “සුඛානි ඛම්මං ලහස්ස පසසාද” නති: මයා වුවවමානං ඛම්මං සුඛා සුඤ්ජරපසාදං ලහස්ස. “අඤ්ඤාප්පිකො” යි: ආජනතෙන අප්පිකො. “සථා පක්ඛ” නති: යථා අඤ්ඤාප්පි පජ නතෙතො. පථාපි ඤානානි වා මයා යථා ඤානානි අප්පො. “ඤ්ඤානා ඤාමමස්ස අසං විපාකො” යි: එතං කිස්ස නාම කම්මස්ස අයං විපාකො “ඵන” නති: වා නිපාතමිත්තං, කිස්ස කම්මස්සාති යොජනා. කිස්ස ගොති ව තෙවි වදනති. “විකම්ලලමග්ග” යි: විකම්ලලවති පට්ඨති.¹ “නරන” නති: ආවාටං. “ඵකාන” නති: එතං අගං. “නර කාමිං නිකම්පි” නති: යථා කදුමො න අකකම්පියති එවං තගම්. විකම්ලලාවාටෙ රූපෙසිං. “කාසං” යි: තස්ස ගොසිසෙන සෙඤ්ඤානර ස්වස්ස. “ඛෙම්ම ඩිකාන” නති: ඛම්මවාටිනං සම්මවාටිනං. “මනෙත මි” යි: කපෙමි කිත්තයංමි. “බිබ්බප්පිකො” යි: ගස්සාභිප්පායො. “ගො ච පදුට්ඨවිත්තො” යි: න දුස්සසාමිනෙ දුසිතවිත්තො න අවහරණාභිප්පායො නාපි විනාසනාභිප්පායොති අප්පො. “අකිළ මානො” යි: අබිබ්බාභිප්පායො, ලොකාදීති දුසිතවිත්තො. “කිං තස්ස ඤාමමස්ස විපාකමාහු” යි: තස්ස තථා පකතස්ස පාපකම්මස්ස කිවි කවුතං දුක්ඛං දුක්ඛවිපාකං පණ්ණිනා ආහු. “දුට්ඨසංකප්පමිනා” යි: තාමසංකප්පාදිවසෙන දුසිතමිනොවිහක්කො. එතෙන මනොදුට්ඨ විත්තමග. “කාසෙන වාමාස ච සංකිලිට්ඨා” යි: පාණාතිපාතාදි වසෙන කායවාචාති මලිතො. “ආසමානා” යි: ආසමානා පත්ථයමානා.

1. සි I & II. පෙතිබ.

2. සා I, II & III. කෙතිබ.

එවං පෙනෙන සංවිධිතෙතෙව කම්මඵලෙසු විහර්නා දසසිතෙසු
තං අසද්දහනොතා රුජා:-

“තං කීනති ජනෙය්‍යං අහං අවෙච්ච කල්‍යාණපාපස්ස

අයං විපාකො

කීං වාහං දිසා අභිසද්දහෙය්‍යං කො වාපිමං සද්ද

හාපෙය්‍ය එත”නති

ශාඨමාහ.

තත් “නංකීනති ජනෙය්‍යං අහං අවෙච්චා”ති: යොයං තයා
“යෙ දුට්ඨසංඝාපමනා මනුස්සා කායෙන වාචාය ව සංකිප්පිට්ඨාති
ආදිනා-අපරෙ පන සුගතිමාසමානා”ති ආදිනා ව කල්‍යාණස්ස
පාපස්ස ව කම්මස්ස විපාකො විහර්නා වුතොතා. තං කීනති කෙන
පකාථෙන අහං අවෙච්ච අපරපච්චයහාවෙන සද්දහෙය්‍යං. “කීං
මාහං දිසා අභිසද්දහෙය්‍යං”නති: කීදිසං වා පනාහං පච්චක්ඛතුං
නිදසොතං දිසා පටිඤ්ඤාය්‍යං. “භො වාපි මං සද්දහාපෙය්‍ය
එත”නති: කො වා විඤ්ඤා පුරිසො පඤ්ඤානො එතමන් මං සද්දහා
පෙය්‍ය තං කථෙහිති අනෙතං. තං සුචා පෙනො කාරණෙන තමන්
තස්ස පකාසෙතොතා:-

“දිසා ව සුචා අභිසද්දහස්ස

කල්‍යාණපාපස්ස අයං විපාකො

කල්‍යාණපාපෙ උභයෙ අසනෙන

සියං නු සත්තා සුගතා දුගතා වා.

වෙඪ කම්මාන කරෙය්‍යං මච්චා

කල්‍යාණපාපාති මනුස්සලොකෙ

නායෙසු සත්තා සුගතා දුගතා වා

හිනප්පඤ්ඤා ව මනුස්සලොකෙ.

යසමා ව කම්මාති කරෙතති මච්චා

කල්‍යාණපාපාති මනුස්සලොකෙ

නායෙසු සත්තා සුගතා දුගතා වා

හිනප්පඤ්ඤා ව මනුස්සලොකෙ.

වයථ කම්මානං විපාකමානු

සුඛස්ස දුක්ඛස්ස ව වෙදනීයං

තා දෙවතායො පටිවාරයනති

පච්චිනති බාලා වයනං අපසයිනො”ති

ශාඨා අහංසි.

තත් “දිසා”ති: පච්චක්ඛතො දිසාපි. “සුචා වා”ති: ඛම්මං
සුචා වා තදනුයොරෙන නායෙනා අනුමිතෙනා. “කල්‍යාණ
පාපස්ස”ති: කල්‍යාණස්ස පාපස්ස කුසලස්ස අකුසලස්ස ව කම්මස්ස

අයං සුඛො අයං දුක්ඛො ච විපාකොති අභිසංදායස්ස. “උග්ගසෙ අභිසංදායස්ස”ති: කල්‍යාණපාපෙති දුට්ඨෙධි කෙමච අවිජ්ජමානො. “සිසානු සන්තා සුගතා දුගතා ච”ති: ඉමෙ සන්තා සුගතීං ගතා දුග්ගතීං ගතා වා, අභිසං සුගතීං ගතාවිවා අභිසං දුග්ගතීං දළිඳු වාති අයං මනෙතො කිංහු සියං කපං ගවෙසාති අනෙතො.

ඉදුනි යථාච්ඡිකතමත්ථං නොමෙධං කම්මානීති-සසමා ච කම්මානීති ච ගාථවශෙන බ්‍යතිරේකනො අත්ථයෙනා ච විභාවෙති. තත්ථ “නිගාමසංඝිතා”ති: කුලරූපාණ්ඩ්‍යපරිවාරදිනි භික්‍ෂා උලාරං ව. “මසජ්ජ කම්මානං විපාකමානු”ති: වයං දුට්ඨං අජ්ජ ඉදුනි කම්මානං සුවරිතදුට්ඨරිතානං විපාකං වදන්ති කපෙති. කිං තන්ති? ආහ: “සුබ්‍රහ්ම දුක්ඛස්ස ච චෙදනීය”න්ති: ඉට්ඨස්ස ච අනිට්ඨස්ස ච අනුගව්‍යායොග්ගං. “නා දෙවනාසො පටිමාරස්නති”ති: යෙ උක්කංසුවශෙන සුඛචෙදනීයං විපාකං පටිලභන්තී, තෙ දෙවලොකෙ නා දෙවතා හුත්වා දිබ්බසුඛසමප්පිතා ඉන්ද්‍රියානි පරිමාරයන්ති. “පමෙමන්ති බ්‍යාලා මසනං අපසම්පෙතො”ති: යෙ බ්‍යාලා කම්මස්සු කම්මථලස්සුචාති වයං අපස්සන්තා අසද්දගන්තා තෙ පාපපසුතා දුක්ඛචෙදනීයං විපාකං අනුගව්‍යානා තිරයාදිසු කම්මනා පවෙතිති දුක්ඛං පාපුණන්ති.

එවං කම්මථලං සද්දගන්තො පන නිං කස්මා එවරූපං දුක්ඛං පච්චික්ඛවිසිති අනුගොගං සක්ඛාය:-

“නමස්සි කම්මානි සයං තතාති
දඬාපි මෙ නත්ති සො ආදිසෙය්‍ය
අච්ඡාදනං සයනමථනපානං
තෙනමති නග්ගො කසිරා ච චුන්ති”ති

ගාථමාග.

තත්ථ “නමස්සි කම්මානි සයං තතාති”ති: සසමා සයං අත්තනා පුබ්බෙ කතාති පුඤ්ඤකම්මානි මම නත්ති න විජ්ජන්ති යෙහි ඉදුනි අච්ඡාදනාදිනි ලභෙය්‍යං. “දඬාපි මෙ නත්ති සො ආදිසෙය්‍ය”ති: යො සමංශමුග්ගානං දනං දඬා අසුකස්ස පෙනස්ස තොතුති මෙ ආදිසෙය්‍ය උද්දිසෙය්‍ය සො නත්ති. “තෙනමති නග්ගො කසිරා ච චුන්ති”ති: තෙන දුට්ඨෙධි කෙමච කාරණෙන ඉදුනි නග්ගො තිව්වාලො අමති කසිරා දුක්ඛං ච චුන්ති ඒවිකා ගොතිති. තං සුත්ථො රාජ තස්ස අච්ඡාදනාදිලාභං ආකම්බන්තො:-

“සියො හු ඛො කාරණං කිස්සුචි යක්ඛ
අච්ඡාදනං යෙන කුචං ලභෙථ
ආවික්ඛ මෙතං.¹ යදත්ති ගෙතු
සඤ්ඤා² ගෙතු විච්චා සුභෙය්‍යමා”ති

ගාථ මාග.

තත් “සෙසා”ති: සෙසා කාරණෙන නිං අවන්දනං ලභෙථ
ලභෙය්‍යාසි, නිසද්ධි තං කාරණං සියා නු වො භවෙය්‍යා නු වොති
අනෙථා. “සදන්ධි”ති: යදි අන්ධි. අථස්ස පෙනො තං කාරණං
ආවික්ඛන්තො:-

“කපටිනනො¹ නාම ඉධන්ධි හික්ඛු
කිංසි සුභිලො අරහා විමුක්තො
භූතානිත්ථිසො සංවුත්තපානිමොත්තො
සිතිභූතො උත්තමදිට්ඨිපත්තො.

“සභිලො වදස්සදා සුවචො සුමුඛො ඥානගමො සුප්පට්ඨිත්තනො ව
සුස්සදස්ස වෙත්තං අරණවිහාරී දෙවමනුස්සානං ව දක්ඛිණෙසෙය්‍යා.

සත්තො විචුමො අනිසො නිරුසො
මුත්තො විසල්ලො අමමො අවබෙකො
නිරුපධි සබ්බපපස්සුඛිණො
තිස්සො විජ්ජා අනුප්පත්තො ජුතිමො.

අප්පස්සදස්සො දික්ඛිපි න සුත්තො මුතිති තං වජ්ජසු
වොහරන්ති
ජනන්ති තං යක්ඛභූතා අනෙජං කල්‍යාණධම්මං
විවරන්ති ලොකෙ
තස්ස භූමිං එකං සුභං දුච්ච වා මමුද්දිසිකිංසාන සචෙ දදෙථ
පටිග්ගතිනානි ව තානි අස්ස² මමෙක්ඛ පස්සෙථ
සත්තඥාසුස්ස³න්ති.

ගාථා අභාසි.

තත් “කපටිනනො නාමා”ති: ජට්ටසගස්ස අබ්බතතරෙ
ආයස්මත්තො උපාලිතෙරස්ස උපජ්ඣායං සකිංස වදති. “ඉධා”ති:
ඉමස්සා වෙසාලියං සම්පෙ “කිංසි”ති: අග්ගඵලකිංසෙන කිංසි. “සිති
භූතො”ති: සබ්බකිලෙස්සදර්ථපරිලාහවුපසමෙන සිතිතාවපත්තො.
“උත්තමදිට්ඨිපත්තො”ති: උත්තමං අග්ගඵලං සමාදිට්ඨිං පත්තො.
“සභිලො”ති: මුදු. “සුභිලො”ති: සුඛිචො. “ඥානගමො”ති:
සුචුදු ආගතාගමො. “සුප්පට්ඨිත්තනො වා”ති: සුචුදු පට්ඨිත්ත
නෙථා මත්තභාණිති අනෙථා. “අරණවිහාරී”ති: මෙත්තාවිහාරී.
“සෙසො”ති: උපසන්නකිලෙසො. “විචුමො”ති: විගතමිත්තවිතක්ක
මුමො. “අනිසො”ති: නිද්දස්සො. “නිරුසො”ති: නිත්තණ්ණො.
“මුත්තො”ති: සබ්බභවෙති මුත්තො. “විසල්ලො”ති: විගතරුහාදි
සල්ලො. “අමමො”ති: මමිකාරවිරහිතො. “අවබෙකො”ති: කාය
වචකාදිවචකවිරහිතො. “නිරුපධි”ති: නිලෙසාභිසංඛාරාදිඋපධිප

හායි. “සබ්බපසඤ්චිකේණිය”ති: පරිකම්භතණ්හාදිපපඤ්ඤා. “ජුති මා”ති: අනුත්තරය ඤාණජුතියා ජුතිමා. “අපසඤ්ඤානො”ති: පර මපට්ඨත්තය පටිච්ඡන්තගුණත්තය ච න පාකවො. “න සුඡත්තො”ති: ගමහිරහාවෙන දික්ඛාපි එවං සිලො එවං ධර්මො එවං පඤ්ඤාති න සුච්ඡෙඤ්ඤොයා. ඡන්දානානි නං සන්ධානානා අනෙජ”නති: යන්ධා ගුතා ච අනෙජං නිත්තණ්හං අරහාති තං ජනනති. “කල්‍යාණ ඛම්ම”නති: සුඤ්ජරසිලාදිගුණං. “නාය්‍යා”ති: තය්‍යා කපටිනකමහා ථෙරස්සා. “ඵණං සුග”නති: ඵකං වත්ථුගං. “දුට්ඨ වා”ති: වෙ වා වත්ථුගාති. “මුද්දදිසිංවානා”ති: මමං උද්දිසිංවා. “සමිග්ගභීතානි ම භානි අසසු”ති: තානි වත්ථුගානි තෙන පටිග්ගභීතානි ච අසසු ගවෙය්‍යං. “සන්ධාදාදුස්ස”නති: දුස්සොන කතසන්තාහං ලඛිවත්ථං නිවත්ථපාරුහදුස්සනති අනෙජා. තතො රාජ:—

“කසම් පදෙසෙ සමණං වසනං
ගනත්තාන පසොච්ඡු මයං ඉද්දති?
සමජ්ජ කඛිං විචිතිච්ඡිතඤ්ච
දිට්ඨිවිසුකානි ච කො විනොදසෙ”ති¹?

ථෙරස්සා වසනට්ඨානං පුච්ඡි.

තත්ථ “කසම් පදෙසෙ”ති: කතරස්මිං පදෙසෙ. “සමජ්ජ”ති සො අජ්ජ. මකාරො පදසන්තිකරො. තතො පෙත්තො:—

“ඵසො නිසිනෙනා කපිනච්චිනායං
පරිවාරිතො දෙවතානි ඛහුති
ධම්මිං කථං හාසති සච්චනාමො
සකස්මිං අච්ඡරකෙ² අපමතෙත්තා”ති

ගාථමාහ.

තත්ථ “කපිනච්චිනායං”නති: කපිනං වානරානං නච්චතෙන කපිනච්චිනානි ලඛිවොහාරෙ පදෙසෙ. “සච්චනාමො”ති: ක්කායි සුසිලො අරහා විමුක්තොති ආදීභි ගුණනාමෙහි යථාචනාමො අපිපරිනතාමො. එවං පෙනෙන වුත්තෙ රාජ තාවදෙව ථෙරස්සා සන්තිකං ගනතුනාමො:—

“තථාහං කස්සාමි ගනත්තා ඉද්දති
අච්ඡාදසිස්සං සමණං පුගෙන
පටිග්ගභීතානි ච තානි අසසු
භුවඤ්ච පසොච්ඡු සන්තඛිදුස්ස”නති

ගාථමාහ.

තත්ථ “කස්සාමි”ති: කරිස්සාමි. අථ පෙත්තො දෙවතානං ථෙරො ඛම්මං දෙසෙති තස්මා නායං උපසංකම්පනකාලොති දස්සෙත්තො:—

1. හා. විනොදසෙ මම.

2. සි. II. අච්ඡරකෙ. හා. අච්චරකෙ.

“මා අක්කණේ පබ්බජිතං උපාගමි
සාග්‍රී වෙං ලිච්ඡිති නොස ධම්මො,
තතො ච කාලෙ උපසංකම්භො
තප්පත්ථ පසාංගි රහො නිසින්න”නති

භාටමොග.

තත් “සාග්‍රී”ති ආයාචනෙ නිපාතො “මො ලිච්ඡිති නොස ධම්මො”ති: ලිච්ඡිති රාජ භූමිභාතං රාජ්‍යතං එසධම්මො න හොති යං අකාලෙ උපසංකමනං. “කප්පත්ථො”ති: තස්මිං යෙව ධාතො.

එවං පෙනෙන වුත්තෙ රාජ සාග්‍රීති සම්පට්ඨිතො අත්තනො නිවේසනම්ච ගන්තො පුත්‍ර සුත්තපසුත්තකාලෙ අධිවත්තසුතානි ගාහාපෙතො පෙරං උපසංකම්භො එකමන්තො නිසින්නො පටිසන්ථාරං කම්භො “ඉමොති හතෙත්ත අධිවත්තසුතානි පටිග්ගණකා”ති ආග. තං සුත්තං පෙරො කථං සමුට්ඨාපනත්ථං “මහාරාජ පුප්බිකා නිං අදුත සිලො සමණ්ත්‍රාගමණානං විගෙඨනජ්ඣිකො ච කථං පඤ්ඤානි වත්ථානි දුතුකාමො ජනො”ති? ආග තං සුත්තං රාජ තස්ස කාරණං ආවික්ඛන්තො පෙනෙන සමාගමං තෙන ච අත්තනා ච කට්ඨං සබ්බං පෙරස්ස ආරෙච්ඡෙත්ථො වත්ථානි දුත්ථො පෙත්තස්ස උද්දිසි. තෙන පෙනො දිබ්බවත්ථධරෙ අලංකිතපට්ටිසෙත්තො අස්සං ආරුළුතො පෙරස්ස ව රඤ්ඤෙව පුරතො පාතුනම්. තං දිස්වා රාජ අත්තමිනො පමුදිතො පිතිසොමනස්සජනො “පච්චක්ඛන්තො වත මයං කම්මඵලං දිට්ඨං, ත දුතාගං පාපං කරිස්සාමි පුඤ්ඤම්ච කරිස්සාමි”ති වත්ථො තෙන පෙනෙන සන්ඨිං අකාසි. සො ච පෙනො “සඤ්ච ඤං ලිච්ඡිතිරාජ ඉතො පට්ඨාය අධම්මං පහාය ධම්මං වරසි එමාගං තව” සන්ඨිං කරිස්සාමි, සන්තිකඤ්ඤි තෙආගමිස්සාමි සුලංවුතං ච පුරිසං සිංහං සුලතො මොවෙති එවං සො ජිවිතං ලභිත්ථො ධම්මං වරන්තො දුක්ඛතො මොවෙත්ථො, පෙරඤ්ඤි කාලෙන කාලං උපසංකම්භො ධම්මං සුඤ්ඤන්තො පුඤ්ඤති කරොති”ති වත්ථො ගන්තො.

අථ රාජ පෙරං වජ්ඣිකං නගරං පටිසිත්ථො සිසංසිකං ලිච්ඡිතිපරිසං සන්තිපාතාපෙතො තෙ අනුජනාපෙතො තං පුරිසං සුලතො මොවෙත්ථො “ඉමං අරොගං කරොධං”ති තිතිච්ඡිකෙ ආණ්ඩෙපසි. පෙරං ච උපසංකම්භො පුච්ඡි: “සියං නු ඛො හතෙත්ත නිරයගාමි කම්මං කම්මං සීතස්ස නිරයතො ඉවති”ති. “සියං මහාරාජ සඤ්ච උමාරං පුඤ්ඤං කරොති ඉවති”ති වත්ථො පෙරො රාජතං සරණෙසු ව පඤ්ඤිසු සිලෙසු ව පට්ඨිත්ථොපෙසි. සො තත්ථ පට්ඨිතිතො පෙරස්ස ඔවාදෙ ධම්මො සොතාපනො අහොසි. සුලංවුතො පත පුරිසො අරොගො හුත්ථො සංවෙගජනො තික්ඛුසු පබ්බජිත්ථො න වීරස්සෙව අර හත්තං පාපුඤ්ඤි.

තමන්ට දෙසොන්නො සබිහිකාරා:-

“තමාහි වඩා අගමාසි තන්
පරිවාරිතො දුසගණන ලිව්වි
සො තං නගරං උපසංකමිනි
වාසුපගව්ව්න් සතෙ නිවෙසනෙ

තතො ව කාලෙ ගිහි කිව්වානි කඩා
නතො, පිවිනි ව බණං ලභිනි
විවෙය් පෙළානො යුගානි අට්ඨ
ගාහාපසි දුසගණන ලිව්වි.

සො තං පදෙසං උපසංකමිනි
තං අද්දසා සමණං සනතුට්ඨතං
පටික්කනතං ගොවරිතො නිවතං
සිහිගුතං රුකබ්බුලෙ නිසිනං.

තමෙන අවොව උපසංකමිනි
අප්පාබාධං එපුච්ඡාරඤ්ඤ පුච්ඡි:
වෙසාලියං ලිව්විහං හදනෙත
ජනනති මං ලිව්වි අමසකකරෙති.

ඉමාහි මෙ අට්ඨපුගා සුභානි¹
පතිගණන හනෙත පද්දමි කුග්ගං
තෙනෙව අනෙත ඉධාගතොගම්
යථා අහං අතතමිතො හවෙය්.

දුරතොව සමණො බ්‍රාහ්මණො ව
නිවෙසනනෙත පරිවජ්ජයනති
පතතානි හිජ්ජනති ව තෙ නිවෙසනෙ
සබ්බාපියො වාපි විනාසයනති.²

අථාපරෙ පාදකුඨාරිකාහි³
අවංසිරු සමණො පාතයනති,
එතාදිසං පබ්බජිතා විහෙසං
තයා කතං සමණො පාපුණනති.

නිණෙන තෙලමි න තිං අදුසි
මුලුග්ගා මග්ගමි න පාවදසි
අනුග්ගා දණ්ඨං සගමාදියාසි
එතාදිසො කද රියො අගංවුතො.
අථ නිං තෙන වණ්ණෙන නිමෙව දිසා,
අමෙතති සග සංවිහාගං කරෙසි?

1. සි. 1. ම. හනෙත. 2. ම. විපාතයනති හා විපාවයනති. 3. සි. පාදකුදාරිකාහි.

පවෙව්මි හනෙන යං නිං වදෙසි
විහෙසසිං.¹ සමිණෙ වුහමිණෙ ව.
බිබ්බිජ්ඣනො නො ව පද්ධත්ථිනො
එතමිසි මෙ දුක්ඛවමෙව හනෙන,

බිබ්බාය යනො බසමිජ්ඣ පාපං
චෙදෙති දුක්ඛං අසමනනොහොති
දහරො සුචා නායනිසසස හොති
නිං සු නනො දුක්ඛනරයො හොති?

නන්දියො සංචෙගමිලුත්ථං හනෙන
නපපව්වයා නාහං දදමි දුතං.
පටිග්ගණනා හනෙන වත්ථසුභාති අව්ඨ
යකබසසිමං ගච්ඡන්තු දක්ඛිණොයො

අභාති දුතං බහුධා පසත්ථං
දදෙනො ව හෙ අකබසවමිමිනු.
පටිග්ගණනාමි හෙ වත්ථසුභාති අව්ඨ
යකබසසිමං ගච්ඡන්තු දක්ඛිණොයො

නනො ව සො අවමිසිජ්ඣ ලිච්ඡති
චෙරසො දන්තො සුභාති අව්ඨ
පටිග්ගණනාමි ව නාති වසු
යකබසසිමං පසෙසථ සනාහාදිසසො.

නම්දදසා මන්දනසාරලීතතං
අච්ඡන්දමාරුලහං² මුලාරවණණං.
අලභිතතං සංග්ගි නිවත්ථසුසො
පටිවාරිතං යකබමිහිද්ධිපතතං

සො තං දියො අනුමනො උදෙහො
පහව්ඨිනො ව සුභගාරුපො.
නම්මසුද්ධි දියොන මහාවිපාකං
සන්දිච්ඡිකං වනුනා සච්ඡිකන්තො

තමෙනං අපොච උපසංනමිජ්ඣා
දසොමි දුතං සමණබ්බුහමණොනං
න වාපි මෙ කිසුද්ධි අදෙයමිතථි
තුචං ව මෙ යකබ බහුපකාරෙ

තුචං ව මෙ ලිච්ඡති එකදෙසං
අදසි දුතාති අමොසමෙනං
සොහං³ කට්ඨොමි තයා ව සකඛිං
අමානුසො මානුසකෙන සද්ධිං.

ගතී ව බැබු ව පරයනඤ්චි
මිනෙතා මමාසි අප දෙවතාසි
යාවාමහං පඤ්ඤාලිකො හවිනො
ඉවත්මි තං යක්ඛ පුතාපි දට්ඨං.

සචෙ කුචං අසාදො හවිසාසි.
කදරියරුපො විපපට්ඨනනවිනෙතො
තෙතො මං තා ලව්ඨසි¹ දසානාය
දිසා ව තං නාපි ව ආලපිසාං.

සචෙ කුචං හවිසාසි ධම්මොරුචො
දුතො රතො සඛිතනිතනොචො
මපානභුතො සමණොභුතොනං
එවං මමං ලව්ඨසි¹ දසානාය.

දිසා ව තං ආලපිසාං හදුනො
ඉමඤ්ච සුලකො ලහුං පමුඤ්ච
යතො නිදනං අකරිමහ සකං.
මඤ්ඤම සුලාචුතකසා කාරණං.

තෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං අකරිමහ සකං.
අයඤ්ච සුලාචුතො ලහුං පමුනෙතො
සකකච්ච ධම්මානි² සමාවරතො
මුච්චෙය්‍ය සො³ නිරයා ව තමො.

කමමං සියා අඤ්ඤත්‍ර චෙදනියං
කපටිනාඤ්ච උපසංකමිනො
තෙතො මහ සංවිහරිනො කාලෙ
සයමමුච්චෙත්‍රපතිසජ්ජ පුට්ඨ

සො තෙ අකංඝසානි එතමිත්ථං.
තමෙව භික්ඛුං උපසඛිකමිනො
පුට්ඨස්ස අඤ්ඤත්ථොනො නො ව පද්ධතිවිනෙතො
සො තෙ සුතං අසුතං වාපි ධම්මං
සබ්බමපි අකංඝසානි යථාපජනං
සුතො ව ධම්මං සුගතිං අකංඝසා.

සො හත්ථ රහස්සං සමුලලපිනො
සකං කට්ඨොන අමානුසෙන
පකාමාමි සො ලිච්ඡිතං සකාසං
අපමුච්චි පරිසං සනාතිනො:

1. සි. II & III, ලිච්ඡි.

2. සි. III, තමොනි.

3. සි. I, මුඤ්ඤෙය්‍ය නො

සුභ්‍යානු ගොනොනා මම එකවැන්නා.
 වරං වරියාං ලභියාමි අත්තං.
 සුලාචුතො පුරියො ඵලකමෙමා,
 පනිතිතදණ්ඩො අනුසත්තරුපො,
 එත්තාවතා විසති රත්තිමත්තා,
 යතො ආචුතො නොව ජිවති න මනො.

තාහං මොවසියාමිදුනි
 යථාමති අනුජනානු සමෙකා,
 එතඤ්ච අඤ්ඤං ච ලහුං පමුඤ්ච
 කො තං වදෙදාති තථාකරොනතං.
 යථා පජනාසි තථා කරොති
 යථාමති අනුජනාති සමෙකා.

සො තං පදෙසං උපසඛකමිති,
 සුලාචුතං මොවසි ඕප්පමෙව
 මා හාසි සමමාති ච තං අවොච
 තිතිවත්තානඤ්ච උපට්ඨපෙසි
 කපපිනකඤ්ච උපසංකමිති,
 නොන සමං සංවිහජිති කාලෙ
 සයමමුඛෙහුපතිසජ්ජ ලිවත්ථි
 තථෙව පුච්ඡි තං කාරණත්ථිකො.

සුලාචුතො පුරියො ඵලකමෙමා
 පනිතිතදණ්ඩො අනුසත්තරුපො,
 එත්තාවතා විසති රත්තිමත්තා,
 යතො ආචුතො නොව ජිවති න මනො.

සො මොචිතො ගන්තො මයා ඉදුනි
 එතස්ස යකඛස්ස වෙවාහි¹ භනොත
 සියා භු වො කාරණං කිඤ්චි දෙව
 යෙන සො තීරයං නො විජෙය්‍ය.

ආචිත්ත භනොත යදි අජ්ඣිගෙනු
 සද්ධාසිතං ගෙනු වෙවා සුඤ්ඤාමි
 න තෙසං කමමානං විනාසමිජ්ඣි
 අවෙදසිතිං ඉධ බ්‍යන්තිභාවො
 සථෙ සො කමමානි² සමාවරෙය්‍ය
 සකකච්ච රත්තිජිවිමපමතොතො
 මුච්චෙය්‍ය සො තීරයා ච තමා
 කමමං සියා අඤ්ඤානු වෙදනීයං.

1. සි. III. අනුමත්තරුපො. සි. II & VI. අනුපසත්තරුපො.

2. සි. I & III. වෙවාහි.

3. සි. I II & III. බමොති.

අඤ්ඤාතො එසො පුරිසස්ස අනෙථා
මමමපි දානි අනුකම්ප හතෙත
අනුසාස මං මවද භූරිපඤ්ඤ
යථා අහං නො නිරයං චජෙය්‍යං.

අජෙථ වුඤ්ඤං සරණං උපෙති
බමමඤ්ඤ සමිඤ්ඤ පසන්නාචිත්තො
තපෙථ සික්කාය පදානි පඤ්ඤ
අබණ්ඩපුලානි සමාදිගසු.

පාණාතිපාතා විරමෙසු ඕපපං
ලොකෙ අදින්නං පරිචජ්ජෙය්‍ය.
අමජ්ජපො මා ච මුසා අහාසි
සතෙත දුරෙත ච භොති තුට්ඨො
ඉමඤ්ඤ අරියං අට්ඨබ්බවරෙත්තපෙතං
සමාදිගාති කුසලං සුබුද්ධං.

විවරං පිණ්ඩපාතඤ්ඤ පච්චයං සයනාසනං
අන්නං පානං බාදනීයං වත්ථසෙතාසනානි ච

දදාති උජ්ඣුතෙසු විපසසන්නෙන චේතසා
භික්ඛු ච සීලසම්පන්න විහරුගෙ බහුසසුතෙ
තපෙති අන්නපාතෙන සද පුඤ්ඤං පච්චස්සති.

එවඤ්ඤ කම්මානි සමාවරතො
සක්කම්ම රතතිජ්චම්පමතො
මුඤ්ඤ තුවං නිරයං ච තම්මා
තම්මං සියා අඤ්ඤත්ත චේදනීයං.

අජෙථ වුඤ්ඤං සරණං උපෙති
බමමඤ්ඤ සමිඤ්ඤ පසන්නාචිත්තො
තපෙථ සික්කාය පදානි පඤ්ඤ
අබණ්ඩපුලානි සමාදිගාමි.

පාණාතිපාතා විරමාමි ඕපපං
ලොකෙ අදින්නං පරිචජ්ජෙය්‍යම්
අමජ්ජපො නො ච මුසා හණ්ඨි
සතෙත දුරෙත ච භොමි තුට්ඨො
ඉමඤ්ඤ අරියං අට්ඨබ්බවරෙත්තපෙතං
සමාදිගාමි කුසලං සුබුද්ධං.

විවරං පිණ්ඩපාතඤ්ඤ පච්චයං සයනාසනං
අන්නං පානං බාදනීයං වත්ථසෙතාසනානි ච.
භික්ඛු ච සීලසම්පන්න විහරුගෙ බහුසසුතෙ
දදාමි න විතප්පාමි බුඛානං සාසනෙ රතො

එතාදිසො ලිච්චි අමිසකකරො
 වෙසාලියං අඤ්ඤාතරො උපාසකො
 සමො මුද්ධා කාරකරො ව භික්ඛු
 සමසාදා සකකච්චි තද උපට්ඨති.

සුලාට්ඨතො ව අරොගො හුතො
 ගෙරි සුඛි පබ්බරුං උපාසමි
 භික්ඛුඤ්ච අගමිති කපිතකුතමො
 උභොපි සංමඤ්ඤාථලාති අජ්ඣගං.

එතාදිසා සපුරිසාන සෙවනා
 මහපථලා හොති සතං චිත්තනා.
 සුලාට්ඨතො අග්ගථලං අථග්ගසි
 ථලං කතීරිඨං පන අමිසකකරො”ති

භාෂායො අවොට්ඨං.

තත් “මාසුසගඤ්ඤිකපා”ති: නිවාසං උපගඤ්ඤි “ගිඤ්ඤිවොති”ති: ගෙනං අවසන්තනා කාතබ්බකුට්ඨකිව්වොති. “විසමසාරා”ති: පුද්ගලවත්තගහණතං චිච්චිතො. “සමිකාමංගන”තති: පිණ්ඩපාතනො පටික්ඛමනං. තෙනාහ: ගොචරයො නිවහනාති. “අවොමා”ති: වෙසාලියං ලිච්චි අගමානෙනාති¹ ආදිකං අවොච. “විසාමසනාති”ති:² විථාලයනාති. “පාදකුඨාගිකාති”ති:³ පාදසංඛාතාති කුඨාරිකාති. “පාදාසනාති”ති: පරිපාතයනාති. “නිගණ්ඨාපි”ති: නිගණ්ඨොනපි. “මුලකංග මගගමිති හ පාඨදසි”ති: මග්ගමුලකංග මගගමිති නං න කප්පසි. “ඵලායං පුරිසො ඉතො චිතො පරිබ්බමතු”ති නෙත්තිපිලො හි අයං රුජ “සසමාදිසාති”ති: අනිග්ග හත්තො යට්ඨං සයමෙව අවුත්ථිත්ථො ගණ්ඨසි. “සංවිහාසං කාරොසි”ති. අත්තනා පරිභුඤ්ඤාතබ්බවත්තො එකච්චාති දමො සංවිහරසි. “පඤ්චමි භගන්ත සං තං වඤ්ඤි”ති: භගන්ත තං පත්තාති භිජ්ජනාති ආදිතා යං වඤ්ඤි තං පටිජ්ජනාමි, සබ්බමෙවෙනං මයා කතං කරුපිතං වාති දසෙය්ති. “ඵලාමපි”ති: එතං භික්ඛාගිත්ථායෙන න කතමපි. “විබ්බා”ති: විබ්බාය “සසමිත්ථා”ති: උපට්ඨිත්ථා. “චෙදෙති”ති: අනුභවති. “අසමන්තගොති”ති: අපරිපුර්ණගොගො. තමෙව අපරිපුර්ණගොගතං දසෙය්ගුං දහගේ සුමාති ආදි වුත්තං. “සග්ගනිසංඝා”ති: නග්ගනාවංග. “නිංසු නානා දුක්ඛනරංගොති”ති: නිංසු නාම තතො නග්ගනාවතො දුක්ඛනරං අයං පෙතංගො හොති. “සනඛසසිමා ගමිජ්ජනා දුක්ඛිණ්ණාසො”ති: ඉමා මයා දිග්ගමිතො වත්ත දුක්ඛිණ්ණාසො පෙතංගො උපනාපනතු. “බහුබා සසකප්”තති: බහුති පනාතරති වුමාදිති වණ්ණිතං. “අනඛසසිමිමසු”ති: අපරික්ඛය ඛමිමං හොතු. “ආමමිසිත්ථා”ති: හත්තපාදගොචනපුබ්බතං මුඛං

විකිනිලෙනා. “වැදගත්කාරයා”නැති. සාරභූතං වැදගත්කාරයා.
 “උදාරවණ්ණ”නැති. සෙවනරූපං. “පරිවාරික”නැති. අනුකූලවූකිනා
 පරිපතන පරිවාරිකං. “සකම්මකිංචික”නැති. මහතිං සකම්මිං
 දෙවිතිං ව පඤ්ඤා සිතං. “නමෙකමෙව්වා”නැති. තං එතං අපොච්ඡා
 “චන්දනං අදුශ්ඨ”නැති. වතුසු පච්චිකෙසු එකදෙසභූතං වැදගත්කාරයා
 සකම්මං වදනී. “සකම්ම”නැති. සකම්මානං. “මුඛාසි”නැති. මෙ ආසි.
 “දෙවනාසි”නැති. මෙයං දෙවනා ආසිති යොජනා. “විසමපිනන
 විසමනා”නැති. මිච්ඡාදිකිං පරිපතනමානසො, ධම්මිකං පරිපදං පභාස
 අධම්මිකං පරිපදං පරිපතනනාති අපොච්ඡා. “සකම්මානිදුක”නැති. යං
 නිමිත්තං යස්ස ආනන්දං ආගමනගෙනා. “සංවිහරිතා”නැති. දුකසං
 විහරං කතා. “සකම්මකිංචිකපතිසප්ප”නැති. අපොච්ඡා පුරිකෙ
 අපෙසෙකං උපනිසිදිකං සමමුඛෙතෙව පුරික “සකම්මකිංචික”නැති.
 සකම්මකිංචිකපතිසප්ප නිසිතං. “ලභිකාමි අප”නැති. මයා ඉච්ඡි
 තමස්ස ලභිකාමි “පණ්ණිනිදුක”නැති. ධර්මසංවරදුකො. “අනුසංකරුපො”නැති.
 රුජිති අනුසංකරුපො. “විසමකිංචික”නැති. විසමකිංචික රුජිතො අතිවිතතාති
 අපොච්ඡා. “කාස”නැති. තං අසං. “සකම්ම”නැති. මෙයං සකම්මං. “චන්දනං අදුශ්ඨං වා”නැති.
 එතං සුලෙ ආවුතං පුරිකං අදුශ්ඨං ව යස්ස රුජ්ඣං පණ්ණිතා තදුච්ඡා
 “ලභං පමුඤ්ඤා”නැති. සිසං මුඤ්ඤති. “කො පං වදෙදා”නැති. තපං
 ධම්මකිංචිකං කතං තං ඉමස්මිං වජ්ජරෙකිං කො නාම න පමො
 වෙතිති” වදෙය්, එවං වතං කොවිසි න ලභනීති. අපොච්ඡා.
 “නිකිංචිකානුඤ්ඤා”නැති. නිකිංචිකෙ ව. “සකම්මකිංචික”නැති. පෙතස්ස
 වචනං. තස්ස භවතො පෙතස්ස වචනෙන එවමිකාසිතාති දසෙය්.
 “ධම්මානි”නැති. පුරිකෙ කතං පමුඤ්ඤා අතිහවිතං සමෙතං පුරිකෙ
 ධම්මෙ. “නමෙ. සිසං අදුශ්ඨං වදෙදා”නැති. යං තස්මිං පාප
 කමෙ උපපජ්ජෙදනීයං තං අදුශ්ඨං වදෙදා සිතමිං නාම භොති, යථෙත
 අපරපරියාසෙදනීයං තං අදුශ්ඨං වදෙදා අපරපරියාසෙ වෙදිකිංචිකං
 භොති, සති සංසාරපච්චතනීයනාති අපොච්ඡා. “ඉමං වා”නැති. අනන්තා
 වුච්චිතං තාය ආසනං පච්චිකං වාති කතං වුච්චිතං. “අපිසං
 අපිසංචිතවෙදනෙක”නැති. පරිසුඛෙතො අපිසං පාණ්ණිකානා
 වෙරමණී ආදිති අපිසං අපිසං උපෙතං සුතං උපෙතං උපෙතං
 සිලං. “කුසල”නැති. අනවජ්ජං. “සුමුද්ධ”නැති. සුමුච්චිකං. “සද
 සුඤ්ඤං පච්චික”නැති. සකිදෙව පුරිකෙ කතං අලමෙතොවතාති
 අවජ්ජිකෙතො සුතං අපරපරං සුමුච්චිකං පුරිකෙතො සකිකාලං
 පුරිකෙ අතිවිකිති, අපරපරං වා සුමුච්චිකං පුරිකෙතො පුරිකෙතො
 පුරිකෙතො උපරපරි වකිති, පරිපුරෙතීති අපොච්ඡා.

1 සි 1. 11. 1118 හා. රුජ්ඣං අනුසංකරුපො. 2 සි 1 අපමොවෙතිති

එවං ථෙරෙන වුත්තො රාජ අපායදුක්ඛිතො උත්තරාසනිකො රතනතත්තෙය පුඤ්ඤධම්මෙ ව අභිවර්ධමානපසාදෙ තතො පට්ඨාය සරණානි සිලානි ව සමාදියන්තො අපේජව බුඩං සරණං උපෙමිති ආදිමාහ.

තත් “ඵනාදිසො”ති: එදිසො යථාචුත්තරුපො. “මෙහාලිසං අඤ්ඤානරො උපාසකො”ති: මෙහාලියං අනෙකසහසොසු උපාසකෙසු අඤ්ඤානරො උපාසකො හුතො. සද්ධොති ආදී කල්පාණ මිත්තසන්නියයෙන තස්ස පුරිමිභාවතො අඤ්ඤාදිසතං දසොත්තං වුත්තං. පුබ්බෙති සො අස්සමො කත්තලො හික්ඛුතං අසක්කාස කාරකො සබ්බස්ස ව අනුපට්ඨානො අහොසි. ඉදං පන සමො මුදු කාරකො¹ ව හුතො හික්ඛුසබ්බං සක්කමං තද උපට්ඨතිති.

තත් “කාරකාරො”ති: උපකාරකාරි. “උහො පි”ති: මෙ පි, සුලං වුත්තො රාජ ව. “සාමඤ්ඤාමිලානි අජකුඤ්ඤ”නති: යථාරහං සාමඤ්ඤ ඵලානි අභිගමිංසු. තසිදං යථාරහං දසොත්තං “සුලංවුත්තො අහං ඵලං අථස්සපි, ඵලං කථිට්ඨමන අමසක්කාරො”ති වුත්තං.

තත් “මලං කානිඛං”නති: සොතාපතතිඵලං සකායංහ. යං පනෙත් අත්තො අවිහතං තං සුච්ඤ්ඤය්ස මම්ච.

එවං රඤ්ඤ පෙනෙන අත්තනා ව වුත්තමත්ථං අයස්ස මහා කප්පිතකො සත්ථාරං වන්දිත්තං ඤාතිං ගතො හගවතො ආරොමෙසි. සත්ථා තමත්ථං අට්ඨප්පතතිං කත්තං සම්පත්තපරිසාය ධම්මං දෙසෙසි. සා දෙසනා මහාජනස්ස භාජිකා අහොසිති.

අමසක්කාරසෙතවත්ථවණණා
නි ට්ඨි තා.

4. 2.

“සුණංථ සක්ඛස්ස මාණික්ඛං මා”ති: ඉදං සෙරිසංඝ පෙන වත්ථ. තං යස්මා සෙරිසංඝවිමානවත්ථනා නිබ්බිසෙසං තස්මා තත් අට්ඨප්පතතිං භාදාසු ව යං වත්තබ්බං තං පරමසූරියසීයං විමාන වත්ථවණණායං වුත්තමම්ච. තස්මා තත් වුත්තනෙතෙව මෙදි තබ්බතති.

සෙරිසංඝසෙතවත්ථවණණා
නි ට්ඨි තා.

4. 3.

“ජ්ඣ පිඨගලකො නාමා”ති: ඉදං නන්දක ජෙතවත්ථ. තස්ස කා උප්පතති? යත්ථ පරිනිබ්බානතො වස්සසතවස්ස අවමිසෙන සුරට්ඨ විසයෙ පිඨගලො නාම රාජ අහොසි. තස්ස සොතාපති නන්දකො

නාම මිවන්දිවසී පිපිරිනදසනො “නළු දින”නැති ආදිනා මිවන්, කානං පඤ්ඤා විවරි. තසා ධ්වං උතතරා. නාම උපාසිකා පතිරුපෙකුලෙ දිනනා අගොසි. නන්දනො පන කාලං කළා විඤ්ඤාවපියං. මහති නිග්ගොධරුකෙති වෙමානිකපෙතො හුළා නිබ්බතති. තසමි. කාලකතෙ උතතරා සුචිතිතලගනොදකපුරිතං පානියසවං. කුමමා සාහසකිතෙති විඤ්ඤාගතිරසසවතෙතති පුළෙති පරිපුණ්ණසරාවකඤ්ඤා අඤ්ඤාතරසා විඤ්ඤාවතෙරසා දළා “අයං දකඤ්ඤා මග්ගං පිතු උපකපපතු”ති උද්දසි. තසා තෙන දුතෙන දිබ්බපානියං අපරිමිතා ව පුළා පාතුගමිසු. තං දිසා සො එව. විනොසි: “පාපකං වත මයා කතං යං මහාජනො නළු දිනනනැති ආදිනා මිවන්ගානං ගාතිතො, ඉද්දති පන පිබ්බලො රාජ ධම්මාසොකසා රඤ්ඤා ඔවාදං දුතුං ගතො, සො තං තසා දළා ආගමිසාති, ගන්තුං නළුකදිවසී. විනොදෙය්සාමි”ති. න විරෙතෙව පිබ්බලො රාජ ධම්මාසොකසා රඤ්ඤා ඔවාදං දළා පටිනිවතනනො මග්ගං පටිපජ්. අප සො පෙතො අතතනො වසනට්ඨානාතිමුඛං තං මග්ගං නිමමිති. රාජ සීන මජ්ඣිමනිකෙ සමයෙ තෙන මග්ගෙන ගව්ඨති. තසා ගව්ඨනතසා පුරතො මග්ගො දිසාති, පිට්ඨිතො පනසා අනතරධායති. සබ්බ පව්ඨතො ගව්ඨතො පුරිසො මග්ගං අනතරතිතං දිසා හිතො විසාරං. විරවතො ධාමිනා රඤ්ඤා ආරොවෙසි. තං සුළා රාජ හිතො සංවිග්ගමානසො ගන්තිකතෙති ධ්වං වතසො දිසා මලො තෙතො පෙතසා වසනනිග්ගොධරුකං දිසා නද්ධිමුළො අගමාසි සද්ධි. වතුරබ්බිතිසා සෙතාය. අපානුකතමෙන රඤ්ඤා තණ්ඨා තං පෙතෙ පෙතො සබ්බාතරණවිග්ගිතො රාජනං උපසංකමිනා පටිසන්තරං කළා පුළෙ පානියඤ්ඤා දුපෙසි. රාජ සපරිජනො තහානා පුළෙ බාදිනා පානියං පිටිනා පටිපාසාධාමග්ගනිලමෙපා දෙවනා නුසි ගතිනෙති ආදිනා පෙතං පුළු. පෙතො ආදිතො පට්ඨාය අතතනො පවතති. ආවිකිනා රාජනං මිවන්දසනනො විමොචෙති සරණෙසු සිලෙසු ව පටිට්ඨාපෙසි. තමත්තං දසොතු සබ්බිතිකාරා:-

“රාජ පිබ්බලනො නාම සුරට්ඨානමධිපති අහු
මොරියානමුපට්ඨානං ගන්තො සුරට්ඨං පුතරාගමා.

උණෙක මජ්ඣිමනිකෙ කාලෙ රාජ පථං¹ උපාගමි
අද්දස මග්ගං රමණීයං පෙතානං විඤ්ඤාපථං.²

සාරථී. ආමනාසි රාජා: අයං මග්ගො රමණීයො
ඛෙමො සොවන්තිතො සිළො ඉමිනා සාරථී යාති

සුරට්ඨානං සනතිතෙ ඉතො.

තෙන පායාසි සොරවෙය් සොනාය වතුරබිනිනියා
උබ්බිග්ගරුපො පුරිසො සොරවෙය් එතදමුචි.

කුමමග්ගං පටිපනනමිතා හිංසනං ලොමිහංසනං
පුරතො පදිසානි¹ මග්ගො පච්ඡතො ච න දිසානි.

කුමමග්ගං පටිපනනමිතා යම්පුරිසානසනනිකෙ
අමානුසො වායනි ගතො සොසො සුයනි දුරුණො.

සංවිදොතො රාජා සොරවෙය් සාරථිං එතදමුචි:
කුමමග්ගං පටිපනනමිතා හිංසනං ලොමිහංසනං.
පුරතො ච දිසානි මග්ගො පච්ඡතො ච න දිසානි

කුමමග්ගං පටිපනනමිතා යම්පුරිසාන සනනිකෙ
අමානුසො වායනි ගතො සොසො සුයනි දුරුණො

හත්තිකඛ්ඛිච ආරුග්ගා මිලොකෙතොතො වතුරද්දිසං.
අද්දස නිත්‍රොධං රමණීයං පාදපං ජායා සමපනනං
නීලබ්බවණ්ණසදිසං මෙඝවණ්ණසිරි නිහො.

සාරථිං ආමනනයි රාජා නිං එසො දිසානි බ්‍රහ්මා
නීලබ්බවණ්ණසදිසො මෙඝවණ්ණසිරි නිහො.

නිත්‍රොධො සො මහාරාජ පාදපො ජායා සමපනනො
නීලබ්බවණ්ණසදිසො මෙඝවණ්ණසිරි නිහො:

තෙන පායාසි සොරවෙය් තෙන සො දිසානි බ්‍රහ්මා
නීලබ්බවණ්ණසදිසො මෙඝවණ්ණසිරි නිහො.

හත්තිකඛ්ඛිතො ඔරුග්ග රාජ රුක්ඛං උපාගමි
නිසිදි රුක්ඛමුලගමිං සාමවෙවො සපරිජ්ජනො.

සුරං පානීයකරනං පුළුච චිතෙන ච අද්දස
පුරිසො ච දෙවවණ්ණේ සබ්බාහරණභුසිතො.
උපසංකමිනිං රාජනං සොරවෙය් එතදමුචි:

සොගතං තෙ මහාරාජ අපො තෙ අදුරාගතං
පිච්ඡා දෙවො පානීයං පුළුච බාද අරිඤ්ඤි.

පිච්ඡා රාජා පානීයං සාමවෙවො සපරිජ්ජනො
පුළුච බාදිනිං පිච්ඡා ච සොරවෙය් එතදමුචි:

දෙවතා නුසි ගඛ්ඛිබ්බො අදුරාගතො පුරිඤ්ඤො?
අජනනතා තං පුච්ඡාමි කථං ජනෙමු තං මයං?

නමිති දෙවො න ගඛ්ඛිබ්බො නපි සග්ගතො පුරිඤ්ඤො,
පෙතො අහං මහාරාජ සුරවංශා ඉධමාගතො.

මිරං මේ ඡ්ඨි¹ මාසෙහි කාලකිරියා හවිසානි
එකතනං කට්ඨකං ණොරං තිරයං පපතිසානං:

වතුකකණ්ණං වතුපාරං විහතනං භාගසො මිතං
අයොපාකාරපරිගතනං අයසං පටිකුප්පිතං.

තසා අයොමයාභුමි ජලිතා තෙජසං යුතා
භමනතා යොජනසතං එරිණිං තිට්ඨති සබ්බදා.

වසානි සතභසානානි² ණොසො සුසති තාවදෙ
ලකෙකා එසො මහාරාජ සතභාගවසානොපිසො.

කොපිසතභසානානි තිරයෙ පච්චරෙ ජනා
මච්ඡාදිට්ඨි ව දුසසිලා යෙ ව අරිසුපවාදිනො

තජාහං දීඝමඤ්ඤානං දුකකං චෙදිසා චෙදනං
එලං පාපසා කම්මසා තසමා සොවාමහං භසං.

තං සුඤ්ඤාති මහාරාජ අරිඤ්ඤ මර්ධවඩ්ඪනා
ධිතා මයහං මහාරාජ උත්තරා භද්දමඤ්ඤා නෙ.

කරෙහි භද්දනං කම්මං සිලෙසුපොසපෙ රතා
සඤ්ඤාතා සංවිහාගි ව වදඤ්ඤා විතමච්ඡරා

අබණ්ඩකාරී සිකකාය සුණ්ණා පරකුලෙසු ව
උපාසිකා සත්තමුනිනො සමුද්ධාසා සිරිමනො

භික්ඛු ව සිලසම්පන්නො ගාමං පිණ්ඩාය පාඨසි
භික්ඛිතතචක්ඛු සතිමා ගුත්තවායො සුසංවුතො

සපදානං වරමානො අගමා තං තිවෙසනං
තම්ඤ්ඤ මහාරාජ උත්තරා භද්දමඤ්ඤා නෙ

සුරං පානිසසා කරකං පුච්ච විතෙති ව සං අද
පිතා මේ කාලකතො භතෙති තසා තං උපකප්පතු.

සමනනතරානුද්දිට්ඨි විපාකො උපපජ්ජත්³
භුඤ්ජාමි කාමකාමිහං රජා වෙසානවණො යථා.

තං සුඤ්ඤාති මහාරාජ අරිඤ්ඤ මර්ධවඩ්ඪන
සදෙවකසා ලොකසා බුද්ධො අසො පට්ඨවති
තං බුඞං සරණං ගච්ඡ සප්පතද්දෙ අරිඤ්ඤ.

අට්ඨබ්බිකෙනා මග්ගෙන පුස්තනි අමතං පදං
තං ධම්මං සරණං ගච්ඡ සප්පතද්දෙ අරිඤ්ඤ.

1. සි. I & II. මෙරෙහි ජති.

2. හා. & සි. II. උත්තමසසානානි.

3. සි. IV. & ම. උදෙසජ්ජත්.

වන්තාගේ මග්ගපටිපත්තා වන්තාගේ ව එළෙ සීතා
එය සබ්බා උජ්ඣුතො පඤ්ඤාසිලසමාගිනො
නං සබ්බං සරණං ගච්ඡ සපුත්තදුරො අරිහදමි.

පාණාතිපාතා විරමස්සු බිප්පං
ලොකෙ අදින්නං පරිවර්ජයස්ස
අමර්ජපො මා ව මුසා අගාසි
සකෙත දුරෙන ව ගොගි තුඤ්ඤා.

අත්ථකාමොසි මෙ යක්ඛ හිතකාමොසි දෙවතෙ
කරොමි තුය්‍යං වචනං ත්‍වංසි අචරිතො මමි.

උපෙමි බුද්ධං සරණං ධම්මඤ්චාපි අනුත්තරං
සබ්බඤ්ච නරදෙවස්ස ගච්ඡාමි සරණං අහං.

පාණාතිපාතා විරමාමි බිප්පං
ලොකෙ අදින්නං පරිවර්ජයාමි
අමර්ජපො නො ව මුසා හණාමි
සකෙත දුරෙන ව ගොමි තුඤ්ඤා.

මපුණාමි මහාවාතෙ නදියා වා සිසගාමියා
වමාමි පාපකං දිට්ඨිං බුද්ධානං සාසනෙ රතො

ඉදං වන්තා සොරඤ්ඤා විරම්භා පාපදස්සනා
නමො ගගවතො කන්ධා පාමොකෙත්ථා¹ රථමාරුකි²ති

ගාථායො අපෙචාද්‍රිං.

තත්ත “ගුත් පිබ්බලකො නාම සුරථිකානං අධිපති අනු”ති: පිබ්බල
වක්ඛුතාය පිබ්බලොති පාකවතාමො සුරථිකදෙසස්ස ඉක්කං රුප
අගොසි. “මොට්ඨාන”නති: මොට්ඨරුජ්ඣනං, ධම්මාසොකං සන්ධාය
වදති. “සුරථිකං පුනග්ගමා”ති: සුරථිකවිසයං උදාස්ස සුරථිකාමි
මග්ගං³ පච්චාගඤ්ඤි. “පඬක”නති: මුදුහුමි. “වණ්ණානා පථ”නති:
පෙතෙත නිමමිතං මුදුහුමිමග්ගං. “මෙමො”ති: නිබ්බායො. “කොච්ඡි
කො”ති: සොච්ඡිතාවාචනො. “සිමො”ති: අනුපද්දවො. “සුරථිකානං
සන්ධිකෙ ඉකො”ති: ඉමිතා මග්ගෙත ගච්ඡන්තා මග්ගං සුරථිකවිසයස්ස
සමිපෙ යෙව. “කොරඤ්ඤා”ති: සුරථිකාධිපති. “උබ්බිකනරුපො”ති:
උත්තරාසකාවො. “සිංසක”නති: ගගරුකනං. “ලොමහංසක”නති: හිංස
තකතාවෙත ලොමානං ගංසාපනං. “සමපුට්ඨානං සන්ධිකෙ”ති:
පෙතානං සමිපෙ වන්තාම. “අමානුසො වාසති ගකො”ති: පෙතානං
සරිරගකො වාසති. “කොසො සුසති දුරුණො”ති: පච්චිකනිර
යෙසු කාරණං කාරියමානානං සත්තානං කොරනගේ සපද්ද සුසති.
“පාදප”නති: පාදපදිපෙති මූලාවයවෙති උදකස්ස පිවනතො පාද

1. සි: IV. පමුමො.

2. ම පුරථිකාමිතං මග්ගං.

3. සි I. ලොමාපා.

පොති ලඟ්ඛනාමිං තරුං “ජායාසමපනන”නති: සමපනනජායා
 “නිලබ්බවණ්ණසද්ධි”නති: වණ්ණෙන නිලමෙසසද්ධිසං. “මෙසවණ්ණ
 සිද්ධිනි”නති: මෙසවණ්ණසණ්ඨානං හුතා බායමානං. “පුරං පානී
 සංඝ කාරක”නති: පානියෙන පුණ්ණං පානියභාජනං. “පුළුච්ච”ති:
 බජ්ජකො. “විනෙත”ති: විතතිජනනෙ මුද්දරෙ මනුසෙසුදු තහිං තහිං
 සරුවෙ පුරෙත්වා යටිතපුළුච්ච අද්දස. “අප්ඨා නො අද්දත්තන”නති:
 එත් අප්ඨාති නිපාතමත්තං, අවබාරණ්ණෙත්වා. මහාරුජ්ජනෙ ආග
 මනං දුරුගතං න භොති, අප්ඨා බො ස්වාගතමෙවාති මයං සමපට්ඨත්වා
 මාති අත්ථො. “අභිසංඝ”ති: අරිනං දමනසිල. “අමච්චා පාරිසර්ජ්ජ”ති:
 අමච්චා පාරිසර්ජ්ජා ව චචනං පුණ්ණතු ව්‍යාග්ගණො ව තුය්‍යං පුරෙ
 ගිතො තං පුණ්ණතුති යොජනා. “සුරට්ඨසමා අභ”නති: සුරට්ඨ
 දෙසතො අභං. “දෙව්වා”ති: රුජ්ජනං ආලපති. “මච්චාදිවසී”ති:
 තත්ථිකදිවසීයා විපරිතදස්සනො. “දුස්සිලො”ති: නිසිලො. “කද
 භිසො”ති: ඵලමච්චරි. “පභිභාසකො”ති: සමණ්ණාග්ගණානං අකෙකා
 සකො. “මාරසිසං”නති: වාරෙසිං. “අනාගන්ඝණාගේ අභ”නති:
 දුතං දදන්තානං උපකාරං¹ කණ්ණන්තානං අනන්තරායකණ්ණ හුතා
 අසෙසුදුසං පරෙසං දුතං දදමානානං දුතමසපුසුදුසො අභං බහු
 ජනං වාරසිසං වාරෙසිනති² යොජනා. විපාකො නත්ථි දුතස්සාති
 ආදි වාරිතාකාරදස්සනං. නත්ථි “විපාකො නත්ථි දුතස්සා”ති: දුතං
 දදන්තො තස්ස විපාකො ආයතිං සත්තබ්බඵලං නත්ථිති විපාකං පටි
 බාහති. “සංඝමස්ස කුණො ඵල”නති: සීලස්ස පන කුණො නාම තං
 ඵලං, සබ්බෙන සබ්බං නත්ථි එවාති අධිප්පායො. “නත්ථි ආවර්ගිකො
 නාම”ති: අවාරගමාවාරසිකාපනො ආවරිගො නාම කොචි නත්ථි,
 සභාවිගො එව හි සත්තා දන්තා වා අදන්තා වා ගොනතිති අධිප්පායො.
 තෙතාහ: අදන්තං සො දමෙස්සති. “සමතුල්ලාති අනාති”ති:
 ඉමෙ සත්තා සබ්බපි අසුදුමසුදුසං සමමයා තස්සා ජෙට්ඨා එව
 නත්ථි. “සුගො ජෙට්ඨාපච්චාසිකො”ති: ජෙට්ඨාපච්චායනපුසුදුසං නාම
 නත්ථිති අත්ථො. “නත්ථි බල”නති: යං හි අත්තනො බලෙ³ පටිට්ඨිතා
 සත්තා විරියං කත්වා මනුස්සසොහග්ගතං ආදිං කත්වා යාව අරභත්තං
 සමපත්තිගො පාපුණ්ණති තං විරියබලං පටිකම්පති, විරියං වා නත්ථි.
 “සුගො උච්චානපොභිසං”නති ඉදං නො පුරිසවිරියෙන පුරිස
 කාරෙන පවත්තනති එවං පවත්තවාදපටිකෙබ්බපවසෙන වුත්තං.
 “නත්ථි දුතඵලනනාම”ති: දුතස්ස ඵලං නාම කිසුචි නත්ථි, දෙය්‍ය
 ධම්මපට්ඨවාණො සාමනිකිනිතං විය නිප්ප්ලො එවාති අත්ථො. “න
 විසොඛෙති වෙදින”නති: එත් වෙදිනනති වෙරවත්තං වෙරනං
 වසෙන පාණ්ණිපාතාදිතං වසෙන ව කතපාපං පුග්ගලං දුතසීලාදි
 වත්තො න විසොඛෙන කදම්බි සුඛං න කණෙති. පුබ්බ “විපාකො
 නත්ථි දුතස්සා”ති ආදි දුතාදිතො අත්තනා පරෙසං නිවාරිතාකාර

දසක. හසේ දහළු නාමයා ආදි පන අතනො මිත්තැතිවෙසන දසකනනි ව දවසබො. “ලබෙස”නැති: ලබබො. කප්පන ලද්දි බොනැති? ආහ. “හිසෙහි පිටිනාමක්”නැති: අයං සතො සුඛං වා දුක්ඛං වා ලභනො නියති පරිනාමජවසෙන ලභති න කම්මෙසා කතත්තො, න ඉසාරාදිනා වාති අභිප්පායො. “හසේ මානා පිනා භානා”නැති: මානා දිසු සම්මාපටිපත්ති මිත්තැපටිපත්තිනං ඵලාභාවං සක්ඛාය වදති. “ලොසනා හසේ ඉසනා සර”නැති: ඉධ ලොසනො පරලොසනා නාම නොවි නසී, තත්ත තත්තව සත්තං උච්ඡිජ්ජනති අභිප්පායො. “දිහන”නැති: මහාදහං. “සුන”නැති: පනෙතකසකකායො තදුකයමි ඵලාභාවං සක්ඛාය තත්තීති පටිකම්පති. “සුනිතින”නැති: සුඛිතිතිනං. “න මිජ්ජති”නැති: යං සමණ්ණාහමණානං දහං නාම අනුසාමිකං නිදු තනති වදනති තං න මිජ්ජති. තෙසං තං වාචාය චුත්තමත්තමෙ වාති අභිප්පායො.

“න නොවි කිසුචි හනනි”නැති: යො පුරිසො පන පරං පුරිසං ගතෙය්‍ය පරසං පුරිසෙසා සිසං ජිනෙය්‍ය තත්ත පරමත්තො න නොවි කිසුචි ගනති සත්තනං කායානං ජිද්දභාවතො ගතනො විය නොති. කපං? සත්පතායොති ආහ. “සත්තනං විවරමහනෙ”නැති: පඨවි ආදීනං සත්තනං කායානං විවරගුණ අතනෙ ජිද්දෙ සත්තං පටිසති, තෙන සත්තං අසිද්ධිති පභවා විය නොනැති. ජිවෙ විය පන සෙසසායාපි නිව්වසභාවතො නව්ජ්ජනති අභිප්පායො. “අමෙව්ජ්ජ නෙව්ජ්ජ ජිවො”නැති: අයං සත්තානං ජිවො සත්තාදිති න ජිද්දනබ්බං න භිද්දනබ්බං නිව්වසභාවතො. “අධිංසො ගුලපටිමණ්ණලො”නැති: සො පන ජිවො කදවි අධිංසො නොති, කදවි ගුලපටිමණ්ණලො. “සොත්තනං¹ සොත්තං පසුඛං”නැති: නෙවලි භාවං පනො පසුඛයොජන සතුබ්බෙධො නොති. “සොත්තං ජිවං ජෙය්‍යමි”නැති: නිව්වං නිබ්බි කාරං ජිවං ව නො නාම සත්තාදිති ජිද්දං අරහති න සො නොන වි විකොපෙය්‍යාති වදති. “සුත්තගුලො”නැති: වෙදෙත්තං කතසුත්තගුලො. “බිත්තන”නැති: නිබ්බෙදනවසෙන බිත්තන. “නිබ්බෙදෙත්තං පලාසන”නැති: පබ්බතෙ වා රුක්ඛයො වා ධම්මා නිවෙදිතමානං බිත්තං සුත්ත ගුලං නිබ්බෙදෙත්තමෙව ගව්ජති. සුත්තං බිත්තං න ගව්ජති. “ඵච මෙමි”නැති: යථා තං සුත්තගුලං නිබ්බෙදිතමානමෙව ගව්ජති සුත්තං බිත්තං නගව්ජති ඵමෙමි සො ජිවො චූළාසිති මහාකපුත්තො සත්තසා සානිති චුත්තකාලමෙව අත්තභාවගුලං නිබ්බෙදෙත්තො පලාසන² පටිපත්තී, තෙන උචං නප්පවත්තති. “ඵමෙමිමිති සො ජිවො”නැති: යථා නොවි පුරිසො අත්තනො නිව්වසභාවතො ඵකම්මත්තං තෙන අසුද්දං ගාමිං පටිසති කොනවි දෙවකරණීයෙන, ඵමෙමි සො ජිවො ඉතො කායෙන සරිතො නිකම්මත්තං අසුද්දං අපරං සරිතං නියත වසෙන පටිසති අභිප්පායො. “සොත්තං”නැති: කායං. “චූළාසිති”නැති:

1. සි. II & III යොජනානි.

2. සි. I & III පලෙභි.

වතුරැසිති. “මහාභාසප්‍රකාශ”නි: මහාභාසපානං. නත් එකමහා මහා සර් අනෙකුත්තොදිනො වස්සසතෙ වස්සසතෙ කුසග්ගෙන එකෙකො උදකඛික්ඛං නිගරන්ති¹ ඉමිනා උපකකමෙන සත්තකඛිත්තං තච්චි සරෙ නිරුද්දකෙ ඡාතෙ එකො මහාභාසපො නාම ගොතීති වතො එව රුපානං මහාභාසපානං වතුරැසිති සත්තසග්ගානි සංසාරස්ස පරි මාණන්ති වදන්ති. “සෙ බාලා සෙ ම සණ්ඩිතා”නි: සෙ ව අකුබාලා සෙ ව සප්පකුසු සබ්බෙපි නෙ. “සංසාරං වෙසසිත්තානා”නි: යථා වුත්තකාලපරිචේත්ථං සංසාරං අපරාපරුප්පත්තිවසෙත බෙපෙත්තො. “දුක්ඛස්සන්තං කාමස්සරෙ”නි: වට්ඨකඛස්ස පරියන්තං පරිගොසානං² කාරිස්සන්ති. පණ්ණාසි අන්තර් සුජ්ඣිතුං න සකෙකානති බාලාපි තතො උචං නප්පවත්තන්ති තස්ස ලද්ධි. “මිත්‍රානි සුඛදුක්ඛානි දෙදණ්ඨි සිමකෙති වා”නි: සත්තානං සුඛදුක්ඛානි නාම දෙදණ්ඨි පිටකෙති මානසාජනෙති මිත්‍රානි විය යථා වුත්තකාලපරිචේත්ථදෙනෙව පරිමිත්තතො පච්චිකං ව තෙසං තෙසං සත්තානං තානි නියතිපරිනාම ඡාති පරිමිත්තානි, තස්මිදං “ජිනො සබ්බං ඡන්තාති”නි: ජිනගුමියං භින්නො කෙවලං පඡන්තාති සංසාරස්ස සමතික්කන්තත්තො සංසාරෙ පන පරිබ්බමති සම්මුලොභාසො ඉන්තර් පඡ. “එවං දිට්ඨි සුරෙ ආසි”නි: යථා වුත්තන්තකිදිට්ඨිකො පුබ්බෙ අගං අගොසිං. “සම්මුලොභා මොහපාරුද්දො”නි: යථා වුත්තාය දිට්ඨියා ගෙතුගුතෙන යමෙමාගෙන සම්මුලොභා. තං සහජතෙන පන මොගෙන පාරුද්ධො පට්ඨිත්තදිත්ත කුසලනිජොති අධිප්පායො.

එවං පුබ්බෙ යා අත්තනො උපන්නා පාපදිට්ඨි තස්සා වසෙත කතං පාපකම්මං දස්සෙත්වා ඉදන්ති අත්තනා ආයතිං අනුභවිතබ්බං තස්ස එලං දස්සෙන්නො බරං³ මෙ ජම් මාසෙසීති ආදිමාන.

නත් “වස්සසන්තසග්ගානි”නි: වස්සානං සත්තසග්ගානි අතික්ක මිත්තානි වචනසෙසො. භූමමනෙත්ථ වා එතං පට්ඨත්තවචනං; වස්සෙසු සත්තසග්ගෙසු චීතිවතෙත්තසුති අනෙත්තො. “කොසො සුඛනි නාවදෙ”නි: යද්ද එත්තතො කාලො අතික්කන්නො හොති තාවදෙව තස්මිං කාලෙ ඉධ පට්ඨන්තානං වො මාරිසා වස්සසත්තසග්ගපරිමාණො කාලො අතීතොති එවං තස්මිං නිරයෙ සද්දො සුයති. “ලකෙඛා එසො මහාග්ග් සන්තාගමස්සකොමිසො”නි: සත්තාගා සත්තකොට්ඨාසා වස්සකොට්ඨෙයා මගර්ජ නිරයෙ පට්ඨන්තානං සත්තානං ආසුතො එසො ලකෙඛා එසො පරිචේත්ථදෙති අනෙත්තො. ඉදං වුත්තං ගොතී:— දසදසකං සතං නාම, දසසතානි සහස්සං නාම, දසදසසහස්සානි සත්තසහස්සං නාම, සතා නසහස්සානි කොට්ඨි නාම, ‘යාසං කොට්ඨිනං වසෙත සත්තසග්ගෙ වස්සකොට්ඨෙයා සත්තාගා වස්සකොට්ඨෙයා, සා ව ඛො නෙරුසිකානං යෙව වස්සගණනාවසෙසන වෙදිත්තබ්බං න

1. සි. III, හා. නිගරන්තන. 2. සි. I & III. මොසානං. 3. සි. I. II & III. උච්ඨං.

මනුෂ්‍යානං දෙව්‍යානං වා. ඊදිසාති අනෙකාති පසංකොපිකත සහස්සාති නෙරසිකානං ආයු. තෙනාහං:-කොමිසනකසංස්සාති නිරසෙ පච්චරෙ ඡන්‍යාති. යාදිසෙත පත පාපෙන සත්තං එවං නිරසෙසු පච්චනති, තං නිගමනවසෙන දසෙසංඝං මිට්ඨා දිට්ඨි ච දුෂ්ඨිලා සෙ ච අභිසුප්පාදිනොති වුත්තං. “වෙදිසං”නති: අනුභවිකං.

එවං ආයතිං අත්තනා අනුභවිතබ්බං පාපඵලං දසෙසනිං ඉද්දති කෙන නෙ වුගමිවිසෙසන ආනුගාමො අසං නාමාති රසෙද්දු පුච්ඡිත මත්ථං ආවිකක්ඛිතා තං සරණෙසු වෙවි සිලෙසු ව පතිට්ඨංපෙත්තුකාමො ගං සුඤ්ඤාති මසාත්තති ආදිමාග.

තත් “සිලෙසුප්පාසපෙ රතා”ති: නිව්වසිලෙසු ව උපෙසභ ටිලෙ ව අභිරතා. “අද්”ති: අද්ධ. “නං ඛමම”නති: තං අට්ඨබ්බික මහං අමතපදං ව.

එවං පෙනෙන සරණෙසු ව සිලෙසු ව සමාදපිතො රුජ පසන්න මානසො තෙන අත්තනො කතං උපකාරං තාව නිදෙත්තනිං සරණං දිසු පතිට්ඨගතෙතා අත්තනාමොති ආදිතා තිස්සා ගාථා වච්ඡා පුඤ්ඤ අත්තනා ගතිතාය පාපිතාය දිට්ඨියා පතිතිස්සට්ඨගාවං පතං සෙත්තො ඔසුණාමිති ගාථ මාග.

තත් “ඛුණ්ණාමි මහාමාතෙ”ති: මහත්ත වාතෙ වායත්තන භුසං විස තං පාපකං දිට්ඨිං සත්ති තව ඛමමදෙසනාවාතෙ ඔසුණාමි නිවුනාමි. “නදියා මා සිසගාමිසා”ති: සිසගොතාය මහානදියා වා තිණකට්ඨපණ්ණකපටං විස පාපකං දිට්ඨිං පවාතෙමිති අපිප්පාසො. “ඛමාමි පාපිකං දිට්ඨි”නති: මම මනො චුට්ඨගතං පාපිකං දිට්ඨිං උච්ඡ්ඛිතාමි. තත් කාරණමාග: “මුඛානං සාසනෙ රතො”ති: සත්ථා එකංසෙත අමතාවතෙ මුඛානං ගගවත්තානං සාසනෙ රතො අභිරතො තස්මා තං දිට්ඨසත්තිතං විසං වමාමිති යොජනා. ඉදං වච්ඡානාති මහාතනාථා සත්තිති කාරෙති ඡපිතා.

තත් “පාපමාතෙත්වා”ති: පාවිතදිසාතිමුඛො හුත්වා. “රජරු රුජි”ති: රුජ ගමනසජ්ජං අත්තනො රුජරුථං අභිරුභි. ආරුක්ඛ රුථං සත්තිනුගාවෙත්ත තං දිට්ඨසමෙව අත්තනො තගරං අනුපපෙනො රුජගවතං පාවිසි. සො අපරෙත සමයෙන ඉමං පච්චනති: භික්ඛුනං ආරෙඡවෙසි. භික්ඛු තං පෙරුතං ආරෙඡවෙසුං. පෙරු තතිසසම්භි තිසං සම්භගං ආරෙඡපෙසුං.

නසුකපෙතවිඤ්චිණ්ණා

ති ට්ඨි තා.

4. 4.

“උච්චතී රෙවතී සුසාසනමි”¹ නි ඉදං රෙවතී පෙනවන්තු. තං යථා රෙවතී විමානවන්තුනා නිබ්බිසෙසං තඤ්ඤා යදෙත ආනුසංඝාතියං භාජාසු ව චතනබ්බං. තං පරමන්දිපතියං විමානවන්තුවණ්ණනායං චුත්තනායෙතෙව වෙදිතබ්බං. ඉදං හි නන්දියං දෙවපුත්තායා වසෙන විමානවන්තූපාලියං සබ්බං. ආරෙපිතමපි රෙවතිපට්ඨමාය භාජාය වසෙන රෙවතීපෙනවන්තති පෙනවන්තූපාලියමපි ආරෙපි තනති දට්ඨබ්බං.

රෙවතීපෙනවන්තුවණ්ණනා

නි වසී තා.

4. 5.

“ඉදං මම උච්ඡ්වනං මහනා”² නති ඉදං උච්ඡ්වෙනවන්තු. තස්ස කා උපාතති? භගවතී වෙච්චනෙ විහරතො අඤ්ඤාතරෙ පුරිසො උච්ඡ්කලාපං බන්ධි කානි: එකං උච්ඡ්වං බාදනො ගච්ඡති. අප අඤ්ඤාතරෙ උපාසකො සිලවා කල්‍යාණධර්මො බාලදුරකො සද්ධිං තස්ස පිට්ඨිනො පිට්ඨිනො ගච්ඡති. දුරකො උච්ඡ්වං පසස්ථා දෙහිති පරෙදති. උපාසකො දුරකං පරෙදනං දිස්වා තං පුරිසං සබ්බණ්ණනො තොන සද්ධිං සල්ලාපමිකාසි. සො පන පුරිසො තොන සථිං න කිංචි ආලපි, දුරකස්ස උච්ඡ්වණ්ණමපිනාදසි. උපාසකො තං දුරකං දස්සන්තො “අයං දුරකො අතිවිශ්‍ය රෙදති, ඉමස්ස එකං උච්ඡ්වණ්ණං දෙහි”³ නි ආහ. තං සුභා සො පුරිසො අසභනො පරිභවිතො. උපට්ඨපෙන අනාදරවසෙන එකං උච්ඡ්වලට්ඨි. පිට්ඨිනො බිපි. සො අපරෙත සමයෙන කාලං කානා වීරං පරිභාවිතස්ස ලොහස්ස වසෙන පෙනෙසු නිබ්බතති. තස්ස එලං නාම සකකමමසරිකකිකං ගොති. අට්ඨකරිසමතට්ඨානං අවන්තරනං අඤ්ඤාතවණ්ණමුසලදණ්ඩපරිමාණෙහි උච්ඡ්වති සතසඤ්ඡනං මහනා. උච්ඡ්වනං නිබ්බතති. තස්මිං බාදිකුකාමකාය උච්ඡ්වං ගහෙස්සාමීති උපගතමිතෙන තං උච්ඡ්ව අභිගතනති. සො තොන මුච්ඡිතො පනති.⁴ අපේකාදිවසං ආයස්මා මහාමොග්ගලානො රුජ ගහං පිණ්ඩාය ගච්ඡන්තො අනතරමිග්ගො තං පෙනං අද්දස. සො ථෙරං දිස්වා අනතො කතකමමං පුච්ඡන්තො:-

“ඉදං මම උච්ඡ්වනං මහනා.

නිබ්බතනති පුඤ්ඤඵලං අනප්පකං.

තං දුති මෙ පරිභොගං න උපෙති

ආචිකං භනොති කිංස අයං විපාකො?

හඤ්ඤම් බජ්ජාමි ව වායමාමි
පරිසකකාමි පරිභුඤ්ජිතුං කිඤ්චි
ස්වාහං ජිනනාමො කපණො ලාලපාමි
කිසිසු කම්මස්ස අයං විපාකො?

විකානො වාහං පරිපතාමි ඡමායං.
පරිවතනාමි වාරිවරොව සලෙම
රුද්දතො ව මෙ අසපුකා නිග්ගලනති
ආචිත්ත භනෙන කිසිසු අයං විපාකො?

ජානො කිලනොතො ව පිපාසිතො ව
සන්තසිතො සාතස්සබ්¹ න විනෙද
ප්‍රච්ඡාමි තං එතමන්තං හදනෙන
කථනනු උච්ඡුපරිභොගං ලභෙය්‍යං?

පුරෙ භුවං කම්මමකාසි අත්තනා
මනුස්සභූතො පුරිමාය ජාතියා
අහං ව තං එතමන්තං වදාමි
සුභාන නිං එතමන්තං විජන.

උච්ඡුං භුවං බාදමානො පයානො
පුරිභො ව තෙ පිට්ඨිතො අත්තවත්²
සො ව තං පච්චාසනෙනා කපෙසි
තස්ස භුවං න කිඤ්චි ආලපිත්.

සො ව තං අභණ්ණනං අයාචි
දෙහය්‍ය උච්ඡුනති ව තං අවොච
තස්ස භුවං පිට්ඨිතො උච්ඡුං අදාසි
තස්සෙතං කම්මස්ස අයං විපාකො.

ඉබ්බ භුවං පිට්ඨිතො ගණ්ණ³ උච්ඡුං.
ගහෙත්වාන බාදසපු යාවදන්තං.
තෙනෙව තිං අත්තමනො භවිස්සසි
හට්ඨො උදග්ගො ව පමොදිතො ව.

ගන්ත්වාන සො පිට්ඨිතො අග්ගහෙසි
ගහෙත්වාන තං බාදි යාවදන්තං.
තෙනෙව සො අත්තමනො අහොසි
හට්ඨො උදග්ගො ව පමොදිතො වා⁴ති.

වචන පටිච්චන ගාථා පෙනෙන ථෙරෙන ව චුත්තා.

තත්ත “කිසිසා”ති: කිදිසස්ස කම්මස්සාති අසිපපායො. “භඤ්ඤා
මි”ති: විභඤ්ඤාමි විකාතං ආපජ්ජාමි. විභඤ්ඤාමිති වා විබාධියාමි,
විසෙසනො පිළියාමිති අත්තො. “බජ්ජාමි”ති: බාදියාමි, අසිපත්ත

1. සි. I. සිත්තබ්බො.

2. සි. II. අනුගඤ්ජි.

3. හා. ගණ්ණසාසි.

සංඝාතසද්ධෙහි නිගිනෙහි බාදනෙහි විස උච්ඡ්වනෙහි කනති
 යාමිති අනෙයා. “වෘක්කමාමි”ති: උච්ඡ්ව. බාදිතං වායාමං කරෙමි.
 “පටිසංකාමි”ති: පසොගං කරෙමි. “පටිසංකාමි”ති: උච්ඡ්වරං
 පරිභුඤ්ඤාං, බාදිතනති අනෙයා. “ජිනනාමාමි”ති: ජිනනසංඝො
 උපච්ඡින්නාමාමො පරික්කිණ්ඩලොති අනෙයා. “කපණො”ති: දිනො.
 “ලාලසාමි”ති: දුක්ඛක අරුතො අතිවිස විලපාමි. “විසානො”ති:
 විසානවා, විගතබලො වා. “පටිසංකාමි ජමාස”ති: සාතුං
 අසංකානොනො භූමියං පපතාමි. “පටිවත්තාමි”ති: පරිබ්බතාමි.¹
 “වාපිවත්තො”ති: මපෙත්ථා විස. “සමමම”ති: සමවසනනතෙත ඵලෙ.
 “සනතසිනො”ති: කණ්ණමිට්ඨතාලුතං සොසපපතතියා සුච්ඡිතසිනො.
 “සානසුම”ති: සානභූතං සුමං. “න විසෙ”ති: න ලභාමි. “න”ති:
 තුචං. “විජ්ජා”ති: විජ්ජනාති. “සොනො”ති: ගතතුං ආරඥො.
 “අනිගමි”ති: අනුබන්ධි. “පට්ඨාසනො”ති: පට්ඨාසිංසමානො.
 “ගණ්ණො”ති: කම්මණ්ණා”ති: ඵත්ථ ඵනනති නිපාතමත්තං; තස්ස
 කම්මණ්ණාති අනෙයා. “පිට්ඨිනො ගණ්ණො”ති: අත්තනො පිට්ඨි
 පසොනෙව උච්ඡ්ව. ගණ්ණොයසාසි. “පමොදිනො”ති: පමුදිනො.
 “ගණ්ණො”ති: සංඝාදි සාමද්ධං”ති: ථෙරොන ආණ්ඩනතියාමෙත
 උච්ඡ්ව. ගණ්ණො යථාරුචි බාදිනා මගත්තං උච්ඡ්වකලාපං ගණ්ණො
 ථෙරොන උපනෙසි. ථෙරො තං අනුගණ්ණනොනො තෙනෙව තං
 උච්ඡ්වකලාපං ගාහාපෙතො වෙච්චිතං ගතො ගතවතො අදාසි. ගතවා
 භික්ඛුගණ්ණො සද්ධං පරිභුඤ්ඤාං අනුමොදනං අකාසි. පෙනො
 පසනනවිනො වන්දිනා ගතො. තෙනො පට්ඨාස යථාසුමං උච්ඡ්ව.
 පරිභුඤ්ඤාං. සො අපරොන සමයෙන කාලං කතො තාවතියෙසු
 උපපජ්ජි.

සා පනෙසා පෙනසා පවතති මනුස්සලොකෙ පාකවා අනොසි,
 අථ මනුස්සා සන්ධාරං උපසංකමිනා තං² පවතති. පුච්ඡොසු. සන්ධා
 තෙසං තමන්ධං වින්ධාරතො කප්ථො ධම්මං දෙසෙසි. තං සුචො
 මනුස්සා මච්ඡරමලතො පටිවිරතා අනෙසුනති.

උච්ඡ්වනෙහි භූමිථොණ්ණො

නි ධම්මානා.

4. 6.

“සාවච්ඡිනාමනගර”ති: ඉදං සන්ධා ජප්තවනෙ විහරනොනො වෙ
 පෙනෙ ආරබ්භ කප්ථෙසි. සාවච්ඡියං කීර් සොසලරඤ්ඤා වෙ පුත්තො
 පාසාදිතා පඨමවිසෙසිනා යොබ්බතමිදමත්තා පරදරකම්මං කතො
 කාලං කතො පරිබාපිට්ඨි පෙනා හුචො නිබ්බතතිංසු. තෙ රත්තියං
 ගතරවෙන සද්දෙන පරිදෙවිංසු. මනුස්සා තං සුචො භික්ඛසිනා
 “ඵචං කතෙ ඉදං අවමිභලං වූපසමමති”ති බුද්ධිපමුඛස්ස භික්ඛු

1. සා. සි. II පරියො. සි. I. පරිවත්තාමි.

2. සි. I. II & III. ඉදං.

සබ්බසං මහාදුකං දන්තං තං පවතති. හගවතො ආරොවෙත්සං හගවා
“න උපාසකා තස්ස සද්දස්ස සවණෙන කුමාරානං භොව අත්ත
රුහො”ති වන්තං තස්ස කාරණං ආවික්ඛන්තො තෙසං ධම්මං දෙසෙය්‍යාං:-

“සාවජ්‍ජිනාම නගරං ගිම්බන්තස්ස පස්සතො
තන්තොස්ස වෙ කුමාරා රාජපුත්තාති මෙ සුතං.

පමිත්තා රජතියෙසු කාමස්සාදභිනන්දිනො
පච්චුස්සන්තස්සවෙ ගිම්බා න තෙ පස්සිංසුනාගතං.

තෙ වුතා ව මනුස්සන්තා පරලොකං ඉතො ගතා
තෙව භොසෙන්නාදිස්සන්තා පුළබ්බ දුක්ඛවම්මන්තො.

බහුසු වත සන්තොසු දෙය්‍යධම්මෙ උපට්ඨිතො
නාසක්ඛිමා ව අත්තානං පටිත්තං කාතුං සුඛාවහං.

කිං තතො පාපකං අස්ස යං නො රාජකුලා වුතා
උපාතො පෙත්තිවිසයං බුප්පිපාසාසම්පට්ඨා.

සාමිනො ඉධ හුන්තා ගොන්ති අස්සාමිනො තභිං
වරන්ති බුප්පිපාසාය මනුස්සා උත්තතොත්තා.

එවමාදීනවං ඤාන්තා ඉස්සරම්ඳසම්භවං.

භහාය ඉස්සරම්ඳං හවෙ සග්ගගතො නරො

කායස්ස භෙදා සප්පඤ්ඤා සග්ගං භො උපපජ්ජති”ති

සාපායො අභාසි.

තත්ථ “ඉති මෙ සුඛා”න්ති: න කෙවලං අත්තතො ඤාණෙන දිට්ඨ
මෙව, අප්ඵලොකෙ පාසාවහාවෙන එවං මයා සුත්තන්ති අනේඛං.
“කාමස්සාදභිනන්දිනො”ති: කාමභුක්තියු අස්සාදවසෙන අභිනන්දන
සිලා. “පච්චුස්සන්තස්සවෙ ගිම්බා”ති: වත්තමානස්සවමනො ගිඤ්ඤා
ගපිතා හුන්තා. “න ගො සසම්ප්පන්නාගතා”න්ති: දුට්ඨරිතං පහාය සුච
රිතං වරිත්තං අත්තගතං ආයති දෙවමනුස්සෙසු උද්ධමිකං සුඛං තෙ
න විනොසස්සං. “භොධ භොසෙන්නාදිස්සන්තා”ති: තෙ පුළබ්බ රාජ
පුත්තභූතා පෙත්තා ඉධ සාවජ්ජිතා සම්පෙ අදිස්සමානරුපා භොසෙන්නා
කන්දන්ති. කිං කන්දන්ති? ආග: පුළබ්බ දුක්ඛවම්මන්තොති. ඉද්දති
තෙසං තං කන්දන්තං කාරණං හෙතුතො ව එලතො ව විහරිත්තා
දස්සෙය්‍යාං බහුසු වත සන්තොසුති ආදි වුත්තං. තත්ථ “බහුසු වත සන්තො
සු”ති: අනෙකෙසු දක්ඛිණෙස්සෙසු විජ්ජමානෙසු. “දෙය්‍යධම්ම
උපට්ඨිතො”ති: අත්තතො සන්තකෙ දුක්ඛධම්මෙවිසි සම්පෙ
සිතො, උත්තමානෙති අනේඛං. “පටිත්තස්සවෙ ගිම්බා”ති: අප්පමත්තකම්පි
ආයති. සුඛාවහං පුඤ්ඤං කත්තා අත්තානං සොච්ඡං නිරුපද්දවං
කාතුං නාසක්ඛිම වතාති යොජනා. “කිං නිගන්තා පාපකං අස්සා”ති:
තත්තා පාපකං ලාමකං නාම කිං උඤ්ඤං අස්ස සියං. “සං ගො
රාජකුලා වුතා”ති: සෙන පාපකමෙවන මයං රාජකුලතො වුතා ඉධ

පෙතතිවිසයං උපපන්නා පෙතෙත්ත නිබ්බන්තා¹ බ්‍රුපිපාසාසමපිනා විවරුමාති අපෙත්වා. “සාමිසො ඉධ හුච්චානා”ති: ඉධ ඉමිසං ලොකෙ යසමිං යෙව සානෙ පුබ්බ සාමිතො හුච්චා විවරන්ති. තතිං තයමිං යෙව සානෙ හොනති අසාමිතො.² “මනුස්සා උත්තංගොනානා”ති: මනුස්සකාලෙ සාමිතො හුච්චා කාලකතා කම්මවසෙන ඕනතා වරන්ති බ්‍රුපිපාසාය, පසා සංසාරපකතින්ති දසෙත්ති. “ඵමමාදි නමං ඤාමා ඉක්කරමදසමිහමි”න්ති: ඵමං³ ඉක්කරියමදසා වසෙන සමුත්තං අපාසුපපතතිසංඛාතං ආදීනවං දදං ඤාමා පහාය ඉක්කරියමදං පුඤ්ඤපසුතො හුච්චා. “භගව ඤාමානො ඤාමෙ”ති: සග්ගං දෙවලොකං භගො යෙව භවෙය්‍ය.

ඉති සත්ථා තෙසං පෙතානං පච්ඡන්ති කපෙඨා තෙති මනුස්සෙති කතං දතං පෙතානං උද්දිසාපෙඨා සම්පන්නපරිසාය අජිකාසයානුරූපං ධම්මං දෙසෙයි. යා දෙසනා මහාජනස්ස සාපිකා අහොසිති.

ඤාමාපෙතමඤ්චණ්ණානා

ති ටසී තා.

4. 7.

“පුබ්බ කතානං කම්මාන”න්ති ඉදං සත්ථා ජෙතවතෙ විහරන්තො රුජපුත්තපෙතං ආරබ්භ කපෙයි. තත්ථ යො සො අතීතෙ කීතවස්ස නාම රඤ්ඤා පුත්තො අතීතෙ පඨෙවකවුද්ධි අපරජිකිච්චා ඛුහ්ති වස්සසගස්සාති නිරයෙ පච්චිචා තස්සෙව කම්මස්ස විපාකාවසෙසෙන⁴ පෙතෙත්ත උපපන්නො. සො ඉධ රුජපුත්තපෙතොති අභිපෙපනො. තස්ස වජ්ඣ හෙට්ඨා සානුචාසිපෙතවජ්ඣමිති වින්දාරතො ආභතමෙව. තස්මා තත්ථ වුත්තනගෙතෙව ගහෙතබ්බං. සත්ථා හි තද්ධ පෙරෙත අත්තනො ඤාතීපෙතානං පච්ඡන්ති සාපිතාය “න නෙවලං තච ඤාතො යෙව, අප ටො චම්පි ඉතො අනන්තර තීතෙ අත්තනාවෙ පෙතො හුච්චා මහාදුක්ඛං අනුභවී”ති වච්චා තෙත යාපිතො:-

“පුබ්බ කතානං කම්මානං විපාකො මථසෙ මනං.

රූපෙ සද්ද රසෙ ගන්ධි ටොට්ඨබ්බි ව මනොරමි.

නච්චං ඝිතං රතීං ඛිතිං අනුභුචා අනපපකං.

උය්‍යානෙ පරිවරිච්චාන පමිසනොති ගිරිබ්බරං.

ඉසිං පුත්තතමද්දක්ඛි අත්තදන්තං සමාතිතං.

අපපිච්ඡං ගිරිසම්පන්නං උඤ්ඤ පත්තගතෙ රතං.

භජිකබ්බිතො මරුය්‍ය උචා භනෙතති වමුචි

තස්ස පත්තං ගහෙතොන උච්චං⁵ පග්ගයා බත්තිසො.

1. සි. I & II. නිබ්බන්තීච්චා. 2. සි. II & III. හා අසාමිතො. 3. සි. II. ඵසං.

4. සි. II. විපාකාවසෙන.

5. සි. II. උචා.

එකෙලෙ පතනං හිද්දිනිං ගසමිනො අපකකම්
රඤ්ඤා කිතවසාංගං පුතොනා කිං මං හිකුක්කරියාසි?

තස්ස කම්මස්ස එරුසස්ස විපාකො කට්ඨකො අනු
යං රජපුතොනා වෙදෙසි නිරයවිති සම්භට්ඨො.

ඡලෙව වතුරුසිති වසානි නනුතානි ව
භුසං දුක්ඛං නිගව්විතො¹ නිරයෙ කතකිබ්බිතො.

උතොනොපි ව පච්චිත්ත නිකුජ්ජො වාමදක්ඛිණො
උභං පාදො ධිතො වෙවි චිරං බාලො අපච්චට්.

බහුනි වසාසගස්සානි සුගානි² නනුතානි ව
භුසං දුක්ඛං නිගව්විතො නිරයෙ කතකිබ්බිතො.

එතාදිසං ඥානං කට්ඨකං අපද්ධං පදෙසිතං
පච්චනති පාපකම්මනා ඉසිමාසජ්ජ සුබ්බතං.

සො තත්ථ බහුවස්සානි වෙදසිනිං බහුං දුඛං
මුපපිපාසාගතො නාම³ පෙතො අසි තතො වුතො.

එතමාදිනවං දිසා⁴ ඉස්සරමදසම්භවං
පහාය ඉස්සරමදං නිවාතමනුවතතයෙ.

දිවෙඤ්ච ධම්මෙ පාසංසො යො බුද්ධෙසු සගාරවො
කායස්ස හෙද සප්පඤ්ඤා සග්ගං සො උපපජ්ජති⁵ති.

ඉදං රජපුතනපෙතවනුං කපෙයි.

තත්ථ “සුබ්බෙ සානානං කම්මානං විපාකො මථයෙ මහ”නති:
පුරිමි¹ජ්ජතිසු කතානං අකුසලකම්මානං එලං උළාරං හුතො උපපජ්ජ
මානං අකුබාලානං විතනං මථයෙය්‍ය අභිභවෙය්‍ය, පරෙසං අනත්ථ
කරණමුඛෙන අත්තනො අත්ථං² උපපාදෙය්‍යානි අධිපායො. ඉදනි
තං විතතමථනං විසයෙන සථිං දසෙස්සානුං රූපෙ සදෙදනි අාදි වුතනං.
තත්ථ “රූපෙ”ති: රූපගෙතු, යථිච්ඡිතස්ස මනාපියස්ස රූපාරවම
ණස්ස ව ලාභනිමිත්තනති අත්ථො. “සදෙද”ති අාදිසුපි එසෙවතයො.
එවං සාධාරණතො වුතතමත්ථං අසාධාරණතො නියමෙතිං
දසෙස්සොනො නව්චං ශීතානි අාදිමාග.

තත්ථ “ජනී”නති: කාමරතීං. “බිබ්බ”නති: සහායකාදීති කෙළිං.
“භිජිබ්බජ නති රජගතං. “ඉසි”නති: අසෙකතානං සිලකකිකාදිනං
එසතත්ථො ඉසිං සුභෙතනා”නති: එවං නාමකං පච්චකමුඛං. “අනත
දහනෙතො උතතමෙන දම්පෙත දම්තවිතනං. “සමාගිහ”නති: අර
ගතනඵලසමාධිතා සමාගිතං. “උඤ්ඤ ජනාගිනො රජ”නති: උඤ්ඤ

1. සි. XII. නිගව්විතො.

2. සි. I & II. පුතාසි.

3. සි. I II & III. මුපපිපාසාගිතො නාම.

4. සි. III. තා. රූපො.

5. හා පුරිමොසු.

අනත්ථො.

න භික්ඛාචාරෙත උදෙසි උඤ්ඤ පනතගනෙ පනතපරියාපනෙත ආභා
රෙ රතං සනතුට්ඨං. “ලබ්බා භනෙතනාති චමුච්චි”ති: අපි භනෙත භික්ඛා
ලබ්බාති විස්සාසජනනත්ථං කපෙසි. “උච්චං පග්ගස්සා”ති: උච්චතරං
කම්භා පතනං උක්ඛිපිත්වා. “එණ්ඨිලෙ පනාමිතිද්ධි”ති: බරකසීනෙ
භූමිප්පදෙසෙ විපනෙතා පතනං තිද්ධිත්වා. “අපකකමි”ති: පොකං
අපසකකි. අපකකනෙතා ච අකාරණෙන ච අනිබාලො මගනතං
අනත්ථං අත්තනො අකාසිති කරුණංයන¹වසෙන මලොකෙනතං
පච්චෙකමුඛං රුජපුත්තො ආභ: ජෙඤ්ඤා කිංචලස්සාහං පුත්තො කිං
මං භික්ඛු කාමස්සමිති? “එරුසස්සා”ති: දුරුසස්සා. “කමුකො”ති:
අතිච්චො. “ඤ”නති: යං විපාකං. “සමපටිගො”ති: අලුපිතො. “ජලෙච
චතුර්ගිමිති වස්සාති නුත්තාති චා”ති: උත්තානො නිපනො වතු
රුසිතිවස්සාසහස්සාති නිකකුලේ: වාමපස්සෙන දක්ඛිණපස්සෙන
උදධිපාදෙ ඔලුමිකො යථාසීතො වාති එවං ච වතුරුසිති සහස්සාති
වස්සාති භොනති. තෙනාහ:-

“උත්තානො පි ච පච්චිත්ථ නිකුලේ: වාමදක්ඛිණො
උදධිපාදෙ සීතො චෙව විරං බාලො අපච්චො”ති.

තාති පන වස්සාති යස්මා අනෙකාති නුත්තාති භොනති. තස්මා
වුත්තං නුත්තාති වාති. “භුසං දුක්ඛං භික්ඛව්විදෙත්ථා”ති: අතිවිය දුක්ඛං
පාපුණ්ණි. “පුණ්ණි”ති: වස්සාසමුග්ගෙ. ඉධ පුරිමගාථාය ච අවචනතසං
යොගෙ උපයොගවචනං දට්ඨබ්බං. “එතාදිස”නති: එවරුපං. “කමු
ක”නති: අතිදුක්ඛං. භාවනපුංසකතිදොසො “එකමත්තං නිසිදි”ති
ආදිසු විය. අපාදුට්ඨපදෙසිනං ඉසිං පුබ්බතං ආසල් ආසාදෙත්වා
පාපකම්මනතා පුග්ගලා එවරුපං කවුක්ඛං අතිවිය දුක්ඛං පච්චන්තිති
යොජනා. “සො”ති: සො රුජපුත්තපෙතො. “නාත්ථා”ති: නිරසෙ.
“චෙද්ධිත්වා”ති: අනුභවිත්වා. “භාමා”ති: බ්‍යත්තපාකට්ඨාවෙන.
“නාදො වුදො”ති: නිරයතො වුතො. සෙසං වුත්තතයමෙව.²

එවං භගවා රුජපුත්තපෙතකථාය තත්ථ සන්තිපතිතං මහාජනං
සංචෙජේත්වා උපරි සච්චාති පකාසෙසි. සච්චපරියොසානෙ ඔහු
සොතාපතතිථලාදීති පාපුණ්ණිපුත්ති.

ශ්වපුත්තපෙතවික්‍රමණණා
නි වසී තා.

4. 8.

“ඉප්බාදකො උග්ගනාත්ථා”ති³ ඉදං සත්ථා පෙතවිනෙ විහරනො
එකං ඉප්බාදකපෙතං ආරබ්භ කපෙසි. සාවජ්ජියා නිර අපිදුරෙ
අඤ්ඤරුමිං ගාමිනෙ එතො කුටුමිකො අත්තනො කුලුපකං භික්ඛු.

උදෙසා විහාර කාලයයි. තත් කානාප්තපදනො හික්කු ආගතො
පට්ටසිංහු. තෙපි දිසා මිත්තං පසන්නවිතො පඤ්ඤෙන පථවි
යෙන උපට්ඨසිංහු. කුලපතො හික්කු තං අසහමානො ඉක්කාප
කතො හුචා තෙසං හික්කුනං දෙසං වදනො කුට්ටමිකං උප්ඛා
පෙසි. කුට්ටමිකො තෙ හික්කු කුලපකඤ්ච පරිභවනො පරිභාසි.
අප කුලපතො කාලං කචා තසමිං යෙව විහාරෙ වච්චකුටියං
පෙනො හුචා නිබ්බතති. කුට්ටමිකො පන කාලං කචා තයොව
උපරි පෙනො හුචා නිබ්බතති. අරාධයා මහාමොග්ගලානො
තං දිසා පුච්ඡනො:-

“ගුප්තපතො උග්ගතො කො තු දිනො හි නිට්ඨි
නිග්ගසං පාපකම්මෙනො කිනත්ත සද්දහසෙ තුව”නති?

ශාප මාග. තං සුචා පෙනො:-

“අහං හදනො පෙනොමිති දුග්ගතො යමලොකිකො
පාපකම්මං කරිතාන පෙනලොකමිතො ගතො”ති

ශාපාය අතතානං ආචිකම්. අප නං පෙරෙ:

“කිනත්ත කායෙන වාචාය මාසා දුක්ඛං කතං
කිංස කම්මෙවිපාකෙන ඉදං දුක්ඛං නිභව්ඨි”ති?

ශාපාය තෙන කතකම්මං පුච්ඡි, පෙන පෙනො:

“අහු ආවාසිකො මග්ගං ඉක්කුති කුලමච්ඡරි
අප්ඤ්ඤාසිතො¹ මග්ගං සරෙ කදරියො පරිභාසකො.

තයාගං වචනං සුචා හික්කවො පරිභාසිසං.

තයා කම්මසං විපාකෙන පෙනලොකමිතො ගතො”ති.

විති ශාපාසි අතතා කතකම්මං කපෙසි.

තත් “අහු ආවාසිකො මග්ග”නති: මග්ගං ආවාසෙ මයා තත
විහාරෙ එකො හික්කු ආවාසිකො නිබ්බවසනකො අගොසි. “අප්ඤ්ඤා
සිතො මග්ගං සරෙ”ති: කුලපගහාවෙන මම ගෙගෙ තණ්හාති
නිවෙසවසෙන² අභිනිවිට්ඨො. “තාසො”ති: තයා කුලපකම්මකුග්ගං.
“හික්කවො”ති: හික්කු. “පරිභාසිසං”නති: අනෙකාසිං. “පෙනලොක
මිතො ගතො”ති. ඉමිනා පනාපෙන³ පෙනගොතිං උපගතො පෙන
ගුතො. තං සුචා පෙරෙ ඉතරයා ගතිං පුච්ඡනො:-

“අමිතො මිතවණ්ණෙන යො තෙ ආසි කුලපතො
කාග්ගෙ ගෙද දුප්පඤ්ඤා කිනත්ත පෙච්ච ගතිං ගතො”ති?

ශාපමාග.

1. ගා. සි. I. අප්ඤ්ඤාසිතො. 2. සි. I. නිවෙසවසන. 3. හා ආකාශෙන.

තත් “මිනනවණේණන”ති: මිනනරූපෙන මිනනපතිරූපකාය. පුන පෙනො පෙරයා නමන්. ආවිකවනොනා:-

“නසොවාහං පාපකම්මසා සිසෙ නිට්ඨාමි මන්තෙ
සො ව පරවිසයං පනොනා මමෙව පරිවාරකො.

යං හදනොන හදනානෙද්දු” එතං මෙ භොති භොජනං.

අහං ව බො යං හදමි” එතං සො උපජ්චති”ති.

ගාථාවයමාහ.

තත් “නසොවා”ති: තසා එව මයා. පුබ්බිකු කුලුපකාසිකුලු
ගුරුසා පෙනසා. “පාපකම්මසා”ති: පාපකම්මාවාරසා “සිසෙ
නිට්ඨාමි මන්තෙ”ති: සිසෙ නිට්ඨාමි, නිට්ඨානොනා ව මන්තෙ
එව නිට්ඨාමි; න සිසපමාණේ ආකාසෙති අන්තො. “පරවිසයං
පනොනා”ති: මනුසාලොකං උපාදය පරවිසයගුණං පෙනතිවිසයං
පනොනා. “මමෙවා”ති මයාං එව, පරිවාරකො අභොසිති වචනසෙසො.
“යං හදනොන හදනානෙද්දු”ති: හදනොන අයා මහාමොග්ගලාන
තසාං වචනකුටියං යං අද්දෙද්දු හදනති” වචනං මයාජනති. “එතං
මෙ භොති භොජනං”ති: එතං වචනං මයාං දිවසෙ දිවසෙ භොජනං
භොති. “යං හදමි”ති: තං පන වචනං බාදිතං යංපහං වචනං
කරෙමි. “එතං සො උපජ්චති”ති: එතං මම වචනං සො කුලුපක
පෙනො දිවසෙ දිවසෙ බාදනවසෙන උපජ්චති, අත්තහංවං යාපෙ
තිති අන්තො.

තෙසු” කුටුම්භිකො පෙසලෙ තිකුලු “එවං ආහාරපරිභොගනො
වරං කුමානාං ගුරුබාදක”නති අනෙකාසි. කුලුපකො පන කුටුම්භි
කම්පි තථා වචනෙන සමාදපෙතො සයං තථා අනෙකාසි. තෙනසා
තනොපි පතිතිලිට්ඨතරු ජමිහා අනොසි. ආයසා මහාමොග්ගලා
නො තං පවතතිං හගවනො ආරෙවෙසි. හගවා තමිනං අට්ඨපතතිං
කතො උපවාදෙ අදිනවං දසොනො සමපතනපරිසාය ධම්මං දෙසෙසි.
සා දෙසනා මහාජනසා සානිකා අභොසිති.

ගුරුබාදකපෙතිවචනවණේණන
ති ට්ඨි තා.

4. 9.

“ගුරුබාදකො උග්ගනො”ති ඉදං සන්ධි පෙතවනෙ විහරනො
අද්දෙද්දුතරං ගුරුබාදකපෙතිං ආරබ්භ පුත්තං. තසාං වචන අනන්තර
වචනදිසං. තත් උපාසකෙන විහාරෙ කාරිතොති උපාසකසා
වසෙන ආගතං. ඉධ පන උපාසිකායාති අයමෙව විසෙසො. තෙසං
වචනමිං ගාථාපුට අපුබ්බං නන්ති.

ගුරුබාදකපෙතිවචනවණේණන
ති ට්ඨි තා.

1. ම. මිනනපතිරූපෙන. 2. හා. සි. II හනනනෙද්දු. 3. හා. සි. II හනාමි.

4. සි. I. බද්ධකති. හා. මහනන්ති.

5. හා. තෙසං.

4. 10.

“නගනා දුබ්බණ්ණරූපාදා”¹ති ඉදං සන්ධි රේඛවනෙ විහරනෙහ සම්මුතලෙ පෙනෙ ආරක්ඛ වුතං. සාවඤ්චං කිරි සම්මුතලං මනුසාං ගණගුණා අසාඛා අපසන්නා මච්ඡරමල පරිපුට්ඨිකච්ඡිකා දුකාදිසු වරිතවිමුඛා හුච්චා වීරං ජිවිච්චා කායසා භෙදා නගරස්ස සම්පෙ පෙනෙයොනියං නිබ්බතියං. අපේකාදිවං අයසමා මහා මොහලානො සාවඤ්චං පිණ්ඩාය ගච්ඡන්තො අනන්තමග්ගෙ පෙනෙ දිස්වා:-

“නගනා දුබ්බණ්ණරූපාදා කිසං ධම්මි සන්ධා”¹

උප්පාසුලිහා කිසිකා හෙ හු තුමෙහන් මාරිසා”²

ගාථාය පුවත්.

තත් “දුබ්බණ්ණරූපාදා”³ති: දුබ්බණ්ණසරිරු ගොථ. “නෙ හු තුමෙහන්”⁴ති: තුමෙහ හෙ හු නාම ගවථ, “මාරිසා”⁵ති හෙ අත්තනො සාරූපාවසෙක ආලපති. ත පුච්චා පෙනා:-

“මයං හදනෙහ පෙනගාමා දුග්ගතා යම්ප්ලොකිකා
පාපකම්මං කරිඤ්ඤා පෙනප්ලොකම්පෙනා ගතා”⁶ති

ගාථාය අත්තනො පෙනගාමං පකාසෙඤ්චා, පුන පේරෙන:-

“කිනහු කායෙහ වාචාය මනසා දුක්ඛං කතං
කිසං කම්මවිපාකෙහ පෙනප්ලොකම්පෙනා ගතා”⁷ති?

ගාථාය කතකම්මං පුවත්තා:-

“අනාවපෙසු”⁸ තිප්පෙසු විච්ඡින්නධම්මාසකං
සන්නෙසු දෙය්‍යධම්මෙසු දීපං නාකම්ම අත්තනො.

නදිං උපෙමි තසිතා රිත්තකා පරිවත්තති
ජායං උපෙමි උණ්ණෙසු ආනප්පා පරිවත්තති.

අග්ගිවණ්ණො ව නො වානො දහනො උපවායති
එතඤ්ච හනො අරහම් අඤ්ඤාඤ්ච පාපකං තනො.

අග්ගොජ්ඣාති”⁹ ගච්ඡාමි ජාතා ආහාරගෙගිනො,¹⁰
අලඛාව නිවත්තාම අහො නො අපපුඤ්ඤාතා.

ජාතා පමුච්ඡිතා හත්තා භූමියං පටිපුච්ඡිතා
උත්තාතා පතිකිරම් අවිකුල්පං පනාමසෙ.

නෙ ව තන්තව පතිතා”¹¹ භූමියං පටිපුච්ඡිතා
උරං සිතඤ්ච ඤෙවම් අහො නො අපපුඤ්ඤාතා.

එතං ව හනො අරහම් අඤ්ඤාඤ්ච පාපකං තනො
සන්නෙසු දෙය්‍යධම්මෙසු දීපං නාකම්ම අත්තනො.

1. ගා. සණ්ඨිතා. 2. ස. I & II. අනාවපෙසු. 3. ස. I & II. අග්ගොජ්ඣාති.

4. ස. I. II & හා. ඤිතො.

5. ස. IV හන් පපච්ඡිතා.

තෙ හි නුත ඉතො ගතවා යොතිං ලභාන මානුසිං.

වදඤ්ඤ සීලසම්පන්නා කාමාම කුසලං බහු”නති

අත්තනා¹ කතකම්මං කපේසුං.

තත් “අභිශෝඡනාහි ගව්ඡාමා”ති: අනෙකානිපි යොජනානි ගව්ඡාම. කථං? “ජානා ආහාරගෙහිතො”ති: වීරකාලං ජිව්ඡාය ජිව්ඡානා ආහාරෙ හිමා අභිභිජ්ඣන්නා² හුතො, එවං ගතවාපි කිඤ්ඤි ආහාරං අලඛා යෙව නිවත්තාම. “අප්පසුඤ්ඤනා”ති: අපුඤ්ඤනා අකතකල්‍යාණතා. “උත්තානා පභිකිඤ්ඤා”ති: කදපි උත්තානා හුතො විකිරිතමානභිතපච්චිකා³ විශ වත්තාම. “අවකුජ්ජා පනාමසෙ”ති: කදපි අවකුජ්ජා හුතො පනාම. “නෙ වා”ති: තෙ මයං. “උරං සිසඤ්ඤ හමෙමමා”ති: අවකුජ්ජා හුතො පතිතා උරියාතුං අසකෙකානනා වධානනා වෙදනප්පත්තො අත්තනො උරං සිසඤ්ඤ පතිසංසාම යෙව. සෙසං කෙට්ඨා වුත්තනාමෙව.

පේරො තං පවතතිං හගවතො ආරුචෙසි. හගවා තමත්තං අත්ථුප්පත්තං කතා සම්පත්තපරිසාරා ධම්මං දෙසෙසි. තං සුතො මහා ජනො මචේජරම්ලං පහාය දුනාදිති පුඤ්ඤති කරොතොසො සුවරිත නිරතො අගොසිති.

ගණපෙනවත්ථුමණ්ණනා නි වසී තා.

4. 11.

“දිඬා නසා නිරසා නිරව්ඡානශෝහි”ති ඉදං සත්ථි ජේත වනෙ විහරතො අඤ්ඤතරං විමානපෙතං ආරබ්භ වුත්තං. සාවච්ඡි වාසිතො ව පාවලිපුත්තවාසිතො ව බහු වාණිජ නාමාය සුවණ්ණ භූමිං අගමිංසු. තතෙත්තො උපාසකො ආබාධිතො මාතුකාමෙ පටි බඬවිතොසා කාලමණාසි. සො කතකුසලොපි දෙවලොකෙ න උපපජ්ඣා ඉත්ථියං පටිබඬවිත්තතාය සමුද්දමජේඛි විමානපෙතො හුතො නිබ්බතති. යස්සං පන සො පටිබඬවිතොසා සා ව ඉත්ථි සුවණ්ණ භූමිගාමිතිං. තං නාමං අභිරුක්ඛ ගව්ඡති. අප්චො සො පෙතො තං ඉත්ථි ගහෙතුකාමො නාමාය ගමනං උපරුකි. අප්ච වාණිජා “කොත නු චො කාරණෙත අයං නාමා න ගව්ඡති”ති විමංසනතා කාලකණ්ණිසලාකං විවාරෙසුං. අමනුස්සිඨියා යාව තතියං තස්සා එව ඉත්ථියං පාපුණි. යස්සං සො පටිබඬවිතොසා තං දිඬා වාණිජා චෙට්ඨකලාපං ගමුඤ්ඤ ඕනාචරණා තස්ස උපරි තං ඉත්ථි මනාරෙසුං. ඉත්ථියං මනාරිතමත්තාය නාමා මෙතෙන සුවණ්ණභූමියාහිමුඛා පායාසි. අමනුස්සො තං ඉත්ථි අතතතො විමානං ආරුචෙතො

1. හා. අත්තනො.

2. තා. අභිජ්ඣන්නා.

3. හා. විකිරිපමානභිතා.

තාය සමීං අභිරමි. සා එතා සංවච්ඡරං අභික්ඛමිතිං නිබ්බින්නරුපා
තං පෙනං යාවතති ආහං:-“අහං ඉධ වසතති මිත්තං සමරංසිතං
අත්තං කාතුං න ලභාමි, සාධු මාරිස මං පාච්ලිපුතතමෙව නෙති”ති.
සො තාය යාවිතො:-

“දිට්ඨා තයා නිරයා නිරව්ඡානගොති
පෙනා අසුරා අච්චාපි මිත්තං දෙවා
සයමද්දසං කම්මමිපාකම්පනනො
නෙත්තංමි තං පාච්ලිපුතතමිත්තං
තත්ථ ගතථො කුසලං කරොති කම්ම”න්ති

ආහ.

තත්ථ “දිට්ඨා තයා නිරයා”ති: එකමෙව පමෙවක නිරයාපි තයා
දිට්ඨා. “නිරව්ඡානගොති”ති: මහානුභාවා නාගසුපජ්ජණාදි නිරව්ඡා
නාපි දිට්ඨා තයාති යොජනා. “සෙත්තං”ති: බ්‍රහ්මපාසාදිහෙද පෙනා.
“අසුත්”ති: කාලකඤ්ඤාදිහෙද අසුර. “දෙවා”ති: එකමෙව
වාසුමමහාරුජිතා දෙවා. සො නිර අතතනො ආනුභාවෙන අතත
රතතරා තං ගහෙත්වා පමෙවකනිරයාදිකෙ දසෙසනො මිවරති.
තෙන එවමාහ: “සයමද්දසං කම්මමිපාකම්පනනො”ති: නිරයාදිකෙ
විසෙසනො ගතථො පසාන්ති සයමෙව අතතනා කතකම්මානං
විපාකං පට්ටකකතො අද්දස අද්දසමි. “නෙත්තංමි තං සාමලිපුතත
මිත්තං”න්ති: ඉදානං තං අත්තං නෙත්ති අපරික්ඛිතං මිත්තං
රුපෙනෙව පාච්ලිපුතතං නෙත්තංමි, තං පන “නත්ථ ගතථො කුසලං
කරොති කම්මං”ති: කම්මමිපාකසං පට්ටකකතො දිට්ඨතො පුතත
පසුතතො පුඤ්ඤාතිරතො හොතිති අත්තං. අථ සා ඉති තස්ස වචනං
සුත්වා අතමිතො:-

“අත්තංමොසි මෙ යත්ත භික්ඛාමොසි දෙවතෙ
කරොමි තුග්ගං වචනං තංසි ආචරිතො මම

දිට්ඨා මයා නිරයා නිරව්ඡානගොති
පෙනා අසුරා අච්චාපි මිත්තං දෙවා.
සයමද්දසං කම්මමිපාකම්පනනො
කාහාමි පුඤ්ඤාති අනපසකාති”ති

හාථා ආහ.

අථ සො පෙනො තං ඉත්තං ගහෙත්වා ආකාසෙන ගතථො පාච්ලි
පුතතගරස්ස මජ්ඣෙකං යපෙත්වා පකාමාමි. අථස්සා ඤාතිමිත්තාදසො
තං දිග්ඛා “මයං පුත්ථෙකං සමුදදං පකාමිත්තං මතාති අසුමහ, සා
අය දිට්ඨා වත සො සොච්ඡිනා ආගතා”ති අභිනන්දමානා සමා
ගතථො තස්සා පට්ටකං පුට්ඨංසු. සා තෙසං ආදිතො පට්ඨංස
අතතනා දිට්ඨං අනුභූතං ව සබ්බං කපෙසී. යාවච්චිමාසිනොපි බො
තෙ වාණිජ අනුක්කමෙන භාවච්චිං උගතකාලෙ සද්දසතාමිකං

උපසංකම්පිතා වන්ධිතා එකමනතා නිසින්නා තං පවතති. හගවතො ආරෝවෙසුං. හගවා තමන්ද අවුට්ඨපාතති. කතා වතුන්නා පරිසානා ධම්මං දෙසෙයි. තං සුතා මහාජනො සංවෙගන්තො දුනාදිකුසල ධම්මනිරතො අහොසිති.

**පාටලිපුත්ත පෙතමණුමණණනා
නි වග්ගො.**

4. 12.

“අසඤ්චිතො පොක්ඛිතො සුරම්මො”ති ඉදං සන්ධර් සාවන්තියං විහරන්තො අම්බපෙතං ආරබ්භා වුත්තං. සාවන්තියං කීර අඤ්ඤාතරෙහි හගපති පරික්ඛණ්ණොගො අහොසි. තස්ස හරියා කාලමිකාසි. එකා ධිතා යෙව ගොති. සො අත්තනො මිත්තස්ස ගෙහෙ ධිතරං රූපෙතා ඉණ්වසෙතා ගතිතො කතාපණ්ණසොතො හණ්ඩං ගහෙතා සන්ධන්ත සඤ්චි වාණිජ්ජාය ගතො න විරෙතො ව මුලෙන සග උදය භූතාති පඤ්ච කතාපණ්ණසාති ලභිතා සන්ධන්ත සග පටිනිවත්ති. අත්තරුමග්ගෙ වොරු පරිසුට්ඨාය සන්ධං පාපුණ්ණං. සන්ධකා ඉතො විතො ව පලාසිංසු. සො පත ගගපති අඤ්ඤාතරෙහි ගවේස් කතා පණ්ණ නික්ඛිපිතා අවිදුරෙ නිලිසි. වොරු තං ගහෙතා ජිවිතා වොරුරූපෙසුං. සො ධිතලොභෙන නන්ධොව පෙතො සුතා නිබ්බන්ති. වාණිජ් සාවන්තියං ගතො තස්ස ධිතුයා තං පවතති. ආරෝවෙසුං. සා පිකුමරණෙන ආජිවිකාගයෙන ව අභිවිය සඤ්ජාත දදමිත්තා බංශුං පරිදෙවි. අප් තං සො පිකුසකායො කුටුම්භිකො “යථා නාමි කුලාලකාපතං සබ්බං හෙදනපරියන්තං එවමෙව සත්තානං ජිවිතං හෙදනපරියන්තං, මරණං නාම සබ්බසාධාරණං අපපටිකාරඤ්ච, තස්මා මා නිං පිතරි අභිබාලකා සොචි මා පරිදෙවි, අහං තෙ පිතා නිං මිත්තං ධිතා, අහං නව පිකුක්ඛිවං කෙරමි, නිං පිකුගෙහෙ විය ඉමිසමි. ගෙහෙ අමිමනා අභිරමිසුති වන්තා සමස්සාගෙසි. සා තස්ස වචනෙන පටිපාසාමසෙසාකා පිතරි විය තස්මිං සංඤ්ඤාතරවිබුසුමානා අත්තනො කපණ්ණාවෙන තස්ස වෙය්‍යාවච්චිකාරිණී සුතා වත්තමානා පිතරං උද්දස්ස පෙතක්ඛිවං.¹ කාතුකාමා යාතුං පටිතා මනොසිලාවණ්ණාති සුපරිපකකාති මවුරුති අම්බඵලාති කංගපාතියං වන්ධිතා² යාතුං අම්බඵලාති ව දුසියා ගාහාපෙතා විහාරං ගතො සන්ධාරං වන්ධිතා එවමානා: “හගවා මිත්තං දක්ඛණ්ණං පටිග්ගහණෙන අනුග්ගහං කෙරොවා”ති. සන්ධා මහාකරුණාය සඤ්ඤාදිකමානසො තස්සා මනොරථා පුරෙන්නො නිසල්ලාකාරං දසෙසයි. සා ගධිත්ථුට්ඨා පඤ්ඤාතරවරබ්බාසෙන අත්තනා³ උපනිතං සුචිසුම්බන්ධං අන්ධිතා අදාසි නිසිදි හගවා පඤ්ඤාතො

1. හා. & සි. II මහකභිමා. 2. හා. ධිපෙතා.
3. හා. & සි. I & III මුඛාපතං අත්තනො.

ආසනෙ. අප් සා හගවතො යායුං උපනාමෙයි.¹ පටිග්ගතෙයි හගවා යායුං. අප් සමිසං උද්දිස්ස භික්ඛුනමිපි යායුං අදුසි. යායුං දැඩිං පුත ධොතනාන්තං අමබ්ඵලානි හගවතො උපනාමෙයි. හගවා තානී පරි භුඤ්ඤි. සා හගවතනං වැඩිළිං එවමාහ: “යා මෙ හතෙතා පටිවිත්ථ රණයාගුඅමබ්ඵලදානවසෙතා පවත්තා දුක්ඛණං සා මෙ පිතරං පාපුණානු”ති. හගවා එවං හොතුනි වළිං අනුමොදනං අකාසි. සා හගවතනං වැඩිළිං පදක්ඛණං නාළා පක්ඛාමි. තාය දුක්ඛණාය සමුද්ධිවිමතතාය භො පෙතො අමබ්වනුය්‍යානවිමානකපපරුක්ඛ පොක්ඛරණීයො මහතිඤ්ඤි දිබ්බසම්පත්තිං පටිලුති. අප් තෙ වාණීජ අපරෙත සමයෙන වාණීජ්ජාය ගච්ඡන්තා තමෙව මග්ගං පටිපන්නා: පුබ්බෙ වසිතවයානෙ එකරතති. වාසං කප්පෙසුං. තෙ දිස්වා භො විමානපෙතො උය්‍යානවිමානාදිති සඬිං තෙසං අභ්‍යානං දුස්සෙයි. තෙ වාණීජ තං දිස්වා තෙත ලද්ධසම්පත්තිං පුච්ඡන්තා:-

“අයඤ්ඤි තෙ පොක්ඛරණී සුරම්මං
සමං සුපභිත්ථා මහොදකා ව
සුපුපභිතා හමරගණානුකීණණං
කථං තයා ලඛා අයං මනුඤ්ඤා?

ඉදඤ්ඤි තෙ අමබ්වතං සුරම්මං
සබ්බොතුකං ධාරයතෙ එලානි
සුපුපභිතං හමරගණානුකීණණං
කථං තයා ලඛමිදං විමාන”තති?

ඉමා වෙ ගාථා අපවාදුං.

තත්ථ “සුරම්මා”ති: සුචුර්මණීයා. “සමා”ති: සමතලා. “සුප භිත්ථා”ති: රතනමයසොපානතාය සුඤ්ජර්භිත්ථා. “මහොදකා”ති: බහුජලා. “සබ්බොතුක”තති: පුපුපුපගථසුපගරුක්ඛාදිති සබ්බෙසු උතුසු සුඛාවහං. තෙතාහ: ධාරයතෙ එලානීති. “සුපුපභිතා”තති: නිව්චං සුපුපභිතං. තං සුළා පෙතො පොක්ඛරණී ආදීනං පටිලාභ කාරණං ආවික්ඛතෙතා:-

“අමබ්වතොදකං යාගු සිතව්ජායා මනොරමා

ධිතාය දිත්තාදුතෙන තෙත මෙ ඉධ ලබ්බති”ති
ගාථමාහ.

තත්ථ “තෙත මෙ ඉධ ලබ්බති”ති: යං තං හගවතො භික්ඛුනඤ්ඤි අමබ්වතො උදකං යායුං ව මමං උද්දිස්ස දෙනානි යා මග්ගං ධිතාය දිත්තං දානං තෙත මෙ ධිතාය දිත්තාදුතෙන ඉධ ඉමෙය්‍යිං දිබ්බෙ අමබ්වතෙ සබ්බොතුකං අමබ්වතං, ඉමිග්ගා: දිබ්බාය මනුඤ්ඤාය පොක්ඛ රණීයා දිබ්බඋදකං, යාගුයා අත්ථරණස්ස ව දුතෙන උය්‍යානවිමාන කපපරුක්ඛාදිසු සිතව්ජායා මනොරමා ඉධ ලබ්බති, සිජ්ඣතිති අපේඨා.

එවකදී පන වඩා සො පෙනෙන නො වාණිජ්‍ය නොවන නාති පසුවකහාපණසතානි දෙසෙය්‍යා ඉතො උපබ්බං. කුමෙහ ගණනට උපබ්බං මයා ගතිනං ඉණං සොධෙය්‍යා සුබොත ජිවතුති මයං ධිතාය දෙදා”ති අංග. වාණිජ්‍ය අනුකතමෙන සාවළිං පඤ්ඤා ධිතාය කපෙය්‍යා තොන අතතනො දිනනතාගමෙ පඤ්ඤා එව අදංසු. සා කහාපණසතං ඉණකාරානං¹ දඤ්ඤා ඉතරං අතතනො පිකුසතායසා තසා කුටුම්භිකසා දඤ්ඤා සයං වෙය්‍යාවම්චං කරොනති නිවසති. සො “ඉදං සබ්බං කුසං යෙව ගොඤ්ඤා”ති තසා යෙව පටිදඤ්ඤා නං අතතනො ජෙට්ඨපුත්තසා ඝරසාමිනිං අනාසි. සා ගච්ඡන්තා කාලෙ එකං සුතතං ලභිතො තං උපලාලෙනති:-

“සන්ධිධිකං කමමං එවං පයංථ දුතසා දමසා සංයමසා විපාකං

දසී අහං අය්‍යකුලෙසු සුඤ්ඤා සොමි අගාරසා ව ඉසාරා”ති ඉමං ගාථං වදති.

අපේක දිවසං සන්ධා තසා සද්ධාපටිපාකං ඔලොකෙය්‍යා ඔහාසං එරිතො සමුත්තෙ ධිතො විය අතතානං දෙසෙය්‍යා තං:-

“අසාතං සාතරුපෙන පියරුපෙන අපජියං

දුක්ඛං සුඛසා රුපෙන පමත්තං අභිවත්තති”ති

ඉමං ගාථමාග. ගාථාපටිපොසානො සා සොතාපත්තිථලෙ පතිට්ඨිතා. සා දුතියදිවසෙ බුච්ඡිකසා භික්ඛුසඛසා දුතං දඤ්ඤා තං පවහති. හගවතො ආරොචෙයි. හගවා තමන්ථ අවිප්පය්‍යතීං කතො සමපත්ත පටිසාය ධම්මං දෙසෙයි. සා දෙසනා ඔහාජනසා සාසිකා අනොසිති.

අමබසෙහවසුච්ඡානා

නි ටසී වා.

4. 13.

“සං දදාහී හි නං හොති”ති ඉදං අක්කදයක පෙතවදු. තසා කා උපතති? හගවති සාවළියං විහරන්තා අක්කදතරෙ සාවළිවාසී උපාසකො සකවෙ හි ගණකසා පුරෙය්‍යා වාණිජ්‍යය විදෙහං ගතො තන්ථ අතතනො ගණකං විකතිණිතො පටිගණකං සකවෙසු ආරෙ පෙය්‍යා සාවළිං උද්දියා මයං පටිපජ්ඣි. තසා මයං ගච්ඡන්තසා අවසීයං එකසා සකවසා අනෙකා භිජ්ඣ. අප අක්කදතරෙ පුරිසො රුක්ඛගහණන්ථං කුසාරිථරස්සං ගාහාපෙය්‍යා අතතනො ගාමනො නිකම්භො අරක්කද විවරන්තො තං ධානං පඤ්ඤා උපාසකං අක්ක ගක්කදනො දෙමනසා පපත්තං දිසවා “අයං වාණිජ්‍ය අක්කගක්කද නොන අවසීයං කිලමති”ති අනුකම්පං උපාදය රුක්ඛදණකං ඡිද්දිතො දලහං අක්කං කතො සකවෙ යොජෙය්‍යා අදාසි. සො අපරෙත සම

සෙත කාලං කතාං තසංගං සෙව අවච්ඡෙදසෙ භූමිවෙදවතා හුතා
නිබ්බන්ධා අතතනො කමම. පච්චවේක්ඛිතා රතතියං තස්ස උපාස
කස්ස ගෙහං ගතත්වා ගෙහවාසෙ රුතා:-

“යං දදාති න තං භොති දෙපෙව දුතං දත්වා උභයං තරති
උභයං තෙන දුතෙන ගච්ඡති ජ්ඣරථ මා පමජ්ජමා”ති
ගාථමාග

තත් “සං දදාති හි නං භොති”ති: යං දෙය්‍යධම්මං දයනො
දෙති න තදෙව පරලොකෙ තස්ස දුතස්ස ඵලසාමවත භොති, අථ
ඛො අඤ්ඤං ඛුංගං ඉඨං කතං ඵලං භොති සෙව. තසංගං “දෙපෙව
දුතං”ති: යථා තථා දුතං දෙප ඵලං. තත් කාරණමාග: “දත්වා උභයං
තරති”ති: දුතං දත්වා දිට්ඨධම්මකමපි සම්පරුසිකමපි දුක්ඛං අතත්තං
ව අතික්කමති. “උභයං භොති දුතෙන ගච්ඡති”ති. දිට්ඨධම්මකං සම්ප
රුසිකං වාති උභයමපි සුඛං තෙන දුතෙන උපගච්ඡති පාපුණාති.
අතතනො පරෙසඤ්ච හිතසුඛවසෙනාපි අයමන්තො සොප්පතබ්බො.
“ජ්ඣරථ මා පමජ්ජමා”ති: ඵලං උභයානත්තිවාරණං උභයහිත
සාධනං දුතං සම්පාදෙදුං ජ්ඣරථ, දුක්ඛපකරණාති සප්ප්පතා තත්
ව අප්පතනා භොතාති අන්තො. ආදර්ශස්ස තත්ඤ්චත් අමෙණිත
වසෙන චුතතො. වාණිජ්‍යේ අතතනො නිව්චං තීරෙතො පටිතිවතතිතො
අනුක්කමෙන සාවන්තො පත්වා දුතියදිවසෙ සත්තාරං උපසංකම්මො
වන්දිතො ඵකමතතං නිසින්නො තං පවතති. හගවතො ආරොචෙසි.
සත්තං තමත්තං අනුප්පතති. කතා සම්පත්තපරිසාරය ධම්මං දෙසෙසි.
සා දෙසනා මහාජනයා සාප්පිකා අගොසිති.

අනඤ්ඤානිසෙසානුච්ඡේදනා
නි වසි තා

4. 14

“මයං භොගෙ සංහරිමා”ති ඉදං භෞතසංහරණ පෙතවිඳුල්.
තස්ස කා උප්පතති? හගවති වෙච්චිතෙ විහරන්තො රුජගගෙ කීර
වතස්සො ඉප්පියො මානභූවාදිවසෙන සප්පි මුදු තෙල ධඤ්ඤදීති
වොගාරං කතා අසොනිසො භොගෙ සංහරිතො ජීවනත්තො කායස්ස
හෙද පරමමරණං ඛිතිතගරෙ පරිබාසිට්ඨං පෙතියො හුත්වා
නිබ්බන්ධංසු. තං රතතියං දුක්ඛාභිභූතා

“මයං භොගෙ සංහරිමා සමෙත විසමෙත ව
තෙ අඤ්ඤා පරිභුඤ්ඤාති මයං දුක්ඛස්ස භාගිනි”ති

විප්පලපතතියො හෙරවෙන මහතා සඤ්ඤාන විරම්භංසු. මනුස්සා
ආං සුත්වා භිතතසිතා විහාතාය රතතියා බුද්ධබුද්ධස්ස භිතබුද්ධස්ස
මහාදුතං සප්ප්පතා සත්තාරං භිතබුද්ධස්සානු භිමිතෙතනා පඤ්ඤා

තෙන බිදනියෙන හොජනියෙන පරිවිසිනි: හගවනනං භුක්තාපි.
 ඔනිතපත්තපාණිං උපනිසිදිනි: නං පවතති. පච්චෙදෙසුං. හගවා
 “උපාසකා තෙන වෙසෙද්දන කොචි අනතරයො නත්ති. වතසො
 පන පෙතියො දුක්ඛාභිභූතා අත්තානං දුක්ඛවතමිං කපෙති: පරි
 දෙවනවසෙන සෙද්දන විලපනතියො¹:-

“මයං හොගෙ සංහරිමා සමෙන විසමෙන ව

තෙ අසෙද්ද පරිභුඤ්ජාති මයං දුක්ඛස්ස භාගිනි”ති

ඉමං ගාථමාහංසුති අවොච.

තත් “හොගෙ”ති: පරිභුඤ්ජනබ්බන්ධන හොගාති ලබ්භාමෙ
 වන්ධාරණාදිකෙ විතතුපකාරණවිසෙසෙ. “සංහරිමා”ති: ඔච්ච්ථ
 මලෙන පරියාදින්නවිත්තා කස්සචි කිඤ්චි අදංඛා සංවිඤ්චිත.
 “සමෙන විසමෙන වා”ති: ඤායෙන ව අසෙද්දයෙන ව, ඤායපච්චරූප
 තෙන² වා අසෙද්දයෙන. තෙ හොගෙ අවෙතති සංහරිතෙ ඉද්ධති
 අසෙද්ද පරිභුඤ්ජාති. “මයං දුක්ඛස්ස භාගිනි”ති: මයං පන
 කස්සචි සුවරිතස්ස අකතත්තා දුච්චරිතස්ස ව කතත්තා එතරගි පෙන
 යොතිපරියාපත්තස්ස මහතො දුක්ඛස්ස භාගිනියො හවාමි, මහා
 දුක්ඛං අනුභවාමාති අත්තා.

එවං හගවා තාගි පෙනිති වුත්තගාථං වනි: තාසං පවතති.
 කපෙති: තං අනුප්පත්ති: කඤ්ච සම්පත්තපරිසාය ධම්මං දෙසෙති:
 උපරි සම්මානි පකාසෙයි. සම්මපරියොසානෙ ඛනු සොතාපත්ති
 එලාදිති පාසුණිංසුති.

හොගසංහරණපෙතවසුචණ්ණා
 ති වසී තා.

4. 15.

“සෙවිසු වස්සසහසාගි”ති ඉදං සෙවිසුප්පකපෙතවන්ත්‍ර. තස්ස
 කා උප්පත්ති? හගවා සාවන්තියං විහරති ජෙතවනෙ. තෙන වො
 පන සමයෙන රුජා පසෙනදිකොසලො අලභිකතපට්ඨපෙත්තා
 හත්තිකකිවරගතො මහතියා රුජ්ඣියා මහනෙත්ත රුජානුභාවෙන
 නගරං අනුසංවරනොතා අසෙද්දකරසමීං හෙගෙ උපරිපාසාදෙ වාන
 පානං විවරිනි: තං රුජ්ඣිභූතියං ඔලොකෙන්නා රූපසම්පත්තියා
 දෙවච්ච්ථරූපවිහංගං එකං ඉප්පි. දිස්සා අදිට්ඨපුඤ්ඤ ආරම්භණ
 සහසා සමුප්පන්නා කිලෙසසමුද්ධායොගො පරිසුට්ඨිතවිත්තො සතිපි
 කුලරූපාවාරාදිභූණ්ණවිසෙසසම්පන්නො අනන්තපුරුෂෙන සහවලනු
 කස්ස පන දුද්දමස්ස විත්තස්ස විසෙක තස්සා ඉප්පියා පටිබ්බිමානසො
 නුඤ්චා පටිජාගෙන නිසින්නස්ස පුරිසස්ස “ඉමං පාසාදං ඉමං ව ඉප්පිං උප

1. හා. විසමරෙන මරවනතියො.
 2. සි. 1. II & III. පඤ්ඤපච්චරූපකෙන.

බාලෙහි” කී සතුන් දැන රාජගෙහි පව්වේ. අසුන් සබ්බ අමි
සකබරපෙනවනුමි ඇගනනගෙනවි වෙදිනබ්බ. අය පන
විසෙසො: ඉබ් පුරිසො සුරිසෙ අනන්තගෙන යෙව් ඇගනනි නගර
වාරෙ එකිනෙ අනනනා ඇතිනං අරුණවණ්ණමිනනිනං උපපලාති ව
නගරවාරකවාපෙ ලග්ගනනි නිපජ්ඣං ජෙතවනං අගමාසි රාජා
පන සිරිසයනෙ වාසුපගනො මජ්ඣිමයාමෙ ස ඉති න ඉති ද ඉති
සො ඉති ව ඉමාති වනනාරි අකබරාති මහනා කණෙකන උච්චාරි
නාති විසාරවසෙන අසොසාසි. නාතිපි කිර අතිනෙ කාලෙ සාවස්ථි
වාසිති වතුති සෙවනිපුතෙතති ගොගමදමිනෙතති සොබ්බනාලෙ
වාරදරිකකමිවසෙන බහුං අපුසුන්ද. පසවිනි: අපරගාගෙ කාලං
නනි: තසොව නගරසො සමිපෙ ලොගකුමිතියං නිබ්බතනිනි: පච්චමි
නෙති ලොගකුමිතියං මුඛවට්ටි. පනි: එකෙකං ගාථං වනතුනාමෙති
උච්චාරිනානං නාසං ගාථානං අදිඅකබරාති. තෙ පඨමකබරමෙව
වනි: වෙදනාපනනා සුනි: ලොගකුමිතියං මහරිංසු. රාජා පන නං
සද්දං සුනි: භිතතසිනො සංවිසො: ලොමගංසජනො නං රතනාව
සෙසං දුකෙකන විනිනාමෙති: විනානාය රතනියං පුරොගිතං පසෙකන
සාපෙති: නං පවතනි: කපෙසි. පුරොගිතො රාජානං භිතතසිනං
සුනි: ලාගතිගො: “උපපනනා වො අයං මයං බ්‍රාහ්මණානං ව
ඉංභුපාදපුපාසො” කී විනෙතනි: “මහාරාජ මහා වතායං උපද්දවො
උපපනනා සබ්බවතුකකං සතුන්ද යජාති” කී ආග. රාජා තසො පථි
වචනං සුනි: අමෙව් අණංපෙසි: “සබ්බවතුකකසතුන්දො උපකාර
ණාති සජෙජා” කී. නං සුනි: මලිකාදෙවී රාජානං එවමාග:
“කසො මහාරාජ බ්‍රාහ්මණො වචනං සුනි: අනෙකපාණවට්ටි: සකක
කිවං කාතුකාමෙසි, නහු සබ්බත් අපථිගතකසුණවාලො හගවා
ප්‍රවර්තෙබ්බා? යථා ව තෙ හගවා බ්‍රාහ්මණනි තථා පථිපජ්
තබ්බ” නති. රාජා තසො වචනං සුනි: සත්ථසනතිකං ගනනි: නං
පවතනි: හගවෙනො ඇරොවෙසි. හගවා “න මහාරාජ තනො
නිදනං තුයං කොචි අනතරායො” කී වනි: අදිනො පට්ඨාය තෙසං
ලොගකුමිතිරියෙ නිබ්බතනසතනානං පවතනි: කපෙති: තෙති.
පවෙකං උච්චාරෙතුං ආරභිගාථාසො:-

“සබ්බවසොසගයොති පරිපුණ්ණොති සබ්බසො
නිරියෙ පච්චමිනානං කද අනෙතො හවිසොති?

නනි අනෙතො කුතො අනෙතො න අනෙතො පථිදිසොති
තථාති පතනං පාපං මම තුයං.” ව මාරිස.

දුජ්ඣිතං අජ්ඣමග්ගෙ සනෙත න දදමග්ගෙ
සනෙතපු දෙය්‍යධමෙසු දීපං නාකමග්ග අනතනො.

1. හා. උච්චාරිතාති මිය.

2. හා. ලාභුපාසො.

3. සි. 1. තුයං. මයං.

සො හි නුත ඉතො ගනනිං යොතිං ලඛාන මානුසිං.

වදඤ්ඤා සිලසමපන්නා නාගාමි කසලං බහුං."ති

පරිපුණ්ණං කථා කපේසි.

තත් "සට්ඨි වය්‍යසහස්සාහි"ති: වය්‍යානං සට්ඨිසහස්සාහි. තස්මිං කීර ලොහකුමභිතිරයෙ නිබ්බත්තසත්තො අධො ශච්ඡන්තො තිංසාය වය්‍යසහස්සෙහි හෙට්ඨිම තලං පාපුණාති, තතො උඛං උග්ගච්ඡ තතොපි තිංසාය එව වය්‍යසහස්සෙහි මුඛවට්ටිපපදෙසං පාපුණාති. නාය සඤ්ඤාය සො "සට්ඨි වය්‍යසහස්සාහි පරිපුණ්ණාති සබ්බසො"ති ශාථං වත්තුකාමො ස ඉති වචා අභිමත්තවෙදනාපපන්නො හුන්වා අධො මුඛො පති. භගවා පන තං රඤ්ඤා පරිපුණ්ණං කථා කපේසි. එසත්තයො සෙසගාථාසුපි. තත් "ඤ්ඤා අනෙතා හමිස්සාහි"ති: ලොහ කුමභිතිරයෙ පච්චමානානං අමානං කද හු ඛො ඉමස්ස දුක්ඛස්ස අනෙතා පරියොසානං භවිස්සති. "නාථාහි"ති: යථා තුග්ගං මග්ගං ව ඉමස්ස දුක්ඛස්ස නත්ථි අනෙතා න අනෙතා පතිදිස්සති තථා තෙන පකාරෙන පාපකං කමමං පතතං තයා මයා වානි විහත්ති. විපරිතා මෙත්වා වත්තබ්බං. "දුජ්ජිමින"තති: විඤ්ඤාහි ගරභිතබ්බං ජිවිතං. "සෙ සතෙත"ති: යෙ මයං සතෙත විජ්ජමානෙ දෙය්‍යබමෙම. "න දදමිනසෙ"ති: න අදමහ. වුත්තමෙවත්ථං පාකචතරං කාතුං සතෙතපු දෙය්‍යබමෙමපු දීපං නානමින අත්තනොති වුත්තං. "සො"ති: සො අහං. "භුතා"ති: වත්තපරිචිතසෙක්ක නිපාතො. "ඉසො"ති: ඉමමා ලොහකුමභිතිරයා. "ගනාමා"ති: අපගනත්වා. "සොතිං ලඛාන මානුසි"තති: යොතිං මනුස්සත්තභාවං ලභිත්වා. "වදඤ්ඤා"ති: පරිච්චාගසිලො වා යාවකානං වා වදඤ්ඤා. "සිල සමපන්නා"ති: සිලාවාරසමපන්නො. "නාගාමි කුසලං බහු"තති: පුබ්බ විය පමාදං අනාපජ්ජිත්වා බහුං පහුතං කුසලං පුඤ්ඤකම්මං කරිස්සාමි, උපවිඤ්ඤාමිති අත්තො.

සත්වා ඉමා ශාථායො වච්චා විත්ථාරෙන බමමං දෙසෙසි. දෙසනා පරියොසානෙ මත්තිකාරත්තුපපලභාරකො පුරිසො සොනාපත්ති එලෙ පතිට්ඨති. රාජා සංජාතසංවෙගො පරපරිග්ගහෙ අභිජ්ඣං පහාය සදුරසත්තුටෙත්වා අගොසිති.

සෙට්ටිපුතනසෙට්ටිපුණ්ණා

ති ට්ඨි තා.

4. 16.

"කිං හු උමමත්තරුසොවා"ති ඉදං සත්ථි වෙච්චනෙ විහරන්ත අඤ්ඤතරං පෙහං ආරබ්භ වුත්තං. අනිතෙ කීර බාරාණසිනගරෙ අඤ්ඤතරො පිඨසප්පි සාලිත්තකපපයොගෙ කුසලො තථාහි සක්ඛර විපනසිපෙය නිපථත්ති. ඤනො නගරවාසෙ නිග්ගොධරුක්ඛමුලෙ නිසි දිත්වා සක්ඛරපහගාරෙහි ගත්ථිඅස්සරථමනුස්සකුටාගාරධරපුණ්ණ සවාදිරුපාති නිග්ගොධරපෙත්තපු දෙස්සති.

නගරේ දුරකා අතතනො කිලනතොය මාසකඛ්ඛිමසකාදිති දන්තිය
 යථාරුචි තාති සිප්පාති කාරයනති. අපේකදිවසං බාරාණසිරාජා
 නගරෙනො නිකඛමිතිං තං නිග්‍රොධමුලං උපගතො නිග්‍රොධපතෙනාසු
 හඞ්චිරූපාදිවසෙන නානාමිධිරූපවිභතතිසො අනප්‍රාප්තො දික්ඛං
 මිත්‍රසො පුච්ඡී: “තෙනා හු චො ඉමෙසු නිග්‍රොධපතෙනාසු එවං නානා
 මිධිරූපවිභතතිසො කතා”ති. මිත්‍රසො තං පිඨසප්පිං දසොසු: “දෙව
 ඉමිනා කතා”ති. රාජා තං පකෙකාසිතිං එවමිහං. “සකකා හු චො
 හණ් මයං දසිතිසං එකසං පුරිසසං කපේනතසං අජා
 නතතසොච කුච්ඡිං අජලණ්ඨිකාති පුරෙඤ”නති? සකකා දෙවං”ති.
 රාජා තං අතතනො රාජභවතං තෙනා බහුභාණිකො පුරොගිතන
 නිබ්බිතාරූපො පුරොගිතං පකෙකාසාපෙතිං තෙනා සහ විවිතෙන
 මිකාසෙ සාණිපාකාරපරිකම්බෙන නිසිදිතිං මනතයමිතො පිඨසප්පිං
 පකෙකාසාපෙති. පිඨසප්පි නාමිතිතො අජලණ්ඨිකා ආදයංගතො
 රසෙඤ්ඤ ආකාරං ඤාතිං පුරොගිතාහිමුචො නිසිතෙනො තෙන මුචො
 විවචො සාණිපාකාරවිවරෙන එකෙකං අජලණ්ඨිකං තසං ගලමුලෙ
 පඨිට්ඨාපෙති. සො ලජ්ජාය උග්ගිලිඤ්ඤ අසකෙකාතෙනා සබ්බා
 අපේකාහරි. අථ තං රාජා අජලණ්ඨිකාති පුරිතොදරං විසාජ්ජි
 “ගච්ඡ මුග්ගණ්, ලබං තසා බහුභාණිතාය එලං, මිදනඵලපියබ්බ
 පතනාදිති අභිසංඛිතං පානකං පිච්ඡා උච්ඡෙඛාති, එවං තෙ සොජ්ජි
 හවිසාති”ති. තසං ව පිඨසප්පියං තෙනා කමෙමන අතතමිතො
 හුචා චුල්ලං ගාමෙ අදාසි. සො ගාමෙ ලභිතිං අතතානං සුචෙතෙනා
 පිණෙතෙනා පරිජනමි පුච්ඡෙනො පිණෙතෙනා සමණ්ඤ්ඤාදි
 තං¹ යථාරකං කිඤ්චි දෙතෙනා දිට්ඨමිතිං සචරාසිකං ව අපථං
 අභාපෙනො සුචෙන ජීවති. අතතනො සහතිකං උපගතො
 සිප්පං සිකඛනතො හතතමෙතනං දෙති. අපේකා පුරිසො තසං
 සහතිකං උපගතො එවමිහං: “සාධු ආචරිය මමමි එතං සිප්පං
 සිකඛාපෙති, මයං පන අලං හතතමෙතනො”ති. සො තං පුරිසං
 තං සිප්පං සිකඛාපෙති. සො සිකම්භසිප්පො සිප්පං විමංසිකාමො
 ගතො ගභිතාතීරෙ නිසිතතසං සුතෙතතසං නාම පච්චිකමුඛසං
 සකඛරාසිකාතෙනා² සිසං නිජ්ඣි, පච්චිකමුඛො තනෙථව ගභිතාය
 තීරෙ පරිනිබ්බාසි. මිත්‍රසො තං පවතතිං සුචා තං පුරිසං
 තනෙථව ලෙඛ්‍යදණ්ඩාදිති පහරිතිං ජීවිතා වොරොපෙසුං. සො කාල
 කතො අවිමිචගාතීරෙය නිබ්බතතිං බහුතී වසංගහසාති තීරෙය
 පච්චිතිං තසංච කමමසං විපාකාවසෙසෙන ඉමසං. බුබුප්පාදෙ
 රාජගහනගරසං අවිදුරෙ පෙනො හුචා නිබ්බතති. තසං කමමසං
 සරිකඛකෙන විපාකෙන හවිතබ්බංති කමමෙවකම්බනාති පුබ්බණ්ඨ
 සමයං මජ්ඣනිකසමයං සායණසමයං ව සච්ඡිදයොකුටසක
 සාති මන්තො නිපතනති. සො ජිනනතිනසියො අභිමතතවෙද

1. හා සමණ්ඤ්ඤාදිතං අනුභවං. 2. සි. I & III. සකඛරාසිකාවෙත.

නාපසනෙතා භූමියං පනති. අයොකුටෙසු පන අපගතමනෙතසු පටි පාකතිකසිරො කිට්ඨති. අපේකදිවසං ආයස්සා මහාමොක්ඛාලානො ගිජ්ඣකුටා මතරනෙතා තං දිස්වා:-

“කිනත්තු උමමතතරුපොච මිහො හනෙතාච ධාවසි
නිස්සංඝයං පාපකමමං කිනත්තු සද්දංසෙ කුච්”නති?

ඉමාය ශාථාය පටිපුච්ඡි.

තත් “උමමතතරුපොචාති: උමමතතසහාපො විය උමමා දපපනෙතා විය. “මිහො හනෙතාච ධාවසි”ති: හනනමිහො විය ඉතො විතො ව ධාවසි. සො හි තෙසු අයොකුටෙසු නිපතනෙතසු ච පරිත්තාතං අපස්සනෙතා න සියා තු ඛො එවං පහාරොති ඉතොපි එතොපි පලායති. තෙ පන කමමවෙගුක්ඛිත්තා යත් කත්ථි සිත්තං මත්තෙ යෙව උපරි පතනති. කිනත්තු සද්දංසෙ කුච්”නති කිනත්තු ඛො කුචං සද්දං කරොසි අතිවිය විස්සරං කරෙතො විචරසි තං සුත්වා පෙතො:-

අහං හදනෙත පෙතොමති දුග්ගතො යමලොකිකො
පාපකමමං කරිත්වාන පෙතලොකං ඉතො ගතො.

සට්ඨිකුටසගස්සාති පරිපුණ්ණොති සබ්බසො

සියෙ මග්ගං නිපතනති තෙ හිද්දනති ව¹ මත්තක”නති

විති ශාථාති පටිවචනං අද්දසි.

තත් “සම්මුඛසංඝසංඝාති”ති: සම්මතොති අයොකුටසගස්සාති. “පටිපුණ්ණොති”ති: අනුතාති. “සබ්බසො”ති: සබ්බභාගතො. තස්ස කිං සසියා අයොකවසගස්සාතං පතනපසගොනතං මහනතං පබ්බත කුටප්පමං සිසං නිබ්බතති. තං තස්ස වාලග්ගකොටිතිතතුද්දන මතනට්ඨි ධානං අසෙසෙත්වා තාති කුටාති පතනතාති මත්තකං හිද්දනති. තෙන සො අට්ටස්සරං කරෙති. තෙන වුත්තං: සබ්බසො සියෙ මග්ගං නිපතනති තෙ හිද්දනති ව මත්තකනති. අප්ඨ තං පෙරෙ කතකමමං පුච්ඡනො:-

“කිනත්තු කායෙන වාචාය මනසා දුක්ඛටං කතං
කිස්ස කමමවිපාකෙන ඉදං දුක්ඛං තිගච්ඡසි?

සට්ඨිකුටසගස්සාති පරිපුණ්ණොති සබ්බසො

සියෙ තුග්ගං නිපතනති තෙ හිද්දනති ව¹ මත්තක”නති?

වෙ ශාථා අහාසි.

තස්ස පෙතො අත්තනා කතකමමං ආචික්ඛනො:-

“අද්දසාසිං සම්මුඛං සුනෙතතං භාවිති ත්ථියං

නිසිනතං රුක්ඛමුලයමිං ක්ඛායනං අකුතො භයං.

සාලිතතකපසභාරෙන භිඤ්ඤාං තස්ස මත්තං
තස්ස කම්මවිපාකෙන ඉදං දුක්ඛං නිගච්ඡිං.

සබ්බකාමසංඝයානි පරිපුණ්ණානි සබ්බසො
සිසො මංගං නිපතනති තෙ භිඤ්ඤානි ව මත්තං”නති

තිස්සො භාජායො අභාසි.

තත් “සම්මුද්ධ”නති: පච්චෙකසම්මුඛං. “සුභෙදාන”නති: එවං
නාමකං. “භාසිභිඤ්ඤ”නති: අරියමග්ගභාවතාය භාසිත සඛාදිගුණීයං.
“සාලිතතකපසභාරෙන”නි: සාලිතතකං මුඛවති ඛනුකෙන අභිගුලිති
එව වා සක්කරිකපනපයොගො තථා සක්කරිය පහරණෙන. සාලිතත
කපසභරණොභාසි වා පාඨො “භිඤ්ඤා”නති: භිඤ්ඤා.

තං සුඛාං ථෙරෙ අත්තනො කතකම්මොත්තරුපථෙව ඉදනි පුරුණ
කම්මස්ස ඉදං ඵලං පරිලභතිති තං දස්සෙතො:

“ධම්මෙන තෙ කාපුරිස
සබ්බකාමසංඝයානි පරිපුණ්ණානි සබ්බසො
සිසො ඥායං නිපතනති තෙ භිඤ්ඤානි ව මත්තං”නති

මසානභාජමාග.

තත් “ධම්මෙසා”නි: අත්තරුපකාරණෙන. “තෙ”නි: තච. තස්මිං
පච්චෙකමුඛෙ අපරජ්ඣිනෙතන තයා කතස්ස පාපකම්මස්ස අනුච්ඡ
විකෂේපෙනං ඵලං ඥායං උපනිතං, තස්මිං තෙනවි දෙවෙන වා
මාරෙන වා බ්‍රහ්මණා වා අපි සම්මාසම්මුඛෙනපි අපපට්ඨිංගනීයමෙවෙ
තනති දස්සෙති.

එවං ව පන වච්චා තෙනා පිණ්ඩාය වරිත්වා කතභතනකිත්ථො
සායණසම්මෙස සත්ථාරං උපසංකම්චා තං පවතති. භගවතො ආරො
වෙසි. භගවා තමත්ථං අනුප්පතති. කත්වා චතුතනං පරිසානං ඛමමං
දෙසෙතො පච්චෙකමුඛානං ගුණානුභාවං කම්මානඤ්ච අවඤ්ඤානං”
පකාසෙයි. මහාජනො සංවෙගජනො සඛාජනො ච හුත්වා පාපං
පහාය දුනාදි පුඤ්ඤනිරතො අහොසීති.

සබ්බකාමසංඝසපෙනවිනුචණ්ණො

ති ධ්මි තා.

චතුත්ථමොචගනවනුචණ්ණො

ස ම තො.

එතතාවතා ව

යෙ තෙ පෙතෙසු නිබ්බතතා සත්තා දුක්ඛවතාරිනො
යෙති කමෙති තෙසං තං පාපකං කට්ඨකපථලං.

පච්චක්ඛනො විභාලෙනති පුච්ඡා විසංඝනෙති වා
යා දෙසනානියාමෙන සත්තසංවෙගවසිති;

තං කථාවන්තුකුසලා සුපරිඤ්ඤානවැන්නා
සෙසවිඤ්ඤාති නාමෙන සංභායිංසු මහෙසයො.

තස්ස අත්ථං පකාසෙත්තුං පොරණධිකථාතං
නිසංසාය යා සමාරඬා අත්ථසංවණ්ණනා මයා.

යා තත්ථ පරමිත්තං තත්ථ තත්ථ යථාරහං
පකාසනා සරම්භි දීපනී නාම නාමිතො.

සමපතතා පරිනිට්ඨානං අනාකුලවිනිව්ඡයා
සා පණ්ණාසමතතාය¹ පාලියා භාණ්ඩාරතො.

ඉති තං සබ්බරෙණෙන² යං තං අධිගතං මියා
පුඤ්ඤමසායානුභාවෙන ලොකනාපස්ස සාසනං

ඔගාඤ්ඤායා විසුඬාය සීලාදීපටිපත්තියා
සබ්බපි දෙතිනො භොනතු විමුත්තිරසභාගිනො.

වීරං තිට්ඨතු ලොකසමිං සම්මාසම්මුඛසාසනං
තසමිං සභාරවා නිව්චං භොනතු සබ්බව පාණිනො.

සම්මා වස්සතු කාලෙන දෙවොපි ජගතිපති
සද්ධම්මනීරතො ලොකං බිම්බෙනව පසාසතුති.

බදරනිත්ථ විභාරවාසිනා මුනිවරයනිනා හදනෙතන

ආවරියධම්මපාලෙන කතා පෙනවන්තු

සංවණ්ණනා සමනතා.

1. සී. I. එකපණ්ණාසමතතාය.

2. සී. II. සබ්බරෙණෙන.

INDEX.

	පිටිකතානි.		පිටිකතානි.
අනතෙන	108	අභිකො	80
අනන්තකං	138	අතාරෙසිං	66
අනමකාමා	125	අතිවරුසි	114
අකාසිං කුණ්ඩලී මුඛං	92	අතිවාරිණී	114
අකිලමානො	161	අතිපාදනෙන කුලා න	
අනගොහයා	58	ගොනති	96
අතඛයබමමන්ත්‍ර	172	අතිමඤ්ඤිසං	29
අනබ්බිලං	141	අතිරොචති අමොගති	101
අගාරිණී	138	අතිවිස සොහමානො.	81
අගකකුලිකො හවිසානි		අකුලෙ	135
ගොගනො	142	අකුලං	81
අග්ගිදුඛිඛාව අතපෙ	125	අතතදනාං	189
අග්ගිදුඛිඛාව අතපෙ	28	අන්තං	151
අග්ගිවණ්ණණො	145	අන්තඤ්ඤි දිස්සාං පරිවාරයනති	157
අභිකතො අභිකං ගව්ඡනති	127	අන්තො වෙ තාදිසො සියා	85
අභිකුරං උපජිවනති	98	අප්පා	14
අභිතපච්චති	114	අපාගං සුඛිතො ගොසාං	38
අභිතිරසසා	90	අපො තෙ අදුරුගතං	180
අභිකුසිසොගනො	141	අද	183
අචාරිසං	151	අදතා ගෙගිතමනො	
අච්ඡි	135	ආමිසසම්.	80
අච්ඡන්තං ගොගෙරං ජිවො	181	අදනමතිදනඤ්ඤි	96
අච්ඡන්තරූපං	141	අදනාසිලා න ව සද්දානති	
අජ්ජ සුචෙ	157	දනාපිලං ගොති පරමති	
අජ්ජාසිතො මග්ගං සරෙ	191	ලොකෙ	80
අඤ්ඤාඤ්ඤි බො තං සුච්ඡාමි	65	අදයකා	45
අඤ්ඤාසිතො	161	අදයකා	35
අඤ්ඤානො	159	අදුබ්බපාණී	86
අඤ්ඤා	73. 126	අභා	159
අඤ්ඤා වා දුමමති	31	අභිමතං	65
අට්ඨියාමි	37	අභිසොජනානි ගව්ඡාමි	194
අභංගො ගුලපරිමණිලො	181	අනගාරු	60
අභිසංඛලිකා කතා	114	අනනුඤ්ඤානො	48
		අනපකෙසු	44

	පිළිබිඹානි.
අනවතීනො	48
අනාවටෙපු නිපෙස්සු	144
අනිඤ්ඤා	67
අනිසේසා	164
අනුකම්පනා	20, 52
අනුකම්පනා යෙ කුසලා විදේයස්සං	12
අනුකම්ප මං	52
අනුකම්ප යු	130
අනුපරිච්ඡේදනි	135
අනුප්පාදිතා වාරකං	91, 93
අනුභවිකාන තමපි	81
අනුභූතං	114
අනුභූතානි දුක්ඛං කච්ඡි කපථලානි	45
අනුසත්තරුපො	173
අනුසො	90
අනෙකච්ඡිතං	106
අනෙකභාගෙන භූතේන	158
අනෙකාරසව්‍යඤ්ඤානං	132
අනොමදස්සනෙ	136
අනන්තරයකරෙ අභං	180
අනන්තරවාසනාමං බාරු ණසියා ව සනතිනෙ	122
අනුකම්පිකං	80
අනුගමිකං	186
අනුදිසාති	130
අනුදිසි	132
අනුපානමපි	125
අනුපානමපි	19
අනුපාන පානෙන	31
අපකම්පි	190
අපානුදි	31
අපානුදිං	65
අපි දිබ්බසු	133
අපිසු අවකිරියති	125
අපට්ඨිතභාවං	58
අප්පෙවනාම මුඤ්ඤායං	
පුබ්බලොභිතභාවාදනා	60
අප්පනෙ සු වර්ණිතෙන	94

	පිළිබිඹානි.
අප්පකුසුතො	165
අප්පසුකුසුතො	194
අප්පෙව නෙ දදෙ කිඤ්ඤි	66
අබ්බුලාං වන	32
අභාසිසං	114
අභිකක්කෙනන	53
අභිකක්කමො නඤ්ඤි පටිකක්කමො වා	157
අභිකක්කං	80
අභිජ්ජමානෙ	122
අභිසම්පාදයං	143
අමච්චා පාරිසර්ප්	180
අමච්චි	13
අමනසිකභාවා	130
අමමො	164
අමානුසො වායති ගඤ්ඤා	179
අමානුසුචි කතා පුජා	7, 21
අයං	14, 138
අයං භොතො සමුච්චෙ	32
අයං නු කිං කම්මමකාසි නාරි	34
අයමෙව පුලො නිරසෙත නෙත	158
අයසං පටිකුල්පිතං	40
අයොපාකාරපරිච්ඡේදනං	40
අරණ්ඩිකාරි	164
අරණ්ඩිකවර්ණණවා	181
අරහනෙනා	6
අරිඤ්ඤා	180
අරියං අභිකම්පවරෙකුපෙතං	173
අරෙ	96
අලභාව නිවර්තනෙ	125
අලමෙව කාසුං කල්‍යාණං	90
අලසා	126
අලෙතා	60
අලපාණිකතො පොසො	86
අවකුල්පා පතාමසෙ	194
අවමිකා	164
අවට	66
අවසාදිකානි	138
අවසාදිකා	126

III.

	පිටිවිකා.කි.		පිටිවිකා.කි.
අවලමි	135	ආයතනිකයා	153
අවිජර්ගකරෙසු	147	ආයාසි	114
අවොව	172	ආයුතා	99
අසකිතා	148	ආරාමිනී	77
අසමනනභංගි	172	ආරෙවසි පකතීං තථංභතං	81
අසකකාතිනො	90	ආලාරපච්චා	135
අසකකායා උපනතීකෙ	89	ආලොපං	53
අසිතිකකවචංභානං	77	ආලොපපිණ්ඩයාලො	126
අසුර	495	ආවාසං	67
අසොකං මිරජං ණං	67	ආවි	78
අසංයමි	147	ආවසනං	89
අසා	143	ආසමානා	161
අසානරිරපෙන	43	ආසිං	63
අහමෙව දජ්ජං	96	ආසුං	118
අහු ආවාසිකො මයං	191	ආතිණ්ඩිමානා	133
අහු ඉති අහු පුරිකො	119	ඉච්චව	45
අහු	117	ඉච්ඡාමිතො	159
අහො වත	96	ඉති මෙ සුතං	187
අහඤ්ච කපිකච්ඡුකො	65	ඉතිසු	93
අහං තෙ සකිතා මාතා	60	ඉතො	48, 118, 202
අහං නකු නකුසෙත	68	ඉතො අහං වයංසකානි පඤ්ච	
අහං මතො කුචං තිසා	62	යං එවරුපා විවර්ගි නයා	62
ආකාසෙව ලබ්ධි	58	ඉතො ගතා	25
ආහඤ්ච	117	ඉතො ගතාවා	91
ආහනතීන සකං ඤරං	19	ඉතො දිනෙතන යංපෙනති	
ආහා	48	පෙනා කාලකතා තතිං	23
ආමමිති.	172	ඉතො යොජෙතසු වාහනං	93
ආමිකි මෙතං	79	ඉතතරං	45
ආමිකි මෙතං යදි අති තෙතු	81	ඉතතරං ඉතතරතො ඤාති	45
ආතපො පරිවතනතී	145	ඉතතරං ඉධ ජිවිතං	45
ආතුමෙ	119	ඉතිවිතතං විරුජෙතා	121
ආදිතතං	32	ඉතිපුරිස නිසිතං	60
ආධිපච්චන	100	ඉතිගුතාය	119
ආපණං	66	ඉදං	9, 20
ආපනිතච්ඡි	55	ඉදඤ්ච සුතා වචනං	
ආහාවෙතා	120	මමෙතො	158
ආහනති	113	ඉදති ගුතකා පිතා	66
ආමනතිතා	65	ඉදා	142
ආමිකිඤ්චතෙතු	80	ඉධ 122, 127, 133, 136, 164	
ආමුතනමිඤ්චකුණිලා	98	ඉධ නිතා	136

IV.

	පිළිබඳව.		පිළිබඳව.
ඉඩ නිසින.	136	උපාගන.	93
ඉබාගන.	35	උපෙට්ට	78
ඉබෙව් කුසලං කනි.	7	උපෙට්ට පලාගන.	78
ඉමිඤ්ච	173	උපපජ්ජනති	54
ඉසයෝ	73, 74	උපපඤ්ඤාකිං	55
ඉසිං	189	උපපන්නා පෙතතිවිසයං	60
ඉසි	117	උපපාසුලිකෝ	51
ඉසාරියෙන වා	87	උඛිකාරුපො	179
ඉසාරෙ ධනධිඤ්ඤාසු		උභයං	27, 114, 133
සුපහුභයං	153	උභයං තෙන දුතෙන	
උතකඛි	151	ගච්ඡති	199
උච්චාකුලෙසු	127	උභයෙ අසනෙන	163
උච්චිණ්ණිකාන	132	උභයෝ	65
උච්චං පගගග	190	උගොපි	174
උඤ්ඤ පනතගතෙ රතං	189	උමමතාරුපො ව	17, 31, 204
උජ්ඣුතයං	39	උය්‍යානවනතං	135
උජ්ඣුතලෙ	101	උරගො	47
උඤ්ඤසු	145	උරං සිසඤ්ච සට්ඨම	194
උකු සංචර්ජරාති ව	99	උසාරාසිඤ්ච පලිමපමානො	157
උතකමකිච්ඡපතනං	142	උලාරවණණං	173
උතතමදිසිපතො	164	උලාර	24
උතතරියං	37	එකකො	130
උතතසන්නා	130	එකජ්ඣං	132
උතතානා පතිකිරුම	194	එකදෙසං අදුසි	173
උතතාසිතං	157	එකනතං කවුකං	39
උද්දසි භානා	132	එකනතාතිපං	158
උද්දසාහි මෙ	60	එකපථෙ	130
උද්ධං වතුති මාසෙහි කාල		එකමනතං අපකකමම	91
කිරියා භවිසාහි	39	එකරතතිමපි	86
උතතමෙ උදකං වට්ඨං	23	එකාගං	161
උපකඛටං	80	එතෙ	125, 126
උපගමම	106	එතො	138
උපසීතා	98	එකං යුගං	165
උපසීතෙ	20	එතාදිසො	54, 174
උපසීතො	86	එතාදිසං	35, 142, 190
උපතිස්සනති	127	එතං	161
උපනජුනති	135	එතං අච්ඡාදසිකාන මම	
උපතිකමසු භද්දනෙත	37	දකඛිණමාදිස	38
උපතිකමසු භද්දෙ කිං		එතං තෙ පරලොකස්මිං	
පසාම තං මගිසිකං	37	ලොකිතං භොකු උතතර	105

	පිටිවිකානි.
එතං ඩිජං කසි ඛෙතනං	6
එතං මෙ හොති භොජනං	192
එතං සො උපජ්චති	192
එතඤ්ච අඤ්ඤාඤ්ච	173
එතඤ්ච භනෙත අරගාමි	145
එතමපි	172
එතෙතා	104
එතෙතා නිබ්බතතෙතෙ එලං	6
එත්ථ නික්ඛිතනං අනක්ඛාතං	145
එය්‍යාසි	81
එරකච්ඡං	76
එවමාදිනවං ඤාඤා ඉඤ්ඤා	188
එවමෙතං අතිතානං	
පරිසනෙතා න දිස්සති	119
එවමෙවං	181
එවමෙවමපි සො ජිවො	181
එවං	20, 48, 99
එවංදිසි පුරෙ අාසිං	182
එවං දදනති ඤාතිනං	20
එවං සක්කං වරං මිඤ්ඤ	95
එවං සග්ගං ගමිස්සාපි	78
එවං සමපදමෙවෙතං	49
එවඤ්ච කාණ්ණ ජනාසි	72
එය්‍ය පුඤ්ඤාස්ස සමපදා	97
එසෙත්ථුපාසකො සමො	38
ඔපුණංසි මහාවානෙ	183
ඔභාසයනති දස සබ්බතොදිසා	43
ඔභාසෙතති ව නන්දනං	127
ඔභාසෙතති දිසා සබ්බා	53
ඔසග්ගි විය තාරකා	53
ඔසග්ගි	73
ඔසග්ගි	141
ඔසර	72
කඤ්චනාවෙලභුසිතා	113
කට්ඨකා	190
කට්ඨකං	168, 190
කට්ඨං පාලෙතති මාණ්ඩා	98
කණ්ණබ්බුකොස්ස	115
කණ්ණබ්බුකොස්ස	114

	පිටිවිකානි.
කණ්ණ	71
කතඤ්ඤාතා සපුරිසෙති	
වණ්ණිකා	86
කතපුඤ්ඤාස්ස	89
කතං ගච්ඡාමි හද්දං වො	
කතං දුතං පදිසෙත	89
කතං දුතං පදිසෙත	89
කතං වාසො ගමිස්සාති	122
කපං වො යාපෙපි	44
කපං සු යාපෙපි	44
කදරියො	77, 180
කද අනෙතා ගමිස්සාති	202
කපණා	126
කපණො	89, 186
කපිනවචනායං	165
කපකා	93
කපිනකො නාම	164
කපිතං	20
කමොජං	84
කමපච්චයා	20
කමංසිතාඅඤ්ඤාචෙදනීයං	173
කරකං	133
කරියං	81
කරෙති කමං ඉධ චෙදනීයං	136
කලාණ්ඩමමං	165
කලාණ්ඩපාපස්ස	162
කසවා	119
කසවා පුරෙ මිතං පුතතං	72
කසමිං පදෙසෙ	165
කසාකුපමා	6
කසාමි	165
කලාණ්ඩ	68
කාකබ්බුකෙසුරධර	113
කාදලිමිත සඤ්ඤානා	113
කානු අනෙතා විමොක්ඛා	
කිංකරි	37
කා නු තිං ඉධ කිංකරි	25
කාපුරිස	92
කාමිකාමිනි අනෙතරස	
බ්‍රහ්මකර්ම	55

පිළිබිඹුකෘති.	
කාමකාමිනො	127
කාම ගුණෙති	146
කාමදුෂ්ට	84
කායෙක වාචය ව සංකිලිසං	161
කායෙක සඤ්ඤානො ආසිං	8
කායො තො සබ්බසොවගුණණං	8
කාරණත්ථිකො	167
කාලකතො සති	48
කාලුභිතස්ස මෙ ඝනො	94
කාලොක	20, 26
කාසිඝුත්තමධාරිණී	38
කාසාමි පුඤ්ඤති	07
කාප්පි	68
කීචෙජ්,	167
කීත්තු	3
කීත්තු සද්දයසෙ භුවං	204
කිමිජං	138
කිම්බිලායං	114
කිණ්ටි	151
කිලනතා	130
කිසා	130
කිසිකො	51
කිසා	142, 185
කිසා අයං විපාකො	34, 138
කිසා කමමිවිපාකොක	26
කිසා කමමසිදං ඵලං	39
කිසා යානා	44
කිසොතං කමමසා අයං	
විපාකො	161
කිං	90, 104
කිං අකාසි පුරිමය ජනියං	146
කිං කමමකාසි පුඤ්ඤ	11
කිං තනො පාපකං අසා	187
කිං තසා කමමසා විපාකමිසු	161
කිං තාහං දමමි	66
කිං භුමකාකං ගොජනං	44
කිං දදමි	81
කිං වා තොධ කුණරමසහං	66
කිං වාහං දිසා අභිසද්ද	
ගෙයං	162

පිළිබිඹුකෘති.	
කිං සයානං	44
කිං සිලො කිං සමාවාලො	
තොරුවසමි පුරෙ භුවං	88
කිංසු තනො දුක්ඛතරසා	
ගොති	172
කිලාමි	58
කුඤ්ඤරෙණ	44
කුණසං	91
කුණබ්බි කතං	91
කුණබ්බිතගිරියො පෙරෙ	129
කුතො උසාන පොරිසං	180
කුතො ජෙසාපවාසිකො	180
කුතො ඵලං	77
කුරුරිකො	130
කුලමිතරෙ	126
කුලෙජෙසාපවාසකා	78
කුවෙරං	14
කුසලං	173
කුට වාණිජෙජ්	138
කුටාගාර නිවෙසකා	133
කුටාගාරෙ ව පාසාදෙ	127
කෙච්චි	141
කෙතන	53
කෙතන භුලොකත්ථ	193
කෙතන තො ඉධ මිජ්ඣති	54
කෙතන තො බ්‍රහ්මවරියෙන	
පුඤ්ඤං පාණ්ඩිමි ඉජ්ඣති	89
කෙතන වගුණණන	157
කෙතාසි පංසුකුභිතා	65
කෙසුරි	151
කෙවලං	71
කෙසතිවාසකා	125
කෙසමා	71
කෙසෙහමති පරිවජ්ඣතා	37
කො ජතතිවජ්ඣති	93
කො ජානො	93
කො ජිවං ජෙතුමරහති	181
කො තං වදෙථ	173
කොපිතමෙතං ඉඤ්ඤා	66
කො පුඤ්ඤං ත කරිසාති	90

පිළිබිකානි	
කොළියො ඉති විසුපො	122
කො වාපිමි සද්දහාපෙය්	
එත.	162
කොසෙය් තවමිලියානි	58
බජ්භොජ්ජ	19
බජ්මානා	52
බජ්සි කවිත්තයා	65
බජ්සි	185
බඤ්ජාමි	133
බාසිතා ආසි	114
බාජෙණ් පරිපෙඨාසිනා	
බිකකනනනි පුනපුනා	153
බිබ්බිනිකො	161
බිබ්බා	172
බිබ්බා	189
බිතෙත	181
බිපිත.	60
බුදුපරෙතා	60
බුප්පිපාසා සමපිතා	60
බෙතතුපමා	6
බෙමො	179
බෙලං	60
බො	9, 14
බොමකපාසිකානි ව	58
ගව්ජනනා	49
ගතසතනා	31
ගතීමාගතී වා	90
ගතො	48
ගතො සො තය්ස යා ගතී	48
ගතො	151
ගතො	202
ගතො පුනරෙව මානුස.	107
ගතො	93
ගමිඳ්	58
ගහෙකාන තං බාදි යාව	
දුකං	186
ගහෙකාන පසය්ස බාහායං	108
ගාමාගාමි.	120
ගිරිබ්බර.	189
ගිසි නිව්වානි	172

පිළිබිකානි.	
ගුණවනෙතසු	102
ගුරු ගතීනි	65
ගුරං මෙ පරිවතනනි	138
ගොතන සත්තා	113
ගොරකබ්බි න විජ්ජනි	22
සතො ජෙස්සං වි හාතර.	74
සමෙම	186
සරණියො	125
සරමෙසිනො	91
සාණසිසව්ජිනනාතං	60
සොරං	40, 114
සොසො සුයති තාවථෙද	182
සොසො සුයති දුරුභණ්	179
ව	38
වතුකුණ්ඩිකො හවිනාන	130
වතුකකණ්ණං	40
වතුකකමෙන	44
වකොලී	126
වණ්ඩි	63
වතුපාරං	40
වතුබ්බි	44
වතුරය්සා	58
වතොරො හිකබ්බසබ්බකො	
වතොරො පුන පුග්ගලා	66
වඤ්ඤං	49
වඤ්ඤසාරලිතනං	173
වඤ්ඤසාද	151
විකබ්බලමග්ගෙ	161
විතතය්ස අහු අඤ්ඤප්පනං	143
විතතීතනා	98
විතෙත	180
විරතරං	81
විරපාපාභිරතො	147
විරරතතාය බාදනී	35
විරං	98
විරං ජිවනතු	21
විරං ක්වායෙර ඩය්සමානා	45
වුඤ්ඤිකං	122
වුලුනි පුතෙතා	118
වොදිකො හාවිතෙතන	101

පිළිබිඹුකරු		පිළිබිඹුකරු.	
වෙලාව	55	කාසි	114
ජනවත.	60	තව. ජනවත.	47
ජලබහ.	73	තඤ්ඤා දිව්‍යාන	153
ජලාසිතිසහසාරානි	118, 153	තඤ්ඤාදි පරිත්‍යාග.	39
ජලෙව වතුරාසිති වසානි		තණකාය	62
නනුතානි ව	190	තනො 38, 48, 58, 81, 114, 132,	
ජාතො ආකාරගෙඩිතො	194	145, 163	
ජාදෙමි	138	තනො වුතො	127
ජායා සමපන්නො	180	තනො වුතො	77, 190
ජිත්තානාමො	186	තනො සුවච්ඡවසනො මාලො	
ජනතො	143	බාරි අලබ්භිතො	123
ජනෙන තෙන	157	තනො හි	93
ජනතුනො	98	තත්ථ 21, 40, 76, 81, 89, 113,	
ජරගාවො	81	117, 125, 135, 190	
ජහනති මිත්තො මිත්තලං		තත්ථ කා පරිදෙවනො	48
මිදිනො	157	තත්ථ ගතවා කුසලං කරො	
ජකරථ මො පමජ්ජථ	199	හි කමමො	195
ජාතියො	73	තත්ථ මෙ කිං ඵලං සියො	49
ජනනති තං යක්ඛතුතො		තත්ථෙව	157, 166
අනෙජං	165	තත්ථ	143
ජණණො ව වුඛො ව තතිං		තථාගතො	48
ගවිසාසි	107	තථාති වනිං	81
ජනො සබ්බං පජානාති	182	තථාහි	202
ජව හො ජවිතමෙව සෙය්‍යො	157	තත්ථෙව	101
ජවිතසාවසෙසං	142	තදය්‍යො මොනො කුපිතො	
ජුතිමො	166	මය්‍යො ඤාති සමානසි	27
ජෙතො	44	තද අනු	159
කොසි	164	තදහං සුඛිතො හෙය්‍යො	67
ඤාතිධම්මො	24	තදෙව	66
ඤාතිමිත්තො සුභජානො		තපසො	12
භීය්‍යො නො අරති සියො	49	තපසිනො	74
ඤාතිසු යාමි	80	තපසිරූපො	12
ඤාති	72	තමෙවොව රුජා	81
ඤාතිනො	20, 65	තමෙනමෙවොව	173
ඤාතිනො හොතු	20	තයො	66
කොන	143	තයොනුද්දිඨං අතුලං දදිනිං	
කොනසො උපකාපපති	14	සංසෙස	82
කොන	128	කසිදං	12
කොන භිතය්‍යො පෙතය්‍යො		තව දිනෙත්ත	67 130
දක්ඛණො උපකාපපථ	123	තව සුඛිතො මොණව	32

	පිටිකොනි.
තසිතා	104, 145
තසිතො	93
තසා	106, 120, 129, 136, 145, 161, 165, 191
තසා ආලාභනං	117
තසා කමමසා	27, 114
තසා භාතා	130
තසා වතං තමපන බ්‍රහ්ම	වරියං 143
තසා වාතා බලියනති	71
තසා දක්ඛණමදිසුං	38
තසා පාපං අවෙනසිං	26
තසායං මෙ හරියං ව	153
තිතාව සුඤ්ඤා ව	153
තසො නං කමමසා	186
තසොව	192
තසොව කමමසා විපාක	මනියං 107
තසමා	48, 159
තසමා දුරේථ පෙතානං	
අනුකම්පාය පුනපුනං	123
තසමා හි	96
තතිං	23
තතිං වෙදනියං	136
තා	113
තා ව දුසිසො තානෙවා	
ඉරණ්ණානි නො	126
තාදිසු	102
තාදිසො වණ්ණණා	8
තාදිසං	142
තා දෙවතාසො පරිවාර	
යනති	163
තාවතියංසෙ	101
තාවදෙ	81
තාගං	9, 63, 116, 173
තීකි ව්‍යාකානඤ්ච	173
තීසති	40
තීසනති	19
තිණ්ණාපි	172
තිරව්‍යානසොනි	195

	පිටිකොනි.
තිරෙකුඤ්චසු	19
තිසහසානි සුදානි	98
තුනාවාසො	89
තුමං	151
තො	21, 38, 54, 62, 92, 126, 132, 205
තෙ බ්‍රහ්මපාසුපතනා පරතථ	45
තෙ සර	126
තෙ ව	194
තෙවසෙඤ්ඤ පරිවාරෙනති	66
තෙව තත් අප්‍රච්ඡිත්ථ	118
තෙ ව මං තත් ප්‍රච්ඡිත්ති	89
තෙවෙව පුරිතා භොතති	14
තෙජසා යුතං	40
තෙධ භොසෙනතා	
දිසානතා	187
තෙන	8, 92
තෙන පාණි කාමදදො	89, 90
තෙන පාණි මධුසාමො	90
තෙන මෙ ඉධ ලබ්භති	197
තෙනමති නසොනා කසිරාව	
වුතති	163
තෙනෙව	80
තෙපි නාභොතති මෙ අලං	26
තෙපි නො අජරාමරා	73
තිජ්ඣං	205
තෙසාගං පුඤ්ඤා වසාමි	89
තෙසු තෙසෙව රායනති	126
තෙසං	127
තෙසං කං අනුසොචසි	118
තෙති	80
තං	9, 38, 54, 77, 108, 114, 157, 186
තං කිඤ්චි ජනෙය්‍යං අහං	
අවෙච්ච	126
තං ධම්මං	183
තං පාපං පකතං මයං	153
තං පෙතා පරිභුඤ්ජනති	7
තං විතකතං	143
තතිං වෙදනියං	186

පිළිබිඹානි.		පිළිබිඹානි.	
කි.	66	දසසු ලොකධාතුසු සකති	
කිඤ්චි ගෙගජ්ජමානරි	65	පතිකාන දෙවතා	101
කිංසි බාලො ව දුමෙමගො	31	දසාමි දුතං පිතුතං පිතා	
ඵණ්ඩලෙ පතනමතිඤ්චි	190	මහානං	80
ථාලකස්ස ච පානියං	53	දහතෙ මතතදුභිං	86
ථාලකස්ස ච පානියං විපාකං		දුතං පුඤ්ඤාන වඩ්ඪති	7
පස්ස යාදිසං	58	දුතපතීනො	89
මුළං හරනතියො වාරෙසිං	153	දුතවිස්සග්ගන	91
පෙරස්ස දස්සයි තුමං	130, 133	දුතෙ අධිකතො අනුං	91
පෙරිං	108	දුතෙ ගඤ්ඤාස්ස ව්‍යාවචා	98
පෙරො වරිනිං පිණ්ඩිය	132	දුතං පඨපඨි අඛිකුරෙ	93
දකඛිණං	14	දුතං විපුලමානිරි	69
දකඛිණෙය්‍යෙන සුඤ්ඤානං	101	දුගතා	6
දජ්ජා	13, 101	දුගතා ච අතිසඵලා	14, 21
දඬුමපි	157	දුරතො	49
දඬුං අත්තමනො ගොති	97	දුරුණො	147
දඬුං උග්ගං තරති	199	දිළු සුතා සුගජ්ජා අනුකම්පනා	
දඬුං ව මෙ ආදිස්ස යං හි		යස්ස පුඤ්ඤ අනෙසුං	157
කිඤ්චි	52	දිනතානිමියානිතකාභවනති	35
දඬුං නානුතපෙය්‍යතං	95	දිතනං	181
දඬුංපි මෙ නපි සො		දිවසං අනුගොසි කාරණං	146
ආදිසෙය්‍ය	163	දිවා ඛජ්ජාමි දුග්ගතො	147
දඬුං ගජ්ජා ව	99	දිබ්බො හක්කා පාතුගවෙය්‍යං	95, 95
දදතො මෙ න ඕසෙථ	95	දිසතං ගතො	90
දදනති	20	දිසවා	162
දදථ	132	දිසමනතරං	39, 99
දදමි තෙ	37	දිසරතනං හිතායස්ස	14
දදිකාං සංසෙ	81	දිසරතනාය	119
දදෙය්‍ය දුතඤ්චි	95	දිනො	80
දදලලමානා	113, 135	දිපං	65, 125
දදං විතතං පසාදෙය්‍ය	97	දිපං කසිරථ පණ්ඩිතො	45
දදං විතතං පසාදෙය්‍යං	95	දුක්කචං	26
දදනානං භාරොනනානං	77	දුක්කජ්ජ පතනා	44
දබ්බිගාහා	98	දුක්කස්ස තනං කාරියෙර	182
ද්වයජ්ජකම්මානං විපාකම්මානු	163	දුක්කං සුපාමි සිකුක	94
ද්වාරකං	71, 84	දුබ්බද්‍රයානි	45
වාරබාහාසු තිඨනති	19	දුග්ගතා	25, 129
වෙමාසිතො	26	දුග්ගතං	55
දසනානං	76	දුග්ගතා	25
		දුග්ගතො	153

පිළිබිඹුකාව.		පිළිබිඹුකාව.	
දුග්ගත	77	න කොවි කිවි හතති	181
දුජ්ජිමිතං	202	න නිබ්බන්ධනොගමිති න	
දුඝ්ඵ වාපො	12	අග්ගසෙග්ගං	141
දුඝ්ඵ සබ්බසං මනා	161	න ගතිබ්බං	88
දුක්ඛානිතං ව භොගො	135	න ගරුඤ්ඤා බාහිරං	156
දුබ්බසංගං රුපංසි	25	න ගතනිසංසං	172
දුබ්බසංගං රුපංසං	193	න ගතිනො	130
දුබ්බසංගං	126	න ගතො	25
දුරුතතං	63	න ච කුජ්ජිතබ්බං	159
දුප්ඵ වා	165	න ච නාච භියති	107
දුග්ගතතායං	65	න චිත්තදිලිහසෙ	45
දුග්ගතියො	180	න තසං පනතං හිඤ්ඤාය	85
දුග්ගතියො න යමචිසංගමිති		න තසං පාපං මනසාපි	
පනෙතො	80	පෙතසෙ	86
දුරු සුඝං	80	න තෙ පසංසංගතං	187
දුරුබ්බසංගං	87	න තෙසං කොවි සරති	
දුරු	125	සතතං	20
දෙප්ඵ වා දුතං	199	න තං මඤ්ඤාමි මානුසිං	68
දෙසංගමිතෙ උපසිතො	187	න තං පෙතසංග අප්ඵාය	14
දෙප්ඵ	115	න තං අචරිතො නාම	180
දෙප්ඵතංසි	173	න තං ච කුජ්ජිතො	135
දෙප්ඵ	180, 195	න තං දුතං උපං නාම	180
දෙප්ඵ	54, 135	න තං බලං	180
දෙප්ඵත වා	87	න තං මානා පිතා භාතා	181
දෙප්ඵ නිමමජ්ජනං	39	න දදමහසෙ	202
ධතරංසං	14	න දදෙසංගතං	130
ධතෙසු රතෙසු	95	න දිසං වා සිසංගමිතං	183
ධතපාලොති මං විදුං	76	න ධාතා හොම	45
ධතතාරකා	84	න නානෙක	132
ධතනන වා	73	න නෙක	136
ධමනිසංගතං	51	න පි තොසෙති	101
ධමමං	151	න පි සතෙකං පුරිඤ්ඤා	88
ධමමානි	173	න පපතිරුපං	114
ධමමෙ සිතානං	161	න පප්පෙවෙත්	96
ධමමෙන	92, 205	න ගඤ්ඤාය	84
ධාතෙසි	11	න භුක්ඤ්ඤා නාම	
න භිග්ගතතායං භවතති		කාතෙතං පුඤ්ඤං	45
මිත්තං	157	න හොගා හොතති සංගතං	86
න ච කිවි අදමහසෙ	123	න මෙති නමොති සංගතං	168
න කිරි පිං අද දුතං	90	න මිත්තසංග පුරිඤ්ඤා නගරං	113

පිළිබඳව.	පිළිබඳව.
න මයාමිසිසමසදිසා මනුසා 82	නාභිජනාමි භූතනං වා 104
න මෙ දුග්ගං පියං අනු 77	නාම 190
න මෙ මිජ්ඣිමිකාදි 89	නාරද 9
නමො කාරුණික සප්තකුසල 153	නාරි 136
නමිති දෙවො 88	නාවාය 135
න යකබ්බා න සිරිංසපා වා 141	නාවාය නිසමානාය 123
නායසාප්තනමි 107	නායකාය අද්දපති 123
නාසිදං අකතප්පකුසලනං 127	නිකතිවකුසලනාය ව 151
නාරකං 161	නිපතිනා 81
නාරකාමි නිකතිපි 161	නිබ්බුති 28
නාරකාරි පුරකබ්බො 146	නිබ්බුතොපනං පලායති 181
නාරකාරි සෙවිතං 07	නියති පරිනාමජා 181
න මිජ්ඣිමිකා 181	නියාමසෙ 84
න මිසෙ 186	නිරයං 153
න මිසෙසෙවති වෙරිතං 180	නිරයං පපතිසානං 40
න මිසෙසෙසං 141	නිරා කතා 151
නමානි 34	නිරසා 164
න සබ්බකුසලනිපි අකතිරිංසු 142	නිරුපති 164
න සුජනො 165	නිවහතිනා 93
න සුප්පසංයො 87	නිවහති 147
න සො භද්දානි පසාති 86	නිසර්පති 135
න හාපිකා 126	නිතිනතො සබ්බකොසෙති 157
න හි කමමං විනාසනි 138	නියති 43
න හි නන්ධ කපි අති 22	නියාතයිංසු 132
න හි රුණං 14	නිලබ්බවණ්ණකදිසං 180
නාකමග 125	නිලමඤ්ච පරායනා 60
නාගෙන 44	නුත 91
නාවකිකා අප්පසනාසා 169	නුපතිකම් 37
නොති 169	නෙතං ජනනං 114
නාගිභව්ණං 28	නෙතාමි තං පාටලිපුත්ත 195
නානා භව්ණං 113	මකනං 195
නානා භව්ණං 118	නො 126, 130, 133, 159
නානාභොතනා 89	නො ව වො අතං 65
නානා දිජගණාසුතා 113	නො ව පද්ධතිතො 161
නානා පද්ධතිසංස්කාරා 113	නො සුති 21
නානා පුප්ඵලා වනා 113	නොතිතපිණං විස 142
නානා ප්ලව්ඨා 113	පකකමනා දිසොදිසං 125
නානා සරගණා සුතා 113	පකකිගණං 141
නාභිජනාමි 77	පකෙති 99
	පකෙති 91

XIII.

	පිළිබඳතාව.		පිළිබඳතාව.
පණයා පණයා ව	135	පයානො	186
පණයා	179	පරාන	127
පව්වයා	65, 163	පරවිසයා පණයා	192
පව්වනවෙදනා	163	පරණ දනං අනුමොදමානො	90
පව්වයා	105	පරණ දනණ	92
පව්වනසිනාන	108	පරිවාරයනති	44
පව්වසනණ	186	පරිවාරිනා	113
පව්වපනනසුඛ ගිව්	187	පරිවාරිනා සාපි	157
පව්වනති බාලා වයනං		පරිගුණාමි	138
අපසසිනො	163	පරිසියාති බුමායති බුදය	
පව්වමි ගනන යං තිං		හදයං මිම	26
වදෙසි	172	පරිනතසුඛාවතං	187
පව්ව පාපපන තිංසති	86	පරිපතාමි ජමායං	186
පසුඛධාරො	88	පරිපුණ්ණාති	204
පසුඛ පණ්ණාස	77	පරිහාසනා	44
පසුඛපුනානති	26	පරිහාසනො	77, 180
පසුඛාලානං	117	පරිහාසාපසි ව	27
පරිකතමනනං	172	පරිහාසිසං	191
පරිගතසිනාති ව තානි අසු	165	පරිහාසිමහසෙ	126
පරිගතාගන	126	පරිගුණද්වං	186
පරිව්ද	57	පරිවතනාමි	186
පරිසුද්ධ මි	159	පරිවතනනති	73
පරි විනොදසිනා	143	පරිවතනති	83
පරිසුද්ධසිනා	136	පරිවාරිනං	173
පරිගතා	148	පරිවිසයනති	80
පසපසියාමි	91	පරිවිසියාන	81
පසුඛනදණ්ඩා	173	පරිසකතාමි	186
පසුඛනං	20	පරිගරණා සාපි	157
පණ්ණරසව වද්දිමා	135	පරිගාරෙතති	126
පනිනායාති මං	115	පරෙ	95
පඨානති	135	පලිහිංසු පාදෙ	141
පදුසමනසා	26	පලෙති	43
පධාපිනා	125	පලලකිකා	145
පපායො	77	පව්ව්වති	104
පසිඛ්ඨකා ගිසුනො	106	පව්ව්වසි	105
පසිඛ්ඨතා සනානා	120	පසකා	84
පසිඛ්ඨතො	125	පසපිනා	172
පසිඛ්ඨතො	79	පසුතං	24
පසුඛ්ඨතා	125	පසුතං	60
පසුඛ්ඨතො	186	පසුතා නාගාමනෙ	132

පිළිබිඹුකෘති.	
පසය පාපානකමමොන.	
විපාකො හොති යාදිසො	66
පසය මං බ්‍යසනං ගතං	26
පසයානුභූතං අපරිමිතං	
මම සිදං	82
පසුත ධනධඤ්ඤා යෙ	73
පසුත හොගෙසු	44
පසුතමාලා	135
පසුතවිතනා	107
පසුතෙ	19
පසුතෙ අත්තපානමති	21
පසුතං	125
පසුතං හොජනං භනෙත	132
පසුතං මෙ ජ්‍යරූපං	77
පාණි තෙ	88
පාණිමත්තඤ්ඤි වොලකං	53
පාතයන්ති	172
පාතුරහොසි	82
පාදකුසාරිකාති	172
පාදපං	179
පාදසි	98
පානහොජනං	20
පානියං	104
පානියං න ලහෙ පාතුං	26
පාපකමමය්‍ය	192
පාපකමමොති	66
පාපකො	84
පාපධම්මං	125
පාමොකෙකං	183
පාරිසල්පං	161
පාරූපාමි	107
පාවකං	32
පිඬුලා	68
පිඬුතො ගණ්හය්‍යාසි	186
පිණ්ඩනති	98
පිතාමහානං	80
පිතුගොකං	32
පිතුනං	80
පියදසයනා	114
පියංවිදෙ	135

පිළිබිඹුකෘති	
පිට්ඨ	43
පිතකඤ්ඤි සුගං අද	122
පිතීං පසාදං පටිලඛා	143
පුට්ඨිකසු සුලෙ	157
පුට්ඨිකසු මං කාමං යථා	
විසයං	159
පුට්ඨිකමි	54
පුඤ්ඤපෙකකය්‍ය	98
පුඤ්ඤං මෙ අත්තකං කතං	37
පුණ්ඩරිකසමොගතා	113
පුත්තබ්බපෙතා	29
පුත්තමංසාති බාදමි සචෙ	
තං පකතං මියං	27
පුත්තපුත්තං	99
පුත්තපරො	138
පුත්තපරං	81
පුබ්බභිපෙතො ව	122
පුබ්බපෙතො ව ආරබ්භ	13
පුබ්බලොභිතමික්ඛිතා	27
පුබ්බෙ	125
පුබ්බෙ අකතකල්‍යාණං	125
පුබ්බෙ කතානං කමමොනං	
විපාකො මිථයෙ මිතං	189
පුබ්බෙ ව කතකල්‍යාණං	126
පුබ්බෙ දුක්ඛවමිත්තතො	187
පුබ්බෙව දුතා සුමිතො	97
පුරතො	43
පුරතොව යො ගව්ඡති	44
පුරිමාය ජ්‍යතියං	158
පුරිසුත්තමො	101
පුරෙ	62, 76
සුගාති	190
සුජිතො	81
සුති	12
සුතිගති.	11
සුතිලොභිතකො පති	29
සුතිවායසි	25
සුරෙතො	133
සුරං පානියං කරකං	180
සුචෙ	180

	පිඨිකතානි.
පෙතලොකමිනො ගනො	191
පෙතසුදිසාප	123
පෙතා	23, 195
පෙතානපුජ ව කතා උමුරු	24
පෙතා හි කිර ජානනා	77
පෙතෙ	48
පෙතෙ ව	7
පෙතෙ ව පටිපුජය.	7
පෙතං මං අබ්බර ජනාහි	88
පෙසුඤ්ඤාමාලාදෙන	15
පෙසුඤ්ඤා	12
පෙසුඤ්.	12
පොකබරඤ්ඤ නිරෙ	114
පොකබරඤ්ඤ	58
පොභපාදෙති නාමෙන	129
ඵරිභා නිට්ඨති	40
ඵරුසයා	190
ඵරුසා	63, 68
ඵලං කිනිඨං	174
ඵලඤ්ච පාපකම්මයා	40
ඵලනති	133
ඛලං	24
ඛලඤ්ච භික්ඛුනම්මපාදිනං	24
ඛුරුජනං	77
ඛුරු පසස්ථං	172
ඛුරුනං	98
ඛුරු	98
ඛුරු	106
ඛුරුමාසෙ	99
ඛුරු මිත්තං උග්ගතත්තයා	
භොනති	157
ඛුරු වත සපනාසු	187
භික්ඛුයා	136
භික්ඛුපමං දෙය්‍යධම්මං	6
භුමානං සාසනෙ රතො	183
භොද්ධං	181
භසනං	142
භුමිවිනානිකං	73
භුමිඤ්ඤ	78
භුමිදත්තයා නාම	118

	පිඨිකතානි.
භුමිදත්තයා හදුනො	
භුමිදත්තයා මාරිස	118
භුමිදත්තානි කඤ්ඤ	118
භුමිලොකපතා	121
භුමිලොකපතනිසා	120
භුමි	9
භතතවිසාගකාරණා	132
භතතාය ගච්ඡන්ති	125
භතතං	55
භද්දෙන	25
භද්දං චො	77
භනතා	126
භනො	52
භනො වජ්ඣමාගතා	58
භයානකං	158
භරිසා තෙ පුරෙ අනුං	68
භවෙ සග්ගගතො නරො	188
භාගධ්මභාගෙන	44
භාගසො	40
භාගසො මිත්තා	133
භාතා පෙතගතො අභං	130
භාවිතත්තා	74
භාවිති ඤ්ඤා	129
භාවිති ඤ්ඤං	206
භික්ඛවො	191
භික්ඛුනො චරමානසා	39
භික්ඛු අඤ්ඤා ව වාදස	132
භික්ඛුනං	53
භික්ඛුපභික්ඛුනො	43
භිංසනං	179
භිරුදයානා	68, 104
භුද්ධං භතතං න ව	
පන දකඤ්ඤාරහා	81
භුසානි	138
භුසං දුක්ඛං නිගච්ඡිතො	190
භුමියං පටිපුජමිත්තා	126
භෙරුචම්මා ඉධාගතා	88
භෙසසරුහාරි	66
භොගසම්මිතිනො	127
භොගා	54

	පිටිවකානි.
හොඟෙ	200
හොඳනං උපපජ්ජට්ඨ	132
හොඳනව්ණදනපානියං	38
හොතනුං	80
මකඛිකාපරිකිණ්ණං ව	25
මච්චා පරිදෙවයනති	45
මච්ඡරිති කදරියං	35
මජ්ඣේ පන	43
මඤ්ඤානං තං පුරිඤ්ඤං	88
මනො ගොනො න හි	
සමුදයන	31
මනෙතය්‍යා	78
මධුස්සවො	88
මනුස්සභූතා	54
මනුස්සා උනතතොනතා	188
මනුස්සනවො	87
මනතා	73
මනෙතමි	161
මනතං	73
මමාසි	173
මමුද්දසිඤාන	165
මමෙව	192
මයං	153
මයං දුක්ඛස්ස භාගිනී	200
මයං දුක්ඛස්ස භාගිනො	126
මයඤ්ච සුස්සාම නලොච	
බිජෙනා	44
මස්සං අකාමාය	104
මහගස්සා	126
මහග්ගා	58
මහඛිනා	73
මහා කප්පනො	182
මහා තාසා	130
මහානුභාවෙ	135
මහාතිතාපං	158
මහාභොගා	73
මහෙසිත්තමකාරසී	119
මහොදකා	197
මා	9
මා අභාණී	12

	පිටිවකානි.
මාකාසි මුඛස්සා පාපං මා වො	
සුකරමුඛො අනු	9
මාවො සුකරමුඛො අනු	9
මා ව කිඤ්චි ඉතො අදං	138
මාගධා	93
මාතා පිතා ව තෙ	131
මා පාපධමො නිරයං	
පතායං	158
මා පෙසුණං මා ව මුසා	
අභාණී යනෙකං භූවං	
භොගිසි කාමකාමී	12
මාමෙකතො	159
මාමං භූතපිතාද්දස	66
මාමං යාවනකාද්දසං	77
මාරිස	193
මාලාධාරී අලඛිකතො	122
මාලාවිසාකං	153
මාලී	151
මාලං	93
මා සිතං වා උණං වා	127
මා සු තාව ඉතො අභා	66
මගමඤ්ඤොචනා	44
මගො භානෙතාව ධාවසි	204
මච්ඡාදිසි	180
මිතානි සුඛ දුක්ඛානි	
දෙණෙහි පිටතෙහි ව	182
මිතං	40
මිත්තදුක්ඛො	84
මිත්ත වණ්ණෙන	192
මිලනං	138
මුඛනෙත සුකරස්සෙව	8
මුඛස්සා	9, 12
මුග්ගරහත්ථාණීතො	43
මුනෙතා	164
මුද්දති	35
මුනී	118
මුසාවාදස්ස ව	27, 114
මුලාස්ස මග්ගවපි න පාවදසි	172
මුලභෙසත්ථා	13
මෙ	12

	පිළිබිඹානි.
මෙය වණනි රිනිනි.	180
මෙයෙ ව නිනනානානි	
පුරයනෙතා	97
මෙතන විනන.	120
මෙ හිනාය	81
මොවෙති මං දුග්ගතිගා	
හදනෙත	62
මොදුමි	58
මොදිතුං	136
මොරගනෙති	127
මොරියානං	179
මං	66
මං උසුගසි	66
මංසානි බාදිනා	138
ගතබමිතිපිපතනං	173
ගතබග්ග වළො	173
ගතබසිමා ගවජනතු	
දකබ්ණංගො	172
ගතෙතා	84, 101
ගතෙතාගමගමි	82
ගතෙතාගමගමි පරමිතිපතෙතා	87
ගතෙතා	114
ගතෙතා කාලකතො අහං	77
ගතො නිදුනං	173
ගතනතපානං පුරිසො ලතෙප	86
ගප්ඤ්ඤං	72
ගපාගතො	48
ගපා තං	31
ගපා තඤ්ඤං ව දුමමති	31
ගපාපජනං	161
ගපාපි මුග්ගම උදකුළො	
ගිනෙතා අප්පටිසානිගො	50
ගපාපුරෙ	114
ගපාමති	173
ගපාලබං	132
ගපා වින්දං ලහංගතෙත	132
ගමිපුරිසානං සනතිනෙත	179
ගමිලොකිකා	25
ගමග්ග සාසිනො	46
ගමෙතං	105

	පිළිබිඹානි.
ගසකා	100, 135
ගසසිනො	127
ගසසිනිගො	153
ගසස ඵතාදිසා හොනති	74
ගසස ගංවනතො දිසා	97
ගසසා	86
ගසසා මෙ ඉඤ්ඤානං	119
ගාගුගා උපසාසි	143
ගාවඤ්ඤ පරිදෙවනා	14
ගාවනතාගනති	89
ගාවිතා	106
ගාතො	113
ගානං	84, 133
ගාමසංගං සුභිනො මනුසොදෙව	82
ගාවනෙතන් සමාගතා	78
ගාවගුමාවලමිගෙර	104
ගා සබ්බද ලොභිතපුබ්බහකකා	34
පුළා	146
ගෙ	20
ගෙ නෙවි	54
ගෙ නෙවි මතගො පියා	54
ගෙ ව බො දුපපුජාය	
විතතනො අරගතො මගෙ	153
ගෙ තන්ද් සුසමාගතා	118
ගෙ තෙ ඵලං පජනනති	46
ගෙ තෙ විදිනා අධිගමම	
හොගෙ	45
ගෙත	164
ගෙත කුළං	81
ගෙ බාලා ගෙ ව පණිනා	182
ගෙ මං නිගොජෙය්ගං	52
ගෙ සතෙත	202
ගෙසං ගෙතු	21
ගොග්ගානි	93
ගොජනානි දස වෙ ව	
අභිකුරෙයං තද අනු	101
ගොජනානං සතං පඤ්ච	181
ගොනිං ලබාන මානුසිං	202
ගො පුබ්බිකාකලාසංගො	86
ගො විනාසො ගො සංගමො	77

පිළිවිකානි.	
යො සො දුනමිදු හනෙත	
පසනෙතා සකපාණිති	90
යො සො පුරතො ගව්ඡති	44
යො සංයමො සො විනාසො	77
යං	52, 60, 72, 92, 114
යං කිඤ්චානං වනබ්බතා	
පසසිසාමි	160
යං කිඤ්චා රම්මනං කානිං	13
යං ගෙගෙ විජ්ජතෙ ධනං	65
යං තුමස්ස සුඛාවහං	93
යං දද්දතී න නං ගොති	199
යං න පසාමි යාවතෙ	94
යං නො රුජකුලා චූතා	187
යං හදනෙත හදනාසෙද්ද	192
යං යං හි මනසො පියං	58
යං හද්මි	192
රජනියෙති	146
රඬවනෙතා	73
රතිනාදිවිබ්බනං	135
රතිං	189
රතතාහතං	142
රථකාරි	126
රථමාරුහි	183
රජෙත මාගමුං	133
රජෙසගො	117
රගො	78
රාජ	81
රුජ පිඛගලකො නාම	
සුරඬානං අධිපති අහු	179
රුචිරං	39
රුණං	14
පියමයා	113
පියාමයං	71
රුපෙ	99, 189
රොපිතං	101
ලකෙතා එසො මහාරුජ	
සතහංග වසා කොටියො	182
ලව්ඡසි	136
ලජ්ජනො	89
ලඬා	12

පිළිවිකානි.	
ලඬා හනෙතති ව මුළු	190
ලඬියාං	181
ලපතෙ	80
ලපසි	31
ලභාමසෙ	21
ලභියාමි අත්ථං	173
ලහුං පමුඤ්ච	173
ලාභිනිං	31
ලාලපාමි	186
ලුඤ්ඤ	147
ලොකෙ	55
ලොකො නත්ති ඉතො පරං	181
ලොමසානි	35
ලොමහංසනරුපවා	151
ලොමහංසනං	179
ලොහමයං	71
ලොහිතපාණි	147
ලොහිතං මෙ පරිවතතති	104
ලොහිතසෙද්දව පහාරි	27
වයගු	113, 135
වජේජසි	145
වණ්ඤ්ජා තාදිසි නත්ති	22
වණ්ඤානං	60
වණ්ඤිකානං	89
වණ්ණධාතුං	11
වණ්ණනාපථං	179
වණ්ණබලපපනොතා	87
වණ්ණවා බලවා සුඛි	132
වණ්ණණන	53
වණ්ණණාපි තෙ කතකසා	
සනතිතො	135
වතං	142
වත්ථකොටියො	106
වත්ථානව්ණදනානි	58
වත්ථ දෙවතා	13
වත්ථගව්ණදසිනින	88
වද්දකුඤ්ඤ	202
වදෙසි	108
වතනතං	65
වන්දුමි තං අයය පසන්නවිතතා	52

පිළිබිඹුකෘති.		පිළිබිඹුකෘති	
වමාමි පාපිකා දිසි.	183	විරුහිතකෙතනා	157
වසඤ්ච බ්‍යාපාරානානං	60	විරුමසි	135
වසවතනිනං	67	විලිමෙතකාන	88
වසසතසහසානි	182	විසලලා	164
වසාසනා	107	විහඤ්ඤානි	109
වසාසනං දස	55	විජිතබ්‍යා	127
ව්‍යාපාරානං අසඤ්ඤානං	8	විසතිරතතිමතනා	173
ව්‍යාපාරානං මං නිමං පමෙවසි	86	වෙණි වා	126
ව්‍යාපාරානං	186	වෙදසිනා	190
වාරසිසං	180	වෙදසං	40, 183
වාරිකිඤ්ඤානසුරිතං	58, 133	වෙදෙති	172
වාරිවෙර ව	186	වෙසාලියං අඤ්ඤාතරෙ	
වාරිනා විය ඔසිඤ්චං	32	උපාසකො	174
වාරිමහි ගහිතාය	122	වෙහාසයංතිසිති අනතමිසෙක	11
ව්‍යාපාරානං	172	වෙහා	20, 77
ව්‍යාපාරානං	113	වෙහා ලිව්වි නෙසබ්බෙමි	166
ව්‍යාපාරානං	186	සකමංසලාතිතං	138
විවිධං අබ්‍යාසනං	144, 145	සකලානුසංසනි	147
විවෙසය	102, 172	සකොහානා	71
විජගෙය පාණං	159	සකතව්‍යං	98
විජානානඤ්ච ලොකිතං	60	සකතව්‍යං අනුමොදරෙ	21
විජාන	186	සකතසසව්‍යතං ගතො	
විජාතිනින	26	අසකො	90
විජිතසිං	57	සකතරෙ කුසකණ්ටකෙ	133
විජාය	73	සකසිං	173
විකරිනා	130	සකිලා	164
විකරිනා	130	සකො නෙ පරිපුරෙතති	126
විධා	98	සකොඤ්ච කමතිසානං කමමං	
විධුමො	164	කමනාන හඳුනං	7
විපාකො උපපජ්ජං	98	සකොමුපෙති සානං	67
විපාකො තති දුකං	77, 180	සකමිනානි	77
විපාකො විපුලඵලපලබ්‍යති	106	සකොරකවමො	132
විපාකං පසං යාදිසං	55	සකො නිමනාසි	132
විපාකයනති	473	සකොති සුප්පතිසිතං	14
විපුලා	58	සකො වාතුද්දිසෙ අද	61, 133
විපුලවිපනනවිනෙතා	173	සකො	114
විපුලකෙතනන වෙතකං	89	සකෙතං පාපකං කමමං	78
විහතනා	133	සකෙතරෙ නිසං අසං	49
විහතනං	40	සකිවකාලෙ	161
විරජං	135	සකිවනාමො	165
		සකිවප්පවිඤ්ඤානං මෙසං	
		කොඤ්ච	161

පිළිබිඹාති.		පිළිබිඹාති.	
සජ්ජා	113	සබ්බවිධිතානං අනිසද්දුග්ගස්සං	160
සඤ්ඤාතත්තං	78	සබ්බවිතානාති	95
සබ්බිකුටසහස්සාති	204	සබ්බසො	204
සබ්බිවස්ස සහස්සාති	202	සබ්බසොවණ්ණණ්ණා	88
සබ්බිවාහ සහස්සාති	98	සබ්බා මහාසත්ත දිසා	8
සත්තනානං විවරම නානරෙ	181	සබ්බන්ත විතතං පටිපාදස්ස	79
සත්තරත්තං.	143	සබ්බව තො ආලකනා ව	107
සත්තා	107	සබ්බව ගෙසුං	119
සත්තුස්ස දං	158	සබ්බාතුකං	197
සත්තුං භත්තඤ්ච	122	සබ්බං අභවිජ්ජනාමි යථා	65
සත්තෙතව වස්සාති ඉධා	108	සබ්බං නිබ්බාපස්සෙ දරං	32
සත්තංගහෙත්වානම්හනනානාති	153	සත්භාගෙසු	127
සත්තපුත්තං	93	සමජ්ජා	165
සද්ද පුඤ්ඤං පටිබ්බන්ති	173	සමණො	129
සද්දුලෙ	114	සමණො අභං පාපො	12
සද්දෙ	99, 189	සමතුලාසාති භූතාති	180
සධිරධම්මො	96	සමනනාරාහුද්දිසෙ	38, 132
සධස්ස	89	සමනාමොනතා	135
සධාසිතුං	81	සමනා බාදිතුං	148
සත්තපටිත්තො සත්තංසද්ද බහුති	82	සමනා වතුරො දිසා	113
සත්තසිත්තො	186	සමනා යොජනසත්තං	40
සත්තා	73	සමපටිත්තො	190
සත්තාති	93	සමයො	65
සත්තනසු	65, 138	සමයස්	135
සත්තො	164	සමලබ්බානාතර්	65
සත්තො ගි මං සපුට්ඨිසා	96	සමා	197
සත්තං	32	සමාගතත්වා	21
සත්තං	104	සමාගිතං	189
සත්තසිසිකාපකෙසු ව	19	සමිති	65
සත්තඤ්ඤාස්සං	165	සමිඛා	153
සත්තසිත්තං	173	සමුලං	67
සපත්ති	26	සමුලංපි තං අබ්බුගෙයස්	85
සපථං	27, 114	සමේ සීතං	135
සපථං මුසාවාදං අභාසිසං	27	සමේන වත්තෙයස්	96
සබ්බිකාමිදං	118	සමේන විසමේන ව	200
සබ්බිකා කල්යාණී	135	සමපත්තායසිරිත්තාය	114
සබ්බද්ද	40, 135	සමපත්තවරණො	117
සබ්බි පපඤ්චවිණ්ණො	165	සමපට්ඨිනන ගහනා	157

පිළිවිකානි.		පිළිවිකානි.	
සමුද්ධි.	205	සිඛිකානිකං	60
සමමකුණිතො	167	සිපාටිකං	138
සමමග්ගතො	125	සියංභුසකතො සුගතො	
සමමාධාරං පච්චෙද්ධිතො	102	සිලායං පඤ්ඤානබ්බලො	168
සමමුලොකා මොහපාරුතො	182	සිලෙසුමං	101
සයමඤ්ඤකම්මපිපාක		සිලෙසුමං	60
මහතතො	195	සිලො	179
සයමාදියංසි	172	සිතා	68
සයං මුඛෙහුපනිසජ්ජ පුච්ඡි	173	සිනිභූතො	164
සරිථෙර නිවෙහාගෙ	48	සිලවතොනා ව යාවතා	95
සර්ලං	32	සිලසමානො	202
සසාමිනි	65	සිලෙසුපොසපෙ රතා	183
සසං සසොති ලපසි	71	සිව්විකාය	141
සසං ජපපති	71	සිසෙ නිසාමි මඤ්ඤා	192
සසංසයං	142	සිසං නතානා	65
සහජො	61, 98	සු	118, 125
සහව්‍යාකාමානං	127	සුනිවජ්ඣනා	89
සහව්‍යානං	136	සුඛවෙදනිකං	109
සහව්‍යානං ගච්ඡති වාසවංස	143	සුඛස්ස දුක්ඛස්ස ව වෙදනිකං	161
සහායානං	65	සුඛිතා ගොනතු ඤාතයො	21
සාතසුමං	186	සුභුද්‍රයං	173
සාතුනනවසනා	126	සුඛෙ සිතා	109
සාදුකාමා	126	සුඛෙසිතො	127
සාධු	136, 166	සුඛං විරාධාය	44
සාධුකෙන	84	සුඛං සුපථි අභිකුරෙ	
සාධුතා	108	ඉති ජනාති මං ජනො	94
සානුචායි නිවාසිකො	129	සුගතස්ස ඤාණං	141
සාමඤ්ඤඵලානි අජ්ඣාදං	174	සුචාරු	114
සාමඤ්ඤ	78	සුචිතකා	113
සාමිකෙන සමනාසි	66	සුචිතකරුපං	39
සාමිකො ඉධි සුචිතා	188	සුචිවසනා	38
සාමි.	9	සුචි.	20
සායං පඤ්ඤා පුනාපරෙ	28	සුචිතො පිතරං යථා	32
සාලිකානපසහායෙරන	208	සුචිතඤ්ඤා වෙයා වෙයාච්ඡාස්ස	
සාලි.	138	සනාතිකො	90
සාලොතිතො	168	සුචිතඤ්ඤා	181
සාසප ධුපනං වා	141	සුචිතං	108
සාතා	58	සුචිතං අරතතං වෙයා	48
සාතං භුඤ්ජාමි	107	සුචිතා ඛම්මං ලහස්සුපසායං	161
සිහාලා පරිවිතතයනාති	141	සුචිතා වා	162
		සුද්ධිබ්බලං	108
		සුඛා	38

පිළිබිඹු කළේ.		පිළිබිඹු කළේ.	
සුඛානි	36	සොවණණමය.	71
සුනිමිතා	58	සොවණණවංචකසංඝයා	113
සුනිතිත.	181	සොවණණසොපානඵලකා	113
සුනෙතන.	189, 206	සොවනිතෙකා	179
සුපානිනි	58, 197	සො සුචිකාය කීලමිතො	80
සුපාපබ්බමිතො	44	සො හිනිං මානුසං දෙහ.	90
සුපුප්පිත.	197	සො හිනිං මානුසං දෙහ.	
සුපාපිච්ඡානනකො ව	164	තාවනිංසුප්පගො අනු	99
සුභගෙ	115	සංයමිසා	77
සුභානි	34	සංයමිසා කුතො ඵල.	180
සුභාසිත.	120	සංයමිසා.	77
සුභ	114	සංයමි	147
සුභ.	11	සංවිහරිනි	173
සුරසසමා අහ.	180	සංවිහාරා කුණ්ඩ	172
සුරසානං සන්ධිතෙ ඉතො	179	සංසාරං ඛෙපසිනින	182
සුරසං පුනරුගමි	179	සංහරිත	200
සුරසි සම්පවංසනා	113	හඤ්ඤමි	186
සුරමම.	197	හඤ්ඤන හඤ්ඤන දිත්ත	
සුරියවණ්ණොව සොහසි	161	න මයං උපකපාති	38
සුරියසංක්කමනම්පනි	94	හදයනිසිත.	32
සුවහසිතෙත	44	හදයං වනනුච්ච දක්ඛණ.	71
සුවචො	164	හද්ද	37
සුවණ්ණවුණ්ණසි	135	හරනති	141
සුවත්ථවසනො	133	හරයාමි	37
සුමිකට්ටං	129	හරිතෙ	114
සුමිකාණ්ඩා	129	හරිතං කිණ.	31
සුමිකානතා	129	හසනති	38
සුද්	93	හසිතෙ	136
සෙතෙන	43	හං	87
සෙතොදකා	58	හංසකොසුචාහිරුද්ද	113
සෙය්‍යානිසංස්ථානමිසංඅප්පි	167	හංසාපි මෙ දසානිසා	
සෙය්‍යං නායාහං සමොනිට්.	65	මනොරමං	135
සො 81, 94, 108, 143, 151, 190, 202		හිනිං ගව්නති සං තනුං	47
සොකප්පරෙතසා	32	හිමවනතො	104
සොකො	14	හිරඤ්ඤන කායානකය.	22
සොගනිසා	113	හිංසති	188
සොව	180	හිතපාණිතා	163
සො ඤාතිධම්මං ව		හුතං	181
අයං නිදසානො	24	හුමෙ	119
සොහතො	37	හෙතුවචො	81
සොහසි	146	හොඵ	78
සොරථො	179	හොනති	20

පරමසම්මසංඝාතෙ සෙතවස්සංවණ්ණනාස

සංවණ්ණසංඝයං අනුක්‍රමනිකා

ස ම තතා .

සංකෘත නාමානං අනුකෘතමනිකා.

පිළිවිකානි.	පිළිවිකානි
අග්නිදෙව 70, 82	උත්තරමධුර 82
අඛකුර 70, 82, 83; 84, 85, 86, 87, 88, 91, 92. 93, 94, 95, 98, 97. 98 99, 100, 101, 102.	උත්තරමාතු 102
අඛනමගධ 17	උත්තරාපථ 82
අඛනිරස 91	උදෙක 102
අජනසත්තු 79, 81, 82, 151.	උපකියා 61
අජන 70, 82.	උපවනතන 151
අක්කනදෙව 82, 83	උපසාගර 82
අතුල 185	උපාලි 164
අදිනනපුබ්බක 70	උබ්බරි 116, 117, 118, 120.
අනාපපිණ්ණික 13	උරුචෙල 120
අනිකම්ම 79	ඵරකච්ඡනගර
අනුරාධ 59, 61, 99.	කඩ්ඩාදෙවන 103, 104.
අනුලා 79	කණ්ණමුණ්ඩ (දහ) 109, 110, 111 113, 114, 115, 134.
අනෙතතන 182	කණ්ණ 72
අමිඤ්ඤ 78	කණ්ණසප 47
අමිපෙත 196	කපිනච්චිනා 165
අමිවන 111	කපිලනගර 116
අමිවනුය්‍යාන 197	කප්පක 93, 122, 126.
අමිසකකර 154, 156, 167, 172, 174, 201.	කප්පින 59, 61, 164, 165, 172.
අරුණවතීම්මාර 51	කප්පිනක 164
අසත්‍යමහාසෙව් 83, 89, 90, 91.	කප්පික 84
අභිතක්ඛ්ඨ 82	කලකුකුච්චාප 2, 8, 9.
අනන්ද 70, 128.	කසාප (බුඩ) (පෙර) 9, 109, 183.
අසාලම් 100	කාසිපුර 15
ඉඨිකාවතී 50, 51, 58.	කාසිරළු 47
ඉන්දක 99, 100, 101.	කිත්තික 128, 188.
ඉසිපතන 41, 42.	කිම්බිලනගර 109
උච්ඡ්වෙත 184	කුණ්ඩිනගරිය 128
උච්ඡ්වන 184	කුමාරපෙත 139
උත්තර 102, 104.	කුරුරඨ 143
උත්තර 175, 178.	කුමාර 14
උත්තරකුරු 57	කුසිනාර 151
	කුට්ඨිකිච්ඡික 149
	කෙවට්ටගාම 128

පිළිබිඹානි.

කෙසව 71
 කොලිත 61
 කොලිය 121, 122, 123, 127.
 කොසමි 102
 කොසල 188
 කාසගොග 82
 බතනිය 127
 බලලාපිය 86
 ගසනා 86, 104, 121, 122, 203.
 ගයාසිය 17
 ගණකමි 100
 ගිජකුට 8, 11, 150.
 ගිරිබව 146, 149, 152, 188, 189
 ගුරුබාදන 190, 192.
 ගොතම 16, 149.
 ගොසිසෙසි 154
 සතපණ්ණිත 70, 71, 72, 73,
 74, 82.
 වන්දෙව 70, 82.
 වාසුමමාරාජක 87, 193.
 වුන්දක 121
 වුලලසෙසි 79
 වුලනි (වුහමදක) 11
 ජටිල 17, 164.
 ජමුදිප 67, 75, 82, 111.
 ජයසෙන 15
 ජෙතවන 30, 35, 40, 41, 48, 62,
 67, 69, 70, 75, 79, 102, 116, 136,
 142, 143, 154, 186, 188, 190,
 192, 193, 194, 200, 201.
 නාවනිය 90, 94, 97, 99, 100,
 101, 127, 140, 186.
 නිසා 62, 64.
 තුනනවය 83
 දකුණපට 97
 දමිල 97
 දසනතරක 75, 76.
 දිසරාජ 50, 51, 58.
 දෙවගඛා 82, 83.
 දෙවදන 70

පිළිබිඹානි.

දෙවනමි 90, 95
 දවරක 71, 88, 92, 93.
 දවරවනි 70, 71, 82, 84, 91, 93.
 ධතරක 18
 ධතරකගසරු 23
 ධනපාල 75, 76.
 ධමමදිනනා 17
 ධමමපාල 47
 ධමමපාල (ආවරිය) 206
 ධමමරජ
 ධමමසොක 175
 ධාතුමිවණ්ණ 151
 නගරගුහනික 3, 4.
 නන්දක 174
 නන්දනවන 127, 134, 135, 136.
 නන්දරජ 55, 57, 58, 131.
 නන්දසෙන 67, 68, 69.
 නන්ද 67, 68, 69.
 නන්දිය 184
 නාරද 2, 8, 9, 11, 146, 150.
 නිග්ගොධරාජක 88
 නෙසාද 126
 පජ්ජන 70, 82.
 පක්ඛපුත්තබාදක 24
 පක්ඛවගනිය 17
 පක්ඛලරක 116, 117.
 පණ්ඩුකමිල 100, 101.
 පදුම 57
 පදුමවනි 57
 පසෙනදිකොසල 15, 200.
 පාලිපුත්ත 194, 195.
 පානියසාලා 77
 පාරිවජ්ජනක 100
 පිඬල 174, 175, 179.
 පිඬලක
 පිට්ඨපිතලික 15
 පිඬසර 202, 203.
 පුකතුක 126
 පුරින්ද 87, 88, 176
 පුතිමුළපෙත 9

පිළිබිබානි.
 පෙසකාරපෙන 33
 පෙසුණික 10, 11.
 පොඨපාද 129
 පුස 15
 බලදෙව 70, 82.
 බාණ්ඩ 17, 30, 38, 41, 55, 56,
 59, 79, 111, 112, 121, 122, 123,
 128, 134, 180, 202, 203.
 බිඳිසාර 17, 19, 60, 121, 149.
 බ්‍රහ්මදත්ත 116, 117
 බ්‍රාහ්මණ 205
 හඳුකාපිලානි 57
 භූමිමදෙව 83, 154.
 භූත 62, 64
 හෙරුව 83, 87, 88.
 මෙබරට් 17, 50.
 මහලසිලාපට් 56
 මට්ඨකුණ්ඩලී 59, 70.
 මනපුත්ත 70
 මල 151
 මලලිකාදෙවි 201
 මරුකන්තාර 83, 88, 93.
 මරුභූමි 83, 91.
 මහාකම්මායන 102, 103.
 මහාකප 182
 මහාකප්පික 174
 මහාකස්සප 57, 152.
 මහාකංස 82
 මහාධනසෙට්ඨි 2
 මහාමොග්ගලාන 4, 5, 59, 60,
 61, 62, 115, 136, 137, 184, 191,
 192, 193, 204.
 මහාසාගර 82
 මහාසෙට්ඨි 13
 මහාමනිසාභූ 73
 මහාසුදස්සන 73
 මාගධ 93
 මාර 205
 මිහඵලක 146, 148

පිළිබිබානි.
 බ්‍රහ්මවට් 201
 මොරිය 175
 ලිඛ්ථි 168, 166, 167, 168, 169,
 170, 172.
 ලොහකුමභි 201, 202.
 ලුද්දක 121
 වජ්ජරට්ඨ 173
 වරුණදෙව 70, 82.
 වසනවටරුකඩ 83
 වසවකති 65
 වාසගගාම 121, 122.
 වාසව 200
 වාසුදෙව 70, 71, 82.
 විඤ්ඤාට්ඨි 137, 175.
 විදෙහ 198
 විමානපෙති 37, 40, 110
 විරුපකඩ 13
 විරුලුක 13
 විලුම්මානවොර 4
 විසාබා 17
 වෙජ්සත්ත 124
 වෙතරණි 151
 වෙමානිකපෙන 146
 වෙච්චන 2, 5, 8, 9, 50, 51, 59,
 121, 127, 146, 148, 149, 184,
 186, 199, 202.
 වෙසාලි 154, 156, 160, 164, 167,
 172, 174.
 වෙස්සවණ 14, 88, 90, 178
 සක්ක 17, 47, 50, 83, 87, 88, 90,
 94, 95, 140, 143, 176.
 සක්කමුනි 178
 සක්කපුසාම 87
 සබ්බසානගර 102
 සබ්බාරකුට 131
 සබ්බිච්ච 41, 46.
 සත්තපුත්තමාදක 28
 සානුචාසි 127, 128, 129, 130, 188.
 සාරිපුත්ත 51, 53, 58, 59, 60, 61.
 සාරවන 151

පිළිවකානි.	පිළිවකානි.
සංවෘත 13, 24, 27, 28, 29, 30, 33, 35, 36, 40, 62, 70, 75, 79, 82, 100, 102, 105, 106, 109, 115, 115, 116, 133, 137, 174, 186, 187, 193, 194, 195, 196, 198, 199, 200, 201.	සුරථ 174 සුරියදෙව 70, 82. සුලසා 4, 5. සුවණ්ණභූමි 37 සුවණ්ණගංස 123 සුකර 90 සුකරමුඛපෙත 8 සෙවසිපුතතපෙත 200 සෙරිණි 143 සෙරිසාත 174 සොනත 95 සොරථ 175 හනිනිපුර 143, 145. හිමවනතු 110
සංවෘත 175 සිතක 91, 95. සිත්ම 15 සුජාත 30, 31, 32, 33. සුභිසා 47, 68, 137. සුතතපෙත 105, 133. සුතෙතත 128, 203.	

පරමසර්වභූතානුමානප්‍රකාශන-විශේෂය

සංකල්පනානුමාන-අනුමානවිකා

ස ම තතා.